

Országgyűlési Napló

Dr. Hiller István, Lezsák Sándor és Sneider Tamás
elnöklete alatt

Jegyzők: *Földi László, Gelencsér Attila,*
dr. Lukács László György, Szilágyi György

Tárgyai	Hasáb
Az ülésnap megnyitása	8009
Megemlékezés a Magyarország náci megszállását követő tragikus eseményekről	8009
Napirend előtti felszólalások:	
Varju László (DK).....	8009
Dömötör Csaba , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára.....	8011
Korózs Lajos (MSZP).....	8013
Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára.....	8015
Ander Balázs (Jobbik).....	8017
Dömötör Csaba , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára.....	8019
Schmuck Erzsébet (LMP).....	8020
Farkas Sándor agrárminisztériumi államtitkár.....	8021
Dr. Mellár Tamás (Párbeszéd).....	8023
Cserenyés Péter innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár.....	8025
Harrach Péter (KDNP).....	8026
Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára.....	8028
Böröcz László (Fidesz).....	8030
Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár.....	8031
Az egyrészt az Európai Közösségek és tagállamai, valamint másrészt az Üzbég Köztársaság közötti partnerség létrehozásáról szóló partnerségi és együttműködési megállapodáshoz csatolt, a kétoldalú textilkereskedelmi megállapodás lejártára tekintettel a megállapodás rendelkezéseinek a kétoldalú textilkereskedelemre történő kiterjesztéséről szóló jegyzőkönyv kihirdetéséről szóló törvényjavaslat zárószavazása.....	8033
A Magyarország Kormánya és a Belarusz Köztársaság Kormánya között a beruházások ösztönzéséről és kölcsönös védelméről szóló Megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslat zárószavazása.....	8033
Az Európai Közösség és tagállamai, másrészt a Svájci Államszövetség közötti, a személyek szabad mozgásáról szóló megállapodáshoz csatolt, a Horvát Köztársaságnak az Európai Unióhoz történő csatlakozása következtében a megállapodásban szerződő félként való részvételéről szóló Jegyzőkönyv kihirdetéséről szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás.....	8034
A mezőgazdasági, agrár-vidékfejlesztési, valamint halászati támogatásokhoz és egyéb intézkedésekhez kapcsolódó eljárás egyes kérdéseiről szóló 2007. évi XVII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás.....	8034
A Magyarország Kormánya és az Oroszországi Föderáció Kormánya között a végzettségek, a képesítések és a tudományos fokozatok kölcsönös elismeréséről szóló Egyezmény kihirdetéséről szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás.....	8034
Az egyrészt az Európai Unió, az Európai Atomenergia-közösség és tagállamaik, másrészt az Örmény Köztársaság közötti átfogó és megerősített partnerségi megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás.....	8035
A kulturális örökség védelméről szóló 2001. évi LXIV. törvény módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás.....	8035
A nemzeti felsőoktatásról szóló 2011. évi CCIV. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat zárószavazása.....	8036

Egyes törvények Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága Európai Unióból történő rendezetlen kilépése esetére szükséges módosításáról szóló törvényjavaslat hoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	8036
Döntések fegyelmi ügyekben	8036
Gelencsér Attila jegyző	8042
Döntések előterjesztések tárgysorozatra vételéről	8044
A családvédelmi akcióterv bevezetéséhez szükséges törvénymódosításokról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig	8044
Novák Katalin , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára, a napirendi pont előterjesztője	8045
Felszólalók:	
Dr. Selmeczi Gabriella , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	8054
Z. Kárpát Dániel , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	8057
Nacsa Lőrinc , a KDNP képviselőcsoportja részéről	8062
Bangóné Borbély Ildikó , az MSZP képviselőcsoportja részéről	8066
Gréczy Zsolt , a DK képviselőcsoportja részéről	8070
Demeter Márta , az LMP képviselőcsoportja részéről	8075
Dr. Keresztes László Lóránt , az LMP képviselőcsoportja részéről	8078
Novák Katalin , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára	8080
Bósz Anett (független)	8083
Z. Kárpát Dániel (Jobbik)	8088
Dr. Keresztes László Lóránt (LMP)	8088
Dunai Mónika (Fidesz)	8089
Dr. Varga-Damm Andrea (Jobbik)	8093
Dúró Dóra (független)	8098
Bósz Anett (független)	8102
Z. Kárpát Dániel (Jobbik)	8103
Novák Katalin , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára	8104
Nacsa Lőrinc (KDNP)	8106
Csárdi Antal (LMP)	8106
Mátrai Márta (Fidesz)	8107
Z. Kárpát Dániel (Jobbik)	8109
Csárdi Antal (LMP)	8111
Dr. Hoppál Péter (Fidesz)	8112
Dr. Vinnai Győző (Fidesz)	8112
Ander Balázs (Jobbik)	8115
Csárdi Antal (LMP)	8119
Dr. Varga-Damm Andrea (Jobbik)	8120
Novák Katalin , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára	8121
Boldog István (Fidesz)	8121
Bósz Anett (független)	8122
Novák Katalin , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára	8122
Gréczy Zsolt (DK)	8123
Novák Katalin , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára	8124
Bangóné Borbély Ildikó (MSZP)	8124
Novák Katalin , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára	8124
Dr. Tapolczai Gergely (Fidesz)	8125
Potocskáné Kőrösi Anita (Jobbik)	8126
Gréczy Zsolt (DK)	8128
Nacsa Lőrinc (KDNP)	8128
Dr. Hoppál Péter (Fidesz)	8129
Kovács Sándor (Fidesz)	8133
Dr. Kállai Mária (Fidesz)	8135
Rig Lajos (Jobbik)	8137
Dr. Turi-Kovács Béla (Fidesz)	8138
Rig Lajos (Jobbik)	8140
Hajdu László (DK)	8141

<i>Varju László</i> (DK).....	8143
<i>Dr. Vejkey Imre</i> (KDNP)	8147
<i>Csárdi Antal</i> (LMP)	8149
<i>Varju László</i> (DK).....	8151
<i>Z. Kárpát Dániel</i> (Jobbik).....	8152
<i>Csárdi Antal</i> (LMP)	8152
<i>Dr. Zsigmond Barna Pál</i> (Fidesz)	8153
<i>Z. Kárpát Dániel</i> (Jobbik).....	8156
<i>Bangóné Borbély Ildikó</i> (MSZP)	8160
<i>Dr. Varga-Damm Andrea</i> (Jobbik).....	8165
<i>Varju László</i> (DK).....	8169
<i>Dr. Varga-Damm Andrea</i> (Jobbik).....	8171
<i>Novák Katalin</i> , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkárának előterjesztői válasza	8171

A lelkiismereti és vallásszabadság jogáról, valamint az egyházak, vallásfelekezetek és vallási közösségek jogállásáról szóló 2011. évi CCVI. törvény módosításához kapcsolódóan egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája a

lezárásig	8174
<i>Dr. Vejkey Imre</i> (KDNP), a napirendi pont előterjesztője	8174

Felszólalók:

<i>Soltész Miklós</i> , a Miniszterelnökség államtitkára	8179
<i>Vigh László</i> , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	8181
<i>Potocskáné Kőrösi Anita</i> , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	8183
<i>Nacsa Lőrinc</i> , a KDNP képviselőcsoportja részéről	8183
<i>Dr. Varga László</i> , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	8185
<i>Gréczy Zsolt</i> , a DK képviselőcsoportja részéről	8186
<i>Ritter Imre</i> nemzetiségi képviselő	8188
<i>Nacsa Lőrinc</i> (KDNP)	8191
<i>Gréczy Zsolt</i> (DK)	8192
<i>Dr. Varga-Damm Andrea</i> (Jobbik).....	8192
<i>Dr. Varga László</i> (MSZP).....	8193
<i>Soltész Miklós</i> , a Miniszterelnökség államtitkára	8193
<i>Dr. Hörcsik Richárd</i> (Fidesz)	8194
<i>Gréczy Zsolt</i> (DK)	8197
<i>Nacsa Lőrinc</i> (KDNP)	8197
<i>Dr. Varga László</i> (MSZP).....	8198
<i>Dr. Varga-Damm Andrea</i> (Jobbik).....	8199
<i>Soltész Miklós</i> , a Miniszterelnökség államtitkára	8199
<i>Z. Kárpát Dániel</i> (Jobbik).....	8201
<i>Gréczy Zsolt</i> (DK)	8202
<i>Dr. Vejkey Imre</i> (KDNP) előterjesztői válasza	8202

A sportról szóló 2004. évi I. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája

a lezárásig.....	8203
<i>Bánki Erik</i> (Fidesz), a napirendi pont előterjesztője	8203

Felszólalók:

<i>Soltész Miklós</i> , a Miniszterelnökség államtitkára	8208
<i>Dr. Kállai Mária</i> , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	8209
<i>Dr. Steinmetz Ádám</i> , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	8212
<i>Földi László</i> , a KDNP képviselőcsoportja részéről	8215
<i>Dr. Varga László</i> , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	8216
<i>Gréczy Zsolt</i> , a DK képviselőcsoportja részéről	8218
<i>Bánki Erik</i> (Fidesz) előterjesztői válasza	8221

A mezőgazdasági termékpiacok szervezésének egyes kérdéseiről, a termelői és a szakmaközi szervezetekről szóló 2015. évi XCVII. törvény módosításáról, valamint a Nemzeti Földügyi Központ létrehozásával összefüggő egyes törvénymódosításokról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig

.....	8224
<i>Farkas Sándor</i> agrárminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője.....	8224

Felszólalók:

Pócs János , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	8226
Dr. Steinmetz Ádám , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	8228
Földi László , a KDNP képviselőcsoportja részéről	8230
Dr. Varga László , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	8231
Z. Kárpát Dániel (Jobbik).....	8232
Farkas Sándor agrárminisztériumi államtitkár előterjesztői válasza.....	8233

A Nemzetközi Gyermekmentő Szolgálat Magyar Egyesület tevékenységével érintett egyes állami tulajdonú ingatlanok vagyonezelésének rendezéséről szóló törvény-

javaslat általános vitája a lezárásig

Harrach Péter (KDNP), a napirendi pont előterjesztője

Felszólalók:

Dr. Fónagy János , a Miniszterelnöki Kormányiroda államtitkára	8238
Hadházy Sándor , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	8240
Rig Lajos , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	8241
Varju László , a DK képviselőcsoportja részéről.....	8243
Dr. Szél Bernadett (független).....	8245
Rig Lajos (Jobbik)	8247
Dr. Szél Bernadett (független).....	8249
Csárdi Antal (LMP)	8249
Rig Lajos (Jobbik)	8249
Varju László (DK).....	8250
Rig Lajos (Jobbik)	8251
Nacsa Lőrinc (KDNP) előterjesztői válasza	8251

Egyes pénzügyi tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája

lezárásig

Varga Mihály pénzügyminiszter, a napirendi pont előterjesztője

Felszólalók:

Hadházy Sándor , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	8257
Z. Kárpát Dániel , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	8258
Nacsa Lőrinc , a KDNP képviselőcsoportja részéről	8261
Varju László , a DK képviselőcsoportja részéről.....	8262
Csárdi Antal , az LMP képviselőcsoportja részéről	8263
Z. Kárpát Dániel (Jobbik).....	8265
Csárdi Antal (LMP)	8265
Potocskáné Kőrösi Anita (Jobbik).....	8266
Varga Mihály pénzügyminiszter előterjesztői válasza.....	8267

Napirend utáni felszólalások:

Z. Kárpát Dániel (Jobbik).....

Ander Balázs (Jobbik).....

Dr. Lukács László György (Jobbik).....

Az ülésnap bezárása.....

Az ülésen jelen voltak:

KOVÁCS PÁL, Miniszterelnökség államtitkára, DR. ORBÁN BALÁZS államtitkár, SOLTÉSZ MIKLÓS államtitkár, DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára, DR. FÓNAGY JÁNOS, a Miniszterelnöki Kormányiroda államtitkára, FARKAS SÁNDOR agrárminisztériumi államtitkár, KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár, DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára, NEMETH SZILÁRD ISTVÁN honvédelmi minisztériumi államtitkár, DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár, CSERESNYÉS PÉTER innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár, VARGHA TAMÁS külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, VARGA MIHÁLY pénzügyminiszter, BODÓ SÁNDOR államtitkár, DR. SEMJÉN ZSOLT tárca nélküli miniszter, SÜLI JÁNOS tárca nélküli miniszter.

Az Országgyűlés tavaszi ülészakájának
9. ülésnapja
2019. március 19-én, kedden
(9.01 óra - Elnök: Lezsák Sándor
Jegyzők: Gelencsér Attila és Szilágyi György)

ELNÖK: (A teremben lévők felállnak, és ezzel köszöntik a választópolgárok közösségét. Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévők is leülnek.) Tisztelt Országgyűlés! Az Országgyűlés tavaszi ülészakájának 9. **ülésnapját megnyitom**. Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Gelencsér Attila és Szilágyi György jegyző urak lesznek segítségemre.

Köszöntöm kedves vendégeinket és mindazokat, akik figyelemmel kísérik munkánkat.

Tisztelt Országgyűlés! 1994-ben, **Magyarország náci megszállásának 50. évfordulóján**, országgyűlési határozat született azzal a céllal, hogy emlékezzünk és emlékeztessünk a **tragikus történelmi korszak eseményeire és áldozataira**.

1944. március 19-én, az akkor már ötödik éve zajló második világháború eseményei sodrában a német hadsereg megszállta Magyarországot. Elfoglalták a stratégiailag fontos helyszíneket, Budapest utcáin idegen ország katonái masíroztak és harci járművei dübörögtek. Megkezdődött a háborúellenes és németellenes politikusok, értelmiségiek üldözése, a magyar társadalomtól megvonták a még létező emberi és polgári jogokat, tovább szigorodtak a zsidóságra vonatkozó rendelkezések. Milliók kényszerültek menekülésre, bujkálásra, a lakosság nap mint nap a közvetlen életveszéllyel nézett szembe.

Ezen a napon Magyarország megmaradt önállóságát is elvesztette, a fél évvel később bekövetkezett nyilas hatalomátvétel pedig végleg megpecsételte az ország sorsát. 1944. március 19-én hazánk elveszítette állami önrendelkezését, amelynek visszaállítására csak közel ötven évvel később kerülhetett sor. E szomorú történelmi korszakot alkotmányunk, Magyarország Alaptörvényének preambuluma, bevezető része is rögzíti.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ezen a napon kegyelettel emlékezünk meg azokról az egykori honfitársainkról, akik életüket veszítették a harcokban, a deportálás során, a polgári lakosságot érintő harci cselekményekben vagy a mindennapos gyakorlattá vált terror során. Emlékezünk azokról is, akik bár túléltek a háborús éveket, de testi-lelki sebeik soha nem gyógyulhattak be, a borzalmak feldolgozását az elhallgatás és a következő évtizedek nehézségei csak tovább fokozták.

Az áldozatok tragikus sorsa örök emlékeztető legyen a későbbi nemzedékek számára is!

Tisztelt Országgyűlés! **Napirend előtti felszólalásra** jelentkezett Varju László, a Demokratikus Koalíció képviselője: „Európa, maradunk!” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

VARJU LÁSZLÓ (DK): Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! Meglepő, de van egy kérdés, amiben a Demokratikus Koalíció egyetért Orbán Viktor miniszterelnökkel

és a Fidesszel, abban tudniillik, hogy a most következő európai parlamenti választás sorsdöntő lesz. Abban viszont már messzemenően nem értünk egyet, hogy mindez miért történik. Önök szerint a választás a bevándorlás párti és a bevándorlásellenes politikai erők küzdelme lesz. Ez azonban nem igaz. Ha önök a bevándorlás párti erőket akarják legyőzni, akkor könnyű ellenfelet választottak, európai szinten ugyanis nincsenek ilyenek. Nem is lehetnek, a bevándorlás szabályozása az európai alapszerződés szerint kizárólag tagállami hatáskör.

Ha az Európai Unió szerveinek volna beleszólása abba, hogy melyik kormány kinek és miért ad bevándorlási engedélyt, bizonyára lenne egy-két szavuk ahhoz, hogy önök jó pénzért húszezer bevándorlási és letelepedési engedélyt adtak ki olyanoknak, akik között feltűnően nagy számban vannak terrorizmussal, pénzmosással és emberkereskedelemmel gyanúsítható bűnözők.

De Brüsszelnek nincs beleszólása. Nincs Sorosterv sem Európa muzulmán tömegekkel való elárasztására, ez csupán egy Moszkvában kiagyalt, elsőként pedig az önök vendégszeretét élvező Nikola Gruevszki bukott macedón miniszterelnök által alkalmazott összeesküvés-elmélet.

Tegyük gyorsan hozzá, az első Orbán-kormány által létrehozott és Orbán Viktor elnökletével működő népesedéspolitikai ad hoc bizottság 1999-ben megtárgyalta egy jelentést, ami szerint 2050-ig évi 40-47 ezer bevándorlót tartott szükségesnek ahhoz, hogy Magyarország lakossága a század közepén is elérje a tízmilliót. Tehát Orbán-terv volt és van, míg Soros-terv nincs és nem is volt, csak egy orosz ötlet külföldi tanácsadókkal továbbfejlesztve; ez lett az önök sok pénzzel reklámozott hazugságadata.

A küzdelem valójában az európaijövő-párti és az Európa-ellenes erők között folyik, amelyek nemzetállamra hivatkozva, saját országukat sem kímélve, azt megosztva az európai szövetséget nem megerősíteni, hanem szétzilálni akarják. Ezek közé a szerződéseket be nem tartó erők közé tartozik a Fidesz is, sőt szeretne az Európa-bomlasztók élére állni, hogy így szerezzen magának védernyőt a saját népe ellen elkövetett bűnök miatt.

A héten Újpesten megemlékeztünk az 1848-as polgári forradalomról. Őszinteség volt ott a Görgeyszobornál. Ami viszont 2010 óta Magyarországon zajlik, az nem más, mint farizeusok, Orbán Viktor '48-as eszmékkel szemben álló ellenforradalma, amivel az európai polgári demokratikus vívmányokat felszámolta Magyarországon, és most már az újabban útjában álló európai intézményeket akarja lerombolni. Önöknek nincs szükségük Európai Ügyészségre, nekünk pedig van. Ezért mondjuk már jó ideje: Orbán vagy Európa.

Most pedig választhatunk. Mi arra hívunk mindenkit közösen, hogy válasszuk Európát. Ezért adtuk ki a jelszót: Európa, maradunk! Maradunk az Európai Unióban, az európai polgári demokráciák közösségében, ahol a hatalmon lévőkötől függetlenül van sajtószabadság, független bíróság, ahol a legfőbb ügyész a bűnt üldözi, nem pedig eltusolja. S ha önöknek ez

nem tetszik, nyitva az út önöknek Oroszországba, Törökországba, Azerbajdzsánba, ott, ahol szívesen látják önöket.

Mi nem természetesen vitákat akarunk arról, hogy nemzetek Európája legyen-e, vagy nemzetek fölötti Európa, rég világos ugyanis, hogy a nemzetek Európája egy Moszkva által sugalmazott koncepció, mindannak a leépítése, amit Európa az elmúlt hat évben létrehozott, mert az egységesülő Európa kényelmetlen a szomszéd Oroszországnak. Macron francia elnök felhívásával maradéktalanul egyetértünk, hiszen azt hirdetjük régóta: az európai integráció elmélyítése, a tagállamok szorosabb együttműködése, közös erőfeszítés a közös problémák megoldására.

(9.10)

Mi európai egyesült államokat akarunk, az európai polgári demokráciák föderációját, ahol a mainál sokkal több eszközünk van az emberek megsegítésére, a szociális egyenlőtlenségek mérséklésére, a demokratikus vívmányok védelmére, például a falu felépítésére és nem kismizmizésére, ahogy azt önök, a jobboldal csinálta az elmúlt harminc évben. Magyarország marad Európában *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*, mert - önöknek tetszik vagy nem tetszik - mi vagyunk a többség. Európa, maradunk! *(Gréczy Zsolt tapsol. - Dr. Rétvári Bence: Tapsban is a többség!)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Varju képviselő. A kormány nevében Dömötör Csaba államtitkár úr fog válaszolni az elhangzottakra.

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Köszönöm, elnök úr. A „mi vagyunk a többség” állításnak a választási eredmények némiképp ellentmondanak. *(Gréczy Zsolt: Kérdezzük meg az amerikai külügyet!)*

Ami azt a kijelentését illeti, hogy maradunk az Európai Unióban: hát persze, hogy maradunk az Európai Unióban. Szeretném most is felhívni a figyelmét arra, hogy egyetlenegy párt van a Magyar Országgyűlésben, amelyik korábban az Unióból való kilépést felvetette, ez pedig a Jobbik - nincs kormányzási helyzetben -, még az alapprogramjukban is az szerepelt, hogy Magyarország jövője nem képzelhető el az EU keretein belül, máskor pedig a pártelnök hangoztatta azt, hogy „esküszünk, esküszünk, tagok tovább nem leszünk”. Azért hozom ezt most is fel, mert ezzel a párttal parádéztak önök pár nappal ezelőtt a március 15-ei színpadon, kukába dobva egyébként minden korábbi álláspontjukat. Ha egy kicsit is őszintén aggódnának az uniós tagság miatt, akkor nem működnének együtt a Jobbikkal, egy ilyen társaságnak még az árnyékát is elkerülnék.

Hadd mondjam el önnek, hogy Európában, az európai országok közül Magyarországon az egyik legmagasabb az uniós tagság támogatottsága. Népszavazás is volt ebben a kérdésben *(Gréczy Zsolt: Ez a többség! Sokat dolgoztunk rajta! - Varju László:*

Ezek vagyunk mi!), és ez a népszavazás minden politikai szereplőt kötelez Magyarországon.

Viszont a tagság iránti elkötelezettség nem jelentheti azt, hogy ne emelhetnénk fel a szavunkat, amikor rossz és káros folyamatokat látunk, márpedig az, hogy a brüsszeli elit döntései és az európai emberek akarata között egyre nagyobb a szakadék, egy rossz folyamat. A legfontosabb példát hadd hozzam fel itt: az Európai Bizottság felmérése szerint az európai emberek 50 százaléka szerint a közelgő választáson a migráció lesz a legfontosabb probléma. Tehát nemcsak mi mondjuk, hanem az Eurobarometer *(Dr. Rétvári Bence: A többség!)* felmérése szerint is ez a helyzet, amelyet egyébként az Európai Bizottságnak készítettek. Messze megelőzi ez a téma a gazdasági kérdéseket. És erre, mintha mi sem történt volna, a brüsszeli intézmények továbbra is erőltetik a bevándorlást ösztönző terveket. Ön azt mondta, hogy nincsenek ilyen tervek. Akkor menjünk bele a részletekbe egy perc erejéig!

A betelepítési kvótát nem vették le a napirendről. Nézze meg a migrációs biztos kijelentéseit, hogy hogyan erőlteti ezt továbbra is: írásba is adták. Aztán a migránsvízum kérdése: megszavazta az Európai Parlament, és arra hívta fel az Európai Bizottságot, hogy mihamarabb készítse el a részletes programot. És hiába állítja azt az Európai Bizottság, hogy a következő hetekben ezt nem fogja elkészíteni; korábban a migrációs biztos egyértelműen azt mondta, hogy ők támogatják. A migránskártyák rendszere már működik. Csak januárban több mint 60 ezer bevándorlónak adtak pénzt névtelen bankkártyákra, amik egyáltalán nem beazonosíthatók, és egyébként a hatályos uniós szabályozással is szembemennek. Azt is követelik, hogy legyenek afrikai kísérleti projektek. Egy szeptemberi állásfoglalásában az Európai Bizottság még azt is követelte, hogy még tavaly év vége előtt indítsák el ezeket. Több pénzt akarnak adni a politikai aktivista csoportoknak, és a tapasztalatok azt mutatják, hogy azon politikai aktivista csoportokról van szó, amelyek egyébként a bevándorlást támogatják. És ha ön megkérdezi, hogy mennyi pénzzel támogatnák őket pluszban: 570 milliárd forinttal, amivel az a probléma, hogy sokszorosa annak az összegnek, amit a magyarországi pártok, az állam által támogatott pártok kapnak, tehát ez alapjaiban borítaná fel az erőviszonyokat, egyébként a bevándorlás kérdésében is. És arról már ne is beszéljünk, hogy tavaly, 2018 májusában az Európai Bizottság egy olyan javaslatot tett le az asztalra, amely alapján az uniós pénzek kifizetését ahhoz is kötnék a gazdasági fejlettség mellett, hogy ki fogad be bevándorlókat és ki nem. Na, erre mondja ön, hogy nincsenek is itt semmiféle tervek, és nincs is bevándorláspárti többség az Európai Parlamentben. Javaslom, hogy nézze meg az Európai Parlament jegyzőkönyveit, azt fogja látni, hogy önök is támogatják ezeket a terveket, amiket most itt letagad.

Ez az alapvető probléma, hogy a brüsszeli tervek elszakadtak az állampolgárok akaratától, és ez pedig hosszú távon nem fenntartható, mert a rossz politikának mindig következménye van, mint például a bre-

xit, aminek felelősségében az Európai Bizottság nyakig benne van, az a helyzet. Ezért mondjuk mi, hogy Európában megújulásra van szükség, de ezt a megújulást nem kívülről kell elérni, mint ahogy a Jobbik javasolja, hanem a tagság nyújtotta lehetőségekkel, vitákkal, javaslatokkal és a valóságból eredeztetett érvekkel.

Azt látjuk, hogy önök európai egyesült államokat akarnak - ez nem meglepő fejlemény azt tudva, hogy jelentős megbízást kapott az ön pártelnöke és a családi vállalkozása Brüsszelből -, de ha ezt megvalósítaná, az rendkívül hátrányos lenne Magyarország számára, mert egy rakás jogkört vennének el tőlünk. Például azt javasolják önök, hogy a családi pótlékot Brüsszelben határozzák meg, és mivel Brüsszel párhuzamosan bevándorlást is akar, nem nehéz belátni, hogy ez azt jelentené, hogy az önök családpolitikája a bevándorlókat támogatná. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* Ez csak egy példa a sok lehetséges közül. Azt gondolom, hogy ezt a magyarok nem támogatják. Köszönöm, hogy meghallgatott. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Dömötör Csaba államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólásra jelentkezett Korózs Lajos képviselő úr, a Magyar Szocialista Párt képviselőcsoportjából: „Mi történik az egészségügyben?” címmel.

KORÓZS LAJOS (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! Kedves Képviselőtársaim! Ez egy szemelvény az elmúlt két és fél hónap történéseiből. 2020-ra egymillió ember maradhat házi orvos nélkül Magyarországon. A házi orvosok 11 százaléka elmúlt 60 éves, 11 százaléka pedig már 70 felett jár, de hiába próbálják eladni a praxisukat, nincs elég érdeklődő. Egy friss kormányzati kutatás szerint a 60 év feletti házi orvosok 67,5 százaléka arra készül, hogy öt éven belül piacra dobja a praxisát.

Más: a honvédelmi miniszter szerint fölösleges pánikolni, mert csak 54-en mondtak fel a Honvédkórházban.

Megint más: a belgyógyászatokról hiányzik a legtöbb orvos, de gyermekgyógyászatban is sok állás betöltetlen.

Más: Gulyás miniszter egy olyan vizsgálat megálapításaira hivatkozott a parlamentben, ami még nem is létezett. Ősszel a parlamentben Gulyás Gergely, Miniszterelnökséget vezető miniszter kioktatta az őt kérdező szocialista politikust, hogy miért nem olvastak el egy jelentést, amely szerint minden rendben megy a budapesti szívkórházban. Megjegyzem, én voltam ez a politikus. Az is kiderült, hogy súlyos problémák kijavítására kötelezték a vizsgálat végén a kórházat, például arra, hogy a valóságnak megfelelően dokumentálják a kezeléseket.

Más: menesztették a János Kórház főigazgatóját, a kórházzal nagy tervei vannak a kormányynak, a Semmelweis Egyetem ott működő egységei elvileg elköltöznek, és létre fog jönni az észak-közép-budai centrumkórház, az épületeket felújítják, a feladatok módosulnak, az ágyszám csökkenni fog. Megjegyzem,

hogy egy egész napot töltöttem ebben az intézményben: inkább disznóólra hasonlított, mint kórházra.

Más: Kásler: „Rövidültek a várólisták, már csak 28 ezren várnak tervezhető egészségügyi beavatkozásokra.” Megjegyzem, hogy sosem volt igaz a 70-80 ezer fős várólista.

Más: MNB-elemzés: legalább 26 ezer olyan munkavállaló hiányzik az alapellátásból, a járó- és fekvőbeteg-ellátásból, akivel kiegyensúlyozottabb egészségügyi rendszert lehetne biztosítani. A szakdolgozóhiány még jelentősebb, mint az orvoshiány.

Más: Póta György egy csütörtöki háttérbeszélgetésen elmondta, a házi gyermekorvosok fele 60 évesnél idősebb, 20 százaléka pedig már a 70-es éveiben jár, így várhatóan sok orvos fog kiesni a rendszerből, és őket lehetetlenség lesz pótolni rövid időn belül.

Más: az is gyakran előfordul, hogy ugyanabban a műtőben operálnak meg két beteget. Így lehet ez például a Borsod megyei kórházban is, ahol pár éve összevonták a miskolci Semmelweis kórház és a megyei kórház általános sebészetét és urológiai osztályát úgy, hogy az intenzív osztályos kapacitást nem bővítették ennek megfelelően, jelenleg is csak 16 intenzív ágyműködik a 24-ből.

Más: fél óra alatt ért ki az első mentőegység a mentőközponttól 3 percnyire, a Nyugati-aluljáróban haldokló 17 éves fiúhoz, aki segítségnyújtás elmaradása miatt meghalt. Már csak én kérdezem: vajon miért?

(9.20)

Más: csütörtökön a Budapesten és Pest megyében működő 11 stroke-centrumból négy mondta le a betegek fogadását különböző indokokkal.

Megint más: mintha mi sem történt volna, egy beteg halála után is törvénytelenül működik tovább a Honvédkórház, annak ellenére, hogy óriási felháborodást váltott ki egy beteg halála, amelyben szerepe lehetett a Honvédkórház szervezetlen és jogszabálysértő működésének. A mai napig minden úgy megy, mint eddig. Elhibázott személyi döntésekkel, rossz HR-politikával többször is működőképessége határára taszította a Honvédkórházat a menedzsment, amelynek legmagasabb szintű vezetője egy gépész.

A Heim Pál Kórház mellett a Debreceni Egyetem gyermekklinikája sem engedi használni az éjszakát a gyerekek mellett a kórházban töltő szülőknek azokat az összecukható ágyakat, amelyeket adományként kaptak a kórházak civilektől. Helyette egy pihenésre, alvásra tökéletesen alkalmatlan, 45 centiméter széles kozmetikai széket kínál fel a kórház a szülőknek.

Megint más: onkoturizmus Kelet-Közép-Európában. Biztosítási játszmák és harc a túlélésért. Rendelési időben mentünk a tanárhoz időpontra, de minden alkalommal órákat kellett várnom. Nem is lett volna ezzel semmi baj, de nem volt olyan, hogy a bejutásra várók legalább fele ne román lett volna, de úgy román, hogy egy szót sem beszéltek magyarul. Gondolom, valaki tolmácsolt nekik odabent, és mindegyiknek volt tajkártyája, pedig nyilvánvalóan semmi közük nem volt Magyarországhoz.

Megint más: bezárták a budapesti, a Pest megyei oltóközpontot, a Fejér megyei Csákváron megszüntették az aktív osztályokat, bezárt a Péterfy Kórház érsebészeti ügyelete, egyelőre csak három hónapra, valamint felmondott a hatvani Albert Schweitzer Kórház minden betegszállítója.

Ezt önök tették. Na, ezért hal meg 24 ezer ember indokolatlanul Magyarországon, még a miniszter szerint is. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Korózs Lajos képviselő úr. A kormány nevében Rétvári Bence államtitkár úr válaszol az elhangzottakra.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Két dolgot mindenképpen a többi mondandóm előtt visszautasítanék abból, amit ön mondott, tisztelt képviselő úr. Egyrészt azt, hogy a János Kórház orvosairól és ápolóiról úgy beszél ön, hogy az egy disznó. Ezt a legmesszebbmenőkig visszautasítom a kórház dolgozóinak nevében. Nem lehet így beszélni azokról az emberekről, akik az ápolásra, a gyógyításra tették fel az életüket, és ott dolgoznak a kórházban.

Arról pedig már leszokhatna a Magyar Szocialista Párt és az ellenzéki pártok, hogy az erdélyi székelyeket szeretik lerománozni. Azt is visszautasítjuk a magunk részéről, hogy ön ilyen kijelentéseket tesz itt az Országgyűlésben.

Hadd mondjam el az önök intézkedéseit, amit tettek, tisztelt képviselő úr. Az önök számára az egészségügy csak üzlet volt, ami üzletileg nem értelmezhető, ami nem privatizálható, azt önök hagyták, hogy leromoljon, alulfinanszírozták, pénzt vontak el tőle. Ezen pénzelvonás keretében önök nem kórházakat fejlesztettek, hanem kórházakat zártak be. A svábhegyi gyermekkórházat bezárták, az Országos Pszichiátriai és Neurológiai Intézetet bezárták, a Szabolcs Utcai Kórházat bezárták, a Schöpf-Merei Kórházat bezárták. Amely kórházat nem zártak be, ott megszüntettek 16 ezer aktív ágyat. Most aggódnak, hogy lesz-e elég egészségügyi dolgozó, amikor pedig kormányon voltak, 6 ezer egészségügyi dolgozót elbocsátottak. Önök, akik még ott maradtak az egészségügyben, azoktól elvettek egyhavi bért. Nem arról volt szó, hogy a béremelés hogyan viszonyul a rendvédelmi dolgozók béremeléséhez vagy a tanárok béremeléséhez, hanem elvettek bért ezektől az emberektől, csökkentették a fizetésüket.

Önök úgy próbálták a kórházak vagy a rendelők túlterheltségét csökkenteni, hogy vizitdíjat és kórházi napidíjat fizettettek az emberekkel, hogy ha fizetnek, hátha kevésbé mennek kórházakba és rendelőkbe, és kevésbé veszik igénybe ezt az ellátást. Éppen ezért Magyarország szegyenpadra került, az OECD-tagállamok közül az önök kormányzása alatt Magyarország volt az egyetlen ország, az egyetlen olyan ország az összes fejlett gazdaság közül, amelynek csökkentek az egy főre jutó egészségügyi kiadásai. Minden más ország esetében növekedtek, csak Magyarországon csökkentek az OECD kimutatása szerint. Csak

önök csökkentették az emberek gyógyítására fordítandó összegeket. *(Nagy moraj az ellenzéki oldalon. - Dr. Harangozó Tamás: Már kilenc éve kormányoztok!)*

Ezzel szemben 2010 óta ugyanezen OECD-kimutatás szerint a hetedik legnagyobb mértékben nőtt. Ha tehát a különbséget akarjuk megmutatni az önök egészségügyi kormányzása és a miénk között, az önöké volt az egyetlen, amelyik csökkent, a miénk pedig a hetedik legnagyobb mértékben nőtt. És hogy hol látható ez, tisztelt képviselő úr? Hol vannak azok a pluszforrások, az a 647 milliárd forint, amit többletként tettünk? *(Dr. Harangozó Tamás: Kilenc éve kormányoztok!)* Kilenc évre kíváncsi, Harangozó képviselő úr. Önök hány kórházat újítottak föl részben vagy egészben? *(Gréczy Zsolt: Százat! - Dr. Fónagy János: Ne beszélj hülyeségeket! Egyet sem! - Gréczy Zsolt: Te ne beszélj hülyeségeket!)* Mi hetvenhetet. Szerintem mind a két képviselői bekiabálás pontosan mutatja, hogy valójában mennyire veszik komolyan ezt a kérdést - mert bármilyen számot bekiabálnak.

Tisztelt Képviselő Úr! Mi 500 milliárd forintból 77 kórházat újítottunk föl részben vagy egészben, 54 rendelőintézetet újítottunk föl részben vagy egészben, 104 mentőállomást korszerűsítettünk, 23 teljesen új rendelőintézetet építettünk, 31 teljesen új mentőállomást építettünk, és ezt folytatjuk Budapesten 700 milliárd forintból az „Egészséges Budapest” program keretében.

És szeretnék még pár tényt önnek elmondani a béremelés keretében. Míg önök csökkentették az orvosok és az ápolók bérét *(Dr. Harangozó Tamás: Miért hazudsz?)*, mi az elmúlt két évben az orvosok bérét emeltük. Önök voltak az egyetlen kormány, képviselő úr *(Nagy zaj az ellenzéki oldalon.)*, a rendszerváltás óta az egyetlen magyar kormány önök voltak, akik csökkentették az egészségügyben dolgozók bérét. *(Dr. Harangozó Tamás: Elnök Úr! Azért, mert államtitkár, nem kötelessége hazudni!)* Minden közzsférában dolgozók bérét csökkentették. Nem volt más olyan kormány Magyarországon a rendszerváltás óta, aki az orvosoktól és ápolóktól elvett volna bért, aki csökkentette volna a jövedelmüket. *(Gréczy Zsolt: 50 százalékos béremelés volt a mi időnkben.)* Csak és kizárólag önök, tisztelt képviselő úr, bármennyit is kiabál. 2012-ben 27 százalékkal emeltük az egészségügyben dolgozó ápolók és orvosok bérét, az elmúlt két esztendőben pedig 207 ezer forinttal emeltük az orvosok bérét. Az elmúlt négy évben 65,5 százalékkal emeltük az ápolók bérét. *(Gréczy Zsolt: Akkor miért megy el annyi orvos és ápoló külföldre?)* Ha pedig az idei évhez képest nem az előző, hanem a következő négy évet nézi, képviselő úr, akkor 72 százalékos ápolói béremelést láthatunk.

Az orvosutánpótlás keretében 1040-ről 1521-re, másfélszeresére növekedett az orvosi egyetemen végzősök száma. A rezidenstámogatási programra 9 milliárd forintot fordítottunk, amire önök nullát. Az ápolótanulók részére pályaválasztási ösztöndíjra 4,4 milliárd forintot fordítunk, amire önök nullát. A felsőfokú végzettség megszerzéséhez az ápolók számára a

félévenkénti 320 ezertől 640 ezer forintos ösztöndíjat garantalunk 1,8 milliárd forint értékben, amire önök nullát. *(Gréczy Zsolt: Akkor miért mennek el külföldre? A mi időnkben miért voltak itt, és most miért mennek el?)* A nővérszállók építésére 8,5 milliárd forintot szánunk, amire önök nullát. A mi időnkben, tisztelt képviselő úr, ha megnézik az orvosok számát, amikor önök átadták a kormányzást, a magyar hivatalos nyilvántartásokban 33 943 orvos szerepelt, most meg bekiabálják, hogy kevesebb. Ebből látszik, hogy totálisan nem tudják, mi történik. Most az akkori 33 943 helyett 39 132 orvos szerepel. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Köszönöm szépen a kormánypárti képviselők és Rétvári Bence türelmét. *(Zaj az ellenzéki oldalon.)* Tisztelt Országgyűlés! Folytatjuk munkánkat.

Napirend előtti felszólalásra jelentkezett Ander Balázs, a Jobbik-képviselőcsoport képviselője: „Mennyire hiteles a kormány politikája?” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

ANDER BALÁZS (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Az elején egy zárójeles megjegyzés: tényleg elképesztő, hogy Dömötör államtitkár úr egy DK-s kérdésre adott válaszában is a Jobbik múltjával foglalkozik. *(Dr. Völner Pál: Mert együtt vagytok!)* Egyszer arra válaszoljon, majd, tisztelt államtitkár úr, hogy valamikor ön hogy serteper-telt a Jobbik megalakulásakor nagyon lelkes aktivistaként. *(Zaj az ellenzéki oldalon.)* Elképesztő, hogy ez a párt is kiket engedett oda! Erről ennyit.

Orbán Viktor 2018. március 6-án azt nyilatkozta, hogy egyetlen bevándorlót sem szabad beengedni. Igaz ugyan, hogy arra is volt példa, hogy Orbán Viktor arról beszélt, hogy ne azt nézzék, amit mond, hanem azt, amit csinál. A Jobbik sem híve a mesterségesen létrehozott multikulti katyvasznak, mi hiszünk a kiváló harvardi professzornak, Putnamnek, aki úgy véli, hogy a tömeges bevándorlás bizony rossz hatással van a társadalmi tőkére, a társadalmi bizalomra, és hiszünk Thilo Sarrazinnak is, az egykori német szociáldemokrata politikusnak, aki azt mondta, hogy Németország felszámolja önmagát a tömeges bevándorlással.

Eppen ezért elborzadva szemléljük azt az iszonyatos népességrobbanást, ami Afrika és Ázsia nyomorrégióiban zajlik, ami a multicegek harmadik világot kizsákmányoló mohóságával és a globális éghajlatváltozással karöltve utánpótlást szolgáltat az illegális migrációnak. Viszont azt is látni kell, hogy a vérprimitív, gyűlölködő fideszes propaganda számos nálunk hazára lelt, itt letelepedett, családot alapító, az országot gyarapító értékes embert megsértett a nigériai dél-somogyi háziórvostól kezdve a baranyai palesztin neurológuson át a jemeni gyermekorvosig bezárólag.

Vizsgáljuk meg, hogy a szépen hangzó nemzetvédelmi lözungokkal ellentétben mit tett a kormány a gyakorlatban. 2015-17 között 86 ezer bevándorló jött Magyarországra.

(9.30)

De a legális bevándorlók mellett illegális bevándorlók is szép számmal érkeztek. Az osztrák szövetségi bünyügyi hivatal leleplezte a Fidesz hazugságait, hiszen a szervezet '16-os és '17-es adataiból kiderül, hogy Ausztriába 15 ezer, Magyarország felől érkező illegális bevándorlót fogtak el. Ezért is érthetetlen, hogy miért nem fogadja el a kormány a Jobbik azon javaslatát, hogy állítsák vissza a határőrséget.

A tények makacs dolgok, nézzük hát tovább a számokat, tisztelt képviselőtársaim! 2017-ben arányosan több bevándorló érkezett hazánkba, mint a kormány szerint a bevándorláspártiság non plus ultrájának számító Macron-féle Franciaországba. Ha a szomszédokat nézzük, akkor az ezer főre jutó bevándorlók száma a lengyeleknél, horvátoknál, románoknál az itteni szint fele, de Szlovákiában például csak az egyhede.

Vonjuk ki a képletből az uniós polgárokat, akkor azt látjuk, hogy a hozzánk képest feleakkora Szlovákia 500 nem uniós állampolgárt fogadott be, míg Orbán Viktorék 50-szer annyit, 25 ezret. És sajnos nem orvosokról és atomfizikusokról van szó. Ha marad a trend, akkor ez a 2022-es évben már 34 ezer fő lesz, és az Afrikából és Ázsiából érkezők addigra, a már itt lévőkkel többen lesznek, mint egész Nógrád megye lakossága. Ezeknek a konkrét adatoknak a fényében nettó fideszes hazugság azt állítani, hogy a kormány hatékonyan megvédi Magyarországot a bevándorlástól.

Szóval, miközben milliárdokat tolnak az ostoba plakátkampányokba és ezzel a haverok zsebébe, ráadásaként még teljesen hülyének is nézik a magyar embereket. Az egy korrupt banánköztársaság és egy bolsevik diktatúra ismérveit ötvöző mensevik rezsim százezrével úzi Nyugatra a hatalmára veszélyes, agilis fiatalokat, ezzel százezer számra gyarapítva keresztény gyökerű fiatalokkal a nyugati országokat.

Nem is értjük, hogy a nyugatiaknak mi a problémája az önök politikájával, hiszen csak jót tesznek nekik; hogy aztán olyan olcsó és igénytelen munkásokat hozzanak helyettük ide, mondjuk, Belső-Ukrajnából, akik nem fogják kifogásolni a demokrácia módszeres lebontását, a százmilliárdos oligarchavagyonok gyanúsán bűzlő létrejöttét. No, ez az, ami igazán veszélyes. Nem véletlenül követel a Jobbik magyar kvótát a magyar munkahelyekre, és nem véletlenül utasítja ezt el a kormány.

Tegyük fel hát a kérdést, mennyire hiteles a kormány migrációs politikája. Nyilván semennyire. *(Dr. Rétvári Bence: Bezzeg a Jobbik!)* Nyilván az egész csak egy kommunikációs blöff, egy politikai termék a Fidesznél, pont, mint a polgári jelző használata. Ha kell, akkor ezrével adják el a letelepedési kötvényeket, hogy tízmilliárdokkal gyarapítsák az offshore-os cimborák bankszámláit, ha kell, akkor pedig goebbelsi mélységekbe merül, finkelsteini, birnbaumi propagandával mossák az emberek agyát. *(Dr. Rétvári Bence: Ti már csak tudjátok.)* De ezen mi már nem csodálkozunk. Viszont egyre többen fognak arra rájönni, tisztelt képviselőtársaim, hogy a fideszes rablóbarók a pénzért és a hatalomért mindenre képesek.

Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik padsorai-ban. - Közbeszólás ugyanott: Úgy van!)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A kormány nevében Dömötör Csaba államtitkár úr válaszol az elhangzottakra.

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Elégéreménytelen kísérletnek tartom, hogy visszautalnak a 2000-es évek elejére, amikor a Jobbik egyes politikuskai, mostani politikuskai még egyetemi köröket szerveztek, ahová jobboldali fiatalokat vártak, és többek között fideszesek is megfordultak, hogy utána egyébként alapítsanak egy radikális pártot, majd elmenjenek középre, és most éppen Gyurcsány Ferenc karjaiban találják magukat. Úgyhogy, nagy bajban lehetnek, ha ilyen reménytelen kísérletekre kell vetemedniük.

Nos, az a helyzet, hogy az ön felszólalása mutatja a Jobbik identitásválságát, mert egyszerre mondja azt, hogy a bevándorlással kapcsolatos vita agyomosás, nem is létező probléma, meg mondja azt, hogy a Jobbik egyébként ebben az ügyben igenis aktív. Nos, ha problémának tartják ezt az egészet, akkor hadd tegyem már fel a kérdést, hogy miért fúrták végig a kvótás népszavazást. Majd utána miért nem szavazták meg a kvótaellenes alaptörvény-módosítást? Miért mondta azt az önök volt elnöke, hogy a határzár kudarc? *(Gyöngyösi Márton: Most mondta el.)* Még a határzárát is támadták.

És ha egyébként azt kérdezi, hogy ez a kormány mit tett a bevándorlás visszaszorításáért, és azt próbálja bebizonyítani, hogy a kormány nem tett semmit, akkor ez egy eléggé reménytelen kísérlet. Ez a kormány állította fel a határzárát, amit önök támadtak *(Gyöngyösi Márton: Támogattuk.)*, a jogi határzáróról is ez a kormány döntött, és minden lehetséges eszközzel fellép az ellen, hogy külföldről pénzelt aktivista csoportok segítsék a bevándorlást. Ezzel párhuzamosan minden létező bevándorlást támogató brüsszeli javaslat ellen fellépünk.

És ha nem a múlttal foglalkozunk, nem azt nézzük, hogy önök korábban mit mondtak, és az hogyan van ellentétben azzal, amit most ön állít, akkor valóban érdemes arról beszélni, hogy most milyen teendők van. És itt visszautalok arra, amit az előbb is elmondtam: rengeteg olyan terv van a fiókban, illetve a tárgyalóasztalokon, amikkel most foglalkoznunk kell. Ön is nagyon jól tudja, hogy a betelepítési kvótát nem vették le a napirendről, ezért is problémás az, hogy a DK-val működnek együtt, amelyik egyébként végig megszavazta a kvótát. És a többi ellenzéki párt is, akikkel önök együtt parádéztak március 15-én, ők is megszavazták a kvótát; ott van a jegyzőkönyvekben. Ott van a migránsvízum kérdése, amit szintén megszavaztak baloldali képviselők, akikkel önök együttműködnek. *(Gréczy Zsolt: Ti meg több tízezret hoztok be. - Dr. Rétvári Bence: Miért a magyarokat migránsozod?)*

Ott van a migránskártya kérdése, 60 ezren kaptak ilyet csak januárban. Az afrikai kísérleti projektekéről már beszéltünk, mint ahogy arról is, hogy több pénzt adnának - 570 milliárd forinttal - a politikai aktivista csoportoknak.

Gondolják végig, hogy önöknek mennyi az állami támogatásuk, és hasonlítsák össze azzal a pluszpénzzel, amit ezek a bevándorlást támogató aktivista csoportok kapnának. Azt fogják látni, hogy alapjaiban borítaná fel az erőviszonyokat, ha ezt a tervet keresztülvinnék.

Ilyen helyzetben, amikor legalább hét-nyolc ilyen javaslat van a brüsszeli napirenden, amit, félreértés ne essék, rögtön végrehajtanának, amint többségük lenne rá a választás után, ilyen helyzetben nagy szükség lenne minden olyan párt kiállítására, amelyik egyébként szintén nemcsak szavakban, hanem tettekben is fellép a bevándorlás ellen. Sajnáljuk, hogy a Jobbikra ebben a küzdelemben egyáltalán nem számíthatunk. Köszönöm, hogy meghallgatott. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Schmuck Erzsébet képviselő asszony, az LMP részéről: „A kormány környezetpolitikája mindent feláldoz a multik és a Fidesz-közeli oligarchák ol-tárán?” címmel. Öné a szó, képviselő asszony.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Itt az Országgyűlésben sok szó esik a kormány zsákutcás gazdaságpolitikájáról, a társadalmat szétszakító társadalompolitikájáról, de nagyon kevés, szinte semmi a kormány környezetpolitikájáról. Pedig egyre inkább van miről beszélni. A fenntartható fejlődés lehetőségét ma már a környezet elszennyezése, a természeti erőforrások kizsákmányolása, a biológiai sokféleség gyors pusztulása, a klímaváltozás és a fenntarthatatlan termelési és fogyasztási minták... - korlátot állítanak.

Egyre többen ismerik fel, hogy nincs korlátlan gazdasági növekedés. Tudósok hívják fel a figyelmet, hogy a gazdasági növekedésnek nagy ára van, hiszen nem sikerült szétválasztani a GDP-növekedéstől a növekvő környezetterhelést. Jól láthatjuk ezt egy egyszerű példán is. 2014-től Magyarországon a GDP-növekedést meghaladóan nőtt a szén-dioxid-kibocsátás, nem beszélve az egyéb környezeti károkról.

Tisztelt Képviselőtársaim! Rá kell döbbernünk, hogy a környezetünk korlátossá vált, és ez egy minden eddiginél szigorúbb környezetpolitikát követel meg a kormánytól, mind a környezetpolitika céljaiban, mind intézmény- és eszközrendszerében. Sajnos, ennek a kihívásnak a felismerésétől a kormány csillagászati távolságban van. A Fidesz 2010 óta tartó kormányzása olyan mélypontra juttatta környezeti jogaink érvényesítését, a környezeti jog és intézményrendszer legyengítését, amelyre még a rendszerváltás előtti időszakban is alig volt példa; különösen, ha azt

is számításba vesszük, hogy ezt a mostanit nem az ismerethiány, hanem kevesek hasznoszerzése motiválja.

E tekintetben hiába csatlakoztunk az Európai Unióhoz, mert a szerzett és harmonizált környezeti jogainkat a kormány vagy lepuhítja, vagy az érvényesítéshez szükséges intézményrendszer szétrombolásával egyszerűen semmibe veszi. Ezért folyik több szakterületen ellenünk kötelezettségszegési eljárás, pedig a vonatkozó törvények végrehajtása saját érdekünk lenne; például, hogy a légszennyezés miatt Magyarországon ne haljon meg idő előtt több tízezer honfitársunk évente.

Figyelemfelhívó e tekintetben az Alkotmánybíróság legutóbbi határozata, amely szerint a környezetvédelmi és természetvédelmi hatósági hatáskör gyakorlója döntéshozatala során a környezetvédelmi, illetve a természetvédelmi szempontokat nem rendelheti már szempontok alá.

(9.40)

Sajnos a valóságban nem ez a helyzet. Ugyanis az elmúlt években a korábbi független szakhatósági állásfoglalást, ami a hatósági döntés rendelkező részének kötelező és fontos eleme, felváltotta a Fidesz-vezetők által irányított beosztott munkatársak szakvéleménye, amit a kormányhivatal Fidesz által kirendelt vezetője minden további nélkül még felül is bírálhat.

A kormány nem védi a környezetet, a természeti értékeinket, a zöldfelületet, hanem csak erodál és pusztít. Korlátlanul szolgálja ki a multik érdekeit, a Fidesz-oligarchák mindent felfaló étvágyát. A Balaton például már szinte teljesen elvették az emberektől, megteremtették a lehetőséget a Balaton-part teljes kiárusítására. Irtják a nádast Balatonakalinnál, de nincs felelőse, vagy Balatonfűzfőn Natura 2000 területen kivágják az összes fát. Mi a büntetés? Semmi. Ez a kormány nemcsak mulasztott, de tudatosan vétett, amikor nagyravágyósága és haszonéhsége miatt feláldozza a Városligetet, a Római-partot, ezerszámra vágatja ki a fákat Budapesten és országshoz, visszafordíthatatlan környezeti és természeti károkat okoz a Balaton privatizációjával, és ehhez minden törvényen felül állónak nevezi ki magát a nemzetgazdasági szempontból kiemelt beruházásokról szóló és egyéb törvényekkel. Ideje változtatni.

Az LMP felkéri Orbán Viktor miniszterelnök urat, hogy állítsa vissza a környezet- és természetvédelem intézményrendszerét, kiemelt figyelemmel a környezet- és természetvédelem hatósági feladataira; hozza létre az önálló környezetvédelmi minisztériumot! Köszönöm a figyelmet. *(Taps az LMP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. A kormány nevében Farkas Sándor államtitkár úr fog válaszolni az elhangzottakra.

FARKAS SÁNDOR agrárminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Képviselő Asszony! Engedje meg,

hogy az Alaptörvényünkéből idézzek egy gondolatot, amely arról szól, hogy a Kárpát-medence természet adta értékeit meg kell óvnunk, és azt is, hogy felelősséget viselünk utódainkért, ezért természeti erőforrásaink gondos használatával védelmezzük az utánunk jövő nemzedékek életfeltételeit.

A kormány döntései során kiemelt figyelmet fordít arra, hogy a jövő generációinak mainál is tisztább, szebb, élhetőbb környezetet kell biztosítanunk. Ebben, azt hiszem, egyetértünk.

2010-2017 között már több mint 110 milliárd forintot költött a kormány környezeti kármentesítésre. Itt csak megjegyzem halkán, hogy Magyarország gazdasága, Magyarország területe nem tudja elviselni azt a rendkívül komoly kártételt, amelyet a második világháború utáni gazdaság tett velünk, ami egy olyan mértékű környezetszennyezés, ami miatt nagyon komoly energiát és erőt fordít erre a kormányzat. Nem lehet egyik napról a másikra megtisztítani, mondhatnám így, az ország területét.

A kormány célja, hogy az erdőterületek nagyságát 21 százalékról 27 százalékra emelje Magyarországon. Reméljük, hogy ez a tervünk sikerülni fog. Az élőhelyek rekonstrukcióját segítő programoknak köszönhetően a következő években 100 ezer hektáron fog javulni a természeti értékek állapota.

Az OECD legfrissebb, Magyarországról készült környezetpolitikai értékelésében megállapította, hogy 2008-2015 között a bővülő gazdasági teljesítmény mellett is csökkent a hulladékkibocsátás.

És ön is említett néhány számot, amire feltétlen szeretnék reagálni, ez pedig a következő. A szén-dioxid-kibocsátás mértékéről ön néhány gondolatot elmondott. Szeretném itt ezt megjegyezni, hogy a magyar érték 6 tonna körül van, az uniós átlag pedig 8 tonna, tehát ebben azért hírből sem állunk olyan rosszul, mint ahogyan ön ezt előterjesztette. Mindezt ráadásul úgy sikerült elérni, hogy míg a GDP 2014-2015-ben meghaladta a válság előtti szintet, addig az üvegházhatásúgáz-kibocsátás 2016-ban is még messze alatta maradt a válság előtti értékünknek. Ez is egyértelmű bizonyítéka annak, hogy a kormány komolyan veszi a kibocsátáscsökkentést hazai és uniós szinten egyaránt, és kész támogatni azokat az erőfeszítéseket, amelyek nem járnak a szükségesnél nagyobb gazdasági tehertétellel, mégis biztosítani tudják a fenntartható fejlődést, a klímavédelmi célok elérését.

És egy másik konkrétumra is szeretnék reagálni, képviselő asszony: a Balaton védelme érdekében mondott el néhány gondolatot. Valóban, a Balaton mindannyiunknak egy olyan értéke, ami számunkra, és azt hiszem, minden magyar állampolgár és a turizmusban idelátogató turisták számára is egy felejthetetlen élményt ad, éppen ezért valóban meg kell védenünk a Balatont, de itt azért szeretnék egy-néhány dolgot önnel megbeszélni, illetve átadni egy-néhány gondolatot.

A Balatonakalinn történt nádirtás ügyében a Veszprém Megyei Kormányhivatal Veszprémi Járási Hivatala mint környezetvédelmi és természetvédelmi hatóság bejelentés alapján hivatalból ellenőrzést indított,

amely jelenleg is folyamatban van. Amennyiben az ellenőrzés során a természetkárosítás ténye beigazolódik, az eljáró kormányhivatal szabálysértési bírságot alkalmaz, illetve a természetkárosítás mértékétől függően a bírság alkalmazásán túl a kormányhivatal büntetőfeljelentést is tehet. A büntetőfeljelentés alapján indult büntetőeljárásban az ügyész indítványára az eljáró bíróság az ítéletben kártérítés megfizetésére is kötelezheti a jogsértőt.

Egy másik ügy, amelyre szintén utalt képviselő asszony, ez pedig a balatonfűzfői fakivágások esetleges természetkárosító eredményének megítélése. Ezzel kapcsolatban ezúton jelzem, hogy szintén a Veszprémi Járási Hivatal jogosult eljárni és információkat adni. Az Agrárminisztérium a kormányhivatal felé ellenőrzés vagy hatósági eljárás lefolytatására nem adhat utasítást, és az általános közigazgatási rendtartásról szóló törvény alapján az eljáró hatóság hatáskörét nem vonhatja el. Továbbá az Agrárminisztériumnak nincs törvényes lehetősége arra sem, hogy a hatáskörrel rendelkező bíróság által lefolytatott egyedi közigazgatási ügyekről érdemben nyilatkozzon.

Meg szeretném jegezni, tisztelt képviselő asszony, hogy ön önálló környezetvédelmi minisztérium felállítását kezdeményezi. Én nagyon szívesen meghívom önt az Agrárminisztériumba, a megfelelő államtitkárság önt fogadni fogadja, és elmondja (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.*) azokat a lehetőségeket, azokat a terveket, azokat a gondolatokat, hogy a magyar természetvédelem területén ők mindent megtesznek, úgyhogy szeretettel várjuk önt. Köszönöm szépen. (*Taps a kormányzó pártok padsoraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Mellár Tamás, a Párbeszéd képviselője: „Aktuális ügyekről” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

DR. MELLÁR TAMÁS (Párbeszéd): Köszönöm szépen, elnök úr. Kedves Képviselőtársaim! Az elmúlt hetekben igen ambiciózus célokat fogalmaztak meg kormányzati körökben.

A miniszterelnökünk azt nyilatkozta, hogy 2030-ra Magyarországnak az öt legélhetőbb európai ország közé kell felzárkóznia, el fogjuk érni Ausztria egy főre jutó GDP-jét. Matolcsy jegybankelnök úr ennél némiképpen szerényebb célt tűzött ki, azt, hogy 2030-ra az osztrák egy főre jutó GDP 80 százalékát kell elérni. Ha ez utóbbit nézzük, sajnálatos módon azt kell mondanom, hogy ezzel is csak a vágyálmok birodalmába vezet bennünket, hiszen ez azt jelentené, hogy évenként 4 százalékponttal magasabb növekedési ütemet kell produkálnunk minden esztendőben, mint az osztrákok, vagyis ha az osztrákok olyan 2 százalékos éves gazdasági növekedést érnek el, akkor nekünk 6 százalékot kellene minden esztendőben elérni, így tudnánk 12 év alatt a 80 százalékra felmenni. Azt gondolom, nem kell ecsetelni, hogy ez miért nem valósítható meg.

A célokhoz az MNB elkészített egy versenyképességi csomagot, amely egy nagyon érdekes anyag. Sok minden van benne. Több jó és támogatható ötlet van

benne, program van benne, és persze vannak benne kevésbé jó programok is, olyanok is, amelyeket nem igazából lehet vagy nem igazából szükséges bevezetni.

Hogy a jók közül említsek néhányat, mert azt gondolom, hogy ez is nagyon fontos, például az adóadminisztráció egyszerűsítése kifejezetten támogandó, a gazdaság további kifehérítése szintén üdvözlendő. Az olcsóbb bankolás és az ezzel kapcsolatos praktikus javaslatok szintén támogandók. A munkavállalói részvényprogram ösztönzése igencsak pozitív és kívánatos lenne. A kuponos támogatások hazai bevezetése lengyel mintára szintén egy olyan program, amely azt gondolom, hogy mindenképpen üdvözlendő.

(9.50)

Ezzel együtt azonban vannak persze még további pozitív programok, de ezzel együtt is az egész csomag nagyon erőteljesen neoklasszikus, neoliberális ihletettséggel, hogy ne mondjam, ortodox, annak ellenére egyébként, hogy Matolcsy miniszter úr önmagát unortodox közgazdásznak véli vagy sorolja be. Tehát igazából a piac is a piaci megoldásokra épít, azt gondolja, hogy azok meg tudják oldani az alapvető problémákat, illetve olyan eszközöket, mint például az adócsökkentés. Az adók csökkentése mint versenyképességi eszköz, azt gondolom, hogy egyáltalán nem követhető. Az adócsökkentésnek átmeneti pozitív hatása lehet, hosszú távon azonban egyáltalán nem jó megoldás, mert konzervál egy adott meglévő rendszert. Ha megnézik önök a legversenyképesebb országokat, tehát Dániát, Svédországot vagy Finnországot, akkor azt találják, hogy ott bizony igen magas adókulcsok vannak, tehát adócsökkentéssel nem lehet tartós versenyképességet növelni, márpedig ez egy nagyon sarkalatos pontja ennek a programnak.

A program nem néz szembe azzal az alapvető kérdéssel, hogy a versenyképesség megteremtéséhez a humán tőke fejlesztésére lenne szükség. Tehát itt egy hosszú távú programot kellene lerakni, egy húszéves oktatási programot, amelyben tudatosan felépítenének egy, a mainál sokkal hatékonyabb oktatási rendszert, az óvodától egészen az egyetemekig. Ehhez képest az anyagban az fogalmazódik meg, hogy több forrást kell az oktatásra fordítani, de ha valaki részletesen elolvassa, akkor ebből az derül ki, hogy több magánforrást kell fordítani, ami viszont igen problematikus, mert így az oktatásból is egyre inkább a privatizáció felé megy el a dolog, ami azt jelenti, hogy az esélyegyenlőség bizony csökken, és egy csomó tehetségről mondunk le. A szegény családok gyermekei, ha nem tudnak továbbtanulni, de tehetségesek, akkor ezt el fogjuk veszíteni.

A munkapiac rugalmassá tétele szintén egy igen érdekes problémakör, de itt sincsen megoldása a kormányzatnak, hiszen nincsenek megfelelő átképzési programok, a munkanélküliek kezelésének problémája sincs megoldva, és a munkaerő-mobilitás, amihez bérlakásokra lenne szükség. De a miniszterelnök úr éppen tegnap mondta azt, hogy a magyar embereknek saját lakásra van szükségük, saját házat akarnának.

Ha saját házuk lesz, akkor ebből következően bizony a munkaerő-mobilitás sokkal lassabb lesz, mert az ember nem csiga, tehát nem tudja a hátán vinni a házat, ebből következően el kellene döntenie, hogy melyiket szeretnénk a két cél közül. Köszönöm szépen. *(Taps a Párbeszéd soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Mellár Tamás képviselő úr. A kormány nevében Cseresnyés Péter államtitkár úr válaszol az elhangzottakra.

CSERESNYÉS PÉTER innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Képviselő Úr! Először is szeretném megköszönni az elismerő szavakat, hisz ön a felszólalása jelentős részében a program és a programok elismerését fogalmazta meg, és talán ezzel azokat az eredményeket is méltatta, amiket az elmúlt időszakban a kormány az emberekkel együtt, az emberek erőfeszítései által elért.

Ha megengedi, néhány gondolatban reagálnék azokra a felvetett mondatokra, gondolatokra, amelyeket ön elmondott, hisz azt mondta, hogy vannak annak a programnak, amit idézett, jó elemei és kevésbé jó elemei. Éreztem a felszólalásában azt, hogy nagyon komoly küzdelmet folytatott akkor, amikor valamiféle negatív gondolatot, mondatot kellett megfogalmaznia, mert nem talált lényeges problémákat a programban és az elmúlt időszak fejlesztésében. Nehéz helyzetben van tehát, és azt kérem öntől, éppen azért, mert ezt a nehéz helyzetet lehetett érezni a felszólalásában, hogy legyen türelemmel, nézzük meg, hogy az egyes programelemek hogyan valósulnak meg, és akkor, amikor egy-egy folyamat egyik állomásán vagyunk, érdemes értékelni azt, hogy a programelem, a meghirdetett folyamat milyen eredményt ért el, milyen stádiumban van.

Hisz abban az esetben, ha megnézzük az elmúlt 8-9 év teljesítményét, akkor azt kell mondani, hogy azok az elvtársai, akik 2002-2010 között tönkretették ezt az országot, egy csödközeli helyzetben lévő országot adtak át a kormánynak, mindig kritikával fogadták a 2010 utáni gazdaságpolitikát. Hol azért kritizálták, mert liberálisnak mondták, ahogy ön is minősítette a gazdaságpolitikát, hol az volt a problémájuk, hogy nem ortodox módon történik a gazdaságpolitika, viszont azt egyre többen ismerik el, hogy azok az eredmények kézzelfoghatók, amiket az elmúlt időszakban elértünk.

Két nagyon fontos területet említett ön, az egyik a munkaerőpiac, a másik pedig az oktatás területe. Mintha nem ebben a világban élt volna ön, képviselő úr, akkor, amikor a kritikáját megfogalmazta. Hisz az oktatásban jelentős előrelépéseket sikerült elérni, és nagyon komoly erőfeszítéseket tett a kormányzat és a szakpolitika annak érdekében, hogy hatékonyabb, eredményesebb legyen az oktatás, mind az általános iskolában, mind a középiskolákban, és kiemelve a szakképzésben. Éppen azért, mert egy folyamatban vagyunk, 2011-12-től indult el ez a folyamat, és most jutottunk el odáig, hogy a szakképzésben újabb jelentős változásokat kell és fogunk eszközölni. A mostani

időszakban, talán két-három nappal ezelőtt történt egy jelentős beszámoló arról, hogy milyen irányba kívánjuk a szakképzést tovább alakítani. Ha figyelte a sajtóban megjelent híreket, akkor láthatta, hogy a szakképzésre, bevonva természetesen a gazdasági élet szereplőit, még nagyobb odafigyelést fogunk fordítani, és mindenképpen azt szeretnénk, hogy a gazdasági élet szereplői által kívánt ismereteket és tudást megszerezve kerüljenek ki a diákok az iskolapadból.

Ön kritizálta felszólalásában, hogy nincsenek felnőttképzések vagy felnőttoktatás. Szeretném megcáfolni. Emellett nagyon komoly hangsúlyt szeretnénk fektetni a felsőoktatásra és a felnőttképzésre. Ennek tulajdonképpen az eredménye az, hogy az elmúlt 4-5 évben jelentős mértékben növekedett például a második szakmát megszerzők száma, ami a felnőttoktatás, a felnőttképzés eredménye. Például a felnőttoktatásban több mint 50 ezren vesznek részt évente, ami azt jelenti, hogy e területen is jelentős eredményt értünk el, és a felnőttképzésbe is évről évre egyre több pénzt sikerül mind a gazdasági élet szereplőinek, mind pedig a kormánynak segítségképpen beletenni.

A munkaerőpiac rugalmasságát pedig mi sem mutatja jobban, hogy körülbelül 800 ezerrel dolgoznak többen ma, mint 2010-ben; jelentős mértékben növekedett a foglalkoztatás, jelentős mértékben csökkent a munkanélküliség, és például, amit kritizált, hogy nem elég mobil a magyar munkaerő, és nem tett ennek érdekében semmit sem a kormányzat, én szeretném önt megcáfolni.

A kormányzat az elmúlt időszakban jelentős szabályozást és módosítást hozott annak érdekében, hogy a munkaerő-mobilitás nagyobb legyen, mint volt, például munkásszállók építésével, pénzügyi támogatással, adóalapból való leírás lehetőségével, ami a munkába jutást segítette elő.

Lehetne sorolni még azokat az eredményeket, amiket elértünk, de majd talán egy következő alkalommal erre is sort kerítünk, képviselő úr.

Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Cseresnyés Péter államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett a Kereszténydemokrata Néppárt képviselőcsoportjából Harrach Péter frakcióvezető úr: „Szabadságunk és függetlenségünk” címmel.

HARRACH PÉTER (KDNP): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Mielőtt erre a témára térnék, ami a közelmúltban, március 15-én történt eseményekre utal, hadd emlékeztessenek arra, hogy mentálhigiénés szakemberek gyakran hívják fel a figyelmünket a pozitív szemléletre, arra, hogy mindenben igyekezzünk a szépet és a jót észrevenni, mert ez a lelki egészség és a társadalom egészsége szempontjából fontos.

A tegnapi nap, amikor itt az ellenzéki hozzászólások történtek, megpróbáltam ezt alkalmazni, mérsékelt sikerrel, meg kell mondjam. Nem volt könnyű benne a szépet felfedezni, de azért egy kis reményre

mégiscsak sikerült eljutnom, hogy ez csupán egy kampányszöveg, és talán azok sem hiszik el, akik mondják, és még egy remény, hogy azok az indulatok, amik itt megfogalmazódtak, végleg nem fogják tönkretenni a magyar közélet állapotát.

És ha már magyar közlétről van szó, akkor az ünnepeinkről is hadd szóljak, hiszen az egyéni szabadság és a nemzeti függetlenség az, ami március 15-én bennünk megfogalmazódik.

(10.00)

A személyes szabadság a mi felfogásunk szerint abból áll, hogy a bensőnkbe írt erkölcsi természettörvény képessé tesz minket arra, hogy a jó és a rossz között különbséget tegyünk. És ha ezt megtesszük, akkor konkrét esetben a lelkiismeretünk irányít ebbe az irányba, még hozzá a jó választásának az irányába, feltevé, ha egészséges a lelkiismeretünk.

És végül a szabad akarat segít végrehajtani mind ezt. Itt van valahol a személyes szabadság lényege a szabad akarat működésében. Ez egy belső szabadságot jelent, nem egy kényszertől mentes, külső kényszertől mentes szabadságot, hanem a belső függőségtől menteset. Sajnos, ha alkalmazni kívánjuk a mai világra ezt a gondolatot, azt kell látnunk, hogy a liberális világban éppen a tolerancia szavakban megfogalmazott tanításával ellentétben a gyakorlat azt jelenti, hogy csak a liberális gondolkodást fogadják el. A nyílt társadalom ideológusai ezt meg is fogalmazták, most már nincs idő arra, hogy ezt részletezzem. Inkább áttérnék a nemzeti függetlenség kérdésére.

Az első ötszáz évben történelmünk során, éppen a Szent István és utódai politikájának köszönhetően soha nem birodalmak uralma alatt álltunk, de később sajnos akár a német, a török vagy az orosz birodalom kiszolgáltatottjai lettünk, és ez a nemzeti függetlenség iránti vágyunkat még jobban növelte. Ha most ismét arra gondolok, hogy valamiképpen a mai viszonyokra is próbáljuk meg ezt alkalmazni vagy feltenni a kérdést, hogy hogyan állunk most, akkor azt kell mondanunk, hogy az Unió tagjaként a függetlenségünk egyes elemeit közösen gyakoroljuk, ahogy fogalmazni szoktunk, nem mondtunk le róla, de különösen nem mondtunk le a maradékról és ezt védjük. Mi nem európai egyesült államokban gondolkodunk, hanem a szabad nemzetek szövetségében, és ez, azt hiszem, hogy azoknak a történelmi hagyományainknak is megfelel, amikre próbáltam utalni.

A nemzeti függetlenségnek pedig van egy feltétele: egyfajta nemzeti egység. Ez gyakran szóba kerül, de sajnos ritkán valósul meg. Amire az elején utaltam éppen a pozitív szemlélet kapcsán, az mutatja azokat a hiányosságokat, amelyek itt a parlamentben vagy a parlamenten kívül is ma megmutatkoznak.

Remélem azt - és ismét egy remény, ami a pozitív szemlélet kapcsán megfogalmazódik bennem -, hogy a kampányok elmúltával ez is némileg rendeződik, és fontos kérdésekben meg fogjuk tudni valósítani a nemzeti egységet. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, frakcióvezető úr. A kormány nevében az elhangzottakra Rétvári Bence államtitkár úr fog válaszolni.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Frakcióvezető Úr! Tisztelt Ház! Az ellenzékkel kapcsolatos nyitó megjegyzésére csak annyit reagálnék, hogy a magyar ellenzéknek két dolog fáj igazán. Az egyik, ha szembesül saját korábbi intézkedéseivel, a másik, ha szembesül saját korábbi nyilatkozataival, beszédeivel. Mind a kettőt szeretnék eltörölni, mind a kettőt szeretnék elfelejteni, mert alkalmatlanságuknak és elvtelenségüknek az ékes bizonyítéka mind e kettő. *(Felzúdulás, közbeszólások a Jobbik soraiból.)*

Tisztelt Frakcióvezető Úr! Egy kormánynak mindig az a feladata, hogy az ország függetlenségét megvédje, az ország függetlenségét kell szolgálnia. Ha egy olyan kormánya van egy országnak, amelyik nem ezt teszi, ha olyan politikusi vannak egy országnak, akiknek a célja mind retorikában, mind szavazatokban, szavazatokban idehaza, szavazatokban akár az Európai Parlamentben... - ha ezekben nem az nyilvánul meg, hogy a nemzeti függetlenséget védi meg, hanem igyekszik - akár az embereket megkerülve is vagy az Európai Unió alapító szerződéseit átértelmezve - jogköröket átadni másoknak a szuverén döntéshozatalon túlra, tehát a Magyar Országgyűlésen, a magyar kormányon túlra, akkor az nem valódi kormány, hanem igazából helytartó. Azok az emberek nem vezetni akarják az országot, hanem más vezetők nevében helytartókként akarják irányítani a hazát. Márpedig az ilyen kormányok ritkán szoktak a történelembe dicsőséggel bevonulni, általában a sötétebb lapjaira kerülnek a történelemkönyveknek.

Tehát minden kormánynak és minden politikusnak, illetve minden politikusnak, aki itt ül a parlamentben, az lenne feladata, mint amiért 1848-49-ben sokan az életüket is hajlandóak voltak kockára tenni vagy fel is áldozni, hogy a nemzet függetlenségét szolgálják és azt növeljék, és abból ne adjanak föl semmit. 171 évvel ezelőtt annyira nem akartak földadni abból semmit, hogy miután alkotmányos módon kivívták és április 14-én törvénybe iktatták a nemzet kibővült szabadságát és függetlenségét; azután, miután erőre kapott az uralkodó és fegyverrel akarta elvenni ezt tőlünk, fegyverrel hajlandóak voltak meg is védeni. Ezért mondjuk mi, nemzeti gondolkodású politikusok, hogy nem engedünk a 48-ból.

De ugyanígy azt is tudjuk mondani, pláne az elmúlt hónapok, évek tapasztalatai után, hogy nem kérünk a 49-ből sem. Nem kérünk a fenyegetésből sem, ami régen hadierővel párosult, most másfajta szankciókkal és médiaerővel párosul. Nem kérünk a retorziókból, különböző monitoringbizottságokból. Nem kérünk megtorlási kísérletekből, pénzmevonasokból, és nem kérünk az elnyomásból, nem kérünk abból, hogy másodrangú, másodrendű állampolgárok tekintsenek minket, akiknek csak az a feladata, hogy szolgálják az uralkodót egyfajta alattvalóként. Ez a világ megszűnt, tisztelt képviselőtársaim.

Kíváncsian várom, kíváncsian várjuk, hogy az Európai Unió döntéshozói mikor jutnak el oda, mint ahova Ferenc József eljutott 1849-től 1867-ig, a fenyegetéstől, a megtorlástól, az elnyomástól a kiegyezésig. Mikor jutnak el oda, hogy végre úgy tekintenek Európa térképére, hogy a Lajtától keletre és a Lajtától nyugatra egyenrangú, egyenlő szabadságú nemzetek vannak, és kellő tisztelettel kell beszélni a kelet-európai népekről is, az ő sérelmeiket ugyanolyan sérelemnek kell tartani, mint a nyugat-európai országok sérelmeit. Gondolok itt például a kommunista diktatúra bűncselekményeire, és gondolok itt arra, amikor a vörös csillagot ők nem tartották olyan jelképnek, ami büntethető lenne. És mikor hajlandóak figyelembe venni, hogy az itt élő embereknek, az itt élő gazdasági társaságoknak ugyanolyan lehetőségeket kell biztosítani, mint a nyugat-európaiaknak?

Mikor jön el az az idő, hogy a brüsszeli vezetés felismeri azt, amit Ferenc József 1867-ben ismert fel, jól szimbolizálja ezt akár az itteni parlamenti épületünk díszítése, amely az egyfajta szabadságkivívástól egészen Ferenc József megkoronázásig tart, és az, akít halálra ítéltek Ferenc József, ezen a falfestményen éppen megkoronázza Ferenc Józsefet. Ebből is látszódik, hogy voltak nagy konfliktusok a magyar történelemben, szakítóp próbák is voltak a magyar történelemben, de amikor a Lajtától nyugatra élők végre rájöttek, hogy itt is emberek élnek, és ezeknek az embereknek a jogait és az érdekeit is ugyanúgy tiszteletben kell tartani, mint a nyugat-európaiakét, akkor jött el valóban mind a gazdasági, mind a kulturális kibontakozás ideje. *(Gyöngyösi Márton közbeszól.)*

Számunkra a bevándorláspártiság, a bevándorlás ösztönzése elfogadhatatlan minden nyugat-európai vagy más politikai erő részéről. Azokkal közösséget vállalni nem tudunk, akik ezt szeretnék, és elfogadhatatlannak tartjuk, ha valakik ezt ránk erőltetik. Ha ebből éles konfliktus keletkezik, hát keletkezik, de miniket a magyar választópolgárok az ország megvédésére hatalmaztak föl. Nekünk azok az európai szövetségeink, akik ki merik azt is mondani, hogy család, nem csak azt, hogy gender; ki merik mondani, hogy nemzet, és nem azt mondják helyette, hogy nemzetiség; akik ki merik mondani, hogy keresztény kultúra és nem a multikultúra menekülnek.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Tisztelt Ház! Nagyon sokan gúnyolódtak lengyel barátainkon a mai napon is, akik idejöttek és együtt ünnepelték velünk március 15-ét. Tudják, az a különbség, hogy amikor a Múzeumkertben vagy a Bem-szobornál *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* a magyar és a lengyel lobogók együtt lobogtak, egyik nemzetet sem sértette a másik nemzet lobogója, nem akarta toleranciára hivatkozással vagy nemzeti érzékenységre hivatkozással levetetni a másik ország szimbólumait, hanem ezek az országok szívvel-lellekkel együtt tudnak ünnepelni.

Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólalásra jelentkezett

Böröcz László, a Fidesz-képviselőcsoportból: „Aktuális ügyeinkről” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

BÖRÖCZ LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Kézzelfogható bizonyíték van arra, hogy Brüsszelben vannak olyan elkötelezett pártfogói az ENSZ migrációs csomagjának, akik azt jogilag kötelezővé akarják tenni minden európai uniós tagállam számára. Ha visszaemlékszünk a migrációs csomag körüli vitákra, akkor emlékezhetünk arra, hogy minden egyes évről szól az elfogadása mellett, Magyarország kilépése ellen a csomagból, hogy az úgyszem lesz kötelező senkire nézve, kizárólag azokra, akik ezt magukra nézve kötelezőnek szeretnék tudni. Azonban nyilvánosságra került egy titkos dokumentum, amelyből kiderül, hogy az Európai Bizottság jogi szolgálata azon dolgozik, hogy milyen hivatkozásokkal lehet elérni a migrációs csomag kötelezővé tételét.

(10.10)

Ezt a dokumentumot, amelyben mintegy nyolcvan-szor szerepel a „kötelező” szó, titokban próbálták elkészíteni. Bár az Európai Bizottság elismerte a létezését, de csak azután, hogy szándékaitól eltérő módon került nyilvánosságra.

Brüsszel jogilag kötelezőnek szánja a dokumentumban foglaltakat. Látszik, hogy Brüsszelben vannak pártfogói és végrehajtói a migrációs csomagnak, ugyanis ritkán szokott előfordulni, hogy ilyen jogi vélemény megrendelésre, feladatszabás nélkül készüljön. *(Zaj. - Dr. Vadai Ágnes: Ez senkit se érdekel láthatóan.)*

Brüsszel eddigi legsúlyosabb hazugsága látott napvilágot, ugyanis komoly és elkötelezett munka folyik, hogy megtalálják a jogalapot, hogyan lehet hosszú, körmönfont jogi érveléssel azt állítani, hogy a migrációs csomag mégiscsak kötelező a tagállamokra nézve. Az Európai Bizottság egyebek mellett azt szeretné elérni, hogy az Unió fejlesztési politikáját rendeljük alá a migrációs csomag célkitűzéseinek. Ez azt jelenti, hogy az adófizetők pénzét, a fejlesztési forrásokat a migrációt elősegítő folyamatokra kell költeni. Azt is magában foglalja, hogy a tagországoknak hozzá kell járulniuk az EU céljainak megvalósításához, beleértve a globális migrációs csomag végrehajtását is.

Szijjártó Péter már korábban kezdeményezte, hogy az uniós külügyminiszterek következő tanácsán egy rendkívüli napirendi pontban tárgyaljanak arról, hogy az Európai Bizottság felhatalmazása alapján milyen titkos terveket készítenek a migrációról, és hogy ezeknek mi a tartalma. Az Európai Unió polgárainak joguk van tudni, hogy az Európai Bizottság a hátuk mögött milyen titkos terveket készít, és még inkább alássa a kontinens biztonságát.

Köztudott volt Brüsszel azon szándéka, hogy minden európai ország torkán le akarja nyomni az ENSZ globális migrációs csomagját. Az ENSZ-ben tavaly szinte minden vita erről a csomagról szólt, amit Magyarország első uniós országgént utasított el, majd ezt követően nyolc másik európai ország is így döntött.

Az előkészítő fázisban Magyarországot mindvégig kötelezettségzegési eljárásokkal fenyegették, hogy ne gátolja a közös európai álláspontot. Most pedig mindent megpróbálnak megtenni, hogy jogilag kötelezővé tegyék a csomagot mindenki számára. Az Európai Bizottság jogi szolgálatának anyaga hamis hivatkozásokat tartalmaz, mivel a migrációs politika nemzeti hatáskörbe tartozik. Az ENSZ globális migrációs csomagja semmi mást nem tesz, mint hogy az illegális migrációt legalizálja, és definíció szerint kinyilatkoztatja, hogy a világ minden országának részt kell venni a migrációban. (*Sic!* - *Folyamatos zaj.*) Azért veszélyes az Európai Bizottság törekvése, mert ha kötelezővé tennék a globális csomagot, akkor például a migránsoknak ugyanolyan szolgáltatásokat kellene nyújtani, mint az ország területén jogszerűen élő, ott adót fizető embereknek. Ez pedig tovább inspirálná a migrációs folyamatokat, ami tovább növelné a terrorveszélyt. Ez azt jelenti, hogy a csata nem ért véget, sőt új csata kezdődik Brüsszel titkos bevándorláspárti terveivel szemben, ahogy azt Szijjártó miniszter úr nemrég nyilatkozta. Magyarország továbbra is kitart amellett, hogy a globális migrációs csomagot semmilyen formában nem hajlandó végrehajtani.

És felhívnam a tisztelt ellenzéki képviselők figyelmét (*Dr. Szél Bernadett: Papír nélkül?*) egy ma megjelent cikkre, ami Magyarország 75 évvel ezelőtti német megszállásáról szól. (*Közbeszólások a függetlenek soraiból.* - *Az elnök csenget.*) Érdemes elolvasni, már csak azért is, a migrációval összefüggésben is, merthogy nem biztos, hogy mindig kívül kell keresni, az országhatárokon kívül a támogatókat, mert minden egyes ország a világban, az Európai Unió tagországai, a nagyhatalmak is kizárólag a saját érdeküket nézik (*Rig Lajos: Az oroszokra is igaz ám!*), és higgyék el, jobb lenne, ha a magyar embereknek próbálnának megfelelni.

Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypartok soraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, Böröcz László képviselő úr. Az elhangzottakra a kormány nevében Völner Pál államtitkár úr fog válaszolni. (*Nagy zaj.* - *Az elnök csenget.*)

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár: Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Az a migrációs problémahalmaz, amivel napjainkban is küzdünk, 2015-ben indult útjára. Jól emlékszünk, amikor miniszterelnök úr 2015 februárjában a parlamentben bejelentette: az elkövetkezendő időszak legnagyobb kihívása a bevándorlás kérdése lesz.

Arra is nagyon jól emlékszünk, hogy milyen ellenzéki reakciókat szült ez a bejelentés: gyakorlatilag mindenki kinevette, kétségbe vonta, nevetségessé akarta tenni ezt az állítást. Egyedül Schiffer frakcióvezető úrban volt az LMP részéről annyi tisztesség utólag, hogy belátta, az akkori felszólalása nem volt megalapozott, mert a 2015 nyári események beigazolták, hogy százezer számra özönlöttek át rajtunk a bevándorlók, és az akkori dublini, schengeni rendszer nem akadályozta meg ezt az áradatot.

Megjegyezném azt is, hogy a schengeni rendszer előírásait az Unió régi tagállamai, magállamai sem tartották be, és ebből eredt az, hogy milliószerűen zúdultak rá Nyugat-Európára, az Unióra a bevándorlók tömegei. Ahogy akkor fogalmaztuk: az embercsempészek és a jogvédőknek nevezett politikai NGO-k bizarr koalíciója alakult meg ennek a folyamatnak a levezénylésére. (*Folyamatos zaj.*)

És ha valaki azt hiszi, hogy ez a véletlen műve volt, hogy a túlnépesedés és a háborúk okozták ezt a migrációt, annak a figyelmét szeretném arra felhívni, hogy már korábban, a 2013-as dublini rendszer megváltoztatásakor, amikor az őrzött szállásokat meg kellett szüntetni, megágyaztak ennek a folyamatnak, és a későbbi uniós jogalkotás pedig egyértelműen jelezte, hogy egy nagyon tudatos és menedzselte folyamatról van szó. Gondoljunk csak a kvótakérdésre, amely 2015 nyarán az államfők és a miniszterelnökök tanácsában önkéntes alapon merült csak fel, és ez a politikai iránymutatás született. Ennek ellenére 2015 szeptemberében az a döntés született a belügyminiszterek tanácsában, hogy többségi javaslat, többségi szavazat alapján minden tagállam köteles befogadni a bevándorlókat egy bizonyos kvóta szerint, amit - milyen véletlen - Juncker-képletnek nevezett elv alapján osztottak fel. Tehát a Bizottság elnöke, hogy úgy mondjam, nevét is adta ehhez a folyamathoz, és a Bizottság támogatásával született meg.

Nagyon jól emlékszünk a kvótaperre, ahol Szlovákia és Magyarország megtámadta ezt a határozatot, és ahol kimondták - gyakorlatilag egy ideiglenes intézkedésről volt szó, ami 2017 őszén lejárt, és ezért nem fogadták el a keresetünket -, hogy nem volt jogalkotási aktus. Ennek ellenére a Bizottsággal, illetve a Tanáccsal ma is perben állunk ebben az ügyben, mivel megtámadtak bennünket ennek a határozatnak a nem teljesítése miatt.

Magyarország számtalan konstruktív javaslatot tett az ügyben, hogy helyben segítsünk, támogatjuk a különböző akciókat, ennek ellenére mindvégig érződött és egészen addig talán, amíg Olaszország is be nem állt a sorba és a tengeri áradatot meg nem állította, vitatták, hogy egyáltalán a bevándorlás határozattal, kerítéssel, jogi határozattal, előerővel megfékezhető lenne.

Az elmúlt időszak igazolta, hogy Európa képes megvédeni magát a tagállamok segítségével, ennek ellenére folyamatosan el akarják venni tőlünk azt a jogkört, hogy a határőrizet nemzeti hatáskörben legyen. Ez is része annak a folyamatnak, amint ezt az ENSZ migrációs csomagja is jelzi: ha az egyik úton nem megy ennek a kérdésnek a keresztül-erőszakolása, akkor akár globális szinten próbálnak meg támogatást szerezni hozzá. És a lopakodó jogalkotásnak a tipikus példája ez az eset is, amikor van egy ajánlás, amire azt mondják, hogy nem kötelező, majd nagyon jól tudjuk, hogy utána aztán a különböző bírósági fórumok már beépítik a gyakorlatukba. És mint láthatjuk, ebben a dokumentumban megjelent az is, hogy az uniós jogalkotás részévé akarják tenni, és ezt a kérdéskört is ki akarják venni az egyhangú szavazás alól, és többségi döntéssel akarnak ebben az ügyben előre menni.

Az is látszik már az újonnan megalkotott költségvetési keretknél, hogy a politikai NGO-k támogatását éppen a kohéziós alapok terhére emelni kívánják, hogy meglegyen az a kommunikációs erőter, az a nyomás a tagállamokon, hogy ezekben az ügyekben engedjenek.

És az a szomorú, hogy nemcsak Brüsszelből van ez a nyomás rajtunk, hanem a magyar parlamenten belül is összefogott egy koalíció, amit szintén nevezhetünk egy bizarr koalíciónak, mert a szélsőjobbtól a szélsőbalig mindenki a részese, akik gyakorlatilag dőlve támogatják ezt a folyamatot. Reméljük, hogy ugyanúgy kudarcot fognak vallani, mind az elmúlt években. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, Völner Pál államtitkár úr. *(Nagy zaj. - Az elnök csenget.)* Tisztelt Országgyűlés! A napirend előtti felszólalások végére értünk.

Mielőtt most a napirend szerinti határozathozatalokkal folytatnánk munkánkat, bejelentem, hogy a Házbizottság soron kívüli ülésére a mai napon 12 órakor kerül sor az Országház Varga Béla termében.

(10.20)

Tisztelt Országgyűlés! Kérem, foglalják el helyüket, és ellenőrizték, hogy a kártyájukat elhelyezték-e a szavazógépekben. Határozathozatalokkal folytatjuk tehát munkánkat. *(Folyamatos zaj. - Az elnök csenget.)*

Soron következik **az egyrészről az Európai Közösségek és tagállamai, valamint másrésztől az Üzbég Köztársaság közötti partnerség létrehozásáról szóló partnerségi és együttműködési megállapodáshoz csatolt, a kétoldalú textilkereskedelmi megállapodás lejártára tekintettel a megállapodás rendelkezéseinek a kétoldalú textilkereskedelemre történő kiterjesztéséről szóló jegyzőkönyv kihirdetéséről** szóló T/4074. számú törvényjavaslat zárószavazása. Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a törvényjavaslat benyújtott szövegéről határozunk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/4074. számú törvényjavaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a törvényjavaslatot 164 igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül elfogadta.

Soron következik **a Magyarország Kormánya és a Belarusz Köztársaság Kormánya között a beruházások ösztönzéséről és kölcsönös védelméről szóló Megállapodás kihirdetéséről** szóló T/4474. számú törvényjavaslat zárószavazása. Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a törvényjavaslat benyújtott szövegéről határozunk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/4474. számú törvényjavaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a törvényjavaslatot 149 igen szavazattal, 3 nem ellenében, 14 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik **az Európai Közösség és tagállamai, másrésztől a Svájci Államszövetség közötti, a személyek szabad mozgásáról szóló megállapodáshoz csatolt, a Horvát Köztársaságnak az Európai Unióhoz történő csatlakozása következtében a megállapodásban szerződő félként való részvételéről szóló Jegyzőkönyv kihirdetéséről** szóló T/4072. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/4072/6. számon, összegző jelentését pedig T/4072/7. számon terjesztette elő.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/4072/6. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 162 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 6 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/4072/8. számú egységes javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslatot 168 igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül elfogadta.

Soron következik **a mezőgazdasági, agrár-vidékfejlesztési, valamint halászati támogatásokhoz és egyéb intézkedésekhez kapcsolódó eljárás egyes kérdéseiről szóló 2007. évi XVII. törvény módosításáról** szóló T/4481. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/4481/5. számon, összegző jelentését pedig T/4481/6. számon terjesztette elő.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/4481/5. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 139 igen szavazattal, 7 nem ellenében, 22 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/4481/7. számú egységes javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslatot 139 igen szavazattal, 7 nem ellenében, 22 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik **a Magyarország Kormánya és az Oroszországi Föderáció Kormánya között a végzettségek, a képesítések és a tudományos fokozatok kölcsönös elismeréséről szóló Egyezmény kihirdetéséről** szóló T/4070. számú

törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. Az előterjesztő T/4070/6. számon kiigazítást nyújtott be, amely a hálózaton elérhető. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/4070/7. számon, összegző jelentését pedig T/4070/8. számon terjesztette elő.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/4070/7. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, most szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 161 igen szavazattal, 5 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/4070/9. számú egységes javaslatot a kiigazítással együtt. Kérem, most szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslatot a kiigazítással együtt 160 igen szavazattal, 6 nem ellenében, 3 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik **az egyrésről az Európai Unió, az Európai Atomenergia-közösség és tagállamaik, másrésről az Örmény Köztársaság közötti átfogó és megerősített partnerségi megállapodás kihirdetéséről** szóló T/4362. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/4362/6. számon, összegző jelentését pedig T/4362/7. számon terjesztette elő.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/4362/6. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, most szavazzanak! (Szavazás.)

Az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 161 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 7 tartózkodás mellett elfogadta.

(10.30)

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/4362/8. számú egységes javaslatot. Kérem, most szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslatot 169 igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül elfogadta.

Soron következik **a kulturális örökség védelméről szóló 2001. évi LXIV. törvény módosításáról** szóló T/4075. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/4075/5. számon, összegző jelentését pedig T/4075/6. számon terjesztette elő.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/4075/5. számú összegző

módosító javaslatát. Kérem, most szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 115 igen szavazattal, 54 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/4075/7. számú egységes javaslatot. Kérem, most szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslatot 114 igen szavazattal, 54 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Soron következik **a nemzeti felsőoktatásról szóló 2011. évi CCIV. törvény módosításáról** szóló T/4516. számú törvényjavaslat zárószavazása. Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a törvényjavaslat benyújtott szövegéről határozunk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/4516. számú törvényjavaslatot. Kérem, most szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a törvényjavaslatot 115 igen szavazattal, 50 nem ellenében, 4 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik **az egyes törvények Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága Európai Unióból történő rendezetlen kilépése esetére szükséges módosításáról** szóló T/4821. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/4821/5. számon, összegző jelentését pedig T/4821/6. számon terjesztette elő.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/4821/5. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, most szavazzanak! (Szavazás.)

Az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 162 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 7 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/4821/7. számú egységes javaslatot. Kérem, most szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslatot 168 igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Most **fegyelmi ügyek döntéshozatalával** folytatjuk munkánkat. Tájékoztatom önöket, hogy a házelnök úr az Országgyűlésről szóló törvény 51/A. § (1) bekezdése alapján, a 13. § (6) bekezdésében foglalt jogkörében eljárva Ander Balázs, Jakab Péter, Rig Lajos és Stummer János jobbkios képviselők, Arató Gergely, Gréczy Zsolt, Hajdu László, dr. László Imre, dr. Oláh Lajos, dr. Vadai Ágnes és Varju László DK-s képviselők, Bangóné Borbély Ildikó, dr. Gurmai Zita, dr. Harangozó Tamás, Hiszékeny Dezső, Korózs Lajos, Kunhalmi Ágnes, Molnár Gyula, dr. Molnár Zsolt, Szabó Sándor, Tóbiás József, dr. Tóth Bertalan és dr. Varga László MSZP-s képviselők, Bósz Anett és dr. Szél Bernadett

független képviselők, Burány Sándor, Kocsis-Cake Olivio, dr. Mellár Tamás, Szabó Timea és Tordai Bence párbeszédés képviselők, Csárdi Antal, Demeter Márta, Hohn Krisztina, dr. Keresztes László Lóránt, Schmuck Erzsébet és Ungár Péter LMP-s képviselők esedékes tiszteletdíjának csökkentését rendelte el.

A képviselők kérték a Mentelmi bizottságtól a döntések hatályon kívül helyezését. A bizottság a fenti képviselők esetében az országgyűlési törvény 51/A. § (6) bekezdése szerinti határidőben nem tudott dönteni.

Ezt követően az Országgyűlésről szóló törvény 51/A. § (9) bekezdése alapján a képviselők kérték, hogy az Országgyűlés helyezze hatályon kívül a házelnöki döntéseket. Erre figyelemmel a házszabály 148. § (2) bekezdése alapján a házelnök úr határozati javaslatokat terjesztett elő H/5174-5186., H/5188-5193., H/5226-5230. és H/5282-5293. számokon a képviselők esedékes tiszteletdíjának csökkentését elrendelő korábbi döntéseivel azonos tartalommal.

Tisztelt Országgyűlés! Felhívom figyelmüket, hogy a határozati javaslatokat, az azokhoz kapcsolódó házelnöki döntéseket, az erre vonatkozó képviselői kérelmeket és a Mentelmi bizottság elnökének tájékoztatóit a honlapon megismerhették. A házszabály rendelkezései szerint a határozati javaslatokhoz sem módosító javaslatot, sem bizottsági jelentést nem lehet benyújtani.

Felhívom figyelmüket, hogy amelyik képviselő esetében a házelnöki döntést az Országgyűlés hatályon kívül helyezi, a képviselő esedékes tiszteletdíja nem csökken, az Országgyűlésről szóló törvény 51/A. § (1) bekezdése alapján a vele szemben indított eljárás megszűnik.

A tiszteletdíj csökkentéséről szóló házelnöki döntésekről az Országgyűlés vita nélkül, képviselőnként külön-külön határoz.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hatályában fenntartja-e az Ander Balázs képviselő esedékes tiszteletdíjának csökkentésére irányuló házelnöki döntést a H/5226. számú határozati javaslatban foglaltak szerint. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a házelnöki döntést 114 igen szavazattal, 54 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett hatályában fenntartotta.

(10.40)

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hatályában fenntartja-e az Arató Gergely képviselő úr esedékes tiszteletdíjának csökkentésére irányuló házelnöki döntést a H/5174. számú határozati javaslatban foglaltak szerint. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a házelnöki döntést 113 igen szavazattal, 54 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett hatályában fenntartotta.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hatályában fenntartja-e a Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszony esedékes tiszteletdíjának csökkentésére irányuló házelnöki döntést a H/5282. számú határozati javaslatban foglaltak szerint. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a házelnöki döntést 113 igen szavazattal, 55 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett hatályában fenntartotta.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hatályában fenntartja-e a Bósz Anett képviselő asszony esedékes tiszteletdíjának csökkentésére irányuló házelnöki döntést a H/5230. számú határozati javaslatban foglaltak szerint. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a házelnöki döntést 114 igen szavazattal, 53 nem ellenében, 2 tartózkodás mellett hatályában fenntartotta.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hatályában fenntartja-e a Burány Sándor képviselő úr esedékes tiszteletdíjának csökkentésére irányuló házelnöki döntést a H/5193. számú határozati javaslatban foglaltak szerint. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a házelnöki döntést 113 igen szavazattal, 54 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett hatályában fenntartotta.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hatályában fenntartja-e a Csárdi Antal képviselő úr esedékes tiszteletdíjának csökkentésére irányuló házelnöki döntést a H/5178. számú határozati javaslatban foglaltak szerint. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a házelnöki döntést 114 igen szavazattal, 54 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett hatályában fenntartotta.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hatályában fenntartja-e a Demeter Márta képviselő asszony esedékes tiszteletdíjának csökkentésére irányuló házelnöki döntést a H/5179. számú határozati javaslatban foglaltak szerint. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a házelnöki döntést 114 igen szavazattal, 54 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett hatályában fenntartotta.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hatályában fenntartja-e a Gréczy Zsolt képviselő úr esedékes tiszteletdíjának csökkentésére irányuló házelnöki döntést a H/5177. számú határozati javaslatban foglaltak szerint. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a házelnöki döntést 114 igen szavazattal, 54 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett hatályában fenntartotta.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hatályában fenntartja-e a dr. Gurmai Zita képviselő asszony esedékes tiszteletdíjának csökkentésére irányuló házelnöki döntést a H/5283. számú határozati javaslatban foglaltak szerint. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a házelnöki döntést 113 igen szavazattal, 53 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett hatályában fenntartotta.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hatályában fenntartja-e a Hajdu László képviselő úr esedékes tiszteletdíjának csökkentésére irányuló házelnöki döntést a H/5175. számú határozati javaslatban foglaltak szerint. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a házelnöki döntést 112 igen szavazattal, 55 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett hatályában fenntartotta.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hatályában fenntartja-e a dr. Harangozó Tamás képviselő úr esedékes tiszteletdíjának csökkentésére irányuló házelnöki döntést a H/5284. számú határozati javaslatban foglaltak szerint. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a házelnöki döntést 114 igen szavazattal, 54 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett hatályában fenntartotta.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hatályában fenntartja-e a Hiszékeny Dezső képviselő úr esedékes tiszteletdíjának csökkentésére irányuló házelnöki döntést a H/5285. számú határozati javaslatban foglaltak szerint. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a házelnöki döntést 113 igen szavazattal, 54 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett hatályában fenntartotta.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hatályában fenntartja-e a Hohn Krisztina képviselő asszony esedékes tiszteletdíjának csökkentésére irányuló házelnöki döntést a H/5180. számú határozati javaslatban foglaltak szerint. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a házelnöki döntést 113 igen szavazattal, 53 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett hatályában fenntartotta.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hatályában fenntartja-e a Jakab Péter képviselő úr esedékes tiszteletdíjának csökkentésére irányuló házelnöki döntést a H/5229. számú határozati javaslatban foglaltak szerint. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a házelnöki döntést 114 igen szavazattal, 53 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett hatályában fenntartotta.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hatályában fenntartja-e a dr. Keresztes László Lóránt képviselő úr esedékes tiszteletdíjának csökkentésére irányuló házelnöki döntést a H/5182. számú határozati javaslatban foglaltak szerint. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a házelnöki döntést 113 igen szavazattal, 53 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett hatályában fenntartotta.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hatályában fenntartja-e a Kocsis-Cake Olivio képviselő úr esedékes tiszteletdíjának csökkentésére irányuló házelnöki döntést a H/5191. számú határozati javaslatban foglaltak szerint. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a házelnöki döntést 112 igen szavazattal, 52 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett hatályában fenntartotta.

(10.50)

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hatályában fenntartja-e a Korózs Lajos képviselő úr esedékes tiszteletdíjának csökkentésére irányuló házelnöki döntést a H/5286. számú határozati javaslatban foglaltak szerint. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a házelnöki döntést 112 igen szavazattal, 53 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett hatályában fenntartotta.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hatályában fenntartja-e a Kunhalmi Ágnes képviselő asszony esedékes tiszteletdíjának csökkentésére irányuló házelnöki döntést a H/5287. számú határozati javaslatban foglaltak szerint. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a házelnöki döntést 113 igen szavazattal, 53 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett hatályában fenntartotta.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hatályában fenntartja-e a dr. László Imre képviselő úr esedékes tiszteletdíjának csökkentésére irányuló házelnöki döntést a H/5190. számú határozati javaslatban foglaltak szerint. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a házelnöki döntést 114 igen szavazattal, 54 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett hatályában fenntartotta.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hatályában fenntartja-e a dr. Mellár Tamás képviselő úr esedékes tiszteletdíjának csökkentésére irányuló házelnöki döntést a H/5189. számú határozati javaslatban foglaltak szerint. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a házelnöki döntést 111 igen szavazattal, 55 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett hatályában fenntartotta.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hatályában fenntartja-e a Molnár Gyula képviselő úr esedékes tiszteletdíjának csökkentésére irányuló házelnöki döntést a H/5288. számú határozati javaslatban foglaltak szerint. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a házelnöki döntést 114 igen szavazattal, 54 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett hatályában fenntartotta.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hatályában fenntartja-e a dr. Molnár Zsolt képviselő úr esedékes tiszteletdíjának csökkentésére irányuló házelnöki döntést a H/5289. számú határozati javaslatban foglaltak szerint. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a házelnöki döntést 114 igen szavazattal, 54 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett hatályában fenntartotta.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hatályában fenntartja-e a dr. Oláh Lajos képviselő úr esedékes tiszteletdíjának csökkentésére irányuló házelnöki döntést a H/5188. számú határozati javaslatban foglaltak szerint. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a házelnöki döntést 114 igen szavazattal, 54 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett hatályában fenntartotta.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hatályában fenntartja-e a Rig Lajos képviselő úr esedékes tiszteletdíjának csökkentésére irányuló házelnöki döntést a H/5227. számú határozati javaslatban foglaltak szerint. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a házelnöki döntést 113 igen szavazattal, 54 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett hatályában fenntartotta.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hatályában fenntartja-e a Schmuck Erzsébet képviselő asszony esedékes tiszteletdíjának csökkentésére irányuló

házelnöki döntést a H/5183. számú határozati javaslatban foglaltak szerint. Kérem, most szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a házelnöki döntést 114 igen szavazattal, 54 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett hatályában fenntartotta.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hatályában fenntartja-e a Stummer János képviselő úr esedékes tiszteletdíjának csökkentésére irányuló házelnöki döntést a H/5228. számú határozati javaslatban foglaltak szerint. Kérem, most szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a házelnöki döntést 114 igen szavazattal, 54 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett hatályában fenntartotta.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hatályában fenntartja-e a Szabó Sándor képviselő úr esedékes tiszteletdíjának csökkentésére irányuló házelnöki döntést a H/5290. számú határozati javaslatban foglaltak szerint. Kérem, most szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a házelnöki döntést 114 igen szavazattal, 54 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett hatályában fenntartotta.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hatályában fenntartja-e a Szabó Tímea képviselő asszony esedékes tiszteletdíjának csökkentésére irányuló házelnöki döntést a H/5181. számú határozati javaslatban foglaltak szerint. Kérem, most szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a házelnöki döntést 112 igen szavazattal, 54 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett hatályában fenntartotta.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hatályában fenntartja-e a dr. Szél Bernadett képviselő asszony esedékes tiszteletdíjának csökkentésére irányuló házelnöki döntést a H/5176. számú határozati javaslatban foglaltak szerint. Kérem, most szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a házelnöki döntést 114 igen szavazattal, 53 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett hatályában fenntartotta.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hatályában fenntartja-e a Tóbiás József képviselő úr esedékes tiszteletdíjának csökkentésére irányuló házelnöki döntést a H/5291. számú határozati javaslatban foglaltak szerint. Kérem, most szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a házelnöki döntést 113 igen szavazattal, 54 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett hatályában fenntartotta.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hatályában fenntartja-e a Tordai Bence képviselő úr esedékes tiszteletdíjának csökkentésére irányuló házelnöki döntést a H/5192. számú határozati javaslatban foglaltak szerint. Kérem, most szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a házelnöki döntést 115 igen szavazattal, 54 nem ellenében, tartózkodás nélkül hatályában fenntartotta.

(11.00)

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hatályában fenntartja-e a dr. Tóth Bertalan képviselő úr esedékes tiszteletdíjának csökkentésére irányuló házelnöki

döntést a H/5292. számú határozati javaslatban foglaltak szerint. Kérem, most szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a házelnöki döntést 114 igen szavazattal, 54 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett hatályában fenntartotta.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hatályában fenntartja-e az Ungár Péter képviselő úr esedékes tiszteletdíjának csökkentésére irányuló házelnöki döntést a H/5184. számú határozati javaslatban foglaltak szerint. Kérem, most szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a házelnöki döntést 112 igen szavazattal, 54 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett hatályában fenntartotta.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hatályában fenntartja-e a dr. Vadai Ágnes képviselő asszony esedékes tiszteletdíjának csökkentésére irányuló házelnöki döntést a H/5186. számú határozati javaslatban foglaltak szerint. Kérem, most szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a házelnöki döntést 113 igen szavazattal, 54 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett hatályában fenntartotta.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hatályában fenntartja-e a dr. Varga László képviselő úr esedékes tiszteletdíjának csökkentésére irányuló házelnöki döntést a H/5293. számú határozati javaslatban foglaltak szerint. Kérem, most szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a házelnöki döntést 113 igen szavazattal, 54 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett hatályában fenntartotta.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hatályában fenntartja-e a Varju László képviselő úr esedékes tiszteletdíjának csökkentésére irányuló házelnöki döntést a H/5185. számú határozati javaslatban foglaltak szerint. Kérem, most szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a házelnöki döntést 113 igen szavazattal, 54 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett hatályában fenntartotta.

Tisztelt Országgyűlés! Most felkérem Gelencsér Attila jegyző urat, hogy ismertesse az imént elfogadott határozatokat.

GELENCSÉR ATTILA jegyző: Az Országgyűlés az imént elfogadott döntései szerint az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény - a továbbiakban: Ogytv. - 51/A. § (13) bekezdésében foglalt jogkörében eljárva a fegyelmi döntéssel érintett országgyűlési képviselők esedékes tiszteletdíja csökkentéséről hozott házelnöki döntéseket hatályukban fenntartja, és ezzel:

Ander Balázs tiszteletdíja az OE-41/176-1/2019. számú döntés szerint 445 500 forinttal;

Arató Gergely tiszteletdíja az OE-41/172-1/2019. számú döntés szerint 1 514 700 forinttal;

Bangóné Borbély Ildikó tiszteletdíja az OE-41/169-1/2019. számú döntés szerint 1 514 700 forinttal;

Bósz Anett tiszteletdíja az OE-41/166-1/2019. számú döntés szerint 1 069 200 forinttal;

Burány Sándor tiszteletdíja az OE-41/165-1/2019. számú döntés szerint 1 514 700 forinttal;

Csárdi Antal tiszteletdíja az OE-41/196-1/2019. számú döntés szerint 504 900 forinttal;

Demeter Márta tiszteletdíja az OE-41/194-1/2019. számú döntés szerint 445 500 forinttal;

Gréczy Zsolt tiszteletdíja az OE-41/191-1/2019. számú döntés szerint 1 069 200 forinttal;

dr. Gurmai Zita tiszteletdíja az OE-41/189-1/2019. számú döntés szerint 1 069 200 forinttal;

Hajdu László tiszteletdíja az OE-41/185-1/2019. számú döntés szerint 1 247 400 forinttal;

dr. Harangozó Tamás tiszteletdíja az OE-41/180-1/2019. számú döntés szerint 1 514 700 forinttal;

Hiszékeny Dezső tiszteletdíja az OE-41/178-1/2019. számú döntés szerint 1 514 700 forinttal;

Hohn Krisztina tiszteletdíja az OE-41/201-1/2019. számú döntés szerint 356 400 forinttal;

Jakab Péter tiszteletdíja az OE-41/200-1/2019. számú döntés szerint 1 247 400 forinttal;

dr. Keresztes László Lóránt tiszteletdíja az OE-41/199-1/2019. számú döntés szerint 594 000 forinttal;

Kocsis-Cake Olivio tiszteletdíja az OE-41/198-1/2019. számú döntés szerint 1 336 500 forinttal;

Korózs Lajos tiszteletdíja az OE-41/168-1/2019. számú döntés szerint 1 514 700 forinttal;

Kunhalmi Ágnes tiszteletdíja az OE-41/167-1/2019. számú döntés szerint 1 336 500 forinttal,

dr. László Imre tiszteletdíja az OE-41/164-1/2019. számú döntés szerint 1 069 200 forinttal,

dr. Mellár Tamás tiszteletdíja az OE-41/174-1/2019. számú döntés szerint 1 336 500 forinttal;

Molnár Gyula tiszteletdíja az OE-41/173-1/2019. számú döntés szerint 1 336 500 forinttal,

dr. Molnár Zsolt tiszteletdíja az OE-41/171-1/2019. számú döntés szerint 1 336 500 forinttal,

dr. Oláh Lajos tiszteletdíja az OE-41/170-1/2019. számú döntés szerint 1 336 500 forinttal;

Rig Lajos tiszteletdíja az OE-41/179-1/2019. számú döntés szerint 445 500 forinttal,

Schmuck Erzsébet tiszteletdíja az OE-41/177-1/2019. számú döntés szerint 504 900 forinttal,

Stummer János tiszteletdíja az OE-41/175-1/2019. számú döntés szerint 415 800 forinttal,

Szabó Sándor tiszteletdíja az OE-41/182-1/2019. számú döntés szerint 1 514 700 forinttal;

(11.10)

Szabó Timea tiszteletdíja az OE-41/184-1/2019. számú döntés szerint 1 782 000 forinttal;

dr. Szél Bernadett tiszteletdíja az OE-41/186-1/2019. számú döntés szerint 1 069 200 forinttal;

Tóbiás József tiszteletdíja az OE-41/187-1/2019. számú döntés szerint 891 000 forinttal;

Tordai Bence tiszteletdíja az OE-41/188-1/2019. számú döntés szerint 1 514 700 forinttal;

dr. Tóth Bertalan tiszteletdíja az OE-41/190-1/2019. számú döntés szerint 1 782 000 forinttal;

Ungár Péter tiszteletdíja az OE-41/192-1/2019. számú döntés szerint 356 400 forinttal;

dr. Vadai Ágnes tiszteletdíja az OE-41/193-1/2019. számú döntés szerint 1 514 700 forinttal;

dr. Varga László tiszteletdíja az OE-41/195-1/2019. számú döntés szerint 1 514 700 forinttal;

Varju László tiszteletdíja az OE-41/197-1/2019. számú döntés szerint 1 514 700 forinttal csökken.

ELNÖK: Köszönöm szépen, jegyző úr. Tisztelt Országgyűlés! Most **előterjesztések tárgysorozatba vételéről döntünk**. Emlékeztetem önöket, hogy tegnap ezek tárgyalását már lefolytatta az Országgyűlés.

Kérdezem önöket, tárgysorozatba veszik-e a Rig Lajos jobbkios képviselő úr által „A Magyarország 2019. évi központi költségvetéséről szóló 2018. évi L. törvénynek az SMA betegség gyógyítására kifejlesztett gyógyszer támogatásához szükséges módosításáról” címmel T/4668. számon előterjesztett törvényjavaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a törvényjavaslatot 56 igen szavazattal, 91 nem¹ ellenében, 2 tartózkodás mellett elutasította.

Kérdezem önöket, tárgysorozatba veszik-e a Demeter Márta LMP-s képviselő asszony és képviselőtársai által „A kiemelt közbizalmat igénylő tisztségek betöltéséről” címmel T/4783. számon előterjesztett törvényjavaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az törvényjavaslatot 51 igen szavazattal, 99 nem ellenében, 2 tartózkodás mellett nem vette tárgysorozatba.

Kérdezem önöket, tárgysorozatba veszik-e a Keresztes László Lóránt LMP-s frakcióvezető úr és képviselőtársai által „Az állambiztonsági múlt átláthatóvá tételéről, valamint az állampárti vezetők és a diktatúra állambiztonsága hivatásos állományának egyes közhivatalok viseléséből való kizárása érdekében szükséges törvénymódosításokról” címmel T/4784. számon előterjesztett törvényjavaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a törvényjavaslatot 54 igen szavazattal, 97 nem ellenében, 2 tartózkodás mellett nem vette tárgysorozatba.

Tisztelt Országgyűlés! Köszönöm az együttműködésüket, a határozathozatalok végére értünk, kétperces technikai szünetet rendelék el. *(Rövid szünet. - Számos képviselő távozik az ülésteremből.)*

Tisztelt Országgyűlés! Kérem tisztelettel azokat a képviselőket, akik nem vesznek részt most az ülés-teremben a munkában, fáradjanak ki a folyosóra. *(Folyamatos zaj. - Az elnök csenget.)* Foglalják el helyüket!

Tisztelt Országgyűlés! Folytatjuk munkánkat. Soron következik a **családvédelmi akcióterv bevezetéséhez szükséges törvénymódosításokról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/5132. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

¹ Stummer János (Jobbik) tévesen szavazott.

Elsőként megadom a szót Novák Katalin államtitkár asszonynak, az Emberi Erőforrások Minisztériuma államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének, 30 perces időkeretben. Öné a szó, államtitkár asszony.

NOVÁK KATALIN, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen a szót, tisztelt elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársak! Tisztelt Ház! Tisztelettel köszöntöm önöket a családvédelmi akcióterv bevezetéséhez szükséges törvénymódosításokról szóló törvényjavaslat általános vitája alkalmából. Talán nem túlzás azt mondanom, hogy a mai vita és a családvédelmi intézkedésekről szóló törvényjavaslat a jövőnkről szól. A közös jövőnkről, Magyarország közös jövőjéről, a benne felnövekvő gyermekekről, a benne élő családokról. Talán azt sem túlzás állítanunk, hogy a családvédelmi akcióterv a családok biztonságának zálogát jelentheti az elkövetkező években. Hiszen mi másra van szüksége a fiataloknak és a gyermeket nevelő családoknak, mint biztonságra? Fizikai biztonságra, egzisztenciális biztonságra, lelki értelemben vett biztonságra egyaránt.

Mondjuk azt, hogy Európa az üres bölcsők kontinense. Ez igaz. Nemcsak Magyarországon rossz a demográfiai helyzet, nemcsak Magyarországon születik kevés gyermek, nemcsak Magyarországon igaz az, hogy minden évben kevesebb gyermek születik, mint ahányan meghalnak, hanem ma már igaz ez Európa minden országára. Európa egyetlen országában sem elég magas a gyermekvállalási kedv ahhoz, hogy akár csak megtartsák a jelenlegi népességüket. Egy nemzeti sorskérdésről van szó, és ennek a nemzeti sorskérdésnek a kulcsa, a megoldása a fiatalok kezében van. A magyar jövő a magyar fiataloknak a kezében van, ehhez igyekszünk a magyar fiataloknak segítséget nyújtani, és ezért is üdvözlöm azokat, akik megtiszteltek bennünket ma jelenlétükkel, és fiatalokként itt vannak ma velünk az Országgyűlésben.

Ha a családvédelmi akciótervhez kapcsolódó törvényekről szólunk, akkor érdemes visszatekintnünk legalább 2010-ig. Ha demográfiai válságról van szó, akkor egészen 1981-ig visszanezhetünk, hiszen 1981 az az év, amióta minden egyes évben fogyatkozik Magyarország népessége.

(11.20)

1981-re datálódik a magyarországi demográfiai negatív fordulat, illetve a demográfiai lejtmenet, mi pedig 2010-ben nem másra vállalkoztunk, mint arra, hogy megváltoztassuk ezt a demográfiai helyzetet, hogy az idősödőből ismét gyarapodó, fiatalodó nemzetté válhasson a magyar. Ez azt jelenti, hogy erőforrásokra van szükségünk, és ezen erőforrások megteremtéséhez segítséget kell adnunk a magyar fiataloknak. 2010-ben, amikor a választók bizalmából a Fidesz-KDNP-pártszövetség megkapta a lehetőséget arra, hogy az országot kormányozza, nagyon nehéz helyzetben volt ez az ország.

Nemcsak gazdasági értelemben voltunk válságban, hanem politikai értelemben is, lelki, erkölcsi értelemben egyaránt. Ebben a nehéz helyzetben kellett kiutat találnunk a válságból, és erről szólt a 2010 óta tartó építkezés.

2010-ben a magyar családokat helyeztük a középpontba. 2010-ben úgy döntöttünk, hogy az Orbán-kormány minden intézkedésének központjában a magyar családok lesznek, azok a fiatalok, akik még gyermekvállalás előtt állnak és azok a családok, akik már gyermeket nevelnek. Ez látszik abból is, hogy 2010-hez képest mostanra a családok támogatására szánt forrásokat kétszeresére emeltük. Ez annyit jelent, tisztelt képviselőtársaim, hogy míg 2010-ben a költségvetésben 960 milliárd forintot fordítottunk a családok támogatására, mára ez az összeg meghaladja a 2000 milliárd forintot.

Ha a gazdaság teljesítőképességéhez, az ország gazdasági erejéhez mérten nézzük ezt a mutatót, ez a GDP-nek 4,8 százaléka. Kérdezhetnénk azt, hogy ez sok vagy kevés. Jelentem, ez nagyon sok, hiszen ebben európai szinten az első helyen állunk, európai szinten mi fordítjuk GDP-arányosan, tehát a gazdaság teljesítőképességéhez mérten a legnagyobb összeget a családok támogatására. A fejlett országok átlaga, az OECD átlaga 2,55 százalék, mi ehhez képest 4,8 százalékon tartunk. De ha ráfordításokról beszélünk, sőt kiadásokról beszélünk, akkor én sokkal inkább azt mondanám, hogy ez egy befektetés, ez a több mint 2000 milliárd forint évről évre egy befektetés, befektetés a közös magyar jövőbe.

Nemcsak a költségvetési befektetéseket emeltük meg kétszeresére az elmúlt kilenc évben, hanem a jogszabályok is tükrözik ma már a családközpontú gondolkodást. Olyan új Alaptörvényt fogadott el az Országgyűlés, amelyben a helyükre kerültek az alapvető családi értékek. Ezeket a családi értékeket az Alaptörvény szintjén is megerősítettük, lefektettük, és sarkalatos törvényt alkottunk a családok védelméről, tehát kétharmados törvény védi a családokat Magyarországon.

A 2010 előtti nyolc év a jövőbe vetett hitnek, a jövőbe vetett bizalomnak a lerombolásáról szóló nyolc év volt. A családokat segítő lehetőségeknek a megszüntetéséről szóló nyolc év is volt, hiszen ekkor megszűnt a családokat támogató akkori családi adókedvezmény, megszűnt az otthonteremtési program, az akkori szocpol, és megszüntették a gyes harmadik évét is, amely biztonságot jelentett a magyar édesanyáknak, hiszen három évig nagyon sokan szeretnének otthon maradni a gyermekükkel. Nem szeretném hosszan sorolni ennek az időszaknak a vétkeit, pedig lehetne. Ami a legsúlyosabb volt ebben a nyolc évben, az az, hogy elvették a jövőbe fektetett bizalmat, hiszen amikor a gyermekvállalásról hoz döntést egy fiatal pár, egy életre szóló döntést hoz. Nem négy évre, nem nyolc évre, nem is tizenkettőre, nem parlamenti ciklusokban gondolkodnak a fiatalok, életre szóló döntéseket hoznak a gyermekvállalásakor, és ezeket az életre szóló döntéseket joggal szeretnék a támogatások ismeretében birtokában meghozni.

Amikor ezeket a támogatásokat kivezették, megszüntették, szétverték, akkor ezt a bizalmat vették el a

fiataloktól, és ahogy a legtöbb építményt lebontani nagyon könnyű, újjáépíteni nehéz, hosszadalmas folyamat. Ezt az építkezést kezdtük el 2010-ben közösen és a magyar emberek támogatásának köszönhetően megerősödve. 2010 óta ezt az építményt már nemcsak olyan magasra tudtuk építeni, mint ahol 2002-ben vagy 2002 előtt hagytuk, hanem sikerült tovább is építenünk még magasabbra, és még mindig nem fejeztük be ezt a munkát.

Ha már demográfiai válságról, demográfiai nehézségekről beszéltem az elején, akkor azt is hozzátenném, hogy demográfiai értelemben is érezhető volt ennek a romboló nyolc évnek a hatása. Ezt a nyolc évet követően 2011-re soha nem látott mélypontra csökkent Magyarországon a gyermekvállalási kedv, ezt szaknyelven termékenységi mutatónak nevezik. Ez a termékenységi mutató 1,23-ra csökkent, ami soha nem látott mélység Magyarországon, még nemzetközi összehasonlításban is az. Tudjuk azt, ahhoz, hogy legalább annyian maradjunk, mint ahányan most vagyunk, két fiatalnak minimum két gyermeket kéne vállalnia. Ez az úgynevezett termékenységi mutató, ez a gyermekvállalási kedv el kellene hogy érje a 2-t, sőt meg kellene hogy haladja azt, 2,1-et is el kellene hogy érjen, s ehhez képest volt 1,23. Ez az 1,23 termékenységi mutató, gyermekvállalási kedv emelkedett meg több mint 20 százalékkal az elmúlt években, s most tartunk ott, hogy közelíti az 1,5-öt, az 1,49-et érte el a tavalyi évben. Még mindig nem elég, még mindig túl kevés gyermek születik Magyarországon, mondhatjuk azt is, a gyarapodásunkhoz, fiatalodásunkhoz ez a gyermekvállalási kedv még mindig alacsony, de már lényegesen magasabb, mint amilyen 2010-ben vagy 2011-ben volt.

Azt szeretnénk, ha a magyar fiatalok meg tudnák valósítani a gyermekvállalásra vonatkozó elképzeléseiket, ugyanis, kedves képviselőtársaim, ha a gyermekvállalásról, a családközpontú gondolkodásról beszélünk, akkor jó, ha magunkban tudatosítjuk azt, hogy a magyar fiatalok családközpontúak, gyerekcentrikusak, családban szeretnének élni. Ha ma megkérdezzük egy magyar fiatalembert arról, hogy mik a jövőre vonatkozó elképzelései, akkor azt a választ kapjuk, hogy tízből kilenc fiatal meg szeretne házasodni és legalább két gyermeket szeretne, többen inkább hármat, nem is kettőt, de átlagosan meghaladja a kettőt is ez a vágyott, ez a tervezett gyermekszám.

(11.30)

És mit látunk azután? A kettőből nemhogy kettő nem lesz, hanem még egy sem sok esetben, elmaradnak ezek a gyermekvállalási valóságok a tervezettől, a vágyaktól. Tehát mi a mi feladatunk kormányzatként? Én azt mondanám, hogy a feladatunk kettős, és ezt a kettős célt tűztük ki magunk elé 2010-ben: egyfelől segítsük a fiatalokat abban, hogy a gyermekvállalási terveiket megvalósíthassák, másrészt pedig segítsünk azoknak a családoknak, ahol már megszülettek a gyermekek, hogy ezeket a gyermekeket minél jobb körülmények között tudják nevelni. Ezért dolgozunk

2010 óta, és ezért is vagyunk hálásak azért a bizalomért, amit a választóktól kaptunk három egymást követő választáson is, amikor megerősítettek bennünket abban, hogy jó úton járunk; megerősítettek bennünket abban, hogy Magyarországon van egy nemzeti egyetértés abban, hogy a családokat támogatni kell, a gyermekvállalást segíteni kell.

A teljesség igénye nélkül néhány, 2010 óta megtett lépésünkre emlékeztetném az itt lévőket. Először is: visszavezettük a gyesnek a harmadik évét. Visszaadtuk a magyar édesanyáknak azt a harmadik évi gyeset, amit elvettek tőlük 2002 és 2010 között. Visszaadtuk az otthonteremtésnek a lehetőségét, sőt jelentősen kibővítettük az otthonteremtési programot is, a CSOK-ot bevezettük, és az ehhez kapcsolódó támogatásokat egyaránt. Visszavezettük a családi adókedvezménynek a rendszerét, sőt nemcsak hogy visszavezettük a családi típusú adózást Magyarországra, hanem megerősítettük azt, kiterjesztettük a járulékokra is a családi adókedvezmény igénybevételének a lehetőségét, segítettünk azoknak is, akiknek alacsonyabb a jövedelme, és több lépésben, így az idei év január 1-jén is emeltük a családi adókedvezménynek a mértékét.

Munkahelyvédelmi akcióttervet indítottunk; bevezettük az ingyenes gyermekétkeztést, az ingyenes tankönyvellátást, Erzsébet-táborokat indítottunk azoknak a gyerekeknek, akik esetleg nem jutnának el saját erőből, a szülei megtakarításainak, befektetéseinek köszönhetően a Balaton partjára. A bölcsődei férőhelyek bővítésébe is belekezdünk, sőt átalakítottuk a bölcsődei rendszert, és bevezettünk olyan lehetőségeket is, mint például a diákhitel elengedése vagy a jelzáloghitel elengedése azoknál, akik nagycsaládot alapítanak.

Tehát mondhatom azt, hogy 2010 óta évről évre minden évben ezt az építményt tovább, magasabbra emeltük. 2010 óta minden évben hozzátettünk a családtámogatásokhoz, és nem vettünk el azokból semmit. 2010 óta folyamatosan bővítjük azokat a lehetőségeket, amelyekkel a fiatalok találkozhatnak, ha családalapítás előtt állnak, és azokat a támogatásokat is, amelyeket a már gyermeket nevelők igénybe vehetnek Magyarországon.

Azután most ennek az új parlamenti ciklusnak a kezdetén egy nemzeti konzultációt indítottunk el, hiszen úgy döntöttünk, hogy bár megvan a felhatalmazásunk a magyar emberektől nagy arányban, ezzel együtt ebben a konkrét kérdésben, a családok támogatásában szeretnénk még egy megerősítést kapni. Ezért indítottunk egy családvédelmi nemzeti konzultációt, ahol 11 kérdést fogalmaztunk meg. Örömteli az, hogy közel 1,4 millió magyar ember vette a fáradságot arra, hogy a nemzeti konzultáció kérdéseit megvitassák otthon, kitöltse a nemzeti konzultáció kérdőíveit, ezeket visszajuttassák hozzánk, magyarul, hogy nyilatkozzanak a családokat érintő legfontosabb kérdésekről. Nagyon nagy arányban igennel válaszoltak a megkérdezett magyar emberek, ezért megerősítettek bennünket abban, hogy érdemes továbblépni a családok támogatásában, és ez adta meg nekünk a felhatalmazást arra, hogy bevezessük a családvédelmi akcióttervet.

Ezt a családvédelmi akcióttervet a miniszterelnök úr február 10-én éwertékelő beszédében meghirdette, és mondhatom azt is, hogy nemzetközileg is nagy visszhangot kapott az, hogy a miniszterelnök éwertékelő beszédében 7 olyan konkrét pontot fogalmazott meg, amelyek a családok támogatását, a családok lehetőségeit tovább bővítik. Erről a 7 pontos családvédelmi akcióttervről szól most ez a benyújtott törvényjavaslat, és mivel ott van mögöttünk a magyar embereknek a támogatása, ott van mögöttünk az a nemzeti egyetértés, amely a családok védelméről szóló lépéseket illeti, én abban bízom, hogy itt az Országgyűlésben is kialakul ez az egyetértés, és hogy az itt ülő képviselők, illetve azok is, akik most nem ülnek itt, de akik képviselőként a Magyar Országgyűlésben dolgoznak és képviselik a magyar állampolgárokat, szintén támogatni fogják ezeket a javaslatokat.

Miről is van szó konkrétan? A családvédelmi akcióttervnek 4 pontja 2019. július 1-jén lép hatályba. Erről a 4 pontról szól most ez a családvédelmi akcióttervről szóló törvényjavaslat, és már ismerni lehet a részletszabályokat is, hiszen a vonatkozó kormányrendeleteket is megjelentettük, megismertettük az érdeklődőkkel, éppen azért, hogy kellő idő legyen a felkészülésre, hogy 2019. július 1-jével mindenki igénybe tudja venni az újonnan megnyíló támogatásokat.

Nézzük a családvédelmi akcióttervnek az első pontját, amiről rendelkezik a most benyújtott törvényjavaslat! 2019. július 1-jén babaváró támogatás indul. 2019. július 1-jétől - eddig még példátlan módon - egy olyan támogatást vehetnek igénybe a magyar fiatalok, amely tízmillió forintos kamatmentes kölcsönt jelent, ám teljes egészében támogatással is válhat, ha gyermekeket vállalnak. Nem titkoljuk: ezt a babaváró támogatást azoknak szánjuk, akik szeretnének családot alapítani; azoknak szánjuk, akik még szeretnének gyermekeket vállalni.

A babaváró támogatást igénybe vehetik azok a házaspárok, ahol a feleség 18 és 40 év közötti, ahol valamelyike a leendő szülőknek, valamelyik fele a házaspárnak dolgozik vagy biztosított jogviszonnyal rendelkezik, ahol büntetlen előéletűek a házastársak, nincs adótartozásuk, igényelhetik ezt a tízmillió forintos kamatmentes kölcsönt. Ezt a bankokon keresztül folyósítjuk a részükre, majd elkezdhetik a törlesztését ennek a kamatmentes kölcsönnek abban az esetben, ha még nincs úton az első gyermek. Ha úton van az első baba, akkor a várandósság harmadik hónapját követően rögtön igényelni lehet a visszafizetés felfüggesztését három évre, tehát ez esetben nem is kell elkezdniük a visszafizetést. Ha még nem fogant meg az első gyermek, illetve még nem várandós a leendő édesanya az első gyermekkel, akkor elkezdik visszafizetni ezt a tízmillió forintos kamatmentes kölcsönt. Maximum 50 ezer forint lehet a havi törlesztőrészlet, ezt nem haladhatja meg a havi törlesztőrészlet, majd amikor az első gyermek érkezik, akkor a várandósság harmadik hónapját követően igényelhetik a hitel visszafizetésének a felfüggesztését. Három évre felfüggesztjük a visszafizetést, majd ha érkezik a második gyermek, akkor további három évre meghosszabbítjuk ezt a felfüggesztést, tehát akkor

sem kell fizetniük további három évig a törlesztőrészleteket sem, és emellett a fennmaradó tőketartozásnak a 30 százalékát jóváírjuk, elengedjük, tehát ezt soha többet nem kell megfizetniük. És ha már csak egy gyermek is érkezik ebbe a családba, akkor a kamatokat egyáltalán nem kell fizetniük élethosszig, tehát nekik kamatmentesen kell akkor is törleszteniük a fennmaradó összeget, ha nem születik második vagy harmadik gyermekük. Ha viszont három gyermeket vállal ez a fiatal pár, abban az esetben teljesen jóváírjuk a fennmaradó tőketartozásukat, tehát onnantól nemcsak hogy felfüggesztjük a visszafizetést, hanem egyáltalán nem kell semmit visszafizetniük. Ezért mondom azt, hogy egy fiatal házaspár esetében, ahol három gyermeket vállalnak, akár előfordulhat az, és elő fog sok esetben fordulni az, hogy a tízmillió forint teljes egészében úgy marad az övék, hogy ebből semmit nem kellett visszafizetniük.

Ez a tízmillió forint szabadon felhasználható összeg. Ez olyan, mint ha egy szabad felhasználású, mintegy kvázi személyi hitel lenne, azzal a különbséggel, hogy ennek nincs kamata, sőt nem is kölcsön, nem is hitel abban az esetben, ha három gyermeket vállalnak a fiatalok. A lehetőség 2022 végéig, tehát 2022. december 31-éig áll fenn, addig lehet igénybe venni ezt a támogatást. Természetesen azoknak, akik már igénybe vették, a 2022. december 31-ei dátumot követően is elérhető, tehát számukra a támogatás tovább folyik, de 2022. december 31-éig lehet a babaváró támogatást igényelni.

A családvédelmi akciótterv második és harmadik pontja az otthonteremtéshez kapcsolódik. 2015 júliusában vezettük be a CSOK-ot, a családok otthonteremtési kedvezményét, azt a nagyszabású otthonteremtési programot, amely egyszerre igyekezett választ adni arra a gazdasági kihívásra, hogy az építőipar éppen nagyon rosszul teljesített, szerettük volna egyszerre a gazdasági fellendülést az építőiparnak a fellendítésén keresztül is elérni, és ezzel párhuzamosan demográfiai, népesedési célokat is, a családok támogatását is megvalósítani. Ezért indítottuk el az otthonteremtési programot 2015. július 1-jén, és azt mondhatom, hogy azóta százezer családot, négyszáz-ezer magyar embert tudtunk segíteni az otthonteremtésben csak az otthonteremtési programon keresztül.

Az otthonteremtési program mellett volt egy áfa-csökkentési programunk is, illetve része volt az otthonteremtési programnak, illetve kedvezményes hitel is kapcsolódott a CSOK-hoz, a vissza nem fizetendő támogatáshoz.

(11.40)

A kedvezményes hitel felvételének lehetősége korábban csak a nagycsaládosoknak szólt, és csak új ingatlan vásárlásához vagy építéséhez lehetett igénybe venni. Ezen változtattunk azzal, hogy december 1-jével kibővítettük és már a kétgyermekesek számára is elérhetővé tettük a CSOK-hoz kapcsolódó kamattámogatott hitelt, most pedig a családvédelmi akciótterv keretében a CSOK-hoz kapcsolódó hiteleket a használt ingatlanokhoz is elérhetővé tesszük. Ugyanabban

az összegben, mint az új ingatlanoknál, tehát a használt ingatlanokhoz is két gyermeknél 10 millió, legalább három gyermeknél 15 millió forintos kamattámogatott hitelt lehet igényelni. Itt a kamat mértéke nem haladhatja meg a 3 százalékot, tehát a piacihoz képest ez igen kedvező kamatozású hitelt jelent.

A családvédelmi akciótér harmadik pontja szintén az otthonteremtéshez kapcsolódik, de olyan értelemben, hogy ahol már megvan az otthon, ahol ehhez adott esetben fel is vettek egy hitelt, az otthonteremtéshez valamilyen hitelfelvétel kapcsolódott, a család bővülésekor ebből a hitelből bizonyos összeget elengedünk. Itt egy jelentős bővítés történik, hiszen július 1-jétől, ha bármilyen ingatlanfedezetű jelzáloghitel van a családnak, és érkezik a második gyermek a családba, akkor a várandósság harmadik hónapját követően 1 millió forintot jóváírunk a hiteltartozásból, tehát nekik 1 millió forinttal kevesebbet kell visszafizetniük. Ha harmadik gyermek érkezik a családba, további 4 millió forinttal kevesebbet kell visszafizetniük a hitelből, és minden újabb gyermek érkezésekor még 1-1 millió forintot elengedünk a fennálló jelzáloghiteltartozásból.

Hogya ezt kombináljuk a babaváró támogatással és a CSOK-hoz felvehető hitelekkel, akkor gondoljanak bele, tisztelt képviselőtársaim, hogy ma egy fiatal pár mit kap az induláshoz. Kap egyszer 10 millió forintos babaváró támogatást, amit akár teljes egészében megtarthatnak úgy maguknak, hogy semmit nem kell visszafizetniük belőle. Az otthonteremtéshez kapnak 10 millió forintot, amit szintén nem kell visszafizetniük. Felvehetnek hozzá még 15 millió forintos, kedvező kamatozású hitelt, de ha jön a második és a harmadik gyermek, még ebből is elengedünk 1+4 millió forintot, tehát egy három gyermeket tervező fiatal arra számíthat, hogy kap 25 millió forintot, amit soha nem kell visszafizetni és 10 millió forintos, olyan kedvező kamatozású hitelt, amit 48 ezer forintos törlesztőrészenként tudnak majd törleszteni az elkövetkező 25 évben. Tehát én azt hiszem, ez egy olyan lehetőség a mai fiatalok számára, amilyenhez hasonló még soha nem volt Magyarországon. Bízom benne, hogy sok fiatal élni is fog ezzel a lehetőséggel.

A családvédelmi akciótér negyedik pontja egy olyan lehetőséget jelent, ami szintén nem volt korábban, ez a nagycsaládosok autóvásárlási programja. A nagycsaládosoknak, akik legalább három gyermeket nevelnek, vagy a harmadik gyermek éppen úton van, tehát jön a harmadik baba, 2,5 millió forintos maximális támogatást adunk a legalább hétszemélyes személyautó megvásárlásához. Itt új autót kell vásárolni, és maximum a bruttó vételár 50 százalékát tudjuk támogatásként odaadni, maximum 2,5 millió forintot. Ez a lehetőség is 2022. december 31-éig áll fenn, tehát addig lehet igénybe venni ezt a támogatást. Bízom benne, hogy ezzel is élni fognak azok, akik vagy le szeretnék cserélni a régi személyautójukat, vagy éppen azért nem mernek, nem tudnak negyedik gyermeket vállalni, mert négy gyermek nem fér el egy hagyományos személyautóban, szükségük van egy hétszemélyes személygépjárműre. Ehhez adunk támogatást.

Ezek tehát a családvédelmi akciótér azon pontjai, amelyekről a most benyújtott törvényjavaslat szól. Említeni szeretném a családvédelmi akciótér további három pontját, amelyekből az egyik már folyamatosan megvalósul, a másik kettő pedig jövő év január 1-jével indul majd.

Az ötödik pontja a családvédelmi akciótérnek azoknak az édesanyáknak, illetve azoknak a családoknak szól, ahol legalább négy gyermek van. Azoknak az édesanyáknak, akiknek legalább négy gyermeke született vagy akár örökbe fogadtak gyermeket és felnevelték ezt a négy gyermeket, egy teljes személyijövedelemadó-mentességet adunk jövő év január 1-jétől. Ez annyit jelent, hogy Magyarországon a legalább négygyermekes édesanyáknak jövő év január 1-jétől egyetlen fillér személyi jövedelemadót sem kell fizetniük egész életükben a munkával megszerzett jövedelmük után.

Ez egy olyan lehetőség, amely sehol máshol nincsen a világon, és mondhatom azt is, hogy igen nagy híre is ment már, nagyon sokan érdeklődéssel figyelik ezt az új lépését a magyar kormánynak, hiszen ez nemcsak arról szól, hogy az anyagi mozgásterét növeljük ezeknek a családoknak, hogy az anyagi megbecsültségét növeljük ezeknek az édesanyáknak, hanem arról is, hogy ebben a formában is elismerje a közösségünk azokat az édesanyákat, akik négy gyermeket szültek vagy neveltek fel, és akik emellett dolgoztak is.

*(Az elnöki széket dr. Hiller István,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)*

A családvédelmi akciótérnek a hatodik pontja a bölcsődei ellátásról, a bölcsődei ellátás bővítéséről szól. Ez egy olyan pont, amely már folyamatosan megvalósul, de egy ambiciózus célt tűztünk ki magunk elé az elkövetkező évekre. Az vállaltuk, hogy 2022-ben megvalósul egy olyan bölcsődei ellátórendszer Magyarországon, amely lehetővé teszi, hogy bármely szülő, aki bölcsődébe szeretné adni a gyermekét vagy bölcsődébe kell hogy adja a gyermekét, erre a közelben megoldást fog találni bölcsődei férőhely formájában is, és ezért még csak nem is kell mélyen a pénztárcájába vagy a zsebébe nyúlania. Javítjuk a bölcsődei finanszírozást, azzal együtt, hogy már az elmúlt években is jelentősen növeltünk a bölcsődei finanszírozást, és vállaltuk azt, hogy 70 ezerre növeljük a bölcsődei férőhelyek számát Magyarországon. Emellett pedig a bölcsődében dolgozóknak a bérezését, a javadalmazását is tovább fogjuk emelni, ami már szintén megtörtént korábbi lépésekben is, de nem állunk meg ezen az úton sem.

Végül pedig a családvédelmi akciótér hetedik pontjáról szeretnék két gondolatot elmondani önöknek, és azért nem mondom, hogy utolsó pontjáról, mert a családvédelmi akciótér nem egy lezárt lista, ez a lista még bővülni fog a jövőben is. Biztosak lehetnek abban, hogy lesznek további javaslataink, és lesznek olyan, családokat támogató döntéseink a jövőben is, amelyekre a magyar fiatalok és a gyermeket nevelő családok számíthatnak.

Tehát a családvédelmi akcióterv hetedik pontja szintén 2020. január 1-jétől valósul meg, ez a nagyszülői gyed. A nagyszülői gyed egy olyan lehetőség lesz, itt akár gyedről, akár gyesről van szó, amely nem volt még Magyarországon, és azoknak a családoknak szól, ahol a szülők dolgoznak és a nagyszülők szívesen vennének részt az unokák nevelésében aktívabban. Olyan nagyszülőkre kell gondolni, akik nem nyugdíjasok még, tehát nekik is van aktív munkaviszonyuk, viszont ők szívesen elmennének gyedre vagy gyesre az unokákkal, úgy, hogy a szülők ezt igénylik, és a szülők ezt a jogosultságukat, ezt a támogatást átruházzák a nagyszülőkre. Tehát jövő év január 1-jétől bizonyára többen lesznek nagymamaként vagy nagypapaként otthon gyeden és gyesen az unokákkal. Igénybe vehetik ezt a lehetőséget akár több unoka után is párhuzamosan, tehát ha több unokát nevelnek majd a nagyszülők, és erre való hivatkozással lesznek gyeden vagy gyesen, a többszörös gyed vagy a többszörös gyes ugyanúgy jár nekik. Az igaz, hogy ők nyolc órában nem dolgozhatnak emellett, tehát az az elvárás, hogy ténylegesen az unokákkal foglalkozzanak ebben az időszakban, vagy az unokával foglalkozzanak ebben az időszakban.

Ez a nagyszülői gyed, én azt hiszem, abban is segíteni fog nekünk, hogy ismét erősödjének a nagyszülő és unoka közötti kapcsolatok, hiszen az egy olyan élmény egy kisgyermek számára, ha a nagyszüleit nemcsak közelről ismerheti, hanem napi tapasztalata lehet arról, hogy milyen a nagyszülői generációval, a nagyszülőkkel, a nagymamával vagy a nagypapával együtt lenni, amely egy életre útravalót jelenthet egy kisgyermek számára.

Tehát a családvédelmi akcióterv hét pontja ezeket a lehetőségeket tartalmazza. Ezek közül négy lép hatályba 2019. július 1-jével, amennyiben a törvényjavaslatot az Országgyűlés elfogadja.

Tudom, hogy a kormánypártok többsége elég ahhoz, hogy ezt a törvényjavaslatot elfogadjuk, én mégis most az ellenzéki képviselőkhez fordulnék. Arra kérném önöket, hogy tegyék félre az aktuális pártpolitikai érdekeiket, tegyék félre (*Rig Lajos és Z. Kárpát Dániel közbeszól.*) azokat a szempontokat, amelyeket szerintem méltatlanul hoznak ide, amikor a családok jövőjéről, a családok támogatásáról van szó. Ne pernyi, pillanatnyi érdekeket tartsanak szem előtt, hanem tekintsenek a jövőbe. Érezzék át a felelősségét annak, hogy országgyűlési képviselőként önök is képviselik azokat a magyar embereket, akik a családok támogatását a jövőnk szempontjából kulcsfontosságúnak tartják.

Ezért kérem önöket is, hogy támogassák a családok védelméről szóló, most benyújtott törvényjavaslatot, és természetesen ezt kérem kormánypárti képviselőtársaimtól is.

Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. (*Taps a kormányzó pártok padsoraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár asszony. Üdvözlöm önöket. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor.

Elsőként megadom a szót Selmeczi Gabriella képviselő asszonynak, a Fidesz vezérszónokának. Parancsoljon!

DR. SELMECZI GABRIELLA, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: „Kérdezném, hogy száz év múlva ki tud majd itt magyarul?” - teszi fel a kérdést Cseh Tamás a Frontátvonulás című lemezén. Tisztelt Képviselőtársaim! Ez az alapvető kérdés. Erről beszélünk ma is a Parlament falai között. Az előttük fekvő családvédelmi akcióterv során következő törvényjavaslata is ezt a célt szolgálja, hogy száz év múlva is magyarul beszéljenek utódaink itt, a Kárpát-medencében.

(11.50)

Tisztelt Képviselőtársaim! Egész Európa szembe-sül azzal a kihívással, hogy egyre kevesebb gyermek születik. Vannak olyan kormányok Európában, amelyek eltérő kultúrájú tömegek betelepítésével válaszolnak vagy válaszolnának ezekre a kihívásokra. Mi, magyarok azonban úgy látjuk, hogy a népességfogyásra a családok megerősítése és a gyermekvállalás támogatása jó válasz. Mi nem a bevándorlókkal, hanem magyar gyermekekkel képzeljük el Magyarország jövőjét.

Ezekben a sorsdöntő témákban az Orbán-kormány nemzeti konzultáció keretében várta az emberek véleményét. Nem új a nemzeti konzultáció, hiszen erre volt már példa. Az ide, tavalyi, 2018-ban lefolytatott nemzeti konzultáció ebben a sorban már a nyolcadik volt. Engedjék meg, hogy ebből idézzek pár kérdést, és az arra adott válaszok arányát! Egyetért-e ön azzal, hogy a népességfogyást nem bevándorlással, hanem a családok erőteljesebb támogatásával kell orvosolni? A válaszadók 99,2 százaléka felelt igennel. Aztán: egyetért-e ön azzal, hogy az új családtámogatási programokat a továbbiakban is munkavégzéshez kell kötni? A válaszadók 97,52 százaléka válaszolt igennel. Egyetért-e ön azzal, hogy a fiatal házaspároknak támogatást kell adni az önálló életkezdéshez? A válaszadók 98,2 százaléka válaszolt igennel. Végül még egy kérdést hadd vessek fel: egyetért-e ön azzal, hogy több gyermek vállalása esetén több támogatást kell adni? Itt a válaszadók 96 százaléka válaszolt igennel.

A most előttünk fekvő javaslat a családvédelmi akcióterv négy pontjáról szól; azokról a javaslatokról, amelyek elfogadása esetén 2019. július 1-jétől megvalósulnak ezek az intézkedések.

Az első a babaváró támogatás. Minden házaspár, ahol a feleség 18 és 40 év közötti, és legalább az egyikük három év biztosítási jogviszonnyal rendelkezik, akár 10 millió forint kamatmentes, szabad felhasználású kölcsönt igényelhet és kaphat a bankfiókokban. A hitel törlesztőrészelete legfeljebb havi 50 ezer forint. Amennyiben a családba öt éven belül legalább egy gyermek születik, három évig nem kell a törlesztőrészeleteket fizetni, és a teljes futamidőre jogosulttá válnak a kamatmentes törlesztésre. Ahogy államtitkár asszony elmondta, ha a második gyermek is megszü-

letik, újabb három évre szünetel a törlesztés, és a tartozás 30 százalékát elengedjük, és ha megérkezik vagy úton van a harmadik gyermek is, akkor a teljes fennmaradó tartozást elengedjük. Ennek a törvénynek az elfogadása esetén a babaváró támogatás 2019. július 1-jén lép hatályba.

Több kérdés is érkezett hozzánk, például a babaváró támogatással kapcsolatban. Ilyen kérdés az, hogy előállhat-e, hogy a babaváró támogatást nem kell visszafizetni. Igen, amennyiben egy házaspár, ahol az anya betöltötte a 12 hetes várandósságot, felveszi a babaváró támogatást, majd három éven belül megszületik a második gyermekük, majd újabb három éven belül a harmadik, úgy vették akkor igénybe a babaváró támogatást, hogy abból egy forintot sem kell visszafizetni.

Kérdés volt az is, hogy csak az veheti-e fel a támogatást, aki az első házasságában él. Itt a válaszuk erre, hogy amennyiben a házaspárnak még nincs gyermeke, nem számít, kinek hányadik házassága. Abban az esetben viszont, ha a házaspár valamelyik tagjának már van gyermeke, akkor a házastársak közül legalább az egyik félnek az első házasságát kell kötnie. A megözvegyülés miatt megszűnt korábbi házasság nem számít első házasságnak ebben a támogatási formában.

Nézzük a következő pontot, a kamattámogatott lakáscélú kölcsön kiterjesztését a használt lakást vásárlókra. A jelenleg csak új lakásra a CSOK mellett felvehető legfeljebb 3 százalékos kamatozású, két gyermekre 10 millió, három gyermekre 15 millió forint összegű kedvezményes hitelt 2019. július 1-jétől használt lakás vásárlására is fel lehet majd venni. A hitelt - a CSOK-hoz hasonlóan - előre vállalás esetén is megkaphatják az érintettek. További változás, ahogy ezt államtitkár asszony is elmondta, hogy a használt lakásoknál eltöröljük a 35 millió forintos értékhatárt. Szintén újdonság, hogy míg korábban egy régi ház alapjait is el kellett bontani ahhoz, hogy új háznak minősüljön egy ingatlan, júliustól ez a feltétel megszűnik.

A harmadik pont, amiről beszélnünk kell a betervezett törvényjavaslat kapcsán, a jelzáloghitelekhez nyújtott gyermekvállalási támogatás bővítése. Az eddig a harmadik vagy további gyermekek vállalása esetén a lakáshitel-tartozásokhoz nyújtott 1-1 millió forint jóváírási lehetőségét kiterjesztjük a második gyermeküket váró egygyermekes családokra is 1 millió forint összegben, a harmadik gyermek születése esetén pedig 4 millió forintra emeljük ezt az összeget, a további születések esetén is 1-1 millió forint jár. Ennek a bevezetése is 2019. július 1-jével várható.

Felmerültek itt is kérdések. Egy példát hadd mondjak el: nézzük, hogy mekkora összegű lehet egy család otthonteremtési támogatása, ha kettő-három vagy több gyermeket vállalnak, igénybe veszik a CSOK-ot, és a jelzáloghitelhez nyújtott támogatást, és használt lakást vásárolnak. No, ebben az esetben egy második gyermeküket váró család ténylegesen 2,4 millió forint vissza nem térítendő és 9 millió forint kedvezményes hitelre, egy harmadik gyermeküket váró család pedig 6,2 millió forint vissza nem térítendő és 11 millió forint kedvezményes hitelre lehet

jogosult. Egy harmadik gyermeküket váró és negyediket is tervező család 6 millió 750 ezer forint vissza nem térítendő támogatással és 11 millió forintos kedvezményes hitellel kalkulálhat.

Nézzük, mekkora támogatást kap egy család, ha minden támogatást, tehát CSOK-ot, kamattámogatott hitelt, jelzáloghitelekhez nyújtott támogatást és babaváró támogatást is igénybe vesz, és három gyermeket terveznek. Ebben az esetben, ha egy házaspár három gyermeket tervez, felveszi a babaváró támogatás 10 millió forintját és a 10 millió forintos CSOK-ot, amelyhez igényli a 15 millió forintos kamattámogatott hitelt, akkor 25 millió forintos támogatáshoz jutnak, ha megszületnek a tervezett gyermekek, mert a harmadik gyermek születésekor a babaváró támogatást egyáltalán nem, a kamattámogatott hitelből pedig már 5 millió forintot nem kell visszafizetniük, csak a 15 milliós hitelből fennmaradó 10 milliós összeget kell törleszteniük, azt is a piacinál jóval kedvezőbb kamatozással.

Egyszülős családok is igényelhetik a CSOK-ot, a kamattámogatott hitelt és a jelzáloghitelekhez nyújtott támogatást, élhetnek ezzel a lehetőséggel.

A negyedik pontban beszéljünk a nagycsaládosok autóvásárlási programjáról! Július 1-jétől, amennyiben elfogadja a parlament az előtte fekvő törvényjavaslatot, 2,5 millió forintos támogatást kaphatnak a három vagy több gyermeket nevelő családok új, legalább hétszemélyes személyautó vásárlásához. Ezen 2022. december 31-éig igényelhető támogatás összege az autó bruttó vételárának maximum a felét teheti ki. Nem kell előre kifizetni a 2,5 millió forintot - ez is kérdés volt -, hanem ezt közvetlenül az Államkincstárban utalják majd a kereskedőnek. Az autó árának egyébként nincs felső határa. Egy- és kétszülős családok is igényelhetik a családi pótlékra jogosító gyerekek után, harmadik gyermek esetén a várandósság betöltött 12. hete, három hónapja már jogosultságnak számít.

(12.00)

Itt szintén egy kérdés merült fel: csak a teljes vételár összegének megfizetése mellett lehet megvásárolni az autót? A válasz az, hogy nem, zárt végű lízinggel is vagy akár gépjárműhitellel is meg lehet vásárolni az autót. Ebben az esetben, a nagycsaládosok autóvásárlási programjánál az számít nagycsaládosnak, aki legalább három gyermek után családi pótlékra jogosult.

Ígyelhetik-e egyszülős családok ezt a támogatási formát? Igen, igényelhetik.

Tisztelt Képviselőtársaim! 2010 óta nagyon sok családtámogatási törvénymódosítást fogadott el a Magyar Országgyűlés, nagyon sok olyan törvénymódosítást fogadtunk el, amely támogatja a gyermekvállalást. Novák Katalin államtitkár asszony - hallgattam - perceként sorolta ezeket az intézkedéseket, amelyeket a magyar parlament a családok védelmében, a gyermekvállalás támogatására, ösztönzésére fogadott el.

A szocialisták és a DK-sok az elmúlt években sem támogatták a családokat segítő intézkedéseket, például a családi adórendszer bevezetését, a kétgyermekesek családi adókedvezményének további emelését, a gyed extrát sem támogatták, a 3 éves gyes visszaállítását sem támogatták, és a családi otthoneremtési program bevezetését sem támogatták. Sőt, nemcsak hogy nem támogatták ezeket, hanem támadták a családvédelmi nemzeti konzultációt is, sőt egyes képviselők odáig mentek, hogy nyíltan összetépték a konzultációs ívet, mások pedig nyíltan kimondták, hogy ők Magyarországot a migránsokban látják, és nem a magyar családok támogatásában. *(Gréczy Zsolt: Ezt Orbán Viktor mondta 2001-ben. - Közbeszólások az ellenzéki pártok soraiban.)*

Tisztelt Képviselőtársaim! Az előttünk fekvő javaslat alapja a nemzeti konzultáció, annak eredményeit szemmel tartva készült. Itt most az ellenzéknek is lehetősége lesz eldönteni, hogy végre a magyar családok mellé álljanak-e. A családvédelmi lépéseket az emberek túlnyomó többsége támogatja, ahogy azt az előbb idézett számokkal alátámasztottam. A családok támogatásának ügyében nemzeti egység van Magyarországon. Kérem a javaslat támogatását. Tegyük Magyarországot családbarát országgá! Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Mielőtt megadom a szót a Jobbik vezérszónokának, az önök nevében is hadd köszöntsem az Ady Endre-Bay Zoltán Gimnázium és Kollégium diákjait és pedagógusait, akik Sarkadról érkeztek, illetve a Zrínyi Miklós Gimnázium és Szakközépiskola diákjait és pedagógusait, ők meg Szigetvárról jöttek. Üdvözölöm önöket, örülök, hogy itt vannak. *(Taps.)*

Most pedig, tisztelt Országgyűlés, Z. Kárpát Dániel képviselő urat illeti a szó, ő a Jobbik vezérszónoka. Parancsoljon!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Magam is köszöntöm a magyar jövőt a karzaton. Végre nem három vagy négy kormánypárti képviselő előtt beszélünk népesedési kérdésekről. Pontosan a magyar jövő érdekében szeretném némiképp árnyalni azt a képet, amit főleg államtitkár asszony itt a politikai felvezetőjében elmondott, másrészt pedig szeretném támogatásunkról biztosítani azokat a program-pontokat, amelyek valóban a magyar jövőt és a teljes magyar társadalmat szolgálják, mint ahogy ez minden jóérzésű képviselő tekintetében evidencia, egyértelmű kellene és kell legyen.

Ugyanakkor, bár államtitkár asszonynak nem szeretnék tanácsokat adni, tisztelem a hölgyeket, semmiképp nem kívánnék kéretlenül bármilyen javaslatot megfogalmazni, de ha tényleg arra törekednek, hogy konszenzus alakuljon ki bizonyos program-pontok tekintetében ebben a Házban, akkor lehet, hogy a kioktató és kissé már-már nagyotmondó stílust érdemes lenne háttérbe szorítani, most egy szak-

mai vitát lefolytatni, és aztán a politika terében, tévé-stúdiókban, újságokban úgyis mindenki elmondhatja és el is fogja mondani az aktuálpolitikai álláspontját.

Csak arra szeretném inteni az összes kormánypárti képviselőtársamat, hogy ne fessék ezt a képet, nem pompásabbra, de akár elfogadhatóbbra, mint amilyen valójában. Hiszen egy demográfiai tél közepén vagyunk - ahogy Ander Balázs barátom szokta mondani, egy süllyedő Atlantiszón -, és ha a két lefontosabb mutatót vizsgáljuk, az élveszületések számát és a teljes termékenységi arányszámot, akkor el kell mondjam önöknek, hogy az élveszületések száma tekintetében borzalmas a helyzet, történelmi mélypontra van Magyarország, és az utóbbi időszakban megint csak csökkent, államtitkár asszony, az élveszületések száma. A teljes termékenységi arányszám felpörgeése vitathatatlan, és egyébként szerintem óriási eredmény a történelmi mélypontról végre pár tizeddel feljebb mozdulni, tehát az 1,2 körüliről elérni, egy picit meghaladni az 1,5-öt, ez történelmi eredmény. Ugyanakkor 2015-16 magasságában az egyik KSH-mérés szerint volt olyan pillanat, amikor még az 1,53-at is elértük, csak hogy azóta sajnos eltelt két év. Másfél évvel ezelőtt mi történt? Elképesztő rekord a népességfogyás tekintetében. 2017-ben 40 ezer fölé került még egyszer megint a természetes fogyás, a termékenységi mutató pedig 1,49 környékére visszacsúszott, toporgott, ott stabilizálódott, és lényegében ott áll a mai napig az utolsó mérések szerint.

Önmagában nem lenne baj ez a megtorpanás, inkább a jövőbeni trendeket érdemes górcső alá venni. Én nagyon remélem, hogy ez a most előttünk fekvő csomag alkalmas lesz arra, hogy mondjuk, 1,65 magasságáig feltornássa ezt a mutatót. A KSH vezető demográfusai nagyjából ezt tartják reálisnak, életszerűnek. Ha ez az 1,65 kijön ebből az általam fékezett habzásúnak nevezett csomagból, akkor ez szerintem egy kiváló eredmény, amit mindenkinek üdvözölnie kell.

De! Ne tegyünk úgy, mintha a katasztrófa nem lenne brutális, és ne tegyünk úgy, mintha ez a kormányzat megtenne mindent, amit a költségvetési keretek megengednének és az eszköztárba beleférne. Ez a kormány ugyanis, teljesen értelmetlen módon, figyelmen kívül hagy olyan megoldási lehetőségeket, amelyek pozitívan hatnának a népesedési folyamatokra, és amelyek adott esetben lassítanák a kivándorlást.

El kell mondjam önöknek, nagyon sokat vitatkoztunk arról, hogy mi az, ami a magyar fiatalokat itthon tartja, hogyan lehet azt a biztonságos klímát kialakítani, hogy a gyermekvállalási kedv egy kicsit fel-támadjon. Látok három olyan neurálgikus pontot, ahol beavatkozhatna a kormány, de mégsem tette meg. Tehát a 7 ponton felül mi további 5 pontot nyújtottunk be, és egy 12 pontos csomagot fogunk megvitatni itt a parlament előtt, amennyiben a Fidesz ehhez hozzájárul, hiszen ha bizottsági szakaszban elkaszálják az ugyanezen témákban megfogalmazott javaslatokat, akkor legalábbis a kormány hitelessége kerül megkérdőjelezésre.

Amit elsőként látok: hogyan lehet tisztességes demográfiai célokat megfogalmazni, ha ez a kormány

még arra is képtelen, hogy a Magyarországon elszabadult albérletárak problematikáját felismerje, ne adj' isten, kezelje? Hogyan lehet kiszámítható otthontemelési programról beszélni úgy, ha Budapesten és nagyvárosban adott esetben 150 ezer forint fölötti albérleti díjakat kell megfizetni? Államtitkár asszony, ez egy létező piaci folyamat. Mi az önök véleménye erről? Miért alakult ki ez a helyzet? Miért hagyják 9 éve, hogy ez a helyzet így álljon?

Mondok egy példát önnek: az Airbnb tengerentúli nagyvárosokban, volt, ahol 2500 ingatlant kivett az albérletpiacról, és az albérleti díjak elszálltak. Magyarországon több mint háromezer ingatlant vett ki ugyanez a folyamat az albérletpiacról, a kormányzat pedig több mint fél évtizedet várt a szabályozási típusú megjelenésével ezen az idézőjeles piacon, és nem avatkozott be. Jelen pillanatban is állítom, hogy a kínálati oldalon mutatkozó szűkösség veri fel a lakhatási költségeket, az albérleti díjakat. Államtitkár asszony, lehet, hogy képviselőtársaim közül a legtöbben saját tulajdonú ingatlannal rendelkeznek, annak a támogatási formáját tekintik elsőrangúnak, hogy valaki a saját ingatlanját szerezzé be, de nem ez a tipikus magyar élethelyzet. Ha megnézik a KSH szerinti átlagkeresetet és megnézik a lakhatási költségek átlagos szintjét, azt fogják találni, hogy egy tipikus élethelyzetben lévő magyar fiatal pár nem képes önálló otthonra szert tenni.

Éppen ezért lenne szükség egy olyan bérlakásprogramra, aminek a javaslatát mi 2010-ben ide letettük erre az asztalra. 2010 óta elszabotálja a bérlakásprogramnak még csak a megtárgyalását is ez a kormányzat, mert azt mondja - ki tudja, milyen kutatásokra alapozva -, hogy a magyar emberek jobban szeretik az önálló ingatlantulajdont - persze, mindannyian jobban szeretjük, ha tulajdonjogunk fűződik valamihez, mint ha bérleti jogviszonyunk -, és ezért a bérleti jogviszony szegmense gyakorlatilag indifferens, nem számít.

Tegnap a miniszterelnök úr is egy tökéletesen elfogadhatatlan választ adott, közölte, hogy azért vannak ők kormányon és az ellenzék ellenzékben, mert a kormány magántulajdonpárti, az ellenzék pedig a bérlakásszegmenst is erőltetné. Ez nemcsak szakmaiatlan, de elképesztően káros gondolkodásmódról árulkodik, hiszen komplett magyar társadalmi csoportokat zárnak ki lehetőségekből.

(12.10)

És azt is szeretném államtitkár asszony figyelmébe ajánlani, hogy amíg Magyarországon csak az utóbbi években tízezer fölötti a kilakoltatások száma, amíg ez a kormány lepaktált az EBRD-vel és a Bankszövetséggel, elárulta a devizahitelek ügyét, és hagyta azt a kifosztó mechanizmust tovább működni, ami által teljesen értelmetlen módon kifosztottak több százezer magyar családot, addig ne csodálkozzunk, ha ezekben a családokban a vágyott gyermekek gyakran nem jönnek világra.

És ez nem politikai kérdés, államtitkár asszony, ez egy egyszerű matematikai és szakmai kérdés, hogy

ha valaki a hitelét 155 forintot vette fel, olyan árfolyamon, akkor miért piaci árfolyammal váltják neki át egy rendezés során. Miért nem lehetett a Jobbik javaslatának megfelelően a felvételtől árfolyamon visszaváltani ezeket az úgynevezett hiteleket, minél több családot kihúzni ebből a bajból? Most is ezrével zajlanak a kilakoltatások, olyan családokban, ahol a tervezett, vágyott gyermekáldásról szó volt, és ez nem következett be. És ez itt van a mutatókon, államtitkár asszony, ez látszik.

Ami Magyarországon történt, még egyszer mondom, üdvöztetőnek tartom a termékenységi arányszám szempontjából, hogyha megvizsgáljuk a környező országokat. És az ön által hivatkozott Statisztikai Hivatal adataiból dolgozom, tehát pontosan az ön expozéjában említett adatsorokból dolgozom én is, amikor most adatokat említek. Régiós összehasonlítás alapján el lehet mondani, hogy a volt szocialista országok tekintetében majdnem mindegyiknél ilyen 1,3 környékére csökkent a termékenységi mutató; Magyarországon a balliberális szőnyegbombázás, gazdasági szőnyegbombázás hatására még mélyebbre. Ugye, a Bokros-csomag elemeit és eredményeit sem lehet elvitatni ebből a körből. De el kell hogy mondjuk... (*Dr. Vinnai Győző: Szövetségeseinkről vagy jót, vagy semmit!*) Mindenki nyomhat gombot, képviselőtársam, gágogás helyett (*Dr. Aradszki András: Nana! - Közbeszólások a kormánypárti padsorokból. - Az elnök csenget.*) tisztességes szakmai vitát is lehet folytatni. El kell hogy mondjam, 1,3 környékéig csökkent minden esetben a termékenységi mutató, aztán a volt szocialista országokban ez növekménynek indult, kivéve Magyarországon. Ugye, Magyarországon nagyjából 2011-ig kellett erre várni. Ennek is megvoltak az okai, lehet „elmúltnyolcévezni”, de most már kétszer elmúlt nyolc évről kell beszélnünk, minden egyes kurzusnak megvoltak azok a gazdaságpolitikai típusú bűnei, amelyek lassították Magyarországon a termékenységi mutatók javulását.

2011 után azt látjuk, hogy a demográfus szakma szerinti visszapótlódás következett be, aminek értelmében a korábban a régió országaiban megfigyelhető lassú emelkedés végre megfigyelhető volt Magyarországon is. Ez szerencsére bekövetkezett, ezzel eljutottunk nagyjából az 1,5-ig, de államtitkár asszony helyesen jegyezte meg, hogy 2,1 alatt még a létszámunk megtartásáról is értelmetlen beszélni. Ezért engem nagyon érdekelne a kormány víziója: milyen Magyarországot szeretne, milyen létszámú Magyarországot képzel el, mondjuk, 2050-ben? Hiszen demográfiai szempontból hároméves, ötéves modellek értelmezhetetlenek, ez egy több évtizedes szakma. Szeretném látni azt a víziót, ami egyébként megjelent a Fidesz homlokterében, még ha sokszor nem is volt igaz, a polgári Magyarország víziója ott volt. Aztán jött a rezsisökkentés víziója, ami a világgpiaci folyamatokat egyáltalán nem érte el, tehát jóval nagyobb térre lett volna lehetőség, de legalább valamifajta világkép, elképzelés ott volt.

Aztán jött a migráció elleni küzdelemé. Teljesen egyértelmű azzal, aki azt mondja, hogy Magyarországon a népesedési növekményt belső erőforrásokból kell

beindítani és semmiképpen nem betelepítéssel. De akkor hogy van az, kormánypárti képviselőtársaim, hogy az utóbbi években 86 ezer embert tetszettek betelepíteni Magyarországra? És ebben nemcsak a letelepedési kötvényesek és azok családtagjai vannak benne, hanem az oltalmazottak és minden egyes olyan bevándorolt jogállású személy Magyarországon, akinek álláspontom szerint nem feltétlenül lenne itt helye. És a vendégmunkások egy részét is ideértem természetesen. Meg szeretném kérdezni továbbá - és konkrét választ várok el vagy államtitkár asszonytól, vagy valamely, a témában jártas képviselőtől -, hogy a CSOK kiírásakor hogyan tetszettek gondolni azt, hogy bevándorolt jogállású személyek igénybe vehessék a CSOK-ot. Hogy lehet az, ha most a telefonján bárki a Google-be beüti a szükséges dokumentumok listájára való rákeresést, akkor az aktuális, most kint lévő banki hirdetésben látja a felsorolást, hogy bevándorolt jogállású személynek milyen dokumentumokat kell benyújtania a CSOK igénybevétele érdekében. Hogy van ez? Én a retorikájukat ebben a kérdésben támogatom, de akkor cselekedjék már ezt a valóság terében! Hát, nem lehet a migráció ellen küzdeni, ha a legnagyobb szervezett betelepítő kampányt Magyarország jelenlegi kormánya folytatja!

De vissza szeretnék kanyarodni az eredeti témához, hiszen minden összefügg mindennel, de mégis azért itt van előttünk egy csomag, amit kodifikációs szempontból nem szeretnék értékelni, mert a részlet-szabályok egyáltalán nem derülnek ki belőle, ezt egy politikai jellegű csomagnak tartom. Azt látnunk kell, hogy azért itt elképesztő témakörök maradtak ki, nemcsak a bérlakásprogram maradt ki, nemcsak a magyar fiatalok társadalmi csoportjának jó nagy része, amely nem képes önálló lakásvásárlásra, otthonteremtésre, de itt a teljes családátámogatási rendszer tekintetében.

Valaki válaszoljon nekem arra, kérem szépen, hogy a jó tíz éve befagyasztott családátámogatási módszerek és formák esetében legalább az inflációkövetés miatt nem valósul meg. Hogyan fordulhat elő, hogy a családok támogatásáról beszélő kormány bizonyos családátámogatási formákat jó évtizede befagyasztott, és azóta nem engedi ezeket elmozdulni? A mi egyik módosítónk pontosan arra mutat, hogy legalább inflációkövető legyen ez a rendszer.

Aztán a családi adókedvezmény kérdésköre is felvet nagyon komoly további kérdéseket: mi van azokkal a kétgyerekesekkel, és mi várhat rájuk, akinek ugyan az előre megszövegezett törvényben 2019-re még egy minimális növekményt kimutathatunk, de mi történik 2020-tól? Befagy a kétgyermekesek családi adókedvezménye is? Tehát hogyan képzelhető el a családok támogatása egy olyan rendszerben, ahol bizonyos elemek egyébként lineárisan növekednek, más elemek pedig befagynak? Hogyan jön ki ebből az egész átlátható rendszer? És pontosan, kimondta a kulcsot államtitkár asszony, amikor a balliberális kormányzatok tevékenységét értékelte, és azt mondta, hogy a jövőbe vetett hit elvétele volt a legnagyobb kártétel és kártétel, ami elképzelhető. Én ezt mondom, az elmúlt kétszer nyolc évről. Azt mondom, hogy

a magyar fiatalok többsége és azok, akik lábbal szavaznak és kényszerből elköltöznek ebből az országból, pontosan azért mennek el nagyon sokszor, mert nem bíznak a jövőben, vagy az ottani magasabb bérükből fizetik az itteni törlesztőrészletüket.

Tehát ebben a rendszerben olyan ballasztok kerültek megtűrésre, amelyeket nekünk itt a parlament előtt fel kellene oldanunk, hiszen azt látjuk, hogy a népesedési mutatók javítása érdekében egyértelműen beavatkozási szükség mutatkozik. És tényleg azt szeretném hallani, hogy mi a kormány víziója, hány milliós Magyarországot képzel el, hogy kívánja adott esetben nemcsak a bérlakásszegmensben, de sok magyar fiatal számára az itthon maradást lehetővé tenni. Van-e, mondjuk, a bérfelzárkóztatás tekintetében koncepciója, hiszen teljesen egyértelmű az - és ebben egyetértünk kormánypárti képviselőtársaimmal -, ha a bérkülönbség ekkora Nyugat és Kelet között, akkor a magyar fiatalokat érintő humán erőforrás-elszívó hatás folyamatosan érvényesülni fog. De az nem elegendő, hogy az itthoni munkaerőhiány által sújtott szakmákban a piac szerencsére följebb veri a béreket, de közben Magyarország Kormánya multicégekkel olyan stratégiai megállapodásokat ír alá, ahol nem köti ki a lassú bérfelzárkóztatást. Államtitkár asszony, elvárom önöktől, hogy legalább a termelékenységi mutatók lassú javulásának megfelelő szinten nőhessenek a munkabérek ezekben a szegmensekben. És ha aláírnak egy stratégiai szerződést, annak ezt tartalmaznia kell. Ez egy elvárás önök felé a magyar munkavállalók érdekében. És amíg a rabszolgatörvénnyel és egyéb teljesen felesleges túlhazbázásokkal elbizonytalanítják a magyar fiatalokat, addig, azt kell hogy mondjam, ennek a kivándorlási mutatókban ára van és ára lesz. Végső soron pedig a demográfiai mutatókat is mindez negatívan érinti.

Én és a frakció, amely a hátam mögött helyet foglal, hajlandók vagyunk egyéni aktuálpolitikai és más szempontokat félretenni a magyar jövő érdekében. Egy kizárólag szakmai jellegű vitában bármikor részt veszünk, ezért kérek mindenkit, hogy lehetőleg minél kevesebb minősítéssel és minél több szakmai érveléssel próbáljuk ezeket a területeket kibeszélni. De arra kérem önöket, hogy az általam felhozott témakörökben ez az érdemi tárgyalás legalább kezdődjön el. Konkrét kérdéseket kaptak, nem mi magunk személyünkben várjuk csak el a konkrét válaszokat, hanem a mögöttünk álló szavazók tömege és elsősorban a magyar jövő. Köszönöm a lehetőséget. *(Taps az ellenzéki padosorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Nacsá Lőrinc képviselő úr, a KDNP vezérszónoka következik. Parancsoljon!

NACSA LŐRINC, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Asszony! Ha lehet így fogalmazni, a 2018-2022-es ciklus egyik legfontosabb törvényjavaslatánál vagyunk most itt és tárgyalunk, Magyarország jövőjét alapvetően befolyásoló kérdésekről beszélgetünk. Azt gondolom, hogy a

mostani törvényjavaslat is beleillik abba a 2010-ben bekövetkezett családbarát fordulat utáni időszakba és intézkedéssorozatba, amit a Fidesz-KDNP-kormány az eddigiekben megvalósított. Mindannyian érezzük ennek a súlyát, és mindannyian érezzük azt, hogy milyen fontos a most előttünk fekvő családvédelmi akcióterv.

Ahogy államtitkár asszony már elmondta, most a négy darab, július 1-jétől hatályba lépő intézkedésről tárgyalunk, amelynek a részletszabályai már nyilvánosak, hiszen a kormányzat ilyen módon előre dolgozott és a Magyar Közlönyből már mindenki ismerheti ennek a részleteit.

(12.20)

Azt, hogy a családok kiknek fontosak és kiknek nem, abból látjuk, hogy például a Párbeszéd-frakció jeles képviselői mindannyian itt ülnek és hozzá fognak szólni. De nem nagyon képviseltetik magukat, és a szocialista frakcióból is egy darab képviselő ül bent ennél a rendkívül fontos vitánál.

Hogyan is jutottunk el ideig, hogy most ezt a törvényjavaslatot tárgyalhatjuk? Azt látjuk, s erről már államtitkár asszony és az előttem szólók is szóltak, hogy Európa előregedési problémákkal küzd, népesebb problémákkal küzd, és a tagállamok vezetői, politikusai és szakemberei is folyamatosan azon dolgoznak, hogy ezt a problémát hogyan lehetne valamiképpen orvosolni, megfelelő irányba állítani. Mind ez ideig kétféle megoldás született az Európai Unión belül, ezt látjuk most, hiszen rendszeres az eszmecsere az európai uniós tagállamokkal, rendszeresen látjuk az ó törekvéseiket.

Azt látjuk, hogy az egyik orvoslási mód, az egyik irány a bevándorlók befogadása, betelepítése szinte korlátlan számban. Ők ezt munkaerőpiaci menedzsmentnek hívják. Mi ettől elhatárolódunk, hogy a családkról, a gyermekekről ilyen módon beszéljenek. De ez az egyik út, amit több ország teljesen nyilvánvalóan alkalmaz és használ. A másik út a családok támogatása, a gyermekek megszületésének és felnevelésének a támogatása. Én nagyon örülök és büszke vagyok arra, hogy Magyarország ezt az utat választotta, és Magyarország ezen az úton szeretne tovább haladni, és minél több, minél jobb eredményt elérni.

A KDNP mindig is támogatta a közösségeket, és mi a családra mint a társadalom legkisebb közösségére tekintünk, amit védeni, támogatni, segíteni kell. Azt gondoljuk, hogy a család mint közösség a jövő alapja, a jövő záloga. Mi értékteremtő, értékhordozó közösségként tekintünk a családra. Nem volt ez mindig így, hiszen 2002 és 2010 között a szocialista, gyurcsányista kormány megszorításainak elsődleges célpontjai a gyermeket nevelő családok voltak. Olyan sajnálatos események történtek, mint a családi adókedvezmény, adórendszer eltörlése. Az egy- és kétgyermekes családokkal kezdték. A gyes három évről két évre csökkent, és következett az otthonteremtési programok befagyasztása, aztán megszüntetése, illetve a családok devizahitelekbe hajszolása. Ezért volt

nagyon nagy szükség, égető szükség arra a családbarát fordulatra, ami 2010-ben bekövetkezett.

Ami még annál is szomorúbb, hogy 2010 előtt a szocialisták ezt művelték, az az, hogy azóta sem tudták a nevüket, támogató szavazataikat a családbarát intézkedések, a családpolitikai intézkedések mellé odatenni. Azt gondolom, hogy a felszólalásaik elején, a Gyurcsány-párti és a szocialista felszólalások elején biztos hallhatunk majd egy bocsánatkérést, amivel nem nekünk, hanem a magyar családoknak tartoznak azért, merthogy ebben a nyolc évben és az azt megelőző nyolc évben is cserben hagyták a magyar családokat.

Nagyon fontos a családtámogatáson kívül az a közgondolkodásbeli változás: az elmúlt nyolc-kilenc évben a családbarát közgondolkodás fejlesztésével, a családbarát közgondolkodás elősegítésével, kampányokkal, intézetekkel, kiadványokkal, programokkal sikerült egy kicsi társadalmi elmozdulást elérni. Azt gondolom, hogy ezt nevezhetjük így. Itt négy számot szeretnék csak elmondani. A házasságkötések közel 40 százalékkal emelkedtek, a válások 18 százalékkal csökkentek, a termékenységi ráta emelkedett, erről már többen beszéltek előttem, illetve a terhességmegszakítások száma is 28 százalékkal csökkent. Azt gondolom, ez mutatja azt, hogy nem pusztán az előttünk fekvő anyagi támogatásról beszélünk, hanem az erkölcsi, lelki, közgondolkodásbeli támogatás is nagyon fontos. Idetartozik az is, hogy a kormány most már 10 milliárd forintot költött el családbarát szülészeti kiakítására, és az is, hogy ezek a programok sok-sok százezer családot érintettek, amikre el tudtak jutni, amiken a gyermekek részt vettek. És ne felejtjük el az ingyenes tankönyv és ingyenes gyermekétkeztetés programjait sem.

Nagyon fontos, hogy az előttünk fekvő törvényjavaslat nem egy szűk irodában, mondjuk, államtitkár asszony irodájában született meg, hogy két-három szakértőt behívott, és kitalálták közösen, hogy hogyan is nézzen ki ez a csomag, hanem a magyar emberek megkérdezésével született meg ez a csomag. A magyar embereket, mint ahogy eddig is minden nagyobb, fontos döntésnél, most is megkérdeztük a nemzeti konzultációban. Szomorúan veszem tudomásul, hogy itt is a magyar emberek a balliberális ellenzék részéről kizárólag tiszteletlenséget tapasztaltak, hiszen például Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszony annak a közel másfél millió embernek az akaratát és szándékát szégyenítette meg, hogy széttepte a konzultációs ívet, akik vették a fáradságot, vették az időt, hogy kitöltsék, hogy elgondolkozzanak rajta és visszaküldjék ezt a kérdőívet. *(Bangóné Borbély Ildikó: Újra megtenném, hidd el!)* Ez alapozta meg azokat a döntéseket, amelyeket a kormányzatnak sikerült meghoznia, és amelyek ránk is itt várnak a parlamentben a kapcsolódó törvényjavaslat kapcsán.

Ezért kérek mindenkit arra, hogy a gyermeket nevelő családok, a szülők és a gyermekek felé mindig kizárólag a tisztelet hangján beszéljenek, mert azok a sértegetések, amikor például ellenzéki politikusok vicipártok szégyenteljes kifigurázásait megosztják a közösségi oldalaikon, vagy amikor olyan hangnemen

beszélnek róluk, ahogyan az nem illendő, akkor pontosan azokat sértik meg, akikben a magyar jövő ott van, és akikre a magyar jövőt alapozzuk.

Nem mehetünk el szó nélkül amellett sem, hogy a családpolitikai eredmények és a családpolitikai intézkedések nem jöhettek volna létre, ha nem lenne erős és stabil gazdaság. Nagyon fontos, hogy lehetnének nagyívű terveink, ha a stabil költségvetés, a csődhelyzetből való kilábalás és az ország növekedési pályára helyezése mellett nem lennének meg ezek a lehetőségek, ha nem dolgoznának ennyien, hiszen tudjuk, hogy 700 ezerrel többen dolgoznak, mint 2010-ben. Azt is tudjuk, hogy a szocialisták 1 millió embert tettek munkanélkülivé. Fontos ezeknek a magyar embereknek a teljesítménye is ahhoz, hogy most ilyen döntéseket tudjunk hozni, hogy legyen lehetősége az országnak, hogy ilyen döntések szülessenek meg. Mert ha nem lenne rá elég költségvetési fedezet, ha nem lenne elég erős a gazdaság, akkor mit sem érnének a nagyívű tervek, ha erre nem lenne elegendő forrás.

Csak egy mondattal szeretnék reagálni jobbikos képviselőtársamra, akivel általában úgy kezdjük a vitát, hogy ő mindig elmondja, hogy a korrektség hangnemét várja el, és szakmai vitát szeretne. Én ezzel mindig mélyen egyetértek, csak aztán ő maga nem tartja be elsőként, amikor a képviselőtársam gágogásáról beszél, a miniszterelnök elfogadhatatlan stílusáról, és mindenféle, a témához egyáltalán nem kapcsolódó politikai támadással kapcsolatban jön nekünk. *(Z. Kárpát Dániel: Miért, a miniszterelnököt nem lehet kritizálni?)* Tehát kölcsönösség is szükséges ehhez, képviselőtársam, mert képviselőtársam azt várja el, hogy mi legyünk korrektek, mi folytassunk szakmai vitát, de ő nyugodtan ekézhesen minket mindenféle politikai ügyben. Szerintünk ez nem helyes.

A most tárgyalandó négy pontról már az előttem szólók is elmondták a konkrét véleményüket. Szerintem nagyon fontos kiemelni azt, hogy hogyan is illeszkedik bele abba a politikába, amit elkezdtünk, hogyan is illeszkedik bele abba a politikába, amivel szakítanunk kellett 2010-ben, és hogyan illeszkedik be az európai trendekbe, az európai környezetbe. Hiszen azt kell látnunk, hogy Magyarország az, amely GDP-arányosan a legtöbbet költ családtámogatásra az európai Unióban. Azt gondolom, hogy ez egy igen figyelemreméltó adat, hiszen ha figyelembe vesszük azt, hogy 2010-ben 1000 milliárd forint körül volt az az összeg, amelyet a szocialista kormány a családokra költött, és azt látjuk, hogy idén ez most már, főleg a most bejelentett akciótervvel jóval meg fogja haladni a 2000 milliárdot, akkor azt látjuk, hogy ez egy több mint dupla növekedés nyolc-kilenc év alatt. Nagyon-nagyon fontos, hogy ezzel kerültünk az éllovas helyre Európában, hogy szakítottunk azzal, hogy azokat az üres ígéreteket, amiket a szocialisták tettek, és utána hitelből megpróbálták finanszírozni, azokat mi valós teljesítményből, az ország teljesítőkéességéhez mérten és ténylegesen a családokhoz juttatva költsük el ezeket a forrásokat. *(Sic!)*

Z. Kárpát Dániel képviselőtársam többször is fel-emlegette a bérlakásprogramot. De, képviselőtársam,

pontosan azért vagyunk mi itt, mert a magyar emberek szavára hallgatunk, és a magyar emberek egyértelműen kinyilvánították több alkalommal, több kutatásban és a nemzeti konzultáción is, hogy a magyar emberek tulajdonra vágnak. Ön is megpróbálta ezt fölemlíteni, de aztán megpróbálta elbagatellizálni ezt az adatot. Nekünk az a feladatunk, hogy ha a magyar emberek ezt szeretnék, ha a magyar emberek azt szeretnék, hogy tulajdonukba kerüljön az otthonuk, akkor nekünk ezt kell segítenünk programokkal. *(Z. Kárpát Dániel: Mindenki ezt szeretné, de akinek nincs rá pénze, az mit csináljon?)*, ezt kell segítenünk különböző intézkedésekkel, nem pedig elmenni egy teljesen más irányba.

Azt gondolom, Nyugat-Európában nagyon nagy falakkal szembesülünk, amikor tabuként kezelik a családtámogatás kérdését, amikor nagyon kevés olyan hely van, ahol nyíltan feltehetjük ezeket a kérdéseket a családtámogatásról, a gyermekvállalás ösztönzéséről. Nagyon kevés olyan hely van, ahol ezt nem minősítik azonnal politikailag inkorrektnek. Ezért is fontos, hogy ezekben a kérdésekben mi nyíltan, határozottan és nem megfélemlítve mindig elmondjuk a véleményünket, s nemcsak itthon, hanem Nyugat-Európában is.

(12.30)

Örülök akkor, amikor jobbikos képviselőtársam elmondta, hogy vannak az intézkedéssorozatban és az akcióvédelmi tervben olyan programok, amiket ő is vagy a Jobbik is tud támogatni. Arra kérem őt, a mostani közeli ismeretséget vesse be annak érdekében, hogy a balliberális pártokat is próbálja meggyőzni, hogy ez szintén egy fontos és támogatandó intézkedéssorozat. Annak ellenére, hogy mi mindig bízunk abban, hogy amikor idejön egy családpolitikai intézkedés az Országgyűlés elé, akkor a balliberális ellenzék valamilyen módon ezt végre támogatni fogja, eddig mindig csalódnunk kellett. De itt az újabb alkalom, a szocialista és gyurcsányista képviselők eldönthetik, hogy a magyar családok mellé akarnak állni vagy nem.

Köszönöm szépen. A KDNP támogatja a javaslatot. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Most az MSZP képviselőcsoportjának vezérszónoka, Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszony következik. Parancsoljon!

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársak! Akkor egy bocsánatkéréssel kezdeném. Szeretnék bocsánatot kérni a mostani gyerekektől az önök nevében. Azoktól a gyerekektől, azoktól a 18 év alatti gyerekektől, akiket ha megkérdeznék Magyarországon, 80 százalékra azt mondja, hogy el akarja hagyni a hazáját. *(Gréczy Zsolt: Sajnos igaz.)* És ez mimiattunk van. És bocsánatot szeretnék ezektől a gyerekektől kérni, hogy mi ezt most még

nem tudjuk megakadályozni, hogy ne ezt kelljen nekik tenni. És tudják, hallgattam: azt kérte államtitkár asszony tőlünk, hogy nézzünk magunkba, legyünk képviselők, és támogassuk ezt a javaslatot. Meg hogy eddig semmilyen olyan javaslatot nem volt hajlandó az ellenzék támogatni az elmúlt 9 évben, ami a gyerekek vagy a családok megsegítését szorgalmazta volna. Igen, mert mindig úgy találják, olyan salátatörvényekben vagy olyan törvényekben van benne, amiben lehet, hogy egy törvényt támogatni lehetne, de tíz másikat meg el kell utasítanunk.

Nagyon sok szám elhangzott államtitkár asszony felvezetőjében is, de érdekes módon csak bizonyos számokat mondott el és bizonyos időszakokból. Akkor a gyermekszületéssel kezdjük! Direkt fogok mondani, mondjuk, 2001-ből, amikor a Fidesz-KDNP volt kormányon: 97 047 gyermek született Magyarországon. 2009-ben, a válság után már érezhető volt: 96 442 gyermek. Közben általában nem volt túl nagy mozgás, 96-97 ezer közé tehető a gyermekszületésszám.

2011-et képviselő asszony is kiemelte, amikor soha nem látott mélységekbe esett, ha 70 évet vizsgálunk, az egyik legrosszabb mutatót produkálta a születésszám: 88 049 gyermek született Magyarországon. 2010-ben, lehet mondani, egy picit javultak a mutatók: 91 577 gyermek született, majd 2018-ban, államtitkár asszony, a harmadik legrosszabb mutatót produkált a születésszám: 89 800 gyermek. Újra 90 ezer alá ment a születésszám. (*Gréczy Zsolt: Nem mi kormányozunk!*)

Lakásépítésekről is sok szó esett. Tudjuk nagyon jól, hogy az egyik alapja, hogy gyermeket vállalhasunk, a lakások megléte. Azt is tudjuk, mindönk, hogy körülbelül 40 ezer új lakásnak kellene Magyarországon ahhoz épülnie, hogy a lakásállomány szinten tartása meglehessen. Megint csak államtitkár asszony arról a bizonyos 2010 előtti időszakról nagyon sokat beszélt, hogy mi mindent romboltunk. Fel is írtam azokat a vétkeket, amiket a szocialista Gyurcsány-kormány elkövetett, hogyan is alakult. Akkor néhány számot engedjen meg államtitkár asszony! 2001-ben 28 054 lakás épült Magyarországon. 2002-ben érezhető egy javulás, 31 511 lakás épült. 2005-ben, már nem Fidesz-KDNP-kormány van, 41 084 lakás épült Magyarországon. 2006-ban 33 864, és a válság után, 2009-ben még akkor is 31 994 lakás épült fel Magyarországon. 2012-ben, a Fidesz hatalomra kerülése után már 10 560 lakás épült Magyarországon, '14-ben 8358, 2015-ben 7612 - soha ilyen kevés lakás nem épült Magyarországon, mint '15-ben -, '17-ben sikerült egy kicsit javítani, 14 389, és a tavalyi évben majdnem elérte a 18 ezret. Csak azért akartam ezt felsorolni, merthogy ezek a KSH adatai, remélem, erre államtitkár asszony nem fogja azt mondani, hogy meghamisítottam az adatokat.

És még egy adatsort hadd olvassak fel önnek, államtitkár asszony, ami nagyon fontos. Tudjuk nagyon jól, mindönk, önök is, mi is, hogy minden hatodik magyar gyermek külföldön születik. Azt is tudjuk, hogy minden 10. szülőképes korú magyar nő már nem Magyarországon van, hanem külföldön.

És néhány nagyon fontos adatsor, mert amikor ezt az intézkedéscsomagot meghallottam, megmondom őszintén, és a saját képviselőtársaim nevében is beszélhetek, de szerintem minden ellenzéki képviselőtársam nevében, ha a családkról beszélünk, a családok megsegítéséről és arról, hogy gyermekeket hogyan kellene Magyarországon támogatni, a magyar családokat, akkor abban egyetérthetünk, hogy 9 év kormányzás után tényleg tegyenek már le valami jó programot az asztalra, és támogatni fogjuk. Csak tegyenek már valamit! Hogy ne ezeket a számokat kelljen felsorolnom!

Akkor mondanám, a gyermektelen nők aránya korcsoportonként, államtitkár asszony. Ha megnézzük a 15-19 éves korcsoportot - önök adták ki, minden képviselőnek elküldték most ezt a kis kiadványt (*Felmutatja.*), abból fogom felolvasni. A 15-19 éves korosztálynál, ha megnézzük, 2001-ben 96,8 százalék volt gyermektelen, 2010-ben 97 százaléka, 2018-ban 96,4 százaléka, nem nagyon van mozgás ebben a korcsoportban. A 20-24 éveseknél, mondjuk, 2001-ben 78,6 százalék volt gyermektelen, '11-ben 86,6 százaléka, '18-ban javulás van egy picikét, 85,6 százalék.

De most fog jönni a durva adatsor: a 25-29 éves korosztályban 2001-ben 44,2 százaléka volt gyermektelen ezeknek a nőknek; 2010-ben, csak hogy olyan időt is mondjak, amikor mi kormányoztunk még, 64,9 százaléka; 2018-ban, mondom, a 2001-es 44 százalékról 70,5 százaléka gyermektelen. A 30-34 éves korosztálynak 2001-ben 17,9 százaléka volt gyermektelen, 2010-ben 33,6 százaléka, '18-ban 44,8 százaléka. A 35-39 éves korosztálynak 2001-ben 9,8 százaléka, '10-ben 16,5 százaléka, 2018-ban 25,7 százaléka gyermektelen.

A 40-44 éves korosztályban - mert én még nem mondanék le a 40 év fölötti nőkről sem; önök már lemondtak régen erről a korosztályról - 2001-ben 7,9 százalék volt gyermektelen, 2010-ben 10,3 százalék, 2018-ban 17,2 százaléka. Az egyik legsúlyosabb problémáról beszélünk.

És tegnap a napirend előtti felszólalásomban ismerttettem nagy vonalakban azt a programot, amit a Magyar Szocialista Párt tegnap benyújtott, és arra kérném államtitkár asszonyt és a Fidesz-KDNP képviselőit - mi csak azokat az intézkedéseket tettük a programunkba bele, ami az önkézből kimaradt -, hogy támogassuk kölcsönösen egymást. Mi támogatjuk az önök programját, ami egy nagyon szűk réteget érint, mi meg akkor benyújtottunk egy olyan javaslatot, de szerintem el fogja mondani majd a DK és a P is és a többi ellenzéki párt is, benyújtottunk olyan csomagokat, amikről évek óta nem hajlandóak tudomást venni. Évek óta benyújtjuk folyamatosan ezeket az intézkedéseket, és önök lesöprik az asztalról.

Három csoport köré építettük föl ezt a javaslatot, és nem fogok beleférni az időbe, de szeretném elmondani teljesen. Az egyes csomag, az első pont a gyermekvállalás támogatása, valamint a gyermeknevelés és a munkavállalás összehangolása. A második csoportkör a gyermekgondozás, a közeli hozzátartozók ápolásának támogatása, és a harmadik csoportkör a lakhatás biztonságának megteremtése.

(12.40)

Nagyon sokat beszélünk arról, hogy egy kormány családtámogatását milyen mutatókban tudjuk mérni. Azt gondolom, mi, ellenzéki vagy kormánypárti politikusok beszélhetünk arról, és néztem azoknak a fiataloknak az arcát, akik fent ültek a pulpituson, szerintem most már a harmadik csoport jön, és ha jól láttam, a középső csoportnál csak lányok voltak, és figyeltem államtitkár asszony arcát is. Próbált ezeknek a gyerekeknek, fiataloknak beszélni, én nem láttam akkora örömet az ő arcukon. *(Derűtség és moraj a kormánypárti padosorokban. - Novák Katalin: Ez tényleg kritikán aluli! Ez már a legalja! - Közbeszólások a Fidesz soraiból: Tetszésnyilvánításra nincs lehetőségük! - Nacsá Lőrinc: Még kérünk statisztikát! Olvass még statisztikát!)* Tudja, államtitkár asszony, egy kormány sikerességét mindig a jövő nemzedék fogja leszűrni. Nevethetnek, kinevethetnek engemet is, csak tudják, azok a fiatalok, azok a 18 évesek, huszonévesek nagyon jól tudják, hogy nem elég majd tízmillió forintot kapni, nem elég, hogy adjanak nekik, beígérjenek valamit. Tudják, komplett családtámogatási rendszerre van szükség. Azt is látni kell ezeknek a fiataloknak, hogy biztonságban lesz majd a jövőjük. Ön is beszélt a biztonságról. Kell hozzá jó családtámogatási rendszer, kell hozzá jó egészségügyi rendszer, kell hozzá jó szociális ellátórendszer, és kell egy olyan gazdaságnak működnie, ahol a fiataloknak azt fogjuk tudni üzenni, hogy érdemes lesz itthon, Magyarországon munkát vállalniuk.

Államtitkár asszony arról is beszélt, hogy a szocialista kormányzat eltörölte a családi adókedvezményt. Önök első lépésként eltörölték a minimálbér adómentességét - a minimálbérét. Ma Magyarországon, ha valaki keres 2 millió forintot, akkor is 15 százalékat adózik, de ha megkeresi a minimálbért vagy annyira van bejelentve, akkor is 15 százalékat adózik. Roppant igazságtalannak tartjuk!

Azt gondolom, ha arról beszélünk, hogy ezeknek a fiataloknak mit tudunk kínálni, akkor önök elfogadtak tavaly decemberben egy olyan törvényt, és erről megint nem esett szó a Parlament falai között, ahol lényegében a magyar munkavállalók többségét rabszolgamunkának teszik ki. Sokat beszélünk erről az elmúlt hónapokban. Önök azt mondják, hogy ma az édesanyák, akik gyermeket kell hogy vállaljanak vagy kellene vállalniuk, nyugodtan túlórázhatnak 400 órát egy évben. Ezzel kellett volna kezdeni, államtitkár asszony, hogy kiáll a pulpitusra, és azt mondja, hogy kezdeményezi ennek a törvénynek a visszavonását, eltörlését vagy a közigazgatási rabszolga-törvény eltörlését. Ki kellett volna állni és azt mondani, hogy kezdeményezi ezt, államtitkár asszony.

Vagy államtitkár asszony nem beszélt arról a tragikus egészségügyi helyzetről, amit ma tapasztalunk az ország minden egyes területén. Korózs Lajos képviselőtársam napirend előtti felszólalásában csak azokat a cikkeket olvasta el, cíkcímeket, amelyek az elmúlt negyedévben a magyar médiában megjelentek. Azt gondolom, ha gyermeknevelésről beszélünk, na-

gyon fontos számomra, a legelső ellátórendszer, amivel egy család és a gyermek találkozik, az a gyermekorvosi rendszer a kórházon kívül, miután megszületett és a védőnői hálózat. Tudjuk nagyon jól, múlt héten ezzel volt tele a magyar média, hogy ma Magyarországon a gyermekorvosok 50 százaléka betöltötte a 60 évet, az egyötöde pedig a 70 évet is. Ma arról beszélhetünk, hogy bármikor összeomolhat a gyermekorvosi rendszer. De beszélhetünk a védőnői rendszeréről is, ami annak lett létrehozva, hogy hogyan segítsék ezeket a fiatal édesanyákat, családokat, hogy a gyermeket tudják várni, tudják fogadni, milyen egészségügyi ellátásban tudjanak részesülni, hogyan tudjanak... Ez az első ellátórendszer, amivel kapcsolatba kerülünk. Öntől egy szót sem hallottam erről.

Ezért fogom majd a következő 15 perces felszólalásomban pontosan, pontról pontra ismertetni önökkel azt a három csoportot, ami köré mi 8-8 pontot raktunk a Magyar Szocialista Párt részéről, hogy hogyan lehetne Magyarországon ténylegesen minden magyar családot segíteni, függetlenül attól, hogy milyen anyagi helyzetben van, függetlenül attól, hogy dolgozik vagy nem dolgozik, függetlenül attól, hogy hány gyermeket nevel.

Még egyetlenegy gondolatot, államtitkár asszony, mert egy percem van: ebben a programban egyetlenegy betű sincsen arról a közel 200 ezer párról, aki meddőséggel küszködik. Az egyik legnagyobb potenciál ezekben a párokban lehetne. Önök tavaly lényegében szétverték a támogatási rendszert. Igaz, tudom, azt fogja mondani, hogy mennyi pénzt, plusz 5 milliárd forintot tettek a meddőségi kezelésekre. Államtitkár asszony, kevesebb gyermek született tavaly. Meg kellene néha hallgatni a szakmát. Megint nyilatkozott Kaáli professzor úr, hogy nem jött össze, amit önök műveltek. Megint csak arra törekedtek, hogy egy jól működő rendszert szétzilálni, szétverni, mert valamilyen érdekcsoportok ezt kívánták önöktől.

Azt gondolom, ezeket a pontokat külön-külön fel fogom sorolni, és akkor államtitkár asszonynak teszek egy gesztust: támogassuk kölcsönösen egymást. Támogassák önök is azt, amit mi beadtunk *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)*, azt a 24 pontot, amely ténylegesen minden magyar családon segíteni szeretne. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP és a DK soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Mielőtt a vitában továbbmennénk, engedjék meg, hogy az önök nevében is barátsággal köszöntsem a Kós Károly Művészeti Szakgimnázium diákjait és pedagógusait. Ők Debrecenből érkeztek. Örülök, hogy itt vannak. Jó napot kívánok! *(Taps.)*

Most pedig a Demokratikus Koalíció képviselőcsoportja nevében elsőként Gréczy Zsolt képviselő úr következik vezérszónokként. Parancsoljon!

GRÉCZY ZSOLT, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Az Orbán-kormány által benyújtott családvédelmi csomag tulajdonképpen egy beismerő vallomás, annak beis-

merése, hogy amit az elmúlt kilenc évben tettek a magyar családokért, az kevés, az elégtelen volt, és eleve hibás volt még a kijelölt útírány is. Lehet, hogy az útírány nem az, amiről Orbán Viktor beszélt 2001-ben. Önök szoktak minket azzal vádolni, hogy mi vagyunk azok, akik itt migránsokkal akarjuk feltölteni ezt az országot. 2001. július 8., Orbán Viktor: „Több millió bevándorlót kellene befogadni az országba, hogy a következő öt évben tartani lehessen a gazdasági növekedést.” Nem én mondtam, hanem Orbán Viktor mondta 2001-ben: több millió migránst akar befogadni Orbán Viktor; nem a Gyurcsány-kormány, hanem az Orbán-kormány.

Az a baj, hogy önök ebből az egész csomagból leginkább az embert hagyják ki, azt az embert, aki nem feltétlenül azon gondolkodik, amikor gyermeket vállal, hogy ezért most lesz-e egyfel több ülés az autóban, és nem aszerint vállal gyermeket, hogy önök adnak-e neki kedvezményes hitelt, és ha még egyet szülünk, meg még egyet szülünk, hanem ahhoz egész egyszerűen nyugodt viszonyokra van szükség egy országban. Egy olyan nyugodt viszonyra, amely lehetővé teszi a családok szellemi, anyagi gyarapodását, amely nem hozza olyan helyzetbe a magyar családokat, hogy aszerint döntsék el, hogy vállalnak-e gyermeket, hogy például van-e gyermekorvos Magyarországon. Amikor azt olvassa egy fiatal magyar pár a sajtóban, hogy bezár a Honvédkórház sürgősségi csecsemőosztálya, akkor önök hiába ígérik 10 millió forintot, akkor sem fog szülni az a hölgy, mert azt fogja látni, hogy nem lesz, aki beadja a védőoltást a gyermekének.

Ebben az országban eltűntek a gyermekorvosok. Rendkívül súlyos a probléma, amit önök előállítottak az elmúlt 8-9 évben. Például ott tartunk, ahogy egyébként szocialista képviselőtársam is elmondta az előbb, hogy egyébként az érettségi előtt álló magyar fiatalok 50 százaléka el akarja hagyni az országot, de nem ám úgy, hogy elmegy és akkor majd kiművelt emberfőként egyetemi tudással hazajön és azt majd itt kamatoztatja; nem, huss, el akarnak menni ebből az országból, és nem akarnak itt élni többet. Ez mind az önök kormányzásának a következménye, mert olyan viszonyokat teremtettek ebben az országban, háborús viszonyokat, amelyek gyakorlatilag akadályozzák azt, hogy a magyar fiatalok itthon maradjanak, itthon boldoguljanak.

Rendkívüli módon csaldott vagyok olyankor, amikor önök azt a bizonyos nyolc évet, a 2002-2010 közötti 8 évet egy kalap alá véve éles kritikával illetik, miközben egyébként hozzáteszem, a Gyurcsány-kormány által bevezetett babakötvényt önök is vígan használják, és ma is létezik babakötvény.

(12.50)

Államtitkár asszony pedig - miután hölgyről van szó, ezért egy eufemisztikus kifejezést használok - füllettett a beszédében, amikor azt mondta, hogy az Orbán-kormány bevezette a rászoruló gyermekek iskolai étkeztetését, azt ugyanis a Medgyessy-kormány vezette be, és egyébként a Gyurcsány-, majd a Bajnai-kormány is fenntartotta ezt az egyébként számunkra

is természetes szolgáltatást. *(Nacsá Lőrinc: 10 százalék...)*

600 ezer magyar hagyta el ezt az országot, 600 ezer magyar hagyta el, és hogy ez mekkora szám, hogy a fiatalok is értsék, ők is tanultak már 1956-ról: 1956-ban 200 ezer magyar hagyta el az országot, csak akkor lóttak meg jöttek be az oroszok, most pedig ennek a háromszorosa távozott. Remélem, ezek a fiatalok nem szeretnék elhagyni ezt az országot, itthon próbálnak majd boldogulni, és a lányok pedig itthon próbálják és fogják is megszülni a gyermekeiket.

Nincs elég orvos tehát ebben az országban, de van más probléma is: az egyetemekkel is gond van. Egy magyar fiatal, aki itthon szeretne maradni, mit olvas a statisztikában? Azt olvassa a statisztikában, hogy minden évben egyre kevesebb fiatal jut be az egyetemekre, aki pedig bejut az egyetemre, és nem rettenetesen, brutálisan magas pontszámokat ér el, csak simán bejut az egyetemre, annak olyan tandíjat sóznak a nyakába, mint mondjuk, az ELTE jogi karán, ahol egy darab félév kerül 270 ezer forintba, az nagyjából havi 60 ezer forint. Ezt hány család tudja önök szerint kifizetni? Hány fiatal, tehetséges, de nem jómódú gyermeknek nincs esélye bejutni egy egyetemre Magyarországon? Hogy vállaljon gyereket, ha nem látja maga előtt a perspektívát, a diplomát, a magasabb bért, a lakáshoz jutás lehetőségét?

Több képviselőtársam is elmondta, hogy bérlásprogram nélkül ez nem fog menni, lakbértámogatás nélkül ez nem fog menni. A magyar fiatalok nem aszerint döntenek el, hogy vállalnak-e gyermeket, hogy önök még ígérik egy anyósülést az autóra vagy a nagypapát is el lehet küldeni gyesre, hanem attól függ az, hogy itthon maradnak-e, hogy lesz-e például munkájuk, lesz-e például a diplomához lehetőségük a tanulásra, lesz-e például arra lehetőségük, hogy lakáshoz jussanak. De önök még a lakástakarékot is elvetették egyetlen tollvonással a fiataloktól, ami egy kiszámítható, évekre előre tervezhető jövőt jelentett a magyar fiatalok számára, mindazok számára, akik itthon szeretnének családot alapítani.

Ezenkívül az önök javaslatára, amit benyújtottak, az egyik szó az, hogy kevés, a másik pedig az, hogy nagyon keveseknek, elsősorban a jómódúaknak segít, olyanoknak, akik tudnak azzal kalkulálni, hogy mi van, ha nem teljesítik a feltételeket, és mégiscsak vissza kell fizetni valamilyen formában a hitelt. De mondhatnám az olyan példákat is arra, hogy miért nehéz Magyarországon ma családot alapítani. Hova fogják elvinni ezek a fiatalok, ha éppen nem megy olyan jól a családnak, mondjuk, nyaralni azt a gyereket, azt a kicsit gyereket? Mert hogy a Balatonra nem, az biztos, mert azt éppen önök vásárolják fel, meg az önök Mészáros Lőrince, vagyis Orbán Viktor vásárolja fel, megszűnnek a szabadstrandok, megszűnnek a kempingek. Hova fognak elmenni nyaralni? Nem biztos, hogy lesz pénzük az ugyancsak önök által birtokolt wellness-szállodákra. Hova fognak elmenni ezek az emberek pihenni?

A Demokratikus Koalíció éppen ezért egy saját családvédelmi programot javasol megfontolásra, azzal a megjegyzéssel természetesen, hogy minden

olyan kezdeményezés fontos és hasznos, ami a magyar családokat segíti. Nincs illúzióm afelől, hogy önök bármilyen módon nyitottak lennének arra, hogy bármelyik ellenzéki kezdeményezést befogadják, de akkor is a jegyzőkönyv számára, az utókor számára és az itt helyet foglaló fiatalok számára is muszáj rögzíteni azt, hogy van másik javaslat, van az önökénél jobb és hitelesebb alternatíva.

Ennek a Demokratikus Koalíció által jegyzett családvédelmi törvénycsomagnak az 1. pontja: el kell törölni a rabszolgatörvényt. Ez a rabszolgatörvény vállalhatatlan, köztisztviselők, közszolgák számára maga a rabszolgaság. Hogyan fog az a hölgy, aki a közszolgálatban dolgozik, gyermeket vállalni, ha önök napi tízórás munkára meg szombati munkavégzésre kötelezik? Reménytelen vállalkozás, hiába ígérik neki 10 millió forintot!

2. pont: meg kell hosszabbítani a kilakoltatási moratóriumot, be kell fejezni a családok kilakoltatását. És akkor most abba bele se megyek különösebben, ez mennyire keresztény magatartás, hogy az embereket kirakják a lakásukból azért, mert nem tudnak fizetni, mert a bankok olyan szerződéseket kötöttek velük, hogy felvették 5 millió forint hitelt, és a végén 15 milliónál szétárják a karjukat, hogy na, akkor most aztán tényleg baj van. És a maguk kereszténységének nagyobb dicsőségére ezektől a nyomorultul járó családoktól még a gyereket is elveszik, és beadják állami gondozásba, hogy végképp széthulljanak ezek a családok. Tehát be kell fejezni a kilakoltatást.

3. pont: törvényes garancia kell arra, hogy a kisgyermekes családokat semmilyen módon nem lakoltatják ki, valamilyen konstrukciót ki kell dolgozni arra, hogy a lakóhelyükön maradjanak, ez egy egyszerű emberiességi kérdés. Ha szabad azt mondanom, mi, keresztények így cselekednénk.

4. pont: be kell számítani a munkaviszonyba az otthonápolást. Értem, hogy ez ügyben voltak és vannak kezdeményezések, és valamennyi pénzt kaptak is az otthonápolók. Ne tessék majd visszafelé mutogatni a válaszban, mert akkor én is visszafelé fogok mutogatni, mert lesznek akkor 1998-2002-es adataim is, hogy mennyi volt az otthonápolás díja, ha valaki esetleg a 2002 és 2010 közöttivel jön. Azt tudom erre mondani, hogy itt a parlamentben éles vitát folytattunk arról, hogy még kellene 6 milliárd forint egy bizonyos körnek az otthonápolásra, és önök azt mondták, hogy ezt a 6 milliárdot se adják oda. Ez nagyjából egy stadion harmada, de önök ezt nem adták oda.

5. pont: legalább 50 százalékkal meg kell emelni a családi pótlékot. A családi pótlék az a juttatás, amely minden családhoz eljut. És csak itt is jelzem, hogy utoljára 2008-ban a Gyurcsány Ferenc vezette kormány emelte meg a családi pótlékot Magyarországon, önök pedig nem tették ezt.

6. pont: ki kell nyitni a felsőoktatást. Az, amit önök csinálnak, hogy keveseknek, jómódúaknak teszük lehetővé azt, hogy egyetemre lehessen bejutni, egész egyszerűen tarthatatlan. Abba bele se gondolok, hogy a Gyurcsány-kormány elindította egyébként a néhai Demjén Sándor vezetésével és közreműködésével a „Magyar géniusz” programot, amelyik pontosan

azt a célt szolgálta, hogy tehetséges, de szegény sorból származó gyermekek is bejussanak a felsőoktatásba. Ezt a programot is újra kellene indítani, és lehetővé kell tenni számukra azt, hogy bejussanak az egyetemekre, mert ez a lehetőség különben csak külföldön adatik meg számukra, és el fogják hagyni az országot, márpedig ezt amennyire csak lehet, meg kell akadályozni; természetesen nem azzal, hogy kilépünk az Európai Unióból és ezzel a schengeni övezetből, hanem meg kell találni annak a módját, hogy ezek a fiatalok itthon maradhassanak. Tehát ki kell nyitni a felsőoktatás kapuit.

7. pont: a teljesen rászoruló családok, a mélyszegénységben lévő családok számára egy bizonyos szintig, ameddig a létfeltételek ezt igénylik, legyen ingyen a víz, a gáz és az áram. Ez nem akkora összeg a magyar költségvetésből, ami romba döntené az állítólag virágzó magyar gazdaságot, hanem akkora összegről van szó, ami szintén emberiességi szempontokat ki tudna elégíteni.

Végezetül hadd mondjak arról is egy pár szót, hogy önök rendszeresen azzal takaróznak, amikor szembesülnek azzal, hogy az önök kormányzása alatt negatív rekordokat dönt a születések száma, szívesen jönnek azzal az adattal, hogy de a termékenységi ráta éppen emelkedik vagy csökken; most éppen talán 2 századdal emelkedik. Szeretném jelezni, hogy a termékenységi ráta még sosem sírt fel szülőszobán, még sosem örült termékenységi rátának se apuka, se anyuka, az a gyermek sose járt óvodába, azt még sose lehetett elvinni színházba vagy állatkertbe; ez kevés lesz.

(13.00)

Sokkal többre van szükség ahhoz, hogy a magyar családok boldoguljanak Magyarországon. Amit önök ez ügyben tettek, az rendkívül kevés, és kilenc éve kormányoznak, szeretném jelezni. A Gyurcsány-kormány idején, amit önök rendszeresen szidalmaznak, több gyermek született, jóval több gyermek született, mint az önök kormányzása idején. Tehát azt is lehet mondani, hogy melyik kormány volt a családbarát kormány. Az a kormány volt a családbarát, amelyet a szocialisták és a szabad demokraták vezettek. Én tudom, hogy ez önöknek tőr a bordába, de ettől még ez az igazság. Akkor a családok még nem olyan állapotban voltak, mint manapság. Ma a magyar nagyszülők, az itthon maradt nagymamák, akikre önök hivatkoznak, hogy milyen jó lesz majd megmutatni nekik az unokákat és a gyes kereteiben milyen sok időt tölthetnek egymással, éppen ott tartanak, hogy Skype-on integetnek nekik a külföldön született magyar gyermekek, és közben bizony a könnyeiket törölgetik; ahelyett, hogy a frissen sült pogácsát meg a rántott húst éppen a szájukba tömnék, hogy mindjárt kész az ebéd, ne legyél még éhes. De önök ettől is megfosztották a magyar családokat, azt a helyzetet állították elő, hogy Londonban, Münchenben, Stuttgartban, Oslóban élő magyarok küldik haza a fényképeket és a videókat a családról, hogy a gyermekkel így lehessen tartani a kapcsolatot.

A Demokratikus Koalíció számára rendkívül fontosak a magyar családok és a magyar gyermekek. Az ő születésük és az ő jövőjük számunkra a legfontosabb, mert ez a magyar jövő záloga, de nem olyan módon, ahogy önök teszik. És kérem, ha önök már hozzánk fordultak az ügyben, hogy fontoljuk meg az önök javaslatait, akkor most én azt mondom, hogy önök is fontolják meg azokat a javaslatokat, amelyeket az ellenzéki pártok, jelen esetben a Demokratikus Koalíció fogalmazott meg. Akkor lehet, hogy kijön belőle valami olyan csomag, amely valóban konszenzushoz vezethet. Érdemes ezt is megfontolni. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a DK és az LMP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Most az LMP képviselőcsoportja következik. Jelezték, hogy két felszólaló ismerteti álláspontjukat. Ezért vezérszónokként Demeter Márta és Keresztes László Lóránt képviselők következnek. Elsőként képviselő asszony, Demeter Márta következik. Parancsoljon!

DEMETER MÁRTA, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Államtitkár Asszony! Az egyértelmű, hogy mindig üdvözlendő, amikor a családok támogatásával kapcsolatban bármilyen pozitív intézkedés történik. Éppen ezért szeretném a vitában előrebocsátani, hogy az LMP frakciója támogatni fogja a benyújtott javaslatokat. Viszont azt szeretném kiemelni, hogy egy rendkívül fontos témáról beszélünk. A családok jövőjével kapcsolatos intézkedések ténylegesen generációk jövőjét határozhatják meg és nagyon fontos gazdaságpolitikai relevanciával is bírhatnak.

Éppen ezért számomra az például egy kérdés, hogy államtitkár asszony itt négy pontot vázolt, és lényegében ezt látjuk a javaslatcsomagban is, holott egyébként hét pontról beszéltek. Tehát kérdés, hogy ez miért nem kerül egyben benyújtásra, illetve pontosan a javaslat fontosságára való tekintettel furcsálljuk, hogy lényegében végrehajtási rendeletekben szabályoznak olyan dolgokat, amelyeket egyébként adott esetben még törvényben is érdemes lenne deklarálni. Ez azért érdekes, mert nagyon sokszor egy fordított gyakorlatot látunk a kormányzattól: sok mindent szabályoznak törvényben, amit nem kellene, most meg előfordulhat, hogy amit kellene, az nem kerül be a törvényjavaslatba. Tehát úgy érezzük, hogy kicsit kapkodtak ezzel a dologgal. Pontosán ezért nagyobb körültekintésre lenne szükség, hiszen ténylegesen fontos dologról beszélünk, hiszen a magyar családok jövőjéről van szó.

Az is egyértelmű, hogy demográfiai növekedésre is feltétlenül szüksége van országunknak. Az is tény, hogy az aktuális kormányzat mindenkor feladata az, hogy kellően előremozdítsa a népesedési folyamatokat, és hogy biztonságot adjon érdemben a családoknak. Éppen ezért olyan intézkedésekre van szükség, amelyek tényleg ezeket a célokat helyezik a középpontba, és az egy nagyon fontos elem, hogy ne a propagandára reflektáljanak ezek a javaslatok, hanem

ténylegesen a magyar családok mindennapi élethelyzetére adjanak válaszokat, és a kitűzött terveket ezek alapján valósítsák meg, tehát lényegében a valóságra szükségese reflektálni.

Nagyon fontos az, hogy a családot alapító, illetve családban élő emberek érezzék, egy tartósan támogató és hosszú távon kiszámítható jövőképet kapnak. Itt is a fenntarthatóság, a perspektíva, a kiszámíthatóság érdemben határozza meg, hogy egy országban milyenek a demográfiai folyamatok. Éppen ezért fontos, hogy olyan csomagok lássanak napvilágot, amelyek kellően kidolgozottak, és tényleg nem menet közben ad hoc módosításokat tartalmaznak, bizonytalanságban tartva a családokat, hanem ténylegesen egy kiszámítható perspektívát.

Fontos azt látni, hogy milyen környezetben valósul meg ez a csomag, amit a Ház elé hoztak, és amiről ismét szeretném elmondani, hogy alapvetően üdvözlendő. Az is tény viszont, hogy sokan kimaradnak ezekből az intézkedésekből. Éppen ezért az LMP is benyújtja a saját javaslatcsomagját, amely kifejezetten arra reflektál, hogy melyek azok a társadalmi csoportok, melyek azok a mindennapos problémák a magyar családok életében, amelyek feltétlenül sürgős intézkedéseket kívánnak, és szeretném kérni, hogy támogassák majd ezeket a javaslatokat.

Egyértelmű, hogy valódi védelemre van szüksége a magyar családoknak és emellett minőségi egészségügyre, hiszen az alapvető feltétele a biztonság, megfelelő színvonalú oktatásra és szociális hálóra, amire biztosan alapozhatják a jövőjüket. Azt világosan látjuk, hogy az önök kormánya egy nagyon is tudatos társadalompolitikát folytat. Ez is egy lehetőség. Mi ezzel alapvetően, komplexen nem értünk egyet. Annak örülünk, amikor ilyen jellegű pozitív javaslatokat letesznek az asztalra, amiket most megismerhettünk, bár, mondom, egy kicsit részletesebben kellett volna kifejteni minden javaslatot. Mi egy sokkal komplexebb gazdaságpolitikában és társadalompolitikában gondolkodunk, amely jóval igazságosabb, és a társadalom sokkal több csoportjának kínál fenntartható lehetőséget és hosszú távú megoldási javaslatokat.

Tehát alapvetően itt két nagyon különböző vízióról van szó, nagyon különböző gazdaság- és társadalompolitikáról. Az LMP az ökopolitikai megoldásokat képviseli ebben az ügyben. Az viszont, azt gondolom, egy hiba, hogy az elmúlt kilenc évben önöknek lehetőségük lett volna arra, hogy nekilássanak az érdemi, nagy ellátórendszerek átalakításához, reformjához, mert erre égető szükség lett volna. Ezek az intézkedések elmaradtak, és azt gondolom, ez hatalmas hiba. Itt érdemi átalakításokra lenne szükség, és ezekkel az átalakításokkal lenne biztosítható egy ténylegesen fenntartható családtámogatási rendszer.

Éppen ezért a javaslatunkban benne foglaltatik majd - amihez kérjük egyébként az önök támogatását, pontosan a téma fontosságára tekintettel, hogy államtitkár asszony is ezt helyesen elmondta -, hogy a családorvosi és gyermekorvosi hálózatot át kell alakítani, hiszen elképesztő szakemberhiány van most ezen a területen is. Jelenleg több mint 350 a betöltet-

len felnőtt- és gyermekorvosi praxisok száma ország-szerte, tehát ennyi körzetben nincs - maximum helyettesítéssel - megoldva az alap orvosi ellátás. Azt gondolom, nem lehet köztünk abban vita, hogy a gyermekvállalás, a családalapítás szempontjából létkérdés az, hogy megfelelő egészségügyi ellátásban tudjanak részesülni a gyermekek is és természetesen a szülők is. A vidéki, de a fővárosi kórházak is egyértelműen szakemberhiánytól szenvednek, erről is szót kell ejteni, és vidéken is nagyon sok osztály bezár szakemberhiány miatt. Éppen ezért sok olyan család van, akiknek akár órákat kell utazni azért, hogy megkapják a szükséges egészségügyi ellátást.

Arról is szót kell ejtenünk, hogy lényegében mára egy gondoskodási válság alakult ki, és annak nagyon örültünk, hogy mind a civilek, mind pedig a képviselők és a társadalom nyomására történtek előrelépések például az otthonápolási díjjal kapcsolatban, de az is tény, hogy még mindig nem fenntartható az a megoldás, amit önök vázoltak, még mindig nagyon sokan kimaradnak ebből a támogatásból. Éppen ezért az otthonápolókat érdemben meg kellene becsülni, az intézményeket megfelelő minőségre kell fejleszteni, a szükséges férőhelyeket biztosítani és a hozzátartozókról igenis le kell venni a terhet. Számos ponton beadtuk a javaslatunkat az otthonápolási díj emelésével kapcsolatban és a pontozási rendszer átalakításáról. Kérjük, hogy ezeket a javaslatokat ne csak megfontolják, de támogassák is.

A konkrét csomaggal, például a gépjárművásárlással kapcsolatban meglehetősen furcsa az, hogy százalékos arányban határozzák meg az autóvásárlási támogatást. Sokkal fenntarthatóbb és igazságosabb lenne, többeket tudnának kedvezményezni akkor, ha egy fix összegben állapítanak meg ezt a támogatást, illetve akár egy maximum kétéves használt gépjárművet is lehetne vásárolni. Így már akkor a valóságra reflektálna az a javaslat, amelyet benyújtottak.

(13.10)

Emellett a mai fiataloknak hatalmas probléma az, hogy hogyan juthatnak lakáshoz, és ennek egy része az, hogy bérlakásprogramra van szükség, amely egyrészt szociálisbérlakásprogram-elemeket is tartalmaz, és az albérlétnaknak a kordában tartását: mind a főbérlőknek, mind az albérlőknek a megfelelő jogbiztonság biztosítását tartalmaznia kell. Ám legalább ennyire fontos elem egy érdemi béremelés végrehajtása, amely egyrészt vonatkozik a piaci bérekre, tehát a multinacionális cégek kedvezményezése és a túlóra kiterjesztése helyett érdemi béremelésre van szükség, illetve a közszférában dolgozók esetében számtalanszor elmondtuk, hogy a köztisztviselői illetményalapot 38 650 forintról 60 ezer forintra szükséges emelni. Ez is több százezer család jövőjét határozza meg.

Itt szeretnék szót ejteni az egyszülős családokról. Őket a kormány érdemben nem kedvezményezi. Létrehozásra került egy egyszülős központ, de azon túl, hogy ott valamennyi jogi tanácsadáshoz juthatnak

esetleg az érintettek, vagy egymással talán könnyebben kommunikálhatnak, érdemi előrelépés nem történt. Arra van szükség, hogy a családi pótlékot, amely tíz éve nem emelkedett, 45 százalékkal, azaz 20 ezer forintra emeljék meg az egyszülős családok esetében, emellett pedig a nem egyszülős családok esetében is egy 30 százalékos emelést javasolunk. Szükséges továbbá a családi adókedvezmény igénybevételenek a biztosítása az egyszülős családokra is, hiszen ők jóval kisebb jövedelemmel rendelkeznek, és nem tudják úgy kihasználni ezt az adókedvezményt, mint mások, illetve, hogy részesüljenek az összes nagycsaládos támogatásban.

Most, jelen pillanatban Magyarországon 1,3 millió embert érint ez a kérdés. Ők élnek egyszülős családban, több mint 500 ezer gyermekről beszélünk, és azt gondolom, hogy ezt az élethelyzetet senki nem jókedvében választja. Ráadásul óriási szegénységi kockázat fenyegeti az egyszülős családokat, és nagyon sokszor beszélünk az egyedül álló édesanyjakról, de itt meg kell említsük azt is, hogy sok édesapa is egyedül neveli a gyermekét. 70 ezer család érintett ilyenformán. Tehát szükséges akár a tartásdíjak megállapításának a rendszerét újragondolni, illetve egyébként akár az igazságügyi eljárások tekintetében is, akár a gyermekelhelyezésekkel kapcsolatban is sokszor segítségre és iránymutatásra lenne szükségük.

Egy dolgot engedjenek meg még, hogy kiemeljek: ez pedig a lombikprogram, ahol igen, adott a kormányzat valamivel több pénzt erre, közel 5 milliárd forinttal, de egyáltalán nem foglalkoztak a mentálhigiénés felkészítéssel és segítségnyújtással, a családterápiával; és ami rendkívül fontos lenne még, az pedig a szűrővizsgálatok megerősítése. Tehát mi mindezt a javaslatot be fogjuk nyújtani a Ház elé, mi támogatni fogjuk azt, amit önök idehoztak, hiszen a magyar családokról van szó, viszont sokan kimaradtak ebből a támogatási csomagból és abból, hogy érdemi perspektívát kínáljanak számukra. Mi ezt meg fogjuk tenni, és ehhez kérjük majd az önök támogatását.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Keresztes László Lóránt képviselő úr, vezérszónoktárs, négy és fél perce van.

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a lehetőséget. Tisztelt Elnök Úr! Röviden szeretném kiegészíteni a képviselőtársam által elmondottakat, illetve én úgy látom, hogy az első körben az utolsó előtti felszólaló vagyok, úgyhogy már van lehetőségem reagálni az elhangzottakra.

Rögtön államtitkár asszonynak a bevezetőjére szeretnék visszaatlni, azt mondta államtitkár asszony, hogy ez nemzeti sorskérdés, és ezzel tökéletesen egyetértünk. Nagyon jó lenne, ha a politikai színlapon túl ez az elköteleződés a cselekedeteinkben is megnyilvánult volna az elmúlt kilenc évben. Ugye, azt mondta államtitkár asszony az exorzéjában, hogy az ellenzékhez fordul, és mindenkit arra kért, hogy tegyünk félre a pártpolitikai elköteleződést, és úgy áll-

junk ehhez a kérdéshez. Ezzel mi tökéletesen egyetértünk, csak az a baj, hogy Selmeczi Gabriella képviselő asszony rögtön ön után a Fidesz nevében azonnal pártpolitikai szövegeket pufogatott, majd jött Nacsa Lőrinc, aki már időközben elfáradt, és nincs is jelen a vitában. A 15 perces felszólalásából körülbelül 12 percig az ellenzék pocskondiázta.

Ennek ellenére, államtitkár asszony, mi komolyan vesszük, hogy ez nemzeti sorskérdés, és ilyen módon is állunk ehhez a kérdéshez, és innét is szeretném megköszönni ellenzéki képviselőtársamnak a konstruktív hozzáállást. Mi át fogjuk vizsgálni az összes ellenzéki javaslatot, és mindent támogatni fogunk, amit ebben az ügyben előremutatónak tekintünk. Hozzáteszem, megismétlem azt, amit Demeter Márta képviselőtársam elmondott, hogy a már most látható intézkedéseket is az LMP a szavazatával támogatni fogja, hiszen rendkívül fontos intézkedésekről van szó; azzal együtt is természetesen, hogy a kiegészítő javaslatainkat, amint azt képviselőtársam elmondta, meg fogjuk tenni.

Ki kell mondani, hogy demográfiai krízishelyzetről van szó, ami egyébként a jelenleg regnáló, 2010 óta regnáló kormánynak a legnagyobb, súlyos kudarca; de ne legyünk ennyire igazságtalanok, ez a helyzet, hogy ki tudott alakulni, hogy idáig jutottunk, ez az elmúlt évtizedek kormányainak a felelőssége. Ezzel a helyzettel szembe kell nézni, és én nagyon bízom benne, hogy azon túl, hogy itt most pártpolitikai felszólalásokat hallottunk alapvetően a kormánypárti képviselők részéről, önök is érzik e felelősséget, hogy most nyitottnak és konstruktívnak kell lenni, és túl kell tudni lépni azon a megfontoláson, hogy ebből is pártpolitikai kérdést csináljanak. Remélem, hogy önök is nyitottak lesznek a következő hetekben a megfelelő vitákra, és majd támogatni fogják az ellenzék, többek között az LMP kiegészítő javaslatait.

De azt azért mindenképpen ki kell mondani, és ez az ellenzéki képviselőtársaim felszólalásaiból is kiolvasható volt, hogy ebben széles körű egyetértés van, hogy ahhoz, hogy eredményt lehessen elérni ebben a demográfiai krízishelyzetben, ahhoz átfogó szemléletváltásra van szükség, átfogó intézkedéseket kell fogantatni. Tehát így kell hozzáállnunk ahhoz, hogy meg tudjuk haladni a Fidesz most már kilencéves kormányzásának a kudarcos időszakát, és meg tudjuk haladni az elmúlt évtizedeknek a súlyos kudarcait. És ehhez, hogy ezt meg tudjuk tenni, és hogy ehhez érdemi vitákat tudjunk folytatni, valóban egy őszinte helyzetértékeléssel kell kezdeni a munkát.

Itt is csak államtitkár asszonyra tudok visszatérni. Arról, hogy egyáltalán miért kellett, hogy ez a törvényjavaslat bekerüljön, arról nem beszélünk: olyan helyzetbe került, és olyan helyzetbe kormányozták Magyarországot, hogy az Unión belül már a második legszegényebb ország lett, és egyszerűen valóban a kívánt gyermekek születését korlátozza az a bizonytalanság és az a rendkívül rossz társadalmi és gazdasági helyzet, ami kialakult, és ezekkel kell tudni szembenézni.

Isten látja lelkemet, én nem akarom védeni a 2010 előtti kormányokat, de azért lássa be, képviselő

asszony, hogy az önök által nagyon sokat pocskondiázott elmúlt nyolc évben, tehát a 2002-2010 közötti időszakban is 50 ezerrel több gyermek született, mint az önök 2010-18 közötti kormányzási ciklusában. Tehát az őszinteség mindenképpen elvárható, és a reális helyzetértékelés mindenképpen elvárható és elvárható az önök részéről.

A legfontosabb kérdésről, úgy látom, most már egy normál hozzászólás keretében fogok beszélni, ez pedig az elvándorlás kérdése. Ezt ki kell mondani, és itt helyesbítenem szeretném képviselőtársaimat, ugye, elmondták, hogy minden hatodik magyar gyermek külföldön születik, ez úgy pontos, hogy minden hatodik anyaországi gyermek születik külföldön. És látjuk azokat a döbbenetes számokat, amit az elvándorlással vagy kivándorlással kapcsolatos szándékok alapján a különböző kimutatások mutatnak, és bizony ezzel a bizonytalansággal, ezzel a rendkívül rossz társadalmi és gazdasági helyzettel erős összefüggésben a kivándorlási szándék rányomja a bélyegét a gyermekvállalási hajlandóságra, arra, hogy bizony az elvárt, várt gyermek megszületése is későbbre halasztódik.

De erről a kérdésről - úgy látom, lejárt az időm - majd egy normál hozzászólásban szeretnék részletesebben beszélni. Köszönöm. *(Taps az ellenzék soraiból.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Novák Katalin államtitkár asszony a kormány nevében kíván szólni. Parancsoljon!

NOVÁK KATALIN, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Csak néhány dologra szeretnék reagálni, amelyek a vezérszónoki felszólalásokban elhangzottak.

Egyrészt szeretném megköszönni azoknak, akik tényleg képesek voltak mérsékelt hangot megütni és lehetővé tenni azt, hogy érdemi vitát lehessen folytatni. Annak örülök, és szerintem az mindenképp egy előremutató dolog, hogy a felszólalásokból most úgy tűnik, hogy abban legalább egyetértünk, hogy a demográfiai kihívás egy sorskérdés számunkra. Eddig még ebben sem lehetünk biztosak, most szerintem ez egy jó kiindulópont lehet, hogy minden egyes felszólaló, még az ellenzéki padsorokból is egyetértett velünk abban, hogy a demográfiai sorskérdés milyen fontos.

*(Gelencsér Attilát a jegyzői székben
Földi László váltja fel.)*

Innentől vannak az én problémáim. Nagyon nehéz úgy vitatkozni, ha nem tényyszerűen beszélgetünk, ha az adatokat megkosztetikázzák, ha nem vesznek tudomást bizonyos tendenciákról, ha nem vesszük eléggé komolyan egymást ahhoz, hogy érdemben tudjunk egymással beszélni, vitatkozni. Én arra szeretném önöket kérni a vita fennmaradó részében, hogy igyekezzünk, törekedjünk erre.

Egy dolog az, amit mindenképpen szeretnék itt tisztázni és leszögezni, és örülök, hogy még a fiatalok is itt vannak, akik hallották az önök által ismertett adatokat is: mi magunk 2010 óta határozottan azt mondjuk, sőt ez már 1998-2002 között is igaz volt, de a második Orbán-kormány óta, azt hiszem, alig van olyan komoly megszólalás, amikor nem mondjuk el azt, hogy milyen súlyos a demográfiai helyzet Magyarországon, tehát, hogy ez egy nemzeti sorskérdés.

(13.20)

Azt hiszem, ezt pontosan a mi kormányunk tüzte napirendre, pontosan mi beszélünk erről nyíltan. Vannak, akik ellenzéki pozícióból szintén megtették ezt, de nem volt még kormányzati felelősségük. De kormányzatként mi először beszélünk erről ilyen nyíltan, legalább ne állítsuk azt, hogy mi ezzel a problémával nem vagyunk tisztában, nem foglalkozunk vele. Foglalkozunk vele, nemcsak tisztában vagyunk és foglalkozunk vele, hanem igyekszünk is ellene tenni.

Arról is beszélünk, még én is elmondtam a vita-indító felszólalásomban, hogy ez egy olyan kérdés, ez egy olyan nemzeti sorskérdés, amelynek a megoldása csak részben van a mi kezünkben. A valódi megoldás éppen a magyar fiatalok kezében van, ők tudnak a saját gyermekvállalásukról, családalapításukról meghozott döntésekkel tenni ez ellen a demográfiai helyzet ellen, ők tudnak annak érdekében tenni, hogy a magyarság ismét gyarapodó, fiatalodó nemzetté válhasson. Tehát rájuk kell számítanunk, rájuk kell támaszkodnunk, és nekik kell segítséget adnunk.

De ha egyetértünk abban, és ha az alapvető számokat tudjuk tisztázni legalább, hogy 1981 az az év, amióta minden egyes évben csökken Magyarországon a népesség, akkor vegyük már egymást annyira komolyan, hogy tudjuk azt, ez annyit jelent, hogy egyre kevesebb a fiatal, és nyilvánvalóan nem lehet a születésszám az a mutató, amely hiteles képet tud adni a demográfiai változásokról. Szinte mindegyikük ezt hozta föl. Minden valamirevaló demográfus egyetért azzal, hogy a termékenységi mutató az a mutató, amit ebben az értelemben érdemes figyelni, figyelemmel kísérni. Ezért csak arra kérem önöket, hogy legalább ezzel ne manipuláljanak, ne manipuláljunk, induljunk ki akkor ebből, és ott is a tényszerű adatokat figyeljük, és ezeknek a változását, legalább a pozitív irányú változását ismerjük el. Én magam is azt mondom, hogy igen, még sok erőfeszítésre van szükség annak érdekében, hogy ismét gyarapodó, fiatalodó nemzetté válhassunk.

Néhány dologra szeretnék reagálni, ami elhangzott, nem belemenve részletesen minden egyes javaslatba, megköszönve azt, aki előremutató javaslatokkal élt, és megköszönve azt is, és ebben a tekintetben azt kell mondjam, az LMP frakciójának tudok egyedül egy olyan pozitív visszajelzést mondani, ők legalább azt mondták, hogy támogatni fogják egyértelműen ezeket a javaslatokat. A többiek ezt vagy olyan feltételekhez kötötték, amelyekről tudják, hogy úgyse úgy valósulnak meg, vagy pedig határozottan kimondták

azt, hogy ezt így, ebben a formában nem fogják támogatni. (Z. Kárpát Dániel: *Államtitkár asszony, ez nem így történt!*) Tehát köszönjük azoknak, akik támogatják ezeket a javaslatokat.

Azzal teljesen egyetérték, ami fölmerült itt a felszólalók közül többeknél is, hogy milyen fontos az otthonteremtés. Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak reagálnék is arra a javaslatára, illetve arra a felvetésére, hogy akkor tulajdon avagy bérlakás. És igen, kérdezte azt, hogy milyen adatokra hivatkozunk. Akkor nézzük meg a tavalyi adatokat, ha tényszerűen szakmai vitát szeretnénk folytatni egymással. Azt mondja, hogy nem egy valós élethelyzet, hogy valaki Magyarországon saját tulajdonú lakásban él. (Z. Kárpát Dániel: *Nem ezt mondtam. Azt mondtam, hogy nem ez a tipikus.*) Ma Magyarországon - ezek tavalyi adatok - 86 százaléka a magyar embereknek a saját tulajdonú otthonában él, tehát szerintem ezt mondhatjuk egy élet-szerű dolognak. 86 százaléka, tízből közel kilenc ember Magyarországon a saját tulajdonú otthonában él. És amikor megkérdeztük a fiatalokat - készítettünk nagymintás ifjúságkutatást, ahol megkérdeztük a fiatalokat arról -, hogy nekik fontos-e az, hogy a saját tulajdonukban éljenek, vagy például, mint ahogy Nyugat-Európa számos országában ez egyre inkább elterjedt, hogy bérlakásban élnek a fiatalok hosszú távon is, akár évtizedeken keresztül is, ez Magyarországon nem így van.

A magyar fiatalok szeretnék saját tulajdonú otthonot, a magyar embereknek fontos az otthon, fontos a saját tulajdon, ezért igyekszünk hozzásegíteni a magyar fiatalokat ahhoz, hogy saját tulajdonú otthonban élhessenek, és soha ilyen otthonteremtési program nem volt, mint amilyen most van Magyarországon. Képviselő úr, persze vághat képeket, meg tudom, hogy nem tetszik önnek, amikor a tényekről beszélünk és a számokkal szembesítem, de szerintem, ha ön azt kérte, hogy folytassunk szakmai vitát, akkor legalább a szakmai vitánál igyekezzen ezeket a számokat is figyelembe venni és szem előtt tartani. (Z. Kárpát Dániel: *Most tényleg egymást minősítjük?*)

Ami a Bangóné képviselő asszony által és Demeter Márta képviselő asszony által felvetett problémát illeti a meddőséggel kapcsolatban, magam is úgy gondolom, hogy ezen a téren még van feladatunk, ezen a téren még van előrelépési lehetőség. A meddőség egyre több fiatal párt érint. Ma egyes adatok szerint minden hetedik, más adatok szerint akár minden ötödik pár meddőségi problémákkal küzd, és való igaz, hogy éppen ezeknél a pároknál nem tudnak a vágyott, a tervezett gyermekek megszületni. Bár elindítottunk egy ezzel kapcsolatos programot, jelentősen növeltük a finanszírozást, olcsóbban lehet ma már a kapcsolódó gyógyszerekhez is jutni, s az állami szerepvállalást is igyekszünk növelni ezen a téren, nem mondom azt, hogy ezen a területen már nincsen előrelépési lehetőség, tehát itt minden előremutató javaslatot örömmel veszünk.

Azzal is egyetérték, hogy az egyszülős családokat is támogatni kell. Itt hangsúlyoznám, igaz az is, hogy elindult ez az egyszülős központ, amihez hasonló va-

lóban nincsen a világon, de az egyszülős családok támogatásának számos olyan egyéb eszköze van akár a mostani családvédelmi akciótervben is, ahol ugyanúgy igénybe tudják a gyermekeiket egyedül nevelők venni a támogatásokat, mint ahogy a kétszülős családok. Ilyen sem volt korábban, tehát ezért is gondolom azt, hogy ha támogatják ezt a családvédelmi akciótervet, illetve a hozzá kapcsolódó törvényt, akkor az egyszülős családokat is támogatni fogják.

Ami pedig a konkrét kérdést illeti, hogy miért így, Demeter Márta képviselő asszony kérdezte, hogy miért így ütemeztük, vagy most miért a négy pontról szól ez a törvénymódosító javaslat. Mert ennek a családvédelmi akciótervnek négy pontját vezetjük be július 1-jével, tehát ezt a négy pontot ezért kellett most törvényben szabályoznunk. És hogy mennyire kapkodunk? Én úgy érzem, hogy július 1-jéig még elég hosszú idő áll rendelkezésre, már a részletszabályok is ismertek rendeletek formájában, tehát én abban bízom, hogy kellő idő áll mindenkinek a rendelkezésére ahhoz, hogy felkészülhessen még akár a jövő évi helyzetre is, tehát ha például a nagyszülői gyeddel élne a családok, akkor egészen jövő évig van annyi idejük, hogy ezt az élethelyzetet előre megtervezhessék.

A szabályozás szintje pedig: amit törvényben szükséges szabályozni, azt törvényben szabályozzuk, amit rendeletben elég szabályozni, azt pedig rendeletben. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban. - Z. Kárpát Dániel: Ne egymás arcjátékát elemezzük, mert nem túl elegáns!)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Most az elsőként jelentkezett független képviselő szólhat. Megadom a szót Bósz Anett képviselő asszonynak. Parancsoljon!

BÓSZ ANETT (független): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Asszony! Már az imént is arra kérte az ellenzéki kollégákat, hogy ne a tavalyi születésszámot emlegessük, vagy ne hasonlítsuk össze a 2002-2009 közt eltelt nyolc évet, valamint a 2010-2018 közt eltelt időszak közti különbséget, de azt gondolom, beszélnünk kell erről, hogy az elmúlt nyolc évben 50 ezer babával kevesebb született, mint az önök által ezerszer elátkozott elmúlt „elmúlt nyolc év” alatt, és ez egy nagyon fontos mutató. Az is egy nagyon fontos mutató, hogy 2017-hez képest a tavalyi évben 1777-tel csökkent a megszületett magyar babák száma, és gyakorlatilag történelmi mélypontra csökkent a születésszám, 2018-ban nőtt tehát a népesség természetes fogyása hazánkban.

Ezekről muszáj beszélnünk, de abban nekem személy szerint és a Magyar Liberális Pártnak nincs vitánk a kormánnyal, hogy a népesedéspolitikai közügy, és nagyon helyesen cselekszik a kormány akkor, ha megcélozza azt, hogy a vágyott gyermekek lehetőség szerint megszülethessenek ebben az országban, hiszen tudjuk, hogy a nem megszületett gyermekek országává váltunk.

Azért szeretném felhívni egy olyan mutatóra államtitkár asszony figyelmét, ami a termékenységi

arányszámot tekintve nem fest le hazánkról egy jó képet, ez 1,4-es mutatót mutat a magyaroknál. Ugyanakkor azt láthatjuk, hogy olyan európai társainknál, ahol a mind nagyobb jogegyenlőségre törekedtek a társadalomszervezők nők és férfiak között, ott sikerült egy egészen jó termékenységi arányszámot elérni. Itt mondok ilyen adatokat, mint Dánia, Finnország vagy Norvégia, ahol megközelítik az 1,8-as mutatót, vagy Izland, ahol 1,9 környékén jár ugyanez a mutató. Beszédesebb tehát ez, hogy jobban tudják közelíteni a kívánatos termékenységi arányszámot. Természetesen ők sem képesek arra, hogy fenntartsák a társadalom lélekszámát, tehát ilyen módon ők sem lógnak ki abból a sorból, amitől egész Európa szenved, nevezetesen: az öregedő társadalom problémájától.

Ugyanakkor szeretném azt is megjegyezni, hogy azok az intézkedések, amelyeket a kormány az elmúlt nyolc évben foganatosított, ezek nem voltak igazán hatékonyak, ugyanis nagyon kevés vagy nagyon szűk az a társadalmi réteg, amelyik igazán részesülni tudott például a családi otthonteremtési kedvezményből. Jelen pillanatban is diszkriminatív a szabályozás abban a tekintetben, hogy a gyermekvállalás előtt álló nők közül ki vehet fel szabad felhasználású tízmillió forintos hitelt, illetve ki nem. Akkor, amikor a több tízmillió forintos otthonteremtési támogatást emlegeti a kormány, akkor szeretném felhívni a figyelmet arra, hogy itt a kétgyermekes családok esetében 42 százalékos a hitel ebből a több tízmillió forintos támogatásból, illetve a háromgyermekes családok esetén is nagyságrendileg ugyanennyi.

(13.30)

Tehát ilyen módon ez egy több tíz évre családokat adósságba verő segítség. Megjegyzem, hogy ettől függetlenül még muszáj keresnünk azokat a módszereket, amelyekkel tudjuk segíteni a családokat, illetve a fiatalokat abban, hogy gyermeket vállaljanak, és az általuk vágyott gyermekeket világra is tudják hozni. Ehhez azonban egészen más módszereket találnak nálunk fejlettebb társadalmak, amelyek más megoldási javaslatokat szorgalmaznak a XXI. század kihívásaira, és ez pedig a nők és férfiak közti egyenlőség. Ez az, amikor a nők biztonságban érezhetik magukat a munkapiacra; amikor tudják azt, hogy visszatérhetnek és visszaülleszkedhetnek a bér munkapiacra olyan módon, hogy őket aztán nem éri joghátrányok. Ez azért nagyon fontos, mert ma, jelen pillanatban Magyarországon az egyik legnagyobb szegénységi kockázatot jelentő tényező a családalapítás, mert jelentős joghátrányokkal jár egy nő esetében az, ha gyermeket vállal, és ez bizony a társadalom szervező felelőssége, hogy olyan módon határozzon meg törvényi kereteket, amiben a munkaadók nem tudják megtenni a munkavállalókkal, hogy csak azért, mert családtervezés előtt állnak és nőnek születtek, őket hátrányosan különböztetik meg.

Szeretnék említeni egy európai társunktól egy olyan példát, amit a Magyar Liberális Párt szorgalmazott, hogy meghonosítsunk Magyarországon - sajnos a határozati javaslatunkat már a bizottsági munkában

lesöpörte a kormánypárti többség -, ez pedig az volt, hogy az édesapák és az édesanyák egyenlő arányban menjenek gyedre, amikor megszületik a kisbabájuk. Nem azonos időszakokra gondolunk, hanem arra gondolunk, hogy költségvetési ösztönzőkkel lehet azt szorgalmazni, hogy a fiatal párok a babák gondozásából ugyanolyan arányban részesedjenek. Ez nemcsak a nem fizetett munkák mérlegstatisztikáinak a hosszú távú javítására szolgál, de annál az európai társunknál, nevezetesen Svédországban, ahol ez a modell már jól működik, a válások számát is csökkentette, és az is jól látható, hogy több gyermeket mertek vállalni azt követően ezek a családok, hogy biztonságban érezték magukat a nők a munkapiacra, mert automatikusan elkezdtek fölszámolni ezek az új modellek a nők hátrányos megkülönböztetését a munkapiacra. Ezek nagyon fontos kérdések, amelyekkel a jelenlegi magyar kormány nem foglalkozik.

Szeretnék néhány számadatot is említeni arra nézve, hogy jelen pillanatban a családi otthontermelési kedvezmény kimenetele igencsak kétséges, ugyanis eddig 58 255 CSOK-os szerződést kötöttek többségében gyermektelen párok, és 20 686 gyermek született ezekben a családokban. Tehát a türelmi idő lejártá után tudjuk majd megmondani azt, hogy melyek azok a párok, melyek azok a családok, akik túlvállalták magukat, belebuknak gyakorlatilag a saját vállalkozásukba a családteremtés területén, és ők maguk ugyanolyan hátrányokat fognak szenvedni, mint például a devizahiteles családok, akik több millió forint hátrányt szenvedtek ettől. Én nem láttam, hogy a kormánynak lenne jelen pillanatban erre a krízishelyzetre javaslata, és megköszönöm, ha az államtitkár asszony erre külön is reagál.

További problémája a jelenlegi akciótervnek, amit a kormány javasol, hogy a szegényebb családokra szinte egyáltalán nem figyelnek oda, olyan ez, mint ha kizárólag a felső középosztály lenne az, amelynek az ingatlan vagyona gyarapodhat. Szeretném felhívni a figyelmet arra, hogy az átlagbért vagy annál többet keresők ebből a csomagból négyszer annyi támogatást kaphatnak, mint a náluk szegényebbek. Ez egyúttal azt is magában hordozza, hogy akiknek igazán szükségük lenne, mondjuk, fészekrakó-támogatásra, azok nem tudnak részesedni ebből a támogatásból. Szeretnék arra is röviden kitérni, hogy a lengyeleknél például otthontermelési támogatás tekintetében van egy olyan felső plafon, hogy a nem rászorulóknak esetében már bizonyos jövedelmi korlát fölött nem vehető igénybe egy állami támogatás. Én magam ezt nagyon szorgalmaznám, mert azt gondolom, hogy egy olyan országban, ahol - 2016-os adatot mondom, tehát nem teljesen friss - a hat év alatti magyar gyerekek 20 százaléka súlyos deprivációban él, ez gyakorlatilag azt jelenti, hogy ha ezeknek a családoknak nem segítünk, akkor ők csak a saját szüleik szegénységét fogják tudni újratermelni, ez pedig a jövőre nézve egy nagyon gyászos képet fest le a magyar társadalom számára.

Azt is tudom és igen kifogásolom, amikor a magyar kormány azt mondja, hogy azokat kívánják támogatni elsősorban, akik a gyerekeikért és nem pedig

a gyerekeikből akarnak megélni. Államtitkár asszony, én magam azt gondolom liberálisként, hogy ez egy burkolt rasszista megjegyzés, amit minden esetben elítélek. Ez éppen ugyanolyan burkolt rasszizmus, mint amikor a Soros-plakátokban megjelenik a burkolt antiszemitizmus. Én ezt Európában teljességgel elfogadhatatlannak tartom. Szeretném azt, ha a magyar kormány családokra és családokra azonosan tekintene, és nem gondolná azt honfitársainkról, hogy a gyerekeikből szeretnék megélni. Én magam az államtitkár asszonytól szerencsére ezt a mondatot nem hallottam, de szeretném azt, ha a magyar kormány nem ezt a hozzáállást tanúsítaná akkor, amikor magyar családokról beszél.

Szeretnék beszélni a négygyermekes édesanyákról és arról, hogy az szja-mentességük mit jelent. A Magyar Liberális Párttal úgy gondoljuk, hogy ez egy szemfényvesztés. Az szja-mentesség akkor lenne igazi ajándék a négygyermekes édesanyák esetén, ha bruttó egymillió forintos jövedelemből tudnának ilyen kedvezményeket kapni, ugyanis jelen pillanatban már 140 ezer forint a háromgyermekes családoknál az elérhető adókedvezmény, de a bruttó egymillió forintos jövedelem azt jelentené, hogy szja-mentesen a négygyermekes édesanyának, ennek a családnak akkor tízezer forinttal lenne több az állami támogatása, mint a háromgyermekesnek. Nem hinném, hogy kinn lennének a vízből, és azt sem hinném, hogy túl sok négygyermekes édesanya lenne ebben az országban, akinek bruttó egymillió forintos vagy annál magasabb jövedelme van.

Szeretném továbbá felhívni arra a figyelmet, hogy 50 ezer négy- vagy annál többgyermekes nő van hazánkban, és elenyésző hányaduk az, aki teljes állásban dolgozik. Tehát összesen 12 500 fő érintett ebben az ügyben, és ők is olyan módon, hogy igazi előrelépést jelent számukra a jelenleg bejelentett csomag. A három vagy annál több gyermeket nevelők harmada rendelkezik csak bejelentett állással. Ez döntő többségében egyébként azért van, mert a magyar munkapiac jelentősen diszkriminálja már a nőket is, nem beszélve arról, hogy a többgyermekes édesanyákkal mi történik. És most nemcsak arról beszélek, hogy a középosztálybeli vagy a felső középosztálybeli édesanyák meg tudják-e tartani adott esetben a vezető pozícióikat vagy azokat az állásokat, amelyekben jól kerestek, hanem arról is beszélek, akik egyébként adott esetben az átlagbér alatt kerestek, és még ettől a munkahelyüktől is elesnek, mert egyszerűen az anyaságuk miatt megbélyegzik őket mint megbízhatatlan munkaerőt.

Az államtitkár asszony kitért arra, hogy szeretnék hallani az ellenzék padsoraiból azokat az előremutató javaslatokat, amelyekkel tovább tudnánk gördülni a jelenleg fennálló problémákon, és amelyek csak kiegészítenék adott esetben az önök javaslatait. Én szeretném felhívni arra az államtitkár asszony figyelmét, hogy önök nem fordítottak figyelmet például a családon belüli erőszak felszámolására. Ebben az izstambul egyezmény ratifikációja jelentős előrelépést jelentene. Nem tettek eleget azért, hogy a nők és a férfiak közti egyenlőség hazánkban helyre tudjon állni;

nemcsak a munkapiacra gondolok, hanem a nagy intézményrendszereken belül. Itt látszik, hogy nagyon rosszul teljesítünk. A Világgazdasági Fórum legfrissebb felmérése szerint 140 ország közül a 102. helyet szerezte meg hazánk abban a tekintetben, hogy vajon jó-e nőnek lenni ebben az országban, úgy vizsgálva a munkapiaci pozíciókat, mint például a parlamenti reprezentációt vagy akár a nagy intézményrendszerekben a nők lehetőségeit a férfiakéhoz képest.

A szülészeti erőszak felszámolásáért nemhogy nem tett a magyar kormány, hanem Kásler Miklósnál járt egy olyan szakértői csapat, amely fel szeretne volna hívni a miniszter úr figyelmét erre a súlyos problémára, amely mind anyára, mind a megszületett gyermekére akár évekig vagy egész életükben hatással lehet; sajnos a miniszter úr nem tartotta érdemesnek ezt a szakértői csapatot arra, hogy meghallgassa őket, és törvénybe iktassa azokat a javaslatokat, amelyek egyébként a WHO szerint is ajánlottak lennének hazánkban.

(13.40)

Szeretném még egy dologra felhívni a figyelmet ezzel kapcsolatosan. A gazdasági fejlettségünkhöz mérten nagyon sok a koraszülések száma ebben az országban. Jelen pillanatban még arra sincsen pénz, hogy megkutassák ennek a hátterét, jellemzően ugyanis nem azok a régiók húzzák előre ezt a statisztikát a koraszülések számát tekintve, amelyekről várnánk, ahol tehát például már a magzati éhezés, illetve a terhesség alatti éhezés problémája is megjelenik, hanem egyszerűen egy olyan globális képet látunk, amire egyelőre nem mutatkozik válasz a rendszeren belül.

Ezenfelül nagyon fontos az, hogy ha ilyen magas a koraszülések száma, akkor a korai fejlesztésre sokkal nagyobb figyelmet kell fordítani. Én magam azt gondolom, hogy nemcsak a problémát nem okozó gyermekek számának növelésére kell odafigyelni, mint ahogy azt a miniszterelnök úrtól rendszeresen halljuk, hanem arra is oda kell figyelni, hogy vannak olyan családok, akiknek szükségük van arra, hogy segítsék őket, mondjuk, gyermekük fejlesztésében vagy akár a gyermekük ápolásában. Erről beszéltek már a képviselőtársaim.

Úgyhogy összefoglalandó és lezárandó a felszólalásomat: azt kell hogy mondjam, hogy egyelőre a családpolitikájuk hirdetésére külföldi fotóügynökségektől vásárolnak fényképeket. Szeretném föltenni a kérdést, hogy nem találnak-e olyan magyar családokat, akik akár pénzért is vállalnák azt a feladatot, hogy megmutatják, hogy az Orbán-kormány családpolitikája mennyiben segítette őket, és hogy ez mennyire előremutató. Szeretném, ha ezekről a kérdésekről is beszélnének. Szeretném, ha arról is beszélnének, hogy mennyire hiteles ez a családpolitika akkor, amikor egyébként alapvetően sok család ebben az országban rettenetesen érzi magát. Nagyon szépen köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps az ellenzéki pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Na, kérem, most kétperces felszólalások következnek, ezek sorában elsőként Z. Kárpát Dániel képviselő úr, Jobbik.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Szeretném megköszönni államtitkár asszonynak első körben, hogy részt vesz ebben a vitában. Az a jellemző, hogy általában csak a zárókörben szoktak reagálni az elhangzottakra. Tiszteletemet fejezem ki azért, hogy ez most nem így van.

Ugyanakkor az egyik kérdéskörnél, ami felmerült, úgy látom, nem értették azt, amit szeretnénk volna elmondani. Nem vitatom azt, hogy Magyarországon a statisztikai adatok szerint 86 százalék saját tulajdonú ingatlanban lakik. Persze, mindenki be van jelentve valahová, és viszonylag szerény azok száma, akik albérletben vagy tartózkodási helyükön teszik meg mindezt. Ugyanakkor teljesen egyértelmű a kérdésem: mit ajánlanak azoknak a tipikus élethelyzetben lévő magyar fiataloknak, akik a KSH szerint átlagosan 217 ezer forintot keresnek az utolsó, minden adatsorral borított és zárt év tekintetében?

Szeretném hozzátenni, hogy statisztikáról van szó, tehát hárommillióan nem is keresnek ennyit, hiszen ha egy ötfős cégben négyen százezer forintot keresnek, egyvalaki pedig egymilliót, akkor kijön a 280 ezres átlag, tehát a statisztika helyett, a középérték helyett azért lehet, hogy mást is vizsgálni kellene, de ezek az emberek, akik 217 ezer forintot kerestek átlagosan és papíron, azzal szembesülnek Budapesten, hogy 149 ezer forint egy átlagos albérlet díja.

Nem nehéz kiszámolni, hogy ha rezsit is kell fizetni és megélhetési költségek is vannak, egy életüket kezdő fiatal pár esetén, ahol nyilván a munkabér nem olyan magas, hogy az átlag felső szegmensébe tartozzon, azzal szembesülnek, hogy a fiatal pár egyik tagjának a teljes keresete jellemzően elmegy csak az albérletre. A rezsi kifizetéséhez már pótolni kell a másik fizetésből, és még meg kellene élni, gyarapodni, megta- karításról nem is beszélve.

Államtitkár asszony, ezek a tipikus élethelyzetek. Ezek az emberek nem CSOK-igénybevevők. Jellemző módon 350 ezer nettó fizetés alatt a bankok ügyintézői elhajtják ezeket az embereket, miközben magyar fiatalokról beszélünk, akikre itthon szükség van; és számukra üzenni kell, amikor bérlakásprogramról beszélélek, nekik szeretnék ezzel üzenni *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*, és elvárom azt is, hogy legyen érdemi kormányzati üzenet ezen csoportok irányába is. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Keresztes László Lóránt képviselő úr következik, LMP, két percben.

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. Én is köszönöm államtitkár asszonynak, hogy lehetőséget ad az érdemi vitára.

Az őszinte helyzetértékelésnél hagyjuk abba, amikor elfogyott az időm. Valóban, azzal egyetértek én is, hogy az eddigi kormányoknak a teljesítményét meg lehet ítélni, a statisztikai adatok rendelkezésre

állnak. Ezt ellenzéki képviselőtársaim egész részletesen ismertették az önök teljesítményével kapcsolatban, de láthatjuk, hogy a megelőző kormányoknak milyen teljesítményük volt, milyen mulasztásuk volt.

Ugyanakkor amire én gondolok elsősorban, az az elvándorlás, a kényszerű elvándorlás megítélésének a kérdése. Azt tapasztalom az elmúlt hónapokban, lassan az elmúlt egy évben, hogy önök még nem jutottak el odáig, hogy elismerjék őszintén, hogy ez egy súlyos probléma, ez egy nemzeti tragédia, ami egyébként 2011-ben, már az önök kormányzása alatt érte el ezt a döbbenetes szintet; a kényszerű elvándorlásról beszélek.

Amikor vitatkozunk erről a kérdésről, akkor jellemzően három indokot szoktam a magukat nemzetinek valló kormánypárti képviselőktől hallani. Az egyik például az, hogy más országokból nagyobb arányú az elvándorlás. Ez nyilván sajnálatos, csak minket ez kevésbé kell hogy vigasztaljon. Azt is hallottam már az önök részéről, hogy működik a közös munkaerőpiac; tehát hogy ha Magyarországról elmennek, mondjuk, Londonba, Münchenbe dolgozni magyarok, akkor az természetes folyamat. Ezt inkább nem kommentálom, tehát nem tekintem nemzetinek azt a képviselőt, aki azt mondja, hogy neki mindegy, hogy mondjuk, Budapesten vagy Berlinben él vagy születik egy magyar gyermek.

A másik pedig az a téves vagy mondhatni hazug közlés, miszerint megfordult volna az elvándorlás trendje. Ez nem igaz. Valóban növekedett kicsit a visszatérők aránya az elvándorlók számához képest, de még mindig nagyon súlyos a mérleg negatív oldala, tehát még mindig több ezerrel több az elvándoroltak száma.

Ez az elvándorlási folyamat sajnos még nem állt meg, hiába is hazudják azt a kormánypárti képviselőtársaim, hogy megállt volna. És ha látjuk azokat a döbbenetes statisztikákat, amelyek kifejezik az elvándorlási szándékot, akkor talán érezhetik önök is, hogy ha nem lesz komplex szemléletváltás, nem lesz egy alapvetően más társadalom- és gazdaságpolitika, akkor ezekkel az intézkedésekkel nem tudunk érdemi lépéseket tenni annak érdekében, hogy ezt a nemzeti tragédiát megállítsuk, és hogy eredményeket érjünk el a demográfiai krízis felszámolása érdekében. Köszönöm. *(Taps az LMP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Most további képviselői felszólalások következnek. Elsőként Dunai Mónika képviselő asszony, Fidesz, parancsoljon!

DUNAI MÓNIKA (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Asszony! Tisztelt Képviselőtársaim! A felszólalásom elején engedjék meg, hogy két reakciót tegyek. Nem kértem kétpercest, hiszen tudtam, hogy én fogok most következni.

Nagyon különleges volt az a megnyilvánulása Bósz Anettnek a Liberális Párt részéről - és ezt vissza is kell utasítanom -, amely bármiféle kontextusban összefüggésbe hozza az antiszemitizmussal azt a szemléletet, amely ebben az akciótervben, ebben a

törvényjavaslatban megfogalmazódik. Ellenben azért is különleges volt a hozzászólása, mert mondja ezt az a liberális párti képviselő, aki egyébként nyíltan antiszemita kijelentéseket tevő politikusokkal áll egy színpadon a magyar politikai életben.

A másik pedig, amit az isztambuli egyezményrel kapcsolatban elmondott: ezt mágikus kifejezésnek gondolják ellenzéki képviselőtársaim, hogy úgy lehet és csak úgy lehet az önök állítása szerint az erőszak minden formája ellen küzdeni, és úgy tudjuk védeni a gyermekeket és a nőket, a családokat, ha az isztambuli egyezményt ratifikáljuk. Ma körül lehet nézni Európában, hogy kik ratifikálták az isztambuli egyezményt, és meg lehet nézni, hogy ott milyen a nők helyzete, mert ezen országok többségében naponta erőszakolnak nőket és gyermekeket.

Mi az elmúlt években meghoztuk Európa legszigorúbb büntető törvénykönyvét, és azt azóta is tovább szigorítjuk. Ezek azok a törvények, ezek azok a jogszabályok, amelyek még szigorúbbak is nagyon sok esetben, mint amit az isztambuli egyezmény kínál. De mivel most nem ez a vita zajlott, ezért ennek a részletezésébe most nem szeretnék belemenni.

Tisztelt Képviselőtársaim! A családvédelmi akcióterv a 2010 óta megtett lépések után újabb jelentős támogatásokkal segíti a gyermekvállalást és a gyermeknevelést Magyarországon. Az akcióterv és a jelen törvényjavaslat a nemzeti konzultáció eredményeit szem előtt tartva készült. Azt - ez elhangzott ma is nemegyszer - nem tekintjük lezárt folyamatnak. A támogatásokat is évről évre szeretnénk bővíteni. Mi a Fidesz-KDNP-ben magyar gyermekekkel képzeljük el Magyarország jövőjét, és nem bevándorlók betelepítésével.

Tudom, hogy erre nagyon sok megjegyzés és reakció született és fog is születni az ellenzéki képviselők részéről. Mi ezt nemcsak úgy mondjuk, hanem mi ennek az elvnek a mentén politizálunk, és ennek az elvnek a mentén születnek törvényjavaslatok. Ennek az elvnek a mentén cselekszünk.

(13.50)

Ez az akcióterv is, az a törvényjavaslat, amelyet most tárgyalunk, ennek a szerves része.

A családvédelmi akciótervvel egyebek mellett azt üzenjük, hogy a gyermeknevelés olyan teljesítmény, amely közösségi szinten is elismerendő, és minden lehetséges szinten támogatandó, segítettő. Mi hiszünk abban, hogy lehet jó családpolitikát folytatni itt, Magyarországon, és abban is hiszünk, hogy ez jó példa és jó modell lehet Európa többi országa számára is.

A családvédelmi akcióterv a nemzeti konzultáció alapján a magyar emberek véleményét tükrözi. Ez a vélemény megegyezik azzal, amit a Fidesz-KDNP-ben mi is gondolunk a magyar népesedési helyzetről, amit mi is gondolunk a magyar családpolitikáról. A parlamentben ennek a törvénynek a vitája során, illetve majd a végszavazásnál az ellenzéknek is bőven lesz lehetősége arra, hogy eldöntse, végre a magyar családok és a magyar gyermekek, a magyar nép és a magyar nemzet mellett áll vagy sem.

A vitában nagyon sok minden elhangzott a vezérszónoki felszólalások között. Bevallom - engedjenek meg egy személyes megjegyzést -, sokszor úgy érzem, mintha jó néhány képviselőtársam a Holdon élne, annak is a túloldalán, a sötét oldalán, ugyanis onnan nem látja, hogy mi történik itt a világban, nem látja, hogy mi történik Európában, és azt sem látja, hogy mi történik Magyarországon. Nem látják azt, és nem képesek beismerni, hogy Európában Magyarország fordítja a legtöbb pénzt a családok támogatására: 2010-hez képest már kétszer nagyobb összeget, 2000 milliárd forintot, ami a GDP 4,8 százaléka. Azt sem látják, vagy nem akarják látni onnan, a Hold túloldaláról, hogy 2012 óta a gyermekvállalási kedv jelentősen, mint ahogy államtitkár asszony is elmondta az expozéjában, 21 százalékkal emelkedett.

S akkor itt engedjenek meg egy megjegyzést: többen operáltak itt olyan statisztikai számokkal, amelyekbe ha valaki belegondol, akkor világosan láthatja, még egy ötödikes gyermek is, hogy ha kevesebb, sokkal kevesebb szülőképes nő van, akkor nem várhatjuk el azt, hogy ők több gyermeket hozzanak világra adott időszakra. Ezért beszélünk mi is, ezért beszél a miniszterelnök úr is, ezért beszél miniszter úr és államtitkár asszony is a termékenységi rátáról, ami egy arányszám, a termékenységi arányszám. S valóban örvendetes az a tény, hogy ez 21 százalékkal emelkedett. Tényleg nem tartunk még a folyamat végén, de azt lehet látni, hogy nem stagnál és nem csökken, hanem a születési arányszám növekszik, vagyis a gyermekvállalási kedv szerencsére nem tűnt el még a magyar fiatalok, a magyar édesapák és édesanyák életéből.

Azt sem veszik észre, hogy a családvédelmi lépéseket, azokat is, amelyek most ebben a törvényben foglaltatnak, az emberek túlnyomó többsége támogatja. A családok támogatásának ügyében ma Magyarországon, ki kell mondanunk és el kell ismernünk, s önöknek is el kellene ismerniük, nemzeti egyseg van.

A vitában olyan felszólalások is elhangoztak, amelyeket, bár politikai jellegűek, nem lehet szó nélkül hagyni. Az MSZP vezérszónoka egész egyszerűen alku tárgyává szeretné tenni a magyar gyermekek és a magyar családok jelenét és jövőjét. Olyan megjegyzést tett, hogy az MSZP akkor fogja támogatni ezt az egyébként előremutató törvénycsomagot, ha ennek ellentételezésekként a Fidesz-KDNP is bizonyos javaslatokat támogat. Azt gondolom, ez elképesztő, de láttunk már ilyet az ellenzék padsoraiból.

Emlegettek itt emberieségi kérdéseket, kilakoltatásokat. Én azt gondolom, a legnagyobb embertelenség az volt, amikor elhitették emberek százazeivel, millióival, hogy devizahiteleket kell felvenniük. *(Dr. Varga-Damm Andrea: Járai Zsigmond!)* És amikor felvették a devizahiteleket 2002 és 2010 között, amikor felvették ezeket a kölcsönöket a családok, akkor utána a fejük fölül ment el sok esetben a ház, s váltak volna teljesen földönfutókká, ha 2010 után nem tesz a Fidesz-KDNP-kormány olyan lépéseket több lépcsőben, amelyek megsegítik a devizahiteleket és kivezetik a devizahiteleket.

Említették az ápolási díjat. Kedves képviselőtársaim, ne legyenek álszentek vagy ennyire rövid emlékeztűek! Talán akkor is a Hold túlsó oldalán voltak, amikor itt voltak a parlamentben december 12-én? Lehet, hogy az elméjük igen, a testük valóban itt volt, ugyanis szavaztunk az ápolási díj jelentős emeléséről, és önök nem szavazták meg, pedig itt voltak az ülésteremben. *(Gréczy Zsolt: Mert mi többet akartunk adni!)*

Aztán az önök javaslatai közül hogyan hihetünk annak a javaslatnak, hogy bizonyos közüzemi tételeket finanszírozzon az állam, amikor önök háromszorosára emelték a gáz árát? Hogyan hihetünk az ilyen javaslatoknak?

Volt még egy valóban érdemi felvetés, amire nem bírálólólag szeretnék reagálni. Bósz Anettnek volt egy felvetése, amit a Liberális Párt valóban régóta emleget és szorgalmaz, hogy a férfi és a nő a gyes-gyed éve alatt egyenlő arányban vegyen részt. Tudjuk jól, hogy erre ma is van lehetőség, hiszen dönthet úgy a család, hogy az édesapa marad otthon, vagy felváltva, sőt tudjuk, hogy januártól már a nagyszülők is igénybe vehetik ezt a lehetőséget. A különbség ott van a két álláspont között, hogy önök azt szeretnék, hogy ez kötelező jellegű legyen. *(Bósz Anett: Nem szeretnénk!)* Akkor ez már változott ezek szerint. Akkor a válaszom csak annyi, hogy lehetőség most is van az édesapa, az édesanya, sőt január 1-jétől már a nagyszülők gyeden maradására is.

A női- és a férfibér-különbségekről pedig érdemes azt megjegyezni, hogy itt még van teendője minden országnak, de mi Magyarországon elmondhatjuk azt, hogy Európa legjobbjai között vagyunk a női- és a férfibér-különbségek tekintetében, Svédországgal vagyunk egy szinten. A többi országban, még jelentős nyugati társadalmakban is ez a különbség lényegesen nagyobb.

Emlékezzünk azokra az időkre, amikor a DK és a szocialisták mindig csak elvették a családoktól. Az MSZP és a DK meghatározott politikusai kormányon és ellenzékben egyaránt mindig, minden egyes lépésükkel a családok ellen szavaztak. Amikor ők kormányoztak, a családok voltak a megszorítások első számú célpontjai. Ha valahol valamin spórolni kellett, akkor mindig a családok és a gyermeknevelés volt az első számú kárvallott. Emlékezzünk rá, hogy elvették az egy- és kétgyermekesek családi adókedvezményét, megszüntették a hároméves gyes, elvették az otthonteremtési programot, továbbá bölcsőde-, óvoda- és iskolabezárásokkal, valamint folyamatos adóemelésekkel nehezítették a gyermeket nevelő családok életét. S az elmúlt években sem támogatták a családokat segítő intézkedéseket, a költségvetést és a családi adórendszer bevezetését sem. A kétgyermekesek családi adókedvezményének a további emelését sem támogatták, nem támogatták a gyed extrát, nem támogatták a hároméves gyes visszaállítását és a családi otthonteremtési program bevezetését sem. Folyamatosan támadták a családvédelmi nemzeti konzultációt is. Ma már arról is megemlékeztünk, ahogy a szocialista képviselőtársam összetépte a konzultációs ívet,

mások pedig nyíltan kimondják, ahogy azt a Gyurcsány-párti Bauer Tamás is tette, hogy ők Magyarország jövőjét a migránsokban látják, és nem a magyar családok támogatásában. Lehet, hogy önök most mást mondanak, de az önök elvtársai és párttársai más állásponton vannak. Ezt beszéljük meg maguk között!

(Szilágyi Györgyöt a jegyzői székben dr. Lukács László György váltja fel.)

Önök azt is mondták, hogy csak üres ígéretések azok, amelyeket a családi akcióvédelmi tervben bejelentett a miniszterelnök. Nos, a mai törvényjavaslat az első bizonyítéka annak, hogy ez az akcióterv elfogadása esetén már július 1-jétől - mi biztosítjuk, hogy a Fidesz-KDNP el fogja fogadni, tehát ez már biztosra vehető - életbe fog lépni.

(14.00)

A további lépései pedig, ahogy itt államtitkár asszony elmondta, január elsejével életbe tudnak lépni. Ennek erős bizonyítéka az is, hogy kormánydöntés már született a meglévő bölcsődei férőhelyek bővítéséről, a négygyermekes édesanyák szja-mentességéről és a nagyszülői gyedről is. Tehát ez sem csak a legőbibe beszélés.

Az egyszülős családokra sem igaz, hogy nem gondolunk, hiszen a CSOK-ot, a kamattámogatott hitelt, a jelzáloghitelekhez nyújtott támogatásokat, az adókedvezményeket mind-mind igénybe vehetik az egyszülős családok is.

Tisztelt Képviselőtársaim! A július 1-jével életbe lépő négy új intézkedéssel, a babaváró támogatással, a nagycsaládok autótovászárlási támogatásával, a családi otthonteremtési kedvezményhez kapcsolódó hitelek bővítésével és az ingatlanfedezetű jelzáloghitelek mérséklésével az a célunk, hogy Magyarországon tovább növekedjen a gyermekvállalási kedv. Ezt pedig azért szorgalmazzuk, mert igenis eltökéltek, elszántak vagyunk az irányban, hogy Magyarországon a népességi folyamatokat pozitív irányba fordítsuk. Ez nem egy-két éves munka, hanem ennél lényegesen több. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Varga-Damm Andrea képviselő asszony, a Jobbik képviselője következik. Parancsoljon!

DR. VARGA-DAMM ANDREA (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Dunai Mónika képviselő asszonyhoz képest megpróbálok inkább pragmatikusabb lenni és a tényekből kiindulni, mint az álmokból és a vágyakból.

Ennek a törvényjavaslatnak a címe: a családvédelmi akcióterv bevezetéséhez szükséges törvénymódosításokról. Ez a törvényjavaslat 22 sorból áll, a töredéksorokat is figyelembe véve, összesen, a záró rendelkezéseken kívül három darab paragrafusból áll. Ehhez képest államtitkár asszony 15 percen keresztül ismertette ezt mint törvényjavaslatot. Csakhogy az,

amiről Novák Katalin államtitkár asszony előadást tartott, ebben a javaslatban nem szerepel.

Mi történik ma ebben a Házban? A kormány egy biankó csekket kér a parlament képviselőitől, olyan javaslatot adott elő a Ház falai között, ami leírva semmiféle törvényjavaslatban nem szerepel. *(Nacsá Lőrinc: Magyar Közlöny.)* Tehát, amit Novák Katalin államtitkár asszony előadott, az semmi más, mint szemfényvesztés. Ez a jogszabályhely - csak azért, hogy a választópolgárok tudjanak róla - mindössze arról szól, hogy babaváró programként hitelintézetektől felveendő valamilyen összegű kölcsön esetén készfizető kezességet vállal az állam, és az ilyen hitelekhez egyéb biztosítékot a hitelintézetek nem kérhetnek.

Ez a törvényjavaslat erről a három darab mondatról szól, semmi több. Megkérdezhetné bárki, hogy ha az mind igaz, amit Novák Katalin képviselő asszony itt a feltételrendszerekről elmondott, és a család védelme a kormányzatnak annyira nagyon-nagyon fontos feladata, mi akadályozta abban, hogy ezeket a részleteket, akár törvényben, törvényjavaslatban ismertesse velünk. Hiszen azt a kormány dönti el, hogy a jogforrások között, a jogforrási hierarchiában egy javaslatot milyen szintű jogszabályba kér venni.

Az más kérdés, hogy valóban alapvető viszonyokat, alapvető jogviszonyokat, létviszonyokat tényleg törvényben kell szabályozni, de semmi akadály nem lett volna abban a kormánynak, hogy ha ez a javaslat így tökéletesen készen áll, ahogy előadta, akkor azt akár egy törvényjavaslatba iktassák, és mi láthassuk ezt. Mert ha mi tudunk általában 200-300 paragrafusból álló törvényjavaslatokat tárgyalni, mint például tegnap az adatvédelmet, akkor mi akadály lett volna annak, hogy ha ez az intézkedés ilyen gazdag, hogy valóban meg is jelenjen leírva, és ne a záró rendelkezésekkel együtt négy paragrafusból álljon? *(Nacsá Lőrinc: Már megjelent.)*

De menjünk tovább, a címére: család, védelem, akcióterv. Mi önöknek a család? A családot önök az Alaptörvénybe foglalták, és az alaptörvényi család önöknek mindössze az, hogy egy férfi és egy nő házassága és a gyermekeik. Kizárólagosan házassági és szülő-gyermek viszonyra építik a család fogalmát. Ez azt jelenti, hogy önök a természet által létrehozott ember alapvető viszonyát, a vérségi viszonyt kivették a család fogalma alól 2011-ben. Azóta az önök munkálkodása erre a torz viszonyra épül, hogy egy nagynéni és unokaöcs, akik együtt maradtak és együtt élnek, nem lehetnek család. Egy özvegyasszony és a gyermeke vagy egy özvegyember és a gyermeke vagy egy elvált ember és a gyermeke önöknek nem teljes család. Tessék megnézni! Ha alaptörvényi szinten önök a vérségi kapcsolatot nem tekintik családösszekötő feltételnek, akkor már a család megnevezés, a család szó használata önöknek a természeti viszonyoktól teljes mértékben elrugaszkodott.

Most jön a védelem szó: családvédelem. Hát, én például azt gondolom, hogy amikor 2011-ben kiderült az, hogy a galád devizahitel-konstrukció során menynyi család fogja az otthonát elveszíteni *(Z. Kárpát Daniél: Szégyen.)*, akkor érdekes módon a család védelme ilyen hatalmas hangsúllyal nem jelent meg, mert

akkor még a rezsicsökkentéssel lehetett kampányolni, aztán az elmúlt évben a migrációval. Annak most már elfogyott a levegője, és most éppen választási kampány van az európai parlamenti választásra, és belöknek ide a parlamentbe, 199 képviselő közé egy négy paragrafusból álló tervet, és azt mondja, hogy ez lesz a tökéletes válasz arra, hogy a családok védve legyenek, és mindazokat a gyönyörű, hangzatos következményeket, amelyeket az általános indoklásban leírtak, majd ez a törvény fogja meghozni.

Ez a törvény azokhoz a gyönyörű célokhoz - mert hiszen a célok csodálatosak, ki ne osztozna ezzel; ha egy képviselő ebben a Házban családkról nem úgy gondolkodik, mint ami az általános indoklásban le van írva, akkor annak nem szabad képviselőnek lenni -, csakhogy azokhoz a célokhoz ez az út, amit államtitkár asszony előadott a kormány nevében, nem vezet. De csak azért, hogy például arra a kérdésre is választ tudjunk kapni, hogy a családvédelmet miért pont hitelfelvétel módján lehet megvalósítani, miért az az eszköz, hogy egy család védelme és a család jövőbeni terveinek megvalósítása hitelhez kapcsolódjon, idézném Orbán Viktor miniszterelnök úr korábban elmondott szavait.

Hangulatkeltés folyik a bankárok, a bankok, a pénztőke és a nemzetközi pénzügyi intézmények ellen. Egy liberális kormány képes lesz arra, hogy kíméletlenül szembeszálljon az idegengyűlölettel. Ezek Orbán Viktor szavai, jól tetszenek hallani. Tehát mi a helyzet? Az a helyzet, hogy a családvédelem csodálatos témájába már megint kiket hoznak be mint tényezőket: a bankokat.

Hát milyen boldogok lesznek a bankok, ha a kamatot az állami költségvetésből finanszírozzuk, a tőkét kell bizonyos feltételek esetén, ha nem születnek meg a gyerekek, a családoknak. Ez akkora üzletet generál a bankoknak, amelyek pedig majd megint saját maguk egyoldalú módosításokkal fogják emelni a kamatokat és így a magyar költségvetés terhét, ahogy eddig is szokták.

Tehát ez egy üzlet a bankoknak. Ezt nem lehet elvitatni. Szeretném jelezni, amit minden nap elmondunk, azért a munkáért, amit egy magyar polgár elvégez, és értékteremtő munka, és ugyanolyan minőségű, mint Nyugat-Európában bármelyik európai polgártársunké, annak azt a bért kell megkapnia, ami a két ország közötti árkülönbségek arányának megfelelő. Amíg 40 százalékkal többbe kerülnek egy nyugat-európai embernek a költségei és háromszor annyit keres, mint egy magyar polgár, az azt jelenti, hogy ebben az országban a munkát nem fizetik meg értékén. És ha a munkát Magyarországon értékén fizetnék meg, a családok saját maguk képesek lennének arra, hogy azokat az életkörülményeket megteremtsék, amelyeket, úgy gondolja a kormány, hogy ezzel a módszerrel tudják megvalósítani.

De menjünk tovább! Akcióvédelmi terv, akcióterv. Ez az állandó militarista gondolkodásmód, ez az állandó, iszonyatos lendülettel, harccal és mindenféle harcos retorikával átfűtött gondolkodásmód, erről el kellene felejtenünk!

Az embereknek nem akciók, meg nem militarista gondolkodásmód kell egy kormánytól, hanem a béke-teremtés, az, hogy nyugalom van, béke van, mindenki számít; ha probléma van, a kormány megoldja, mert azért kap felhatalmazást. Egy családhoz, a védelem szóhoz, a családvédelem szóhoz megint akcióterv párosul, hogy izgalomban tartsa az embereket, hogy na, a kormány már megint valami komoly dolgot tesz, pedig mindössze négy paragrafust nyújtott be ehhez a törvényjavaslathoz.

(14.10)

De nézzük a további, valóságos adatokat, hiszen az nagyon fontos, hogy tudjuk, miről beszélünk! A születésszám hosszú évek óta stagnál. A halálozás viszont rendkívül érdekes adatot mutat, ez pedig a következő. Míg 2010-től 2015-ig jelentősen csökkent a halálozások száma, pedig az idős korosztályban a korosztály lélekszáma ezen években nem változott jelentősen, 2015-től viszont megfordult a trend, 4 százalékkal többen haltak meg - 4 százalékkal, 2015 óta!

Mióta is vannak a közszolgálati és kereskedelmi adókban, televíziós, rádiós adókban, újságokban a folyamatosan félelemkeltő hirdetések? Van itt egypár orvos ebben a teremben. *(Boldog István és képviselőtársai folyamatosan közbeszólnak.)* Pontosan tudja minden szakember, hogy a folyamatosan az emberek idegrendszerét terhelő veszélyforrásokra felhívó különböző csatornák veszélyeztetik az emberek mindennapjait, megöli a félelem az emberek lelkét. *(Z. Kárpát Dániel a kormánypárti képviselők felé: Egyelőre még elmondhatja, ugye?)* És akinek megöli a félelem a lelkét, az meg is fog betegedni, és meg is fog halni. Sajnos ma még nincsenek arról adataink, hogy hány ember halt bele csak abba, hogy folyamatosan félelmet keltettek benne mindenféle csatornán a mai napig is, minden órában a félelemmel átítatott zene és azok a szavak, amelyekkel az embereket folyamatosan zaklatják, folyamatosan terhelik. A halálozás növekedését az egészségügy problémái mellett meggyőződésem, hogy az emberek félelmére apelláló politika is megteremtette. *(Közbeszólás a kormányzó pártok padsoraiból: Hisztizik...)*

Az Alaptörvény XV. cikkének (1) bekezdése azt mondja, hogy a törvény előtt mindenki egyenlő. *(Szilágyi György a kormánypárti képviselők felé: Nyomjál gombot és mondd el! Kíváncsi vagyok a véleményedre, mondd el! - Közbeszólás a Jobbik padsoraiból: Ne morogjál! - Z. Kárpát Dániel: Most nyomjál gombot! - Az elnök csenget.)* Ez azt jelenti, hogy amikor törvényt alkotunk, minden egyes polgárt, aki ugyanilyen életviszonyban van, ugyanolyan feltételek illetnek meg. *(Szilágyi György: Nyomjál gombot!)* Szeretném megtudni, és örömmre szolgálna, ha államtitkár asszony válaszolna arra az egyetlen kérdésre, hogy akinek már megszületett három-négy gyermeke, azaz már teljesítette a kormány elvárásait, az miért kerül hátrányosabb helyzetbe annál, mint aki esetleg majd ezután kíván ezzel élni. *(Szilágyi György az elnök felé: Elnök úr, ez a bohóc*

egyfolytában... Nem lehet hallani semmit! - Z. Kárpát Dániel: *Egyfolytában beszél.*) Vagy megint az történik, mint az elmúlt 9 évben folyamatosan, hogy egy-egy kormányzati intézkedéssel, egy-egy törvénnyel társadalmi csoportokat állítanak egymással szembe. A társadalmi csoportok egymással szembe állítása megint olyan iszonyatos konfliktusteremtő viszonyrendszer, ami megint mit eredményez: az emberek bizonytalanságát, a lelkük megbetegedését, s majd a testük is feladja.

Nagyon szépen kérem a kormányzatot, arra törekedjen, bármilyen új intézkedést kezdeményez, hogy az ne árkokat ásson az emberek közt, ne megkülönböztesse őket, hanem valóban azt szolgálja, hogy mindenki ezekből az intézkedésekből részesülhessen.

2019. február 23-án az önök újságja - újra az önök újságja -, a Magyar Nemzet, azt írta, idézem: „Egyre több fiatal küzd mentális betegséggel, s nincs meg hozzá az a szakembergárda, aki ebben tudna segíteni, és a családok fel tudnák dolgozni, le tudnák küzdeni a fiatalok mentális problémáit.” Az önök sajtója írta!

A gyermekvállalás és a gyermeknevelés nem elsősorban pénzkérdés. Ez a kérdés elsősorban a szeretetről szól, arról, hogy valaki csodálatos embereket szeretne a világnak adni, és ezért szeretné világra hozni, önök pedig most már, az elmúlt évben erről akárhányszor szó esett, mindig csak a pénz oldaláról közelítik meg. Aki azért szül esetleg több gyermeket, mert ezért pénz jár, és nem azért, mert a lelke legfontosabb érzelmi feladata az *(A hangosítóberendezés zúgni kezd. - Nacsá Lőrinc: Hív a Lajos! - Z. Kárpát Dániel: Az a baj, hogy magatokból indultok ki, Lőrinc! Az a baj!),* hogy neki minél több gyermeke legyen, és őket adja a világnak, az azt jelenti, hogy önök nem szeretnék, hogy egészséges nemzedék nőjön fel.

Hogyha ennek a pénznek, amiről itt szó van, csak a töredékét költenék az ellátórendszerre, a szociális ellátórendszerre, az egészségügyi ellátórendszer pszichológusi köreire, akkor sokkal könnyebb lesz a helyzet, de én egyet tudok mondani: sokkal fontosabb az, hogy milyen mentális és pszichikai állapotban lévő jövő nemzedék lesz, mint hogy hányan vannak. Bizony, ez óriási különbség, mert lehet, hogy egy családba beleszületik három gyerek, akiből kettő, mivel nem nevelik, gyakorlatilag alkalmatlan lesz mindegyre, a harmadik pedig, aki esetleg tényleg értéktelentő ember lesz, vagy elmegy, vagy az ő feladata az lesz, hogy a másik kettőt eltartsa, hiszen, amint látjuk, arra egyáltalán nincs törekvés, hogy a társadalom egészséges jövő nemzedéket hozzon létre.

Azt szeretném még elmondani, hogy amíg Magyarországon az emberi jogok egyetemes nyilatkozata és a gyermekek jogairól szóló New York-i egyezmény rendelkezései nem érvényesülnek maradéktalanul a jogszabályokban, és ha tetszik, ha nem, 30 év után ebben még mindig bőséges deficit van, addig bármilyen családvédelmi akcióterv – sajnos - nem fogja meghozni a megfelelő hatást. Természetesen egy parlamenti képviselőnek mindent támogatni kell, ami a családok életét jobbra teszi, de ez az eszközrendszer, amit önök választottak, teljességgel alkalmatlan rá.

Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik és a DK padsorai-ból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Dúró Dóra képviselő asszony következik, független képviselő. Mielőtt elkezdene hozzászólását, az önök nevében is köszöntöm az Óbudai Árpád Gimnázium diákjait és a pedagóguskollégákat. Örülök, hogy itt vannak, jó napot kívánok! *(Taps.)* Parancsoljon!

DÚRÓ DÓRA (független): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Meggyőződésem, hogy a demográfiai probléma nem „egy” fontos probléma, hanem „a” legfontosabb probléma. Nem fogok politikai taktikából más dolgokat is fontosnak vagy ezzel egyenrangúnak nevezni. Meggyőződésem, hogy Magyarország jövője attól függ, hogy sikerül-e a demográfiai vészorszakunkat megfordítani, és ha nem születik elég magyar gyermek, akkor teljesen felesleges bármi másról beszélnünk. Teljesen felesleges a magyar földről beszélnünk, teljesen felesleges az egészségügyről, az oktatásról, mert mindennek az alapja, hogy sikerül-e megváltoztatni azt a tendenciát, ami 1980 óta sajnos sújtja hazánkat.

Ennek a felelősségnek a tudatában szeretném elmondani a javaslatainkat, előrebocsátva azt, hogy a Mi Hazánk Mozgalom képviselői természetesen támogatni fogják ezt az előterjesztést, ugyanakkor további intézkedéseket is sürgetünk.

Orbán Viktor miniszterelnök azt a célt fogalmazta meg 2030-ra, hogy addigra szeretné a kormányzat elérni, hogy a termékenységi arányszám 2,1 legyen Magyarországon, ami még úgy is ambiciózus cél, hogy ez a célkitűzés lemond a 10 milliós csonka Magyarországról. Fájó ezt látni és fájó ezt kimondani, még fájóbb lehet elfogadni kormánypárti képviselőnek, ugyanakkor arra felhívnom a figyelmet, hogy az elmúlt 9 év alatt, a Fidesz kormányzása idején a termékenységi arányszám 1,25-ről 1,49-re nőtt, tehát ez egy 0,25-os növekedés. Ahhoz, hogy elérjük a 2,1-et, a hátralévő 11 évben ennek a növekedésnek az ütemét nagyjából meg kellene háromszorozni. Tehát a növekedés ütemét kellene 11 év alatt megháromszorozni ahhoz, hogy újra gyarapodó ország lehessünk, ami nem kis feladat, és ehhez, talán a kormánypárti képviselők is belátják, hogy még mindig kevés az, amit most előterjesztettek.

A „kevesebb gyermek születik” témához én is szeretnék hozzászólni, és egy konkrét számmal szeretném érzékeltetni azt, hogy miért tévút, miért szakmatlan és komolyan vehetetlen, ha ezt a mérőszámot, illetve mutatót tekintjük. Ha most, 2019-ben megnézzük, hogy hány 40 éves nő van Magyarországon - azért a 40 éveseket mondom, mert a termékenység tekintetében hol 40, hol 45 éves korig szokták ezt számítani a nők esetében -, most 81 ezer 40 éves nő van Magyarországon.

Tíz év múlva, tehát 2029-ben 35 ezer lesz. Tehát ha most, mondjuk, két gyermeket szülne minden negyvenéves nő, akkor ez 162 ezer gyermek lenne, míg ha tíz év múlva minden negyvenéves nőnek négy gyereke lenne, tehát kétszer annyi gyermeket szülne,

még akkor is csak 140 ezer lenne. De a társadalom jelen esetben az előző példában nem tudná gyarapodó fejlődési útra állítani saját magát, tehát reprodukálni sem tudná saját magát, mégis takarózhatnánk azzal, hogy 162 ezren születnek, minden rendben van, miközben a másik esetben meg megduplázná generációként magát, és akkor kevesebb a születésszám, per sze.

(14.20)

Tehát igen, az várható, hogy jövőre is kevesebb gyermek születik, meg öt év múlva megint kevesebb gyermek fog születni, mint most, de ettől még a termékenységi arányszám lehet, hogy növekedni fog, és ez az, amit nekünk tekintenünk kellene, hogy egy édesanya hány gyermeket vállal, hány gyermeket hoz a világra, mert ha ez meghaladja a 2,0-t, akkor vagyunk újra gyarapodó nemzet. Teljesen mindegy, hogy hány édesanya van az adott évben, ha a 2-t meghaladja, akkor vagyunk fejlődő pályán ismételten.

Nem esett még szó az anyák életkoráról az első gyermek megszületésekor. A meddőséget említette több ellenzéki képviselőtársam is, ez nagyon fontos, és egyébként összefügg az anyák életkorának kitolódásával, hiszen talán kevesen tudják, de például egy nő 30 évesen - amikor átlagosan most szülik vagy majdhogynem 30 évesen hozzák világra első gyermeküket a magyar édesanyák - három és félszer meddőbb, mint ugyanez az édesanya lett volna 20 évesen. Tehát igenis, a meddőség és az, hogy ez most több százezer magyar fiatal érint, összefüggésben van az azal, hogy az életkor ilyen mértékben kitolódott az első gyermek vállalásakor. És akkor még az első gyermekről beszélek. Ahhoz, hogy nagycsalád legyen, ahhoz még inkább szorgalmazni kellene azt, hogy korábban, legalább a húszas éveikben legalább az első gyermeket hozzák világra a fiatalok. Erre vonatkozó törekvés ebben az akciótervben nem szerepel.

Tehát szeretném azt szorgalmazni, hogy ennek legyen tudatában a kormányzat, hogy elsősorban a nőknek a felsőoktatásban való szerepvállalása miatt is az életkor kitolódása egy olyan probléma, amellyel a XXI. században kell szembesülnie hazánknak is, és valamilyen választ kell rá adni. Például Kopp Mária adott erre választ a családbarát felsőoktatás megteremtésével. Kérem államtitkár asszonyt, hogy a kormányzat tanulmányozza ezeket a kidolgozott javaslatokat, és tegyen lépéseket azért, hogy ez minél inkább elterjedt legyen Magyarországon.

Nemcsak a meddőség, hanem az egészségügyi kockázatok is nőnek, ha az anya életkora előrehaladottabb, illetve a fogantatás esélye is csökken, tehát később tud megfoganni az adott élet, az adott gyermek, minél idősebb egy nő, ezért is lenne fontos, hogy időben erre sor kerüljön, és ha a családbarát felsőoktatás megteremtésével is sikerülne előmozdítani azt, hogy hamarabb megfogadjon az első gyermek, az a meddőség vonatkozásában is visszaesést jelentene, ahogyan említettem, tehát még költségvetési forrásokat is tudnánk ezzel megspórolni.

Egy másik kérdés a család és a munka összeegyeztetése, amelyben sok ideig sötétben tapogatóztunk, hogy milyen arányban szeretnék az édesanyák azt, hogy otthon maradjanak, milyen arányban szeretnének visszatérni a munkaerőpiacra Magyarországon. Most már készült reprezentatív felmérés ezzel kapcsolatban, aminek talán a legnagyobb jó híre, hogy mindössze 5 százalék mondta azt, hogy egyáltalán semmikor nem szeretne gyermeket vállalni. Ez egyébként Európában nem így van, tehát a tudatos gyermektelenség sajnos Nyugat-Európában sokkal magasabb mértékű, mint Magyarországon. Jól állunk e tekintetben, bár szerintem szükség lenne arra, hogy ezt az 5 százalékot is meggyőzzük, hogy nem tudják, miről maradnak le, ha nem vállalnak gyermeket.

De a maradék 95 százalékból 70 százaléka mondja azt az édesanyáknak, hogy ő szeretne dolgozni a családjá mellett, a munkahelyére szeretne visszatérni, azonban ezt csak egy és két gyermek mellett tartja kivitelezhetőnek. Tehát itt van egy óriási megtorpanás: a dolgozó és 70 százalékot kitevő édesanyák és a nagycsalád összeegyeztetése számukra ma Magyarországon nem perspektíva. Óriási tartalékaink vannak e tekintetben, hogyha sikerül rugalmasabb foglalkoztatással és egyébként a bölcsődei fejlesztések megvalósulásával... - mert zárójelet nyitok, 2016-ban már azért egy hasonló bölcsődefejlesztést ígért a kormányzat, amelyből vajmi kevés valósult meg, de nem szeretnék rosszindulatú lenni, reméljük, hogy most komolyabban vehető ez a terv. Szóval, ha e tekintetben sikerül a nagycsalád összeegyeztetését a munkaerőpiaccal megoldani, akkor újabb kívánt magyar gyermekek megszületését tudja elősegíteni a kormányzat.

Itt szeretnék még egy dologról beszélni, a férfi-női esélyegyenlőség tekintetében, fontos azt hangsúlyozni, hogy itt nem nők bérhátrányáról van szó. Egy gyermektelen nő majdnem ugyanolyan karriert tud befutni, mint egy férfi, akinek egyébként a karrierjében vagy a fizetésében általában nem jelent megtorpanást, ha gyermeke születik. De egy anya, neki a fizetésében és a karrierjében jelentős visszaesést okoz az, ha gyermeket vállal. Nem nők bérhátrányáról van tehát szó, hanem anyák bérhátrányáról van szó, ami egészen mást jelent, és egészen más megoldási javaslatokat kíván. Nem a nemiséget bünteti a munkaerőpiac, hanem az anyaságot. Ez egy gyilkos dolog, szegyen teljes dolog! És erre olyan válaszokat kell adnunk, ami ezt az egész szegényt az egész társadalomban megszünteti, és ezt a gondolkodásmódot kirtja. Nagyon fontos, hogy ezzel tisztában legyünk, hogy nem a nemiség az, ami hátrányt jelent, hanem az anyaság, ami sokkal súlyosabb probléma.

Kell még beszélnem arról a kérdésről, amely a KSH demográfiai portréjából kiviláglik, ugyanis a KSH Népeségtudományi Kutatóintézetének a vezetője azt mondta, hogy a termékenység elsősorban a legfeljebb nyolc általánost végzett anyák körében növekedett, akik az első gyermeküket jellemzően tizenévesen hozzák világra. Látjuk jól tehát, hogy a megelőzési gyermekvállalást egyáltalán nem sikerült visszaszorítani, annak ellenére sem, hogy a kormányzat

legtöbb intézkedése valóban munkához köti a család-támogatásokat, ez helyes, de mégsem sikerült ezt visszaszorítani.

Itt Pokol Bélát hívnám segítségül, aki az Európa vőlegények című könyvében a következőket írja: „A népességfogyás egész Európa gondja, és míg a keleti uniós országokban ezt a cigánykérdés súlyosbítja, addig a gazdagabb nyugati államokban a befogadott muszlim lakosság rohamosan növekvő létszáma és integrációs problémái teszik a kérdést elsőrendű problémává. Ezek a problémák a mindennapokban már több éve érezhetőek voltak a széles tömegek számára, azonban a domináns média és a véleményformáló szellemi körök, éppúgy, ahogy itthon a cigánykérdést illetően, megtiltották őszinte megvitatásukat, és rasszizmussal vádolták meg azokat, akik fel merték vetni őket.”

Szeretném, ha megkímélnének most engem attól, hogy ezen a színvonalon folytassuk ezt a vitát, amin Pokol Béla is beszélt, mert ugyanebben a könyvében világít rá a Fidesz által egyébként alkotmánybíróvá választott egyetemi tanár, hogy a cigányság lélekszáma most is megduplázódik generációnként, és ha ehhez hozzáteszük a termékenységi arányszámból következő következtetést, akkor azt látjuk, hogy a magyarság lélekszáma pedig még mindig majdhogyanem megfelelődik. Tehát ezek a demográfiai trendek a cigányság és a magyarság vonatkozásában, ezért javasolja a Mi Hazánk Mozgalom azt, hogy a harmadik gyermektől minden családtámogatást munkaviszonyhoz kössenek. Ez az, amely a felelős gyermekvállalást támogatja, és felelős kormányzati magatartás lenne.

És szeretnék még néhány tévhitre kitérni a tekintetben, hogy mik hangzottak még el ebben a vitában, és mi az, amit egyébként választópolgároktól is gyakran visszahall az ember. Az egyiket több ellenzéki képviselőtársam is érintette: az életszínvonal, a bér kérdése és ennek az összefüggése a gyermekvállalással. Óva intenek attól, hogy valaki nagyon sokat várjon attól, hogy a magasabb életszínvonal majd több gyermek megszületését fogja eredményezni. Elég csak magunkra tekintenünk, itt 199-en ülünk, akiknek törvény garانتálja, hogy az átlagbér háromszorosa az alapfizetésünk, mégis, ha rajtunk múlna, akkor sem érnék el még a 2,1-es termékenységi rátát sem, amit miniszterelnök úr kitűzött célul, tehát magunkra nézve sem állja meg a helyét mindaz, hogy a magasabb életszínvonal vagy az átlagbér háromszorosának garantálása több gyermek megszületését eredményezné.

(14.30)

Ugyanakkor nem csak ilyen szűk példákkal szeretnék élni; Magyarország régióinak az összehasonlításában is éppen ennek az ellenkezője igaz. A legmagasabb életszínvonalon élő Budapesten a legalacsonyabb a termékenység, és a legalacsonyabb életszínvonalú észak-alföldi régióban a legmagasabb a termékenység. Világszerte, ha megnézzük, az afrikai országokban lényegesen alacsonyabb az életszínvonal, mint akár hazánkban, mégis sokkal több gyermek

születik, de Európára tekintve vagy az északi civilizációra tekintve is elmondhatjuk azt, hogy például Németországban, ahol sokkal magasabb életszínvonalon élnek az emberek, még rosszabb a termékenységi arányszám, sőt Japánban, amely az egyik lefejtettebb ország, még a németországinál is lényegesen alacsonyabb a termékenység. Tehát önmagában azt várni, hogy akár béremeléstől vagy magasabb életszínvonal-tól több gyermek fog megszületni, ettől óva intenek. Nyilván arról, hogy egy adott társadalmon belül a nagycsalád vállalása vagy a gyermekvállalás mekkora szegénységi kockázatot jelent, érdemes beszélni, de önmagában arra, hogy az életszínvonal emelkedésével több gyermek szülessen, a statisztikák rácafolnak.

Minden egyes megszületett magyar gyermekért hálásnak kell lennünk a szüleinek, és ez az a szemléletváltás, amire szintén szeretném felhívni a figyelmüket. Mennyire érzi ma megbecsültnak magát egy olyan édesanya, aki kisgyermekével van otthon? Hányszor hallja azt, hogy ő nem csinál semmit? Bizonyára többször hallja, mint azt, hogy köszönjük szépen, hogy foglalkozol a gyermekeddel. Amíg nem tudjuk a társadalomban elfogadottá, sőt megbecsültté tenni, hogy a sikeres nő részévé tegyük azt, hogy valaki édesanya, és felmutassuk azt, hogy az anyaságban elért sikerek is az élethez, a boldogsághoz hozzátartoznak, és azt tiszteletre méltó cselekednek és munkának tekintjük, addig nem fogunk tudni elmozdulni abból a katasztrofális helyzetből, amelyben már 1980 óta vagyunk.

Kérem képviselőtársaimat, hogy erre legyenek figyelemmel, és a mindennapi életük során is igyekezzenek megbecsülni az édesanyákat és az édesapákat. Köszönöm szépen a figyelmüket. (*Taps.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Most kétperces felszólalók sora következik, elsőként Bósz Anett képviselő asszony, független.

BÓSZ ANETT (független): Köszönöm a szót, elnök úr. Azért szeretnék hozzászólni, mert Dunai Mónika képviselőtársamra reagálni kívánok. Én azt gondolom, hogy amikor az isztambuli egyezmény ratifikációjáról beszélünk, akkor egyébként azzal is elégedettek lennénk már, ha történe jelentős előrelépés abban, hogy meg tudjuk előzni a családon belüli erőszakot. Tudjuk, hogy itt a bűncselekmények egyre súlyosbodnak, ahogyan az első elkövetés megtörténik családon belül. Ebben a magyar intézményrendszer, mind a rendőrség, mind az igazságszolgáltatás lépésképtelen, és nagyon rosszul reagál, nagyon lomhán reagál, és nagyon sokszor sokkal nagyobb tragédiák következnek be úgy is, hogy egyébként ez megelőzhető lenne, mondjuk, a távoltartás megfelelő intézményével. Tehát én magam azt gondolom, hogy ha az isztambuli egyezmény családon belüli erőszakra vonatkozó passzusait komolyan vennénk és az intézményrendszerünkbe be tudnánk építeni, az egy nagyon előremutató lépés volna.

Szeretnék reagálni arra, amit képviselő asszony említett: a két szülő közti gyed megosztása. Ebben a Magyar Liberális Párt azt javasolja, hogy költségvetési

ösztönzőkkel segítsük a fiatal szülőket abban, hogy úgy döntsenek, hogy számukra egyébként ez anyagiilag is megérje, tehát ne érje őket anyagi hátrány abból adódóan, hogy mondjuk, az adott esetben bérszakedéből adódóan kevesebbet kereső édesanya azért dönt úgy, hogy ő marad végig otthon a babával, mert így a család nem esik el jövedelemtől. Ebben áll a Magyar Liberális Párt határozati javaslatja.

Még egy rövid kiegészítés a maradék időben. A gyed extra alapvetően nem egy rossz kezdeményezés, de ehhez olyan fékekre és ellensúlyokra van szükség a munkapiacra, amelyek megakadályozzák, hogy az anyákat joghátrányok ériék a munkahelyükön. Erről képviselőtársam beszélt az imént. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* Nekem el is fogyott az időm.

Köszönöm, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Z. Kárpát Dániel képviselő úr, Jobbik!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Bár egy kérdésem még lóg a levegőben, miszerint a CSOK módosítása után is elérhető lesz-e bevándorolt jogállású személyek számára - erre azért még szeretnék választ kapni -, de sokkal fontosabbnak és széles köröket érintőnek tartom azt, hogy a lakáscélú előtakarékoság kormány általi leépítése után mi következik, mi kerül ennek helyébe. Hiszen talán egyetért velem államtitkár asszony - és fideszes képviselőtársaim is - abban, hogy nagyon sokan a CSOK-hoz szükséges önrészt pontosan LTP-vel, lakáscélú előtakarékosággal, Fundamentával, egyebekkel szedték össze, azért, mert az önrészt sem tudták egy összegben letenni; még egy tipikus magyar élethelyzet, tehát a magyar fiatalok érdekében kell hogy felszólaljak.

Azáltal, hogy ezt a lakáscélú előtakarékosági, állami támogatási lábat megszüntette a kormány, számtalan fiatal kerül lehetetlen helyzetbe, ha mondjuk, CSOK-ot szeretne igénybe venni. De szeretném emlékeztetni képviselőtársamat arra is, hogy a magyar társasházakban lakó emberek 80 százaléka, tehát a társasházi beruházások 80 százaléka is ilyen lakáscélú előtakarékosági formából valósulhatott meg, legyen szó egy kazáncseréről, de legyen szó következményként akár az otthon bővítéséről, vagy olyan tér kialakításáról, ahová a vágyott gyermek megszülethet.

Összességében azt látom, hogy ha egy fiatal pár az önálló életét el szeretné kezdeni Magyarországon, brutális albérletárakkal találkozhat, nincsen kormányzati beavatkozás; megszüntetett lakáscélú előtakarékosági támogatással találkozhat, itt volt kormányzati beavatkozás, de negatív irányú; összességében viszont nem látom azt a reális alternatívát, hogy átlagfizetésből valaki, mondjuk, egy albérletben vagy egy bérleményben el tudja kezdeni a közös életét valakivel, családot tudjon alapítani. Támogatom azt, hogy mindenkinek legyen saját ingatlana, de az a köztes 10-15 év egyszerűen az önkív világából hiányzik, és nem kapunk válaszokat arra, hogy hogyan jusson el egy magyar, tipikus élethelyzetben lévő fiatal pár odáig, hogy saját ingatlanra szert tegyen.

Erre kell tehát választ kapnunk, mert enélkül komplett társadalmi csoportok maradnak ki a családvédelmi rendszerből. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Kétperces felszólalók még vannak, de a kormány nevében Novák államtitkár asszony kért szót, őt illeti. Parancsoljon!

NOVÁK KATALIN, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, tisztelt elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársak! Tisztelt Ház! Csak néhány dologra reagálnék, amelyek elhangzottak az elmúlt, most már nem is percekben, hanem hosszabb időszakban a vitában, és igyekszem valóban vitában maradni, már azokkal, akik egyáltalán itt maradtak, mert vannak olyanok is, akik elmondják és elmennek, de ehhez is hozzá vagyunk szokva.

Pedig éppen Varga-Damm Andrea képviselő asszonynak is szeretnék reagálni arra, hogy szerintem ne tévesszünk meg senkit azzal, hogy nem ismertek a szabályok, hiszen most valóban egy törvénymódosításnak a vitája zajlik, illetve egy benyújtott törvény és a hozzá kapcsolódó törvénymódosítások vitája zajlik, ezt is mindenki ismerheti, de mindenki megismerhette a már a Magyar Közlönyben megjelent rendeletek szövegét. Tehát javaslom, hogy aki esetleg még nem tájékozódott és úgy jött el a mai vitára, tegye meg, tájékozódjon. Kérem, ezt adják is át Varga-Damm Andrea képviselő asszonynak, hogy ha érdeklik a részletszabályok, akár annyira is, hogy részt vegyen érdemben is a vitában, először olvassa el azokat, utána tudunk arról érdemben vitakozni, beszélgetni. Szerintem érdemes, mindannyiunknak segíti a konstruktív, érdemi párbeszédét, beszélgetését az, ha a tényt legalább ismerjük, vagy ennyi fáradságot veszünk, hogy megismerjük.

Valóban, Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak a levegőben maradt egy kérdése immár több ízben is. Egyrészt a CSOK szabályozásánál azt tudom mondani, hogy az Európai Unióval konform módon szabályozzuk a CSOK-hoz való hozzáférést, tehát a jogszabályok az európai uniós előírásoknak megfelelően alakultak és vannak jelenleg is hatályban.

Illetve egyetérték önnek azzal a helyzetértékelésével, hogy a fiataloknak az önálló lábba állása, illetve az, amikor már megtalálták a párjukat, pont az a kezdő időszak, amikor el tudnának szakadni a szülői háztól, és ha már megvan az elköteleződésük, és tudják azt, hogy kivel szeretnék leélni az életüket, akkor ezt az első lépést meg tudják tenni. Én azt hiszem, hogy éppen ezért is olyan különleges az a babaváró támogatás, amit most bevezetünk, mert pont ezt a kezdő támogatást tudja megadni a fiataloknak. Ha belegondol tisztelt képviselő úr is abba, hogy mondjuk, egy fiatal pár mozgásteret tízmillió forinttal tud növekedni akkor, ha ők tudják, hogy szeretnének közösen családot alapítani, és ezt a tízmillió forintot teljesen szabadon használhatják fel - ha a családban arra van szükség, akkor ebből támogathatják akár a családtagjaikat, ha arra van szükség, akkor egy önálló otthon

megteremtéséhez szükséges kezdőtőkét ebből elő tudják teremteni, éppen azt az önrészt, amire ön is hivatkozott -, ez egy olyan lehetőség, amire eddig nem volt példa Magyarországon.

Ez annyit jelent, hogy tízmillió forint igénybevétele esetén is, még akkor is, ha nincsen úton az első gyermek, havi szinten nem haladhatja meg az 50 ezer forintot a törlesztőrészlet nagysága, tehát ez egy átlagfizetés mellett a fiatalok számára már igénybe vehető. Tehát mondhatjuk azt is, hogy egy átlagos élethelyzetben lévő fiatal pár számára ez a lehetőség nyitott lesz 2019. július 1-jétől.

(14.40)

Ha pedig esetleg akkor veszik igénybe ezt a babaváró támogatást, amikor már az első gyermekük megfogant és a várandósságnak az első három hónapja eltelt, akkor ezt teljes egészében akár úgy is megtarthatják, hogy nem kell egy fillért sem visszafizetniük. Tehát azért kapnak plusz 10 millió forintot, emellé jön még a CSOK potenciális 10 millió forintja és akár a 15 millió forintos kamattámogatott hitel, amelyből akár 4-5 vagy akár több millió forintot is el tudunk engedni, attól függően, hogy hány gyermeket vállalnak. Tehát a hitelt sem kell olyan mértékben nyögniük, mint akkor, ha nem alapítanak családot. Tehát azt tudom mondani, ha a fiatalok felelős módon döntenek a közös jövő mellett, akkor ehhez olyan támogatást fognak kapni - ennek a babaváró támogatásnak is köszönhetően, illetve a családvédelmi akciótervnek is köszönhetően -, amilyenre korábban még nem volt példa.

Nem szeretnék minden részletre kitérni, mert sok mindentről beszéltünk már. Dúró Dóra képviselő asszonynak köszönöm, hogy segített még tisztábbá tenni a képet, egytértek azzal a helyzetértékeléssel, amit ön is idehozott. Valóban, én nem szoltam arról, de még sok mindentről nem volt szó, hogy milyen következményei van annak, ha kitolódik a gyermekvállalás időpontja. Ma átlagosan 30 éves koruk után vállalnak Magyarországon gyermeket a nők, és ennek bizony szoros összefüggése van azzal, hogy utána meddőségi problémákkal is szembe kell hogy nézzenek nagyon sok esetben. Erről már az imént beszéltünk. És abban is egyetértünk, hogy a családbarát felsőoktatás is egy olyan fontos feladat, amiben még van előrelépési lehetőségünk.

A bölcsődéknél tennék annyit hozzá a képviselő asszony által elmondottakhoz, hogy valóban volt már vállalásunk bölcsődei fejlesztések terén. Egyrészt az ambíciószintünket növeltük, hiszen korábban 60 ezer bölcsődei férőhelyről beszéltünk, most 70 ezer bölcsődei férőhelyről. Másrészt pedig olyan átalakítása történt meg a bölcsődei rendszernek, amely többszereplőssé tette, több vállalkozót is akár beengedett ebbe a bölcsődei ellátásba, rugalmasabbá tette azt, és lehetővé tette azt, hogy Magyarországon attól függően, hogy valaki, mondjuk, egy nagyvárosban él vagy Budapest valamely sűrűn lakott kerületében vagy éppen egy kis vidéki településen vagy egy kis faluban,

ahhoz képest milyen bölcsődében helyezik el a gyermeküket. És tegyük hozzá azt is, hogy az önkormányzatok feladatait jelentősen megnöveltük ezen a téren: korábban csak a 10 ezer fő feletti lakosságú településeken kellett bölcsődét üzemeltetni, most már ezt az ellátást mindenhol biztosítani kell, ahol erre igény van, vagy legalább 40 három év alatti gyermek él. És emellett jelentősen megemeltük a bölcsődei finanszírozást is, feladatalapúvá tettük. Tehát én bízom benne, hogy ez a bölcsődei építkezés is elindult, azzal együtt, hogy én a nagyszülői gyedben ilyen értelemben még több lehetőséget látok. Szerintem nagyon jó az, ha a gyerekek családi körben lehetnek ilyen életkorban, tehát három év alatt. Ha ehhez tudunk minél több segítséget adni, azt hiszem, az igazán előremutató. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm. Folytatjuk a kétperces felszólalásokat. Nacsa Lőrinc képviselő úr, KDNP, parancsoljon!

NACSA LŐRINC (KDNP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Csak azért nyomtam gombot, mert több képviselőtársunk felháborodását szeretném tolmácsolni a Jobbik-frakció és Varga-Damm Andrea képviselő asszony irányába. Nem tudom, hogy Z. Kárpát Dániel a korrekt vitát promotálja-e a frakcióban is *(Z. Kárpát Dániel: Abszolút.)*, vagy csak minket kér számon ebből a szempontból. Varga-Damm Andrea állandóan a vitát kérdőjelezi meg, és mielőtt felszólalna, berohan, majd miután felszólalt, kirohan, és a vitában nem kíván részt venni. De azért azt a füllenést - hogy Z. Kárpát Dániel szavaival éljek - mégiscsak jó lenne helyre tenni, amit ő a család fogalmáról állított, és nagyon fontos, hogy idézzük fel Magyarország Alaptörvényének L) - L mint Lajos - cikkét: „Magyarország védi a házasság intézményét mint férfi és nő között, önkéntes elhatározás alapján létrejött életközösséget, valamint a családot mint a nemzet fennmaradásának alapját. A családi kapcsolat alapja a házasság, illetve a szülő-gyermek viszony.”

Reméljük, képviselő asszony felkészültebben érkezik a terembe, például az Alaptörvényből is, és nem mond olyan valótlanosságokat, amellyel mind a hallgatóságot, mind a választópolgárokat megteveszti. Köszönöm szépen. *(Közbeszólás a Fidesz soraiból: Így van! - Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Csárdi Antal képviselő úr, LMP, parancsoljon!

CSÁRDI ANTAL (LMP): Köszönöm szépen. Elmondtuk, hogy ez az egész javaslat szándékait tekintve rendben van, de azért lássuk be - és kérem kormánypárti képviselőtársaimat, hogy illő kritikával közelítsék meg a saját javaslatukat -, itt nagyon sokan ki fognak esni. Hogy csak egyetlenegy példát mondjak a kétperces keretre való tekintettel: Novák Katalin államtitkár asszony úgy fogalmazott, hogy egy átlagfi-

zetésből élő fiatal pár. És mi van azzal, aki nem átlagfizetésből él? Vagy az egyikük lényegesen kevesebbet keres egy átlagfizetésnél? Miért kell őket elengedni? Miért nem fontos társadalmi réteg a szegény ember a magyar kormány számára, most már bevallottan, hiszen jól láthatóan az átlagkeresettel bíró családok vannak most a fókuszban. Miért van most már sokadszorra elfelejtve a gazdaságilag gyengébb társadalmi csoport? Miért hátrányos helyzetűek az önök szemében a szegény magyar családok?

És, bocsánat, egyetlenegy példát hadd mondjak, és még erre vissza fogok térni a későbbiekben. Gyakorlatilag pontosan lehet tudni, hogy a támogatást nem fogja tudni igénybe venni, aki rossz adósként van nyilvántartva a KHR rendszerben. Merthogy mindegy, hogy passzív vagy aktív KHR-lista miatt esik ki. Mit jelent ez? Ez azt jelenti, hogy a devizahitel-károsultak egészét egy az egyben kizárták. (Z. Kárpát Daniél: *Ez így van.*) Miért? Az a tiszteletteljes kérdésem, államtitkár asszony: miért? Köszönöm szépen. (Taps a Jobbik soraiból.)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Most visszatérünk előre bejelentett felszólalókhöz. Ezek sorában most elsőként Mátrai Márta képviselő asszony, az Országgyűlés háznapja, a Fidesz képviselője következik. Parancsoljon!

MÁTRAI MÁRTA (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr!

Tisztelt Államtitkár Asszony! Kedves Képviselőtársaim! A családvédelmi akcióterv bevezetéséhez szükséges törvénymódosításokról szóló T/5132. számú javaslat teljessé kívánja tenni az akciótervben foglalt kedvezmények, támogatások lehetőségének a körét. Ennek megfelelő szabályozást és felhatalmazó rendelkezést tartalmaz. Sajnálatosnak tartom azonban azt, hogy az ellenzék részéről az elmúlt órákban részben vagy szinte teljesen csak kritikák fogalmazódtak meg a családvédelmi akcióterv bevezetésével kapcsolatban.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ha visszagondolunk a 2010 előtti évekre, akkor röviden összefoglalva az alábbiakkal szembesülhetünk: a családok kevés támogatásra számíthattak az államtól; minden év áremelésekkel indult, magas inflációval és megszorításokkal. A magyar családok számára a balliberális kormányok semmilyen lehetőséget nem biztosítottak, kormányzásuk 12 éve alatt csak alamizsnát adtak, selymen tartották az emberek nagy részét. Munkanélküliség, megszorítások, magas infláció, egekbe szökő államadósság - ez az önök mérlege, tisztelt képviselőtársaim. Úgyhogy kéretik ennek alapján megfogalmazni az akciótervvel kapcsolatos kritikáikat.

A magyar kormány a 2018. november-december hónapban lefolytatott nyolcadik nemzeti konzultáció első kérdésének és a polgárok erre adott 99,18 százalékos igenlő válaszána megfelelően „a népességfogyást nem bevándorlással, hanem a családok erőteljesebb támogatásával kívánja orvosolni”.

A nyolcadik nemzeti konzultációra 1 millió 382 ezer kérdőív érkezett vissza. Ez volt a harmadik legnagyobb részvételű nemzeti konzultáció, amely azt

mutatja - és igazolja valamennyiünk számára -, hogy az egész országnak fontos a családok helyzete, a gyermekvállalás és a demográfia kérdése.

A válaszadók akaratának megfelelően a kormány tehát meg kívánja védeni azokat az intézkedéseket, amelyeket a családok érdekében az elmúlt kilenc évben hozott. 2010 után végre adott annak a lehetősége, hogy a családtámogatás új rendszere több cikluson át fejtsen ki jótékony hatását. Abban azonban minden józan ember egyetért, hogy a migránsok Brüsszel által erőltetett kötelező betelepítése helyett (*Gréczy Zsolt: Jaj, Istenem!*) a magyar családokat kell támogatni.

(14.50)

Magyarország a családpolitika terén kimagaslót alkotott. Tekintettel a családtámogatási rendszer rugalmasságára, az első eredmények alapján már látszik is az egyértelmű javulás jele. „A magyarok ismét hisznek a jövőjükben, nemzeti egységet hoztunk létre a családok ügyében.” - mondta miniszterelnök úr az ez évi hagyományos évértékelő beszédében. A családvédelmi akciótervet itt jelentette be, és kiemelte, hogy ez a magyarok válasza, és nem a bevándorlás.

Tisztelt Képviselőtársaim! A családvédelmi akciótervnek egyrészt - előttem már többen is szóltak erről - azokra a részre térnek ki, amelyek 2019. július 1-jétől lépnek hatályba, és ezek a részek a következők. Az első a fiatal házaspárok gyermekvállalásának támogatása. Mit is jelent ez? Tízmillió forintos kamatmentes, szabad felhasználású hitel, amely igénylésének feltétele az édesanya életkora, és a család egyik tagja rendelkezzen legalább három év biztosított, akár hallgatói jogviszonnyal. Nem kell elkezdniük a törlesztést azoknak a házaspároknak, akik a támogatást a várandósság 12. hete után igénylik. Ebben az esetben a visszafizetés három évre felfüggesztésre kerül. A második gyermek születése után a tőketartozás - úgy, ahogy azt államtitkár asszony is az expozéjában elmondta - 30 százalékát elengedik, és újabb három évvel halasztódik a törlesztés. Végül a harmadik gyermek születése esetén a támogatás további részét teljes egészében elengedik, illetőleg elengedésre kerül. Ezzel a lehetőséggel három évig élhetnek a családok és a leendő édesanyák.

A második az otthonteremtési program bővítése. Az otthonteremtési program bővítése révén júliustól használt lakás vásárlásához és a kistelepüléseken élők otthonteremtéséhez is igénybe vehető ez a támogatási program.

A harmadik pedig a jelzáloghitelek csökkentése. Július 1-jétől a kétgyermekesek jelzáloghitel-tartozása is 1 millió forinttal csökken, a harmadik gyermeknél pedig 4 millió forintot vállal át az állam. A nagycsaládosok autóvásárlásához is segítséget kíván nyújtani a kormány, mégpedig úgy, hogy július 1-jétől 2,5 millió forint támogatást biztosít a legalább három gyermeket nevelőknek, ha minimum hétszemélyes új személygépkocsit vásárolnak.

Tisztelt Képviselőtársaim! A magyar emberek több alkalommal is kifejezésre juttatták, hogy meg akarnak maradni magyarnak.

Szeretik saját kultúrájukat és szokásaikat. Nem akarnak más szokások szerint élni. Őrzik nyelvüket, és gyermekeiknek ezt a megbecsült életrendet akarják hagyományozni. Ez a mai önző világban akkor lesz sikeres, ha támogatjuk a családokat, az értelmesen felnevelt gyermekeket, ha bátorítjuk a gyermekvállalást, és megvédjük az édesanyákat. Ez a polgári kormány családvédelmi terveinek és intézkedéseinek a lelke, és amikor annak részleteiről szavazunk, akkor bizony erről kell dönteni.

Meggyőződésem, hogy az élet kultúrája és a nemzeti megmaradás parancsa ölt testet ezekben az intézkedésekben. Mindenkinek a lelkiismerete dönti el, hogy erre milyen választ ad. Én arra biztatom képviselőtársaimat, hogy támogassák az előttünk fekvő törvényjavaslatot. Köszönöm megtisztelő figyelmüket, hiszen ez valamennyiünk és a magyar nemzet érdekét szolgálja. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Z. Kárpát Dániel képviselő úr, Jobbik. Parancsoljon!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Ha meg akarjuk állapítani, hogy hol lenne érdemes leginkább beavatkozni a családtámogatási rendszerbe, többször elmondtuk, hogy az egygyermekeseknél leginkább vagy éppen az első gyermeküket tervezőknél is érdemes lenne olyan motivátorokkal hatni, amelyek által azt érezhetik, hogy részei ennek a rendszernek. Főleg azért, mert ha a Demográfiai portré 2018-as adatait vizsgáljuk, amiben nagyjából a kétszer elmúlt nyolc év adatai fellelhetők, vagy akár még régebbre tekintenek vissza, azt látjuk, hogy az ezredforduló óta megfigyelhető az első gyermeküket vállalók arányának a csökkenése 92 százalékról 84 százalékra.

Ez egy az egyben azt jelenti, hogy 8-ról 16 százalékra emelkedett a gyermektelenek aránya. Csökkenés látszik, bár szerencsére csak minimális, a kétgyermekesek számában, és 75 százalékról 67 százalékra csökkent azok száma, akik az elsőt követően második gyermeket is vállalnak. Az az óriási szerencsénk, hogy a nagycsaládosok helyzete stabil, tehát mondhatjuk, hogy ők húzzák a hátukon ezt az egész szisztémát a tekintetben, hogy nem még nagyobb a zuhanás, és nem még nagyobb a mélyrepülés.

Úgy gondolom, bár a bérszínvonal nagyon fontos kérdéskör, de legalább második helyen, második pillérként található a lakhatási szegmens megoldása. Éppen ezért, ma már elhangzott, hogy mennyire riasztó adott esetben az új építésű ingatlanok vagy éppen az átadott lakások száma. Ha a jelenlegi ütem folytatódik, elmondhatjuk, hogy olyan 200-250 évente fordul meg a jelenlegi magyar ingatlanállomány, amely egy békásmegyeri panelház esetében nem túl rózsás jövőképet fest fel. Azt is látjuk, hogy míg valóban 2005-ben még 41 ezer fölött volt az egy évben átadott, megépített ingatlanok száma, addig most óriási küzdelmek árán sikerült ezt 18 ezerre feltornászni a tavalyi évben, ami már egy komoly előre lépés, mondjuk, a '14-es, '15-ös állapotokhoz képest,

ahol 7-8 ezres adatok sorjázta egymás mögött. Nyilvánvaló módon a CSOK átmeneti felhajtó hatása ebben benne van. Pontosan az a problémám vele, hogy jellemzően a felső középosztálytól felfelé tud ez hatni, és új építésű ingatlanok tömegéről van szó, miközben van egy óriási üres ingatlanbázis, nagyjából félmillió, jellemzően leromlott állapotban. De ha csak az egytizedét bérlakás formájában be tudnánk hozni ebbe a rendszerbe, számos magyar fiatal számára adna érdemi életlehetőséget, és a bérlakásprogramról sem mondtunk le, ahogy említettük.

A CSOK módosítása tekintetében viszont lényegi és érdemi módosító javaslatokkal szeretnék élni. Államtitkár asszonynak köszönöm az érdemi választ a bevándorolt jogállásúak által elérhető CSOK tekintetében. Ugyanakkor van itt még két bökkenő, amin én mindenképp módosítanék. Az egyik az lenne, hogy a használt ingatlanok tekintetében nemcsak a kedvezményes hitelt terjesztenénk ki, hanem az adott támogatás mértékét is egyfajta nyomon követő rendszerben hozzáemelnénk ehhez, ha kell, akkor lépcsőzetesen, ha több év alatt, akkor több év alatt. Úgy gondolom, itt lenne mozgáster, és a hazai építőiparnak ez egy újabb felhajtóerőt adna például abban az irányban, hogy az évenkénti 40 ezer átadott ingatlant újra elérjük. Ez százévenkénti ingatlanállomány-cserét tesz még mindig csak lehetővé. Tehát az említett békásmegyeri panelházunk lakói még mindig nem lélegezhetnek fel, de egy kicsit rózsásabb lehet az a jövőkép.

Szeretném hozzátenni, hogy mindenképp indokoltnak tartanék valamilyen felső határt bevezetni nemcsak a CSOK kiterjesztése vagy a CSOK egésze tekintetében, de számos családtámogatási elemnél. A CSOK példájával élve érdekel a véleményük a tekintetben, hogy mondjuk, egy 150 vagy 200 milliós villa esetében érdemes-e nekünk családi otthonteremtési kedvezményt adni. Én azt mondom, hogy legalább nyissuk ki ezt a vitát; nyilván a nem felé hajlok. Tehát azt mondom, hogy bizonyos vagyontömeg vagy pedig bizonyos ingatlanérték fölött nem feltétlenül akarok olyan mértékű támogatást adni, mint a valóban rászorulóknak esetében, de úgy gondolom, ez legalább vitára érdemes pont. Valamilyen értelmes, összegszerű felső határban mindenképpen meghúznám ezt, nem is elsősorban jövedelemarányosan, hanem inkább az ingatlan értékét figyelembe véve. Egyértelműen az lenne a cél, hogy a „befektetési” céllal kedvezményt felvevőket egy kicsit hátrébb szorítsuk azoknál, akik valóban rászorulnak erre a kedvezménytömegre, és nyilvánvalóan ezzel demográfiai szempontokat is szolgálunk.

Végül pedig még egy olyan kérdés merült fel, amellyel kapcsolatban egyértelmű választ nem kaptunk, ez a családi pótlék és számos más befagyott családtámogatási forma legalább inflációkövetővé tétele. Én nem vagyok olyan bátor, mint egyes ellenzéki képviselőtársak, én nem mondanám azt, hogy ezeket azonnal 500-100 vagy 400 százalékkal emelni kellene. Nagyon támogatom azt a vonalvezetést, amely a munkajövedelem könnyebb elérhetővé tételét prioritizálja azzal szemben, hogy alanyi jogon kapjanak magyar családok támogatást. Tehát ha valaki megkérdez

engem a feltétel nélkül bevezetendő alapjövedelemről, akkora nemmel fogok szavazni, hogy ez a gomb itt kiszakad előttem. Tehát egyértelműen támogatom azt az irányvonalat, hogy a munkajövedelmet tegyük könnyebben elérhetővé.

(Az elnöki széket Lezsák Sándor,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

De vannak bizonyos esetek, ahol a családtámogatási formákat legalább inflációkövetővé téve olyan tisztességes magyar embereken segíthetünk, akik egészségi állapotuknál fogva, szociális körülményeik váratlan romlása folytán - például egy devizahiteles krízisből következően - olyan helyzetbe kerültek, hogy érdemi és életbe vágó segítséget nyújthatunk számukra, akár ezen formák inflációkövetővé tételével. Úgy gondolom, így lehetne kiegyensúlyozni ezt a rendszert. Higgyék el, ennek a demográfiai pozitív következményei is, ha nem is egy vagy kettő esztendőn belül, de fél évtizedes távlatban jelentkeznének. Köszönöm a figyelmet. (*Taps a Jobbik padsoraiban.*)

(15.00)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kettőperces hozzászólások következnek. Megadom a szót Csárdi Antal frakcióvezető úrnak, képviselő úrnak.

CSÁRDI ANTAL (LMP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Engedjék meg, hogy reagáljak Mátrai Márta háznagy asszony hozzászólására! Képviselő asszony, szeretném, ha pontosan értené, hogy nem bántani akarom, de ön foglyává vált a leírt szövegének, merthogy nem az történik, amit önnek leírtak a papírra.

Elmondtuk, nem csak én, több más ellenzéki képviselőtársam is, hogy igen, azt gondoljuk, ez a családvédelmi akcióterv tartalmaz támogatható elemeket, és igen, ebben az akciótervben vannak előremutató lépések. Ugyanakkor valóban azt gondolom, mindannyiunknak kötelessége, felelőssége, hogy elmondjuk, önöknek meg kötelessége és felelőssége, hogy érdemben elgondolkodjanak azokon a kritikus megjegyzéseken, amelyek felmerülnek a javaslat kapcsán. Csendesen jegyzem meg, hogy ezért lett volna szerencsésebb, ha itt egy törvényjavaslat van, ha egy kidolgozott törvényjavaslatot kaptunk volna kész anyagként, és nem egy későbbi esetleges rendeletalkotásra adunk felhatalmazást. (*Novák Katalin: Kész a rendelet!*)

Amikor arról beszélünk, hogy családvédelem, akkor azt gondolom, sok mindenről kell beszélnünk. Ha családvédelemről beszélünk, akkor azt gondolom, beszélnünk kell a munkavállalói jogokról, mert a családot azzal is meg kell védeni, hogy nem engedem, hogy túldolgoztassák, agyondolgoztassák a szülőket, hiszen attól lesz működő egy család, hogy együtt vagyunk, és együtt töltjük az időnket, értékes időt töltünk együtt. Azt gondolom, igen, a devizahitelek problémájának megoldása megint csak egy kihagyhatatlan eleme ennek a családvédelmi rendszernek, mert már évek óta

várják a rászoruló családok, hogy megvédjék őket a bankoktól, és ne EBRD-paktumokat kössenek.

Azt gondolom, ha figyelembe vesszük azt, hogy a budapesti lakásárak ott tartanak (*Az elnök csengetésével jelzi az időkeret leteltét.*), hogy egy 60 négyzetméteres lakás 35 millió forint, akkor majd a hozzá tartozó hitelbírálat során még egy csomó probléma elő fog kerülni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, frakcióvezető úr, képviselő úr. Kettő percre megadom a szót Hoppál Péter képviselő úrnak, Fidesz.

DR. HOPPÁL PÉTER (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A vita folyamatát figyelve úgy érzékelem, hogy a tisztelt ellenzéki képviselőtársaink felszólalásai rendre azt a tematikát követik, hogy valamiféle kritikai megnyilvánulással azért élnek (*Csárdi Antal: Elnézést!*), hogy megpróbáljanak találni ebben a támogatási programcsomagban olyan pontokat, amelyeket kevésnek ítélnék meg. (*Z. Kárpát Dániel: Ezt hívják demokráciának!*) Csárdi képviselő úr egymás után két körben is szólt. Az egyik kétperces hozzászólásában úgy fogalmazott, mintha kirekesztő volna ez a törvényjavaslat-csomag bizonyos társadalmi szegmensek irányába, most legutóbb pedig azt mondja, hogy a kritikát nem fogadja a kormány. Én pont az ellenkezőjét érzékeltem, hiszen államtitkár asszony élt azzal a lehetőségével, hogy az expozéjában részletesen kifejtett indítvány kapcsán egyébként az imént, többórnyi vita után, megfogalmazta az önök felvetéseire a kormányzat választását. Tehát én pontosan egy konstruktív vita jeleit látom kibontakozni.

Az önök részéről az a megfogalmazás, hogy is mondták, hogy ez kevés vagy még több kéne hogy legyen, olyan, mint a „Harminc. Mi harminc? Mi mennyi?” - én azt mondom, hogy harminc, te azt mondog, hogy negyven. Tehát értem, hogy az ellenzéki álláspont szemszögéből nem szabad megdicsérni egy kiváló kormány-előterjesztést sem, de legalább a legkisebb közös többszöröst talán érdemes lenne megkeresnünk. Z. Kárpát képviselőtársunknak egyébként a szakmailag felkészült felszólalásai mutattak olyan jeleket, hogy igenis keresi a lehetőséget arra (*Derűltég a kormánypartok soraiban.*), hogy megtalálja az érdemi pozitívumait ennek az előterjesztésnek.

Azt hiszem, ez a jó iránya a vitának, és szerintem jobban teszik a saját szavazóik miatt, ha ezen a mezsgyén maradnak. Jó munkát! (*Taps a kormánypartok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Csak jelzem, hogy ebben a kétperces körben még egyszer fideszes hozzászólásra nem adhatok lehetőséget, majd a következő körben.

Előre bejelentett felszólaló következik: Vinnai Győző képviselő úr, Fidesz.

DR. VINNAI GYŐZŐ (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Asszony! Tisztelt Képviselőtársaim!

Mielőtt a felszólalásomhoz hozzákezdenék, nem akarom tovább dicsérni Z. Kárpát Dánielt, nehogy kizárják a frakcióból (*Z. Kárpát Dániel: Ne rúgassanak már ki!*), de én is látom a konstruktív vitát, és ez már egy jó pálya véleményem szerint, ha arról beszélgetünk, hogy mit lehetne még hozzátenni ehhez a családvédelmi akciótervhez, mit lehetne még támogatásban megfogalmazni.

A család a legtartósabb kötelék a történelemben, valódi érték, a társadalom alapja, hazánk jövőjének záloga. A családok megerősítése, támogatása, a vágyott gyerekek megszületése előtti akadályok lebontása, a fiatalok életkezdésének támogatása, a nagycsaládosok erőfeszítéseinek elismerése, a családbarát szemlélet megerősítése közös felelősségünk.

Kedves képviselőtársaim, hadd utaljak egy közel száz évvel ezelőtti mondásra! Az első világháború után is nehéz helyzetben voltunk, Trianon után vagyunk, és akkor volt egy ilyen mondás, hogy „egyet az anyának, egyet az apának, egyet a hazának”. Ez volt akkor a háromgyerekes családmódel kiindulópontja, mert nagyon nehéz gazdasági, társadalmi helyzetben volt Magyarország, talpra kellett állni. Azt gondolom, ha a demográfiát nézzük, akkor a második világháború után is először a '70-es évek végén, a '80-as évek elején Fekete Gyula írásai hívták fel a figyelmet erre. Éppen erről képviselőtársammal, Lezsák Sándorral beszélgettünk, tőle kaptam meg kis gyűjteményes formában ezeket az írásokat. Ajánlom minden, nem csak ellenzéki, kormánypárti képviselőtársamnak is, hogy milyen felelősséggel írt erről a demográfiai problémáról Fekete Gyula. Nem akarom azt mondani, de hogy mondjam: érdemes elolvasni.

És akkor itt vagyok a hozzászólásom lényegénél, hogy mentalításban, ahogy államtitkár asszony is mondta, a magyar fiatalok családközpontúak: életre szóló döntéseket hoznak, amikor elkezdik az életüket, megházasodnak vagy férjhez mennek a hölgyek, akkor hoznak egy döntést. Nekünk vagy a kormánynak és a kormánypárti képviselőknek a legfontosabb az, hogy elősegítsük ezt a döntést, elősegítsük a pozitív döntést, és a vágyott gyerekek megszülessenek. Minden felmérés azt mutatja, hogy szeretnének két gyereket vagy urambocsá, akár több, három-négy gyereket is, de valahogy nem születnek meg ezek a gyerekek; sok összetevője van ennek. Tehát szerintem a kormány teszi a dolgát, és elősegíti azt, hogy ezek a gyerekek megszülethessenek.

Sok vita volt a termékenységi rátáról vagy mutatóról, de senki nem mondta még, hogy az uniós átlag mennyi, és mi honnan jöttünk fel. 2011-ben 1,23 volt, és most 1,5 körül vagyunk, ahogy államtitkár asszony is elmondta, de azt még senki nem mondta, hogy körülbelül ennyi, 1,58 az uniós átlag. Tehát vannak az Unióban, akik persze jobban teljesítenek, Magyarország is már jobban teljesít, és vannak, akik kevésbé jól teljesítenek.

Tehát mire jó ez a családpolitika? Mire jó a kiszámítható és következetes, állandóan bővülő családpolitika, konkrétan ez a családvédelmi akcióterv? Arra jó, hogy elősegítse azt a döntést, hogy a magyar fiata-

lok, a magyar fiatal családok, házások jó döntést hozzanak, életre szóló döntést hozzanak: biztosítva legyen a lakhatásuk, ha dolgoznak, akkor családi adókedvezményük legyen; ez is állandóan bővül, tehát otthoneremtés után családi adókedvezmény. A munkavállalás elősegítése, a nők esetében a gyed extra például ezt jelenti, és Európában, de talán a világon is követendő példa, hogy a főállású anyaság bevezetésére is kísérletet teszünk, vagy ha valaki négy gyermeket nevel, az a hölgy szja-mentességet kap élete végéig.

(15.10)

Tisztelt Képviselőtársaim! Engedjék meg, hogy két területről szóljak csak röviden, mert már annyi mindenről volt szó. Az egyik a nagycsaládosok számára a kedvezményes autóvásárlási program. Miért fontos ez? Hiszen, ahol sok gyerek van és a sok gyerek ott van körülöttünk, az az öröm forrása, de akkor nehezebb a mozgás, a mobilitás. Ezért fontos, hogy legyen olyan személygépkocsijuk, autójuk a nagycsaládosoknak, hogy mindannyian el tudjanak menni, akár együtt közös programra, és ezért a három- vagy többgyermekes nagycsaládosok számára igénybe vehető az a támogatás, amiről ma már volt szó. 2,5 millió forintot lehet igénybe venni, de legfeljebb az autó bruttó vételárának felét, mert azért van olyan olcsóbb autó, amely esetleg ennek nem felel meg. De ha valaki drágábbat akar venni, akkor megteheti, mert felső határ nincs.

Az igénylés menete pedig nagyon egyszerű. Nem kell kifizetni ezt a 2,5 millió forintot, hiszen az Államkincstár ügyfélszolgálatainál vagy a kormányablakoknál benyújtott kérelemmel történik, és a jogosultsági feltételek megállapítása után az Államkincstár kiállítja a támogatást megállapító határozatot, így csak a fennmaradó összeget kell a nagycsaládosoknak kifizetniük. És - talán még erről nem volt szó - jogosítvány azért szükséges hozzá. De ha az igénylőnek nincs jogosítványa, de a házas társának van, akkor is benyújthatják az igényt. Ez nagyon fontos. Eladni három éven belül nem lehet, tehát nem idegeníthető el. Új autó, ha nem mondtam volna, és igényelhetik egy-egy szülő családok is ezt a hétszemélyes autót.

Tisztelt Képviselőtársaim! Röviden még egy dolgról beszélnék, amit a saját választókerületemben - vidéki választókerületről van szó, Északkelet-Magyarországról - érzékelek. Nagyon jó volt az óvodafejlesztési program. Nagyon jó volt, hogy '15-ben hároméves kortól kötelezővé vált az óvodáztatás. Ez nem pénzben mérhető. Vannak olyan gyerekek, hátrányos helyzetű családoknál nevelkedő gyerekek, akiknek hároméves korban az óvodai programok magatartásbeli, kulturális ugrást is jelentenek, mert olyat látnak ott, amit esetleg a családban még nem láttak. Nem a családokat bírálom ezzel, hanem a hátrányos helyzetre szeretném felhívni a figyelmet.

Ugyanez a családvédelmi akciótervben a bölcsődefejlesztési program, amelyre nagyon nagy igény van, legalábbis több település polgármesterével

egyeztetve szeretnének bővíteni bölcsődét vagy építeni új bölcsődét. Egyébként még nem futott le ez az óvodafejlesztési program sem, de a bölcsődénél az, hogy van közel 50 ezer bölcsődei férőhely, és ezt szeretnénk 10 ezerrel növelni egy évben belül, 2022-re pedig 70 ezer főre növelni, véleményem szerint könnyebbé teszi a nők munkavállalását, visszajutását a munkába.

Befejezésül hadd utaljak egy mondásra, amely mifelénk járja, a mi megyénkben, Szabolcs-Szatmár-Bereg megyében - és most véletlenül nézek csak az ellenzék irányába -: beszélni fekvé is lehet, cselekedni, az más. Cselekedni kell, ez a családvédelmi akcióterv a kormány cselekvőképességét bizonyítja, nem egy lezárt folyamatról van szó, hanem bővítendő programról. Azt gondolom, hogy az ellenzéknek is tudomásul kell venni, hogy ez az egyik legsikeresebb programja a kormánynak. Gratulálok! *(Taps a kormánypartok padsoraiból. - Közbeszólások a kormánypartai padsorokból: Bravó! Bravó!)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Vinnai Győző képviselő úr. Megadom a szót Ander Balázs képviselő úrnak, Jobbik.

ANDER BALÁZS (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! „Örültség semmit sem tennünk, ha mindent nem tehetünk is” - mondta a XVII. század jeles politikusa, nagybirtokosa, Esterházy Miklós gróf azon a Magyarországon, amely a török ellen vívta élet-halál harcát. Ha a népesedési küzdelmet, ezt a demográfiai katasztrófát nézzük, akkor azt kell mondanunk, hogy valóban egy élet-halál harcot vív a nemzet. Mi, a Jobbik frakciója egészen biztos, hogy ilyen alapállásból közelítjük meg ezt a kérdést.

Nagyon kérem kormánypartai képviselőtársaimat, hogy ha kritikát hallanak, akkor azt ne annak vegyék, ne úgy fogják fel, hogy mi magát a problematikát tagadjuk. Ez egyáltalán nincs így. Ha kritikákat fogalmazunk meg, azok azért történnek, mert nem tartjuk elégségesnek ezeket az intézkedéseket ahhoz, hogy azt a gyászos folyamatot, azt az iszonyatos lejtőn való száguldást a lepusztulás felé megállítsák, ami a szakadékba fogja rántani a magyar nemzetet. Ebben egészen biztosak lehetnek, hogy mi így gondoljuk, így érezzük.

Ha Selmeczi képviselő asszony egy Cseh Tamás-idézettel kezdett, akkor hadd kezdjek én is egy idézettel, ami talán alátámasztja majd, amit eddig elmondtam. Babits Mihály még anno a Nyugatban fogalmazott úgy, amikor sok-sok évtizeddel ezelőtt - lám, lám, ez a probléma nem új keletű - így írt: „Beszélni kell, kiáltozni, sírni, amíg valaki a védekezést meg nem találja. Ha egyszer a magyarság elpusztul: el fog pusztulni emléktelenül, nyomtalanul. A kutya sem ugat utánunk. A varjú sem károg utánunk. Mindaz, amit tettünk és teremtettünk, eltűnik, mintha sohasem lett volna.” Erről van szó.

Így állunk hozzá, konstruktív módon, és ha szűkebb pátriámat is idekeverem, Somogyországot, akkor Balázs Béla megyés püspöknek az öt évvel ezelőtt tett nyilatkozatát tudnám idecitolni, aki a Somogyi

Hírlapnak úgy nyilatkozott, hogy az Ormánság kikapcsolása után száz évvel a halál beköszöntött Somogy megyébe is, hiszen jóval többet temetnek, mint ahány keresztelő vagy éppen születés van. Valóban, a népességfogyás, az elöregedés és - beszéljünk őszintén - az etnikai átstrukturálódás alapjaiban fogja meghatározni a XXI. századi Magyarország sorsát. Ha megnézzük, hogy milyen demográfiai folyamatok hatnak, milyen iszonyatos népességcsökkenés áll előttünk, akkor nem a valóságtól elrugaszkodott az a jóslat sajnós, hogy mondjuk, 50 esztendő múlva ebben az országban alig él majd 6, nagyon jó esetben 7 millió ember.

Most szépkorú honfitársaink a társadalomnak körülbelül 20 százalékát alkotják, egy emberöltő múlva, a század közepére ez az arányszám egyharmad lesz. Nekünk itt az Országgyűlés falai között ezekhez a feltételekhez kell alkalmazkodni, és a politikát ennek megfelelően kellene folytatnunk, ehhez kellene nekünk alkalmazkodni, és látni ezeket a folyamatokat úgy, ahogy Z. Kárpát Dániel képviselőtársam hiányolta és kérte, hogy legyenek meg ezek a prognózisok. Ne csak néhány éves kitekintéssel, hanem 20-30-40 évre előrevetítve is, hiszen ne négyéves ciklusokban gondolkodjunk, mert a magyar nemzet sorsa ennél sokkal-sokkal többet érdemel. Látni kell, hogy a legdinamikusabb néprétegek elvándorolnak Magyarországról és nagyon örülünk annak, ha néhány ezer fővel, adott esetben, mondjuk, majd 10 ezer fővel nőne évente a születések száma Magyarországon. De mennyivel egyszerűbb lett volna, mondjuk, azt a 800 ezer fiatal itthon tartani *(Moraj a kormánypartai padsorokból. - Közbeszólások: Ez nem igaz! Nem így van!)*, és olyan körülményeket teremteni számukra, hogy ne külföldön keressék a boldogulást, és ne minden hatodik vagy hetedik magyar gyermek immáron valahol Nyugat-Európában lássa meg a napvilágot.

Ilyen folyamatok mellett a humán erőforrások bizony döbbenetes módon le fognak gyengülni, és ez teljesen egyértelműen együtt jár majd azzal, hogy a befektetési lehetőségek is csökkennek, a gazdaság lehetőségei hihetetlenül beszűkülnek, hiszen ha egyharmados időskorú arányról beszélünk néhány évtized múlva, akkor azt is meg kell nézni, hogy mekkora most az átlagnyugdíj, és a mostani bérek mellett milyen lesz azoknak a nyugdíjnak a vásárlóereje. Nyilvánvalóan gyalázatosan alacsony. Ha egy ilyen ország képét vetítjük előre, amit, még egyszer mondom, nagyon helyesen hiányolt képviselőtársam, akkor jobb bele nem gondolni abba, hogy mondjuk, a mostani fiatalokra vagy a középgeneráció tagjaira milyen élet, milyen sors vár ebben az országban. Teljesen egyértelmű, hogy a népesedési és a gazdasági folyamatok ezer szállal összefonódnak egymással, és ha erről mi nem veszünk tudomást, hanem sok esetben valamilyen politikai korrektségre hagyatkozva a fejünket a homokba dugjuk, mint valami polkorrekt strucc, akkor azt hiszem, hogy megfelelő adekvát válaszokat sem tudunk találni ezekre a valóban égető problémákra.

Nos, ha itt az etnikai átstrukturálódásról volt szó, akkor megemlíteném azért Pénzes János kutatásait.

A Debreceni Egyetem volt olyan bátor ahhoz, hogy tulajdonképpen a magyar állam helyett ezt elvégezze, és kiderült, hogy az elmúlt 30-35 esztendőben a magyarországi cigány lakosság száma bizony a két és félszeresére nőtt, a nyolcvanas évek elején tapasztalható 400 ezer főről mostanra körülbelül 1 millió főre. És ha azt is nézzük, hogy a gazdasági-társadalmi feltételrendszer, amit immáron kilencedik esztendeje önök is itt megteremtettek, az bizony a születéseknek egy jelentős részét belepréseli a roncsársadalmi létbe, és azt kell mondani, hogy a magyar társadalom egy jelentős része ebben a roncsársadalmi létben termelődik újra; s azt is ki kell mondani, hogy bizony a mélyszegénységnek van egy etnicizálódása Magyarországon, amiről most ne vitatkozzunk, hogy jó vagy rossz, nyilvánvalóan nem mondom, hogy jó, de a szociológusok is azt mondják, hogy ez a folyamat, ez a jelenség kétségkívül létezik Magyarországon.

(15.20)

És ha az egykori miniszterelnöki tanácsadó, Bogár László szavait felidézzük, ő mondta azt, hogy ebben a roncsársadalmi létben figyelhető meg a születések egyre növekvő, demográfiai robbanásszerű produktuma, nem pedig azokban a célcsoportokban, amelyeket önök elsődlegesen meghatároznak. De erről egyébként itt ma már volt szó. Jó lenne, ha ezt is látnánk, és ezekre a problémákra is valamiféle normális válasz születne.

S akkor itt kell azt a kérdést is megpendíteni, hogy ha minden így megy tovább, akkor néhány évtized múlva annak a magyarországi cigányságnak a válára nehezedne a társadalom zömét alkotó idősök eltartása, amely cigányság a rendszerváltás óta sajnos önmaga is eltartotti státuszban van, többek között betudhatóan annak a szélsőliberális gazdaságpolitikának, amelyik a magyar gazdaságot a rendszerváltást követő években, illetve az azt megelőző egynéhány évben szőnyegbombázás-szerűen tönkretette. Ha ezt elismerjük, ha valóban nem rezelnek be önök sem attól, hogy ezeket a kérdéseket föltegyék, és itt megvitassuk ezeket a problémákat, akkor ezekre válaszokat is kellene adni.

S akkor itt a következő kérdésem, tisztelt kormánypárti hölgyek és urak, hogy hogyan fog ez működni, ha a cigány fiatalok körében a korai iskolaelhagyók aránya - KSH-adat, tehát nem mi, nem a gonosz Jobbik hazudja ezt, hanem KSH-adatról van szó - több mint 60 százalékos. Úgy lépnek ki ezeknek a fiataloknak a tömegei a közoktatás világából, hogy semmiféle szakmával vagy éppen érettségivel nem rendelkeznek, tehát a XXI. századi munkaerőpiacon nem tudják betölteni azt a feladatot, amit alapesetben be kellene tölteniük. Nem biztos, hogy ez minden esetben csupán az ő hibájuk, holott hozzáteszem, nyilvánvaló módon én soha nem fogom azt mondani, hogy nem létezik egyéni felelősség.

Nos, ha ezeket a problémákat mind-mind megvizsgáljuk, és azt is, hogy a mostani oktatásunk mennyire felel meg, mondjuk, a dr. Benda József által

meghatározott elveknek - ismerik, főleg a KDNP pad-soraiban a nevét, illetve a munkáját is, „A szakadék szélén”-t, amely a magyarországi demográfiai pusztulásunkkal foglalkozik -, ő fölvetette azt a kérdést, hogy hol vannak azok a proszociális viselkedési formák, amelyekre a fiataljainkat az iskolában kellene ránevelni. Úgy nőnek itt föl nemzedékek, hogy jó esetben 12 éven keresztül egymás tarkóját nézik a fiatalok, és az ösztönző, pozitív együttműködésről mint olyanról az iskola keretei között, a közoktatás világában nem is hallanak. Nyilván ez egy olyan új szemléletet igényelne, amittől sajnos még nagyon-nagyon messzire vagyunk. De véleményem szerint, és Benda József véleménye szerint is, talán ez lehetne az egyik lelki megalapozása annak, hogy ez az ország, ez a társadalom valóban úgy nézzen ki, mint ahogy ki kellene néznie, és azt az anómiát, azt a társadalmi bizalomvesztéses folyamatot magunk mögött tudjuk hagyni, amelybe most már évtizedek óta ezt a társadalmat beletaszították.

Ha megnézzük azt, hogy milyen súlyú problémáról van szó: itt többektől elhangzott, államtitkár aszszony is azt mondta, hogy '81-től figyelhető meg ez a probléma. Igen, '81-től figyelhető meg a probléma. Csak hogy a súlyosságát érzékeltessem, és ezzel is azt támasszam alá, hogy a Jobbik igenis érzékeli a veszélyt, és igenis konstruktív módon fog ezekhez a kérdésekhez viszonyulni, a probléma nem '81-ben kezdődött. Akkor vált láthatóvá. Aki egy kicsit is foglalkozott demográfiai kérdésekkel, az pontosan tudja, hogy van egy cikluseltolódás, hiszen azok a fiatal generációk, amelyek hiányoznak, nem egy-kettőre nyilvánulnak meg hiány formájában, hanem meg kell várni, míg az előző generáció kifut. S bizony ez a népesedési válság már elkezdődött az ötvenes évek végén. '54-ben még 223 ezer gyermek született ebben az országban a nagyjából százezres elhalálozás mellett, és mostanra jutottunk el odáig, hogy 130 ezren halnak meg, és alig 90 ezren vagy még annyian sem születnek éves szinten. Tehát ha mindezt egymás mellé rakjuk, akkor jól látható, hogy ahhoz, hogy itt, mondjuk, egy 10 milliós ország ábrándképében tudjunk gondolkodni, bizony-bizony a szülőkorba lépő 45 ezrenyi nőnek három gyermeket kellene vállalnia. Ugye, belátják képviselőtársaim, hogy ez milyen illúzió.

Sajnos, és tényleg sajnos, azt kell mondjam, ha önök nem bevándorlásban gondolkodnak, akkor a 10 milliós Magyarország képétől el kell búcsúznunk. Mi biztosan nem gondolkodunk ilyesmiben. Mint ahogyan napirend előtti felszólalásomban is utaltam rá, Thilo Sarrazinnak, az egykori német szociáldemokrata politikusnak, a Bundesbank egyik vezetőjének 2010 augusztusában jelent meg egy vaskos, 460 oldalas könyve a bevándorlás veszélyeiről. Tehát ha ilyen vádakkal illetnének minket, akkor nagyon kérem a konstruktivitás jegyében kormánypárti képviselőtársaimat, hogy ezeket a vádakokat ne vágják a fejünkhöz, mert ha valaki nem fondorkodik ilyesféle népeségcserében, akkor az egészen biztos, hogy a Jobbik, mert valóban nem ezt tartjuk a megoldásnak. (Dr. Tilki Attila: *És Gyurcsány Ferenc?*) Képviselőtársam, nyomjon gombot, és akkor majd elmondhatja, hogy

miért telepítettek be az elmúlt néhány esztendőben 86 ezer bevándorlót Magyarországra. Erre kellene első körben válaszolni.

Az a helyzet, hogy 1958-ban csökkent a teljes termékenységi arányszám először 2,1 alá, tehát ami biztosította volna a reprodukciós szintet Magyarországon. Nem '81-es történetről van szó, hanem még néhány évtizeddel korábbra visszamehetünk. Ez pedig, mint ahogy az előbb is elmondtam, nagyon jól érzékelteti ennek az iszonyatos problémának a súlyát. 1980-ban Magyarország lakossága 10 millió 700 ezer fő fölött tetőzött, most pedig alig 9 millió 800 ezren élnek ebben az országban. S azt is hozzá kell tennem, hogy az előbb említett és mindenféle értékítéletet mellőző, de mégiscsak jelen lévő etnikai átstrukturálódás mellett azt kell mondjam, hogy a magyarság fogyása döbbenetes volt, hiszen ezekben az évtizedekben legalább másfél millió magyar eltűnt az országból, és ebben még nincsenek benne a kivándorlók.

Ha valóban őszintén akarunk beszélni, akkor, államtitkár asszony, kormánypárti képviselő hölgyek és urak, el kell ismerni, hogy itt párhuzamos társadalmak élnek egymás mellett Magyarországon. Van egy hihetetlenül szomorú statisztikai adatok által megvert, döbbenetes rossz demográfiai korfával rendelkező többségi társadalom, és ahogy elhangzott előttem is, van egy növekvő lélekszámú cigányság, amely integrációjának a kérdése már csak ezért is nagyon-nagyon fajsúlyos, hiszen ha ezek az arányok megmaradnak, márpedig megmaradnak, sőt egyre inkább megváltoznak, akkor, ha nem történik meg ez az integráció, ennek az országnak vége, és ez a népességi összeomlás maga alá fog temetni mindenkit, magyart és cigányt egyaránt.

Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a Jobbik sorai-ban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Ander Balázs képviselő úr. Kétperces hozzászólások következnek. Elsőként Csárdi Antal képviselő úr, frakcióvezető úr, LMP.

CSÁRDI ANTAL (LMP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Félreértik. Amikor kritikákat fogalmazunk meg, akkor pont az a célunk, amit képviselőtársam mondott, hogy amikor ez a javaslat már döntéssé érik, akkor ezek a hibák ne legyenek benne. Mert érdemes megnézni, hogy miről is szól az a javaslat, bocsánat, az a hiba, amiről beszélünk.

(15.30)

Azt gondolom, ha a devizahitel-válságnak volt tanulsága, akkor az az volt, hogy meg kell tanulni a hosszú távú, rövid távú kockázatokat reálisan értékelni. Azt gondolom, hogy ilyen szempontból egy hitel felvételt mindig ezzel a megközelítéssel kell nézni. *(Dr. Hoppál Péter közbeszól.)* Elnézést, elnök úr, adjon szót a fideszes kollégának, mert nem értem, amit mond. *(Az elnök csenget.)*

ELNÖK: Folytassa, frakcióvezető úr!

CSÁRDI ANTAL (LMP): Amiről beszélünk, Budapestben egy 60 négyzetméteres lakás, ami másfél szobás vagy mondjuk, egy plusz két fél szobás, 30 millió forint. Ha a CSOK 10 millióját, illetve a javaslat 10 millióját figyelembe veszem, akkor 20 millió forint hitelt kell fölvennie. És a 20 millió forint törlesztéséhez szükséges... - és itt az óvatos értékelés elvét szeretném csak felemlíteni: a 20 millió forint kamatok nélküli törlesztőrészelete 90 ezer forint, 20 éves futamidővel számolva.

Azt gondolom, hogy nagyon sok család fog kiesni azért, mert a hitelbírálati eljárás nem fognak átmenni; mert a bankok sajtónyilatkozatok százát tették, hogy a hitelbírálati eljárás a saját belső szabályzatuk szerint fog történni. Ez például egy olyan kockázat, amit kezelnie kell a kormánzatnak. És szerintem igenis kezelnie kell a kormánzatnak azt, hogy a kevesebbet kereső rétegek is hozzájussanak egy ilyen támogatáshoz. Köszönöm szépen. *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kétperces hozzászólásra jelentkezett Varga-Damm Andrea képviselő asszony, Jobbik.

DR. VARGA-DAMM ANDREA (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Elmesélték képviselőtársaim, itt többen emlegettek engem, semmi mást nem kell megtenni, mint megnézni a parlament.hu-n, hogy önök és én köztem mennyi a különbség a parlamenti jelenlétre, és akkor mindjárt megkapják a választ: a legtöbbet felszólaló, a legtöbbet jelen lévő vagyok.

Kedves Államtitkár Asszony! Azért nem tudja megítélni azt, hogy én hányszor vagyok benn és hányszor nem, mert egy hónapban egyszer tetszik ide befáradni, ily módon nem tudhatja, hogy a többi időben én mennyit vagyok itt. *(Novák Katalin: Nem is beszéltem róla.)* De hogy miért mentem ki, akkor el fogom mondani. Hétről hétre valamelyik egyetem valamely hallgatójának valamely évzáró vagy szakdolgozatát az én munkámból írják, és kérik a segítséget. *(Moraj a Fidesz soraiban.)* És most is egy ilyen beszélgetést folytattam. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)* Hát, nagyon sajnálom, ez már csak így van.

Valakinek ilyen jellegű értékei vannak, valakinek más, bizonyára saját magukat nagyon megnyugtatja, amikor rólam lehet megnyilatkozni. Ettől még, amit én elmondtam, mind valós adatokon nyugodott, és ha tetszik, ha nem, ezt a vitát most, ezen a délutánon fikciókra építik. Amit előadott, képviselő asszony, az sem a javaslatban nincs leírva, sem a kormány által kiadandó kormányrendelet szövegét nem láttuk *(Nacsa Lőrinc: Ki kell nyitni a Magyar Közlönyt.)*, nem láttuk, és nem tudjuk, hogy a bankok milyen feltételrendszerrel fognak támasztani.

Ez mind ígéretés, majd meglátjuk, hogy mi lesz belőle, bizonyára egy választási kampányban nagyon jó, hogy ily módon, hitelekkel akarják a magyar családokat megvédeni. Én egyet tudok csak mondani, majd az idő és a jövő el fogja dönteni. És amikor nem az lesz

az eredmény, amit önök itt jósolnak ebben a Házban, akkor majd nagyon kérem önöket, hogy a társadalomtól kérjenek bocsánatot. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Soron kívül két percre megadom a szót Novák Katalin államtitkár asszonynak.

NOVÁK KATALIN, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Csak azért, mert mindent én sem hagyok szó nélkül. Képviselő asszony narcisztikus hozzászólásához csak annyit mondanék, hogy ha hallgatókat tanít, akkor legalább, ha ezt a felelősséget magára vállalja, akkor próbáljon már a tényekhez valamilyen szinten ragaszkodni. Nem megjelentetendő kormányrendeletekről van szó: megjelentek. Képviselő asszony, mindegyik nyilvános, megjelentek.

Javasolom, hogy tanulmányozza néha a Magyar Közlönyt, javasolom, hogy tájékozódjon, mielőtt egy ilyen parlamenti vitán részt vesz. Az önmagában nem érdelem, hogy fizikailag jelen van, szellemileg is érdekes lenne jelen lenni egy ilyen vitában. Úgyhogy arra kérem, hogy ha komolyan vesszük egymást és komoly vitát szeretnénk folytatni, akkor ne a saját egójáról beszéljünk itt, hanem a konkrét javaslatokról, a tényekről, és tényeket ütköztessünk tényekkel.

Megköszönöm mindenkinek, aki partner volt az érdemi konstruktív vitában, ilyen értelemben örömmel vesszük a konstruktív jellegű kritikákat is, de az ilyen jellegű megjegyzéseket egyszerűen azért nem tudjuk szó nélkül, hogy a jegyzőkönyvben is legyen nyoma, hogy mindent már mi sem tűrünk szó nélkül. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Két percre megadom a szót Boldog István képviselő úrnak.

BOLDOG ISTVÁN (Fidesz): Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Beszéljünk tényekről! A Kárpát-medence legnagyobb nemzete a magyar. Azt gondolom, hogy az a törvényjavaslat, amiről tárgyalunk itt, és az a felelősség, amiért minket ideküldtek a választók, arról szól, hogy majd ezer esztendő múlva is a Kárpát-medence legnagyobb nemzete a magyar legyen, és magyar szótól legyen hangos a Kárpát-medence. Azt gondolom, hogy bármilyen javaslat, amelyik ezt elősegíti, nagyon fontos, és azt meg kell tárgyalni. Nyilvánvalóan van egy felelőssége a kormánynak, amely a költségvetést összeállítja és felel érte, hogy a saját javaslatait próbálja megtenni.

Örülök annak, hogy az ellenzék egyes hozzászólói, most nem emelném ki Z. Kárpát urat, mert a végén tényleg kizárják a Jobbik-frakcióból, de az ellenzék részéről néhány ember elmondta legalább, hogy talán támogatni fogják ezt a javaslatot. Azt javasolom mindnyájuknak, hogy támogassák. Az a helyzet, hogy a magyarságért tenni, a magyar nemzetért tenni sokféleképpen lehet. De a legfontosabb tettek egyike az, ha a jövőért teszünk. És a jövőért csak úgy tudunk

tenni, ha elősegítjük azt, hogy a családok, a magyar családok gyermeket vállaljanak, minél több magyar gyermeket.

Vita lehet sok mindenben közöttünk, de azt gondolom, abban az egy dologban, hogy a jövő kérdéséről döntünk, nem biztos, hogy ezek a legjobb javaslatok, de a vidék számára, annak a térségnek a számára, ahol én is lakom, nagyon jók ezek a javaslatok, főleg, ha hozzávesszük a falusi CSOK intézményét. Egy vidéki fiatal nagyon jól el tud indulni az életben és nagyon ügyesen tud gazdagodni ezzel, és reményeink szerint sok vidéki magyar gyermek fog születni.

Azt mondom, hogy mindenki, aki a magyar nemzetért akar tenni, az megszavazza ezt a javaslatot, aki pedig nem teszi ezt, annak csak azt tudom mondani, amit a Kárpátia és Petrás János mondott, aki nem szavazza meg, annyit nekik: „Egyszerűen senkik vagytok!” Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Két percre megadom a szót Bósz Anett képviselő asszonynak.

BÓSZ ANETT (független): Köszönöm a szót, elnök úr. Azért kértem ismételt szót ebben a vitában, mert én magam tartózkodnék attól és szeretném erre kérni képviselőtársaimat is, hogy magyar állampolgár és magyar állampolgár között etnikai alapon tegyenek különbséget akkor, ha népesedéspolitikáról beszélünk.

Nézek államtitkár asszonyra, hiszen szó esett már a mai vitában arról, hogy a tinédzserterhességek számának visszaszorításában egyelőre nem áll jól házáink. Ilyen értelemben a kormánynak, illetve a magyar társadalomnak nagy felelőssége van abban, hogy a hátrányos, illetve leszakadó régiókban a nyomor ne termelje újra saját magát. Nagyon fontos, hogy az intézményrendszerünk, így az egészségügy, az oktatás, illetve a szociális háló segítse azokat a régiókat, ahol gyakorlatilag csak arra van lehetőség, hogy a nyomort adják át a gyerekeiknek az egyes családok vagy azok az édesanyák, akik idő előtt válnak édesanyává, mondjuk, tinédzserként, abban, hogy a jelenlegi helyzetüket fel tudják számolni.

Kivételesen fontosak ebben a tanodák, az integrált oktatás, és igen, azt gondolom egyébként, ha a magyarországi cigányság sikeres integrációjáról beszélünk, akkor előbb-utóbb eljuthatunk, mondjuk, olyan családokig is, ahol roma és magyar házasságból születendő gyermekek és született gyermekek már ugyanúgy magyar állampolgárok, mint ahogyan most is magyar állampolgárok mind a ketten. Én megköszönöm a lehetőséget.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Soron kívül megadom a szót Novák Katalin államtitkár asszonynak.

NOVÁK KATALIN, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Erre a hozzászólásra szeretnék reagálni azzal, hogy egyetértek.

Egyetértek abban is, hogy ne tegyünk különbséget faji alapon vagy származásbeli alapon sem magyar és magyar ember között. Ilyen értelemben, ha megengedi, képviselő asszony, még korrigálnám is az ön által elmondottakat: ne mondjuk akkor azt, hogy magyar és roma. Vannak roma magyar meg nem roma magyarok. A romák ugyanúgy magyarok, mint a nem romák. Kérem azt, ha ön olyan házasságokról beszél és küzd azért, hogy a romák is minél jobban felzárkózzanak... *(Bósz Anett közbeszólására:)* De most, az imént, az utolsó mondatában mondta, hogy bízunk benne, hogy lesznek olyan házasságok, ahol romák és magyarok összeházasodnak egymással.

Csak annyit szeretnék hozzátenni, hogy a romák is magyarok. Kérem, tekintsünk rájuk így, és ne nevezzük őket romáknak és magyaroknak, hanem roma és nem roma magyaroknak. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

(15.40)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Két percre Gréczy Zsolt képviselő urat illeti a szó.

GRÉCZY ZSOLT (DK): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Önöknek lassan el kellene döntenie, hogy melyik utat választják. Az egyik arról szól, hogy legyenek nagyon konstruktívak az ellenzékiek, és támogassák a kormánypárti javaslatokat, majd felállnak mások, és azt mondják, hogy senkik vagyunk. Azért ezt tessenek már eldönteni! Nem senkik vagyunk, magyarok vagyunk, ugyanolyan magyarok, mint maguk. Adófizető polgárok vagyunk, akiket a választók ideküldtek a parlamentbe. Visszautasítom ezt a szövegét, képviselő úr, hogy lessen kizárva az ellenzéki képviselőket! *(Boldog István: Idézet volt.)*

A másik: néhány dolgot muszáj rendbe tenni. Egész egyszerűen, amikor önök a nemzeti konzultációra hivatkoznak - ami már önmagában nonszensz, hiszen ennek a végeredményét önök írják meg, és önök hirdetik ki -, soha senki nem ellenőrizte, hogy valóban ennyi levél jött-e. De még az önök saját bevallása szerint is a kiküldött levelek mintegy 20 százaléka, ami beérkezik, a 80 százaléka nem is válaszol az önök levelére, illetve nem is tudjuk, hogy azok, akik egyáltalán válaszoltak, mit válaszoltak. Ez is egy probléma.

Dunai Mónika képviselőtársamnak pedig üzenem, hogy azt a mondatot is vissza kell utasítanom, hogy akik 2010 előtt kormányoztak, azok mindig elvettek a családoktól. *(Közbeszólások a kormánypárti oldalról. - Nacsá Lőrinc: Így van!)* Babakötvény? Nem önök vezették be a babakötvényt. A családipótlék-emelés ártott a családoknak? 350 iskola felújítása ártott a családoknak? Az óvodáztatási program ártott a magyar családoknak? Ne tessenek hazudozni, ez a nyomatékos kérésem!

A másik pedig, ami szintén idetartozik, ami szintén idetartozik, hogy önök a devizahitelekre is szoktak hivatkozni; a devizahiteleket önök vezették be. *(Boldog István: Ti eltöröltétek a lakástámogatásokat.)* 2001-ben az első Orbán-kormány vezette be a deviza-

hitelt, önök szavazták meg a devizahitelt, a jegybankelnököt meg Járai Zsigmondnak hívták. Úgyhogy önök kergették bele a devizahitelekbe a magyar polgárokat. Szégyelljék magukat! *(Taps az ellenzék soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Soron kívül megadom a szót Novák Katalin államtitkár asszonynak.

NOVÁK KATALIN, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Tisztelt Képviselő Úr! Én csak nagyon röviden szeretnék önnek válaszolni. Három gyermeket szültem, 2004-ben, 2006-ban és 2008-ban. Mind a három évben Gyurcsány Ferenc volt Magyarország miniszterelnöke. Higgye el, tudom, miről beszélek akkor, amikor azt mondom, hogy nem voltak családtámogatások. Köszönöm. *(Taps a kormánypártok padsoraiból. - Gréczy Zsolt: Nem emelték meg a családi pótlékot? Ne hazudj! Miért hazudsz? Megemelték a családi pótlékot vagy nem?)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! *(Novák Katalin közbeszól. - Az elnök csenget.)* Tisztelt Országgyűlés! Legyen oly kedves, képviselő úr, államtitkár asszony, államtitkár asszony! Köszönöm szépen. *(Gréczy Zsolt: Ne hazudj!)* Maga pedig, képviselő úr, ne kiabáljon, nézze meg... *(Nacsá Lőrinc: Ez nem a Népszabadság! - Az elnök csenget.)* Megadom a szót Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszonynak két percben.

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Államtitkár asszonynak válaszolnám: három gyermeket szültem. Akkor jártam meddőségi kezelésre, amikor önök voltak kormányon, higgye el, tudom, miről beszélek. Akkor büntettek, mert gyermektelen voltam, mikor önök voltak kormányon. Úgyhogy, államtitkár asszony, ne veszedjünk itt egymással, én is fel tudok állni, sokan fel tudunk állni, és akkor sorolom: a dupla családi pótlékot az ikergyermekeim után a szocialista kormány vezette be, ikergyermekek után a dupla ideig járó gyest a szocialista kormány vezette be. Államtitkár asszony, legalább egymáshoz legyünk őszinték, és akkor úgy válaszoljunk, és így beszéljünk egymással! Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az ellenzéki oldalon.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Soron kívül megadom a szót államtitkár asszonynak.

NOVÁK KATALIN, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Felveszem a kesztyűt, és szerintem utána zárjuk is le. *(Gréczy Zsolt: Úgy könnyű! - Z. Kárpát Dániel: Elegáns a kormány!)* Tőlem folytathatjuk, ha önök szerint ez most itt a legfontosabb vita, akkor folytassuk, szerintem nem, de nem tudom szó nélkül hagyni azt, ha itt a képünkbe valótlanságokat állítanak.

Az, hogy ez alatt az időszak alatt mi mindent vettek el: megszüntették a családi adókedvezményt, nem volt az egy- és kétgyermekeseknek családi adókedvez-

mény, a háromgyermekesek családi adókedvezményét lecsökkentették, megszüntették a szocpolt, az akkori otthoneremtési programot. Nem járt támogatás akkor, ha az ember három éven belül szülte a testvéreket azért, mert mindig csak a legkisebb gyermek után járt a támogatás, ha gyorsan, egymás után születtek a gyermekek, ez is a gyed extra előtt így volt. Ha visszament az ember dolgozni a munkahelyére, ha egyáltalán vissza tudott, mert volt munkája, 11 százalékos fölötti munkanélküliségről beszélünk, akkor elesett minden családtámogatástól, nem járt neki sem a gyed, sem a gyes.

Tehát nekem ne állítsák azt, hogy ez nem volt családellenes időszak! Önök romboltak, önök elvettek a magyar családoktól, és szerintem ezzel jobb lenne szembenézni, és egyszer talán önöknek kellene elnézést kérniük a magyar emberektől ezért. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár asszony. Tisztelt Országgyűlés! Előre bejelentett két felszólaló következik. Tájékoztatom a tisztelt Országgyűlést, hogy 13 képviselő neve van a képernyőn, akik 15 perces hozzászólásra jelentkeztek, és talán megkönnyítem a munkájukat, ha felsorolom, milyen sorrendben vannak itt a képernyőn: Tapolczai Gergely, Potocskané Kőrösi Anita, Hoppál Péter, Kovács Sándor, Kállai Mária, Turi-Kovács Béla, Hajdu László, Varju László, Vejkey Imre, Csárdi Antal, Zsigmond Barna Pál, Z. Kárpát Dániel, Bangóné Borbély Ildikó, Varga-Damm Andrea. Ez már több, mert közben még jelentkeztek. Megadom a szót Tapolczai Gergely képviselő úrnak, Fidesz.

DR. TAPOLCZAI GERGELY (Fidesz): *(Hozzászólását jelnyelvi tolmács közreműködésével teszi meg.)* Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Asszony! Én is egy idézettel szeretném kezdeni: „Soha nem tudhatod, hogy a tettednek mi lesz az eredménye, de ha nem teszel semmit, nem lesz eredmény sem.” Ezt Gandhitől idéztem.

Abban mindannyian egyetértünk, hogy helyzet van. Demográfiai kihívások előtt állunk, amikre megoldásokat kell találnunk, válaszokat kell találnunk. Az előttünk lévő törvényjavaslat a kormány megoldási javaslata, ami a családvédelmi akciótervnek egy része. Nem maga a törvényjavaslat az akcióterv, annak az egyik része. Cselekednünk kell folyamatosan, hogy meg tudjuk oldani, vagy találjunk megoldást erre a helyzetre. Ahogy államtitkár asszony is mondta, ez a hét pont nem egy lezárt lista, bővülni fog a jövőben. A mostani törvényjavaslat a leendő és várható intézkedések előtt egy lehetséges javaslat.

A Nagycsaládosok Országos Egyesületének elnöke asszonya azt mondta, hogy ez az egyesület 30 éve küzd azért, ami most megvalósul a családvédelmi akcióterv által. Vagyis a családok állnak a középpontban. Ez az akcióterv nagyon sokféle élethelyzetre kínál megoldást. Az akcióterv pontjait én most nem fogom felsorolni, mindannyian már jól ismerjük, én

csak az előttünk lévő törvényjavaslatnak az egyik elemét szeretném kiemelni, ami nagyon fontos azok számára, akik olyan élethelyzetbe kerülhetnek, hogy nem tudják fizetni a babavárási támogatás törlesztőrészletét.

Ez pedig az állami kezességvállalás rendszere. Akik nem tudják fizetni a részleteket, vagy öt éven belül nem tudják vállalni a gyerekeket - zárójelben jegyzem meg, hogy nem azért, mert nem áll fenn a meddőség vagy más mentesítő ok -, akkor ebben az esetben az állam kifizeti a teljes tartozást. Ez a szabályozás lehetővé teszi a bankok számára, hogy kedvezőbb konstrukciót kínáljanak. Ezáltal a babavárási támogatást igénylők ennek fejében a fennálló tartozás 0,5 százalékának megfelelő kezességvállalást... - ezzel együtt a törlesztőrészletet fizethetik majd, ez maximum 50 ezer forint lehet havonta. Ez egy nagyon nagy segítség azok számára, akik olyan élethelyzetbe kerülnek.

A törvényjavaslat továbbá szabályozza azt is, hogy a babavárási támogatás és a gépjárműszerzési támogatás adómentes legyen, tehát személyijövedelemadó-mentes legyen.

(15:50)

A Nagycsaládosok Országos Egyesülete véleménye szerint a beérkezett igénylések alapján várhatóan a legnépszerűbb intézkedés a babavárási támogatás lesz, illetve a gépjárműszerzési támogatás, az akcióterv pontjai közül ezek lehetőségek. Bízunk a magyar családokban, hogy racionálisan fognak gondolkodni, és tudni fogják, hogy melyik a legkedvezőbb támogatási forma számukra, melyik támogatási formával fognak élni. Ha ezzel mindazt elérjük, hogy 2022 után a termékenységi mutatószám növekedni fog, akkor már eredményekről is beszélhetünk.

Ez a törvényjavaslat, ami a családvédelmi akcióterv része, két fontos elemet szabályoz. Nem látom akadályát, hogy az ellenzéki képviselők is támogassák ezt a javaslatot. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A következő hozzászóló Potocskané Kőrösi Anita képviselő asszony, Jobbik.

POTOCSKÁNÉ KŐRÖSI ANITA (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Ez a mai vita a Fidesz-KDNP-kormány jogalkotási szürreális időutazása, amin most jelen vagyunk. Többször hallottuk, hogy megjelentek ezek a kormányrendeletek. Igen, valóban, a múlt héten, 12-én ezek a kormányrendeletek megjelentek, a 44., 45., 46. kormányrendelet. *(Dr. Varga-Damm Andrea: De nem léptek hatályba! Ez egy ígérvény!)* Nem lépett hatályba, ez így van, azonban arra szeretnék kitérni, hogy ezek a kormányrendeletek már tartalmazták azt a felhatalmazást a családtámogatási törvényről, most csak nézzük a babavárási támogatásról szóló kormányrendeletet, amelynek megalkotásánál az alapsza-

bálya hivatkozni, és a családtámogatásról szóló törvény 51. § e) pontjára. Ezt a jogszabályt, én úgy gondolom, hogy ma tárgyaljuk.

Tehát ha a mai jogszabálytervezetet, ami még nincs elfogadva, most tárgyalja az Országgyűlés, és igen, önök bólogatnak, hogy ez így teljesen rendben van, hogy egy még nem elfogadott jogszabályt hivatkoznak be egy olyan kormányrendeletbe, ami viszont már megjelent, igaz, hatályba nem lépett, azért meglehetősen furcsa ez a jogalkotás így. Nem először el kellett volna fogadni, megvitatni és befogadni ellenzéki képviselőtársaim javaslatait is, és ezekkel ezek után megalkotni ezeket a kormányrendeleteket? *(Közbeszólások a kormánypárti oldalon.)* Köszönöm szépen, ha önök ezt így mondják, hogy ez így teljesen rendben van és ez a jogalkotási gyakorlat, de kérdzem én, hogy a kormányrendelet szövegében lévő javaslatok miért nem kerülhettek egyenesen a törvénybe, hogy arról mi is elmondhassuk úgy a véleményünket paragrafusok szerint, mert valóban, ez az elének terjesztett törvényjavaslat nagyon szűkszavú, gyakorlatilag pár, négy paragrafusról szól, ahogy már képviselőtársaim is elmondták.

Ha ezek a jogszabályok, ezek a kormányrendeletek elkészültek, a kihirdetésük is megtörtént, miért nem lehetett ezekben beemelni, hogy itt ellenzéki képviselőtársaim is erről véleményt alkothassanak a részletszabályokról? Biztos megvan ennek az oka. Remélem, hogy majd államtitkár asszony ezt is elmondja, hogy miért kellett ezt így eldugni, mert én nem tudok már más szót használni, mert ami kormányrendeletben jelenik meg, az nem kerül a Ház elé.

Most egy másik részről szeretnék beszélni, az pedig, ahogy már korábban is elhangzott, nagyon örülünk neki, hogy a családtámogatásoknál a munka világához kötik a családtámogatásokat, és ezen belül is a családi adókedvezmény rendszere egy rendkívül pozitív dolog. Azonban azt szeretném megkérdezni, hogy tervezi-e a kormány, ugyan ebben a hétpontos tervben, amit meghirdettek, nincsen bent a családi adókedvezmény bővítése, annak változása, de azért lássuk be, hogy az egygyermekeseknél 10 ezer forint, most már nagyon régóta 10 ezer forint, a háromgyermekeseknél eltartottanként 33 ezer forint, már jó pár éve 33 ezer forint, és a kétgyermekeseknél pedig éppen idén, 2019-ben - az azt követő évekről is szól most az szja-törvény - 20 ezer forint a kedvezményezett eltartottankénti összeg.

Azt gondolom, hogy amikor a négygyermekesek szja-mentességéről beszélünk, és ez már korábban elhangzott, hogy itt meg fog az történni, hogy nagyon magasnak kellene lennie annak a munkajövedelemnek, hogy ezt a családi adókedvezménnyel összevetve is igénybe tudják venni, és tisztában vagyok azzal, hogy ezt a családi adókedvezményt a férjekkel megosztva is igénybe vehetik, viszont erre is szeretnék választ kapni, hogy továbbra is, aki négy gyermeket szült és teljes szja-mentességben részesül és a gyermekei között még van kedvezményezett eltartott gyermek, akkor továbbra is igénybe veheti-e akár járulékkedvezmény jogcímen vagy csak az édesapával vagy az élettárral megosztva, ahogy most az szja-törvényben

van. Tehát a családi adókedvezménnyel kapcsolatosan összhangba fogják-e hozni ezt az szja-mentességet, ami 2020. január 1-jétől fog életbe lépni?

Ugyanez a kérdésem szintén az adózással kapcsolatosan az első házások kedvezményére vonatkozóan, hogy tervezik-e, hogy a babaváró támogatást megkapják a fiatal házások, vagy esetleg kivételre kerül, vagy ez továbbra is megmarad, és a szülők és a fiatal házások majd igénybe vehetik mind a két kedvezményt párhuzamosan, akár az szja-mentességgel kapcsolatosan is. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm Potocskáné Kőrösi Anita képviselő asszony. Kétperces hozzászólások következnek; elsőként Gréczy Zsolt képviselő úr, DK.

GRÉCZY ZSOLT (DK): Köszönöm a szót, elnök úr. Muszáj néhány adatot hozzátennem ahhoz, hogy melyik kormány hogyan működött mint családtámogató rendszer, mert úgy látom, az én feladatomban az ma itt, hogy ne hagyjam annyiban a hazugságokat, és nem fogom annyiban hagyni természetesen. A szociális támogatások rendszere 2002-2008 között 31 ezerről 53 ezerre nőtt az ápolási díjban, 175 ezerről 326 ezerre emelkedett a pénzbeli juttatások kedvezményezettjeinek száma, és ez, azt gondolom, családtámogatási szempontból igencsak fontos adat lesz.

Máris mondom: gyedre, gyesre, gyetre 2002-ben az első Orbán-kormány 250 milliárd forintot költött, 2010-ben ez a szám 530 milliárd forint. 210 és Orbán-kormány vége, 2010: 530 milliárd forint. *(Sic!)* Azt gondolom, ez igen jelentős különbség. Aztán, még tudom sorolni az adatokat, például a kétgyermekesek családi pótlékára vonatkozó adatsor: a kétgyermekesek családi pótléka 2002-ben 4700 forint, első Orbán-kormány, 4700 forint, 2009-ben 13 300 forint, a növekedés 196,4 százalék volt.

Ennyit arról, hogy melyik kormány negligálta és hanyagolta a magyar családokat. Ezt a küzdelmet önök itt erőből megpróbálhatják lenyomni, de ettől még nem lesz igazuk. Köszönöm szépen. *(Taps a DK soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Két percre megadom a szót Nacsa Lőrinc képviselő úrnak, KDNP.

NACSA LŐRINC (KDNP): Köszönöm szépen a szót, tisztelt elnök úr. A Jobbik-frakcióban igen nagy zavar lehet, amikor Varga-Damm Andrea kétszer a jegyzőkönyv kedvéért elmondta, hogy semmiféle kormányrendelet nem jelent meg, biankó csekket kér a kormányzat *(Dr. Varga-Damm Andrea: Azt mondtam, hogy még nem lépett hatályba, hogy ez csak ígéretes!)*, nincsenek részletszabályok, aztán képviselőtársa, Potocskáné Kőrösi Anita föláll, hogy megjelentek a kormányrendeletek, de miért úgy és miért ez van benne. Tehát ez a „van rajta sapka, nincs rajta sapka” esete, de láttunk már ilyet a Jobbik háza táján.

Szeretném elmondani, önök több frakcióból is belekötöttek a négygyermekes édesanyák szja-mentességébe, amit egyrészt nem tartalmaz ez a törvényjavaslat,

mert az adótörvény, és majd január 1-jétől tud hatályba lépni, ahogy ezt korábban is elmondtuk; másrészt az a családi adókedvezménytől egy teljesen különböző dolog, mert életük végéig tart, nem kedvezményezett el-tartottakra, nem kiskorú eltartottakra vonatkozik, hanem utána is egész életük végéig ez benne van.

(16.00)

Gréczy Zsolt képviselőtársamnak mondanám, hogy ironikus tőle az ápolási díjról hallani, amikor nem szavazta meg az ápolási díj emelését (*Gréczy Zsolt: Keveselltük! Keveselltük! Többet kellett volna adni! - Az elnök csenget.*), holott a frakciótársa mindenféle pólóban ugrált itt a parlamentben, hogy ez megtörténjen, de ők nem szavazták meg az ápolási díjat.

Azt is szeretném jelezni, képviselő úr, hogy az önök legjobb évében volt 1000 milliárd forint a családtámogatásra, nálunk már a 2000 milliárdot jóval meghaladta. Nem ennyi volt az infláció. Önök nem költöttek a családokra, nem foglalkoztak a családokkal (*Gréczy Zsolt: Most mondtam el, hogy az első Orbán-kormányhoz képest mennyivel több!*), mi pedig foglalkozunk a családokkal, költünk a családokra, és ezt a programot folytatjuk. 1000 milliárd vagy 2100 milliárd: ez a különbség. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A következő előre bejelentett felszólaló Hoppál Péter képviselő úr. Öné a szó.

DR. HOPPÁL PÉTER (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Engedjék meg, hogy kétségkívül - talán nem nagy szó azt mondani - ennek az évtizednek az egyik legfontosabb politikai filozófiát követő előterjesztését egy magyar irodalmi idézettel vezessem be, és ha sikerül, akkor majd a beszéd végén ennek az idézetnek a zárásával is megpróbálkozzak.

Az idézet a közelmúltban, néhány nappal ezelőtt zajlott márciusi ifjak ünnepéhez kötődik, március 15-éhez, amennyiben 1846-ban Petőfi Sándor A magyar nemzet című versében így írt, versen belüli idézetként: „Élt egy nép a Tisza táján, / Századokig, lomhán, gyáván.” Ez a keserű múlt (*Gréczy Zsolt közbeszól.*), az a korszak, amely a reformkor idejét mutatja, természetesen számos irodalmi idézetben a nemzethalál vízióját bemutatta, gondoljunk csak az egyik legfontosabb költeményünkre, Vörösmarty Szózatára, amely egy tíz évvel korábbi, 1836-os vers, és abban pedig azt olvashatjuk, hogy „S a sirt, hol nemzet súlyyed el, / Népek veszik körül, / S az ember millióinak / Szemében gyászkyóny ül.” Tehát nagyon fontos, hogy az akkori, a nemzetért hón áldozni képes generáció érezte azt, hogy ha nem lesz változás, akkor valószínűleg a negatív tendenciák ennek a nemzetnek a végét fogják elhozni.

Azt hiszem, hogy ilyen értelemben egy másik évfordulós ünnepnaphoz - bocsánat, az nem ünnep - közeledvén két fontos dátum között vagyunk a

mai vitában: március 15-e után vagyunk pár nappal, és március 21-e előtt vagyunk két nappal, az pedig az idei évben a századik évfordulója az ezredéves magyar államiság egyik legmélyebb időszakának, a Tanácsköztársaság kezdetének. Éppen száz esztendeje történtek a proletárdiktatúra véres napjai, amit az iskolában nekünk még kötelezően tanítottak mint dicsőséges magyar korszakot. És a mai napig azt kell érzékelnünk, hogy ez a fajta gesztusrendszer a különböző politikai filozófiák mentén (*Gréczy Zsolt közbeszól.*) itt van a parlament falai között, a XXI. században. Itt van a '48-as márciusi ifjak, a reformkor felelős gondolkodása, és itt van a proletárdiktatúrás „mindent vegyünk el, mi az, hogy valakik kapnak, és akár tomboljunk és romboljunk” ideológiája is. Ezt nagyon fontos, hogy tetten érhetjük, mert, azt hiszem, a mai korszakban a választópolgárok pont e két kínálat közül tudnak választani, és a választópolgárok felelősen meg is teszik a választást. Nem véletlenül történik az, hogy 2010-ben, 2014-ben és 2018-ban nem arra szavaztak, tisztelt Gréczy képviselő úr, amit ön most itt védelmébe vesz, nem arra a nyolcéves politikára szavaztak, amit önök végeztek el (*Gréczy Zsolt: Az amerikai külügy szerint csaltatok!*), hanem egy merőben más, egy új politikára, aminek vannak eredményei.

Én azt hiszem, ha a miniszterelnök azzal a kifejezéssel élt ezen a héten itt a parlamentben egy önöknek adott válaszban, hogy ha lenne az a nemzeti minimum, hogy legalább a család kérdésében létrejönne valamiféle ellenzék-kormánypárt közötti nem egyetértés, hanem valamiféle együttgondolkodás, egy alapvető nemzeti minimum, amire vonatkozóan voltak olyan felszólalások itt az elmúlt órákban az ellenzék részéről, amelyek mutattak ebbe az irányba, azt hiszem, hogy ez megkívánható lenne. Hiszen ha tíz év múlva vagy huszonnyolc év múlva politikatörténet-szek, politológusok végig fognak tekinteni a rendszerváltás utáni Magyarország politikai évtizedein, és azt fogják mondani, hogy '90-től 2000-ig az akkori politikai korszaknak ez és ez volt a hozadéka, aztán a 2000 és 2010 közöttinek megint volt hozadéka, és a 2010 és 2020 közötti korszaknak is valami hozadéka van, akkor a 2010-2020 közötti korszakban elég valószínű, már most látható, a kontúrjai itt vannak előttünk, hogy a családok, a magyar gyermekek váltak a legfontosabb értéké a politika számára.

Figyeljük meg azt, hogy a gyermek mint legfontosabb nemzeti érték milyen sok aspektusból kerül ide a parlament elé az elmúlt évtizedben. Gondoljunk bele abba, hogy a hároméves óvodáztatást önök is megsüvegelték, önök is elmondták, hogy igen, ez a szocializációs folyamatban nagyon fontos eredményt hozott, éppen a legrászorultabb családok gyermekeit tekintve, hogy már behozzuk őket abban a korban, amikor a szocializációjuk erősebben történhet. Vagy az, hogy az idei év szeptember 1-jével el fogjuk érni azt, hogy az összes iskoláskorú gyermek ingyenes tankönyvet kap a kezébe tankönyvsomag címén. (*Gréczy Zsolt: Ez nem jó!*) Ez nagyon-nagyon jó. Hát, vitázhatunk (*Gréczy Zsolt: Mészáros Lőrinc gyereke miért kap ingyen...?*), elfogadom, hogy az ellenzék tisztelt képviselői azt mondják, hogy ez rossz (*Dr.*

Varga-Damm Andrea közbeszól.), de mégiscsak a családok kapják, ezt a gyermekek kapják, tehát a gyermek mint legfontosabb érték ennek az évtizednek a politikai üzeneteként benne van ez az intézkedés mint cseppben a tenger, ebben is benne van ez a politikai filozófia. Vagy ott van a gyermekétkeztetés, hogy folyamatosan hallunk olyan szíréhangokat vagy olyan hangokat, hogy a gyermekek bizonyos családokban, a szociokulturálisan hátrányos helyzetű területeken valóban éheznek, de mivel az ingyenes gyermekétkeztetés rendelkezésre áll, sőt most már szünetekben is (Bangóné Borbély Ildikó közbeszól.), tavaszi, téli és nyári szünetben is kapják a rászoruló gyerekek, ezért legalább azt fogadják el és ismerjék el, hogy az előző évtizedhez képest egy nagy előrelépés, hogy a gyermekek nem éheznek, mert kapnak állami étkezést, megkapják a tankönyvsomagot, és a rezsicsökkentéssel a családi kifizetendő sárga csekkes havi kötelezettségük csökkent, 2010 előtt pedig nőtt. Tehát legalább ennyi konszenzusunk legyen (Gréczy Zsolt közbeszól.), hogy a családi támogatások köre ebben az évtizedben látványosan és drámai mértékben emelkedett. A családtámogatásnak sok-sok aspektusa van, a most idekerült törvénycsomag pedig nyilvánvalóan annak az akciótervnek a törvénycsomagja, amelyet a miniszterelnök hirdetett meg az idei, immár húsz éve tartó évtérkélemben.

Az újabb támogatások tehát segítik a gyermekvállalást és segítik a gyermeknevelést Magyarországon. Hát mi lenne a cél, mi más lenne a célja ennek a kormányzati szándéknak, ha nem a gyermek és a gyermek közvetlen környezetének, annak a mikrotársadalmi egységünknek, amit családnak nevezünk és védendő értéknek tekintünk, legalábbis konzervatív politikai filozófiai irányból mindenképpen, mi lenne a célja, ha nem ez, hogy többet és jobban kapjon a gyermek és a gyermek mikrokörnyezete, a család? És természetesen erre iránymutatást is kaptunk - kaptunk tavaly április 8-án a magyar családoktól, amikor azt mondták, hogy ez a parlamenti összetétel négy évig így nézzen ki, ahogy most kinéz, hogy a kormánypárti padosorokban sok képviselő üljön, és az ellenzék részéről a listás helyeken pedig legyenek azok, akik el tudják mondani az aggályaikat egy-egy kérdésben, de az arányok önmagukért beszélnek. És természetesen azok az adatok, amelyekben feltűnik, hogy 2010-hez képest nyolc esztendő elteltével a családtámogatásokra fordított állami költségvetési forintok összege megtöbbszöröződött, ma már 2000 milliárd forint egy évben, az állami adóbevételből az újraelosztás révén nem másokhoz kerül, hanem a magyar családokhoz kerül az a pénz, ez a politikai filozófia, a kormányzati oldal politikai filozófiájának egyenes következménye, hogy az újraelosztás első számú győztese, nyertesei a családok, a magyar családok.

(16.10)

Ezt hirdettük meg, ez volt az üzenetünk, és erre kaptuk a szavazati támogatásokat. És még egy nagyon fontos, messze reprezentatív felmérés, amikor 1 millió

400 ezer ember mégiscsak azt mondja a konzultációban, hogy én ezt az iránymutatást adom a kormánynak; kitöltöm, visszaküldöm, tehát aktívan részt veszek ebben, és elmondom a véleményem.

Lehet, hogy önöknek ez a politikai termék nem szimpatikus. Lehet, hogy azt mondják, hogy nem is annyi, mert annyi. Lehet, hogy azt mondják, hogy miért így töltöttem ki, miért nem úgy, lehet, hogy a kérdésfeltevés nem tetszik önöknek, de azért a kérdések elemzése és összegzése egyértelmű irányt mutat, hogy nem 60:40 arányban, hanem 99 vagy 97 kontra 1-3 százalék arányban a magyar emberek, akik aktivizálódtak, és közel másfél millióan visszaküldik ezeket az íveket, válaszolnak a kérdésekre, azok elmondják, hogy ez és ez a fontos a számukra.

Ez a törvénycsomag az emberek törvénycsomagja, mert ők kérték rá a kormányt. A kormány formába öntötte, és most nekünk felelősségünk volt, választási győzelem okozta felelősségünk, hogy behozzuk a parlament elé és megvitassuk. És ha önöknek ezzel vitájuk van, természetes. Az ellenzéknek az a szerepe, hogy kontrollt tartson és vitázzon az előterjesztéssel.

De hogy azt mondják, hogy ez egyébként kevés, ennél még sokkal több kell, azt szeretném mondani, hogy nem láttuk az önök családi programtervezetét. Nem tudjuk, hogy önök, ha esetleg kormányra kerültek volna, mit tettek volna. De ez a feltételezés kategóriája, közben pedig az a szomorú tapasztalatunk, hogy a baloldali kormányzások időszakából egyszer már 1995-ben, a Bokros-csomag idején szénne égették a magyar családokat. Mindent elvettek, ami a magyar családok megélhetéséhez és egészségéhez hozzájárult abban az időben.

Egyet tudtak tenni: a mantraként hangsúlyozott megszorításokat a magyar családok nyakába varrták. Majd utána ezt megismételték, amikor az újra önök által keletkeztetett nemzetgazdasági zuhanórepülés a 2006-os választás után megint... - 2008-09-ben újra a magyar családoktól vettek el. Ne tessenek azt mondani, hogy a 2010 előtti kormányzás időszakában a magyar családokat jobban segítették! Elvették azt a kétszeres állami kamattámogatású forinthitelt, ami az otthonteremtést beindította, amiből 2002 után is még dübörgött a gazdaság. Az önök gazdasági minisztere mondta azt, hogy dübörög a gazdaság, és a panon puma ugrál. Azt nem azért produkálta a magyar gazdaság, mert önök zsenik voltak, hanem azért, mert a 2002 előtti kormányzás megteremtette azokat a gazdasági feltételeket, hogy jó eredmények születtek. (Gréczy Zsolt többször közbeszól.) És aztán nyilvánvaló, hogy amikor 2004-ben eltörölték az állami kamattámogatású forinthitelt, jött helyébe a devizahitel, a kereskedelmi bankok devizahitele. Ennyit arról a tényről, hogy ki szabadította rá a magyar házra a devizahiteleket.

És akkor még egy kérdésem van: ki az, akinek az lett a feladata, hogy az önök gyalázatos munkája következtében egymillió családot ki kellett menteni a devizahitelből? (Dr. Varga-Damm Andrea közbeszól. - Gréczy Zsolt: Minden idők leggyengébb fo-

rintárfolyamát csináltátok.) Kik kellett hogy megtegyék azokat az intézkedéseket? Bocsássanak meg! (Moraj és közbekiáltások az ellenzéki pártok padsoraiból.) Erről csak ennyit szeretnék mondani, hogy önök elvégzik a piszkos munkát, és aztán itt marad a polgári kormányzás számára a maguk által okozott probléma megoldása.

Summa summarum, tehát ennek a történelmi felelősségnek a tudatában és birtokában azt kell hogy mondjuk, hogy mind a 10 millió forintos babaváró támogatás, ami most ennek a törvénycsomagnak része, államtitkár asszony részletesen szólt róla, mind pedig az a használt lakás vásárlására is igényelhető új kölcsön, amiről részletesen tájékoztatott bennünket államtitkár asszony, mind pedig a júliustól bővülő jelzáloghitel-csökkentés a második gyermek és a harmadik, majd többedik gyermek megszületésekor, valamint a két és fél millió forintos hétszemélyes autóhoz jutás a három- és többgyermekes családok esetében, mindegyik kedvezményt, mindegyik valami többletet ad, mindegyik segít a családokon.

Tehát nagyon kérjük, hogy erről ne úgy beszéljenek, hogy ennél még többet kéne adni, hanem legyen egy legkisebb közös többszörös, hogy legalább ennek örüljünk együtt, hogy a magyar gazdaság megtermeli ezeknek a feltételrendszerét, hogy a magyar emberek összekapaszkodnak, 800 ezerrel többen dolgoznak, mint 2010-ben, az adójuk növekedik, és ebből az állami bevételből a polgári kormány azt mondja, hogy jusson vissza a családoknak. Ez lenne a nemzeti minimum, hogy ebben egyetérthetünk, és ha ez így van, akkor reményeim szerint nem március 21-éhez, a proletárdiktatúrás, tanácsköztársaságos gesztusokhoz közelít Magyarország az előttünk álló időszakban, amelyek hangjai megjelennek sajnos itt a Házban, hanem sokkal inkább a március 15-és, a nemzet iránt felelősséget vállaló és a rossz számokban, a rossz adatokban, az 1981 óta romló demográfiai adatokból is vagy azokból az adatokból is sikeres jövőt kovácsolni szándékozó felelős, tetterős politikai filozófia érvényesüljön, ami pedig a március 15-éhez kötődő örökségünket szimbolizálja és mutatja fel most, ezekben a napokban.

Ezért zárom a soraimat, a gondolataimat a megkezdett versidézet befejezésével; merthogy Petőfi abban az 1846-os versében, amikor a nemzethalál vízióját tárta elénk, már idéztem a felszólalásom kezdetén, a zárógondolatai mégis pozitívra váltanak, azt mondja: „Oh hazám, mikor fogsz ismét / Tenni egy sugárt, egy kis fényt / Megrozsdásodott nevedre? / Mikor ébredsz önérzetre?” Petőfi várta tőlünk, a márciusi ifjak ezt várták tőlünk: tegyük meg, hogy büszkék legyenek majd az unokáink, hogy mi megtettük, amit kellett. Isten áldja meg Magyarországot! (Taps a kormánypárti padsorokban.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, Hoppál képviselő úr. A következő előre bejelentett felszólaló Kovács Sándor képviselő úr, Fidesz.

KOVÁCS SÁNDOR (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Azt gondolom, hogy

sokat beszélünk már, és hadd közelítsem meg abból az aspektusból a mai napot, ahol nagyon művelt barátom, volt kulturális államtitkár azt a fajta társadalmi felelősséget, előtte Boldog István barátom pedig azt a fajta magyarságtudatot erősítette, ami valóban az alapjoggal értelmezve: minden állampolgár állampolgár, de valami nemzeti identitással átszőtt spirituális, lelki dolog van ebben az oldalban.

Azt gondolom, hogy ez inspirál bennünket arra, hogy azt a fajta kifejezést, hogy családvédelmi akcióterv, be merjük hozni, merjünk róla vitatkozni, és elindítsuk azon az úton, amit minden elődünk, minden olyan kormány megtett minden társadalmi krízis után, amit akár az 1920-as években az első világháború után, akár a második világháború után még azok a kommunisták is megpróbálták a demográfiai helyzetet különböző szociálpolitikai intézkedésekkel kezelni. Ezt próbáljuk mi is kicsit kompletten, és ennek egy része és szelete, ahogy Tapolczai Gergő képviselőtársam is mondta, egy szelete a mostani törvény, hiszen beszélünk kell a „Biztos kezdet gyerekházról”, a 0-3 éves hátrányos helyzetű gyerekeknek a felzárkóztatásáról. Beszéltünk már a 3 éves kötelező óvodáztatásról, beszélünk az iskolásoknak juttatott egyéb támogatásról.

Tehát summa summarum: az a fajta családpolitikai komplex látásmód, ami a Fidesz-KDNP-kormányt jellemzi, nem jellemezte az ellenzéket kormányzási felelősség körében, hiszen ezeket az intézkedéseket, bármennyire akarja Gréczy képviselőtársam eltagadni, az emberek érezték akkor, hogy hogyan érzik, hogyan élnek, és most is érezték: '10-ben, '18-ban, '14-ben. És higgye el nekem, hogy azok az érzések, amelyek a szavazatokban meg fognak jelenni, érezni fogják az emberek éppen azon a tüntetésen, amit önök szerveznek vagy azon a lelkületen, amit '48-as megemlékezésésként most március 15-e keretében az emberek akarnak és velünk akarnak jönni, mert azt gondolom, hogy annak a kereszténydemokráciának, annak a spirituális jövőnek van jövőképe és van értelme, amit mi elkezdünk kormányzati felelősséggel. (Sic!)

Ander Balázs képviselőtársamnak hadd üzenjek annyiban, hogy ha a tízmilliók vágyálom kategóriáról beszélünk, akkor bizony volt itt egy olyan szociológiai felmérés és van is az Európai Unió birtokában, hogy ha nem csinálunk semmit, akkor száz év múlva Magyarország körülbelül a hárommillió magyar ember országa.

(16.20)

És ha ehhez hozzátesszük Bauer Tamásnak a kamerába mondott mondatait, hogy igen, migránsokkal kell feltölteni azt a hiányt, amit mi, a magyar emberek magyar gyerekeivel szeretnénk a családpolitikai rendszerbe beilleszteni, akkor óriási kontrasztot kapunk, hogy hogyan akarjuk mégiscsak közelíteni a tízmilliót. Lehet, hogy nem fogjuk elérni, de ha nem teszünk semmit, akkor lehet, hogy hárommillió ország leszünk száz év múlva, ami Gréczynek teljesen mindegy, mert ön magyarelles, ki merem jelenteni!

Az a DK, amelyik az Európai Unióban gondolkodik, az az a fajta lelkiület, a magyar lelkiület iránti ellenesség, amelyik a bevándorláspártiakat tudja, csak és kizárólag arra fordítana szociálpolitikai kiadást (*Gréczy Zsolt: Tehát te nem az Európai Unióban gondolkodsz! Beismerted!*) a magyar családok helyett, kedves uram, bármennyire meg akarja ezt ön fordítani! (*Gréczy Zsolt: Ezt mondtad!*)

Úgyhogy még Ander Balázsnak azért hadd mondjam el (*Gréczy Zsolt: Nem az Európai Unióban gondolkodsz. Megértettük.*) a roma és nem roma kisebbségről, hogy annak idején Mária Terézia amikor a cigánytörvénnyel a cigányok egymással kötetendő házasságát megtiltotta (*Gréczy Zsolt: Ki akartok lépni az Európai Unióból. Köszönjük.*), a gyorsított asszimilációt kezelte, akkor köteles volt cigány magyarral házasodni. Úgy hívták őket a házassági anyakönyvi bejegyzésben, hogy újmagyarok.

Tisztelettel jelentem, hogy én is egy ilyen családból származom, az 1800-as évek elején nekem is az egyik ősöm újmagyar volt, és büszkén vállalom, hogy vannak cigány őseim. Nem kell kettévágni, hozzá kell járulni ahhoz a társadalmi integrációhoz, ami ezt a Magyarországot képes felemelni, és az a roma kisebbség igenis puffer abban a társadalomban, ahol vagyunk. És inkább velük, keresztény gyökerű, magyarul beszélő kisebbségekkel foglalkozunk, és őket támogassuk, nem pedig a migránsokra költeni azokat a szociálpolitikai juttatásokat. Elnézést, ha kicsit agresszívre sikerült, de érzéseimből beszéltem. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. (*Taps a kormányzó pártok padsoraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megadom a szót Kállai Mária képviselő asszonynak, Fidesz.

DR. KÁLLAI MÁRIA (Fidesz): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Asszony! Kedves Képviselőtársaim! Köszönöm a szót. Így, a vita vége felé, hogy ha egy népszerű reklámszlogenel akarnám kezdeni a gondolataimat, akkor azt mondanám, hogy ez a vita nem jöhetett volna létre, ha az Orbán-kormány családvédelmi terveit nem ismeri meg az ország, és ha nem kerül ide a parlament elé.

Viszont figyelve ezt a délutánt, feltehetem azt a kérdést, hogy miért is említtem vagy miért ezzel kezdem. Én úgy gondolom, abban egyetérthetünk, hogy a magyar parlamentarizmus történetében egyedülálló tervezet gondolkodásra készítetett mindannyiunkat. Én nagy meglepetéssel, és miután első évben vagyok képviselő, élőben nagy döbbenettel láttam azt, hogy adott esetben néhány konstruktív ellenzéki gondolat, illetve néhány előremutató gondolat túlmenően, nagyon sajnálom azt, hogy összességében az jön le a lelkembe, hogy nem minden esetben a jobbítás szándékát hallhatjuk, hanem olyan nyakatekert gondolatokból, olyan, valahol jól elkezdett, jónak látszó gondolatokból sikerül aztán mást összerakni, más jellegű mondatot, holott amivel szemben állunk, az egy nagyon pozitív, a gyermekvállalást nagyon nagy mér-

tékben segítő, a családfenntartásban komoly segítséget nyújtó törvénytervezet, és ezt jó lenne nem a hiányok megfogalmazásának a raktárává, nem akarom azt mondani, hogy politikai játszává silányítani.

Mindez a tervezet egy olyan tervezet, amely, ahogyan ma már elhangzott, nem az államtitkár asszony szobájában született, hanem a magyar emberek gondolatában, és én azt gondolom, hogy egy felelős magyar kormányzás, egy felelős magyar parlament köteles erre reflektálni, és köteles keresni azokat a pontokat, ahonnan a választókerületeken túl szisztematikusan, rendszerszinten, minél mélyebben tudjuk megismerni az emberek elvárásait, gondolatait.

Nagyon sokféle kritikát hallottunk ma. Hogyha belegondolok a ma hallott kritikákba és az elmúlt időszakban megjelent különböző sajtónyilatkozatokba, akkor valóban: mi lesz az egygyermekesekkel, gyakorlatilag a gazdagok járnak jól, fékezett habzású, nem hatékony, felületes, és sorolhatnám azokat a hívószavakat, amelyeket ma, illetve az elmúlt hetekben a nyilatkozatokból már előre ki lehetett ollózni. Én azt gondolom, hogy gyakorlatilag az az előrelátó gondolkodás, az az együttműködési szándék hiányzik az ellenzéki képviselők közül, amikre, azt gondolom, hogy a kormánypárt adott esetben egy ilyen kardinális kérdésnél joggal számít.

Viszont abban a pontban egyetértünk, és azt gondolom, hogy hazánk egy olyan rendkívüli kihívás előtt áll, mint a népesség fogyása, amely nemcsak hazánkat érinti, hanem egész Európát, és Európa legtöbb országában, el kell mondanunk azt, hogy valóban napi problémát, napi kihívást generál.

Az is tudjuk, hogy Európa politikusai két utat kínálnak, az egyik a beletörődés, a másik pedig a migráció támogatása. Természetesen a bevándorláspárti képviselők számára a migráció nagyon egyszerű megoldásnak tűnik, hiszen gyors, gyakorlatilag abszolút nélkülözi az előrelátást, és nem beszéltünk arról a nemzeti identitásról, amelyet képviselőtársaim ma már számos oldalról elemeztek.

Meggyőződésem az, hogy a választók azért küldtek valamennyiünket a parlamentbe, hogy olyan módon oldjuk meg a problémát, hogy valós alternatívát kínáljunk a jövőre nézve, felelősséget vállaljunk a jövőért, és ne pedig újabb gondot okozunk. Mi a családvédelmi intézkedésekkel egy harmadik utat kínálunk.

Kedves Képviselőtársaim! Az európai megoldások szegényesek ebben a kérdésben, a modern európai demokráciában hosszú évtizedek óta semmi nem ösztönözött családalapításra. Sorolhatnék a ma elhangzottakból, illetve ahogyan mondtam, a már megjelent nyilatkozatokból néhányat. Például a Demokratikus Koalíció azt fogalmazta meg, Gyurcsány Ferenc személyesen, hogy azért, mert fizetünk, nem lesz érzelem, csak ezért nem vállal senki több gyereket. Még elgondolnodni rajta is egyébként borzasztó, hiszen azt mondhatom, hogy azt a sajátos logikát láthatjuk, amely képtelen az emberek szemével nézni a világot.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Ez a javaslat felszámolja azt a gondolkodást, hogy egy fiatal családnak

választani kelljen a család és a karrier között. Arra kínálnak lehetőséget, szerteágazó módon, különböző élethelyzetekre reagálva, különböző élethelyzeteket figyelembe véve, hogy maguk válasszanak, de semmiféleképpen ne kelljen a „vagy” kötőszót odatenni: család vagy munka, család vagy karrier.

Mindenféleképpen azt gondolom, hogy ez az egyik legnagyobb értéke, illetve az az értéke, amit Magyarország Kormánya a magyar emberek munkájával megteremtett, hogy Európában ma azt mondhatjuk, hogy 2000 milliárd forintot fordítunk a családok támogatására, 4,8 százalékát az éves GDP-nek, azt hiszem, hogy ez mindenféleképpen nagyon meggyőző.

De egy kicsit lejjebb szállva a felső színről, az ember a választókerületében naponta hallgatva az embereket, számos olyan példát érzek a lelkemben, amikor a fiatal családok ezt megköszönik, amikor a fiatal családok örömmel szólítanak meg, és ha belegondolok, gyakorlatilag azt is pontosan, jól érzékelik - tanárként elég sok ilyen fiatal családdal találkozom -, gyakorlatilag önmagában egy rendszert érzékelnek, mert ezek is elhangzottak ma már, hogy ha mindehhez hozzáadunk adókedvezményeket, hozzáadjuk azt, amiben az egygyermekesek is részesülhetnek, szóltak ma képviselőtársaim az iskolai támogatások számos rendszeréről, akár az ingyenes tankönyvekről, szolt Boldog István képviselőtársam a vidéki élet új perspektíváiról, a „Magyar falu” programról, mindenképpen szólni kell a gyakorlatilag jó sok helyen ma már eltűnő munkanélküliségről, a növekvő bérekről, akkor amit miniszterelnök úr megfogalmazott, egy egészen más Magyarország képe rajzolódik ki előttünk, és én azt gondolom, hogy a magyar társadalom, a magyar emberek munkája eredményeként ez így, együtt tud tenni a magyar társadalom gyarapodásáért.

Természetesen beszélek a népességfogyásban rejlő veszélyekről, őszintén alternatívát próbál kínálni a magyar embereknek, a magyar családoknak a magyar ember fennmaradásáért az illegális bevándorlás támogatásával szemben, és adott esetben minden esetben egy nagyon komoly, a jövőbe vetett felelős befektetésnek tekinti a családtámogatási rendszert, amelynek ez a törvénytervezet-javaslat egy jó startja. És azt gondolom, hogy ez a csomag, ahogyan ma már többször hallottuk, egy nyitott csomag, bízva a gazdaság további erősödésében, bízva a társadalom további igényeinek a megfogalmazásában, jó válaszokat adva erre. Én azt kívánom tisztelettel - a Fidesz-KDNP pártszövetségére természetesen mindenképpen számíthatnak -, hogy minél több párt szavazza majd meg a végső szavazásnál ezt az előremutató, felelős előterjesztést.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Kállai Mária képviselő asszony. Kettő percre megadom a szót Rig Lajos képviselő úrnak, Jobbik.

RIG LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Azt gondolom, hogy ha a jövőben szeretnénk élni és abba

bizodalmat fektetni, akkor a jelenben kell nekünk valami olyat cselekedni, ami majd a jövőre hatással lesz.

Ez a demográfiai helyzet sajnos nem most alakult ki, de most kell valami megoldást találnunk rá. Ez a cselekvési terv kommunikációs szinten, propagandaszinten mindenkinek elfogadható, és teljesen jó, cselekvésszinten már nem annyira. Én mint a tapolcai nagycsaládos egyesületek tagja, és ha már itt ilyen versenybe bonyolódtunk bele, hogy kinél hány gyermek született és hányat nevel, én négy gyermeket neveltem fel, kettőt már a nemzet szolgálatába állítottam, és kettőt szeretnék még ugyanúgy az útjára indítani. Most elsősorban a tapolcai nagycsaládosok azt az üzenetet küldték el nekem az autóvásárlással kapcsolatosan, hogy ha megnézzük a nagycsaládos egyesületeket, mind velem korabeli emberek, akiknek már van lakása, devizahitele, három gyermekük született, és van egy lerobbant autójuk.

(16.30)

Van devizahitelük, és ezt szeretnék kicserélni. Nem mindenki vágyik Daciára, államtitkár asszony, szeretnének egy Opel Zafirát venni, aminek a piaci ára 7,5 millió forint, az állam ehhez ad 2,5 millió forintot - 5 millió forint hitelt ők nem fognak tudni felvenni.

Még egy olyan fontos dolog, ami szerintem diszkriminatívan hat az elkövetkezendő időkre. Mondja el nekem, államtitkár asszony, azt, hogy mennyiben különbözik egy július 1-je után született magzat egy június 29-én születettől, hitelkonstrukció szintjén; mert egy hitelkonstrukció a gyermek önök szerint. Szerintem nem. Aki július 1-je után született, egypár kedvezményt igénybe vehet. Aki július 1-je előtt született, az viszont nagyon sok kedvezményből kizorul.

Mi van azokkal a nagycsaládosokkal, akik a nemzet asztalára már letettek nagyon sok dolgot, és ezekből a juttatásokból nem részesülnek, mert devizahitelük van, és nem tudnak felvállalni több gyermeket? És itt elhangzott az, hogy ez nem elsősorban költségvetési tétel. De, én szeretném felnevelni és útjukra bocsátani úgy a gyermekeimet, hogy 15 éves korukban, mint nagyon sok társamnak, ne kelljen culágernek elmenni ahhoz, hogy a család bevételéhez hozzájáruljanak. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A következő hozzájáruló Turi-Kovács Béla képviselő úr, Fidesz.

DR. TURI-KOVÁCS BÉLA (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Az idő előrehaladtára való tekintettel nagyon röviden. Tisztelt Ház! Azt gondolom, hogy valamikor a XVIII., majd a XIX. században is akadtak olyan jószok, akik azt jósták, hogy nem csak a magyar nemzet, a magyar nyelv is eltűnik a Kárpát-medencéből. Ehhez képest itt vagyunk, a Kárpát-medencében meghatározó nép vagyunk, és tegyük hozzá, igaz, tízmilliónál egy kicsivel kevesebben.

De azért azt is tegyük hozzá, hogy az első világháború befejezését követően ugyanezen határok között,

talán a három pozsonyi falut leszámítva, a 7 millió 800 ezer főt haladta meg ez az ország, és valami csoda folytán - csoda folytán? -, a néplélek folytán 22 év múlva elértük a 10 milliót, sőt meghaladtuk. Csoda volt? Vagy talán azt állítanánk, hogy az egy olyan rendszer lett volna, amely valami olyan gazdasági lehetőségeket biztosított az embereknek, hogy ettől aztán születtek a gyerekek? Bizonyíthatom, hogy nem, nem ilyen rendszer volt. Nagyon kemény küzdelemben sok szegény ember reménységgel nézett a jövő elé, mert reményt tudott adni az a társadalom akkor, mert a lélekhez fordult elsősorban.

A kormány felismerte azt a veszélyt - és hadd szögezzem le, hogy nagyon fontos, hogy felismerte -, veszélyes helyzet van a szaporulat tekintetében (*Moraj az ellenzéki pártok soraiban.*), veszélyes helyzet van a demográfia területén. De nincs demográfiai katasztrófa-helyzet. Meggyőződésem, hogy aki ma ilyen helyzetet akar vizionálni az ország számára, az nem használ, az árt. Ennek az országnak hitre és reményre van szüksége, és minden családnak, aki gyermeket vállal, a jövőbe vetett hitre és reményre van szüksége.

A gazdasági lehetőségek megteremtésében az én meggyőződésem szerint a kormány elment a végső határokig. Néha még úgy is gondolom, hogy talán helyenként egy kicsit túl is ment ezeken a határokon, és nem lesz könnyű teljesíteni mindazt, amiről szó van. Centizve vannak ezek a dolgok, és ehhez gazdaságilag is teljesíteni kell a következő időszakban, ez csak akkor teljesíthető. Azt gondolom, hogy ezt a teljesítményt az ország képes produkálni.

Tisztelt Ház! Ami meg azt illeti, hogy ebben az országban az országon belül netán valami olyanfajta etnikai változások következnek be, amelyek újabb veszélyeket hoznának Magyarországra, hadd mondjak el egy anekdotát. Amikor Petőfi Sándornak meghalt az édesanyja - tény, hogy ez történt -, Petőfi hazament és találkozott az evangélikus oktatójával. Meglátta, odament és azt mondta neki, hogy „Vigýtye, vigýtye, Alexander Petrovics - mármint hogy lássa, lássa, Alexander Petrovics -, szlovák emberből még nagy magyar költő is lehet.” Szóval, kedves barátaim, rajtunk múlik. Rajtunk múlik, azokon a magyarokon, akik hiszünk ennek az országnak a jövőjében, hogy akik itt velünk együtt élnek, azok jó magyar emberek lesznek, hogy azok az emberek hasznos tagjai lesznek ennek a társadalomnak.

Tisztelt Ház! Vannak-e még hozzátennivalók az anyagiakban? Mindig lehetnek. És az ellenzék ma valami olyan furcsa magatartást tanúsított, amiről az az egyszerű régi népi mondás jutott eszembe, hogy hát, nincs olyan szekér, amelyikre még egy vellával ne férne. Azt gondolom, hogy azért van olyan szekér, és egy felelős kormány - és az országnak most felelős kormánya van - csak úgy gondolkodhat, hogy a lehetőségek határain belül gondolkodik.

Egy apróság, ami benne van ebben a rövid előterjesztésben is, és ami bennem némi aggodalmat keltett: óvatosan azzal a készfizető kezességgel! Nagyon körül kell majd bátyázni a szerződéseket. Semmiképpen nem szabad olyan helyzetet és olyan állapotot teremteni, ahol némelyek úgy gondolják,

hogy valamiféle lehetőséghez jutottak, de nem a gyermekszüléshez. (*Dr. Varga-Damm Andrea: Na! Erről beszélünk! - Közbeszólás a Jobbik soraiból: Ott a lényeg!*) Ez nagyon fontos. (*Taps az ellenzéki pártok soraiban.*) Azt gondolom, hogy ennek meg lehet teremteni... Nehogy úgy járjak már, mint ahogy itt a jobbikos képviselőtársamnak mondták, hogy kizárnák a frakcióból. Köszönöm.

Tehát én azt gondolom, tisztelt barátaim, hogy a kormány, amikor elment a végső határokig, akkor felismerte azt a helyzetet, amelyen változtatni kell, de annak is tudatában van, hogy nincs Magyarországon demográfiai vészhelyzet. A változások itt vannak a kezünkben, a változások lehetőségei. Ha ezeket a változásokat pozitív irányban kilenc év alatt sikerült ilyen szintig elvinni, akkor sikerülni fog ez is. Benne van a siker lehetősége, benne van a siker reménye.

Viszont el kell mondanom - és nem szabad ettől elvonatkoztatni -, elhangzott mások részéről is már: a lelki tényezők itt nagyon-nagyon fontosak. Nagyon fontos az, hogy a szülő és gyermek kapcsolata a következőkben valahol visszatérjen ahhoz, amit mi gyermekkoromban természetesnek tartottunk; nevezetesen, hogy kétirányú a kötelezettség és kapcsolat a gyermek és szülő részéről, a szülő részéről a gyermek felnevelése, a gyermek részéről a szülő elfogadása és támogatása. Ez egy olyan társadalmi, azt kell mondanom, magyar, már nagyon régen megvalósult valóság, amelyet most kezdünk elfelejteni. Változtatni kell rajta. Egyértelműen meg kell tudnunk teremteni ennek a lehetőségét.

Ma még tárgyal a Ház valamit itt, az egyházakra vonatkozó törvény kiegészítését - fontosnak tartom. Érjük el, hogy ebben az országban mindazok a szervezetek - elsősorban én idesorolom az egyházakat -, amelyeknek jelentős lelki befolyása van, tekintsék elsődleges feladatuknak azt, hogy sikeres legyen ez a program, amelyhez, azt gondolom, még talán az ellenzéknek a jobbik fele is - nem a Jobbikra gondoltam, hanem az egész ellenzékre - hozzácsatlakozhat. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. (*Taps a kormány-pártok és a Jobbik soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, Turi-Kovács Béla képviselő úr. Két percre megadom a szót Rig Lajos képviselő úrnak, Jobbik.

RIG LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Turi-Kovács képviselő úrnak nagy tisztelője vagyok, hiszen olyan ízes-míves felszólalásokat és nagy igazságokat tud mondani. Egy nyelvbötlés volt, nem szaporulat, szerintem máshogy gondolta, mert ha így gondolta, azt azért visszautasítanám.

Viszont államtitkár asszony az expozéban is elmondta, hogy politikai korrektség lévén kéri az ellenzéki pártokat, hogy a politikai nézetet ebben a témában tegyék félre, és próbáljunk meg konstruktívan vitázni és együtt gondolkodni. En ezzel teljes mértékig egyetértek. Én is ugyanezt kértem a tegnapi napon, amikor 80 családnak kértem segítséget, az SMA-ban szenvedőknek, és ott nem voltak olyanok, amiket itt önök elmondtak, hogy felszólalás után kirohantak a

képviselők, hiszen be sem jöttek. Itt nem volt vita, meg kérdés sem volt. Nyolcvan családon szeretünk volna segíteni, és önök ezt a mai nap leszavazták. Tehát azok a bekiabálások, amik az önök soraiból jöttek, szerintem nem voltak teljesen politikailag korrektek, hogy „egyszerűen senkik vagytok, ha ezt nem szavazátok meg”, ezt vissza kell utasítanom. Önök nem szavazták meg azt a tételt, ami ezeknek a betegeknek a légvételét segíthette volna, hogy eljussanak arra a pillanatra, addig a pontig, amíg a kormány, ígéretéhez híven most már másfél év múlva talán kidolgoz egy olyan tervet, ami ezeken a betegeken segít.

Tehát ha politikai korrektségről beszélünk, államtitkár asszony, én elvárom azt, hogy akkor önök is ugyanezt a politikai korrektséget kövessék azokban a témákban, amit az ellenzék felvet, és ha politikai korrektséget már nem is tudnak belevinni, akkor legalább valami emberi hozzászólást próbáljanak meg egyéb témákban is.

Egyébként, ahogy elmondtam az első kétperce-semben, nagyon sok minden támogatható, de az ellenzék nem azért mondja el a kritikáit, mert nem fogja támogatni, vagy nem tudja támogatni, hanem azért, hogy ez ébresztő jellegű legyen a kormánypárt részére, hogy azokat a kiskapukat, amelyeket Turi-Kovács képviselő úr is emlegetett, ki lehessen zárni abban a pillanatban, amikor ez a törvény már hatályba lép. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

(16.40)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A következő hozzászóló Hajdu László képviselő úr, DK.

HAJDU LÁSZLÓ (DK): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Asszony! Mielőtt a témához szólnék, mivel Hoppál Péter képviselő úr - látom, elment - említette, hogy száz éve volt a dicsőséges Tanácsköztársaság, nem tudom, hogy tudta kapcsolni ehhez a törvényhez, de mindenesetre én is szeretnék egy dátumot megemlíteni: most 75 éve, hogy ebben a Házban Közi Horváth József országgyűlési képviselő, aki katolikus plébános volt, és úgy volt országgyűlési képviselő, szót akart kapni - a Keresztény Pártnak volt a képviselője - azért, hogy igaz-e, hogy az éjszaka Keresztes-Fischer belügyminisztert letartóztatták. Ugyanis mi történt 75 évvel ezelőtt? Megszállták a németek Magyarországot, és ennek családpolitikai szempontból aztán súlyos következményei vannak, amikor nem sokkal azt követően elfogadják a deportálásokat jelentő törvényt. De ez csak egy kitérő, nem ide tartozott, csak gondoltam, én is teszek egy ilyen megemlítést. Tehát egy súlyos esemény volt 75 évvel ezelőtt.

Tisztelt Államtitkár Asszony! A 4 pont vagy a 7 pontra kiegészített, úgy gondolom, abban a szép stílusban, folyamatos előadásmódban, ahogy ezt meg tetszett tenni, jól hangzott és támogatható. Azonban, ha azt veszem hozzá, hogy a családtámogatásnak mennyi egyéb gondjáról nem szólunk, akkor már kicsit azokkal kell azonosulnom, akik fölvetették azokat

a részleteket, amik igen fontosak ahhoz, hogy valóban tudjunk beszélni arról az akciótervről, ami a családpolitikának nevezett akcióterv ebben az esetben. Azt nem is tudtam, időközben kiderült itt a vitában, hogy két kormányrendelet is megszületett már; úgy vitatkozunk, hogy közben már el van döntve. Hogy mi van abban a kormányrendeletben, a 44-esben és a 46-osban, nem ismerem és nem is tudom, tehát annak ismerete hiányában szólok most hozzá - lehet, hogy benne van ebben a törvényben.

Egy biztos, hogy aki parlamenti képviselő és tart fogadóórákat - gondolom, ezt mindannyian megteszszük -, nyugodtan tudja mondani, hogy a képviselőt 90 százalékban lakás-, lakhatás-, lakhatásiválságügyben keresik meg, és azok családdal rendelkező fiatalok, kilátástalan helyzetben. Nem tudom elképzelni, hogy van olyan, aki azt mondja, hogy ilyen ügyfél még nem kereste meg; mindenki lakásügyben - különösen nagyvárosban; az én választókerütem Budapesten van -, tömegesen keresnek meg, mert szerencsétlen emberek nem tudnak lakáshoz jutni. Én szoktam környezettanulmányra kimenni, megnézni, 10 és 16 között minden változattal találkozom már, ennyien élnek egy lakásban. A lakás úgy néz ki, hogy szerencse, ha van egy nagyobb szoba, és van még egy kisebb, egymás hegyén-hátán, három szinten, ilyen lágerszerűen vannak az ágyak. Így élnek emberek egy világvárosban, Budapesten. Tehát, amikor mi családpolitikáról, akciótervről beszélünk, akkor azt gondolom, nem véletlen, hogy a lakás merül föl elsőként, mert lakhatás nélkül nincs családpolitika, ezt mindenki tudja, talán államtitkár asszony közülünk a legjobban.

Szeretném megemlíteni - ha már az előbb dátumot említettem -, hogy 17-én, most vasárnap volt 50 éve, hogy Újpalotán lerakták az újpalotai lakótelep építésének alapkövét. Akkor előre, tudatosan csináltak családpolitikát, megtervezték, hogy ott 15 ezer lakás fog épülni. Ez része volt egy másfél millió lakás építését célzó, országos, 15 éves programnak. Mi 17-én, vasárnap elmentünk arra a helyre - ott van egy szobor -, ahol az alapkö le van téve, és letettünk pár szál virágot, ezzel emlékeztünk az 50. évfordulóra, amikor oda 60 ezer boldog ember költözött be. A 15 ezer lakás mind megépült.

Ha egy ilyen program lett volna idetéve, hogy ennyi és ennyi lakást építünk meg, az egészen más. De itt jutalmak vannak: aki megérdemli, megkapja a tízmilliót, de attól tartok, hogy abban a két kormányrendeletben olyan szigorú előírások vannak, ami alapján úgy lesz, mint a CSOK és a NOK, hogy ahhoz csak vagyonosok, tehát igen erős középosztálybeliek tudnak hozzájutni, ahhoz nem juthat hozzá csak úgy bárki. Most nem látom itt Farkas Félix urat, aki nagyon dicsérte a kormány különböző támogatásait, amit a romák kapnak, és sok minden egyebet. Nemrég volt az őshonos nemzetiségeknek a szokásos két éves beszámolója, és abban az érdekes vitában megemlítette, hogy mennyi mindent kapnak. A választókerületemben - becsült adat, mert fogalmunk sincs, hogy mennyi - körülbelül ötezer roma él, akiknek iszonyatos lakhatási problémáik vannak, és ott van 3-4 gyerek; a

lakástól függ, hogy milyen ember lesz belőlük, ezt mindenki tudja, végig lehetne vezetni szociológiailag.

A rendszerváltáskor a családsegítő szolgálat a XV. kerületben - mert arról van szó - egy csoport volt 6 emberrel. Most 310-320 körül vannak, akik a családokkal, mindenféle szociálpolitikai és egyéb dolgokkal foglalkoznak, tehát a szegénység kezelésének ekkorára nőtt az apparátusa az elmúlt 29 év alatt. S az elmúlt 29 év alatt, a rendszerváltás óta egyetlen kormány sem tudott - beleértve a baloldali kormányokat is - egy komoly, koherens lakásépítési programot elénk hozni. Nem tud senki ilyet mutatni. Lakásépítési program, főleg bérlakásépítési program egyáltalán nem jelent meg, és ez sem egy bérlakásépítési program, amiről beszélünk, erőteljesen a középosztály programja, úgy gondolom.

Ha azt veszem, hogy ez egy támogatható rész, és nem ismerjük azt a két kormányhatározatot, amiről időközben kiderült, hogy inkognitóban létezik már, sőt hatályba is lép 1-jével, ha azt vesszük, hogy mi az, amivel ezt ki lehetne egészíteni, akkor az, hogy mit segít, mit enyhít ez azon a lakásválságon, ami ma csak a nagyvárosokban, vagy csak, mondjuk, a fővárosban, egy világvárosban megjelenik. Ha ez semmit nem enyhít, akkor nem ért ennyit; 4-5 órája vitatjuk ezt a törvénytervezetet, úgy gondolom, hogy sok pofon ide is, oda is elment, miközben nem érzékeljük, hogy e mögött van valóságos cselekvési lehetőség, valóságos finanszírozás, valóságos forrás, amiből ez meg fog valósulni. Mert ha ez egy devizahitel 2., tehát fölveszi az illető, aztán majd történik valami, főleg, ha nem születik gyerek, és nem képes visszafizetni ezt a pénzt, de fölveszi a tízmilliót - nem is tudom, hogy hogy jön ehhez az akcióprogramhoz, hogy még autót is vehet belőle, az egy kicsit megmosolyogtatóvá teszi ezt az egész programot, úgy gondolom -, tehát ha ezt így figyelembe veszem, úgy gondolom, hogy ez a gyermekvállalást tekintve az én választókerületemben semmilyen ösztönzést nem jelent.

Köszönöm szépen. *(Taps a DK, az MSZP és az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Hajdu képviselő úr. A következő hozzászóló Varju László képviselő úr, DK.

(16.50)

VARJU LÁSZLÓ (DK): Hölgyeim és Uraim! Tisztelt Ház! Az élet úgy hozta, hogy hasonló hangvételben szeretném folytatni, mint amit Hajdu László képviselőtársam az előbbieken megkezdett, mert van egy valóságos probléma, amelyről mindannyian tudjuk, hogy létezik, mégis ezzel a helyzettel mintha nem akarna senki szembenézni. Tudjuk, hogy van egy egyre fogyó, öregedő társadalom, ehhez képest nem találjuk meg azt a lehetőséget és azt a formát, amiben tulajdonképpen igazi megoldásokat találunk.

A mai vitához talán annyi hozzátartozik, hogy ha azt is megnézzük, hogy ki adta az első pofont, azért ehhez szeretnék néhány mondattal hozzájárulni. Nem

a pofozkodáshoz, hanem ahhoz, hogy ha önök komolyan gondolják azt, hogy számítanak bármilyen véleményre az ellenzék oldaláról, akkor önök nem tehetnek ilyet. De a helyzethez még hozzátartozik az, amivel ma a napirend előttit is kezdtem, és abban is említettem, hogy az első Orbán-kormány által létrehozott és Orbán Viktor elnökletével működő népesedéspolitikai ad hoc bizottság 1999-ben megtárgyalt egy jelentést, és 2050-ig évi 40-47 ezer bevándorlót tartott szükségesnek ahhoz, hogy Magyarország lakossága a század közepén is elérje a 10 milliót. Tudomásul vesszük, hogy az önök álláspontja is változott. Tudomásul veszem azt is, és önök is vegyék tudomásul, hogy senki nem a bevándorlókkal akarja ezt elérni. Mindannyian azt szeretnénk, hogyha a magyar családok lennének olyan helyzetben, hogy a lakhatásuk, mint ahogy az előbb is hallhatták, hogy az életkörülményeik olyanok lennének, amelyben vállalhatnának.

De hogyan tegyük félre a nézetkülönbséget, amire Novák Katalin tett javaslatot, amikor önök így nyújtották be ezt a törvénytervezetet? Érdemes megnézni ezt a törvénytervezetet. Elég viccesnek tűnik, mert erről a négy paragrafusról beszélünk, ami igazából csak annyit jelent, hogy önök marketing szempontból, kommunikációs szempontból idehozták, úgy csináljanak, mintha egyébként... - és kihasználnák azt a lehetőséget, hogy önök erről itt beszélni akarnak, eközben pedig semmit nem várnak az ellenzéktől.

S mit tett az ellenzék? Felelősen mindegyik párt javaslatot tett önöknek arra, hogy mi hiányzik ebből. Mert felelősen mindenki azt mondja, hogy a családoknak segíteni kell. Éppen ezért, őszintén szólva, semmi kedvem ahhoz, s ezért is emlegettem, hiszen Selmeczi Gabriella is azt mondta, hogy „mi nem a bevándorlók, hanem a magyar családokkal vagyunk”. Épp az előbb idéztem, mit csináltak önök 1999-ben. De hát lelkük rajta, nincs ezzel semmi baj, csak akkor nem kell letagadni, nem kell mellébeszélni, hanem egyszerűen a valóságos problémával kell szembenézni. Mi eddig is a magyar családokkal voltunk, a gondjaikkal, bajaikkal számolva azt szerettük volna, és azt szeretnénk, ha valamilyen módon az ő helyzetükön tudnánk javítani.

De a mai vita alapján azt kell mondjam, tulajdonképpen tök szerencse, hogy nem közvetítik ezt a vitát, mert ebből az következne, hogy tényleg mennyire felelőtlen az egész parlament, úgy, ahogy van. De hát természetesen mindig az az igazi felelős érte, aki a nagyobb; ebből ez következik. Mert ha valaki egy kicsit távolabbról nézi, akkor az önálló lábon állás családi feltételeit olyan nagyon sokan az elmúlt évek alatt nem tudták megteremteni. Ha akarják, akkor név szerint is felsorolom, hogy ki az, aki erre képes volt.

Még egy dolgot hozzáteszek: ha egy percig is komolyan gondolták volna azt, hogy erről az ellenzékkel érdemes beszélni vagy akarnak beszélni, akkor például eljöttnek volna a Költségvetési bizottság ülésére. Vették volna a fáradságot, hogy ott, ahol érdemes lenne ennek a költségvetési következményeit, pénzügyi hatásait megvizsgálni - később a hatástanulmányra azért még rákérdezek, vagy elmondom róla a

véleményem, hogy láttak-e önök már ilyet -, hogy egyáltalán mibe kerül ez a történet, hogy milyen felelős előterjesztést hoztak ide. Ehhez képest egy kétsoros levélben megírták, hogy köszönik szépen, önök erről nem kívánnak beszélgetni, és ezt már a hét elején elintézték. Tehát nemcsak a kormányhatározatokat döntötték el úgy, hogy még egy életbe nem lépett törvényre hivatkoznak, hanem emellett még beszélni sem akarnak róla.

Mi az, amiről kéne beszélni? Az egyik része például az, hogy az mindenképpen rossz, hogy önöknek minden a pénz körül forog. Azt gondolják, hogy csak ezzel meg lehet oldani mindent. Hölgyeim és uraim, a helyzet az, hogy nem így van. Még azt is elismerem, elfogadom vagy tudomásul veszem, amit Hoppál Péter úr mondott, hogy van egy irány, évtized óta nyomják és szeretnék, ha változna a helyzet. De eközben mi történik? Ez alatt a tíz év alatt három olyan év volt, amikor a legkevesebb gyerek született ebben az országban, az önök dicsőséges tevékenysége mellett. A tavalyi év is 90 ezer fő alatti születésszámmal van. Tehát nem tudnak olyanra büszkék lenni, bármilyen hangosan és erősen nyomják plakáton vagy itt a parlamentben, tők mindegy, a végeredmény az, hogy az önök ilyen irányú kezdeményezései nem érték el a célt, és most nagyon udvariasan fogalmaztam, nem úgy, ahogy önök az elmúlt időszakban.

Az a baj, ez a pénz körül forgó gondolkodás a szemléletben van, abból következik; mert mindenki annyit ér önök szerint, amennyit összekapart magának. Vannak családok, a családok többsége ilyen, aki ezt nem tudta megcsinálni, és ehhez képest tesznek, tettek önök javaslatot, hogy ez a családvédelmi akciótervnek hívott dokumentum igazából mit is jelent. Az a baj, hogy általánosan meg kell állapítanunk róla, hogy ez inkább egy választások előtti fogás. Nem nagyon tud több lenni ennél, merthogy kizárólag csak olyan pártpolitikai célokat szolgáló érveket vagy megoldásokat találtak, amikről én azt gondolom, hogy nem lehet ennyire egyoldalúan kezelni. Ha egy kicsit figyelnének arra, ami akár a tudomány, akár az ellenzék oldaláról érkezik, akkor ennél többel tudnának foglalkozni.

A támogatások csak viszonylag szűk kör által elérhetők. Így jártak a CSOK-kal is. Lehet, hogy önöknek az a szándékuk, hogy összesen csak pár tízezer családnak váljon ez elérhetővé, és ezt önök tulajdonképpen már eredménynek tekintik. Mi nem tekintjük eredménynek. Mi sokkal szélesebb körben gondolkodunk, sokkal több embert kellene hogy érintsen ez. A javaslat nyertesei elsősorban a legalább háromgyermekes, jómódú családok, akik eddig is az Orbán-kormány kényeztetését élvezték. Rendben van, csak vegyék észre, hogy picit színesebb a világ ennél. Vannak mások is Magyarországon, és őket is figyelembe kell venni.

Éppen ezért azok az adókedvezmények... - vagy inkább azzal folytatom, hogy ha csak a társadalom egy kis rétegében nő a gyermekvállalás hajlandósága, akkor éppen az, amiről az elején beszéltem, az a demográfiai probléma, amiről önök hangzatosan beszélnek, de keveset tudnak tenni. S most nem a szándékot

vitatom, hanem ha az eredmény, a hatékonyság keves, akkor az ebből a szempontból nem fog változást okozni. Ha az egy-két gyermekesek és a szegényebb családok nem kapnak támogatást, akkor nem lesz demográfiai fordulat. Nem igaz, hogy ezt önök nem értik meg. Mert ez valóban lehetne olyan kérdés, amit érdemes volna nemzeti konszenzusra törekedve még ilyen politikai viszonyok között is megvitatni, de nem abban a hangvételben, ahogy önök ehhez hozzáállnak. Sértegetéssel, az ellenzék bántásával ezt nem tudják elérni. Akkor pedig ne csodálkozzanak azon, hogy ha bementek a kocsmába, akkor megkapják a visszafont is. Éppen ezért jobb lenne, ha ezt nagyobb felelősséggel kezelnék, mert a demográfiai helyzet sokkal nagyobb probléma annál, mint amilyen módon azt éppen elfedni akarják.

Van egy nagyon komoly kockázat, amire Hajdu László képviselőtársam is utalt, az, ami a családok eladósítására vonatkozik. Én még azt is megengedem magamnak, hogy az, amit önök gondolnak, hogy jó szándékkal azt gondolják, hogy mindenki törekedni fog arra, hogy a felvett hitel érdekében a szerződésben vállalt kötelezettségének eleget tegyen. De a probléma az, az élet azt mutatja, hogy minden második házasság válással végződik.

(17.00)

És akkor mi lesz ott velük, mi történik azokban a családokban, mi történik azzal, ami ott marad utánuk, ha önök ilyen kínálattal élnek irányukba, és elindulnak? És a legjobb szándékkal van mindenki, csak momentán a pokolba vezető út az, amit egyébként újra elvesznek, és most nem idézek ide másik hasonló szituációt, amikor ezt csinálják. A javaslat tovább növeli a válasz után jelentett anyagi terheket, és akkor ezt még tovább sorolhatnám.

Éppen ezért a Demokratikus Koalíció álláspontja az, hogy nem szabad és tilos kizárólag forintosított módon beszélni, hanem a körülményeket kell olyanná tenni. Ha egy kicsit hasonlíthatom valamihez, akkor nagyon sok munkavállaló van úgy, hogy nem a munkabér az egyetlen, amit figyelembe vesznek, hanem a munkakörülményeket is, amikor munkahelyet választanak. És itt ugyanaz a helyzet: nemcsak azon múlik a dolog, hogy önök egyébként hitellel akarják-e őket támogatni, hanem azon is, hogy milyen körülmények vannak. Ha a rabszolgatörvényt életben hagyják, akkor mit akarnak, hiszen emberek nem a családjukkal töltik az idejüket, hanem a munkahelyükön töltik az idejüket.

(Az elnöki széklet Sneider Tamás,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Mindegy, hogy mit gondol erről a miniszterelnök, és azt gondolja vagy azt mondja itt a parlamentben, hogy hurrá, minden jó a gazdaságban. A francot! Nem így van! Foglalkozni kellene inkább a családi pótlék emelésével, az legalább mindenkit érint. Lehetőség volna, hogy az egészségügyi válsághelyzettel kezdjenek valamit, merthogy inkább elmenekülnek

ebből az országból, részben a gazdasági helyzet miatt, részben pedig azért, mert már azért kell eladni lakást, nem azért, mert egyébként valakinek van pénze és magánrendelőbe akar menni, hanem azért, mert csak erre van lehetősége, és ahhoz, hogy ezt megtehesse, értékeket kell eladni. És ha ezen nem változtatnak, akkor az emberek csak egyre szegényebbek lesznek, és sajnos ma itt tartunk.

Arról most már nem is akarok külön beszélni, hogy az oktatás javításával mennyit kell foglalkozni; hogy a családok... Itt a következő: családok kilakoltatását hogyan engedhetik meg? Önök beszélnek a családokról, egész évet is szenteltek a szövegnek, ehhez képest megengedik önök azt, hogy családokat gyerekekkel együtt utcára telessenek. Hát hogyan lehetséges ez? Ez az egyetlen dolog, ha azt legalább idehozzák, akkor ezzel valóban előre lehetne lépni.

És ebbe a kategóriába beletartozik az is, hogy vannak olyan kisebb csoportok, mint például az otthonápolásban foglalkoztatottak, vagy remélhetőleg, majd egyszer talán az életben foglalkoztatottak lesznek, hogy ők valóban elnyerjék azt a lehetőséget, hogy a szereteteiket otthon ápolni tudják munkaviszony keretében.

És igen, ha akarnak adni valamit a lakhatás mellé, járjon az ingyenes közműminimum, az életminimum, hogy ha már ilyen, nem puma, hanem egyébként a Fidesz-gazdaság működik, akkor legyen mód arra, hogy a legszegényebbeknek legyen legalább egy tál levesre, ne fagyjanak meg, és tudjanak megfürödni egyébként akkor, amikor elindulnak, remélhetőleg munkába, avagy iskolába.

Azt kell hogy mondjam önöknek, és felhívni a figyelmet erre még egyszer, hogy a családtervezés nem üzletterv-alapú, nemcsak pénzen múlik ez a történet, hanem azon is, hogy a körülményeket milyenek teremtik meg. A körülményekhez például az is hozzátartozik, ma olyan sokat emlegették a nemzeti konzultáció hihetetlen eredményeit, de vették a fáradságot, hogy egyszer az ellenzéket megkérdezzék, hogy mi milyen kérdéseket tennénk fel, és lehetőséget biztosítanának arra, hogy egyébként ezeknek a kérdéseknek a kiértékelésére sor kerüljön? (*Moraj a kormánypárti padosorokban.*) Vették a fáradságot ebben, hogy egyszer valamit valóban nemzetinek lehessen hívni, és nem fideszista leveleknek? Nem, kedves képviselőtársaim. Így aztán ez marad.

Egy csomó kiegészítési javaslattal éltünk a törvényjavaslatunkban, amitől egyébként elfogadható lenne ez. Várjuk az önök gyakorlatát, mit fognak erre válaszolni. Köszönöm. (*Taps az ellenzéki padosorokból.*)

ELNÖK: Köszöntöm képviselőtársaimat. Köszönjük, képviselő úr. Most megadom a szót Vejkey Imre képviselő úrnak.

DR. VEJKEY IMRE (KDNP): Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Sok minden elhangzott a T/5132. számú törvényjavaslat eddigi vitája során. Bennem az a vélemény fogalmazódott meg, hogy mind a ketten, önök

is ellenzéki oldalról, mi kormánypárti oldalról egy hegyet tekintünk: mi a hegy egyik oldalát szemléljük, önök pedig nem egy valós, hanem egy vélt másik oldalt. Azért mondom, hogy vélt másik oldalt, mert önök azt mondják, hogy eladósítjuk a családokat ezzel a törvényjavaslattal. Nem, tisztelt hölgyeim és uraim, nem erről van szó, hanem lakástulajdonhoz juttatjuk a szegény családokat is (*Varju László: Helyes!*), hiszen több tíz millió forinthez jutnának ez által a törvényjavaslat által hozzá, amelyek jó része vissza nem térítendő, a másik része pedig nullaszázalékos kamatozással bír. Tehát én úgy gondolom, ha pusztán csak ezeket a tényeket nézzük, akkor mindenképpen érdemes akár az ellenzék részéről is ez a törvényjavaslat a támogatásra.

Engedjék meg, hogy mint kereszténydemokrata politikus kifejtsem azt, hogy mi fontosnak tartjuk e családvédelmi akcióterv bevezetését. Fontosnak a családok további erősítése, támogatása érdekében. Fontosnak tartjuk a törvényjavaslat elfogadásával azt, hogy a jövőben a családok babaváró támogatást kaphatnak, a fiatal házaspárok pedig - tovább bővítve az otthonteremtési támogatást - jobb, nagyobb lakáshoz juthatnak, és bevezetésre kerülhet a nagyszülői gyed is. Nagyon fontos dolognak tartjuk. Fontosnak tartjuk azt is, hogy bármilyen szirénhangok hangzottak is el, de igenis folytatódnak a bölcsődeépítések, és rengeteg új bölcsőde épült Magyarország területén. Fontosnak tartjuk, hogy hitelelengedés járna a gyerekek születése esetén. És igenis, hogy nagyon fontos a nagycsaládok gépkocsivásárlási támogatása is, mert valóban, a mobilitásukat elő kell segíteni, és abban az esetben, ha a negyedik gyermekük megszületik, bizony nehezen tudnak egy ötszemélyes kocsival megfelelően közlekedni.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A törvényjavaslatban meghatározott intézkedések több százezer magyar családnak jelentenek segítséget a mindennapokban, ezért nemcsak a törvényi elfogadásuk fontos, hanem az is, hogy erről minél többen értesüljenek majd, hogy tudják, milyen lehetőséggel tudnak élni. Ezért kérem a kormányt, hogy ne feledkezzen meg erről, kérem államtitkár asszonyt, működjön közre abban, hogy az emberek minél szélesebb körben ismerjék meg majd ezt a jelenleg törvényjavaslatot, bízunk benne, hogy a későbbiek során törvényt.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Mi a családvédelmi akciótervvel is azt üzenjük, hogy a gyereknevelés érték. Nyugat-Európában a legnagyobb probléma, hogy tabuként kezelik a családtámogatás kérdését, és csak azzal foglalkoznak, hogy migrációval miképpen pótolják a csökkenő születésszám okozta hiányt. Nem tesz fel azonban a valódi kérdést, mégpedig azt, hogy mi az oka a népességcsökkenésnek. Európa ma az üres bölcsők kontinense. Mi ezt a problémát nem migrációval akarjuk megoldani, hanem magyar gyermekekkel, a gyermekeket nevelő családok fokozottabb és célzottabb támogatása útján. Ezt a szándékunkat tükrözi vissza a családtámogatási akcióterv is a jelen törvényjavaslat által.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A Fidesz-KDNP eldöntötte, hogy a magyar családok és a fiatalok oldalán

áll. Mi biztonságos jövőt kínálunk a magyar fiataloknak és a magyar családoknak. Mi úgy gondoljuk, hogy ők nemzetünk aranytartáléka, aki ugyanis elereszti családjait és fiataljait, az - ahogy miniszterelnök úr is mondta - elveszti a jövőjét.

(17.10)

Mi viszont Magyarország javára a jövőt megnyerni szeretnénk, ezért is támogatjuk a családokat az otthonteremtésben, a fiatalokat pedig a családalapításban. Kérem, támogassák önök is a törvényjavaslatot! Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most megadom a szót Csárdi Antal képviselő úrnak.

CSÁRDI ANTAL (LMP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Igen, el kell ismerni, hogy ebben a javaslatban vannak olyan részek, amelyeket támogatni kell, nem lehet, kötelező. De azt gondolom, azért ne csináljunk úgy, mintha most jöttünk volna ki a bölcsődéből. Ennek a javaslatnak van egy talán nem is titkolt marketingcélja, amire már utalt több ellenzéki képviselő is, hiszen ha ez nem lenne, akkor azt gondolom, nagyon sok minden dolgnak pluszban benne kéne lennie.

Családvédelmi akcióterv. Ha én azt mondom, hogy családvédelem, akkor azt gondolom, hogy ha családvédelem, akkor innen hiányzik néhány dolog, mert ha családvédelem, akkor mi van a munkavállalói jogokkal. Mi van azokkal a döntésekkel, amelyek KDNP-s és fideszes döntések, és amelyek igenis nehézséget és problémát okoznak egy család normális, hétköznapi működésében? Ebben a családvédelmi akciótervben, amennyiben nem marketingcéllal készült volna elsősorban, ott kellene lennie annak a munkatörvénykönyv-módosításnak a visszavonásáról szóló határozatnak, amely visszavonja a rabszolgatörvényt. Igen, ebben az esetben valóban azt tudnánk mondani, hogy ez egy családvédelmi akcióterv egyik eleme.

Mi hiányzik még? Azt gondolom, családvédelmi akciótervnek kötelezően tartalmaznia kellene például - különösen a múlt heti és a tavaly szeptemberi európai bírósági döntések fényében - egy olyan határozatot, amelyben a magyar kormány vállalja, hogy rendezti tisztességgel, igazságosan a devizahitelek helyzetét. Ezzel szemben persze mit lehet olvasni ebben a javaslatban? Hogy azok az adósok, akik ma rossz adósként vannak feltüntetve a KHR-adatbázisban, ők nem jogosultak az állam támogatására. Igen, kérem tisztelettel, egy családvédelmi akciótervben önök azt mondták, hogy a devizahitel-károsultak, a leggyengébb, legrászorultabb réteg, az el van lökve. Ahogy a pesti szlengben ez gyakorlatilag ma már mindennapos, nem az történik, hogy önök nem hagynak senkit az út szélén, hanem még rúgnak is egyet rajtuk, hogy még csak visszaút se legyen az ő egzisztenciális helyzetükből egy visszakoordinálásra.

Igen, kérem szépen, ha ez egy komolyan vehető családvédelmi akcióterv lenne, akkor ebben benne kellene lennie egy igazságos, devizahiteleket kártalanító javaslatnak. Igen, ha mi komolyan akarnánk venni, illetve önök komolyan akarnák venni, hogy ez valóban egy családvédelmi akcióterv, akkor azt gondolom, hogy nem olyan módon próbálnák ezt a problémát, ezt a demográfiai kérdést megoldani, ami ebben le van írva.

Mit is tapasztalunk? A lakáskassza beszántása után önök egy hiteltermékkal igyekeznek támogatni a magyar családokat. A devizaváltság 10. évfordulóján köszönik szépen a családok, pedig ha belegondolnak, a kettő együtt, a lakáskassza és ez a csomag akár még működhetett is volna, kiegészíthették volna egymást. Arról beszélünk, hogy e javaslat kapcsán, valamint a CSOK kapcsán 10+10 millió forintos hitelt kaphatnak a családok. Arról persze csendesen hallgat a javaslat, hogy az egyébként törvényben előírt önrészt miből és hogyan teremtsék elő egy család, az egy másik kérdés. Ráadásul, ha megnézzük a valóságot, ami dörömböl az ablakon, akkor azt látjuk, hogy egy budapesti másfél-két szobás lakás ára 30 millió forint és fölötté. Kérem tisztelettel, ez azt jelenti, hogy kaphatnak a családok 20 millió forint kedvezményes hitelt, viszont le kell tenniük 10 millió forint önrészt. Ehhez például rendkívül nagy segítség lehetett volna, ha önök nem szüntetik meg a lakáskasszát. De önök nem így jártak el. Épp ezért azt gondolom, joggal feltételezem azt, hogy rendkívüli módon motiválta önöket a javaslat megfogalmazásakor, hogy mennyire lehet ezt marketingcélokra használni. Igen, ennek ellenére azt gondolom, hogy minthogy vannak benne támogatandó elemek, támogatni fogja az ellenzék többsége is ezt a javaslatot. *(Novák Katalin: Hajrá!)*

De azt gondolom, beszélünk kell arról, amiről önök nem szeretnének beszélni, a kimaradt és a társadalompolitikájukból következő eddigi és mostani lépéseikről. Azt gondolom, hogy ahogy képviselőtársam itt előttem elmondta, nem csak a pénz az, ami motivál egy családalapításban, az együtt töltött minőségi idő, képviselőtársaim, az együtt töltött minőségi idő, mert lássuk be, évi 400 kötelező túlórával nagyon nehéz minőségi együtt töltött családi időt összehozni. Lássuk be! Lássuk be, kérem tisztelettel! Abban az esetben, ha a szülő, akár az édesanya, akár az édesapa heti 8 túlóra után fáradtan, jellemzően Magyarországon alulfizetetten érkezik haza, abból nem lesz minőségi együtt töltött idő, hiszen valószínűleg az lesz, hogy az egyikük elkezd csinálni a vacsorát, a másikuk meg elalszik a fotelban a tévé előtt. Ugye mindannyian tudjuk, hogy nem ezt szeretnénk látni?

Úgyhogy nekem az volna a tiszteletteljes kérés, hogy gondolják át még egyszer, mielőtt rendeleti úton létrehozzák ezt a javaslatcsomagot. Egyrészt gondolkodjanak el a rabszolgatörvény visszavonásának a lehetőségén. Másrészt azt gondolom, joggal követeli minden parlamenti képviselő azt, hogy ha már családvédelem, akkor oldják meg a két európai bírósági döntés fényében a devizahitelek jogos problémáit és követeléseit. Harmadrészt pedig azt kérem önöktől, hogy a legszegényebb réteget, amelyik el fog

vérezni jól láthatóan a hitelbírálati képesség vizsgálata, őket ne zárják ki ebből a körből, akik a támogatást kaphatják, mert lássuk be, az a körülbelül 90 ezer forint, ami a kamat nélkül számított, 20 éves futamidővel vizsgált 20 millió forintnak a törlesztőrésze, az ma egy átlagos családot, a családok többségét rendkívül nehéz helyzetbe tudja sodorni.

Az volna a kérésem, kedves államtitkár asszony, hogy fontolják meg azt a javaslatot, hogy a rászorulókat nem szabad kizárni ebből a támogatási körből, és hogy nem csak a forinttámogatás az, ami segíti egy család egészséges kialakulását és a gyerekvállalási kedvet. Mert akkor tudok gyereket vállalni, ha tudok rá időt szánni, ha nekem marad este időm arra, hogy a gyermekemmel együtt beszélgessek, játsszak vagy közös kulturális eseményen vegyek részt, vagy elmenjek egy színházba. Amíg ennek az egzisztenciális biztonsági háttere, a munkaidő-szervezésből fakadó nehézségei fennállnak, addig azt gondolom, ez egy sánta lovacska. Azt gondolom persze ugyanakkor, hogy ebből lehet csinálni egy húzó lovat - tegyék meg!

Köszönöm szépen. *(Taps az LMP és a DK sorai-
ból.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most kétperces hozzászólásra Varju László képviselő úrnak adom meg a szót.

VARJU LÁSZLÓ (DK): Köszönöm szépen a lehetőséget. Ahogy ígértem, még egyetlen gondolattal szeretnék hozzájárulni a vitához. Az például kifejezetten sokat segítene, ha a kormány a hatástanulmányt, ami alapján döntött, közkinccsé tenné, merthogy ez nem került bemutatásra. Az Országgyűlés gyakorlatilag egy blankó csekket állít ezzel ki. Nem tudjuk, hogy ez mennyibe fog kerülni, és azt gondolom, ezt a Költségvetési bizottság oldaláról semmiképpen nem hagyhatom figyelmen kívül.

(17.20)

A kormánynak beszámolási kötelezettsége van, és úgy látom, erre nem készült fel. Tegyék meg, gondolják végig, és keressék meg ezt a lehetőséget, illetve vegyék elő ezt az anyagot, és mutassák be.

Egy másik gondolatkörben szeretném jelezni, hogy a törvényjavaslat 2. §-ával megállapított baba-váró támogatás itt egy elég sajátos konstrukció, figyelembe véve, hogy ez egy kormányzati ciklusra szól. Nyilvánvalóan a 2022. évi választásokra készülnek ezzel, tekintjük akkor ezt így, hangsúlyozzák önök is, és mondják el mindenkinek, hogy csak akkor akarják meghosszabbítani, egy ilyen választási című trükként akarják ezt alkalmazni, ha egyébként önöket támogatják ebben. Maga a konstrukció is meglehetősen érdekes, mert semmilyen feltétel nem kerül törvényi szinten meghatározásra, csak annyit tudtak belőle írni, amennyi itt elhangzott, illetve ami szerepelt ebben.

Tehát várom továbbra is azt a hatástanulmányt, amely alapján ez az egész előkészítés készült. Köszönöm. *(Taps az ellenzéki sorokban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most két percen Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak adom meg a szót.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Elismerésem mindenki irányába, aki ezt a heroikusan hosszúra nyúló vitát végigülte és aktív részvételével megtisztelt, nem csak adott esetben a bekiabálásokkal.

Itt nem először került szóba a devizahitel-károsultak ügye, szervesen kapcsolódónak érzem én is mindezt, például az utóbbi években foganatosított több mint tízezer kilakoltatás okán. Nyilván ez nagyon sok elmaradt gyermekbe került Magyarországnak. A hét pont mellé nagyon el tudnám képzelni azt, hogy plusz egy pontként vagy nyolcadik pontként államtitkár asszony velem együtt is tehetne javaslatot, mondjuk, a kilakoltatási moratórium addig történő meghosszabbítására, amíg ezt a társadalmikatasztrofa-helyzetet el nem hártjuk, hiszen úgy érzem, ez annyira súlyos és annyira több százezrek életére napi szinten ható gond, amely kihát azokra a mutatókra is, amelyekről most vitatkozunk. Ez tehát egy 7+1. pont-ra tett javaslatom, de teljesen nyitott vagyok más irányba is.

A Pénzügyminisztérium szakavatott képviselői számára azt javasoltam, hogy a Magyar Nemzeti Bankban a devizahiteles átváltáson keletkezett százmilliárdos nagyságrendű többletet csoportosítsák egy kártérítési alapba, ahonnan ezeknek az embereknek a gondjait helyre lehetne tenni és rendezni, vagy adott esetben más módszerrel: német mintára fizetessék be a költségvetésbe osztalék gyanánt ezt a nyereséget, ily módon ugyancsak egy kártérítési alapba kerülhet.

Úgy gondolom, ha ezeket az embereket valóban sikerül, már nem BAR-listának hívják, nemcsak erről a listáról levenni, hanem bizony a kedvezmények tömegét is megnyitni előttük, akkor legalább részben visszavezethető az ő életük az eredeti kerékvágásba. Ez nem zárja ki és nem teszi szükségtelenné a rendbetételt, ami szerintem ezeknek az úgynevezett hiteleknek a felvételkori árfolyamon történő forintosítása, de addig is legalább a magyar életben, a lüktetésben részt vehetnének. Valóban elfogadhatatlannak érzem és demográfiai szempontból is tarthatatlannak, hogy ezek a tízezrek, százezrek kimaradnak a kedvezményekből, mindemellett pedig sokkal kisebb eséllyel tudnak gyermekvállalásra vállalkozni, mint azok a szerencsésebbek, akik ebbe a katasztrófa-helyzetbe nem kerültek bele.

Köszönöm a figyelmet. *(Taps az ellenzék sorai-
ban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most Csárdi Antal képviselő úrnak adom meg a szót két percen.

CSÁRDI ANTAL (LMP): Köszönöm szépen a szót. Amikor az előző hozzászólásomban arról beszéltem, hogy önök a lakáskassza helyett egy hitelterméket kínálnak a társadalomnak, akkor többen felháborodottan néztek rám. Közben, amíg a képviselőtársaim beszéltek, kikerestem azt a részletet az EBRD és

a magyar kormány között megszületett megállapodásból, amelynek az 5. pontja így szól: „A magyar kormány tartózkodik olyan új törvények vagy intézkedések bevezetésétől, amelyek negatív hatással lehetnek a bankszektor profitabilitására.” Tisztelt képviselőtársaim, nyugtassanak meg engem, hogy nem azért választottak hitelterméket egy családtámogatási megoldás gyanánt, hogy biztosítsák a bankrendszer profitabilitását! Biztos, hogy meg tudnak győzni, csak próbálják meg. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzék soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most normál időkeretben Zsigmond Barna Pál képviselő úrnak adom meg a szót.

DR. ZSIGMOND BARNA PÁL (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Mindenekelőtt szeretnék gratulálni államtitkár aszszonynak ahhoz a munkához, amit itt az elmúlt időszakban kifejtett, és hogy a miniszterelnök úr bejelentésétől kezdve nagyon rövid időn belül elkészültek ezek a jogszabályok, amelyek alkalmasak arra, hogy a családvédelmi akcióterv minél előbb hatályba lépjen. Az ellenzék több esetben népesedési összeomlást vizionált, és azt mondták, hogy nem lesz az egész csomagnak olyan eredménye, amit szeretnénk.

Tisztelt Képviselőtársaim! Azt szeretném önöknek mondani, hogy túléltek Trianont, túléltek a tatárt és a törököt *(Z. Kárpát Dániel: A Fideszt!)*, és a következő évszázadot is túl fogjuk élni, ha lesznek ilyen családvédelmi csomagjaink, és ha lesz hitünk. Ha a „merjünk kicsik lenni!” filozófiát követjük, amit az önök kormányai követtek, akkor valóban el fogunk veszni, de mi hiszünk a jövőben, és van hitünk abban, hogy a magyar nemzet megint nagy lesz, és a következő század a magyarokról fog szólni. *(Gréczy Zsolt: Csak Petőfit fogjátok...)*

Mi nem számszaki eredményeket tervezünk, ez nem méricskélés. Ez a legszebb tanácsköztársasági hagyományokat idézi, ahogy Hoppál képviselőtársam március 20-a kapcsán felidézte, hogy önök mindig a részletekbe kötnek bele *(Dr. Varga-Damm Andrea: Abban van a lényeg!)*, mindent rombolnak, destruktív módon közelítik, és ezt a „merjünk kicsik lenni!” politikát képviselik. Nem azt emelik ki, hogy soha nem volt ilyen támogatási rendszer, hogy ez milyen nagyszerű a magyar családok részére, hanem részleteket emelnek ki, szembefordítják, szembeállítják más kérdésekkel, ide nem illő kérdésekkel *(Z. Kárpát Dániel: Ezt hívják demokráciának! - Csárdi Antal: Nekem meg botrányosan...)*, és így próbálják a csomagot negatív színben feltüntetni.

A kormány cselekedett, és a családok támogatását választotta a bevándorlás támogatása helyett. Nem igaz az, amit itt Varju képviselőtársam mondott, mert több alkalommal is bebizonyították, hogy önök a bevándorlást támogatják, igenis a kerítést le akarták bontani képviselőtársaik *(Csárdi Antal: Könyörgök! Sorost ne hagyj ki! - Gréczy Zsolt: 86 ezer...)*, az Európai Unióban a bevándorlás mellett szavaztak, igenis a kvóták mellett szavaztak.

Most a kampány közeledtével óvatosabban fogalmaznak, mert látják önök is, hogy az emberek mit gondolnak ezekről a kérdésekről. De a lényegen nem változtat, a lényegen nem változtat: amikor dönteni kell vagy szavazni kell, akkor önök igenis a bevándorlást képviselik a magyar emberek érdekeivel szemben.

Mi, magyarok pedig tudjuk, mit jelent a bevándorlás, mert az elmúlt évszázadokban pontosan láttuk, hogy egyes vezetőink elhibázott döntései mit eredményeztek, amikor betelepítettek számolatlanul bizonyos déli vagy keleti területekre más népcsoportokat. *(Gréczy Zsolt: 86 ezer eddig, amit...)* Azt is láttuk, hogy amikor a munkaerőhiányt a korábbi évszázadokban a korábbi vezetőink beletelepítéssel akarták megoldani, akkor ez mit jelentett, tehát amikor bevándorlással akarták megoldani, akkor ez mit jelentett. Mi szeretnénk minden tőlünk telhetőt megtenni azért, hogy ráébredjünk Európa vezetőit is arra, hogy ne a bevándorlást válasszák, hanem a családok támogatását válasszák.

Többen mondták, hogy mindenféle prognózisok vannak, csökken a lakosság, nincs eredmény, de azon túl, hogy van eredmény, erről több képviselőtársam is beszámolt, és számokban is ezt bemutatták, ha nem lett volna ez a kormányzati támogatás az elmúlt években, akkor jelentős mértékű lett volna már most a népességfogyás. Tehát mindenképpen megállt a népességfogyás, ez egy nagyon jelentős eredmény *(Derültség az ellenzék soraiban. - Z. Kárpát Dániel: Miről beszélés? Jézus Mária!)*, és ez az elmúlt évek politikájának köszönhető. *(Z. Kárpát Dániel: Saját embereitek mondták, hogy nem állt meg a népességfogyás! Gyere be a vita elejére!)*

Ugyanilyen nevelés az, amit a kivándorlásról önök állítanak. *(Z. Kárpát Dániel: Saját államtitkároddal vagy vitában! Gyere be a vita elejére!)* A szomszédos országokból sokkal többen vándoroltak ki, mint Magyarországról, ha összehasonlítjuk, akkor sokkal kevesebben mentek el Magyarországról. *(Közbekiáltások az ellenzék soraiból.)* Ez a családvédelmi csomag arra is alkalmas, hogy azok a fiatalok, akik más országban vállaltak... Elnök úr, legyen szíves! *(Az elnök csenget. - Z. Kárpát Dániel: Milyen univerzumban éltek? - Gréczy Zsolt: Megállt a népességfogyás? Ez tréfa, stand up comedy!)*

Ha összehasonlítjuk azt, hogy azok a fiatalok, akik más országban vállaltak munkát, és ott gyereket vállalnak, milyen költséggel szembesülnek akár az étkezés, akár az oktatás, akár az egészségügyi ellátás, akár a lakhatás terén, ha visszajönnek Magyarországra, és igénybe veszik az elmúlt évek kormányzati politikájának köszönhetően bevezetett támogatásokat, akkor igenis jobb helyzetbe kerülnek a családok. *(Derültség és közbekiáltások az ellenzék soraiból.)* Lehet, hogy az átlagfizetés... Elnök úr! *(Az elnök csenget.)*

Lehet, hogy az átlagfizetés alacsonyabb, mint Nyugat-Európában, de ha a csomag egészét nézzük, akkor biza már versenyképes az, amit az elmúlt évek kormányzati politikája biztosít a családok számára. *(Z. Kárpát Dániel: Nyugtass meg, hogy ezt nem hiszed el!)* Ha akár a rezicsökkentést nézzük, azt is

önök kigúnyolták, végig-végig nevettek, végignevettek, kigúnyolták, de a magyar emberek ezzel jól jártak. *(Közbeküldés az ellenzék soraiból. - Gréczy Zsolt: Ez a legviccesebb az összes közül! - Az elnök csenget.)*

ELNÖK: Kérem képviselőtársaimat! Lehet majd viszonzást adni kulturált körülmények között.

DR. ZSIGMOND BARNA PÁL (Fidesz): Bangóné képviselőtársam említette, hogy három gyereket nevel. Én nagyon tiszteltem önt ezért, de már kevésbé tudom tisztelni azért a fasiszta kampányért, amit a határon túli magyar családok ellen viselt ön az ön családjával *(Közbeszólás a kormánypartok soraiból: Így van!)*, amikor plakátokon szólította fel arra a magyar embereket, hogy ne engedjék be a határon túli magyarokat. *(Közbeküldés a Fidesz soraiból: Szégyen!)* Az a legsötétebb fasiszta időket idéző kampány volt.

(17.30)

Még egyszer: nagyon tiszteltem a három gyerek neveléséért, de azért már nem tudom tisztelni, amit akkor tett.

Gréczy Zsolt képviselő úr a Gyurcsány-kormány családpolitikáját próbálta pozitív módon bemutatni mindenféle számokkal bizonyítva, hogy mit is jelentettek az elmúlt évek családvédelmi támogatásai. Többen mondták, hogy hány gyereket nevelnek. Ennek kapcsán mondom el én is, hogy én öt gyereket nevelek a feleségemmel együtt. *(Varju László: Öt is neveled?)* Tehát igenis tudom, hogy mit jelentett az elmúlt húsz év családpolitikája, és ha számszakilag összeadjuk, soha nem volt ilyen családvédelmi gyermek-támogatás, mint ami most van. Nem lehet összehasonlítani! *(Varju László: Hát, nem!)* Tehát alma és körte *(Gréczy Zsolt: Miért nem születik gyerek?)*, tűz és víz. *(Gréczy Zsolt: Hol a gyerek?)* Nem lehet egy napon emlegetni. És ez nemcsak a pénzről szól, hanem arról szól, hogy végre a társadalom megbecsüli a családokat, végre a család, a nagycsalád nem szégyen, hanem az ember büszkén megy végig az utcán. Higgyék el, nagyon nehéz, amikor 3-4 síró gyermekkel végig kell menni, és mindenki néz, a sorokban kinéznek, és bizony az ember elég furcsán érzi magát. *(Varju László: Miért érzi magát furcsán?)*

Most végre olyan környezet van, hogy a társadalom megbecsüli a családokat, megértéssel fordulnak feléjük, érzik, hogy ez egy fontos kérdés, érzik, hogy ez egy sorskérdés, enélkül nem lesz magyar feltámadás. Tehát ez egy nagyon-nagyon fontos dolog, sokkal fontosabb, mint a pénzügyi támogatás, de az is meghatározó fontosságú, mert kell az a családoknak, annak érdekében *(Varju László: Menjünk haza Újpestre, és nézzük meg azokat a családokat!)*, hogy a sok gyerek vállalása ne jelentse automatikusan azt, hogy az ember a szegénységet választja, hiszen korábban, a Gyurcsány-kormány alatt ez volt, hogy a sok gyerek eleve szegénységet jelentett.

Többen mondták, hogy ez az egész terv egy illúzió, és el fog tűnni a magyarság, és nem tízmilliós

nemzet leszünk, hanem ötmillió vagy nyolcmillió nemzet. *(Varju László: Ezt Orbán Viktor mondta!)* Én nem vagyok jó, nem tudom, hány milliós nemzet leszünk, de sikeres nemzet lehetünk akkor is, ha a lélekszámunk egy picit alacsonyabb lesz, mint tízmillió. Nagyon gyorsan változik a világ. Szintén nem vagyunk jók, hogy megmondjuk, mi lesz. Akár a Váci úton megyünk Újpest felől vagy Palota felé, ezelőtt 30 évvel ott gyárak voltak, ma irodaházak vannak. Nem tudjuk, a világ hogy változik, hogy alakul a munkaerőpiac, hogy fog ez az egész társadalmi berendezkedés kinézni, de azt legalább elmondhatjuk majd, a patkónak ezen az oldalán mi elmondhatjuk unokáinknak, hogy mindent megtettünk felelősen annak érdekében, hogy a magyar nemzet felemelkedjen. Köszönöm szépen a szót. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most megadom a szót Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak normál időkeretben.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Több órával, 5-6 órával a vita megkezdése után nagyon nehéz megszólalni, hiszen képviselőtársam, aki az imént szólalt fel, nem volt itt, tehát nem tisztelte meg ezt a vitát azzal, hogy az elejétől a dinamikáját kövesse. Államtitkár asszonnyal, aki szerintem hősiesen helytállt, még ha nem is értünk egyet nagyon sok mindenben és néhány ellenzéki képviselővel itt voltunk, és arra ment a dinamika, hogy igyekeztünk az aktuálpolitikai minősítgetéseket egy kicsit háttérbe szorítani. *(Nacsá Lőrinc: Gréczy Zsolt mondta!)* Bizony, találtunk közös pontokat *(Zaj a kormánypartú padsorokból)*, még akkor is, ha számos troll sorakozik a padsorok között a tekintetben, hogy amikor egy kicsit nyugodtabb mederbe kerülne ez a vita, akkor feláll és olyan kijelentésekkel borzolja a kedélyeket, amelyek visszaviszik ezt a vitát az aktuálpolitikai minősítgetések felé. *(Nacsá Lőrinc: Mint Varga-Damm Andrea!)*

Én nem javaslom, hogy a bevándorlás kérdése irányába továbbvigyük ezt a vitát, hiszen elmondtam, hogy bevándorlás tekintetében elszámolnivalója itt a Fidesz-KDNP-nek van egyedül. Még egyszer mondom: nem szeretnék a letelepedési kötvényekről, a kötvényesek családtagjairól beszélni, mert ez egy nagyon messzire vezető vita, szerintem szorosan nem kapcsolódik a napirendhez, de az önök oltalmazottjaival, a KSH és a Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal által nyilvántartott, közzétett, ideérkező emberkontingenssel önöknek el kellene számolni. És nem a venezuelai magyar származású, magyar felmenőkkel rendelkező néhány száz emberre gondolok, hanem azokra a nettó oltalmazottakra, akiknek semmi közük Magyarországhoz, az ide vendégmunkásként érkező tízezrekre. Önök az e heti hírek szerint egy újabb rendelettel tovább könnyítették az idegenmunkaerő-import betelepítését. Tehát nem biztos, hogy büszkélkednek az önök helyében ezzel a folyamatábrával.

De, képviselőtársam, ide bejönni és elmondani azt egy szakmai vitában, hogy megállt a népességfogyás Magyarországon, ez valami egészen katasztrofális!

Kérem, hogy majd a jegyzőkönyvből olvassa vissza, hiszen államtitkár asszonnyal, felkészült szakemberekkel pontosan a népességfogyás dinamikájáról beszélgettünk az utóbbi órákban. Arról, hogy itt bizony két évvel ezelőtt volt egy kiugró rekordév, amikor sajnos a természetes fogyás valami brutális méreteket öltve 40 ezer fölé került. Tehát azt vizionálni a csillagkapun túl valami dimenzióban, hogy itt megállt a népességfogyás! Hát, bárcsak igaza lenne, képviselőtársam!

Nem szeretném személyében megbántani, ne hogy úgy vegye! Csak arra kívántam felhívni a figyelmét, hogy a vita dinamikájában elindult valami pozitív is, tényleg eljutottunk oda, hogy minden frakció talán a legsúlyosabb problémának tartja a magyar népességfogyás kérdését, ami egyben következmény is, azon vitatkozunk, hogy ez minek a következménye. De számos olyan neuralgikus pontot látok, ahol - az ön szóhasználatával élve - nem nézhetnek nyugodtan az unokáik szemébe majd azon a bizonyos napon és nem aludhatnak nyugodtan, mert nem tettek meg mindent, pedig az intő, óvó szó időben elérte önöket és megérkezett.

Mire gondolok? A százszor emlegetett bérlakásprogram egy hosszú távú vita lesz közöttünk. Teljesen egyértelmű, hogy bizonyos társadalmi csoportok, szegmensek tekintetében nem igénybe vehető a CSOK-kedvezménytömege, a 10+10 is 350-400 ezres fizetés alatt lényegében vagy nem vehető igénybe, vagy nagyon-nagyon nehezen, szűkítő körülmények között. Egyszerűen banki ügyintézők fogják lepattintani, elhajtani az érintett kérelmezőt.

Azt is látnunk kell, hogy a kedvezményes hitel kiterjesztése bizonyos körök számára, felső középosztálytól felfelé, kedvezményeket hozhat, ezt nem vitatom és nem is félttem tőlük ezeket a feltételeket. De az a kérésem, hogy azokat is vegyék figyelembe, akik - nem akarom csúnyán mondani - nem az önkormányzati csoportja, nem a szerencsés ismeretségi kör, üzlettársak, barátok köre. Bizony itt, Magyarországon még több millió ember él, létezik. Szeretném felhívni az ön figyelmét is arra, hogy miközben egy budapesti albérlet díja, mint említettük, 149 ezer forint átlagosan - ez másfél évvel ezelőtti adat az akkori lezárt évről -, addig, szeretném ezt is elmondani, 217 ezer az átlagfizetés, ami ugyanezen az időszakra vonatkozik. Ez egy átlag.

Az átlag jellemzője, ezt a példát említettük, hogy ha egy ötfős cégnél négyen 100 ezer forintot keresnek, egy valaki pedig 1 millió forintot, akkor bizony kijöhet az az átlag, hogy itt átlagosan 280 ezer forintot kapnak a munkavállalók. De az a nagy helyzet, hogy bár 217 ezer volt a vizsgált időszakban az átlagos jövedelem, 3 millió ember maradt ez alatt. Mert nem feltétlenül mediánt vizsgáltak, nem a legjellemzőbb értéket vizsgálták, hanem egy egyszerű átlagot húztak, és mi ezzel dobálózunk bumerángxént a parlamentben, de valódi magyar emberek valódi élethelyzeteire ez nem ad választ. 3 millió ember fizetése nem éri el azt az átlagot, amiből épphogy ki lehetne fizetni egy budapesti albérletet. És akkor még a rezsit nem fizették ki, akkor még az életvezetés költségei nem kerültek

bele a rendszerbe, a gyermekvállalás költségei pláne nem.

Államtitkár asszony, tudom, hogy részben nyitott kapukat döngöttek, de, könyörgöm, gondolják át azt is, hogy egy demográfiai fordulat tervezése közben meddig tartható az, hogy a népesedés fenntartása érdekében szükséges gyermeknevelési cikkek tekintetében egész Európában Magyarországon a legmagasabb a forgalmi adó. Brutális, 27 százalékos, gyakorlatilag büntetőadó terheli ezeket a cikkeket. Kiszámoltuk, nem azt akarom mondani, hogy néhány milliárdos, de nagyjából egy-két tíz milliárdos tehertétellel szembe-sülne a költségvetés rövid távon, maximum középtávon, ha ezt a 27 százalékos áfatartamot az Unióval sem lebokszolandó 5 százalékos szintre csökkentenék. Aztán nyilván lehet uniós harcokat folytatni további csökkentés érdekében, de tarthatatlan és nagyon rossz szimbolikus üzenetet hordoz az, hogy 27 százalékos a gyermeknevelési cikkek áfatartama.

Említettük a lakáscélú előtakarékoságot. Én egyébként nem csak a fiatalok kedvéért szeretném ezt visszavezetni, vagy szeretném kikényszeríteni azt, hogy valaki mondjon valamit arról, hogy mi lesz a lakáscélú előtakarékoság helyett, hiszen, mint mondtuk, az LTP-ből nagyon sokan a CSOK önrészt szedték össze. Értem én, hogy most van kedvezményes hitel, amiből adott esetben egy önrészt is megpróbálhat valaki letenni, de azért itt mégiscsak hitelről beszélünk, az LTP esetében pedig egy előre történő felhalmozásról, ami a kitettséget talán nem mélyíti annyira, mint a folyamatosan felvett és halmozódó hitelek esetében. Említettük a társasházban élőket, akik az LTP állami támogatása nélkül nagyon fontos beruházásokat nem is tudnak foganatosítani, egyszerű társasházi kazáncserére gondoljunk. És olyan helyzetek állnak elő egy-két éven belül, amelyek kezelendők lesznek parlamenti szinten, kormányzati szinten.

Azt is szeretném elmondani, hogy a devizahitelek tekintetében egy nagyon széles társadalmi csoportról beszélünk. Itt egyértelmű üzeneteket kell küldeni. Álláspontom szerint Magyarország Kormánya és a parlament nem küldheti azt az üzenetet, hogy lemond ezekről az emberekről, hiszen nyilvánvaló módon a kedvezményeket, az itt felsoroltakat ezek a korábbi hitelkárosultak nem fogják tudni igénybe venni vagy azért, mert a KHR-listán szerepelnek, vagy pedig azért, mert önhibájukon kívül kerültek olyan anyagi körülmények közé, hogy nem tudnak egyről a kettőre lépni.

(17.40)

Hogy pozitív dolgokat is mondjunk, én egyáltalán nem vagyok ellendrukker, én mindent támogatni fogok ebből a csomagból, ami valóban előre mutató, még akkor is, ha új autó helyett megfelelő minőségi paraméterekkel bíró használt családi autóra is kiterjeszteném ezt a konstrukciót, tehát számos módosító javaslatunk lesz.

De a termékenységi arányszám tekintetében most lépünk túl azon, hogy átmeneti emelkedés után

megtorpanás vagy minimális csökkenés volt, az is befolyásolja ezt, hogy Eurostat-adatot vagy KSH-adatot vizsgálunk.

Nyilvánvaló módon az egyik a klasszikus vonalvezetést követi, tehát az utólag Magyarországon anyakönyvezettek mennyiségével, számával próbálja kompenzálni ezt az adatsort, az európai pedig jellemzően csak a megadott lakóhely alapján vizsgálódik, hiszen bejelentett vagy bevallott nemzetiséggel nem foglalkozik statisztikai alapon. Ez adja a minimális eltérést. Ezen most vitatkozhathatnánk nagyon sokáig, hogy az 1,53-ból 1,49 lett. Engem a folyamat érdekelt, tehát az, hogy az egész folyamat merről merre tart, és azt látom, hogy ezzel az intézkedéscsomaggal, ha ezt minden szegmensre kiterjesztenék, 1,65-ig, de legjobb esetben 1,7-ig is fel lehetne vinni a termékenységi mutatót, de az a helyzet, hogy ez még mindig nem elég hosszú távon a 9 milliós népesség fenntartásához sem. Az egészen biztos, hogy a kivándorlási spirál lassítása nélkül nem tudunk érdemi eredményt elérni ezen a területen.

Tehát a termékenységi arányszám tekintetében én magamban és fejben megcéloztam a Lettországból, a Litvániában és az Izlandon található szintet. Ugye, 1,74, 1,69 és szintén 1,74-es szintekről beszélünk, tehát amerre Magyarország megy, és most az út közepén van, annak a végpontja sem egy kiugró csoda a jelenlegi Európában. Ez abszolút elérhető lenne kiszámítható családpolitikával, de arra kapacitálom önöket: amit lehet, egyébként igyekezzenek az Alaptörvénybe bevinni a családtámogatási rendszer áldásából, legyenek ezek kormányzati ciklusokon átívelő módon fenntartható intézkedések, de ide ne a szerencsésebb társadalmi osztályoknak kedvező lépéseiket vigyék be, hanem azokat a széles körben elfogadottakat, amelyeket egyébként összparlamentari egyetértés övez. Vannak ilyenek.

Szintén, bár az élveszületések száma tekintetében itt megintettek bennünket, hogy nem a legjobb mutató, és ne használjuk, a korrektség jegyében én mind a két irányban szeretnék reagálni. Egyrészt a baloldali pártok felé el szeretném mondani, hogy nem tartom jó és szerencsés párhuzamnak azt, hogy a 2002-2010 közötti időszakban 50 ezerrel kétszázalékosan több gyermek megszületését egyfajta pozitív kormányzati indikátorként állítják be, egész egyszerűen arról van szó, hölgyeim és uraim, hogy a szülőképes korú hölgyek száma, mennyisége lényegesen terebélyesebb volt abban az időszakban, és Magyarország szerencséjére több gyermek született, mint most.

Ezzel ugyanakkor azt sem mondtam, hogy a jelenlegi kormány megtesz mindent abból, amit meg lehetne tenni, hiszen említettem a bérlakásprogramot, a lakástakarékot és számos olyan intézkedést, amivel egyébként azt az általános biztonságérzetet lehetne sugározni, ami alapvető ahhoz, hogy magyar fiatalok itthon maradjanak, gyermeket akarjanak vállalni.

Államtitkár asszonyoknak még egyszer szeretném megköszönni a hosszú vita során nyújtott helytállását. Én bízom azokban a személyes evolúciókban, amelyeknek a végén ilyen fontos területeket megfelelő hozzáállású személyek fognak vinni, és úgy látom,

hogy itt azért a kellő nyitottság meglehet bizonyos ötletek tekintetében. Számomra egyébként a minta e tekintetben egy Banai Péter Benő, egy Varga Mihály miniszter vagy egy Simicskó István. Tehát nehogy bajba kerüljenek miattam, de azt mondom, hogy az ő vitakultúrájukkal lehet ezeket a területeket kezelni. Ellenpéldákat most nem hoznék fel azért, hogy a vita ebben a mederben maradjon, sőt még a pillantásommal is vigyázok, nehogy megsértsek valakit, ezért csak annyit mondok, hogy szeretném megköszönni azt a helytállást, amit a több óra során tanúsított. Ugyanakkor kellő nyitottságot kérek és várok el az ötletek, elképzelések tekintetében.

Az a kérésem, hogy ne féljenek az ellenzéki javaslatoktól, egy erőteljes kormányzat véleményem szerint, egy valóban erős kormányzat nem utalgat vissza a tíz évvel ezelőtti más kormányzati ciklusokra, hiszen volt neki tíz éve arra, hogy a saját dominanciáját, erejét átvigye a valóság terébe. Egy erőteljes kormányzat elegáns, befogadó a pozitív, építő ötletekkel kapcsolatban.

Azért pedig kérem, hogy ne sértődjenek meg képviselőtársaim, hogy igen, kritika is éri a kormánypárti javaslatokat, sőt másfajta elképzelések is napvilágot látnak. Szeretném elmondani, hogy ezt hívják demokráciának. Én nagyon sajnálom, hogy bizonyos szegmensekben ezt újra meg kell honosítani Magyarországon, de én elszánt vagyok a tekintetben, hogy a magyar jövő tekintetében minden jó javaslatot támogassak. Ezt a frakcióm nevében is mondhatom. Viszont kíméletlenül meg fogjuk követelni a szakmai válaszokat azokra a felvetéseinkre, amelyek nincsenek benne ebben a csomagban, viszont a magyar jövő, a megdőlt életfa helyreállítása tekintetében nélkülözhetetlenek, ezekből tehát jottányit sem áll módunkban engedni. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most megadom a szót Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszonynak, normál időkeretben.

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Én is azzal kezdeném, hogy talán így kellene működnie a parlamentnek. Még ha nem is értünk egyet, meg vannak egymásra bekiabálások, akkor talán így kellett volna az elmúlt időszakban, mondjuk, a rabszolgatörvényénél is a vitát lefolytatni, hogy a kormánypárt képviselői ilyen szép számmal benn ülnek. Elmondják a véleményüket, az adott államtitkár végigüli a vitát, amit az elmúlt években nem sokszor tapasztaltunk, és ez legyen egy dicséret államtitkár asszonynak, hogy nem szoktuk azt tapasztalni a kormány részéről, hogy ha mondjuk, órákat itt ülünk, 11 óra óta egy törvényjavaslatnál, akkor a kormánypárt részéről végigüli, és még netalántán reagál is a vita közben. Így kellene, hogy a következő időszakban is ez így folytatódjon.

A másik, hogy többször elmondtuk, hogy attól függetlenül, hogy a kormánypárt részéről azt mondják, hogy végül is az ő csomagjuk a legjobb és a leghatásosabb, attól függetlenül azt gondolom, hogy kritikát és

javaslatokat az ellenzék részéről lehet tenni, és elfogadható is lenne.

Én ötödik éve ülök itt, és többször elmondta államtitkár asszony is egy-egy családtámogatási törvénynél, hogy adjunk be módosítókat, és ha azok a módosítók olyanok, akkor a kormány megfontolja. Nem mondanám azt, hogy az elmúlt öt évben vagy az elmúlt kilenc évben csak olyan módosító javaslatokat tett az ellenzék, amit ne lehetett volna megszavazni, vagy ne lettek volna olyan pontjai, amit támogatni lehetett volna.

És pont arra reagálnék, hogy Hoppál Péter képviselőtársam mondta azt, hogy nincsen az ellenzéknek ötlete akár a családtámogatási rendszer módosítására. De van! Én tudom, hogy a Párbeszéd is adott be külön egy csomagot, a DK is adott be külön egy csomagot, mi meg tegnap nyújtottuk be. És akkor tényleg pont szerint hadd ismertessem, és higgyék el, hogy vannak... Én azt mondom, hogy az egész csomagot támogatni kellene, és mi azt mondjuk, hogy a gyermekvállalás... Hozzáteszem, hogy mindenki tegye a szívére a kezét, tudja nagyon jól, hogy a gyermekvállalást nem pénzért teszi az ember. Ebben egyetértünk, hogy a magyar ember szereti a családját, és szereti a gyerekeket, ebben szerintem egyikünk között sincsen vita. Az, hogy hogyan kellene a magyar családokat támogatni, a között már vitatkozhatunk, meg lehet ellentét.

Elmondtam már tegnap is a napirend előttimben, hogy ez a törvénycsomag, amit mi benyújtottunk, három részre tagolható. Az első része a gyermekvállalás támogatásáról, valamint a gyermeknevelés és a munkavállalás összehangolásáról szól, 8 pontja van. A gyermekgondozás és a közeli hozzátartozók ápolásának támogatása a 2. pontja, ennek is 8 alpontja van. A 3. része pedig a lakhatás támogatásának megteremtése. És akkor menjünk végig pontonként!

Az első a gyermekvállalás támogatása, valamint a gyermeknevelés és a munkavállalás összehangolása. Mi kezdeményeztük, hogy az anyasági támogatást, amely már 11 éve nem változott - amit akkor kap az édesanya, amikor megszüli gyermekét -, emeljük fel 300 ezer forintra. Ezt az összeget két részletben fizessük ki. Az első már akkor kaphassa meg az édesanya, amikor még a várandóssága szakaszában van, a második felét pedig, amikor megszületik a gyermek. Ez azért is fontos, mert ezek az összegek reálértékben nagyon sokat veszítettek az elmúlt évek során, és azért egy 300 ezer forintos összeg, ha megszorozzuk, hogy egy évben 90 ezer gyermek születik, nem rengeti meg a magyar költségvetést. Egy 300 ezer forintos pénzösszegnél már elég komolyan be lehet vásárolni az újszülött gyermeknek.

A 2. pontja ennek a csomagnak a gyermek születése után az apáknak járó pótszabadság megduplázása. Erről már nagyon sokat beszéltünk, hogy mennyire kellene támogatni azt, hogy több munkát, több feladatot vállaljanak az édesapák a gyermeknevelésben, és ez mekkora segítség lehetne a családoknál, legfőképpen akkor, amikor az újszülött hazakerül a családba. Azt gondolom, hogy a legszebb és a legnehezebb időszakát tudja egy család átélni, és ebben a

gyönyörű időszakban mind a kettőnek, az anyának és az édesapának is részt kellene vállalnia.

A 3. pont, amiről már beszéltem, ez a meddősegi kezelések számának és állami támogatásának növelése. Azt gondolom, hogy ebben egyetértünk államtitkár asszonnyal, hogy mivel egyre növekszik ezeknek a pároknak a száma - és nemcsak Magyarországon, hanem Európában és világviszonylatban is a fejlett országokban -, akkor nem lehet elég pénzt erre a csoportra költeni, mivel itt van a legnagyobb potenciálja a vágyott gyermekek megszületésének.

(17.50)

A következő pont a gyermek napközbeni ellátását biztosító, köztük a munkahelyen is elérhető férőhelyek érdemi növelése, a bölcsődei férőhelyek kialakításának meggyorsítása, és ehhez szorosan kapcsolódik a következő pont, ez a bölcsődei és óvodai nyitvatartás rugalmassá tétele. Pontosan arról beszélünk, amikor a köztisztviselőknek a mostani, március 1-jétől életbe lépő törvénymódosítás által 6 óra 45-re kell a munkahelyre bemenniük. Én nem gondolom, hogy tömegével lennének ma Magyarországon azok az intézmények, ahol azt tapasztalhatnánk, hogy mondjuk, 6 órakor egy gyermeket intézményben elhelyezhetne az édesanyja vagy az édesapja. Szóval, ezt a rugalmas nyitvatartást, azt gondolom, alapvetően meg kellene oldani.

A következő pont ugyebár egy fájó rész, a bölcsődei gondozási díj eltörlése, amit önök vezettek be, a kisgyermeket nevelők eddigénél is nagyobb munkahelyi védelme a gyermek hatéves koráig. Én azt gondolom, hogy ez a munka törvénykönyvének a változtatására vezethető vissza. Nagyfokú védelmet kell biztosítani azoknak a családoknak, ahol dolgoznak az édesanyák és az édesapák is.

Az utolsó pontja ennek a csomagnak az élettársi viszonyban élők számára is biztosítani a támogatásokat és kedvezményeket. Ezt azért emeltük ki, mert most a született gyermekek 42 százaléka élettársi viszonyból származik, és ha jól vettem ki, a babaváró programnál is kikötés lesz, hogy házasságban kell élniük a pároknak ahhoz, hogy ezt a támogatási rendszert igénybe vehessék. Mi nem szeretnénk család és család között különbséget tenni, én azt gondolom, ha élettársi viszonyban vállalnak gyermeket, azt legalább ugyanolyan családnak kell tekintenünk, mintha házasságban vállalják.

A másik nagy csoportkör a gyermekgondozás, a közeli hozzátartozók ápolásának támogatása, ez is nyolc alponttal rendelkezik. Az első pontja az alanyi jogon járó családi támogatások, amit 2008-ban emeltek utoljára, 2008-ban a szocialista kormány; a családi pótlékról, a gyesről, gyetről beszélünk. Itt is azt mondom, hogy elértéktelenedett ez a támogatási rendszer. Itt még külön kiemelném a minimálnyugdíj megemelését, ami 28 500 forint, és minden szociális támogatást ebből számolunk ki. Nagyon fontos lenne, hogy ez az összeg végre megemelésre kerüljön, és pótoljuk most már azt az elvesztegetett 11 évet, ami alatt ez lényegében lassan elértéktelenedik.

A következő pontja: az iskolakezdéshez plusz egyhavi támogatás bevezetése, ezt plusz családi pótléknak mondhatnánk. Már volt ilyen, hogy 13. havi családi pótlék. Itt engedjék meg azt, mert Hoppál Péter képviselőtársam elmondta, hogy ugyebár ingyen kapják a gyerekek a tankönyvet. Ha megnézik, vannak ilyen felmérések, hogy a szülőket megkérdezik, és a megkérdezett szülők 80 százaléka mondja azt, hogy inkább fizetne a tankönyvért, csak hogy jó minőségű tankönyvet kaphasson (*Gréczy Zsolt: Így van!*), és szabadon választott tankönyvből tanulhatna a gyermeke. Én azt gondolom, hogy ha ilyen magas arányban mondják azt a szülők, hogy nekik jobb lenne ez a fajta rendszer, akkor megfontolandó lenne a kormány részéről, hogy ezt meghallgassák. A másik meg, hogy az ingyenes tankönyv 12 ezer forintig jár, 12 ezer forint fölött ki kell fizetni minden szülőnek, és azért gyakorló édesanyaként tudjuk, hogy mondjuk, egy nyelvkönyvet megvenni 5-6 ezer forintba is kerülhet, és csak egy könyvről beszélünk. Lényegében ez az ingyenes tankönyv sem igaz.

A másik pontja ennek az intézkedéscsomagnak az egyedülálló és a tartósan beteg vagy fogyatékos gyermeket nevelő családi támogatásoknak a kiemelt támogatása. Igen, tudom, azt fogják mondani, hogy ezt a múlt évben, év végén rendezték. Önök is tudják, hogy ez nem igaz. Elő kellene venni azokat a módosító javaslatokat, amiket beadtunk, megfontolásra ajánlom, szerintem le kellene porolni és támogatni kellene.

A családi adókedvezmény igazságossá tétele oly módon, hogy támogatásként az is megkapja a teljes összeget, aki most nem tudja ezt érvényesíteni a jövedelméből, mivelhogy nincsen annyi jövedelme. Mostani hír a KSH-ra hivatkozva, hogy mekkorák a bérszakadékok, mondjuk, Budapest és a keleti országrész között, és ha azt nézzük, hogy ma, most az APEH honlapján fellelhető adatok szerint a munkavállalók milyen béren vannak bejelentve, akkor azt látjuk, hogy közel 50 százaléka a munkavállalóknak ma Magyarországon minimálbéren van bejelentve.

A fogyatékos személyek közlekedési támogatásának megújítása és emelése: ez a támogatás, amit már ugyanúgy, mint a családi pótlékot, hosszú évek óta nem emeltek. A gyermekegészségügyi ellátásokra fordított források növelése, a gyermekorvosi és védőnői rendszer megerősítése: ezt elmondtam az előző felszólalásomban is, hogy a gyermekorvosok több mint fele már betöltötte a 60 évet és körülbelül 20 százaléka, egyötöde az orvosoknak már 70 év fölött jár. Komoly krízis előtt állunk, ami azt jelentheti, hogy lassan tömegével kerülnek ki olyan gyermekorvosi körzetek, ahol már nem tudják ellátni ezen feladatokat.

Az utolsó pontja ennek az intézkedésrésznek a rászoruló gyerekek ingyenes étkeztetésének kiterjesztése a középiskolai évfolyamokra is. Többször elmondtuk, hogy egy gyermek nem 14 éves koráig gyermek, hanem 18 éves koráig, és rászorultsági alapon ezt figyelembe kellene venni.

A harmadik intézkedési csomag a lakhatás köre tevődik, ennek is nyolc alpontja van. Az első és az egyik legfontosabb: a kisgyermeket nevelő családok

kilakoltatásának tilalma. Én szomorúan vettem tudomásul, egy írásbeli kérdést adtam be, hogy hadd tudnánk meg, hogy az elmúlt években hány kisgyermeket kellett azért elszakítani a családjától, mert kilakoltatták. (*Varju László: Bizony!*) Sajnos, visszautasította államtitkár úr, a kérdésemre nem adott választ. Lényegében azt mondta, hogy ilyen adattal ők nem rendelkeznek, amit mi nem hiszünk el, és szerintem ez az elsődleges cél kellene hogy legyen, hogy gyermeket nevelő családokat soha, semmilyen körülmények között nem lehet kilakoltatni, és pontosan a legnagyobb trauma meg az, amikor még a gyermeket emiatt ki is emelik a családból.

A következő a lakásfenntartási támogatás és az adósságkezelési támogatás visszaállítása. Tudjuk nagyon jól, a szociális ellátórendszer átalakításakor önök elsőként szüntették meg ezt a két támogatási rendszert.

A harmadik a hajléktalanság kezelése, a hajléktalan emberek önálló és fenntartható lakhatáshoz jutásának biztosítása. Pontosan a napokban olvastunk róla, hogy az elfogadott büntető hajléktalantörvény megbukott teljes mértékben, és azt gondolom, hogy ez az a törvény, ami rávilágít, hogy mennyire kegyetlenül tudnak a legrászorultabbakkal bánni.

A gyermekvédelmi szakellátásból kikerült fiatal felnőttek támogatásának növelése, a szociális bérlakásrendszer kialakítása, jó minőségű, megfizethető, köztulajdonban lévő bérlakások kialakítása. Több ellenzéki politikustársam beszélt már arról, hogy akár az albérleti piacon milyen helyzet van ma Magyarországon a nagyvárosokban, és mennyi idő kell ahhoz, 20-30 év, mire egy fiatal önálló lakáshoz jutna, és az egyik legjobb módszer az albérlettámogatás és a szociális bérlakásépítési program kellene hogy legyen Magyarországon. Még közel nem mondhatjuk azt, hogy sikeresek vagyunk, mert közel 40 ezer új lakásnak kellene épülnie Magyarországon ahhoz, hogy a lakásoknak a minősége fenntartható legyen, közben meg másik része is van, amiről nem beszéltünk a nap folyamán, hogy körülbelül 550 ezer olyan lakás van ma Magyarországon, ami meg teljesen üresen áll. Korszerű lakás-előtakarékossági rendszer újbóli bevezetése, itt beszéltünk a lakás-takarékpénztárak megszüntetéséről.

Az utolsó pontja az intézkedéscsomagunknak az állami támogatások kiszélesítése. A meglévő lakások felújításához, energia-korszerűsítéséhez folyamatosan minden évben megjelenik a Habitatnak az a jelentése, ami a lakásszegénységről, a lakásállomány állapotáról szól. Én azt gondolom, hogy egy teljesen politikától független szervezet adja ki ezt a jelentést, egyre mélyülő lakásszegénységről olvashatunk évről évre Magyarországon, és ezért lenne nagyon fontos, hogy a meglévő lakásállomány korszerűsítésére is fordítson a kormányzat több, nagyobb figyelmet.

Én akkor most arra kérem önöket, hogy támogassák ezt a javaslatcsomagunkat, nem gondolnám, hogy van olyan pontja, amit el kellene utasítani. Ezek a pontok arról szólnak, hogy hogyan lehetne ma Magyarországon a gyermeket nevelő családokat segíteni. Köszönöm szépen, elnök úr.

(18.00)

ELNÖK: Köszönjük, képviselő asszony. Most megadom a szót normál időkeretben Varga-Damm Andrea képviselő asszonynak.

DR. VARGA-DAMM ANDREA (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Ismét megismétlem, hogy ennek a törvénynek a vitája mindössze négy paragrafusról szól. Annak a kormányrendeletnek a tartalmába, amelyet előadott államtitkár asszony, a parlamenti képviselők nem szólhatnak bele. Ez azt jelenti, hogy ennek a családvédelmi akciótervnek a részletszabályai a kormány álláspontja szerint nem tartoznak a parlamenti képviselőkre, ily módon valóban az ellenzéki képviselők nem tudtak mást tenni, mint az egyébként még hatályba nem lépett, bármikor korlátlan időben és minőségben és rendelkezésekben változtatható rendszerről mondtak el kényszerűen véleményt. Ehhez a rendszerhez nem tudunk javaslatokat, módosító javaslatokat benyújtani, hiszen ki lenne az az ellenzék részéről, aki ehhez a négy paragrafushoz, amelynek a 4. §-a a hatályba léptető rendelkezés, bármifajta módosító javaslatot benyújtana.

Szeretném elmondani önöknek, hogy tiltakoztak az ellen, hogy én e javaslatot választási kampányelemnek tartottam, de ha megengedik, akkor most még ezt további indokokkal támasztanám alá. Egyrészt szeretném önöknek elmondani, kormánypárti képviselők, hogy én ma nem hallottam ebben a Házban egyetlen ellenzéki képviselőt sem, aki ne azt mondta volna, hogy ezt a törvényjavaslatot támogatni fogjuk. Tehát mindazok a hozzászólások, amelyek ezt feltételezték, megalapozatlanok voltak. Mindenki elmondta, hogy ezt a négy paragrafusból álló törvényjavaslatot, miután csak erről tárgyalunk, támogatni fogjuk.

Azt is elmondta számtalan képviselőtársam, hogy nincs olyan parlamenti képviselő, aki ne látná azt a rendkívül komoly, hosszú, már évtizedek óta fennálló demográfiai problémát, ami a nemzetünk megmaradásának komoly veszélyforrása. Szeretném elmondani, hogy az elmúlt tíz hónapban a nemzeti felsőoktatásról, a bíróság, ügyészség beszámolójáról, a migrációs törvényekről, a közigazgatási bírósági törvényről, a hajléktalanok ügyéről szóló törvény vitájakor, a Magyar Honvédség szervezeti rendszerének teljes átalakításakor, a belügyi törvények tárgyalásakor, a Btk.-módosítás során, a bevándorlásellenes intézkedésekről szóló törvényjavaslatoknál a kormánypárti sorokban három-négy ember ült összesen. Most, hála istennek, huszonkettő. Ez egy nagyon nagy fejlődés, ez azt jelenti, hogy valamiért most egy négy paragrafusból álló törvényjavaslat erőteljesebben érdekli a kormánypárti képviselőket, mint azok a magyar nép és a magyar társadalom számára rendkívül fontos törvényjavaslatok, amelyeket az elmúlt tíz hónapban tárgyaltunk.

Szeretnék Kállai Mária képviselő asszony, Turi-Kovács Béla képviselő úr és Csárdi Antal képviselőtársam gondolatisága nyomán tovább szólni pár

kérdés tekintetében nem a javaslatról, hiszen az pár gondolatot tartalmaz csak, hanem arról, amely még nem lépett hatályba, és amely tulajdonképpen azt próbálná érzékeltetni választási kampányelemként, hogy a kormány a családok védelmét mindössze hitelfelvétellel és kamattámogatással gondolja megoldani. Mindannyian tudjuk, évtizedes probléma ez. A Jobbik frakciója kilenc éve ül a parlamentben, és Z. Kárpát Dániel képviselőtársam megszámlolta, több mint kettőszáz alkalommal beszéltek e ház falai között jobbikos képviselők demográfiai krízisről. Jelzem, a mai napig e vonatkozásban még semmi reakció nem történt, ez volt az első javaslat, ahol ilyen hangsúlyosan a kormány képviselői, illetőleg a képviselőtársak ezt mint alapvető problémát felemlítették.

Szeretném felhívni a figyelmet arra, hogy ma március 19-e van. Ezt a törvényjavaslatot gyakorlatilag az elkövetkezendő két hétben meg lehet szavazni, és nagy kérdés, hogy ez a bizonyos korlátlanul és bármilyen módon változtatható kormányrendelet vagy kormányrendelet-csomag, amiről az államtitkár asszony beszélt, miért július 1-jén lép hatályba. Ha ezt ebben a hónapban, mint ennek az intézkedéscsomagnak az alapvető törvénye, meg tudjuk szavazni, akkor miért nem lehet, mondjuk, május 1-jén hatályba léptetni? Annyira remélem azt, hogy nem a május 26-ai választás eredménye fogja majd befolyásolni a kormányt abban, hogy fönntartja július 1-jétől hatályosan ezeket az intézkedéseket vagy sem.

Elmondtam az előbb, hogy Turi-Kovács Béla képviselőtársam nyomán is szeretnék haladni. Ó nagyon helyesen felhívta pár problémára a figyelmet, amely visszaélésre adhat okot a megismert, de még hatályba nem lépett kormányrendelet rendelkezései vonatkozásában, én pedig még további érdekes körülményre és adottságokra szeretném fölhívni a figyelmet. Képviselőtársaim, különösen kormánypárti képviselőtársaim a nemzetmegmaradás kérdését hangsúlyosan felszólalásaikban felvetették, és azt, hogy nemzetünk és nyelvünk megmaradása mennyire elsőrangú feladata ma minden felelős politikai tényezőnek Magyarországon.

Aztán azzal is mindig vádolnak minket, hogy mi bevándorlás pártiak vagyunk, és egyébként mi szeretnénk, ha a muszlim társadalom Magyarországot elárasztaná. A probléma a következő. Ebben a hatályba nem lépett kormányrendeletben a kedvezményezett kör, akiről beszélünk, és aki javára a magyar adófizetők költségvetési támogatásából eredő kamattámogatás, illetőleg a gyermekek születése esetén a teljes elengedése a kölcsönnek a magyar adófizetők pénzéből még a magyar nemzet tagjain kívül a következő kedvezményezett társadalmi kört érintik: szabad mozgás és tartózkodás jogával Magyarországon tartózkodó külföldi személyek, és harmadik országbeli olyan állampolgárok, akik hontalan jogállásúak. Tessék már nekem elmondani, hogy a magyar nemzet megmaradása érdekében ez a két feltételrendszer miért épült be ebbe a kormányrendeletbe? Hát nem arról van szó, hogy a magyar nemzetet ne terhelje sok-sok külföldi, aki ideköltözik, majd itt fog gyermekeket világra hozni, és ők nem másfél gyermeket hoznak világra

családonként, hanem ötöt-hatot, akkor most el tet-szenének mondani nekem, hogy ez a rendelkezés miért támasztja alá a magyar nemzet megmaradásának és a demográfiai problémák felszámolásának kérdését?

De mondok még önöknek mást is, merthogy az előbb elmondtam, a kormányrendelet rendelkezéseibe a magyar képviselők nem szólhatnak bele, de elképzelik azt a helyzetet, amikor valaki fogja és oda-megy, és mondjuk, örökbe fogad három gyermeket, akik 17 évesek, és a kormányrendelet szerint csak 18 éves korukig kell saját háztartásban nevelni ezeket a gyerekeket, és fognak kapni 10-20-30 millió forintot? El tudják képzelni ezt a helyzetet? Mert ma Magyarországon sajnos három-négy év feletti gyermeket saját akarattól, szeretetből, gyermek utáni vágyakozásból nem vesznek örökbe magyar családok. Aki ismeri ezt a rendszert, az tudja.

Nagyon szeretném, ha e kormányrendelet nyomán a magyar nevelőintézetben lévő gyermekek nem lennének majd üzlet tárgyai. Ebben a kormányrendeletben ez benne van. Tessenek szívesek lenni a részlet-szabályokat megnézni. Azt mondta talán Zsigmond Pál képviselőtársam, hogy mi a részletekről beszélünk mindig, és a részleteket... - (Közbeszólásra:) bocsá-nat, Barna Pál, elnézést kérek -, a részletekben el-veszünk, mondta az előbb.

Na, de elmondta Turi-Kovács Béla képviselő-társam, hogy azért tessenek majd megnézni, hogy kiknek tetszenek majd ezeket a juttatásokat odaadni. Nem véletlen, ügyvéd volt ötven éven át, pontosan tudja, hogy milyen valóban speciális helyzetek lehetnek, amikor nem él valaki ezekkel a lehetőségekkel, hanem visszaél.

Szeretnék pár gondolatot arról beszélni, hogy mi a családvédelem és a termékenység összefüggése. Lehet, hogy nem gyakran találkozunk ezekkel a tanulmányokkal, de vitathatatlanul létező jelenség, hogy bizony a magyar férfiak termékenysége rendkívüli módon leromlott az elmúlt évtizedekben. Nagyon sok indoka van ennek, leginkább a megfelelési kényszer szülte stressz, ami okból sokkal nehezebben tudnak gyermekeket nemzeni. Egyszerűen az életviszonyok olyan drágák, és a társadalomban olyan magas elvárások vannak egy-egy család életminőségét, életszín-vonalát illetően, ami férfiak tömegét hozza egy olyan kényszerhelyzetbe, hogy teljesíteniük kell.

(18.10)

Jelentősen többet kell dolgozniuk, mint napi 8 óra; el kell viselniük az idióta főnököt és mondjuk, a szervezetlen munkát, el kell viselniük azt, hogy az árák hihetetlenül gyorsan emelkedtek '90 óta, és a bérek ezeket nem követték. Sokkal többet kell ahhoz dolgozni, hogy egy tisztas, nem is nyugat-európai, csak egy tisztas életviszonyt a családjának meg tudjon teremteni. Ez az állandó megfelelési kényszer - tessene elolvasni az erről szóló tanulmányokat - terméketlenségtömegeket hozott a magyar társadalomban létre.

És akkor nem beszélünk a női terméketlenség-ről, ami szintén nagyon nagy részben társadalmi okból eredhet, nagyon nagy részben az egészségügyi el-látórendszerből eredő problémák, ellátatlanság vagy félrekezelés indikálja.

Azt szeretném ezzel érzékeltetni, hogy ha mi családvédelemben gondolkodunk, ösztársadalomban gondolkodunk és nemzetben gondolkodunk, akkor ne egy bankhitel módszertana érkezzon meg ebbe a Házba, hanem nézzük meg strukturálisan, komple-xen, minden tényezőt illetően, hogy mik azok a rend-szerbeli problémák, amiket egyébként közösen - par-lament, kormány - fel tud számolni, oda tud adni az embereknek, a társadalomnak. És higgyék el, ilyen ja-vaslat nélkül is nőhet a termékenység, és nőhet a gyer-mekvállalási hajlandóság is.

Szeretném önöknek figyelmébe ajánlani egy 2018. október 15-én megjelent tanulmánynak két na-gyon fontos megállapítását. Az egyik a következő: a politikai ideológiák ártanak a demográfiai kérdések megvizsgálásának, nemcsak azért, mert a népesedés hihetetlenül összetett kérdés, hanem azért is, mert csak és kizárólag ténybeli adatokat szabad figyelembe venni. A másik megállapítása: együtt kell vizsgálni a demográfiai kérdéseket az egészségüggyel, a nyugdíj-rendszerrel, az oktatással, és reflektálni kell a valós társadalmi változásokra, az intézkedéseknek hosszú távúnak kell lenni.

Erre az utóbbi mondatra építeném föl az utolsó gondolatomat. E szerint a kormányrendelet szerint 2022. december 31-ig megszületett gyermekekről van szó és az igénybe vehető kedvezményről. Számtalan felszólalás szólt arról, hogy ma 1,5 körül tartunk a ter-mékenységben. De ahhoz, hogy itt valóban a demo-gráfiai fordulat megtörténjen, minimum 2,2-ig kel-lene eljutni termékenységi rátát illetően. Ez azt je-lenti - elolvastam az erről szóló tanulmányokat -, tíz éven belül ez a tendencia nem fordítható meg. De ha 10 éven belül nem fordítható meg a tendencia, akkor 2019. július 1. és 2022. december 31. között, három és fél év alatt, mit tetszenek gondolni, ez a demográfiai kérdés mennyivel fog előrevinni bennünket? Tényleg azt gondolják, hogy ebben a három és fél évben ez a tendencia megfordul?!

Nem hiszem, hogy önök között van egyetlen em-ber is, aki ezt a választ igennel adná meg. Na de, ké-rem szépen, ha ez a válasz nem tud igen lenni, akkor nem lehet az mégis, hogy ez tényleg egy választási kampány része, egy választási kampányfogás, és azt gondolják, hogy olyan emberek, akik egyébként sa-jnos nem kerülhetnek bele ebbe a rendszerbe, de azt látják, hogy a kormánynak ilyen odaadó tervei van-nak, annak is az elégedettsége nő, nem csak esetleg azoknak, akik ebben tényleg részt vehetnek.

Végül pedig hadd említsem meg azt, hogy ha a kormány komolyan gondolta volna azt, hogy hosszú távon szeretne családvédelmi akciótervet megvalósí-tani, ha már ilyen militarista megnevezést alkalmaz, nem lehetett volna-e az, hogy például a parlamenti képviselők akár létrehozhatnának - számtalan szak-mából vagyunk - olyan munkacsoportot, aki megviz-sgálja a demográfiai problémák minden aspektusát, és

javaslatot tesz a kormánynak arra, hogy ha valóban hosszú távon és komolyan meg akarja ezt a kérdést oldani, akkor közösen, együttes erővel tegyünk meg azokat a lépéseket, amelyeket a ciklus végéig nagyon hatékonyan lehetne megvalósítani, valóban a társadalmunk üdvére, valóban a nemzetünk megmaradása érdekében, és még véletlenül sem egy politikai pamflet részeként. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő asszony. Most megadom a szót normál időkeretben Varju László képviselőnek.

VARJU LÁSZLÓ (DK): Köszönöm szépen a lehetőséget. Tisztelt Ház! Az európai uniós közösséghez tartozó magyar családokért valóban valamennyiünknek felelőssége van. És éppen attól a szemlélettől és attól a gondolattól vezetve, hogy annak a két és fél millió embernek a véleménye, aki az ellenzékot támogatta, itt legyen önök előtt, ezt a mai délután, azt gondolom, jól bemutatta és lehetőséget is adott erre. De mivel valóban a demográfiai kérdéseket, amelyek szorosán köthetőek ahhoz a szándékhoz, amiért önök az előterjesztést - ugyan csak négy paragrafusban - elének hozták, ki kell és érdemes kibővíteni. *(Sic!)*

Éppen ezért az Országgyűlés, amikor ebből a felismerésből kiindulva az ország minden családjára keresi a megoldást és nem csak az egyik felére, akkor a növekvő gazdasági körülmények között, azt gondolom, fontos, hogy figyelembe vegye és éppen ezért ajánlom figyelmükbe az általunk T/5354. számon benyújtott törvénytervezetet, ami talán segíthet az önök számára, és annak figyelembevételével valóban a megoldás felé elindulhatunk, miközben hosszú idő az, amíg az eredményt elérjük. De mivel hosszú időről beszélünk, ezért közös a felelősség, és erre érdemes időt, energiát szánni.

Az első paragrafusunkban kifejezetten beszélünk arról, hogy az oktatásra fordított - a gazdasági fejlődés lehetőségei szerint - költségvetési forrásokat jelentősen növelni kell. Itt, azt gondolom, azok a lehetőségek, amelyek így megteremthetők akár a felsőoktatásban, akár a szakképzésben, különleges jelentőségűek. Ebbe beletartozik például az is, hogy mi azt javasoljuk, hogy a tankötelezettséget a 18. évre kell kibővíteni. De ugyanígy beletartozik, hogy az első diploma megszerzéséért ellenszolgáltatás nem kérhető. De a családtámogatás rendszerének biztosítania kell, hogy a továbbtanulás ne függjön a család szociális helyzetétől. Tehát az egyik fontos területet az oktatásnak tekintjük, amikor erről a kérdéskörrel beszélünk.

Nem hagyhatjuk figyelmen kívül, és éppen ezért ebben a törvényben javaslatot teszünk, a megelőzés, a gyógyítás, az utókezelés ellátórendszere összefüggésében természetesen az egészségügyi rendszerre vonatkozóan annak hiányosságait pótolni kell, és előre kell lépni. És itt, azt hiszem, abban már társadalmi konszenzus van, hogy itt első lépésként érdemi bérfejlesztésre van szükség ahhoz, hogy változzon a helyzet.

Változtatni kell azon, hogy a munkaerőpiac az európai munkaerőpiac szabályainak megfelelően legyen működőképes. A kutatás szabadsága, a magas színvonalú oktatás, a garanciák, a hazai ipar, a hazai mezőgazdaság, a hazai szolgáltatás hatékonysága, a gyorsuló növekedés körülményeit figyelembe véve kell a lépéseket megtenni. Mi azt gondoljuk, hogy a rabszolgatörvény kifejezetten akadályos annak, hogy érdemben előre lehessen lépni, éppen ezért ennek visszavonására teszünk javaslatot.

Az Európai Közösséghez tartozó magyar családokat megilleti az a jog, hogy a szociális, anyagi helyzetüktől függetlenül hozzájussanak alapvető közműszolgáltatásokhoz. Mindenkinek ellenszolgáltatás nélkül legyen módja, lehetősége sávós rendszerben, három részből állóan... - ebből az első sáv a mindenki számára ellenszolgáltatás nélkül biztosított szolgáltatás mennyiségét tartalmazza, a második az átlagos fogyasztás mennyiségéről és az azutáni díjazás megállapításáról, a harmadik pedig az átlagon felüli fogyasztás utáni díjazás összegét határozza meg.

(18.20)

Így ezen a területen érdemi előrelépést tudnánk tenni, hogy a nagyon sokakat érintő élethelyzet-változást, minőségi javítást el lehessen érni. Az Európai Közösséghez tartozó magyar családok joggal tartanak igényt arra, hogy legyen idejük a közös együttlétre. Ebbe a körbe tartozik a munkaerőpiac önök által javasolt módjának a megváltoztatása, illetve egész pontosan a már eldöntött módjának megváltoztatása.

A családtagok, a betegség, fogyatékoság, öregség vagy bármely más ok miatt huzamos időn keresztül önmaga ellátására képtelen emberek gondozására, a gondoskodó családtag ellátására, illetve az ő munkaidejének, foglalkoztatásának elismerésére és megfelelő díjazására is javaslatot teszünk.

S hogy újra visszacsatoljunk ahhoz a XV. kerületi példához, amit Hajdu László képviselőtársam is említett, hogy egy komoly program kell ahhoz, hogy a lakhatás minőségét érdemben lehessen javítani: ehhez részben szociális, részben pedig bérlakásprogram indításával az első lakástulajdonhoz jutóknak biztosítani kell a bérlakáshoz való jutás lehetőségét, és azt, hogy a szociális bérelti díja ne legyen magasabb a legkisebb kötelező munkabér, a minimálbér 50 százalékánál. Szociális bérlakás legfeljebb tíz évre utalható ki, például erre teszünk javaslatot ebben a törvényjavaslatban.

Az Európai Közösséghez tartozó magyar családokban minden gyermek jogosult a napi háromszori meleg ételre, megfelelő ruházatra, játékra, a játékhoz, tanuláshoz, művelődéshez való jogra. Éppen ezért a 2019. január 1-jétől folyósított családi pótlék és iskoláztatási támogatás összegét 50 százalékkal javasoljuk megemlíni. Éppen ezért attól a gondolattól vezérelve, hogy ebben a nagyon fontos témakörben érdemi vitát követően a kormány a négy paragrafusból álló törvénytervezetét kibővíteni akarja, mert valóban akar a

családok helyzetén javítani, azt javasoljuk, hogy ezeket az általunk tett javaslatokat legyenek szívesek figyelembe venni és a módosításokat megvitatta lehetőség szerint befogadni. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket.

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most kétperces hozzászólásra Varga-Damm Andrea képviselő asszonynak adom meg a szót.

DR. VARGA-DAMM ANDREA (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tudom, hogy a kormánypárti képviselők mennyire unnak, de még egy aspektust szeretnék bemutatni, merthogy a törvényjavaslatról tárgyalunk, és a törvényjavaslatban két nagyon fontos mondat szerepel. Az egyik mondat arról szól, hogy az állam készfizető kezességet vállal ezekért a hitelekért, a másik mondat pedig arról szól, hogy egyéb biztosítékot a hitelintézet nem kérhet e mellett a készfizető kezesség mellett.

Bizonyára tudják mindannyian, hogy ha egyéb biztosítékot nem lehet kérni, akkor ezek az ingatlanok, ha tetszik, ha nem, tehermentesek lesznek, hiszen a készfizető kezesség bejegyzésére vagy a készfizető kezességnek bármilyen módon a tulajdoni lapon való feltüntetésére nincs jogi lehetőség. Ez azt jelenti, hogy azok az emberek, akik esetleg vissza kívánnának élni ezzel a helyzettel, meg tudják azt tenni, még ha esetleg egyébként büntetőeljárás is következik, hogy az ingatlanukat átíratják. S akkor arról már nem is beszélek, hogy miután a magyar társadalomban igen magas azok száma a felmérések szerint, különösen a fiatal korosztályban, akik Magyarországról elvándorolni készülnek, hogyha megteszik azt, hogy eladják az ingatlanokat, hiszen tehermentesek lesznek, az állam terhén itt marad a készfizető kezesség, akkor tulajdonképpen a parlamenti képviselők adtak ahhoz lehetőséget olyan embereknek, akik nem élni, hanem visszaélni kívánnának ezzel az intézménnyel, hogy itt marad a tartozás, az ingatlan már nincs, a készfizető kezességet nincs kívül szemben érvényesíteni. Mert azért valljuk be, az európai végrehajtási rendszer elméletben működik, de a gyakorlatban aligha.

Turi-Kovács Béla képviselőtársam nyomán úgy gondoltam, hogy ha már a törvényjavaslatnak ez a két érdemi rendelkezése van, akkor legalább erre is felhívjam a kormányzó pártok és a kormány figyelmét. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő asszony. Kérdem a tisztelt parlamentet, hogy kíván-e még valaki hozzászólni a vitához. *(Nincs jelentkező.)* Nem látok jelentkezőt. Az általános vitát lezárom.

Megkérdezem Novák Katalin előterjesztő asszonyt, hogy kíván-e hozzászólni. Jelzi, hogy természetesen igen. Öné a szó, államtitkár asszony.

NOVÁK KATALIN, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, tisztelt elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársak! Most nézem az órát, több mint hét órája tart ez a vita. Köszönöm mindenkinek, aki kitartott.

Köszönöm mindenkinek, aki az első perctől részese a vitának, és annak is, aki menet közben csatlakozott. Valóban tanulságos és érdekes volt ezt a vitát végighallgatni, végig részt venni benne, aktívan is. Úgyhogy köszönöm mindenkinek, aki itt volt és aki támogatott, illetve aki a jelenlétével megtisztelte ezt a szerintem rendkívül fontos témát. Köszönöm külön a kormánypárti képviselőknek is, hogy ilyen nagy számban megjelentek, és köszönöm, hogy ők is a támogatásukról biztosítottak. Köszönöm az észrevételeket, javaslatokat és az építő jellegű kritikákat is. Szerintem azok is hasznosak tudnak lenni, és azokból is tanulni lehet.

Jó lett volna, ha ez a több mint hét óra színvonalában viszonylag egységesen zajlik, és nem kell nagyon nagy mélypontokat vagy hullámvölgyeket is megélnünk közben, és mind a szakmaiságot teljes mértékben nélkülöző, mind a demagógiát előtérbe helyező, mind az egymás sértegetésében is élen járó hozzászólásokat is hallgatni. De hát az Országgyűlésben vagyunk, úgyhogy ezt is el kell viselnünk. Jó lett volna, ha kicsit egységesebb ilyen szempontból ez a vita, de örülök neki, hogy voltak olyan részei is legalább, amelyek érdemi hozzászólásokat tartalmaztak, illetve egymás tiszteletét is meg tudtuk őrizni.

Azt hiszem, komoly eredménynek tekinthetjük azt, hogy bizonyos alapvetésekben egyet is tudtunk érteni. Ha ki tudjuk azt mondani, hogy minden olyan frakció, amelyik a részvételével megtisztelt bennünket - mert mondjuk ki, hogy volt olyan frakció is, amelynek egyetlen tagja sem vett részt a mai vita egyetlen percében sem; ez a Párbeszéd frakciója volt, amelynek soha egyetlen képviselője sem volt itt a vita egyetlen részén sem, szerintem emellett se menjünk el szó nélkül -, akik itt voltak, amely frakciók legalább egy emberrel legalább a vita egy részén képviseltették magukat, azok mindannyian megerősítették azt, hogy a demográfiai népesedési helyzetet komoly kihívásnak tartják, ki a legfontosabb sorskérdésünknek, ki legalábbis az egyik legfontosabb sorskérdésnek, ami előttünk áll. Szerintem az egy komoly eredmény, hogy ebben legalább egyet tudtunk érteni.

Ha visszagondolok, hogy ki mit szolt hozzá, akkor talán abban is megállapodhatunk, hogy azt is ki tudták legalább szóban mondani az ellenzéki képviselők közül azok, akik itt voltak, hogy a családok segítségét fontosnak tartják. Akiknek ezt lett volna lehetőségük már tettekkel is bizonyítani, ott az ember ezt egy kicsit szkeptikusabban hallja, de legalább itt ez elhangzott, mondjuk azt, hogy legalább idáig eljutottunk, hogy szóban ebben is megállapodtunk.

Az is természetes és szerintem rendjén való is, hogy alapvető filozófiai kérdésekben nem értünk egyet egymással. Talán nem is baj, hogy ez így van. Én néhány ilyen alapvető filozófiai kérdést felírtam magamnak, csak felsorolásszinten mondanám ezeket. Nem értünk egyet abban, hogy a családpolitikát a szociálpolitika eszközének tekintenénk. Nem rászorultsági alapon adunk családtámogatásokat. Szerintem egy fontos előrelépés volt az, hogy a szociálpolitikától el tudtuk választani a családpolitikát, és van egy nagyon erős szociálpolitika ma Magyarországon, van

egy nagyon erősen a szegénységben élőket vagy a nehezebb anyagi helyzetben lévőket kiemelten támogató szociálpolitikánk, aminek rendkívül sok eszköze van, de a családpolitika ettől függetlenül, ezzel párhuzamosan is működik, nem rászorultsági alapon, hanem mindenkinek segít, aki gyermeket vállal felelős módon, illetve gyermeket nevel.

Abban is van filozófiai különbség közöttünk, és ebben sem tudunk engedni, hogy egyes ellenzéki képviselők a munka és a családtámogatások összekapcsolását nem tartják előremutatónak. Ebben egy nemzeti egyetértés is van. A magyar emberek egyetértének azaz, hogy ha van munkalehetőségük, márpedig van, akkor kapcsoljuk össze a munkát a családtámogatásokkal.

Abban sem gondolkodunk egyformán, hogy mi felnőttek tartjuk az embereket. Felnőttek tartjuk őket annyira, hogy tudják, hogy mire van szükségük, tudják, hogy mire szeretnék fordítani azokat a támogatásokat, amiket megkapnak. Mi ilyen típusú támogatásokban gondolkodunk. Lehetőségeket adunk, nem megmondjuk, hogy mit mire fordítsanak, illetve milyen életet éljenek.

Abban sem feltétlenül értünk egyet, hogy mi a magántulajdon támogatását látjuk előremutatónak, nem pedig a bérleti viszonyt. Azt szeretnénk, ha minél többen tudnának Magyarországon tisztességes módon saját tulajdonú otthonban élni.

(18.30)

Abban sem feltétlenül értünk egyet már korábbi kormányon lévő politikusokkal, ellenzéki politikusokkal sem, hogy mi addig nyújtózkodunk, ameddig a takarónk ér, nem adósságból szeretnénk finanszírozni azokat a támogatásokat, amelyeket bevezetünk, tehát mi ezt szeretnénk a jövőben is szem előtt tartani.

És abból sem tudunk engedni, hogy meggyőződésünk szerint a gyermekvállalás felelőssége és a gyermeknevelés felelőssége elsősorban a szülőké. Tudunk segíteni, de a felelősség elsősorban a szülők vállát terheli.

És abban sem értünk egyet, hogy vannak olyanok, akik a bevándorlást a demográfiai problémák orvoslása egy lehetséges eszközének tekintik. Mi nem tekintjük így a bevándorlást, tehát mi nem tekintünk a bevándorlásra a demográfiai problémák megoldásának lehetséges eszközeként.

Meggyőződésem szerint a családvédelmi akcióterv, amelyhez kapcsolódóan ma ezt a törvényjavaslatot tárgyaltuk, újabb lehetőségeket teremt, újabb lehetőségeket kínál. Én most azoknak is szeretnék köszönetet mondani, akik részt vettek a közös gondolkodásban. Számos családszervezet, számos olyan szakértő, számos olyan szereplő segíti a munkánkat folyamatosan, akikre támaszkodhatunk, és akiknek szeretném ezt ezúton is megköszönni.

Természetes az, hogy nem tudunk most mindent kezelni, nem tudunk mindent beletenni ezekbe a törvényjavaslatokba, és szerintem ezért érdemes arról beszélni, ami most az asztalon van, és nem arról, ami még

egyébként ezen kívül is az asztalon lehetne, tehát „mindent is” nem tudunk most kezelni természetesen.

Azt hiszem, 2010 óta bizonyítottuk azt, hogy ez a kormány családközpontú, családbarát lépések sorát tettük már meg 2010 óta, és ezen családbarát lépések sorában egy következő ennek a családvédelmi akciótervnek az elfogadása. Én azt szeretném kérni önöktől, hogy ha nem is értünk mindenben egyet, ha alapvető filozófiai nézetbeli különbségek is vannak közöttünk, ne vegyük el azoknak a jóérzését, akik tudnak örülni; akik tudnak örülni ezeknek az új lehetőségeknek, akik lehetőséget látnak a családvédelmi akciótervben, akik támogatják ezt. Azoknak a magyar embereknek a jóérzését ne vegyük el, akik örülnek ezeknek az újonnan megnyíló lehetőségeknek, és azt szeretnénk, ha minél többen tudnának is élni ezekkel a lehetőségekkel.

És ilyen értelemben kérem azt a türelmet is, amely majd a bevezetés után eltelt bizonyos időszakig tart, hiszen akkor fogjuk igazán látni, hogy a gyakorlatban ezek a lehetőségek mit jelentenek, hogyan működnek. Én abban bízom, hogy ezek kellőképpen átgondolt lehetőségek lesznek, és amennyiben építő jellegű javaslatokat kapunk a törvényhez, akkor természetesen azokat is meg fogjuk vizsgálni. A megoldás nemcsak a pénzügyi eszközökben, nemcsak a pénzügyi ösztönzőkben van, de fontosak a pénzügyi támogatások is. Emellett fontos az, hogy ez az ország minél inkább családbarát módon tudjon működni, úgyhogy ezért is fejezem most be, hogy ha valaki a családjával esetleg még találkozna azok közül, akik ebben a vitában részt vettek, azoknak erre is legyen ma lehetősége. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, államtitkár asszony. A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Most soron következik a **elkiismereti és vallásszabadság jogáról, valamint az egyházak, vallásfelekezetek és vallási közösségek jogállásáról szóló 2011. évi CCVI. törvény módosításához kapcsolódóan egyes törvények módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A Hende Csaba, Barcza Attila, Demeter Zoltán, Bajkai István, Völner Pál, Herczeg Tamás, Bányai Gábor, Hörcsik Richárd, Simon Miklós, Fenyvesi Zoltán, Pánczél Károly, Ovádi Péter, Bóna Zoltán, valamint Vejkey Imre és Nacsa Lőrinc képviselők által benyújtott előterjesztés T/5244. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. Tájékoztatom önöket, hogy az előterjesztést nemzetiségi napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

Elsőként megadom a szót Vejkey Imrének, a napirendi pont előterjesztőjének. Öné a szó.

DR. VEJKEY IMRE (KDNP), a napirendi pont előadója: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! 2018. december 12-én a Magyar Országgyűlés 131 igen szavazattal, 2 tar-

tózkodás mellett megszavazta a lelkiismereti és vallásszabadság jogáról, valamint az egyházak, vallásfelekezetek és vallási közösségek jogállásáról szóló 2011. évi CCVI. törvény módosításáról szóló 2018. évi CXXXII. törvényt. A T/5244. számú törvényjavaslat célja, hogy a magyar jogrendszer egészében megteremtse az összhangot a törvényi szintű normák között a lelkiismereti és vallásszabadság jogáról, valamint az egyházak, vallásfelekezetek és vallási közösségek jogáról szóló, 2019. április 15-étől hatályossá váló 2018. évi CXXXII. számú törvény módosító rendelkezései okán.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Mindezek érdekében az alábbi kapcsolódó törvények módosítása vált szükségessé az alábbiak szerint.

1. A szociális igazgatásról és szociális ellátásról szóló 1993. évi III. törvény értelmező rendelkezéseinek módosítása vált szükségessé, mivel az egyházi fenntartó fogalma kiegészül az egyházi törvény módosítása során létrejövő további egyházi jogi személyekkel.

A módosítás értelmében a továbbiakban a bevett egyházon és annak belső egyházi jogi személyén kívül azon egyházi jogi személyek minősülhetnek az Sztv. alkalmazásában egyházi fenntartóknak, amelyek az egyházi törvény 9/D. § (5) bekezdése, illetve 9/F. § (1) bekezdése szerinti szociális, gyermekjóléti vagy gyermekvédelmi feladatok ellátására is kiterjedő megállapodással rendelkeznek.

2. A hadigondozásról szóló 1994. évi XLV. törvényt érintő módosítás, amely úgy pontosítja a járadékban részesült hadirokkant temetési költségének fogalmát, hogy feltünteti a jogi személyiséggel rendelkező vallási közösség által nyújtott temetési szolgáltatás ellenértékét a temetési költségek között, meghatározva egyszersmind annak elszámolható maximumát.

3. A személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvényt érintő módosítás, amely az szja-törvény értelmező rendelkezései között szereplő nyugdíj fogalmát kiterjeszti a bevett egyházakon kívül a bejegyzett egyházak és nyilvántartásba vett egyházak által létrehozott nyugdíjalapból fizetett juttatásokra is.

A módosítás kiterjeszti a személyijövedelemadómentesség körét a bevett egyházakon túl a bejegyzett egyházak és nyilvántartásba vett egyházak adott szolgáltatásaira is. Továbbá a módosítás a „bejegyzett szerzetesrend” megjelölés helyett az „egyházi jogi személyiséggel rendelkező szerzetesrend” fogalmát használja, tekintettel arra, hogy egy formálódó szerzetesi közösség, amely a szükséges egyházi jóváhagyást még nem kapta meg, még nem rendelkezik jogi személyiséggel. A módosítás alapján a rendelkezés kizárólag a jogi személyiséggel rendelkező szerzetesrendekre terjed ki.

4. A személyi jövedelemadó meghatározott részének az adózó rendelkezése szerinti felhasználásáról szóló 1996. évi CXXVI. törvény vonatkozó szakasza kiegészül a nyilvántartásba vett egyházzal és a bejegyzett egyházzal, valamint a vallási egyesülettel. Az Sztv. vonatkozó bekezdése kiegészül a nyilvántartásba vett egyházzal, a bejegyzett egyházzal, valamint a vallási egyesülettel, akiket az adóhatóság kérelmekre technikai számmal lát el. A technikai számmal

ellátott jogi személyek a technikai szám kiadásának évét követő évben válnak kedvezményezetté. A technikai számmal rendelkező vallási egyesületek a civil szervezetek számára felajánlott szja 1 százaléka nem lehetnek kedvezményezettjei. A módosítás rögzíti, hogy a vallási egyesület, a nyilvántartásba vett egyház és a bejegyzett egyház első alkalommal a 2020. évi rendelkező nyilatkozatok alapján lesz jogosult az szja 1 százalékos felajánlására.

5. A gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló 1997. évi XXXI. törvényt érintő módosítás, amelynek értelmező rendelkezései között az egyházi fenntartó fogalma kiegészül az egyházi törvény módosítása során létrejövő további egyházi jogi személyekkel.

(18.40)

A módosítás értelmében a továbbiakban bevett egyházon és annak belső egyházi jogi személyén kívül azon egyházi jogi személyek minősülnek a Gyvtv. alkalmazásában egyházi fenntartóknak, amelyek az egyházi törvény 9/D. § (5) bekezdése, illetve 9/F. § (1) bekezdése szerinti gyermekjóléti, gyermekvédelmi vagy szociális feladatok ellátására is kiterjedő megállapodással rendelkeznek.

6. Az egyházak hitéleti és közcélú tevékenységének anyagi feltételeiről szóló 1997. évi CXXIV. törvényt érintő módosítás, amely által a törvény hatályát kiterjeszti a vallási egyesületekre is. A módosítás újraszabályozza a 2. § (2)-(3) és (5) bekezdéseit, így biztosítva azok hatályának kiterjedését az egyházügyi törvény módosítása révén létrejövő új egyházi jogi személyek vonatkozásában is. A módosítás biztosítja egyrészt, hogy minden jogi személyiséggel rendelkező vallási közösség jogosult legyen a magánszemélyek által felajánlott személyi jövedelemadó 1 százaléka, másrészt, hogy az szja 1 százalékos felajánlások kiegészítése a központi költségvetésből megtörténhessen a bevett egyházak mellett a bejegyzett egyházak számára is.

A módosítás differenciált rendszert hoz létre a bevett egyházak, a bejegyzett és a nyilvántartásba vett egyházak, valamint a vallási egyesületek között. Míg a bevett egyházak továbbra is az állami és helyi önkormányzati intézményekkel azonos mértékű finanszírozásban részesülnek közfeladataik ellátása terén, addig a bejegyzett és nyilvántartásba vett egyházakat ez a jog csak akkor és olyan mértékben illeti meg, amennyiben az egyházi törvény 9/D. § (5), illetve 9/F. § (1) bekezdésében foglalt egyedi megállapodást kötött a kormánnyal, és a megállapodás erre vonatkozó rendelkezést tartalmaz az ott meghatározott mértékben. A vallási egyesület ugyancsak akkor jogosult támogatásra, amennyiben az egyházi törvény 9/C. § (1) bekezdése szerinti egyedi megállapodással bír, és erről a tárgykörrel rendelkezik. Ez a módosítás természetesen nem érinti a közfeladatot ellátó intézményt fenntartó, nyilvántartásba vett és bejegyzett egyházakat, ezek belső jogi személyeit.

7. A muzeális intézményekről, a nyilvános könyvtári ellátásról és a közművelődésről szóló 1997. évi

CXL. törvényt érintő módosítás, amely utal az egyházi törvényre, és úgy rendelkezik, hogy ennek rendelkezéseit figyelembe kell venni a támogatás biztosításakor.

8. Az ingatlannyilvántartásról szóló 1997. évi CXLI. törvényt érintő módosítás, amely a jogrendszer koherenciáját szolgálja.

9. Az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvényt érintő módosítás, amelyben a vallási tevékenységet végző szervezet fogalma törlésre, míg a vallási egyesület fogalma bevezetésre kerül az egészségügyi intézmény fenntartójaként. Az egészségügyi törvény módosításában a vallási tevékenységet végző szervezet fogalma törlésre, míg a vallási egyesület fogalma szintén bevezetésre kerül a kapcsolattartás tekintetében is. A módosítás a vallási közösség fogalmát cseréli a jogi személyiséggel rendelkező vallási közösség fogalmára. A törvény kiegészül egy felhatalmazó rendelkezéssel, amellyel a tisztelt Ház megteremti a kormány számára a jogalkotás lehetőségét a kórházlelkészi, illetve a kórházi lelki gondozói tevékenység szabályozására.

10. A temetőkről és a temetkezésről szóló 1999. évi XLIII. törvényt érintő módosítás, amely a vallási közösség fogalmát cseréli a jogi személyiséggel rendelkező vallási közösség fogalmára.

11. A kulturális örökség védelméről szóló 2001. évi LXIV. törvényt érintő módosítás, amely a jogrendszer koherenciáját és az egységes fogalomhasználatot biztosítja azáltal, hogy bevezeti a jogi személyiséggel rendelkező vallási közösség fogalmát a közgyűjtemény fogalmának jogszabályi meghatározásába. A módosítás minden vallási közösségre kiterjeszti a nemzeti emlékhelyek védelmében és hozzáférhetővé tétele érdekében történő közreműködés körét minden vallási közösségre, minden egyházi jogi személyre.

12. A jogellenesen kivitt kulturális javak visszaszolgáltatásáról szóló 2001. évi LXXX. törvényt érintő módosítás, amely által a vallási tevékenységet végző szervezet fogalma helyett a vallási egyesület kerül megjelölésre.

13. Az egészségügyi tevékenység végzésének egyes kérdéseiről szóló 2003. évi LXXXIV. törvényt érintő módosítás, amely alapján a vallási tevékenységet végző szervezet fogalma helyett vallási egyesület kerül megjelölésre.

14. Az egyenlő bánásmódról és az esélyegyenlőség előmozdításáról szóló 2003. évi CXXV. törvényt érintő módosítás, amely alapján a vallási tevékenységet végző szervezet fogalma helyett itt is a vallási egyesület kerül megjelölésre.

15. A közérdekű önkéntes tevékenységről szóló 2005. évi LXXXVIII. törvényt érintő módosítás, amely a fogadó szervezet tekintetében tartalmaz koherencia biztosítására irányuló rendelkezést.

16. Az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvényt érintő módosítás, amely az új egyházi kategóriákra is kiterjeszti a közszolgáltató fogalmát.

17. A jogszabályok előkészítésében való társadalmi részvételről szóló 2010. évi CXXXI. törvényt érintő módosítás, amelyben a rendelkezés kiegészül a

bejegyzett egyházakkal és a nyilvántartásba vett egyházakkal.

18. Az Állami Számvevőszékről szóló 2011. évi LXVI. törvényt érintő módosítás, amely kiterjeszti az Állami Számvevőszék ellenőrzési jogosultságát a vallási egyesületekre is.

19. A Nemzeti Gazdasági és Társadalmi Tanácsról szóló 2011. évi XCIII. törvényt érintő módosítás, amelyben a „vallási közösség” kifejezés bevett egyházakra módosul, pontosabban megjelölve az érintett kört.

20. Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvényt érintő módosítás, amelynek során kiegészül a törvény az új vallási közösségekre vonatkozó rendelkezéssel, az alaptörvény-ellenes működésről szóló elvi vélemény indítványozására vonatkozóan.

21. A civil szervezetek bírósági nyilvántartásáról és az ezzel összefüggő eljárási szabályokról szóló 2011. évi CLXXXI. törvényt érintő módosítás, amelynek célja, hogy rendelkezik a bejegyzett egyház, nyilvántartásba vett egyház, valamint a vallási egyesület bíróság általi nyilvántartásáról. A módosító rendelkezésekkel a Cnytv.-be beépülnek a bíróság által nyilvántartott egyházi jogi személyek nyilvántartására vonatkozó eljárási szabályok.

A módosítás alapján a bíróság közzéteszi a nyilvántartásba vételt elrendelő vagy az azt elutasító, illetve a nyilvántartásban való törlésről rendelkező, még nem jogerős határozatát. A fellebbezési határidő ettől a közzétételi időponttól, illetve az azt követő naptól fog kezdődni. A módosítás rendelkezik a vallási egyesületté váló vallási tevékenységet végző szervezetek jogutódlásáról is.

22. A nemzeti köznevelésről szóló 2011. évi CXC. törvényt érintő módosítás, amelyben sor kerül az új fogalmak bevezetésére.

(18.50)

A hitoktatás szervezésének vonatkozásában megkülönbözteti a módosítás a minden egyházi jogi személy által szervezhető, fakultatív hitoktatást a bevett egyházak és belső egyházi jogi személyek által szervezhető hit- és erkölcsoktatástól. A módosítás az egyházi jogi személy fogalmát cseréli a bevett egyház, illetve a belső egyházi jogi személy fogalmára.

23. Az államháztartásról szóló 2011. évi CXCV. törvényt érintő módosítás, amely a kincstári számla vezetésének lehetőségét teremti meg az egyházi törvény alapján létrejövő, új egyházi kategóriák részére.

24. A nemzeti felsőoktatásról szóló 2011. évi CCIV. törvényt érintő módosítás, amely a vallási tevékenységet végző szervezet fogalmát módosítja vallási egyesületekre, a koherencia megteremtése érdekében.

25. A büntető törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvényt érintő módosítás, amely fogalomponosítást végez a vallási tevékenységet végző szervezet helyett a vallási egyesületet alkalmazva, ezzel megteremtve az ilyen szervezet érdekében a vallásos szertartást hivatásszerűen végző tagjának fokozott büntetőjogi védelmét.

26. A büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvényt érintő módosítás, amely végigvezeti a jogszabályon az egyháziügyi törvény módosításának nyomán módosuló fogalmakat, szintén a jogszabályi koherencia megteremtésének érdekében.

Köszönöm türelmüket, mert végül az utolsó, a 27.: a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvényt érintő módosítás, amelynek célja, hogy az egyháziügyi törvény módosításának nyomán a jogszabályi koherenciát törvényben is megteremtjük.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Mindezekből láthatják, hogy a T/5244. számú törvényjavaslat célja az összhang megteremtése a törvényi szintű normák között a hatályba lépő új egyháziügyi törvény rendelkezéseinek figyelembevételével. Mindezek alapján kérem, támogassák a T/5244. számú törvényjavaslatot. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Kérdezem Soltész Miklós államtitkár urat, kíván-e hozzászólni. *(Jelzésre:)* Jelzi, hogy igen. Öné a szó, államtitkár úr.

SOLTÉSZ MIKLÓS, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Előterjesztők! Köszönöm szépen az előterjesztők nevében Vejkey Imrének az előterjesztését. Részletesen elmondta azokat a jogszabályváltozásokat, amelyeket egyébként azért kellett megtennünk, hogy a lelkiismereti és vallásszabadság jogáról, valamint az egyházak, vallásfelekezetek és vallási közösségek jogállásáról szóló 2011. évi CCVI. törvény módosításáról szóló 2018. évi CXXXII. törvény 2019. április 5-én, illetve április 16-án életbe lépő és hatályba lépő passzusait módosítsuk, illetve ezekhez a jogszabályokat hozzárendeljük *(sic!)*.

A módosítás az egyháziügyi törvény átfogó módosítását valósítja meg, összhangot teremtve az Alaptörvény ötödik módosításával, egyben le kívánja zárni az Alkotmánybíróság és egyes nemzetközi fórumok részéről felmerülő szabályozási kérdéseket is. A módosítások értelmében az állam nem elismeri, hanem nyilvántartásba veszi az egyházakat, bírósági eljárásban. A bevett egyházak kivételével - ahol fennmarad az Országgyűlés döntési és mérlegelési szerepe - ugyanis a módosított törvény további egyházi kategóriák, a nyilvántartásba vett egyház és a bejegyzett egyház bírósági regisztrációjának teremti meg a jogi lehetőségét, illetve a vallásszabadság közösségi joga gyakorlásának a biztosítása érdekében alanyi jogon biztosítja a vallási egyesületek létrehozásának a lehetőségeit *(sic!)*.

Ezen túl a módosított törvény alapelveként rögzíti, hogy minden, magát vallási közösségként definiáló közösség jogosult mindazon alkotmányos védelemre, amelyet az Alaptörvény a vallási közösségeknek a szabad vallásgyakorlás keretében biztosít. A törvényi szabályozás szervezeti formájától, jogállásától vagy elnevezésétől függetlenül valamennyi, elsődlegesen vallási tevékenységet végző közösségre, azaz vallási

közösségre vonatkozóan biztosítja az állam semlegeségét, az állam és a vallási közösségek elválasztását, együttműködését és ennek kereteit, a vallási közösségek széles körű autonómiáját, a vallási közösségek szabad önrendelkezését, a vallási közösségek egyenjóságát és a diszkrimináció tilalmát.

Az állam és a vallási közösségek együttműködése terén az állam a közfeladatok ellátása érdekében vallási közösségekkel egyes részterületekre vonatkozó, egyedi megállapodásokat, a bejegyzett egyházakkal pedig történelmi múltjuk, társadalmi elfogadottságuk és súlyuk, szervezetségük és társadalmi feladatvállalásuk alapján törvénybe iktatott, átfogó jellegű együttműködési megállapodásokat is köthet, amely alapján ezek bevett egyházakká válnak. A törvényjavaslat értelmében átfogó megállapodásokat sarkalatos törvényben szükséges kihirdetni. A törvényt módosítás ugyanakkor a jelenlegi bevett egyházak jogállását nem érinti.

A törvény külön kedvezményes lehetőséget biztosít a jelenleg az Országgyűlés döntésére váró 16 vallási közösség bíróság által történő egyházi nyilvántartásba vételére.

Tisztelt Országgyűlés! Az előbbiekre tekintettel a kapcsolódó törvények módosítása vált szükségessé annak érdekében, hogy a jogrendszer összhangja, egysége ne sérüljön.

A benyújtott törvényjavaslat céljait, lényegi pontjait a következőkben ismertetem. A törvényjavaslat célja, hogy az egyháziügyi törvény átfogó módosítását követően a jogrendszer egésze koherenciájának biztosítása érdekében megalkossa a kapcsolódó törvények módosítását.

A módosítás néhány javaslatát kiemelném. Pontosítja az egyházi fenntartó fogalmát a közfeladat-ellátó tevékenységek, kiemelten a köznevelés, illetve szociális és gyermekvédelmi feladatok vonatkozásában. A személyi jövedelemadó 1 százalékanak felajánlását illetően a vonatkozó törvények módosításával biztosítja, hogy a jövőben a bevett egyházak mellett az összes jogi személyiséggel rendelkező vallási közösség, így a vallási egyesület, nyilvántartásba vett egyház, bejegyzett egyház javára felajánlhassa az adófizető a személyi jövedelemadó úgynevezett egyházi 1 százalékat. A bevett egyházakon kívüli jogi személyiséggel rendelkező vallási közösségek esetében a felajánlás a következő költségvetési évtől, azaz 2020-tól lehetséges.

Az egyházak hitéleti és közcélú tevékenységének anyagi feltételeiről szóló 1997. évi CXXIV. törvény módosítása meghatározza, hogy az eddig csak a bevett egyházakat megillető költségvetési támogatások, illetve pénzügyi kedvezmények milyen mértékben illetik meg a többi jogi személyiséggel rendelkező vallási közösséget. A módosítás szabályozza az Alkotmánybíróság hatáskörét a jogi személyiséggel rendelkező vallási közösség alaptörvény-ellenes működésére vonatkozó, elvi véleményadással összefüggésben.

A törvényjavaslat a civil szervezetek bírósági nyilvántartásáról és az ezzel összefüggő eljárási szabályokról szóló 2011. évi CLXXXI. törvény módosítására tett javaslattal megalkotja a bevett egyházakon

kívül jogi személyiséggel rendelkező vallási közösségek bírósági nyilvántartásba vételével kapcsolatos, részletes szabályokat is.

A büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvény tervezett módosítása széleskörűen biztosítja a fogvatartottak szabad vallásgyakorlását, illetve a jogi személyiséggel rendelkező vallási közösségek ezzel összefüggő jogosítványait.

A hadigondozásról szóló 1994. évi XLV. törvény módosításával egyértelművé válik, hogy a járadékban részesült hadirokkantak halála esetére nyújtott temetési hozzájárulás terhére az elhunyt vagy családja kívánsága szerint a vallási szertartás költségei is temetési költségként elszámolhatók legyenek.

(19.00)

Befejezésül: a törvényjavaslatnak az Állami Számvevőszékről szóló 2014. évi LXVI. törvény, valamint az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény módosításáról rendelkező szakaszai sarkalatosak.

Tisztelt Előterjesztők! A kormány nevében az előterjesztést támogatjuk, és köszönöm szépen mindazoknak, akik mindezt nemcsak figyelemmel kísérik, hanem támogatják ezt a módosítást is.

Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük szépen, államtitkár úr. Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Elsőként megadom a szót Vigh Lászlónak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

VIGH LÁSZLÓ, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A 2010-es választásokat követően az új Országgyűlés feladata volt, hogy reformálja az alapvető társadalmi normákat képező jogszabályokat. A választások előtt mindenki számára ismert volt: ha a Fidesz-KDNP-pártszövetség kap felhatalmazást, akkor a kommunizmus melegágyán fogant, a rendszerváltás során jelentősen módosított, értéksemleges alkotmány helyett a jogszabályi hierarchia csúcsára egy teljesen új, az alapvető értékeket megjelenítő, a szükséges változások keretét meghatározó jogszabály kerül megalkotásra.

Az Alaptörvény elfogadását követően a szükséges társadalmi támogatottság mellett elkezdődhetett az alapvető jogszabályok megújítása, az Alaptörvényhez igazítása. Ennek a szellemiségében került megalkotásra a lelkiismereti és vallásszabadság jogáról, valamint az egyházak, vallásfelekezetek és vallási közösségek jogállásáról szóló 2011. évi CCVI. törvény.

Az új törvényjavaslat elfogadásának indoka nemcsak az Alaptörvénynek történő megfeleltetés volt, hanem a hatályban lévő jogszabályok által nyitva hagyott kiskapukat kihatásnáló bizniszgyházak visszaéléseinek megszüntetése is. Az új egyházi törvény megalkotásával az átláthatatlan helyzet rendeződött, és a visszaélésszerű egyházalapítás és azok működése megszűnt.

Az új törvény egyes rendelkezéseivel kapcsolatban az Alkotmánybíróság és az egyes nemzetközi szervezetek észrevételeket tettek. A kormány a szükséges módosításokat az Országgyűlés elé terjesztette, amit a parlament a közelmúltban elfogadott. A módosításokat tartalmazó kihirdetett törvény sarkalatos pontja, hogy az egyházak nem elismerésre, hanem nyilvántartásba vételre kerülnek - a bevett egyházak kivételével - a bírósági eljárás keretén belül.

Az állam megállapodást köthet azokkal a jogi személyiséggel rendelkező vallási közösségekkel, amelyek történelmi és társadalmi szerepvállalásuk, társadalmi elfogadottságuk, beágyazottságuk, szervezettségük, az általuk hagyományosan végzett közcélú tevékenységük és tapasztalataik miatt képesek magas szinten ellátni a megállapodás tárgyát képező közérdekű feladatokat. Az állam tehát nem kíván jogszerűen működő vallási közösségek életébe beleszólni, de honorálja és támogatja azokat a szervezeteket, amelyek jelentős és hatékony munkát végeznek társadalmi érdekeket szolgáló célok megvalósítása érdekében.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az előbbieken röviden ismertett törvényjavaslat módosításai szükségképpen magukkal hozzák a kapcsolódó ágazati jogszabályok módosítását is, annak érdekében, hogy koherens szabályozást teremtsen meg a törvény hatálybalépésekor. Az előttünk fekvő javaslat éppen ennek a következménynek tesz eleget azzal, hogy 27 törvény vonatkozó rendelkezéseit módosítja.

Az egyházi törvény módosításából következő terminológiai átvezetésekén túl a javaslat eszközöl néhány érdemi változtatást is. Pontosítja az egyházi fenntartó fogalmát a közfeladat-ellátó tevékenységek - kiemelten a köznevelés, illetve a szociális és gyermekvédelmi feladatok - vonatkozásában.

A módosítás szabályozza az Alkotmánybíróság hatáskörét a jogi személyiségekkel rendelkező vallási közösségek alaptörvény-ellenes működésére vonatkozó elvi véleményadással összefüggésben.

A törvényjavaslat megalkotja a bevett egyházakon kívüli jogi személyiségekkel rendelkező vallási közösségek bírósági nyilvántartásba vételével kapcsolatos részletes szabályokat.

A büntetések, az intézkedések, az egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvény tervezett módosítása széleskörűen biztosítja a fogvatartottak szabad vallásgyakorlását, illetve a jogi személyiséggel rendelkező vallási közösségek ezzel összefüggő jogosítványait.

A hadigondozásról szóló 1994. évi XLV. törvény módosításával egyértelművé válik, hogy a járadékban részesült hadirokkantak halála esetére nyújtott temetési hozzájárulás terhére az elhunyt vagy családja kívánsága szerinti vallási szertartás költségei is temetési költségként elszámolhatók.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az elhangzottaknak megfelelően az előttünk fekvő törvényjavaslat tartalmazza a szükséges terminológiai átvezetéseket, valamint több érdemi módosításról is rendelkezik, amelyek kölcsönösen előnyösek az állampolgároknak, a vallási közösségeknek és az állam tekintetében egyaránt.

A kölcsönös előnyökre való tekintettel kérem a képviselőket, nemcsak kormánypárton, hanem ellenzékben is, hogy fogadjuk el a törvényjavaslatot.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most megadom a szót Potocskáné Kőrösi Anita képviselőnek, a Jobbik részéről.

POTOCSKÁNÉ KŐRÖSI ANITA, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Az egyházjogi törvény módosítása kapcsán került elének ez a törvényjavaslat, amely 27 törvényben eszközöl módosításokat. Az előterjesztő részéről az expozében hallhatuk mind a 27 módosítást, úgyhogy ezekre külön-külön nem kívánok kitérni. Ahogy elhangzott az előbb kormánypárti vezérszónok úrtól is, zömében fogalomponosításokról és szócserekről szól a 27 törvény módosítása.

Azonban egy kérdésem lenne az előterjesztőhöz. A személyi jövedelemadó 1 százalékos rendelkezésével kapcsolatosan szeretném megkérdezni, ahol is a bevett egyházak köre ki fog bővülni a vallási egyesületekkel, a nyilvántartásba vett egyházakkal és a bejegyzett egyházakkal, tehát nekik is fognak majd technikai számot megállapítani, amennyiben ők ezt kérik, a vallási egyesületek, amelyeknek, gondolom, eddig is rendelkezhetek az adózók az 1 százalékról, ha ők ezt kérték mint egyesület, tehát mint civil szervezet, és ezek most abból - az indokolásban ezt le is írják - az 1 százalékos visszatérítésből már nem fognak részesülni, miért van erre szükség. Miért gondolják úgy, hogy nekik is technikai számmal rendelkezőnek kell lenni, és nem maradhatnak ott a civil szervezetek kedvezményezett körében? Én sejtek e mögött egy olyat, hogy technikai számmal nyilván sokkal kevesebb egyesület rendelkezik, hiszen csak a jelenlegi egyházstruktúra, ezenkívül egyetlenegy technikai szám van, a nemzeti tehetségprogram, az adó 1 százaléka vonatkozásában, a többiek az adózámmal a civil szervezetek kedvezményezett körébe tartoznak. Úgyhogy én erre szeretnék választ kapni az előterjesztőtől, hogy miért szükséges az, hogy a technikai számmal rendelkezők körébe a vallási egyesületek is bekerüljenek. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő asszony. Most megadom a szót Nacsa Lőrincnek, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának.

(19.10)

NACSA LŐRINC, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Nemcsak előterjesztőként, hanem a KDNP-frakció vezérszónokaként szólok most a tisztelt Házhoz, hiszen az expozében Vejkey Imre képviselőtársam részletesen kifejtette, hogy miről is szól ez a törvény.

Azt szeretném mondani vagy azt szeretném a tisztelt Ház figyelmébe ajánlani, hogy ebből a törvényjavaslatból is látszik az, hogy az egyházak milyen hatalmas munkát végeznek, milyen társadalmi szerepvállalásuk van a magyar társadalomban, hiszen ez a 27 törvény az élet rendkívül sok területét lefedi. Tehát látszik az, hogy az egyházak érintettek a közfeladat-ellátásban, mint az oktatásban, a felsőoktatásban, a köznevelésben, a kultúrában, egészségügyben és rengeteg területen. Azt gondolom, innen is hálásnak kell lennünk azért a munkáért, amit az egyházaink ezen területeken végeznek.

Azt gondolom, fontos, hogy 2010 után szövetséget kötöttünk az egyházakkal. A magyar társadalom felemelkedése, a magyar kultúra, a magyar keresztény hagyományok megvédése érdekében kötöttük ezeket a szövetségeket az egyházakkal, pontosan azért, hogy azokat a zsidó-keresztény gyökereket, amelyeket Európa lassan kezd elfeledni, meg tudjuk őrizni, és ne csak örökségünk legyen ez Magyarországon, hanem egy jövő is. Ezért születtek átfogó megállapodások, ezért indultak el fontos programok. És ezért van az, amikor például Gréczy képviselőtársam itt gúnyosan mosolyog egy-egy vezérszónoki felszólaláson, hogy ők voltak azok, akik nem támogatták azt, hogy a biznisszegyházakat felszámoljuk, ők voltak azok, akik nem támogatták azt, hogy szigorítás lépjen életbe ezen a területen. Ezért nagyon fontos, hogy most is itt vagyunk, és azt kérem tőlük, hogy az egyházzellenes megnyilvánulásait most hagyják kívül a termen, és ne folytassák azt, amit eddig akár az egyházügyi törvény vitájában összel vagy azt megelőzően is hallhattunk tőlük.

Azt látjuk, hogy 2010 óta jelentősen megnövekedett az egyházak közfeladat-ellátása, hiszen az oktatás, nevelés kérdésében több mint kétszeresére, a szociális területen több mint háromszorosára, a gyermekvédelem területén több mint négyszeresére és a nevelőszülői hálózat esetében több mint nyolcszorosára nőtt az egyházi fenntartás és közfeladat-ellátás, illetve az egyházak rendkívül nagy és magas színvonalú tevékenységet végeznek a felzárkózás területén, a lelkipozozás, hitoktatás, hitéleti tevékenység, valamint a közösségépítés területén. Még egyszer mondom, a Fidesz-KDNP-frakciószövetség nevében innen is hálásak vagyunk ezért a szolgálatért.

A törvénnyel kapcsolatban a jobbikos képviselőtársam feltett egy kérdést, itt a vagy-vagy a válasz, mint előterjesztő ezt tudom válaszolni. Ők dönthetik el, hogy innentől kezdve melyik 1 százalékot szeretnék gyűjteni, civilként vagy egyházként technikai számon szeretnék-e gyűjteni az 1 százalékot. Ez a saját döntésük lesz. Ez csak egy gyors előterjesztői válasz volt.

Visszatérve a rendes vezérszónoki felszólaláshoz, a Kereszténydemokrata Néppárt támogatja ezt a javaslatot.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most megadom a szót Varga Lászlónak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. VARGA LÁSZLÓ, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Igencsak meglepett Nacsa Lőrinc képviselőtársamnak ez a preventív jellegű rugdalozása, amit nem teljesen értek talán egy ilyen törvényjavaslatnál, hiszen még nem is igazán hallhatta itt Gréczy képviselőtársamnak semmilyen tekintetben a véleményét a konkrét jogszabálytervezetről. Úgy tűnik, ma azt a feladatot kapta, hogy akármilyen is van, mindenképpen támadjon, még akkor is, ha egyébként még nem is hallotta a véleményét az ellenzéki képviselőtársainak.

Nyilván ezt a jogszabálytervezetet, ezt a salátatörvényt meg lehetne közelíteni úgy is, hogy egyébként korábbi kérdések folyamánya, technikai pontosítás, 27 jogszabály módosítása, haladjunk tovább, hiszen egyébként is kései óra van. Azonban nyilván amellet, hogy tartalmaz támogatandó elemeket, felvet komoly kérdéseket is. Egyrészt nem szabad szerintem ennyire gyorsan elsiklani afölött, hogy valóban nagyon komoly viták övezték a vonatkozó jogszabályok elfogadását, általános vitáit itt a Házban, például a 2011. évi CCVI. törvényét is. Nagyon sok kérdést tett fel az ellenzék, nagyon sok mindennel nem értett egyet. Ezeket az aggályait elmondta. Hogy egyet kiemeljek, azt például elképesztőnek gondoltam akkor is, hogy az Országgyűlésnek kelljen itt bármilyen értelemben abban állást foglalnia, hogy mi egyház, mi nem, mi nem, mi bevett egyház. Ilyen értelmű nagyon komoly hitéleti kérdésekbe, azt gondolom, nem szerencsés, ha a törvényhozás beavatkozik. Nagyon sok kérdést mondtak el akkor is frakciótársaim, nagyon sok mindent kritika tárgyává tettünk. Ennek is részben köszönhető, hogy egyébként több szempontból hátráltak meg decemberre különböző kérdésekben, és sok mindenben meg nem persze, de nagyon sok ponton kellett módosítani a vonatkozó jogszabályokat. Tehát ezt ilyen értelemben innovatív lépésként az önök részéről előadni mindenképpen kétséges.

Lehetne tehát azt mondani, hogy ez egy technikai kérdés, azonban van két olyan pont, két olyan elem ebben a módosító csomagban, ami valóban nagyon sokrétű, és nagyon kivesézték itt a kormánypárti felszólalók, amelyek azonban további kérdéseket vetnek fel, és változatlanul nem megnyugtatók.

Az egyik ilyen pont - ha már egyébként államtitkár úr itt említette az állam és egyház szétválasztását, illetve a diszkrimináció tilalmát - pont az egyházak karitatív tevékenységének állami támogatásával kapcsolatos. A hitéleti tevékenység vonatkozásában a törvény egyértelművé teszi, hogy a bejegyzett és a bevett egyházak többletforrásokban részesülnek a többi egyházi szervezethez képest, ezzel a vallások közötti egyenlőség alapjogi sztenderdjeit megsértve egyébként. Pont az önök által elfogadott jogszabály viszont 2019. április 15-től hatályosan állami kötelezettséggé teszi az egyházak közcélú tevékenységének támogatását. Ez az állam számára egyértelmű kötelezettséggé jelenik meg. Ez a korábban említett bekezdés kijelentő mód jellegéből egyértelműen következik.

Jelen javaslat azonban úgy módosít több közcélú tevékenység végzésére vonatkozó ágazati jogszabályt,

hogy a nem bevett egyházak csak egyedi megállapodások megkötése után, azok keretében kaphatnak állami támogatásokat, míg a bevett egyházak az önkormányzati intézményekkel azonos módon, tehát tulajdonképpen automatikusan. Így egyedi megállapodást kell kötniük ahhoz a nem bevett egyházaknak, hogy az egészségügyi, szociális, oktatási, karitatív, gyermek- és ifjúságvédelmi, kulturális és sporttevékenységhez állami támogatást kapjanak. Azt gondolom, ez a diszkrimináció tilalmába mindenképpen ütközik. Ez a megoldás egyértelműen nincs összhangban az áprilistól hatályos rendelkezésekkel sem, amelyek kötelezettséggé szerepeltetik nyilván a közcélú tevékenység támogatását. De látom, államtitkár úr már jegyzetel, tehát nyilván válaszolni fog ezekre a felvetésekre. Az egyedi megállapodás nyilván nem egy objektív szempontrendszer ilyen szempontból, úgyhogy mindenképpen a diszkrimináció kérdése felmerül.

A másik ilyen kérdés pedig, pont hivatkoztak is erre a pontra is, igaz, más összefüggésben: csak bevett egyházaknak biztosít lehetőséget arra, hogy közoktatási intézményben hittanórát tartsanak. Ez abból a szempontból is indokolatlan, mert olyan egyházakat is kizár a hittanórák tartásának a köréből, amelyektől egyébként legalább húszéves magyarországi és százéves nemzetközi működést követelnek meg a másik oldalról.

Hiszünk abban, hogy tehát amiket az államtitkár úr is megfogalmazott, állam és egyház szétválasztása, diszkrimináció tilalma, azt gondolom, ezek nagyon fontos, olyan, a felvilágosodás kora óta fontos értékek, amelyeket mi magunk is vallunk. Az más kérdés egyébként, hogy az önök javaslatai az elmúlt években minden tekintetben szolgálták-e ezeket az értékeket.

Természetesen, ami elhangzott részben Nacsa képviselőtársamtól és többektől, akik megszólaltak, a magyarországi egyházak karitatív tevékenységét, társadalmi szerepvállalását nagyra értékeljük, fontosnak tartjuk. A jogszabályi környezetet ennek megfelelően biztosítani kell, azonban ezt nagyobb egységben, egyhangúlag, különösen egyébként azért, mert itt sarkalatos jogszabályokról van szó, és a diszkriminációt teljes mértékben kizárva, a lelkiismereti és vallásszabadság alapértékét tiszteletben tartva kellene tenni, nem pedig úgy, ahogy az önök gyakorlata ezt az elmúlt években mutatta többször is.

Köszönöm, elnök úr. *(Taps a DK és az LMP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most megadom a szót Gréczy Zsoltnak, a DK képviselőcsoportja vezérszónokának.

GRÉCZY ZSOLT, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Azzal kezdem, hogy a Demokratikus Koalíció számára rendkívül fontos a hitélet szabadsága, rendkívül fontos az egyházak szabad működése, rendkívül fontos az egyházak államtól elválasztott működése, és a hitéletet mindenkinek, a vallását személyesen, saját magának kell megélnie. Ebbe az államnak nincs beavatkozási joga.

(19.20)

Önök természetesen nem ezt a - valóban a felvilágosodás óta széles körben, egyébként az európai kereszténydemokrata irányzatok szerint is - bevett szokást képviselik, de ez az önök lelkiismeretét nem szokta befolyásolni.

Ha már megszólítottam, szeretném jelezni, hogy a Gyurcsány-kormány megháromszorozta a határon túli magyar iskolák, színházak, könyvtárak és egyházak állami támogatását. Én magam vezettem azt a bizonyos rendezvényt, ahol egyébként Gyurcsány Ferenc miniszterelnök ezt bejelentette, és az összes határon túli magyar egyházi vezető itt volt azon a rendezvényen, és köszönetet mondott ezért a támogatásért.

Másrészt ugyancsak Nacsa képviselő úrnak szeretném jelezni, hogy nem én ülök olyan képviselővel egy frakciósövetségben, akik... - a Magyar Narancs akkori kiadójaként Kövér László cápalátogatásnak nevezte II. János Pál érkezését, és nem én vagyok olyanokkal frakciósövetségben, akik azt mondták, amikor az egyházakról beszéltek, a KDNP akkor még az Antall-kormány idején, hogy „Térdre, imára, csuhások!”. Tehát visszautasítom a támadást. Amikor mi kormányoztunk, akkor a demokratikus értékek működtek Magyarországon, az egyházak szabadon, politikai befolyás nélkül működtek Magyarországon.

Ezúton szeretném jelezni, hogy probléma van az önök egyház és egyház közötti megítélésével is, és itt szeretném jelezni, hogy több nemzetközi pert is nyert már a magyar állammal szemben az Iványi Gábor vezette Magyarországi Evangéliumi Testvérközösség (*Soltész Miklós: Akik tüntetnek együtt önökkel.*), akikkel természetesen tüntetünk együtt, igen, és erre rendkívül büszkék is vagyunk, mert ez az intézmény hajléktalanokon segít, nyomorultakon segít, oktatási munkát végez. Ez az Iványi Gábor - sajnálom, hogy államtitkár úr arcán helyet nyert ez a gúnyos mosoly -, ennek a bizonyos egyháznak a vezetője adta össze Orbán Viktort és feleségét, és keresztelte meg első két gyermekét, tehát azt gondolom, önnek sokkal nagyobb tisztelettel kéne beszélnie erről az emberről, akinek önök egyébként a poros nyomába nem érnek. Szeretném jelezni, hogy ezek a perek jogerősek, és önök mégsem hajtják végre. Tehát ezúton is szeretném kérdezni államtitkár urat, hogy mikor kapja meg a neki járó egyházi státuszt a Magyarországi Evangéliumi Testvérközösség.

Ha már egyházakról beszélünk, akkor ne kerüljük meg azt a kérdést sem, hogy a miniszterelnök fia szintén létrehozott egy egyházat Felház néven, amely ugyan elvileg nem felel meg semmiféle időkorlátnak, a húsz évnél és a száz évnél, de önöknek csak van valamilyen politikai véleménye arról, hogy Orbán Viktor fia magát egyházi vezetőként felkenve különböző rendezvényeket tart, térít, és egyébként a híveinek a személyes bejelentése szerint kézzel a gyógyítanak betegeket. Tehát önöknek erről nyilván csak van valamilyen politikai állásfoglalása. Úgy tudtam, hogy eddig erre csak Krisztus volt képes, amikor Lázárnak azt mondja, hogy „Kelj fel és járj!”, de lehet, hogy az Or-

bán-családban már ez is egy újfajta kultúra, egy újfajta megnyilvánulási lehetőség és a mennyek országa felé egy kijárat.

Tehát egy politikai állásfoglalást szeretnék ez ügyben kérni, hogy önöknek mi a véleménye Orbán Viktor fiának egyházáról, mert azt gondolom, ha önök zsidó-keresztény értékekről és gyökerekről beszélnek, akkor jogos a kérdés, hogy egy ilyen kezdeményezésről, főleg, ha az ilyen magas politikai méltóság közvetlen rokonától indul el, önöknek mint kereszténydemokrata képviselőknél mi az álláspontja.

Végezetül azt szeretném hozzátenni, hogy a Demokratikus Koalíció rendkívül fontosnak tartja az egyházak működését az oktatásban, rendkívül fontosnak tartja a kultúrában és az egészségügyben is, a karitatív tevékenységet rendkívül fontosnak tartjuk. A Demokratikus Koalíció bár nem egyház, hanem párt, de mi is rendkívül sok karitatív akciót indítunk, ételt osztunk, iskolakezdési támogatást nyújtunk, és egyébként jótékony célokra fogjuk felajánlani azt a pénzt is, amit önök ma éppen megszavaztak, hogy elvegyék a mi fizetésünket. Természetesen arra fogjuk kérni azt a Magyar Narancs felelős kiadót, Kövér Lászlót, aki cápalátogatásnak nevezte akkor II. János Pál érkezését, hogy a megfelelő, általunk kért címre jótékony célra juttassa el majd ezt az összeget.

Tehát az egyházi törvény, illetve a magyar Alaptörvény nem felel meg alapvetően az európai kereszténydemokrata értékeknek, ahogy egyébként a Fidesz sem felel meg ezeknek az európai kereszténydemokrata értékeknek. Ezúton is kíváncsian várjuk az európai kereszténydemokraták holnapi állásfoglalását. Köszönöm szépen. (*Taps a DK soraiban.*)

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Ezzel a vezérszónoki felszólalások végére értünk.

Most a nemzetiségeket képviselő bizottság által felkért nemzetiségi képviselő felszólalása következik. Megadom a szót Ritter Imre nemzetiségi képviselő úrnak, aki anyanyelvén ismerteti felszólalásának első mondatait, majd magyarra fordítja azt.

RITTER IMRE nemzetiségi képviselő: Sehr geehrter Herr Vorsitzender! Sehr geehrtes Parlament! Im Namen des parlamentarischen Ausschusses für Nationalitäten in Ungarn möchte ich Sie als Ausschuss-Vorsitzender und Repräsentant des Standpunktes des Ausschusses herzlich begrüßen. Über den unter der Kennzahl T/5244. eingereichten Gesetzesänderungsvorschlag hat unser Ausschuss verhandelt und einen einstimmigen Standpunkt eingenommen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A Magyarországi nemzetiségek bizottsága nevében mint a bizottság elnöke és a bizottsági vélemény előadója tisztelettel köszöntöm önöket.

A T/5244. számon benyújtott, a lelkiismereti és vallásszabadság jogáról, valamint az egyházak, vallásfelekezetek és vallási közösségek jogállásáról szóló 2011. évi CCVI. törvény módosításához kapcsolódóan egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslat-hoz bizottságunk mint kapcsolódó bizottság a 2019.

március 18-án megtartott ülésén a házszabályi rendelkezések 36. § (5) bekezdése alapján kialakította egységes véleményét. Mint az a korábbiakban elhangzott és ismert, a törvénymódosítás az egyházakról szóló törvény módosításához kapcsolódóan 27 további különböző törvény egyes részeit érinti.

A törvényjavaslat alapvető célja a koherencia megteremtése, hogy a jogrendszer egészében megteremtse az összhangot a törvényi szintű normák között. A legtöbb esetben a módosítások arra irányulnak, hogy a korábban a bevett egyházak számára előírt jogokat és kötelezettségeket kiterjessze az egyházügyi törvény módosításával létrejött új egyházi jogi személyekre is vagy éppen ezt mellőzze. A törvénymódosítás mindössze két helyen nevesíti a nemzetiségi önkormányzatokat, mégis fontosnak tartottuk, hogy a jelen törvénymódosítás során is bizottságunk megfogalmazhassa az egyházakkal, a hitélettel kapcsolatban a magyarországi nemzetiségek közös véleményét.

A Magyarországon őshonos nemzetiségek fennmaradásában, a kisebb-nagyobb történelmi viharok, megpróbáltatások túlélésében, a nemzetiségi kulturális és oktatási autonómia megélhetésében, ápolásában, a tradíciók továbbadásában az egyházaknak, vallási felekezeteknek, a hitnek mindig jelentős szerepük volt. A magyarországi őshonos nemzetiségek nemzetiségi és hitélete egymástól elválaszthatatlan, és ez napjainkban is nagyon fontos. Számunkra az egyházakkal, egyházi indíttatású civil szervezetekkel való kapcsolat, az egyházi ének- és zenekarokban, ifjúsági csoportokban való aktív részvétel, a liturgikus eseményekkel szinte összenőtt nemzetiségi tradíciók ápolása, nemzetiségi hitéletünk mindennapi megélése a nemzetiségi oktatás-nevelés mellett a nemzetiségi jövőnk egyik legfontosabb garanciája.

Erre utal az is, hogy a jelenlegi, a 2011. évi CCVI. számú, a lelkiismereti és vallásszabadság jogáról, valamint az egyházak, vallásfelekezetek és vallási közösségek jogállásáról szóló törvény mellékletében meghatározott 27 bevett egyház közül több, a Budai Szerb Ortodox Egyházmegye, a Magyarországi Bolgár Ortodox Egyház, a Magyarországi Román Ortodox Egyházmegye egyértelműen egy-egy magyarországi, őshonos nemzetiséghez köthető.

(19.30)

De természetesen elmondható, hogy mind a katolikus, mind a református, mind pedig az evangélikus egyház tagjai között igen sok olyan hívő van, akik magukat a magyarországi őshonos nemzetiségek valamelyikéhez vallónak tartják. Kifejezőek azok a számok, hogy a 2011. évi népszámláláskor a 644 623 nemzetiségét megvalló honfitársunk közül mindössze 8350 fő, a megkérdezettek kevesebb mint 1,3 százaléka vallotta magát ateistának. Ezek a számok még akkor is beszédesebbek, ha tudjuk, hogy a népszámláláskor a nemzetiségre és a vallási hovatartozásra vonatkozó adatok kitöltése, megadása nem kötelező.

Ennek elismeréseként tekinthetjük azt is, hogy a 2020. szeptember 13-tól szeptember 20-ig Budapesten

megrendezésre kerülő 52. nemzetközi eucharisztikus kongresszus eseménysorozatának előkészítése során személyesen főtisztelendő Erdő Péter bíboros úr kérésére a kongresszus előkészítő bizottsága elsőként kereste meg a Magyarországi nemzetiségek bizottságát, és az őshonos magyarországi nemzetiségek megkülönböztetett szerepet fognak játszani az eucharisztikus kongresszus eseménysorozatában.

A különböző nemzetiségi nyelveken megrendezésre kerülő nemzetiségi egyházi énekkari találkozók, nemzetiségi egyházi zenekari találkozók, nemzetiségi szentmisék és más nemzetiségi liturgikus kulturális események nemcsak a Magyarországon élő őshonos nemzetiségek tagjainak, hanem a világ minden részéről Magyarországra érkező, egy-egy magyarországi nemzetiség nyelvterületéhez tartozó minden külföldi hívő résztvevőnek is hitét megerősítő, emlékeztető, meghatározó élményt nyújthatnak.

Mindezek a nemzetiségi nyelveken lezajló liturgikus események egész Magyarország kedvező nemzetközi megítélését is javíthatják, elősegíthetik, hiszen a magyar politika pozitív nemzetiségpolitikáját nemcsak szavakban, hanem a kongresszuson részt vevő hívők személyes programjaikon keresztül is meg tapasztalhatják. Azt mondanom sem kell, hogy természetesen az eucharisztikus kongresszus nemzetiségi rendezvénysorozatában kiemelt figyelmet és szerepet szánunk nemzetiségeink hívő fiatalságának.

Mindezek hangsúlyozása mellett a T/5244. számú törvényjavaslatnak a Magyarországon őshonos nemzetiségeket konkrétan érintő két pontjával kapcsolatban az alábbiakat kívánjuk megjegyezni. Egyrészt a törvényjavaslat 26. §-a szerint a kulturális örökség védelméről szóló 2001. évi LXIV. törvény 7. § 9. pontja helyébe a következő rendelkezés lép: „Közgyűjtemény: az állam, a helyi önkormányzat, valamint a nemzetiségi önkormányzat, a köztisztviselő és a közalapítvány fenntartásában működő vagy általuk alapított könyvtár, levéltár, muzeális intézmény, kép- és hangarchívum. A jogi személyiséggel rendelkező vallási közösség kérelmére ezekkel azonos elbírálás alá kerülhetnek a jogi személyiséggel rendelkező vallási közösség vagy az egyházi jogi személy fenntartásában működő, állami nyilvántartásba vett gyűjtemények, könyvtár, levéltár, muzeális intézmény, kép- és hangarchívum.” Vagyis egységesen definiálja a közgyűjtemény fogalmát valamennyi fenntartóra vonatkozóan, amellyel egyetértünk. Ugyanakkor szeretnénk megjegyezni, hogy a közgyűjtemények fenntartásának állami támogatásában viszont nincsenek egységesen kezelve az állami, a helyi önkormányzati, illetve a nemzetiségi önkormányzatok által fenntartott közgyűjtemények. Ennek rendezéséről a 2020. évi központi költségvetésről szóló törvényjavaslatban módosító indítvánnyal fogunk élni.

A magyarországi nemzetiségeket közvetlenül érintő másik pont a nemzeti köznevelésről szóló 2011. évi CXC. törvény módosítása, mely jelen törvénymódosításban 46. §-ként szerepel. Eszerint „A nemzeti köznevelésről szóló 2011. évi CXC. törvény 35. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép: Az állam, a települési önkormányzat vagy a nemzetiségi

önkormányzat által fenntartott nevelési-oktatási intézményben a szülő, tanuló kérésére szervezett és nem a kötelező tanórai foglalkozások részét képező hitoktatás a (továbbiakban: fakultatív hitoktatás) az egyházi jogi személy, az etikai óra helyett választható hit- és erkölcsstanoktatást bevett egyház, illetve belső egyházi jogi személye szervezheti az e törvényben meghatározott keretek között.” Ezzel a módosítással úgyszintén egyetértünk, ugyanakkor a nemzetiségi önkormányzatok által fenntartott nevelési-oktatási intézményekben igényelt fakultatív hitoktatás esetében a gyakorlatban több helyen és több alkalommal okozott vitát és nézeteltéréseket a fakultatív hitoktatás finanszírozásának kérdése.

A Miniszterelnökség egyházi és nemzetiségi kapcsolatokért felelős államtitkárságával bizottsági tárgyalást követően részletesen egyeztetni fogunk ezen kérdéskör tisztázása érdekében, és amennyiben szükséges, meg fogjuk tenni a kellő törvényi módosító javaslatot is.

Mindezek alapján a Magyarországi nemzetiségek bizottsága a T/5244. számon benyújtott, a lelkiismereti és vallásszabadság jogáról, valamint az egyházak, vallásfelekezetek és vallási közösségek jogállásáról szóló 2011. évi CCVI. törvény módosításához kapcsolódóan egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslatot támogatja, azzal egyetért, és javasolja a tisztelt Háznak az elfogadását.

Köszönöm, hogy meghallgattak! Danke für Ihre Aufmerksamkeit! *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük szépen. Most kétperces hozzászólásokra van lehetőség. Megadom a szót Nacsa Lőrinc képviselő úrnak.

NACSA LŐRINC (KDNP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Varga képviselő úr, ha Gréczy képviselő úr valami más, korrektebb felszólalást tett volna, akkor megkövettem volna, de azt kaptuk, amit vártunk.

Gréczy képviselő úr, ön hazudik, amikor arról beszél, hogy a Demokratikus Koalíció és a Gyurcsány-párt hogy kiáll az egyházakért, hogy támogatja. Az ön főnöke volt az, aki dogmatikai csodát hajtott végre, amikor rendszeresen bémájkozott, a KISZ KB mellett még erre is jutott ideje. Az ön főnöke volt az, aki azt mondta, hogy megtanítja a szentírást a papoknak. Gyurcsány Ferenc volt az, aki 2004-ben leszidta szent II. János Pál pápát, hogy a magyar egyház hogy merészel állást foglalni politikai vagy közéleti kérdésekben. Gyurcsány Ferenc az, aki felmondaná a vatikáni szerződést *(Gréczy Zsolt: Nagyon is!)*, aki elvenné az egyházi iskolák támogatását, és Gyurcsány Ferenc az, aki befogná a papok száját és kirúgná őket az iskolából.

Ezek mind az ön főnökének szavai. Önök egy egyházellenes párt, mindig is azok voltak és azok is maradnak. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Gréczy Zsolt képviselő úrnak adom meg a szót két percben.

GRÉCZY ZSOLT (DK): Úgy látom, elleszünk ma Nacsa képviselő úrral. Még egyszer emlékeztetném, mivel ül frakciószövetségben. Most lehet felsorolni dolgokat, de nem én voltam a Teleki Blanka Gimnázium KISZ-titkára, hanem Orbán Viktor - ha már innen indulunk, szeretném önnek jelezni.

A másik problémám az, mondom, hogy a Gyurcsány-kormány idején az egyházak szabadon működtek Magyarországon, anélkül, hogy politikai befolyással próbálták volna őket külön támogatásban részesíteni.

Azt pedig, hogy a vatikáni szerződést esetleg felül kellene vizsgálni, nagyon sokan gondolják és mondják, mert nem biztos, hogy rendben van az, hogy az egyházi iskolák magasabb állami támogatást kapnak, mint az állami fenntartású iskolák; mert ez nincs rendjén. Miért kell az egyik iskolának többet kapnia, mint a másoknak? Szerintem ez például diszkriminatív, és nincs is rendben.

De, mondom, furcsa, amikor önök beszélnek a Fidesz hátterében kereszténydemokráciáról. Nem én indultam a Liberális Internacionálé alelnökeként, hanem szintén Orbán Viktor, és gondolom, önök szerint a liberalizmusnak kevés köze van a kereszténydemokráciához. Ebben egyébként tévednek, mert a liberalizmus a vallási türelem egyik szimbóluma egész Európában, még akkor is, ha önöknek ez nem tetszik. De, mondom, önök indultak a Liberális Internacionálétól, nem én. Hát, sajnálom, az ön barátai ülnek ott, abban a frakcióban.

Még annyit szeretnék hozzátenni, hogy az állami támogatások a Gyurcsány-kormány idején is megillették az egyházakat, akkor is szabadon működtek a karitatív tevékenységükkel, működtek az egyházi fenntartású egyetemek is. Tehát azt gondolom, ezt számonkérni egész egyszerűen dőreség, egész egyszerűen butaság. A Gyurcsány-kormány sem volt egyházellenes, a DK sem egyházellenes.

(19.40)

Az egyházak közötti diszkriminációt és az állam és az egyházak közötti elválást hiányoljuk *(sic!)*, és azt gondolom, ezt joggal tesszük. De hogy önök mit gondolnak a kereszténydemokráciáról, mondom, arról már az Európai Néppárt vezetői az utóbbi napokban elég sokat nyilatkoztak. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönjük. Most megadom a szót Varga-Damm képviselő asszonynak, kétperces időkeretben.

DR. VARGA-DAMM ANDREA (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Nacsa képviselő úrnak szeretném felolvasni az alábbi Orbán Viktor-idezetet. *(Nacsa Lőrinc közbeszól.)* Ez pedig a következő: „Az egyházak csak akkor fogják betölteni azt a pozíciót, ami egy modern társadalomban megilleti őket, ha megőrzik és visszanyerik autonómiájukat.

Amennyiben a politikai élet egyes szereplői közül egyeseket ellenségnek, másokat meg szövetségesnek

minősítenek, maguk is politikai szereplővé válnak. Márpedig ha valaki erre a porondra lép, akkor rá is érvényesek lesznek a politika gyakorta kegyetlen törvényei. Ezért mondjuk, hogy hibát követnek el az egyházak, ha azok szolgálatába szegődnek, akik ideológiai átnevelőtábor akarnak csinálni Magyarországból.” Ezt mondta az ön főnöke az egyházakról korábban. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzék soraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő asszony. Varga László képviselő úrnak adom meg a szót, két percben.

DR. VARGA LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Azt gondolom, Varga-Damm Andrea hozzászólása után nehéz ehhez még hozzátenni, de igyekszem két pont tekintetében, mert rámutatnék azért két vitás kérdésre.

Az egyik, amit itt a vatikáni szerződés kapcsán említettek. Azt szeretném mondani, hogy fogalmazzunk úgy, hogy én azt szeretném, ha ebben az országban minden gyermek után ugyanolyan támogatást nyújtana az állam az oktatási intézményeknek, hogy minden gyermeknek ugyanolyan esélye legyen megfelelő, színvonalas tudásban részesülni, függetlenül attól, hogy egyébként milyen a fenntartója az ő iskolájának.

Nyilván senki nem akar itt semmilyen támogatás csökkentésére javaslatot tenni, semmi ilyen megjegyzés nem hangzott el, ugyanakkor azt gondolom, hogy itt az idő arra, hogy az állami fenntartású oktatási intézmények támogatási rendszerét, a kvóta összegét újragondoljuk. Én azt látom, hogy nagyon komoly infrastrukturális gondokkal küzdenek ezek az intézmények, és nagyon nehezen tudják megtartani a szakmai színvonalukat sok esetben. Ráadásul a körzetes feladatokról fakadólag nagyon sok szociális probléma, főleg a nagyobb településeken, nagyobb kerületekben oda összpontosul. Azt gondolom, hogy ebben egy jobban fenntartható, igazságosabb gyerekközpontú rendszert kéne megalkotni.

A másik pedig: itt a diszkrimináció tilalma kapcsán az önök soraiból érkezett egy megjegyzés - amikor a Magyarországi Evangéliumi Testvérközösség, Iványi Gábor kapcsán szólt Gréczy képviselőtársam -, valami olyasmí, hogy hát, de veletek tüntetnek. Én azt tudom mondani, hogy pont erről beszélünk akkor, amikor állam és egyház szétválasztásáról beszélünk, hogy nem kéne hogy számítson. Olyan objektív és transzparens rendszert kéne üzemeltetni, amelynek a keretében egyáltalán nem kellene hogy számítson semmiféle ilyen típusú kérdés, csak az természetesen, hogy egy-egy ilyen szervezet milyen karitatív és milyen hitéleti tevékenységet végez. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzék soraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Soltész Miklós államtitkár úr jelezte hozzászólását. Öné a szó.

SOLTÉSZ MIKLÓS, a Miniszterelnökség államtitkára: Tisztelt Varga Képviselő Úr! Én csak azt szeretném mondani, hogy ebben a gondolatmenetében,

amit elmondott, biztos, hogy sok igazság van, de összességében visszamennék a 2011-es törvényhez, amikor a biznisz egyházak miatt kellett megváltoztatni a jogszabályokat 2011-ben. Pontosan azért egyébként, az az érdekes, hogy még az önök szociális vezetői is, egészségügyi, oktatási vezetői is azt mondták, hogy valamit kellene tenni annak idején, 2010 előtt, amikor önök kormányoztak, azzal a törvénnyel, mert nagyon nagy baj van. Azért, mert olyan egyházak alakultak, amelyek abszolút nem vallási tevékenységet folytattak. Olyan egyházak alakultak, amelyek el akarták vinni azokat a támogatásokat, és amelyek egyébként hívókkal rendelkező és valódi hitéleti tevékenységet folytató egyházakkal szemben alakultak.

Mindamellett pedig azért hadd mondjam el önöknek azt, hogy a magyar egyházügyi törvény Európa egyik, ha szabad ebben az esetben ezt a szót használni, legliberálisabb törvénye, mert így kell kimondani. 32 bevett egyház van, nincs olyan európai állam, nem tud senki sem mutatni nekem olyat, aki ilyen szintű kiemelt támogatás illet meg. A következő két új kategória is, az egyik, ugye, volt már a bejegyzett egyház, de az új kategória és a nyilvántartásba vett egyházak is most már olyan támogatásokat kaphatnak meg, amelyek sem Szlovákiában, sem Németországban, sem Franciaországban, sehol nem illetik meg az egyházakat és a kisebb felekezeteket sem. Tehát ezek után önök azt mondják, hogy diszkriminatív, azt mondják, hogy egyházellenes, hát, ez tényleg megmosolyogtató egy baloldali, egy egyébként Gyurcsány-párttól, akik nem adták oda a pénzeket annak idején az egyházi iskoláknak. Nem véletlenül voltak a nagy tüntetések.

Tehát én nem akarok Gréczy Zsolttal vitatkozni, mert teljesen alaptalan vagy fölösleges lenne, de legalább eljelen próbálják megérteni, hogy ez a törvény, illetve amiről most beszélünk, ez a törvénymódosítás igenis olyan lehetőségeket ad Magyarországon vallási egyesületeknek is és nagyobb vallási közösségeknek is, ami egyedülálló Európában. Ja, hogy önök ennek nem örülnek? Az egy más kérdés, de ezzel nem tudunk mit kezdeni. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük. Visszatérünk a normál hozzászólásokhoz, és Hörcsik Richárd képviselő úrnak adom meg a szót.

DR. HÖRCSIK RICHÁRD (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Úgy vélem, hogy a lelkiismereti és vallásszabadság jogáról és az egyházak, vallásfelekezetek és vallási közösségek jogállásáról szóló 2011. évi CCVI. törvény módosításához kapcsolódó törvényjavaslat a látszat ellenére sokkal több, mint pusztán egy, az egyházügyi törvény módosításait a többi jogszabályon átvezetni hivatott jogszabálytervezet.

Ugyanis az előterjesztő kormánypárti képviselőtársaimmal együtt az a meggyőződésünk, tisztelt elnök úr, hogy az Országgyűlés előtt lévő, a vallásszabadságot biztosítani hivatott bármely javaslat, így ez is, szoros összefüggésben van a nemzeti identitással,

ami a legbiztosabb támaszunk a magyar szuverenitás megőrzéséért végzett munkánk során.

Úgy vélem, tisztelt képviselőtársaim, hogy a vallásszabadságot látszólag védeni akaró előterjesztések - ugye, Soltész államtitkár úr említette - az elmúlt évek során számos alkalommal kerültek a tisztelt Ház elé, aminek célja éppen a bizniszgyházaknak a támogatása volt. Mégis, amikor 2015 őszén az igazságügyi miniszter javaslatot tett a helyzet valamilyen fajta megoldására, bizony akkor egyes pártok képviselői a megegyezést mondvacsinált indokokkal akadályozták meg. Az elmúlt év őszén az egyházügyi törvényhez beterjesztett módosítás ismét, úgy hiszem, hogy a kormány kompromisszumkészségét bizonyította. Ugyanis ez a szabályozás pontosan megfelelt az Alaptörvénynek. Akkor a vita kizárólag arról szólt, hogy a bizniszgyházak terjedésével szembeni fellépés és a szerzett jogok érvényesülése között miképpen alakítható ki egy kívánt egyensúly.

Tisztelt Képviselőtársaim! A vallásszabadság történelmi alkotmányunk egyik vívmánya. Sokat harcoltunk érte, és úgy hiszem, hogy Európa számos országánál korábban gondoskodtunk arról, hogy ez az alapvető jog a magyarok számára úgymond biztosítva legyen.

Csak emlékeztetem képviselőtársaimat, hogy az evangélikusokat 1557-ben, a reformátusokat 1564-ben, 1568-ban pedig az unitáriusokat emelték a bevett vallások közé. Engedjék meg, hogy elmondjam, hogy a Magyar Királyság területén pedig az 1608. évi, úgymond a koronázás előtti I. törvénycikk deklarálta a protestánsok vallásszabadságát, igaz, bevett vallássá válása csak jóval később, 1790-ben a XXVI. törvénynek volt köszönhető, egyidőben a görögkeleti vallással.

(19.50)

Csak megemlítem, hogy az izraeli vallást az 1895. évi XLII. törvény tette bevett vallássá, latinul recepta religióvá.

Tisztelt Képviselőtársaim! Azért fontos itt és most erről szólnunk, mert egyrészt Magyarországnak, úgy hiszem, hogy semmifajta szegyenkeznivalója nincsen a vallásszabadság biztosítása tekintetében ma sem. Sőt, hagyományaink alapján meggyőződésem, hogy hitelesebben szólhatunk e körben, mint az úgymond mindenféle egységes európai sztenderd kialakítását erőltető, úgymond globális alkotmányosságban hívó jogászai és politikusi lobbik.

Más a megfogalmazás és mások a részletszabályok, de a lényeg, úgy hiszem, ugyanaz, változatlan. Eleink úgy fogalmaztak - engedjék meg, hogy idézzek egy szép mondatot -, hogy „a prédikátorok minden helyen az evangéliumot prédikálják, hirdessék, ki-ki az ő értelme szerint, és a község, ha venni akarja, jó, ha nem, senki rá ne kényszerítse az ő lelke azon meg nem nyugodván, de oly prédikátort tarthasson, kinek tanítása neki tetszik”.

És most, több száz év múltán az előtünk lévő tervezet, az áprilistól hatályos jogszabály pedig úgy szól,

hogy „a lelkiismereti és a vallásszabadság mindenkit megillető alapvető jog, amely nem köthető semmilyen jogi formához. A lelkiismereti és vallásszabadság joga magában foglalja a vallás vagy más meggyőződés szabad megválasztását...” Úgy hiszem, hogy ezek a sorok magukért beszélnek.

Tisztelt Képviselőtársaim! Úgy vélem, hogy magyarként már csak azért sincs okunk a szegyenkezésre, hiszen amíg eleink megszüntették az úgymond területi elvet, vagyis több felekezet is létezhetett egy településen belül, addig az 1555-ben megkötött augsburgi vallásbéke - amit úgy ismerünk, hogy Quius regio, eius religio - még úgy rendelkezett, hogy ugyan minden ország, minden tartomány, birodalmi szabad város választhatott a katolikus és az evangélikus vallás követése között, de az ő választásuk megszabta a joghatóságuk alatt élők vallási hovatartozását is.

Magyarország történelme és hagyományai azt bizonyítják, tisztelt képviselőtársaim, ha olykor tökéletlenül is, mint Erdélyben a görögkeleti vallás esetében megfigyelhető volt, de a törvényhozás, amikor tehette, a valós vallásszabadságot pártolta, és ezt teszi ma is.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az nem a vallásszabadságra tartozó kérdés ugyanis, hogy az állam mely régóta működő, jól beágyazott felekezetekkel működik együtt. Hiszen hadd mondjam, hogy nem lehet egy sorban említeni például a sok évszázadon keresztül iskolafenntartó református egyházat, és a korábbi, a 2011 előtti egyházügyi szabályozásnak köszönhetően a szintén egyházként működő boszorkányszövetséget. Éppen ezért a kritikát nem a rendezett állapotokra való törekvések ellen, hanem azokkal szemben kell megfogalmazni, akik korábban az egyházi státusszal igenis, mondjuk ki, visszaéltek, akik valójában az egyházi státuszt a kedvezőbb intézményfenntartói finanszírozás érdekében próbálták megszerezni.

Úgy vélem, képviselőtársaim, hogy a vallásszabadságnak az előtünk fekvő törvényjavaslat kapcsán számos dimenziója lehet. Csak egyet említek. Fontos, hogy vannak olyan egyházak, mint a recepta religio, amelyek az állami feladatokat nemcsak átvállalják, hanem kifejezetten hitelveikkel összefüggésben teszik azt. Úgy vélem, hogy nekünk törvényhozóként abban van felelősségünk, hogy az egyházi intézmények számára biztosítani tudjuk a stabil működés hátterét. Megjegyzem, hogy oktatási intézményből jelenleg 625 van egyházi tulajdonban. Ezt a magas értéket pedig okkal magyarázhatja a 2010 és 2014 közötti 68 százalékos növekedés az egyházi iskolák és az egyházi iskolákban tanulók száma tekintetében. Ezek az újonnan egyházi fenntartásba került iskolák egy olyan, mondhatni, klubhoz csatlakoznak, ahol igencsak neves, komoly múlttal rendelkező intézmények vannak. Csak egyet említek, például a Sárospataki Református Gimnázium.

Tisztelt Képviselőtársaim! A vallásszabadság minél teljesebbé tétele érdekében a központi költségvetés, mint hallottuk, jelentős forrásokat biztosít. Jelen esetben azonban költségvetési évtől független rendszereket kell úgymond finomhangolni. Ezért az egyes adótörvények módosítása vagy az 1 százalék

felajánlásával kapcsolatos jogszabályi háttér, vagy az egyházfinanszírozási törvény egyformán módosításra szorul.

Tisztelt Képviselőtársaim! Végül engedjek meg, hogy kiemeljek csak egyetlen szakaszt, a 44. §-t, amely a nyilvántartásba-vételi eljárás adminisztratív terheit hivatott csökkenteni; mégpedig azért, hogy az egyszer már vizsgált tényeket ne teljesen kelljen ismét vizsgálni. Remélhetőleg ez komoly segítséget ad majd a jogalkalmazás során az érintetteknek.

Tisztelt Képviselőtársaim! A most tárgyalt törvényjavaslat célja a harmónia: harmónia a jogrendszeren belül, és harmónia a kapcsolódó társadalmi viszonyokban. Ezért kerül sor a személyijövedelemadó-mentesség körének kiterjesztésére a bevett egyházakon túl a bejegyzett egyházak és a nyilvántartásba vett egyházak adott szolgáltatásaira is. Emiatt válik jogosulttá a személyi jövedelemadó 1 százalékára a nyilvántartásba vett egyház és a bejegyzett egyház, valamint a vallási egyesület is.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az előttünk fekvő törvényjavaslattal az Országgyűlésnek, úgy vélem, ismét lehetősége nyílik kifejezni elköteleződését a vallásszabadság ügye iránt. Ezért kérem képviselőtársaimat, hogy támogassák ezt az előterjesztést. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypartok sorában.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most kétperces hozzászólások következnek. Elsőként megadom a szót Gréczy Zsolt képviselő úrnak.

GRÉCZY ZSOLT (DK): Köszönöm a szót. Ehhez a vitához utoljára fogok hozzászólni, akárki akármit fog mondani. De azért két megjegyzést mégiscsak tennék. Az egyik: itt elhangzott a vatikáni szerződés mint pozitív példa. Szeretném jelezni, hogy azt a Horn-kormány kötötte a Vatikánnal. Az sem a Fidesz-kormány idejére esett.

A másik pedig: szerettem volna választ kapni arra a kérdésemre, hogy mi a véleményük arról az új egyházzól, amelyet Orbán Viktor fia alapított. Nekem mint, hogy úgy mondjam, klasszikus római katolikus vallású embernek, aki egyébként templomi kórusban énekelt, ministrált, és még hosszasan sorolhatnám, nos, nekem nagyon furcsa és idegen egy ilyen egyház létrejötte. Önöknek, mint akik felkent papjai a magyarországi kereszténydemokráciának, nyilván van egyfajta markáns véleményük arról, hogy megjelenik a miniszterelnök fia, egyházat alapít, és kézzel a gyógyítanak. Ez ügyben még mindig várom az önök politikai állásfoglalását.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Most Nacsa Lőrinc képviselő úrnak adom meg a szót két percen belül.

NACSA LŐRINC (KDNP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Akkor Gréczy Zsoltban még viaskodik az MSZP-s és a DK-s, hogy most kihez húzzon. Most a Horn-kormányra hivatkozott pozitívan, de közben a mostani főnöke meg fel akarja mondani a vatikáni

szerződést. Akkor döntse el, hogy most melyik oldalhoz hú. *(Gréczy Zsolt: Sosem voltam tagja az MSZP-nek!)*

Azért kértem szót, mert Varga-Damm Andrea kioktatott bennünket. Azért kicsit furcsa, amikor egy jobbikos képviselő veszi védelmébe a Demokratikus Koalíciót, de hát hozzá kell ehhez szoknunk. Képviselő asszony, az önök hozzáállása az egyházi témához az, hogy az ön főnöke azt mondta, hogy az iszlám az emberiség utolsó reménye, és az ön párttársairól rendszeresen derülnek ki antiszemita nyilatkozatok. Önök így állnak az egyházakhoz: az iszlám az emberiség utolsó reménye, és antiszemita kijelentések. Ez az önök hozzáállása az egyházakhoz. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok sorában. - Gréczy Zsolt: Ilyet Orbán Viktor is mondott!)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most megadom a szót Varga László képviselő úrnak.

DR. VARGA LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Nacsa Lőrincnek mondanám, hogy az ön főnöke meg azt mondta, amit Varga-Damm Andrea felolvasott. Ha már itt ilyen „ki mit mondott” versenyt csinálunk, akkor erre ezt tudom mondani. De nem ezért kértem szót, ez egy hirtelen jött impulzus alapján volt.

Szóba került itt a bizniszegyházak kérdése. Próbálok egy dinamikaváltással egy kicsit erről beszélni.

(20.00)

Természetesen mindenki örül, ha ilyen egyházak nem jöhetnek létre, és ha olyan jogszabályi környezet van, hogy nem lehet visszaélni az egyházi státusszal, mert az nem lenne rendben. De válaszoljanak önmaguknak akkor arra a kérdésre, és egy picit nézzenek magukba ebben a tekintetben: biztos, hogy csak ezekre vonatkozott az a jogszabályi környezet, amit megalkottak 2011-ben? Biztos, hogy nem vették el az egyházi státuszt olyan, korábban jól működő, aktív hitéleti tevékenységet szervező, folytató, karitatív tevékenységet folytató egyházaktól is, akikre ez nem vonatkozik, amik nem bizniszegyházak? Tehát válaszoljanak önmaguknak a kérdésre; szerintem csináltak ebből politikai kérdést, és ez nem volt akkor szerencsés.

(Az elnöki széket Lezsák Sándor, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

A másik, amire szintén utalt itt több hozzászóló a vatikáni szerződés kapcsán: normatívák, lehetőségek. Ez akkor azért köttetett meg ilyen módon, és azért került egyfajta magasabb normatíva megállapításra az egyházi intézményfenntartók részére, merthogy két oldalról történt a finanszírozása az önkormányzati fenntartású intézményeknek, egyrészt állami normatíva alapján, másrészt az önkormányzatok hozzáadott forrásai alapján, ezt igyekezett ilyen módon pótolni a

finanszírozás. Onnantól kezdve, hogy egyetlen kézbe, állami fenntartásba került a közoktatás, tehát az általános iskolák fenntartása Magyarországon, én azt gondolom, hogy ez már évek óta egy újragondolható kérdés.

Csak azt javaslom önöknek, hogy gondoljuk ezt majd közösen újra, és egyébként minden gyermek után egyenlő alapon járjon egy magasabb, megemelt kvóta, ne legyen különbség a fenntartó mibenléte alapján. Köszönöm, elnök úr. *(Taps az MSZP sorai-ban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megadom a szót két percre Varga-Damm Andrea jobbkios képviselő asszonynak.

DR. VARGA-DAMM ANDREA (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Nem szoltam volna, ha Nacsa képviselőtársam nem érezte volna úgy, hogy ezen a napon immár hatodszor sért meg engem vagy a frakciót. Akkor elmondom, hogy 2015-ben, pont előtte napon, hogy a több tízezer migráns megérkezett a határunkra, Orbán Viktor miniszterelnök úr a következőt mondta egy konferencián; az iszlám emberek nem fenyegetést jelentenek, hanem egy magas civilizáció képviselőiként üdvözli őket. „Önök egy másik civilizációból, egy másik kultúrából érkeznek, és nem mindegy, hogy egy más kultúrából érkező üzletembert, delegációt, befektetőt vagy csak idelátogató családot hogyan fogadnak. Én szeretném önöket megnyugtatni és biztosítani afelől, hogy itt mindenkit tisztelettel fogadnak, az iszlám világból érkezetteket is tisztelettel fogadják.” Majd pedig azt mondta: „A dolog úgy áll, hogy a magyarok sosem felejtik el, hogy Keletről származnak, ezért mi jól érezzük magunkat Keleten, és jól érezzük magunkat Keletről jött emberek társaságában, könnyen építünk ki lelki barátságokat. Értjük azt a világot, és értjük az onnan jött embereket.” Majd pedig, hogy még fűszerezze gondolatait, azt mondta: Magyarország az iszlámot az emberiség egyik nagy szellemi és lelki alkotásának tekinti, amely sok száz millió embert segít hozzá, hogy az ember élete létezésének magasabb értelméhez eljuthasson.

Az iszlámot ilyen magasztosan élte a miniszterelnök úr, aki az önök szellemi vezére, ily módon szerintem minket vádolni iszlámszeretettel, egy kicsit óvatlanság. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik sorai-ban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Soltész Miklós államtitkár úrnak adom meg a szót.

SOLTÉSZ MIKLÓS, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Szeretném jelezni még egyszer Varga László képviselő úrnak, hogy 32 bevett egyház volt eddig, most is annyi van, több mint 100 bejegyzett egyház, ebbe a bejegyzett egyházba mindenki belefért, aki nem elcsalta a pénzt, mindenki. Aki nem akart bejegyzett egyházként működni, az pedig vallási egyesületként működhetett, és ez teljesen elfogadott volt az elmúlt évek során. Az más kérdés, hogy önöknek van egy kedves egyházuk, akinek

így is megvolt a lehetősége, minden politikai tüntetésen ott volt, nem az egyházakért, politikai tüntetésen ott volt a vezetője *(Gréczy Zsolt: Folyamatos jogsértésben vagytok!)*, és önök érte szólnak föl folyamatosan ebben a parlamentben.

Hozzáteszem még azt, hogy egyébként az Európai Bíróság mondta azt, hogy az államnak szíve joga eldönteni, hogy az egyházi hitéleti tevékenység fölött vagy inkább amellet közfeladat átvállalásakor milyen támogatásokra és kivel egyezik meg - szíve joga. És az teljesen jogos szerintem, hogy mégiscsak vannak történelmileg beágyazott egyházak, mégiscsak vannak olyan keresztény felekezetek, olyan zsidó felekezetek, akik évszázadok óta itt vannak közöttünk, és teljesen természetes, hogy ők a köznevelésben, a szociális ellátásban, a gyermekvédelemben részt vesznek, vagy akár a kórházi, egészségügyi ellátásban is.

Varga-Damm Andreának az a csodálatos, szép lírai felolvasása azért is megható, mert egyik oldalról nem figyelt oda, hogy mi az üzenete, amit elmondott a miniszterelnök úr, hiszen azt az egyet nem értette meg ebből, hogy ettől függetlenül, hogy mi tisztelünk egy kultúrát, hogy mi elfogadunk egy másik kultúrát, köszönjük szépen, nem akarunk velük együtt élni. Az egy más kérdés, hogy pont az egyházügyi törvény teszi azt lehetővé, hogy a 32 bevett egyház között van két muszlim hitű egyház is. Önök ezt egyébként nem szavazták meg sem 2015-ben, nem szavazták meg most télen sem, mert itt hisztiztek a parlamentben, tehát nem támogatták azt a színes egyházi palettát, ha szabad így mondani, ami Magyarországot jellemzi.

Hozzáteszem még ehhez a gondolatmenethez azt, hogy azért, mert valaki elismeri egy más egyháznak, egy más felekezetnek a sokszínűségét, értéktelentő, kultúrateremtő milyenségét, attól még az nem azt jelenti, hogy annak uralkodóvá kell válnia, mondjuk, egy többségében keresztény kultúrájú Európában. Ebből, köszönjük szépen, nem kérünk. Ettől független az, hogy a két muszlim felekezet Magyarországon tisztességgel és teljesen normálisan működik és megkapja a lehetőséget.

Még egy: hadd mondjam Varga László képviselő úrnak, hogy amikor önök karitatív szervezeteket emlegetnek, tényleg sírni volna kedvem azon, amit ön mond. Önök voltak azok, akik az adományok áfáját bevezették, megszűnt a karitatív tevékenység az önök kormányzása alatt, mert áfával sújtották a karitatív tevékenységet, önök voltak azok, akik a nagy karitatív szervezeteknek nem adták oda év közben azokat a támogatásokat, ami járt volna pontosan azért, hogy a karitatív feladataikat ellássák. Tehát könyörgöm, legalább olyanokat ne hozzanak elő témának, mint ahogy Gréczy Zsolt is, hogy mindent megadták! Önök ellen tüntettek a pedagógusok, a szülők, a diákok, azért, mert nem adták meg a támogatást az egyházi iskoláknak.

Legalább olyanokkal ne jöjjenek, ami teljes valótlanságot tartalmaz, legalább próbáljanak visszajönni a talajra! És az egy szép dolog, hogy itt a kereszténységről, sok mindenről beszél Gréczy Zsolt is, de akkor egy kicsit beszéljenek arról is egymás között, a DK vagy a Gyurcsány-párt, mindegy, hogy hívjuk, hogy

milyen gyűlölettel tüntetnek, beszélnek, főleg a katolikus és a keresztény egyházakkal szemben. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban. - Z. Kárpát Dániel: Te vagy a gyűlölet államtitkára!)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. A következő hozzászóló Z. Kárpát Dániel képviselő úr, Jobbik.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Köszönöm a lehetőséget. Igyekeztem egész nap visszafogottan reagálni minden elhangzó mondatra, még dicséretet is kaptam kormányoldalról négy képviselő részéről is ez ügyben, amit ezúton is köszönök, mert ha konstruktív vita folyik egy nagyon fontos témában, akkor nyitottságot kell mutatni. Ugyanakkor nem tudok elvonatkoztatni attól a sistergő gyűlölettől, amely egyes kormánypárti képviselőtársaimból sugárzik. Egészen elképesztő, hogy legyen szó egy demográfiai vitáról, legyen szó lelkiismereti vagy vallásszabadságról, sistergő, lenéző gyűlölet árad önből, tisztelet a kivételnek, de lehetetlenné teszik az építő, konstruktív munkát ezzel. Nacsa képviselőtársam ugyanezt csinálta a demográfiai vita során is, pedig tudunk mi közös pontokat találni, ha ön akar. Én azt szeretném, hogy akarja.

Ne haragudjon, most Vona Gábort ideidézi, egyes kiragadott fél mondatait, és keresztény embernek nevezi magát, amikor egy abszolút, teljes körű hazugsággárát építettek fel! Több mint kétszáz pert vesztek el csak a Jobbikkal szemben amiatt, mert iparszerűen hazudoznak. Mindez olyan távol áll a keresztény mentalitástól, hogy azt el nem lehet mondani. És igen, én megkérdőjelezem az önök tisztességét, amikor adják a nevüket egy minősített hazugsággár működéséhez, ahol rólam is megírták azt, hogy állítólag egy 800 milliós palotában lakom a Svábhegy tetején, ahol turistaként sem jártam. Bár megnyertem önök ellen a pert első fokon, megnyertem másodfokon, de képzelje el, amikor az önök lakájmédiájának a kamerái kimennek oda, s az én nyolcvanas éveiben lévő nagymamám kezdik el vegzálni. Ön tudja ehhez adni a nevét emberileg? Mert én nem tudnám fordított esetben.

(20.10)

Egyiküknek sem kívánok egészségkárosodást, családtagjaiknak sem, semmilyen bántalmat nem kívánok önöknek, és Isten lássa lelkem, a legkisebb rossz érzés sincs személyesen egyikük iránt sem bennem, főleg nem a családtagjaik tekintetében. De úgy gondolom, keresztény ember nem adhatja a nevét sem egy hazugsággár működtetéséhez, sem pedig ilyen módszerekhez, mert ezek a módszerek nemcsak ellenem vagy ellenünk mint egyes emberek ellen szólnak, hanem ezek lesugároznak a társadalom alsóbb rétegeibe.

Képviselőtársam, önöknek példát kellene mutatni ezen a téren is, és egész nap a nagymellényes, kioktató, lekezelő hangnemet hallgattuk, amire nincs

felhatalmazásuk, amire nincs okuk, amihez nincs joguk. A demográfiai vita során is az volt a helyzet, hogy önök egyáltalán nem tudtak jeles bizonyítványt kiállítani. Magyarország óriási bajban van, nemzeti minimumokra van szüksége, és én támogatom önöket abban, hogyha sorskérdésekben minimumokat raknak le az asztalra, de egész életemben harcoltam a hamis kiválasztottságtudat ellen, és ezt fogom tenni önökkel szemben is, ha ilyen megnyilvánulásaik lesznek, egészen addig, amíg abba nem hagyják ezeket. Köszönöm a figyelmet. *(Taps az ellenzéki pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kettő percre megadom a szót Gréczy Zsolt képviselő úrnak, DK.

GRÉCZY ZSOLT (DK): Köszönöm a szót, elnök úr. Tényleg nagyon rövid leszek, mert azt mondtam, hogy már nem fogok hozzászólni, de Soltész államtitkár úr azért mégiscsak el tudta mondani, hogy mi akadályoztuk vagy a mi kormányaink akadályozták a karitatív tevékenységet Magyarországon. Akkor szeretném önöket emlékeztetni arra, hogy azt a törvényt, amely lehetővé teszi az egyszázalékos adófelajánlást például egyházak számára, azt 1996-ban az MSZP-SZDSZ-kormány vezette be. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem, hogy van-e még valakinek felszólalási szándéka. *(Nincs jelzés.)* Senki nem jelentkezett. Az általános vitát lezárom.

Megadom az előterjesztőnek, amennyiben kéri *(Jelzésre:)*, Vejkey Imre képviselő úr, megadom a szót.

DR. VEJKEY IMRE (KDNP): Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Mindenekelőtt szeretném megköszönni Soltész Miklós államtitkár úr támogató nyilatkozatát, Vigh László Fidesz-vezérszónok támogató nyilatkozatát, Nacsa Lőrinc KDNP-vezérszónok támogató nyilatkozatát, Ritter Imre képviselő úr támogató nyilatkozatát, és számomra úgy tűnt, hogy Potocskáné Kőrösi Anita jobbikos képviselő is a Jobbik-frakció részéről támogatásban részesítette a törvényjavaslatot; köszönöm az ő részére is akkor.

Képviselő asszony feltett egy kérdést számomra. A kérdésre akként tudok válaszolni, hogy az Alkotmánybíróság kimondta, hogy az adófizető jogosult bármely vallási közösség javára egyházi egy százalékot felajánlani. Ez a válasz a feltett kérdésre, ezért szükséges az illetén való rendelkezés.

Varga László és Gréczy Zsolt képviselőtársaink vezérszónoki felszólalásaival kapcsolatban mindenekelőtt azt kell mondanom, hogy az egyházi törvény kapcsán miniszterelnök urat és fiát ért méltatlan vádakot visszautasítom. *(Gréczy Zsolt: Mi a vád?)* Úgy gondolom, hogy ezek nem idevalók. Nem gúny tárgya egy karizmatikus mozgalom, mint ahogy itt sajnos ellenzéki képviselőtársaink részéről szerepelt, hanem úgy gondolom, hogy bármilyen karizmatikus mozgalomról van szó, bármilyen egyházzal van szó,

tisztelettel kell felé viszonyulni. A Felház egyébként nem másról szól, mint arról, hogy a fiatalok az Istennel való személyes közösséget megélik. (Gréczy Zsolt: *És a katolikus egyház erre nem alkalmas?*) És ha megnézik, hogy hány fiatal követi, akkor úgy gondolom, hogy egy rendkívül progresszív karizmatikus mozgalomról van szó.

Még egy gondolatot engedjenek meg zárógondolatként. Az pedig úgy szól; itt is kiderült, hogy a vallás magánügy, nem magánügy, ilyen dolgokról is volt szó - nyilvánvaló, hogy nem magánügy. Nem magánügy, mint ahogy a Biblia sem arra való, hogy a két fedlapja között tartsuk, hanem arra szól, hogy az örömhírt hirdessük, hirdessük másoknak is. Hogy miért hirdessük az örömhírt? Azért, hogy az emberek ne csak okosak legyenek, hanem bölcssek. És tudják, mi különbözteti meg az okos embert a bölcs embertől? Az, hogy az okos ember csak a pillanatnyi anyagi vagy hatalmi érdekei szerint nézi azt, hogy miképpen döntsön, a bölcs ember viszont az örök értékek szerint.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőségünk.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **sportról szóló 2004. évi I. törvény módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A Bánki Erik fideszes képviselő úr által benyújtott előterjesztés T/5243. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Bánki Erik képviselő úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének, 30 perces időkeretben.

BÁNKI ERIK (Fidesz), a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A sporttörvény mostani módosítása a nemzetközi sportszövetségek Magyarországra, illetve azon belül jó eséllyel Budapestre történő telepítését, ideköltözését, itteni alapítását vagy ide való átjelentését hivatott elősegíteni.

A törvénymódosítás olyan rendelkezéseket vezet be ennek kapcsán, amelyekkel a nemzetközi sportszövetségek a sporttörvény szerinti sportszövetségek egyik nevesített típusaként azok körébe tartoznak majd. Meghatározásra kerül a nemzetközi sportszövetség fogalma, valamint a nemzetközi sportszövetségi státusz megszerzéséhez szükséges feltételrendszer is. A módosítás többek között meghatározza a nemzetközi sportszövetségek magyarországi nyilvántartásba vételéhez szükséges eljárásjogi keretszabályokat és a nemzetközi sportszövetségek jogvitáiban alkalmazandó választottbírói eljárással kapcsolatos rendelkezéseket is. A módosítás kiterjed a nemzetközi sportszövetségek létesítő okirataira vonatkozó rendelkezésekre is természetesen.

A sporttörvény új 30/A. §-a meghatározza a Nemzetközi Olimpiai Bizottság által elismert sportáganként

szerveződő nemzetközi sportszövetség fogalmát, amely nemzetközi szinten a Nemzetközi Olimpiai Bizottság, valamint a nemzetközi sportszövetségeket tömörítő egyéb nemzetközi szervezetek mellett a legjelentősebb sportszövetség. A nemzetközi sportszövetség sportágában nemzetközi szinten szabályzatok kiadásával szabályozza a sportágát és biztosítja annak működését, szervezi sportága nemzetközi versenyait, képviseli sportágát a nemzetközi sportdiplomáciai kapcsolatokban. Emellett nemzetközi szinten szakmai szempontból folyamatosan figyelemmel kíséri és elősegíti sportága és a sportolók szakmai fejlődését.

A nemzetközi sportszövetség a Nemzetközi Olimpiai Bizottság által történő elismerése, széles körű tagsága és az ebből eredő sportolói, sportszakemberi és kiemelkedő társadalmi bázisa, továbbá a nemzetközi sportdiplomáciai kapcsolatokban játszott fontos szerepe okán olyan erőforrásokkal és társadalmi támogatottsággal rendelkezik, hogy az automatikusan közhasznú szervezetté történő minősítése indokolt.

Nemzetközi sportszövetséget az egyes nemzeteknek az adott sportágban tevékenykedő szövetségei hozhatnak létre. A nemzetközi sportszövetség döntése alapján tagjai lehetnek az egyes kontinentális sportági szövetségek is. A nemzetközi sportszövetségek sajátos helyzetéből, illetve a magyarországi jelenlétük biztosításához fűződő állami érdekből fakadóan indokolt, hogy nyilvántartásukra egyedi és különös szabályok vonatkozzanak. A nemzetközi sportszövetség sajátos helyzetére tekintettel széles körű szabadságot élvez létesítő okirata tartalmának kialakításában, az főszabály szerint csak olyan rendelkezést nem tartalmazhat, amely a közrendbe ütközik, vagy amelynek alkalmazása nyilvánvalóan és súlyosan sértené a magyar jogrendszer alapvető értékeit és alkotmányos elveit. Ennek megítélése természetesen bíróság feladata.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Felmerül a kérdés, hogy miért is fontos Magyarország, illetve Budapest számára az, hogy ezzel a mostani jogszabály-módosítással egy olyan keretrendszer teremtünk, amely lehetőséget ad arra, hogy a meglévő nemzetközi sportszervezetek új székhelyüknek Budapestet válasszák vagy a létrejövő új nemzetközi sportszervezetek székhelye alapvetően Budapest legyen.

(20.20)

Öt fontos pontban szedtem össze azokat a szempontokat, amelyek mindenképpen azt támasztják alá, hogy ez Magyarország és Budapest számára egy előremutató és fontos intézkedés.

Az első: Budapest és Magyarország nemzetközi presztízse jelentősen nő. Ahogy azt a jogszabály általános indoklása, illetve részletes indoklása is tartalmazza, ezeknek a nemzetközi sportszervezeteknek olyan kiterjedt kapcsolatrendszerük van - részben tagságuk okán, részben pedig azoknak a sportolóknak az okán, akiket ezek a nemzetközi sportszervezetek tömörítenek -, amelyeknek nemzetközi szinten való szereplése, illetve értelemszerűen a sportszövetség

székhelyéhez való kötődésük Budapestnek és Magyarországnak jelentős nemzetközi presztízs-növekedést tud hozni.

Azok a nemzetközi sportesemények és azok a konferenciák, amelyeket egy-egy ilyen nemzetközi sportszövetség szervez, konkrét bevételeket jelentenek egyrésztől Budapest és Magyarország számára, másrésztől pedig nagyon jelentős nemzetközi marketingtevékenységet folytatnak. Olyan megjelenést produkálnak Magyarországnak és Budapest számára, amely jelentős költségekbe telne, ha ezeket reklámmal, hirdetéssel vagy bármilyen más módon próbálnák meg elérni. Arról nem beszélve, hogy sokkal eredményesebb és sokkal hasznosabb minden ilyen típusú megjelenés, mint egy bármilyen fizetett reklám.

Harmadrészt azoknak a rendezvényeknek a kapcsán, amelyek ezekhez a nemzetközi sportszervezetekhez kötődnek, tovább folytatódna vagy tovább emelkedhetne a sport magyarországi társadalmi támogatottsága. Ez nemcsak azt jelentené, hogy még több gyermek kezdene sportolni az adott sportágakban, mint ami egyébként minden jelentős nemzetközi sportesemény után regisztráltan meg is történik Magyarországon, hanem a családok és a szülők által is a szabadidősport terén is jelentős fellendülést hoz egy-egy ilyen nemzetközi esemény, egy-egy ilyen világbajnokság vagy Európa-bajnokság, amelyet Magyarországon vagy éppen Budapesten rendeznek.

A negyedik fontos elem: a Budapest 2030 kiemelt nemzetközi sportesemény-stratégia megvalósítását jelentős mértékben segítené, ha nemzetközi sportszövetségek jönnének Magyarországra, Budapestre. A sport fejlesztésén keresztül pedig olyan kulcsterületeken segítenék a magyar társadalom fejlődését, amelyre a sportrendezvények és sportesemények hatása kiemelkedő jelentőséggel bír. Ezek közül néhányat felsorolnék önöknek.

Egyrésztől a sportsikerek és a hozzáférhetőbb sportolási lehetőség következtében a társadalom jóval egészségesebben fog élni. Az Egyesült Államokban már a 2000-es évek közepén kimutatták kutatások eredményeként, hogy minden egyes dollár, amelyet a szabadidősportra, utánpótlásportra vagy éppen versenysportra fordítanak, 3 dollárnyi megtérülést jelent az amerikai költségvetés számára, hiszen azok az emberek, akik rendszeresen, legalább hetente kétszer 45 perc időkeretben sportolnak, jóval kevesebbszer betegednek meg, jóval magasabb teljesítményre képesek a munkahelyükön, és jóval kevesebbszer hiányoznak a munkahelyükről.

Ugyanilyen fontos pont: a jelentős nemzetközi sportesemények, valamint kulturális, illetve szórakoztató rendezvények, kiállítások, valamint konferenciák hatására a külföldi turisták száma és a hazánkban eltöltött ideje is jelentősen megemelkedik. Ez tökéletesen összevág azzal a nemzeti turizmusstratégiával, aminek az a lényege, hogy ne csak minél több vendéget fogadhasson Magyarország, illetve Budapest, hanem a vendégek lehetőleg minél magasabb költsései hajlandósággal rendelkezzenek, és minél több időt töltsenek Magyarországon.

A sportesemények, a sportrendezvények kimutathatóan olyan közönséget vonzanak, ahol a költési hajlandóság az átlagnál magasabb, a tartózkodási idő pedig az átlagnál hosszabb. Tehát ilyen értelemben tökéletesen egybevág a turizmusstratégiával. A sport-, valamint egyéb rendezvények, illetve ezeken keresztül az országimázs erősödése növeli a kereskedelmi, valamint a szállás- és vendéglátóhelyek forgalmát. Ezen a ponton tehát szintén a turizmusstratégiát támogatja és a magyar költségvetés bevételeit növeli.

A multifunkcionális csarnokok vagy nyitott sportlétesítmények okotechnológiákkal való fejlesztése új megoldásokhoz, kutatási lehetőségekhez vezethet. A magyar Testnevelési Egyetem fejlesztése, illetve az a sportkomplexum, ami az egyetemre épül, olyan kutatóműhelyeket is létre fog hozni, amelynek köszönhetően olyan nagy világcégek, mint akár az Adidas vagy a Nike vagy más sportszergyártó cégek Budapestre jöhetnek, és itt, ezekben a szakmai műhelyekben folytathatják azokat a kutatásokat, amelyek eredményét az új sportszerekben láthatják majd, és a közönség ilyen módon tud hozzájutni.

Az egészségesebb társadalom munkában töltött ideje növekedhet, ahogy az amerikai példát mondtam, közvetlenül, valamint közvetetten ható területeken nyíló új pozíciók attraktív külföldiek vagy a külföldön dolgozó magyar munkavállalók számára is. Látható az is, hogy számos olyan sportesemény és rendezvény, amely új munkahelyeket teremt és új lehetőségeket nyit a privát cégek számára, olyan vonzó, hogy sok esetben a külföldön hasonló területen dolgozó magyar munkaerőt haza tudja hozni és hosszú távon Magyarországon tudja tartani.

A létesítmények tervezése, kivitelezése, majd üzemeltetése során közvetlen módon új munkahelyek létesülnek. Közvetett módon a létesítmény köré épülő infrastruktúra - például vendéglátás vagy kereskedelem -, valamint a rendezvények megszervezéséhez és lebonyolításához szükséges határozott idejű munkahelyek mind-mind hozzáadnak a város és az ország gazdaságához.

Az új munkahelyek teremtésével - legyen az határozott vagy határozatlan idejű - lehetőség nyílik a családok számára, hogy nagyobb bevételre tegyenek szert. S végül: az egyre több és nívósabb sportkonferencia, kulturális vagy szórakozási rendezvények Magyarországon történő rendezésével a rendező város lakosságában jelentősen megnő a lokálpatriotizmus. Ezek mind-mind olyan fontos elemei a sportrendezvényeknek és sporteseményeknek, és olyan közvetett és közvetlen hatással bírnak, amelyek, azt gondolom, nemcsak Budapest, hanem a magyar gazdaság számára is számottevő eredményeket produkálhatnak.

Végül az utolsó pont: jelentős mértékben növeli a magyar költségvetés bevételeit. Mondok erre egy konkrét számot önöknek, tisztelt hölgyeim és uraim. Történtek olyan vizsgálatok, amelyek több nemzetközi sportszövetség működését modellezve megnézték azt, hogy azokban a városokban, ahol ezek a nemzetközi sportszövetségek működtek, milyen extrabevételt tudnak realizálni. Nos, adók, járulékok, addici-

onális költségek, azok adóbevételeit tekintve egy munkahely éves szinten 13-14 millió forintnyi pluszbevétel jelentene a magyar költségvetés számára. Tehát azt gondolom, hogy ez olyan jelentős tétel, hogy ez is számottevően és érzékelhetően növelné minden egyéb más jótékony és pozitív hatás mellett a magyar költségvetés bevételeit.

És hogy van-e reális esélyünk arra, hogy annak ellenére, hogy a közép-európai térségből egyetlen városnak sincs ilyen típusú adottsága, egyetlen városban sincs ma nemzetközi sportszövetség, és ezek a városok nem is tettek még érdemi lépést annak érdekében, hogy ez megtörténjen, ezen a téren is úttörő Magyarország és Budapest, ezzel a törvényjavaslattal pláne, emellett - nemcsak Budapest kiváló adottságai, nemcsak az olcsóbb munkaerő, az olcsóbb iroda- és lakásbérlet, a jobb közlekedési elérhetőség, repülőn keresztül a nemzetközi megközelítés, nem az a számos világesemény, amelyet már rendezett Budapest, illetve Magyarország, hanem a kedvező rezsiköltségek, a kedvező adózási környezet és a gyönyörű épített környezet, amely mind-mind olyan extra vonzerő Magyarország és Budapest számára, amellyel versenypesek lehetünk egy-egy nemzetközi szövetség székhelyi címének megszerzésében.

És ne feledkezzünk meg arról, hogy az IOC-ban, a Nemzetközi Olimpiai Bizottságban három taggal is rendelkezik Magyarország, hiszen Schmitt Pál, Aján Tamás és Gyurta Dániel is tagja az IOC-nak, tehát ők közvetlenül is tudnak segíteni abban Magyarországnak, hogy egy-egy ilyen nemzetközi sportszövetség Budapestet válassza székhelyéül.

Végül engedjék meg, hogy egy kutatási eredményt még ismertessek önökkel. Budapest a 2030-as stratégiával azt szeretné elérni, illetve a kormány ezzel a támogatással, hogy Budapest a sport európai fővárosa legyen, és a világ városai között is meghatározó szerephez jusson.

A Sportcal, a világ egyik legrangosabb sportpiaci adatszolgáltatója, 190 nemzetről készít folyamatosan kutatásokat, évente több mint 27 500 rendezvény adatainak feldolgozását végzik 185 sportágban. Nos, az ő rangsorukban a világ 587 városa szerepel a statisztikákban, 81 különböző sportágban; ebben nyári, téli olimpiai sportok vannak mind az IOC, tehát a Nemzetközi Olimpiai Bizottság által elismert sportágak, de van közöttük nem olimpián szereplő sportág is.

(20.30)

A 2012 és 2025 közötti időszakban vizsgálják a sportesemények és sportrendezvények számát és színvonalát. Tehát nemcsak a jelenlegi rendezvényeket és eseményeket nézik, hanem visszamenőleg 2012-től vezetik.

Négy fő pillér mentén vizsgálják ezeknek az eseményeknek a hatását, helyi, regionális, illetve világszinten: az esemény hatása a gazdaságra, turizmusra; a médiában és szponzorációban rejlő lehetőségek, a nézettség nagysága; a társadalmi hatása az eseményeknek és a fenntarthatósági mutatók; valamint a

sportra, az utánpótlásra gyakorolt hatása az adott eseményeknek. Azt gondolom, mind a négy kulcsfontosságú Magyarország és Budapest számára is.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Ebben a rangsorban Budapest 2014-ben még a 47. helyen szerepelt, 2015-ben már a 12. helyen voltunk, 2016-ban a 7. helyre érkeztünk, és ugyanezt a pozíciót tudtuk 2018-ban is megtartani. Ebben nyilvánvalóan szerepet játszott az, hogy az elmúlt években olyan kiemelkedő eseményeket tudunk megrendezni, mint a FINA vizes világbajnokság, vagy mint a judo-világbajnokság vagy -világkupa, és nyilvánvalóan a 2020-ra elnyert labdarúgó-Európa-bajnoki helyszín, és a legújabb nemzetközi sikerünk, a 2023-as atlétikai világbajnokság, amivel gyakorlatilag a világ négy legnagyobb rendezvényéből három rendezésében Budapest, illetve Magyarország szerepet tud vállalni, ami azt gondolom, hogy olyan kiemelkedő teljesítmény, ami alapján nem csoda, hogy a nemzetközi világrangsorban mindösszesen Tokió, London, Rio de Janeiro, Párizs, Doha és Moszkva tudja megelőzni Budapestet. Tehát Európában Budapest már ma is London és Párizs mögött a harmadik legrangosabb helyen van a világ sportrendezvényeit és sporteseményeit szervező városok között.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Azt gondolom, hogy azon túl, hogy büszkéek lehetünk erre a helyezésre, és büszkéek lehetünk arra, amit Magyarország, a magyar kormány az elmúlt nyolc évben sportlétesítmények fejlesztésében, utánpótlás-nevelés terén vagy éppen a versenysport támogatásában elért, mindemellett ezt a támogatást tovább kell vinni. Ennek egy nagyon fontos momentumja és lehetősége az, hogy Magyarország ne csak a sporteseményekben, ne csak a sportrendezvényekben, hanem a nemzetközi sportszövetségek székhelyeként egyfajta presztízsből is előre tudjon lépni. Ehhez kérem az önök támogatását, és ehhez kérem azt, hogy ennek a törvénynek az elfogadását támogassák itt a plenáris ülésen. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Bánki Erik képviselő úr. Megkérdem, hogy a kormány nevében Soltész Miklós kíván-e felszólalni. *(Jelzésre:)* Öné a szó, államtitkár úr.

SOLTÉSZ MIKLÓS, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr az előterjesztők nevében! Köszönöm szépen az előterjesztést. Én az utolsó gondolatmenetéhez szeretnék először kapcsolódni, hogy Budapest, illetve az ország életében mit jelentenek ezek a nagy sportesemények. Ha valaki visszaemlékszik a 2010-es *(Moraj az ellenzéki pártok soraiban.)* vizes világbajnokságra, úszó- és vízilabda-világbajnokságra, akkor láthatta azt, hogy milyen mértékben mozdult meg az ország, egyrészt a sikeres sportolóink érdekében, milyen mértékben mutatta be a magyar mérnöki, illetve kivitelezői ipar azt, hogy néhány hónap alatt fantasztikus nagyberuházásokat meg tud valósítani. S amit harmadikként mindenképpen kiemelnék, az a fiatalok és a fiatalok révén az önkéntesség erősítése. Hatalmas élmény volt szerintem

mindazoknak, akik ott voltak a sportuszodában az önkéntesek köszöntésénél, átélhették, hogy nekik mekkora nagy erőt adott az a hatalmas nagy taps és ováció, amit kaptak.

Szerintem ezek mindenképp kihatnak mind egy város életére, mind pedig egy nemzet életére. Nem véletlen, hogy a kormány részéről az elmúlt most már kilenc évben igenis sportlétesítmények fejlesztése, különböző sportágak nagy versenyének a támogatása valósult meg, és ez a harmadik lépés lenne, hogy nemzetközi sportegyesületek jöjjenek Magyarországra. Én ezen belül kiemelném azt a gondolatot az előterjesztők részéről, hogy mindenképp olyan sportterületekről van szó, amelyek a Nemzetközi Olimpiai Bizottság tagjai, tehát mindenképp fontos az, hogy vagy már megalakult tagszervezetről, vagy a jövőben megalakítandó, de mindenképp a Nemzetközi Olimpiai Bizottságnak a szárnyai alatt lévő tagszervezetekről beszélünk.

Én mindenképpen támogatom szerényem szerint is, de természetesen a kormány a legfontosabb ebben az ügyben, és kérem a képviselők támogatását is, hogy az, amit Magyarország elindított a sport területén, ami megvalósult sportlétesítmények, megvalósult sportrendezvények megrendezésében, illetve korábbi építésében, most pedig a sportdiplomáciai területen való óriási nagy változást, illetve lehetőséget biztosítsuk ez által a törvény által. Köszönöm szépen az előterjesztők munkáját. Természetesen támogatjuk mindezt. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Soltész államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Elsőként megadom a szót Kállai Mária képviselő asszonynak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. KÁLLAI MÁRIA, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Államtitkár Úr! Tisztelt Országgyűlés! Azt remélem, hogy valóban egy nagyon komoly egyetértést kivívó előterjesztés előtt vagyunk. Örömmel mondhatjuk mindannyian azt, hogy napjainkban a magyar sport aranykorát éli, hiszen Magyarország Kormánya 2010-ben kiemelt ágazattá nyilvánította a sportot, és felismerte annak a jelentőségét, hogy az ország hosszú távú fejlesztése szempontjából, amint képviselőtársamtól hallottuk is, mit jelenthet a sport, és azt is, hogy milyen módon, szinte minden ágazatra hatással van. Éppen ezért a nemzetstratégiai ágazattá való kiemelése a magyar nemzet érdekeit, a jövőjét szolgálja, egy nagyon komoly befektetés össztársadalmi szinten is, erősíti a különböző területek összekapcsolását. Valóban elmondhatjuk azt, hogy kihat az egészségügyre, az oktatásra, a családra, az ifjúság területére, a kultúrára, és kihat természetesen, hallottuk Bánki Erik képviselőtársunktól, a gazdaság élénkítésére is.

Természetesen amellet meg kell említeni azt, hogy mint ahogyan minden, a sport maga is állandóan dinamikusan fejlődik, és gyakorlatilag elmondhatjuk azt, hogy ma már üzletgá is vált, felértékelődött az információs társadalomban is. El kell mon-

dani azt, hogy a rendszerváltás óta egyetlen kormányzat sem tett olyan erős és jelentős előrelépést a hazai sport finanszírozása területén, mint a nemzeti ügyek kormánya. Magyarországnak a sport és a sportpolitika területén egyértelműen meghatározott az a három célja, hogy minél több nagy presztízsű, magas színvonalú nemzetközi versenyt rendezzenek - erre hallhattunk is számos jó példát -, ehhez álljon rendelkezésre megfelelő számú, minőségű infrastruktúra, és minél több gyerek sportoljon, lehetőleg napi szinten. Ennek a három célnak az együttese adhatja azt, hogy a nemzedékek életminőségét és a kapcsolt ágazatoknak egy határozott jövőképet rajzol. Ezzel egy határozott jövőképet rajzol a magyar társadalomnak is.

Tisztelt Képviselőtársaim! Annak érdekében, hogy a fent elmondott három cél megvalósuljon, elkészült Budapest 2030 kiemelt nemzetközi sportesemény-stratégiája, amely, ahogyan már hallottuk, részletesen bemutatja azokat a célokat, amelyeket a közeljövőben és a jövőben megrendezendő nagy presztízsű nemzetközi sporteseményeknek kell elérnie, jelesül azt, hogy milyen komoly hozadéka is lehetnek. Én csak néhányat említek. Budapest Párizs és London mellett egyike lehet Európa három legfontosabb globális sportfővárosának. Azt gondolom, hogy ezen az úton óriási lépéseket tettünk előre. Természetesen erősödni kell a versenysportnak mind olimpiai, mind paralimpiai számokat illetően, és természetesen az a tőkefelhalmozás, és az a változása a sportnak, ami a sportdiplomáciát illeti, az is egy nagyon komoly lehetőséget tartalmaz. Megint nem győzöm aláhúzni, hogy az életminőségen, az életstíluson túl a nagyon komoly és ezzel komolyan összefüggésben lévő gazdasági szempontok, amelyek adott esetben hozzájárulnak hazánk iránt irányuló befektetői kedvnek. A gazdaság minden ágazatát illetően elmondhatjuk ezt.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az előttünk fekvő törvényjavaslat a sportdiplomáciai tőke növelését és hosszú távú elmélyítését támogatja, amely módosítás elfogadása által a jogszabályba egy új, a hazai sport szövetségi rendszerben ezidáig nem ismert új szervezetet, intézményt vezethetünk be nemzetközi sport szövetség néven. Ebből következően definiálható a kontinentális sportági szövetség. Az újonnan bevezetendő szervezet hazai alapítására vonatkozó részlet-szabályok természetesen kialakítandók, hiszen az alapítás egyik módja, hogy eredeti alapítással egy teljesen új szervezetet hozunk létre, a másik pedig az, hogy jogutódlással egy már meglévőből hozzuk létre a nemzetközi sportszövetséget hazánkban, megteremtve ezzel a lehetőséget annak, hogy nemzetközi sportszövetség a székhelyét Magyarországra helyezze át.

(20.40)

Nagyon fontos a minőség garanciája is ebben a kérdésben. A minőség garanciája érdekében csak - ahogyan már hallottuk - a Nemzetközi Olimpiai Bizottság által nemzetközi szövetségként elismert vagy bizonyos határidőben elismerendő szervezetek

kérhetik majd a nyilvántartásba vételüket. Az alapításhoz szükséges eljárási szabályok a NOB elismertségről szóló nyilatkozatához és a területért felelős miniszter támogató nyilatkozatának a meglétéhez kötik az alapítást.

A sportról szóló 2004. évi I. törvény módosítása összhangban van az adott stratégiában megjelenő célok megvalósításával, és lehetőséget biztosít a nemzetközi sportszövetségek részére, hogy székhelyüket Magyarországra helyezték. Ez utóbbi különösen fontos a nemzetközi sportdiplomáciai kapcsolatok folyamatos, célvezérelt, összehangolt ápolása és fejlesztése érdekében.

Bánki Erik képviselőtársamtól, illetve államtitkár úrtól is hallottuk, hogy a nemzetközi sportrendezvények milyen módon erősíthetik az országimázst, a sikeres és erős nemzet képét hogyan erősítik, hogyan mutatják a nagyvilág elé, hogyan állnak szoros összefüggésben - azt gondolom, szintén egy közös egyetértési pont - az egészségtudatos életmóddal. Egy pezsgő, sikeres sportélet rendkívül sok embert ösztönöz mozgásra, egészséges életmód folytatására, de a nemzetközi rendezvények turisztikai, gazdasági hatása rendkívül pozitív, széles körben erősíti a helyi és a nemzetgazdaságot is.

Viszont ne felejtjük el azt sem, hogy Magyarország már bizonyította az erre való alkalmasságát, képes nagyszabású sporteseményeknek otthont adni, gondoljunk csak néhány kiemelést illetően a 2017-es, már említett vizes vb-re, a '18-as birkózó-vb-re vagy az autó-motor sport kiemelkedő eseményeire. Idén négy világbajnokság - asztalitenisz, vívás, öttusa, gyorsasági kajak-kenu -, amit megrendezünk, és ahogyan Bánki Erik-től is hallottuk, a 2023-as atlétikai világbajnokság, ez mind-mind olyan magas presztízsű esemény és olyan elismerés, hogy igen, ez az ország erre képes; képes rá Magyarország, képes rá Budapest.

Nyilván országunk méltán népszerű adottságai, fejlődése és - ki kell mondani - a magyar vendégszeretet, valamint a biztonság okán, az ország, a főváros biztonsága okán a főváros nagyon alkalmas arra, hogy mindezeket végrehajtsa, és különösen nagy az érdeklődés. Fölmerülhet az a kérdés, és mindannyian tudjuk, hogy milyen erős az a marketingérték, amely világszerte mehet egy országról, ahogy ismert sportolók, művészek jól viszik a híriüket. En azt gondolom, hogy ez is egy nagyon fontos kérdés, hiszen a sport mellett, a sporttal együtt 1980 óta számtalan nemzetközi filmprodukció, kulturális esemény, zenei videoklip forgatása is volt Budapesten, és azt gondolom, hogy ez a nemzetközi érdeklődés a sport, a kultúra, az egészségügy területén mindenféleképpen összefügg, és biztosítja, bizonyítja azt, hogy országunk, fővárosunk milyen turisztikai értékkel tudja vonzani a fizetőképes keresletet.

Végül föltehetjük azt a kérdést, hogy mindannak, ami épül és szépül, ki is a haszonélvezője. Természetesen a magyar társadalom. Ahogyan államtitkár úr is fogalmazott, illetve képviselőtársam is, a nemzetközi sportesemények révén fővárosunk bekerülhet Európa top 3 sportfővárosa közé, és ennek kulturális, gazdasági, közösségi, identitást erősítő

hozádéká nagyon jelentős lehet. Természetesen képviselőcsoportunk az előttünk fekvő törvényjavaslatban megfogalmazott módosításokkal, törekvésekkel teljes mértékben egyetért, ezért a benyújtott törvényjavaslatot támogatjuk.

Köszönöm a figyelmet, és kérek mindenkit a támogatásra. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Kállai Mária képviselő asszony. Megadom a szót dr. Steinmetz Ádám képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának. Öné a szó, képviselő úr.

DR. STEINMETZ ÁDÁM, a Jobbik képviselőcsoportja részről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! A sportról szóló 2004. évi I. törvénynek a tisztelt Ház elé került módosítását tárgyaljuk, és ebben a vitában elhangzott, hogy Magyarország sportélete milyen sikeres fejlődésen ment át. Ezt magam is személyesen is megtapasztalhattam. Valóban örömteli dolog Magyarországon sportolni, egyre több gyermek kezd el sportolni - ennek van egészségügyi kihatása -, és egyre több rangos világeseményt tudunk különböző sportágakban megrendezni, ami pedig az országimázs szempontjából is igen kívánatos. Elmondhatjuk, hogy Magyarország, bár kis ország, mégis sportnagyhatalom.

Az előttünk fekvő törvénymódosítás azonban nem a sport szűk értelemben vett jótékony hatásairól szól, hanem a meglévő nemzetközi sportszervezetek Magyarországra csábításáról, illetőleg a még esetleg létre nem jött nemzetközi sportszervezetek magyarországi bejegyzésének a feltételeit könnyíti meg.

Fontosnak tartom leszögezni mindjárt az elején, hogy a nemzetközi sportszövetségeket az egyes nemzeteknek az adott sportágakban tevékenykedő szövetségei hozzák létre, nem pedig a sporttörvény rendelkezése. Én úgy gondolom, hogy támogatni kell ezt a törekvést, mert hiszen miért ne lehetne Magyarországon otthonra egy nemzetközi sportszövetség. Azonban az előttünk fekvő javaslatához kapcsolódóan kérdéseket és javaslatokat is meg kell fogalmazni, és akkor most bele is mennék a részletekbe.

Az első a jogszerűség kérdésköre. A törvény lehetőségként írja elő, hogy ezek a szervezetek közvetlenül is részesíthetők lesznek állami támogatásban, magyarul, ez az adófizetők adóforintja, ez közpénz. Azt helyesen írja ez a törvényjavaslat is, de gondolom, önök is tudják, tisztelt képviselőtársaim, hogy egy nemzetközi sportági szövetség, sportszövetség vagyoni értékű jogok hasznosításával rendelkezik. Mire gondolunk itt? Például televíziós közvetítésekre, sportrendezvények szervezésére gondolunk itt, különböző marketing- és reklámjogokra. Tehát ezeknek a szervezeteknek van saját bevételük. Érdekes, hogy miért kell egy nemzetközi szervezetet a magyar adófizetők közpénzéből támogatni.

Itt kerül szóba, illetve itt szeretném hangsúlyozni, hogy azért a magyar állampolgárok körében, túl azon, hogy szeretik a sportot, nagyon sokan járnak ki és szívből drukkolnak a magyar sikereknek, azért az utóbbi időben nemkívánatos jelenségek is

felmerültek, különösen a látványsportágakban a taos pénzek, támogatások felhasználásával, hasznosításával, hasznosulásával kapcsolatban, egyéb szövetségek háza táján nemzetközi versenyek rendezésével kapcsolatos visszaélésekkel és nem utolsósorban az olimpia ügyével kapcsolatban is, amikor is, én úgy gondolom, hogy a magyar állampolgárok nem voltak kellőképpen tájékoztatva arról, hogy ez Magyarországnak mekkora presztízs és mennyi előnye származik belőle, ők inkább csak a rossz oldalát látták, vagy legalábbis azokra gondolok, akik egy népszavazásban szeretnék volna ezt a kérdést föltenni.

Én sajnálom, hogy végül is nem került népszavazásra ez az ügy, én magam támogattam volna az olimpiát, nagyon sokan velem szemben, de az, hogy idáig eljutottunk, az bizony annak is a következménye, hogy bár a kormány rendkívül jól konzultál a választókkal általában a nemzeti konzultációkon keresztül, illetőleg láthatjuk, hogy a különböző kommunikációs csatornákon keresztül nagyon professzionálisan teszi ezt a munkát, de itt ez nem történt meg. Tehát ha már itt tartunk, akkor erre nagyon oda kellene figyelni, oda kell figyelni.

A 30/A. § szerint - most továbbmegyek - az alapító okiratban kiköthető, hogy magyar vagy nemzetközi választott bíróságok alá vetik magukat a felek a sporttal kapcsolatos jogvitákban. Ez a sporttal kapcsolatos jogvita egy igen tág körű megfogalmazás, ez lehet akár egy sportoló szerződése vagy akár egy sportesemény megrendezésére irányuló szerződés.

(20.50)

És nagyon sajnálom, hogy ez ügyben nem a magyar bíróság jár el, illetőleg nem választható ez, és nem a felek meggyőződésén és egyetértésén alapulva működik. Tehát azt kell látni, hogy a magyar állam által közpénzből támogatott nemzetközi sportszervezetek és az egyesületek vagy sportolók közötti esetleges anyagi jellegű viták eldöntésére nem lesz jogosult a magyar bíróság.

És akkor, amit Bánki Erik képviselőtársam is említett: egy különálló státuszt biztosítana ez a törvényjavaslat, amennyiben megszavazásra kerül, a civiltörvény és a Ptk. előírásainál sokkal enyhébb feltételeket szab ezeknek a szervezeteknek. Ha megengedik, akkor egypárat felolvasok belőle: a nemzetközi sportszövetség nem köteles felügyelő szervet vagy felügyelőbizottságot létrehozni. A létesítő okirat eltérhet a Ptk.-ban foglalt határozatképességgel kapcsolatos követelményektől. A nemzetközi sportszövetség jogutód nélküli megszűnése esetén a létesítő okirat eltérhet a polgári törvénykönyvben, valamint a civiltörvényben meghatározott és - most tessék figyelni! - a vagyon felosztására vonatkozó előírásoktól. Felmerül a kérdés, hogy mi szükség van erre.

Ezt a kérdéskört befejezve eljutunk az etikusság kérdéséhez is. A közvetlen állami támogatásban részesített nemzetközi sportszövetségek, amelyek rendezik és lebonyolítják a nemzetközi versenyeket, amelyek döntenek a beadott pályázatok ügyében, mégis

milyen fényt vet Magyarországra, hogy a magyar állam közpénzből támogatja ezeket a szervezeteket, majd - most nem azt mondom, hogy véletlenül, mert mi is azt szeretnénk - Magyarországon adnak otthont különböző sporteseményeknek. Én úgy gondolom, hogy ennek finoman szólva is nagyon rossz az optikája, és Magyarország nemzetközi megítélését a sportvilágban negatívan befolyásolná.

Egy újabb kérdés merül fel. A tervezetben nem szerepel így konkrétan, hogy Budapesten szeretnénk, vagy irányítottan Budapest lenne az a nagyváros, ahol ezeknek a szervezeteknek a székhelye lenne, itt most csak Magyarországról beszélünk, és éppen ezért nem értem - de gondolom, nem csak én vagyok ezzel így az ülésteremben -, hogy miért kell egyáltalán engedélyt adni Budapest és a fővárosi agglomeráció fejlesztéséért felelős miniszternek arra, hogy egy nemzetközi sportszövetség marcali székhellyel alakuljon meg. Nem értem. De egyáltalán, hogy hogy kerül a csizma az asztalra. Azt sem értem, hogy mi köze van ehhez - már bocsánat a kifejezésért, inkább úgy fogalmazok, hogy miért Budapest és a fővárosi agglomeráció fejlesztéséért felelős miniszter dönt ebben a kérdésben. Ugyanis tudomásom szerint a sportügyek nem tartoznak a minisztérium feladatkörébe, sokkal inkább tartozik ez az EMMI feladatkörébe, és Szabó Tünde államtitkár asszony személyében van egy kiváló sportszakember, akit egyébként hiányolok a mai vitáról. Úgy gondolom, hogy ezekben a kérdésekben az EMMI-nek és kifejezetten a sportállamtitkárságnak kellene döntenie és az engedélyt megadnia.

A felszólalásom végéhez közeledvén egy javaslatot is szeretnék megfogalmazni. Felhívom képviselőtársaim figyelmét, illetőleg az előterjesztő úr figyelmét is, hogy a világ legnagyobb nemzetközi sportszervezete nem a Nemzetközi Olimpiai Bizottság, bár kétségtelenül a legnagyobb súllyal rendelkezik, és még a sportolók körében is sokan gondolják úgy, hogy a legnagyobb potenciállal is a NOB rendelkezik, hanem a Nemzetközi Sportszövetségek Szövetsége, az úgynevezett GAISF, amely 94 tagjával gyakorlatilag képviseli a világ összes nemzetközi sportszövetségét. Az olimpiai sportágak sportszövetségei is egyébként tagjai ennek a szervezetnek. A nemzetközi sportszövetségi státuszt tehát nem a magyar sporttörvény, hanem a GAISF-tagság határozza meg.

A GAISF-tagok negyede azonban nem tartozik bele sem az olimpiai, sem a NOB által elismert sportágak körébe. Azért fontos és lényeges, hogy ezt hangsúlyozzuk, mert ez a módosítás nem teszi lehetővé többek között a nemzetközi aikido, a nemzetközi testépítő, a nemzetközi dzsúdzsucu és számos más sportszövetség magyarországi székhellyel történő bejegyzését. Erre tekintettel, úgy gondolom, érdemes lenne változtatni a törvénymódosítás tervezett szövegén, konkrétan a nemzetközi sportszövetség definícióján, úgy, hogy a törvény ne a NOB, hanem a GAISF általi elismeréshez kösse a székhelyalapítás feltételét. Ilyen módon, ahogy említettem, akár például a nemzetközi dzsúdzsucu szövetséget is vagy a testépítő szövetséget is Magyarországra lehet csábítani, és lehetne magyarországi székhelye.

Tisztelt Képviselőtársaim! Összefoglalva: szeretnék választ kapni a kérdésekre, konkrétan arra, hogy egyáltalán van-e olyan olimpiai sportág, nemzetközi szövetség, amelyiknek szándékában áll Magyarországra, azon belül akár Budapestre költözni. Miért kell támogatni közpénzből ezeket a szervezeteket? Miért kell könnyebbséget adni azoknak a sportszervezeteknek, amelyeket adott esetben közpénzből támogatunk? Ez a szabályozás sokkal liberálisabb azoknál a szervezeteknél, amiket a magyar állam közpénzzel nem támogat. Tehát itt egy ellentmondást érzek. És kérdezem, hogy miért nem a sportért felelős államtitkárság dönt ebben az ügyben, hiszen a sporttörvény módosításáról beszélünk. *(Közbeszólás a Jobbik soraiból: Úgy van!)* Köszönöm szépen, és várom a válaszokat a kérdéseinkre.

Természetesen, ha kétség merül fel bennünk, módosító javaslatokat be fogunk nyújtani, és bízom benne, hogy az általam előadottak alapján ez pozitív támogatásra fog találni. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm, Steinmetz Ádám képviselő úr. Most megadom a szót Földi László képviselő úrnak, jegyző úrnak, a KDNP képviselőcsoportja vezérnökének.

FÖLDI LÁSZLÓ, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Az előttünk lévő törvény módosítás célja az, hogy Magyarországon megeremtsse a már létező, illetve a jövőben létrehozandó nemzetközi sportszövetségek számára egyaránt azt a keretrendszert, amely alapján e szövetségek ez irányú szándékuk esetén magyarországi székhellyel működhetnek. Én azt gondolom, hogy a magyar sportdiplomácia kiemelkedő sikere lenne, ha minél több ilyen sportszövetség költözne Budapestre, illetve Magyarországra. De meg kell dicsérjünk a magyar sportdiplomáciát, mert az elmúlt évek nagy világvásarai, akár a FINA-verseny, akár a dzsúdó-vb vagy a birkózó-vb Budapesten került megrendezésre. És amit Bánki Erik képviselőtársam mondott az expozéban, hogy milyen hatással vannak ezek a versenyek a fiatalokra, a gyermekekre: én konkrétan tudom, hogy Cegléden több tucattal megnőtt a dzsúdózó gyerekek száma, vagy több tucattal megnőtt a birkózó gyerekek száma. Tehát óriási értéke van az ilyen versenyeknek, ha ezt ide tudjuk hozni.

Az előttünk lévő törvénytervezet többek között meghatározza a nemzetközi sportszövetségek magyarországi nyilvántartásba vételéhez szükséges eljárásjogi keretszabályokat és a nemzetközi sportszövetségek jogvitáiban alkalmazható választottbírói eljárással kapcsolatos rendelkezéseket is. Én nem vagyok jogász, nyilván a jogászok jól megkonstruálták ezt a részét a törvénytervezetnek, és bízom benne, hogy ez a mód az idejövő sportszövetségek működését maximálisan kiszolgálja, és jót tesz nekik.

Az is benne van a tervezetben, hogy a módosítás kiterjed a nemzetközi sportszövetségek létesítő okiratára vonatkozó rendelkezésekre is. Azt gondolom,

mindenféleképpen jól jár Budapest és nemcsak Budapest, hanem Magyarország, a magyar emberek akkor, ha sportszövetségek települnek ide, hiszen itt az expozéban, vagy államtitkár úr hozzászólásában is vagy a Fidesz vezérnökénél is elhangzott, hogy milyen kihatása van az ilyen sportszövetségeknek az idejövő versenyekre, milyen gazdaságélénkítő szerepe van, milyen bevételt jelent a magyar költségvetésnek. Ezt hallottuk korábban, ezt nem kívánom ecsetelni.

(21.00)

Azt mindenféleképpen leszögezem, hogy a KDNP frakciója teljes egészében támogatja az előttünk lévő tervezetet, és ezt kérem kedves képviselőtársaimtól is. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megadom a szót Varga László képviselő úrnak, a Magyar Szocialista Párt képviselőcsoportja vezérnökének.

DR. VARGA LÁSZLÓ, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A vitában nagyon sokféle szempont megjelent, nyilván a kormánypárti képviselők szempontjai is, és most már Steinmetz Ádám révén ellenzéki képviselőtársam is megszólalt. Nagyon sokféle kérdést tett fel, amelyeknek egy jelentős részében én is osztozom, tehát hasonló kérdések merültek fel bennem is.

Leginkább az fogalmazódott meg bennem, amikor az előterjesztőt hallgattam, hogy a pozitív gazdasági hatások kapcsán - nagyon sok ilyen felvezetést hallhatunk itt az elmúlt ciklusokban is, és ilyenkor azért mindig felsejlik bennem, hogy a társaságiadó-kezelési rendszerének bővítését és a látvány-csapatsportágakra való kiterjesztését is hasonló lelkesedés vezette fel, aztán persze hogy az eredeti célokból mennyit sikerült megvalósítani, az utánpótlás-nevelés céljaira gondolok itt elsősorban és az ottani infrastruktúra-helyzet megoldására, az már minimum kérdőjeles itt az elmúlt évek tapasztalata alapján, de gondolom, erről még a vita kapcsán fogunk pár szót váltani.

Tehát amikor azt elemezzük, hogy egy-egy ilyen döntésnek milyen pozitív gazdasági hatásai lehetnek, szeretném látni azt, hogy az elmúlt időszak hasonló témában, tehát a sport területén tett előterjesztéseinek, döntéseinek egyáltalán milyen valódi hatása volt, mert hogy létrejött valóban egy komoly infrastruktúra az országban, de kérdés, hogy mennyire kihasznált infrastruktúra jött létre. Mondom ezt a legszélesebb körre vonatkozóan, de különösen egy-egy labdarúgóstadion kihasználására gondolok, és hogy mennyire nyújtanak ezek a létesítmények a szabadidősport, a tömegsport számára lehetőségeket. Merthogy akkor, amikor például arról beszélünk, hogy nemzetközi sportszövetségek tegyék át székhelyüket Magyarországra, mert ennek olyan gazdasági felhajtóereje lesz, olyan rendezvények jöhetnek, olyan sportesemények jöhetnek nagyobb számban az országba, ami majd megtérül adóbevételek formájában, vagy esetleg megmozgatja olyan módon az országot, aminek egyébként

pozitív egészségügyi és egyéb vonatkozásai lehetnek, nyilván ezeket a kérdéseket érdemes feltenni.

Azt látom, hogy az elmúlt évek sportpolitikájától nem változott jelentősen, mondjuk, az amatőr labdarúgócsapatok száma vagy éppen a hivatalos MLSZ-versenyrendszerben vagy a nagypályán. Ezt én nem látom, mondjuk, a saját megyémben, de nyilván el fogja mondani az előterjesztő, hogy másképp látja ezt a dolgot. Természetesen az utánpótlás-nevelésbe többeket vontak be, de nem látom azt, hogy egyébként a hátrányos helyzetű gyermekek tömegével tudnák használni azt az infrastruktúrát, ami létrejött, és ez szerintem egyébként ilyen módon mindenképpen probléma.

A konkrét előterjesztés kapcsán elhangzott, hogy van-e erre jelentkező, mert általában akkor jön egy ilyen jogszabályjavaslat vagy egy ilyen módosító csomag, amikor valamit előkészít. Nem beszéltünk róla, de a Nemzetközi Súlyemelő Szövetség az egyetlen olyan szövetség, amely budapesti székhellyel működik. Nyilván itt Aján Tamás lobbijereje is benne van ebben a dologban, nem kicsit, de az kérdés, hogy melyek azok a szövetségek, amelyek a láthatáron lehetnek, vagy érkezett-e, mondjuk, egy megkeresés valamilyen irányból, előkészít-e valami ilyen típusú mozgást ez a javaslat.

Azt én magam is felírtam, és én magam is osztom itt az előttem szóló kérdésében, hogy tulajdonképpen a nemzetközi sportszövetségek általános szövetségében betöltött tagság az, amely nemzetközi szövetségi rangot eredményez. Nincs ilyen értelmű direkt összefüggés a Nemzetközi Olimpiai Bizottsággal, egy szélesebb kör tehát az, ami ilyen nemzetközi sportszövetségként szóba jöhetne ennek az előterjesztésnek az elfogadása kapcsán. Nagyon sok sportszövetség tehát kimarad, nem értem ennek különösebben az okát.

Közvetlenül állami támogatásban is részesíthető lehet itt a jövőben adott esetben egy-egy ilyen nemzetközi sportszövetség. Vélelmezhető tulajdonképpen az előterjesztés alapján, hogy itt valami adókedvezmény vagy valamilyen fajta támogatási rendszer is jöhet ebben a történetben.

Biztos lesz ebben vitánk, hogy milyen hatása volt a társaságiadó-kedvezmények rendszerének a látvány-csapatsportágakra. Én azt vitatom, hogy a tömegsport-, szabadidősport-jellegű ezeknek a látvány-csapatsportágaknak erősítette volna. Hogy hivatalos versenyrendszerben többen vagy kevesebben vannak, erről biztos, hogy el lehet beszélgetni, de hogy mondjuk, amatőr labdarúgócsapatok ettől többször mennek-e el egy héten egy iskolai tornaterembe focizni vagy ott javultak-e a versenylehetőségek, az változatlanul nyitott kérdés. Az én véleményemet ez azért befolyásolni fogja.

Azon az ágon jelentős, potenciálisan egyébként a költségvetésben is bevételként kalkulálható adót hagy a sportszervezeteknél tulajdonképpen a kormány ezzel a társaságiadókedvezmény-rendszerrel. Ha itt is valami hasonlót vezetnek be, akkor azért sokkal világosabban kellene látni, hogy milyen pozitív eredménye lehet ennek gazdaságilag, illetve milyen hatása

van ennek Magyarország presztízsére, mert azt gondolom, és ez nem demagógia, ezt aláhúznám, ha már adókedvezményekről beszélünk, akkor nyilván az egészségügy, az oktatás és egyéb területeken is lehetne akár a társaságiadókedvezmény-rendszert is tovább szélesíteni, ha már itt tartunk. Tehát konkrétan, fontosabb célokat is meg lehetne ebben a tekintetben nevezni.

De nem folytatom én ezt egyébként, mert azt gondolom, nagyon sokszor lefolytattuk ezeket a vitákat, és látszik, hogy elszántak. Nagyon kíváncsi leszek, hogy öt-tíz év múlva ez az infrastruktúra hogyan tud működni, hogyan tud ez az egyre terebélyesedő infrastruktúra, mondjuk, egyébként több nézőt bevonni a sporteseményekre, mert én azt látom, hogy ezzel is gond van. Szerintem egy néző az alapján dönti el, hogy meglátogat-e egy sporteseményt, hogy ott valóban lát-e egyfajta olyan küzdelmet, aminek a kimenetele kétséges, izgalmas-e az a rendezvény, izgalmas-e az az esemény. Amikor azért egy-egy csapat kiemelésre kerül, és az állam által, hogy mondjam, sokkal jobban kerül dotálásra, mint a többi csapat, akkor nyilván ez a fajta versenysemlegesség is megkérdőjeleződik.

Adott a kérdés tehát, hogy van-e jelentkező, hajlandóak-e esetleg egy módosító indítvány hatására szélesíteni a potenciálisan szóba jöhető körét. Az én személyes álláspontomat és a frakcióm álláspontját is befolyásolná, hogy milyen típusú adókedvezmények vagy adótámogatási rendszerek jöhetnek itt szóba akkor egy-egy ilyen nemzetközi sportszövetség számára. Nagyon óvatosan nyúlnánk már az ilyen kérdésekhez, mert tényleg azt gondolom, hogy vannak sorsfordító kérdések Magyarországon, ilyen az egészségügy és az oktatás állapota. Ha szaporítjuk az adókedvezmények, támogatások rendszerét, akkor mi ezen a területen látnánk ennek igazán fontos szerepét. Egyébként a sport tekintetében a most már meglévő infrastruktúra étellel való megtöltésének gondolunk nagy szerepet és a tömegsport, szabadidősport, utánpótlássport erősítésének. Köszönöm, elnök úr. *(Taps az ellenzék soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Varga képviselő úr. Most megadom a szót Gréczy Zsolt képviselő úrnak, a DK képviselőcsoportja vezérszónokának.

(21.10)

GRÉCZY ZSOLT, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Természetesen a Demokratikus Koalíció számára is rendkívül fontos a sport. Van egy erős nemzeti érzést erősítő ereje a sportsikereknek. Ezt a Demokratikus Koalíció sem vitatja.

Éppen ezért kicsit furcsa hallani - és hadd kezdjem ezzel a hozzászólásomat -, hogy 2010-től felismerte a kormány, hogy a sportban micsoda erő van, és ide kell hozni a világversenyeket. Ez nem 2010-es találmány. 2010 előtt is rendezett Magyarország számos sportvilágversenyt *(Tállai András: Melyiket? - Soltész Miklós: Például?)*, nem arról van szó,

hogy az Orbán-kormány előtt nem létezett senki, hanem onnan van az időszámítás és onnantól jöttek a sportversenyek. *(Tállai András: Mondjál egyet!)* 2002 és 2010 között Magyarország például rendezett atlétikai Európa-bajnokságot a Népstadionban, rendezett úszó-Európa-bajnokságot, rendezett vízilabda-világkupát, rendezett kajak-kenu-világbajnokságot *(Tállai András: Kétévente van Pesten!)*, ahol egyébként taroltak a magyar versenyzők Szegeden *(Tállai András: Kétévente van Pesten!)*, és az éremtáblázat élén végeztek. És hozzátesszem, a Forma-1, ami az egyik legfontosabb sportmarketing és reklámhordozó, 1986-ban érkezett Magyarországra, és már a rendszerváltás előtt is olyan világversenyeket rendezett Magyarország, mint a kosárlabda-Európa-bajnokság, kosárlabda-BEK-döntő, női kézilabda-világbajnokság, birkózó-világbajnokság, fedettpályás atlétikai Európa-bajnokság, atlétikai Európa-bajnokság - és még hosszasan sorolhatnám.

Tehát, ha szabad azt mondanom, minden kormánynak, még a rendszerváltás előtt és után is fontos volt a sport ügye. Itt csak megjegyezném, hogy a Nemzet Sportolója díj, amely a mai napig létezik, például Gyurcsány Ferenc sportminisztersége idején indult el, és akkor adták át először a díjakat. Ennyit a múltrol.

A magyar sportnak természetesen alapvetően fontos, hogy a világversenyek Magyarországra érkezzenek, hiszen ezeknek valóban van marketinghozádként, és természetesen egy magyar szurkolónak is más az uszodába, a sportszarnokba, a stadionba kimeni szurkolni a magyar versenyzőknek, ez nem ugyanaz, mint ha televízió keresztül követi ezeket az eseményeket. Ezt a Demokratikus Koalíció is messze-messze elismeri.

Ugyanakkor a magyar sport környékén vannak más típusú problémák is. Például az Orbán-kormány bevezette a mindennapos testnevelést, de sajnos a tornatermek nem épültek meg olyan ütemben, mint mondjuk, a labdarúgó-stadionok, és nagyon sok helyen az országban a mindennapos testnevelést úgy gyakorolják a fiatalok, hogy utcai ruhában állnak a pad mellett vagy az iskola folyosóján, és ott próbálják mellső középtartásból kitárni a karjukat úgy, hogy ne vágják orrba a mellettük álló gyereket. Tehát azt gondolom, itt például van bőven pótolnivaló.

Abban sem vagyunk biztosak, hogy jó ötlet volt-e, sőt biztosak vagyunk benne, hogy nem volt jó ötlet, hogy a Fidesz különböző rendű és rangú országgyűlési képviselői elfoglalták a sportági szakszövetségeket. Csak két kiemelten botrányos ügyet hozok elő. Az egyik az Ökölvívó Szövetség körüli pénzügyi elszámolási botrányok *(Tállai András: Baráth Etele volt a minta!)*, a másik pedig a Tenisz Szövetség, ahol egyébként oda vezetett a konfliktus, hogy Magyarország két leghíresebb teniszezője, Babos Tímea és Fucsovics Márton konkrétan lemondta a magyar válogatottságot, amíg a Tenisz Szövetség jelenlegi elnöke, aki egyébként a Fidesz országgyűlési képviselője, a helyén marad. Tehát van itt bőven ilyen típusú gond.

Egy másik, ugyancsak ki nem beszélt konfliktus a magyar társadalommal például a taopénzek felhasználása és annak a sikeressége vagy hasznossága. Azt

látjuk, hogy például Kisvárdán a labdarúgócsapatnál úgy hasznosul, hogy 11 külföldi játszik a magyar bajnokságban, ukránok, brazilok, nem tudom én, kicsodák, de magyar egy darab sem. *(Dr. Steinmetz Ádám közbeszólására:)* Például a Ferencváros elleni Magyar Kupa-mérkőzésen az Üllői úton egy darab sem játszott a kezdőcsapatban, mind a 11 külföldi volt.

Itt azt szeretném jelezni, hogy ez a vita sincs lejátszva, és például a Demokratikus Koalíció jogerősen megnyerte azt a pert, hogy a felcsúti Labdarúgó Akadémia szerződéseibe bele lehessen tekinteni. Mondom, erről jogerős bírósági döntés van, és az államtitkár asszony a mai napig nem adta ki ezeket. Hozzáteszem, ezzel természetesen mulasztást követ el, mert ezt kötelessége lenne kiadni.

Ami a szakszövetségeket illeti és azt a kérdést, hogy jöjjenek-e Magyarországra sportesemények, természetesen az fontos, hogy jöjjenek. Vannak azonban alapkérdések, amelyekre választ várunk. Az egyik az, hogy ha jönnek ezek a sportági szakszövetségek, milyen adókedvezményt kapnak azért, hogy esetleg ide-teszik a székhelyüket, milyen kötelezettséget vállal az állam arra, hogy mondjuk, az irodai bérletüket, a munkatársak fizetését a magyar állam fizeti, illetve a magyar adófizetők állják-e majd, vagy ez majd a sportági szakszövetség költségvetését terheli.

Egy másik kérdés pedig az, hogy a kormány vagy a magyar sportpolitika irányítói vannak-e már tárgyalásban bármiféle sportági szakszövetséggel arra nézve, hogy valamelyik Magyarországra vagy Budapestre érkezzen, és itt folytassa a pályafutását. Ezenkívül az is egy kérdés, hogy ha ezeket Magyarországra hozzuk, akkor például milyen egyéb olyan pénzügyi mozgások vannak, ha mondjuk, az illető sportági szakszövetség mégis elmegy Magyarországról, akkor az milyen módon fogja befolyásolni a magyar adófizetők pénztárcáját, illetve van-e valamilyen kötbérfizetési kötelezettség vagy egyebek, ha ez a szerződéses megállapodás meghiúsul. Ezért a Demokratikus Koalíció ezekre a kérdésekre választ vár.

Természetesen azt fontosnak tartjuk, hogy magyar sportolóknak Magyarországon magyar szurkolók drukkolhassanak, mert nyilván nincs annál boldogabb érzés, mint amikor azt látja az ember, hogy Budapesten ér révbbe valamelyik magyar sportoló és felér a pályafutása csúcsára. De természetesen vannak itt kérdések, amelyekre választ kell kapni, mert itt megint milliárdokról van szó, és ezekre a részletkérdésekre még választ várunk.

Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm, Gréczy Zsolt képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Megkérdezem, kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Senki sem jelentkezik.)* További felszólalásra senki nem jelentkezett. Az általános vitát lezárom.

Megkérdezem az előterjesztőt, kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Bánki Erik jelzésére:)* Bánki Erik képviselő úr jelzi a felszólalási szándékát. Ön a szó, bizottsági elnök úr.

BÁNKI ERIK (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Először is szeretném megköszönni Soltész Miklós államtitkár úrnak azt, hogy a kormány nevében támogató hozzáállását fejtette ki a felszólalásában.

Egyetértek államtitkár úrral, de valóban van egy vitapont az ellenzéki képviselőtársaim és köztünk a tekintetben, hogy miért pont az IOC, miért pont a Nemzetközi Olimpiai Bizottság által elismert sportszervezetekről van szó. Ezt a kérdést Steinmetz Ádám képviselő úr is felvetette, illetve Varga László képviselő úr is. Azért, tisztelt uraim, mert a nemzetközi sportszövetség az, amely - és ezt Steinmetz Ádám is elismerte nagyon helyesen -, bár nem a legtöbb tagot tömöríti, ez valóban így van, mert a Nemzetközi Sportszövetségek Szövetsége több tagot tudhat magáénak, viszont azok a tagok, amelyek az IOC égisze alatt működnek, szám szerint 35 nemzetközi szövetségről van szó, azoknak a múltja, a teljesítménye, a gazdálkodásuk minősége és kiszámíthatósága garancia arra, hogy a törvény hatálya alá tartozó sportszervezetekkel, akik Magyarországra jönnek vagy Magyarországon jönnek létre, semmiféle működésbeli vagy gazdálkodásbeli probléma nem lesz.

Azt gondolom, ne zárjuk ki a további bővítés lehetőségét. Ebben egyetértek önökkel. Viszont türelmet kérek e tekintetben. Induljunk el, lássuk meg, hogy egyáltalán mekkora érdeklődés lesz Magyarország és Budapest számára, hiszen - válaszolva szintén az ellenzéki kérdésekre - nem azért hoztuk a parlament elé ezt a jogszabálytervezetet, mert konkrét tárgyalásokban lenne a kormány, a Magyar Olimpiai Bizottság vagy bármely más magyar sportszövetség, hanem egyáltalán a lehetőségét szeretnénk megteremteni annak, hogy egy ilyen típusú lobbizás elinduljon. Ahogy említettem önöknek, a Nemzetközi Olimpiai Bizottságban három tagsággal is rendelkezünk, számos nemzetközi sportszövetségben töltünk be vezető tisztséget. Hogy éppen a legfontosabbat mondjam talán, Csányi Sándor a Magyar Labdarúgó-szövetség elnöke, a FIFA, a Nemzetközi Labdarúgó-szövetség elnöke, illetve az UEFA, az Európai Labdarúgó-szövetség végrehajtó bizottságának tagja. De számos ilyen pozíciót tudnék még felsorolni, akiknek mind-mind olyan politikai befolyásuk van, ami segítséget és lehetőséget ad ahhoz, hogy egyáltalán ezek a nemzetközi sportszövetségek Magyarországra települjenek.

(21.20)

Tehát köszönöm szépen, államtitkár úr, a kormány támogatását. Ugyanígy Kállai Mária képviselőtársamnak is köszönöm a támogató hozzászólását, és azt, hogy megerősítette, hogy mindamelllett a sport a gyerekekre, az utánpótlás-nevelésre, a versenysportra és a szabadidősportra gyakorolt pozitív hatása mellett más területekre, például az egészségügy területére is jótékony hatással van, hiszen sokkal kevesebb rászoruló fogja majd az egészségügyi szolgáltatásokat

igénybe venni. S azt gondolom, hogy a munkaerő hatékonyságában is tényleg jelentős előrelépést tudunk elérni.

Steinmetz Ádám képviselőtársam felvetéseire reagálva, hogy milyen közvetlen támogatásokat gondolunk, miért foglalkozik egyáltalán a törvényjavaslat azzal, szeretném megnyugtatni képviselő urat, mint a többi ellenzéki felszólalót is, hogy nem tervezünk ilyet. Én előterjesztőként sem gondolom, hogy közvetlen állami támogatásban kellene részesíteni a nemzetközi sportszervezeteket. Szerintem semmiféle összeférhetlenség nem áll fenn ezen a téren egyébként akkor sem, ha részesülnének ilyenben. Arra gondolok, megint csak a nemzetközi példák kiindulva, hogy számos ország kínál különböző adó-, illetve járulékkedvezményeket azoknak a nemzetközi sportszövetségeknek, amelyek székhelyükként az adott ország valamely városát választják. Maximum ilyen adó- vagy járulékkedvezményben gondolkodunk, de ez sem konkrét még. Egyelőre a lehetőségét akartuk megteremteni annak, hogy ha a versenyben az egyéb más paraméterek, amiről beszéltem, a munkaerő olcsóbb mivolta, az olcsóbb rezsiköltségek, a kisebb bérleti díjak, az olcsóbb szálláslehetőségek vagy a vendéglátás alacsonyabb árai, ha ez mind kevés volna ahhoz, hogy nemzetközi szövetségeket Magyarországra vagy Budapestre csábítsunk, akkor lehet beszélni esetleges adó- vagy járulékkedvezményről. De ezt is egyértelműen csak a létrejövő és működő nemzetközi példák alapján.

Miért a Budapest és a fővárosi agglomeráció fejlesztéséért felelős miniszter az illetékes miniszter és miért nem az EMMI minisztere? Azért, tisztelt képviselőtársam, mert, ahogy elmondtam az expozéban is, ennek a törvényjavaslatnak a hatására azok a nemzetközi sportszövetségek, amelyek Budapestre vagy Magyarországra települnek, nem elsősorban a magyar sportra lesznek jótékony hatással, bár arra is hatással lesznek. Ennek sokkal nagyobb a társadalmi presztízsből, a nemzetközi versenyképesség tekintetében, a nemzetközi marketing tekintetében, illetve a gazdasági bevételek tekintetében felsorolható pozitív hatása. Miután a turizmus felügyelete a Budapest és a fővárosi agglomeráció fejlesztéséért felelős miniszterhez tartozik, és ezek az egyéb addicionális hatások is az EMMI-től teljesen eltérő területeket érintenek, ezért gondoltam az, hogy illetékesség tekintetében a Budapest és a fővárosi agglomeráció fejlesztéséért felelős miniszter az illetékes. Arról nem beszélve, hogy azért lássuk be, ezeknek a nemzetközi szervezeteknek a székhelye jó eséllyel Budapest lesz, pontosan azért, amit Budapest kínálni tud mind a közlekedés, mind az épített vagy kulturális környezet, mind a biztonság tekintetében és egyéb számos más tényező miatt. Tehát azt gondolom, hogy itt illetékességként szinte száz százalékban Budapest fog felmerülni a későbbiekben.

Földi László képviselőtársamnak köszönöm a KDNP támogatását. Nagyon fontos az, hogy minél nagyobb támogatottsággal tudjon egy ilyen javaslat átmenni a parlamenten.

Megmondom őszintén, hogy Varga László képviselőtársam meglepett a felvetéseivel. Ennél konstruktívabb vitákat szoktunk folytatni itt a parlament pad-soraiban. Azért kerekedett ki a szemem, mert azt említette, hogy nem látja a taokedvezmény-rendszer amatőr sportra gyakorolt hatását. A tisztelt képviselő úr számára szeretném elmondani, hogy a labdarúgás területén - mivel az MLSZ elnökségi tagja vagyok, itt tudok konkrét számokról beszámolni önnek - az elmúlt időszakban, 1990 óta, a rendszerváltozás óta közel hatszáz csapat szűnt meg, s ezek jó része éppen 2002 és 2010 között, a szocialista és szabad demokrata kormányok idején. Mert bár világesemények akkor is voltak, ahogy Gréczy Zsolt képviselőtársam elmondta, ez kétségtelen tény, de nem ennyi, nem ilyen mennyiségű és ilyen nagyságrendű versenyeket rendeztek akkor Magyarországon, viszont a sporttámogatások a mostani szint töredékét tették ki. Gyurcsány Ferenc volt az a sportminiszter, képviselő úr, ha már ön említette, aki megengedte magának azt a pofátlanságot, hogy miniszterként nem vett részt azon a világbajnoki döntőn, amelyen a női kézilabda-válogatott sorsdöntő mérkőzést játszott Zágrábban. Tehát még a világ végére sem kellett volna elmennie sportminiszterként, csak szeretni kellett volna azt a területet, amiért felelős volt. S nem csak azért választani a sportminiszterséget abban a szocialista kormányban, hogy később meg tudja buktatni Medgyessy Pétert, és így miniszterelnök legyen belőle. Ezért áldozta fel a sportot az ön által említett Gyurcsány Ferenc. Ennyit az ő komolyságáról.

De azt is elmondhatnám, hogy szintén Gyurcsány Ferenc idején történt meg az, hogy a fogyatékos sportolóknak nem fizették ki az olimpiai járadékát, azt 2010 után nekünk, az Orbán-kormánynak kellett kifizetnünk. Úgyhogy ennyit a korábbi időszakról.

Arról nem beszélve, hogy ha a sportfejlesztéseket nézzük, akkor Budapest a sportinfrastruktúrában 2002 és 2010 között nemhogy fejlődött volna, hanem Budapesten eltűntek azok a sportpályák, amiket az önkormányzása idején adtak el, és lettek ezeken kereskedelmi szolgáltatók, illetve lakóparkok. Ezt ma már nem lehet megtenni, mert a mostani sporttörvény ezt kifejezetten megtiltja. Tehát hála istennek ezek az elkötyavetyélt sportterületek már a múlté.

Varga László képviselőtársamat szeretném tehát megnyugtatni arról, hogy a tao társadalmi hatását tekintve az amatőr sportban jelentős előrelépés történt a fociban, hiszen több mint négyszáz csapat alakult újra abból a korábbi hatszázból, ami megszűnt. Az lehet, hogy a játék színvonalán az amatőr sportban ez nem látszik, de hogy sokkal többen sportolnak, sokkal több aktivitás van ezen a téren, azt számokkal tudjuk alátámasztani. Arról nem beszélve, hogy az igazolt sportolók száma a labdarúgásban a két és félszeresére növekedett, 130 ezerről 300 ezerre növekedett, sőt most már lassan a háromszorosára nőtt az igazolt sportolók száma. Tehát minden statisztikai adat azt támasztja alá, hogy nemcsak az utánpótlás-nevelés terén, hanem az amatőr sportban is jelentős növekedést tudtunk elkönyvelni a társaságiadó-kezdvezménynek köszönhetően. Arról nem beszélve, hogy azoknak a

sportlétesítményeknek, amelyek létrejöttek, a törvényben vállalt kötelezettségük az, hogy nyitnak az amatőr sport, illetve a tömegsport felé, hiszen kötelező a taóból létrejött sportlétesítményeket kinyitni, és legalább 15 százalékban az amatőr egyesületek, illetve a szabadidősport-tevékenységet végzők részére biztosítani, mégpedig térítés nélkül.

Azt gondolom, hogy az ellenzék számára savanyú a szőlő, ezt nem is csodálom, hiszen amit a sport területén elértünk az elmúlt nyolc évben, az nemcsak a 2002 és 2010 közötti kormányzati időszakhoz képest fényévnyi távolság, hanem nemzetközi szinten is kimagasló elismerés övezi. Nem véletlen az, hogy a világ legnagyobb sporteseményeinek a rendezési jogát tudja elnyerni Magyarország. Ez mind-mind annak köszönhető, hogy nemcsak beszélünk arról, hogy számunkra a sport fontos, hanem nagyon sokat teszünk is érte, és nagyon komoly kötelezettségvállalásokat tett az elmúlt időszakban, és nagyon komoly teljesítményt, nagyon komoly eredményeket ért el a kormányzat a sportfejlesztések és a sporttámogatások terén. Az már csak külön öröm számunkra, hogy ez mind az utánpótlás-nevelésben, mind a szabadidősportban, mind a versenysportban látható eredményekkel jár.

Arra kérem tisztelt képviselőtársaimat, hogy vizsgálják felül az álláspontjukat, támogassák ezt a törvényjavaslatot, mert ennek a törvényjavaslatnak semmiféle negatív hatása nem lesz se a magyar gazdaság, se a magyar sport területére. Ez csak segítő, csak támogató lehetőséget biztosít a későbbiekben. Tehát arra kérem önöket, hogy támogassák ezt a törvényjavaslatot majd a zárószavazás során. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypártok sorai-ban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Bánki Erik képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőségünk.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **a mezőgazdasági termékpiaconk szervezésének egyes kérdéseiről, a termelői és a szakmaközi szervezetekről szóló 2015. évi XCVII. törvény módosításáról, valamint a Nemzeti Földügyi Központ létrehozásával összefüggő egyes törvény-módosításokról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig.

(21.30)

A kormány-előterjesztés T/5238. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Farkas Sándor államtitkár úrnak, az Agrárminisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének, 30 perces időkeretben.

FARKAS SÁNDOR agrárminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A jelen törvényjavaslat két fontos módosítási elemet tartalmaz.

Egyrésről a nemzeti földügyi központ létrehozatalával összefüggő törvényi megnevezések megváltoztatásával, másrészt pedig különböző termékek, így az almapiac, a meggyiac és a cukoriparra vonatkozó szerződéses kapcsolatok kiszámíthatóságának biztosításával foglalkozik.

A kormány döntést hozott a földügyi feladatok hatékonyabb ellátása érdekében bizonyos szervezeti változtatások elvégzéséről, amelynek egyik jelentős eleme a nemzeti földügyi központ létrehozatala. Ez az új szervezet a Nemzeti Földalapkezelő Szervezet, a Nemzeti Kataszteri Program Nonprofit Kft. és a Fővárosi Kormányhivatal meghatározott egységeinek egyesítésével jön létre, amelynek célja a hatékonyság növelése, a földügyi igazgatásban feladatot ellátó szervek számának csökkentése és a földügyi igazgatással összefüggő adatvagyon egységes kezelésének biztosítása.

Nem véletlen mondjuk az egységes földvagyonszerkezetnek az összekapcsolását, mivel jelen pillanatban ma Magyarországon ilyen nem létezik, és ez a számtalan tulajdon, számtalan földrészlet - akár adásvétel, ingatlancsere és egyéb - vonatkozásban nagyon komoly gondot okozott eddig, éppen ezért ez a törvény ezen fog segíteni.

Többek között az osztatlan közös tulajdoni viszonyok megszüntetése és a birtokrendezési feladatok ellátása ezen új szervezet hatáskörébe fog kerülni. Ennek a kérdésköre majd az elkövetkezendő időszakban ide fog kerülni törvényjavaslatként a parlament elé.

Az Országgyűlés által tárgyalt jelen módosítás ezen szervezetalkító lépésnek a törvényi szintű összefüggéseit végzi el a megnevezésbeli módosításokkal. Gyakorlatilag, ha a törvényt elolvasták, tisztelt képviselőtársaim, akkor a törvény 1. és a 2. §-a vonatkozik ennek az új intézménynek az ellátására és felépítésére.

A törvényjavaslatban foglalt másik módosítás több éve rendszeresen felmerülő piaci problémák rendezésére irányul. Az Európai Unió közös agrárpolitikája lehetőséget biztosít a tagállamok számára, hogy bizonyos ágazatokban kötelezővé tegyék a termelők és a felvásárlók vagy a feldolgozók közötti értékesítési szerződések írásba foglalását. Az ipari alma és a friss meggy piacán az elmúlt években kedvezőtlen folyamatokat tapasztalhattunk, amely jelentős részben nemcsak az elmúlt évekre, hanem jelen pillanatra is vonatkozik. Tudjuk azt, hogy nagyon sok alma még mindig a tárolókban van, és ezt a helyzetet kívánjuk megváltoztatni ezen törvény módosításával, amely arról szól, hogy a termelők részéről érkező jelzések alapján a kormány szükségesnek ítélte meg, hogy az uniós jog adta lehetőséggel élve szerződéskötési előírásokat vezessünk be, amely hatását tekintve a transzparencia mellett a kiszámíthatóságot is elő tudja segíteni azáltal, hogy a feldolgozóüzemeknek a termelőpartnereik számára előre felvásárlási ajánlatot kell tenniük.

A módosítás alapján többek között a friss meggy és az ipari alma értékesítésére irányuló szerződést a Magyarországon történő feldolgozás esetén a törvény hatálybalépését követően minden esetben írásba kell foglalni. A szerződések 60 százalékát azonban a

meggy feldolgozását megelőzően, az adott év május 15. napjáig, az alma feldolgozását megelőzően augusztus 1. napjáig kell megkötöni a feldolgozóknak és a termelőknek, amellyel elérhető az alkuidőszak szét-húzása.

A szerződésnek kötelező jelleggel tartalmaznia kell a beszállított termékekért fizetendő árat, amelynek megállapítása történhet a szerződésben rögzített fix formában, illetve árképlet alkalmazásával. Ez utóbbi kiszámítására a szerződésben meg kell állapítani a figyelembe veendő különböző tényezőket, amelyek között szerepelhetnek a piaci fejlemények változását tükröző piaci mutatók, a szállított mennyiség és a szállított mezőgazdasági termékek minősége vagy összetétele. A rendszer egyrésről biztonságot nyújt a termelőknek, másrésről a spotpiac ármozgásait is le tudja követni, amellyel a termelők méltányos jövedelmét is tudja biztosítani.

Hasonló módon a cukorrépa-termelőkre is ugyanez vonatkozik, ahol december 10-ében határozza meg a törvény a szerződéskötés, a szerződés feltételeinek a biztosítását és a szerződéskötéseknek az alapvető egyeztetését a Cukorrépatermelők Szövetségével.

Tisztelt Képviselőtársaim! Úgy gondolom, hogy az elmondottaknak megfelelően tudtam önöket tájékoztatni e törvénynek két nagy, fontos részéről, éppen ezért kérem önöket, hogy majd később a szavazatukkal is tudják támogatni e törvényünket, illetve hozzászólásaikkal, módosító indítványaikkal, amennyiben ilyen felmerül, egészsétek ki.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Farkas Sándor államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Elsőként megadom a szót Pócs János képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

PÓCS JÁNOS, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Az előttünk fekvő, a mezőgazdasági termékpiacok szervezésének egyes kérdéseiről, a termelői és a szakmaközi szervezetekről szóló 2015. évi XCVII. törvény módosításáról, valamint a nemzeti földügyi központ létrehozásával összefüggő egyes törvénymódosításokról szóló T/5238. számú törvényjavaslat a gyümölcsstermesztők körében rendkívül és régóta várt javaslatokat fogalmaz meg.

Tisztelt Képviselőtársaim! Tény, hogy az európai uniós csatlakozásunk idején az akkori MSZP-SZDSZ-kormány fennhangon hirdette, hogy Magyarország Európa éléskamrája lehet. A jól hangzó szlogenek mellett azonban nemcsak hogy nem védték meg a magyar termelőket, hanem magukra hagyva őket, ránk szabadították a bizonytalan eredetű élelmiszereket, köztük a zöldségeket, gyümölcsöket is. Szabályozások nélkül ránk szabadították a sok esetben külföldi tulajdonban lévő felvásárlókat és feldolgozókat, akiket csak az önös profitszerzés érdekelt, és mindezt tették a magyar termelők kárára.

Tény, hogy így történt. Hagyták, hogy kedvezőtlen folyamatok indulhassanak meg, a magyar termelők pedig joggal várták és várják el, hogy a magyar kormány az ő érdeküket védje és szolgálja, ne pedig az idegen érdekeket.

Ennek az elvárásnak megfelelően született meg ez a törvényjavaslat. A kormány és az Agrárminisztérium, ahogyan eddig is tett, ahogyan azt megígérte, jelen törvényjavaslat elkészítésével most is tesz, és a jövőben is mindent meg fog tenni annak érdekében, hogy a gazdák megfelelő felvásárlási árakat érhesse- nek el.

Tisztelt Képviselőtársaim! Magyarország területi és éghajlati adottságainak köszönhetően bármely ország termelőivel felveszi a versenyt. A termékek minősége egyedülálló, kiváló, a termelők felkészültek és elkötelezettek. Azonban a mezőgazdaság művelésére, ezen belül a kertészetre kifejezetten igaz, hogy olyan ágazatról beszélünk, ami olyan, mint a háromlábú fejszék. Az első láb a termelő, a második a tisztességes felvásárló és feldolgozó, a harmadik pedig az elégedett vevő. Ha bármelyik láb rövidebb, a fejszék, a rendszer felborul.

(21.40)

Az elmúlt évek azt igazolták, hogy amíg a termelők a legnagyobb befektetéseket végezték, hiteleket, alkalmazottakat és járulékokat fizettek, imádkoztak az esőért, vagy éppen azért, hogy bárcsak már ne esne, amikor minden összejött, a felvásárlók - tisztelet a kivételnek - piaci hatalmukkal visszaélve, sajnos a termelőket taszították a szék rövidebb lábának a szerepébe.

Tisztelt Képviselőtársaim! A törvényjavaslat célja, hogy többé ne kerüljenek méltatlan helyzetbe a termelők a kirívóan alacsony felvásárlási árak miatt. Eddig a felvásárlóknak adatott meg, hogy azoktól vásároljanak, akik a legolcsóbban biztosították az árut, ezzel magukkal a termelőkkel nyomatták egyre mélyebb szintre az árakat. A törvényjavaslat elfogadásával a termelők végre megtapasztalhatják a piacgazdaság azon erényét, hogy azoknak adják el a terméküket, akik számukra a legkedvezőbb feltételeket biztosítják.

A törvényjavaslat másik módosító eleme a nemzeti földügyi központ létrehozásával kapcsolatos. A nemzeti földügyi központ létrehozása, ahogyan azt államtitkár úrtól is hallhattuk, lényegében a földügyi igazgatás munkájának hatékonyságnövelése, egy pozitív hatásokkal járó bürokráciacsökkentés valósulhat meg.

Tisztelt Képviselőtársaim! A módosítások, amint azt láthatjuk, vitán felül a magyar termelők érdekeit szolgálják. Igaz a mondás: valamit megtermelni és jól eladni annyi, mint egyszer vetni és kétszer aratni. A magyar gazdák megérdemlik, hogy ne csak vessenek, hanem arassanak is. Ezek jegyében kérem tisztelettel képviselőtársaimat, hogy támogassák a törvényjavaslat elfogadását.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Pócs János képviselő úr. Most megadom a szót Steinmetz Ádám képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának. Öné a szó, képviselő úr.

DR. STEINMETZ ÁDÁM, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Az előttünk fekvő törvénymódosítás egy számunkra nagyon szimpatikus elemeket tartalmazó törvénymódosítás. Nagyon vártuk már, és szerintem mindenki tudja itt a Házban, hogy az elmúlt években mind a meggy-, mind az almaágazatban nagyon komoly problémák voltak a felvásárlási árakkal kapcsolatban. Emlékeztetnék, hogy tavaly például volt olyan feldolgozó, aki 13 forintot ajánlott az alma kilójáért, miközben a piacon 300-400 forintért kínálták ezt a kiváló minőségű, magyar termelésű almát. Tudjuk nagyon jól, hogy ez az önköltséget sem fedezi, sem a permetezés, sem a szedés, sem a rakodás, sem a beszállítás költségeit.

Sajnálatos módon mi következik ebből? Az következik, hogy többen felhagynak a termeléssel, kivágják a fákat, és a gyümölcs pedig ott rohad a fa alatt. Az interneten meg lehet nézni ezeket a képeket, ahol csupasz fatörzsek, lecsontolt ágú almatörzsek alatt rohadó almákat látunk. De nemkülönben van ez így a meggysektorban is. Ha megengednek ennyi személyes hozzászólást, az én családomban is van egy kis darab meggyes, évek óta nem találunk munkaeerőt, aki művelje, évek óta veszteséget termel, és mivel osztatlan közös tulajdon, ezért úgy döntöttünk, hogy mi is befejezzük, és valószínűleg szántóként fogjuk hasznosítani. Szerintem ez a magyar zöldség-gyümölcs ágazatnak semmiképpen sem válik előnyére.

Olvashatjuk a törvény szövegében, illetőleg az indoklásban, hogy biztonságot nyújt a módosítás a termelőknek, és a termelők méltányos jövedelmét is biztosítja. Itt most élve azzal a lehetőséggel, amit államtitkár úr felkínált, és nagyon örülök neki, hogy a felszólalásában ezt kiemelte, miszerint várja a módosítási javaslatokat, jelentem, én ezzel már éltem is, még hozzá a 7/A. §-hoz kapcsolódóan. Ez a paragrafus rendezi a meggy és az alma értékesítésre irányuló szerződést, viszont felmerül a kérdés, hogy mi történik, ha újra 13 forint lesz a megajánlott ár. Ez nincsen sehohlyan rögzítve, és nem szeretnénk, ha a termelők ismét ilyen helyzettel szembesülnének. Ezért aztán én azt gondolom, ahogy a törvény fogalmaz, és most engedjék meg, hogy kicsit a figyelmüket kérjem, bár a figyelem ellenére is nagyon homályos magyarázattal fogunk szembetalálkozni.

A szerződésnek a beszállított termékekért fizetendő árat rögzített módon, illetőleg meghatározott tényezők összesítése alapján számítva kell tartalmaznia. Itt a törvény egyébként utal egy európai tanácsi, illetve parlamenti rendeletre, lényegében arra hivatkozva adja meg a lehetőséget és a kereteket a jogszabályi változásra. Azonban mit is mond ez a rendelet? Nem voltam rest, utánanézttem, és ha most megtalálom, idézném is: „Kiszámítására a szerződésben megállapított különböző tényezők összesítésével kerül

sor, amelyek között szerepelhetnek a piaci fejlemények változását tükröző piaci mutatók, a szállított mennyiség és a szállított mezőgazdasági termékek minősége vagy összetétele.” Ez a megfogalmazás túl homályos, szerintem nem elég konkrét megfogalmazás, ezért legalább azt kellene deklarálni, hogy milyen módszerrel számítjuk ki a felvásárlási árat kilogrammonként. Javaslatom szerint legalább a nettó jelenérték-alapú költségmodellre legyen utalás, hiszen véleményem szerint le lehet modellezni azt, hogy egy átlag termelő mennyiért termel meg átlag természeti technológia mellett, normális időjárási viszonyok mellett egy adott terményt, még akkor is, ha a költségek az ültetvény méretétől, szerkezetétől, életkorától, valamint az adott technikától is függenek. A nettó jelenérték-alapú önköltség-számítási modell, volt idő, amikor ez teljesen természetes volt, ennek neve is volt, költségtudomány, ennek nevezték. Költségmodell nélkül, hangsúlyoznám, nincs profitmodell, illetőleg megtérülésszámítás, úgyhogy erre vonatkozóan egy módosítási javaslatom van; bízom a pozitív fogadtatásában.

Egy részben személyes észrevétel az ipari alma kifejezéssel kapcsolatban. Ez megjelenik a törvényjavaslat indoklásában, illetőleg államtitkár úr is használta ezt a kifejezést. Sok termelőnek egy kicsit bántja a fülét, és azt is elmondom, hogy miért. Most megint idéznék egy termelőtől, akit személy szerint nem ismerek, de az interneten meg lehet találni ezt a bejegyzést: a mi gondosan megtermelt, leszüretelt, eltárolt almánkat csak úgy leiparizza valaki? Arról, hogy iparivá vált, legkevésbé a szerencsétlen gyümölcs és a kiszolgáltatót gazdája lehet. Termelőként én úgy mondanám, hogy piac hiányában eladhatatlanná vált, vagy részben lejárt tárolási idejű étkezési almáról beszélünk. Úgyhogy a konstruktivitás jegyében én javasolnám, hogy az ipari alma megfogalmazás helyett inkább ipari hasznosítású almát használjunk a jövőben. Remélem, államtitkár úrnak sincsen ellenére.

Végezetül szeretném felhívni a figyelmet, hogy bár ez egy jó szándékú kezdeményezés, javaslat, de csupán tüneti kezelése az ágazatnak, segítségnyújtás ugyan, de nem garancia arra, hogy a gazdák továbbra se az önköltségi ár alatt termeljenek. Mi lesz, ha 13 forintot ajánlanak a feldolgozók ebben az évben is? Minek és kinek termeljenek, vagy hogy Apáti képviselőtársamat idézzem, azért, hogy elfáradjanak a nap végén?

(21.50)

Piacra van szükség, a fogyasztás ösztönzésére, szerkezetátalakításra többek között. Általánosságban elmondhatjuk, hogy a 2004-es EU-s csatlakozásunk óta nem az ágazatok vertikális fejlesztésébe, a feldolgozóiparba folyt a pénz, hanem a támogatásokat sok esetben arra használtuk, hogy konzerváljuk az elavult technológiát. Nem került sor kellő mértékben az ültetvények felújítására és az öntözés fejlesztésére sem. Mostanra pedig elkéstünk vele.

A lengyelek az elmúlt hat évben nagyot léptek előre, különösen a termelés-szervezés és a feldolgozás terén. Azt javaslom, tanuljunk tőlük, és fájó kimondani, de az olcsó almájukkal már elárasztották a magyar piacot is. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Steinmetz Ádám képviselő úr. Most megadom a szót Földi László képviselő úrnak, jegyző úrnak, a KDNP képviselőcsoportja vezetésének.

FÖLDI LÁSZLÓ, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Kedves Képviselőtársaim! Mindannyiunk számára kézfenekvő, hogy a magyar agrárium helyzete nemzetgazdasági szempontból kulcskérdés, és mindent meg kell tennünk azért, hogy minél jobb helyzetbe hozzuk az ebből élőket. Meggyőződésem, a mostani törvénytervezet, ami a Ház előtt van, hézagpótló, hiszen pontosan abba az irányba hat, ami a gazdákat a legjobban érdekli, a termelőket a legjobban izgatja és érdekli.

Azt természetesnek vélem, hogy létrehozzuk ezt a nemzeti földalapkezelő szervezetet, a törvény erre lehetőséget és módot biztosít, ugyanakkor a legfontosabbnak azt tartom, hogy az Európai Parlament és az Európai Tanács 1008-as határozata értelmében egyes termékekre a tagállamok kötelezővé tegyék a termelők és a felvásárlók vagy a feldolgozók közötti értékesítési szerződések írásba foglalását. Ez az, ami az elmúlt években hiányzott, és ez most helyére kerül ezen törvénytervezet alapján.

Államtitkár úr is említette és korábban képviselőtársaim is, hogy alapvetően per pillanat két nagyon fontos gyümölcsről beszélünk, az almáról és a meggyről. Az én választókerületemben körülbelül 1000-1200 hektárnyi gyümölcsös van, és ennek jó része csonthéjas; körülbelül 300 hektárnyi meggyet termelnek a környékünkön, és bizony nagyon komoly problémát okozott a meggy értékesítése az elmúlt években. Meggyőződésem, hogy ez a törvénytervezet segíti a gazdákat abban, hogy tisztességesen, tisztességes jövedelemhez jussanak ezen növények, gyümölcsök termesztése esetén.

Azt is meg kell említenem, hogy a magyar agrárium nem csak belföldre termel, hiszen nagyon komoly exportalapot képez a magyar agrárium a gyümölcsnél, a zöldségféléknél, a szőlőnél, a bornál is, illetve a gabonafélék termesztésében. Tehát mindent megérdemelnek a gazdák, hogy ne hagyjanak föl a termeléssel, és minél többen válasszák a fiatalok közül is a mezőgazdaságból való megélést, a mezőgazdasági termelést.

Mindezekkel együtt a KDNP frakciója a törvénytervezetet támogatja, és erre kérem kedves képviselőtársaimat is. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr, jegyző úr. Tisztelt Országgyűlés! Most megadom a szót Varga László képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezetésének.

DR. VARGA LÁSZLÓ, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! A kései órára tekintettel tényleg az új szempontokat igyekszem már csak az asztalra tenni itt a vitában.

Egyrészt az elmúlt kilenc évben számtalan olyan helyzetre emlékszem, amikor almával, ipari almával vagy a meggyel kapcsolatosan olyan interpellációk, azonnali kérdések hangzottak el, amelyek egyébként elképesztő alacsony felvásárlási árakról szóltak, olyan interpellációk, azonnali kérdések voltak, amelyek mögött családi tragédiák húzódtak meg, amelyek mögött a termelők hatalmas problémái húzódtak meg. Egy kicsit késeinek tartom ezt az előterjesztést, de egyébként nem vitatom a jó szándékot, és egyébként korrekt volt a felvezetése, ahogy ezt felvezette. Szerintem az a helyzet, hogy lehet ez egy lépés tulajdonképpen abba az irányba, amely egyfajta biztonságot jelenthet a termelők számára, és tulajdonképpen az árképlet, ha az megalapozott, jól van összerakva, valóban azokat a tényezőket és piaci fejleményeket is kalkulálja, amelyek várhatóak, akkor ez jelenthet egyfajta megoldást.

Felhívnam azonban két olyan, persze lehet mondani, hogy extrém forgatókönyvre a figyelmet, ami szerintem fenyegethet, ha változatlan formában kerül elfogadásra az előterjesztés, vagy nyugtasson meg, hogy nem jól gondolom, és akkor ez nem egy reális fenyegetés. A tervezet rögzíti ezt a kötelező 60 százalékot. Szerintem az a kérdés, hogy ennek pontosan mi a bázisa. Itt arra utalnék, hogy a jelen formájában ez lehetővé teszi azt, hogy mondjuk, egyes nagytermelőkkel leszerződve ezt a 60 százalékot teljesítse egy felvásárló, ha jól értem, és adott esetben kisebb termelőkkel nem köt ilyen szerződést egy felvásárló. Ezáltal a kisebbek még kiszolgáltatottabbá válnak, mint eddig. Tehát indokoltabb lenne valami olyan korrekció ebben az előterjesztésben ennek kapcsán, amely minden termelőre vonatkoztatva egy-egy térségben - valamilyen eszközt, módszert kellene erre találni, hogy mindenkire vonatkoztatva - állapítsuk meg ezt a 60 százalékot, különben kiszorulhatnak a kisebbek.

A másik pedig, hogy mi történik akkor, ha lényegesen nagyobb a termés, és ezáltal a megkötött szerződések a 60 százalék alá esnek? Mert, ha emiatt tulajdonképpen büntetik a felvásárlót, akkor a plusztermény, ami beérkezik, dömpingáron, tehát egy elképesztő alacsony áron vehető át csak a számára, hogy csökkentse a veszteségét, és ez extrém alacsony felvásárlási árakat eredményezhet a szerződésen felül később beérkező termények esetében, ha jól értem ezt a helyzetet.

Azt szeretném mondani, hogy nyilván az igazi megoldás ott keresendő, amit itt páran említettek, tehát közös érdekeltég, fejlesztések, egy normális integráció, ilyenek hozhatnak megoldást. Én most tényleg megpróbálom a pozitív részéről megfogni, tehát látom, hogy van egy nagy, mély probléma, amivel többször foglalkoztak ellenzéki képviselőtársaim itt az Országgyűlésben. Most jön egy tüneti kezelés - rendben, több kell, tartalmi megoldások kellenek,

de jön egy tüneti kezelés, és lehet, hogy két extrém forgatókönyvet mondtam most itt el, de ez a tüneti kezelés adott esetben még nagyobb problémát is okozhat szerintem egyes kistermelőknél.

De ha nekem ebben nincsen igazam vagy én ezt túlgondoltam, akkor arra kérem államtitkár urat, hogy oszlassa el a kételyeimet vagy cáfolja ezeket, mert szeretnék abba a helyzetbe kerülni, hogy ez az előterjesztés olyanná alakuljon az általános vita után a módosító indítványok segítségével, amit tudnék támogatni. Merthogy egyébként a társadalmi problémát hogyan éreznénk mi is, hogyan szeretnénk erre tartalmi, jelen esetben pedig egy tüneti megoldást találni. Köszönöm, elnök úr. *(Taps az ellenzéki pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Varga képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk.

Z. Kárpát Dániel hozzászólása következik, Jobbik-képviselőcsoport.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Az a kivételes helyzet állt elő, hogy tökéletesen egyetértek és egyet kell értenem a javaslatban megfogalmazottakkal, ugyanakkor fideszes vezérszónok képviselőtársam felszólalása indított arra, hogy nagyon röviden, az általános vita adta kereteket időben ki sem használva emlékeztessen arra, hogy azért némiképp több szerénységet várnánk el akár az agrárium kérdésköre tekintetében, akár a felvezető kapcsán. Hiszen mint tudjuk, a csatlakozási szerződés fejezeteit nem egyetlen kormány és nem egyetlen kabinet tárgyalta le. Nagyjából egészségesen, fele-fele arányban megoszlik a felelősség a különböző színvonalú kormányzó pártok között. A földnek „a tőke szabad áramlása” fejezetbe engedése egy elévülhetetlen történelmi bűn, talán ebben már nincsen vita közöttünk.

Ugyanakkor a 2010 és '14 közötti ciklusban én a Fogyasztóvédelmi bizottság tagja voltam, és amikor ön azt emlegette, hogy bizonyos körök engedték az idegen élelmiszeripari szemetet, egyebet, terményeket rázúdulni a magyar piacra, akkor bizony a valóság terében mi egész mással szembesültünk.

(22.00)

2010-ben nem azzal, hogy a Fidesz-KDNP megoldotta volna ezt a problémát. Figyelmeztettük, és nem tette meg. A védjegy törvény kapcsán évekig folytattunk egy küzdelmet azt illetően, hogy a magyar termék védjegyet ne kaphassa meg olyan áruféleség, aminek semmi köze nincsen Magyarországhoz származási országát tekintve, mert az önök szabályozása azt is lehetővé tette kezdetben, hogy „magyar termék” plecsnit kapjon az az áruféleség, aminek semmi köze nem volt az országhoz, csak itt csomagolták. Tehát az utolsó beavatkozási fázisra Magyarországon került sor. Ez az önök kormányzásának az első négy évét jellemezte. Totális nettó önfeladásról beszéltünk, és arról, hogy a magyar különböző bolthálózatok polcain

lényegében sehol sem sikerült elérni a kívánatos magyartermék-arányt.

És ugyanerre az időszakra esnek azok a vadhajtások is, amelyek pénzt biztosítottak szőlőtőkék kivágásáért. A korábbi balhékról ne is beszéljünk, ami nem az önök kormányzására esik, hiszen volt ott zenélő tehenészetől kezdve kutyafitnesszsalonig Nógrádban minden egyéb örület, ami az EU kapcsán előfordulhat. De ami engem leginkább érdekel, az az alapvető élelmiszerekkel kapcsolatos elképesztő árdrágulás. Ezt tapasztalja a fogyasztó napjainkban. Még egyszer mondom: én támogatom ezt az infúziót, mert ez a javaslat gyakorlatilag egy infúzió, ami segít életben tartani egy ágazatot. Ez nagyon jó.

De azért sikerpropagandát emellé ne körítsünk, hiszen magyar, márkás termékek nem tudták beturézni Európát, nem foglaltunk pozíciókat még regionális szinten sem, magyar feldolgozóóriások nem nőttek ki 2010 óta a földből, és ha bemegy képviselőtársam, mondjuk, egy osztrák érdekeltégű üzletlánc egységeibe, akkor azt találja, hogy még szezonban is az 5 darabos magyar paprika 500 forint fölötti fogyasztói áron kapható. Azt találja, hogy az a kigyóuborka, ami egyébként lehet, hogy nem Spanyolországból került ide, és lehet, hogy szezonja van, adott esetben 200 forint/darab fölötti áron kapható, és ne mondja nekem senki, hogy ez normális. A maginflációhoz képest az alapvető élelmiszerek árdrágulása százalékos mértékben pedig minden évben elképesztő méreteket ölt. Nem hiszem, hogy ez egy óriási mezőgazdasági forradalom, az agrárium kitérésének az eredménye, inkább azt veszem észre, hogy kínkeservesen próbálnak ágazatokat életben tartani. Én ezt támogatom, de azért a sikereket egyelőre ne itt keressük! Nagyon remélem, hogy a következő években ez a helyzet megváltozik.

Köszönöm a lehetőséget. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, hogy kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Senki sem jelentkezik.)* További felszólalásra senki nem jelentkezett. Az általános vitát lezárom. *(Jelzésre:)* Látom, hogy az előterjesztő, Farkas Sándor államtitkár úr válaszolni kíván a vitában elhangzottakra. Őné a szó, államtitkár úr.

FARKAS SÁNDOR agrárminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Nem akarok ebben a késői órában visszaélni senkinek az idejével sem, de engedjék meg, hogy néhány felvetett kérdésre reagáljak. Természetesen nem biztos, hogy a teljes módon tudok mindenre, mivel azért ezek a kérdések eléggé összetettek.

Pócs János képviselőtársam úgy fogalmazott, hogy régen várt törvény, ami most bekerül a parlament elé. Úgy gondolom, hogy ez így van, és az a hármas, amire ő utalt, a termelők, feldolgozók, vevők közötti kapcsolat, továbbra is egyik legfontosabb kapocs, egy legfontosabb kapcsolati rendszer, amit az agráriumban a termelőtől, mondhatnám az eladó pultjáig vagy a vevő asztaláig természetesen bejár ez az áru.

Steinmetz Ádám jobbikos képviselőtársamnak köszönöm azt a fogalmazását, hogy szimpatikus elemeket tartalmazó törvény. Valóban így van, és az alma, meggy kérdése egyértelmű, hogy talán ez az a két olyan gyümölcsféle ma Magyarországon, amivel a legtöbb piaci gond van. De miért van ez a gond? Ezt meg lehetne kérdezni. 2017-ben nem volt, 2018-ban volt.

Annyira ciklikus a termésmennyiség az időjárás függvényében, és ez nem is a fajtától, nem is a telepítés vagy nem is az ültetvény állapotától, hanem kimondottan meteorológiai tényezőktől függ, ami jelentős részben kiszámíthatatlan, és ez részben válasz is képviselőtársamnak, Varga képviselőtársamnak, ez a ciklikusság, hogy mennyire lehet ezt prognosztizálni éves vonatkozásban. Rendkívül nehéz, mert azért számtalan olyan egyéb termék van a piacon, amelynek nem lehet a termésmennyiségét csak úgy, megközelítőleg 50-60 százalékban megbecsülni, hogy mi lesz az adott évben.

Kíváncsi vagyok - én talán valamennyire agráros emberként, gyakorlati emberként vagyok itt -, hogy e tavasz után mi lesz ezen a nyáron, milyen betakarítások, milyen termésmennyiség. Nincs ember, aki megmondja, mert ha még egy hétig nem fog esni az eső az Alföldön, nem akarok semmiféle rémhíreket terjeszteni, de várhatóan nagyon komoly problémák lesznek.

Ezért megkérdezem: meg tudja most valaki becsülni a gabonatermés mennyiségét? Nem nagyon tudja, csak úgy nagyjából következtetünk, hogy esetleg egy gyenge közepes lehet. Ha ennél jobb lesz, annak csak örülhetünk, de ahhoz megint az a kérdés, hogy amit mi, mezőgazdászok mindig el szoktunk mondani, az időjárás, és mindig ebből bennünket - bocsánat a kifejezésért - néha hülyének néznek, mert mi mindig erre hivatkozunk, holott ez egy szakmai kérdés. E nélkül a bennünket körbe vevő viszonyokat nem tudjuk megkerülni. *(Dr. Steinmetz Ádám közbeszól.)*

Steinmetz Ádám hiányolja, hogy nincs ár rögzítve. Ezt a bátorságot én nem merném föl vállalni, hogy árat közöljek most, 2019. március 19-én, hogy majd milyen árak lesznek a törvényben megfogalmazva. Ez nagymértékben - még egyszer mondom - az almavirágzás, ami majd a jövő hét vége felé ismételtelen bekövetkezik, annak a megtermékenyülése - és megint jövök az időjárás kérdéskörrel -, nagyon sok minden, gondozás, öntözés, különböző vegyi beavatkozások, a fajták, az új telepítés, a régi telepítés, mind meghatározzák, de nem akarok ennek a részleteiben elveszni, pedig nagyon sokat tudnék erről önnel beszélni. Úgy gondolom, hogy ezeket az árakat nem szabad megképezni.

Az a versenyhelyzet, ami ma Magyarországon, a világban, Európában van, olyan nincs, egyetlenegy terméknek sincs meghatározott ára törvénybe foglalva: sem a tejnek, sem a gabonaféléknek, sem a húsnak, semminek nincs. Ezt mindig az adott kereslet-kínálati piac dönti el, és ez ezekben az ültetvényekben, ezeknél a növényeknél fokozottabban előjön. Ettől eltekintve pont a törvénynek az a lényege, hogy megpróbál olyan viszonyt találni ezzel a 60 százalékkal, amit Varga képviselő úr is kérdezett, hogy mi van,

a kicsik kiszorulhatnak? Én nagyon örülnék annak - ez egy olyan törvény, ami szerintem figyelemfelhívás is.

El kell indulni. Ezt évek óta mondjuk. El kell indulni a termelői szerveződéseknek, ugyanakkor a szerződéses fegyelem betartása és betartatása. Ezen az úton kell elindulni, mert azért megkérdezem én önöket, egy konzervipari növényt például, egy zöldborsót, egy zöldbabot, egy csemegekukoricát nincs ember ma, aki úgy veti el, hogy ne lenne neki meg a szerződése. És annak van is már egy ára januárban. A cukorrépa ugyanez. Tehát ilyen szempontból ha van egy szerződéses fegyelem, van emellett természetesen egy bizalmi kérdés is, akkor biztos vagyok benne, hogy ez a 60 százalék lehet később akár 70-80 százalék is, a 100 százalékot nem merném mondani, azt irreálisnak tartom, de hogy ezt meg lehet teremteni, még egyszer mondom: ez kölcsönösség. Ez a termelőnek is és a feldolgozónak is ugyanolyan kötelessége ezekben így gondolkodni szerintem.

Az ipari alma fogalma. A törvényben nincs ipari alma. Ez az én fogalmazásomban volt, lehet, hogy sértő volt valakinek, ezért akkor elnézést kérek, de a törvényben ipari alma fogalmazás nincs. *(Dr. Steinmetz Ádám: Az indokolásban van.)* Az indokolásban van, de a törvényben nincs ipari alma, ott alma és... *(Z. Kárpát Dániel: Az indokolás a törvény része. Ne közzéadjunk, persze, igaza van. - Az elnök csenget.)* A törvény része, persze. De a jogszabályban most nem szerepel, akkor inkább így mondom. *(Z. Kárpát Dániel: Elfogadjuk.)* A jogszabályban nem szerepel. Köszönöm. Ezt csak a pontosítás kedvéért.

A feldolgozóipar elmaradt. Sajnos, igen. Pont amit most a vidékfejlesztési programban a különböző feldolgozóipar, a hűtőipar fejlesztésére rendelkezésre álló források próbálják ezt a hiányt úgymond fedezni, úgymond pótolni. Itt megint a termelői összefogásban van a kormánzatnak szándéka, hogy megpróbál segíteni egy feldolgozó létesítésében, de ebben sem tudjuk kizárni azt, sőt egyértelműen a termelői hozzáállás szükséges ehhez. Csak úgy, állami céggként megépíteni egy ilyen feldolgozót vagy tartósító üzemet, meggyőződésem szerint nem szabad, csak a termelőkkel, a tulajdonjog gyakorlásával és a tulajdonosi szemlélet gyakorlásával lehet ezeket életképesként működtetni.

(22.10)

Földi László képviselőtársam, szerződések, teljesen egyértelmű, az írásbelisége meghatározó. Az előbb itt már a 60 százalékra utaltam Varga László képviselőtársamnak, és a szerződések kapcsolatában is elmondtam. Azt mondja, hogy az elmúlt kilenc év tapasztalata - épp az elmúlt kilenc év tapasztalata pont ez a hektikuság, amikor a termésmennyiség nagy, alacsony ár, kevés mennyiség, akkor van egy elfogadható ár. Ez különben, most mondjuk meg őszintén, szinte minden egyes mezőgazdasági terméknel igaz. Ha a világpiacon árat, trendeket nézzük, a gabonafélék tőzsdei jegyzését, a repceolaj vagy az egyéb növényi feldolgozott termékek tőzsdei jegyzése

ugyanígy mozog, csak itt ebben érzékenyebbek vagyunk, mivel nincs meg az a feldolgozó háttér, nincs meg az az ipari háttér ezen növényeknél, amelyeknél, úgy gondolom, hogy már valóban abban egyetértünk, hogy ezt régen meg kellett volna lépni, de ebben megint azt kell mondanom, hogy a termelői kezdeményezést tartom az egyik legfontosabbnak.

Hogy ez most tüneti kezelés vagy nem tüneti kezelés - szerintem nem tüneti kezelés, mert a tüneti kezelés az lett volna, ha 2018 őszén, szeptemberében léptük volna meg ezt a törvényt. Most ez a törvény 2019 nyaráról, őszéről szól, amikor, ugye előbb hivatkoztam arra, hogy még nem is tudjuk, hogy mi fog történni.

Úgyhogy köszönöm szépen Z. Kárpát Dániel felvetését, köszönöm, hogy egyetért a törvénnyel. Itt az alapvető élelmiszerek áremelkedésével kapcsolatban szintén azt kell elmondani, hogy miből van sok, miből volt kevés, mennyi termelt miből, én ilyen egyszerűen ezt a következtetést nem tudnám levonni, természetesen tapasztalom és tapasztaljuk, hogy az üzletekben bizonyos kertészeti termékek ára hogyan emelkedett. Ez főleg a hiány miatt van, és nemcsak Magyarországon, Európában is. A gyökérzöldségféléknek a rendkívül magas áremelkedése pont ebből fakad, és természetesen akkor, amikor az uborkáról, paradicsomról vagy paprikáról beszélünk, ott pedig inkább a kézimunkaerő díjának az emelése tapasztalható meg ezen termékekben.

A magyar márkás termékekre csak egy reakció van. Szeretnénk ezt a kört szűkíteni. Rendkívül sok különböző márkajelzés van, ami a termékeken megjelenik, nemcsak a kiváló áruk fóruma, ilyen fórum, ilyen termék, ilyen díj. Az Agrárminisztérium vezetése úgy gondolja, hogy szeretné ezeket nagymértékben egyszerűsíteni, átláthatóvá tenni. Ez majd valószínűleg az ősz folyamán ide fog kerülni a parlament elé, ezt inkább csak most megnyugtatóképpen mondtam képviselő úrnak, hogy ebben egy kis türelmet kérek. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Farkas Sándor államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőségünk.

Soron következik a **Nemzetközi Gyermekmentő Szolgálat Magyar Egyesület tevékenységével érintett egyes állami tulajdonú ingatlanok vagyonkezelésének rendezéséről** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A Harrach Péter és Nacsa Lőrinc KDNP-s képviselők által benyújtott előterjesztés T/5166. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Harrach Péter frakcióvezető úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének, 30 perces időkeretben.

HARRACH PÉTER (KDNP), a napirendi pont előadója: Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A törvényjavaslat lehetőséget ad arra, hogy néhány mondattal bemutassam a Nemzetközi Gyermekmentő

Szolgáltatást, annak tevékenységét, ezen belül a lovasterápiás szolgáltatását, illetve a vagyonkezelés rendezéséről szóló törvényjavaslatnak azt a célját, hogy eddigi tevékenységét tovább tudja folytatni.

A Nemzetközi Gyermekmentő Szolgálat gyökerei 1989-ig nyúlnak vissza, amikor az erdélyi csengődi árvaház meglátogatása történt, és ott látták az alapítók, hogy milyen helyzet uralkodik, éhező, nyomorgó, beteg gyermekeket gondoztak ott. Először Hannoverben a Nemzetközi Gyermekmentő Szolgálat jött létre, majd egy fél év múlva a magyar egyesület is. A magyar egyesület védnökei között találjuk a magyar köztársasági elnököt, illetve három volt köztársasági elnököt, Heinz Fischer osztrák, Horst Köhler német és Sólyom László volt magyar köztársasági elnököt. Az elnökségben pedig több politikai és világnézeti oldal képviselői vesznek részt, ez biztosítja azt a semleges tevékenységet, amit az egyesület folytat. Célja a fizikailag, értelmileg sérült, szociálisan hátrányos helyzetű gyermekek részére orvosi segítségnyújtás, illetve az életkörülményeik javítása. 12 program keretében valósítja meg az egyesület ezt a célkitűzését.

Ki kell emelnünk az egészségügyi programot, amelynek keretében nagyrészt erdélyi és kárpátaljai gyermekeknek nyújt orvosi és itteni kórházi kezelést, többek között műtétek költségeit fedezi, illetve az elhanyagolt egészségi állapotban szenvedő gyermekek kivizsgálásának költségeit is. Orvosi rendelőt is működtet az egyesület, gyermekneurológiai és gyermekgyógyászati szakrendelést. Ennek a tevékenységnek a keretében valósul meg a lovasterápiás foglalkozás is, amely a főtí Lovasterápiás és Oktató Központban történik. Itt gyógypedagógiai lovaglás, lovas torna, hipoterápia és pszichológiai lovasterápia folyik.

Azt is meg kell említenem - ha már számokat is kell mondani -, hogy az elmúlt évben a foglalkozások száma meghaladta a háromezret, sok olyan gyermek, aki visszatérő vendége, és talán még azt is mondhatjuk, hogy élvezője ezeknek a foglalkozásoknak, hiszen itt azok a fogyatékkal élő, autista, viselkedészavaros gyerekek vesznek részt, akiknek az állatokkal való kapcsolat élményt is jelent.

Húsz éve folyik Fótton ez a tevékenység, a főtí kastélypark egy félreeső részében, amit régebben személtérakónak is használtak, és az egyesület hozta helyre ezt a területet. Mindez érintkezik a főtí gyermekvárossal, de nem része annak, hanem szomszédja.

Meg kell említenünk, hogy a képzési és továbbképzési program keretében létrehozta, közreműködésével, támogatásával jött létre a Magyar Lovasterápia Szövetség, amelynek keretében elméleti és gyakorlati képzést végeznek lovasterápiás szakemberek számára.

Az egyesület más szervezeteknek is szívesen nyújt segítséget, illetve együttműködést. Ennek keretében több nyugat-európai szervezet segélyszállítmányához teremtettek megfelelő kapcsolatot, kórházak, gyermekotthonok átépítésének, átszervezésének a terveit, illetve logisztikai háttérét teremtették meg. Különböző rendezvények szervezésében is részt vesz az egyesület. Említhetjük minden évben a gyermekek

világnapján a Parlament Felsőházi termében rendezett eseményt, vagy az országgházi gyermekkarácsonyt, ahol 800 hátrányos helyzetű gyermek vesz részt. De a városligeti gyermeknapit eseményt és sok minden mást is említhetnénk.

Végül a törvényjavaslatról annyit hadd mondjak, hogy célja az eddig is használt ingatlanok tekintetében a rendezetlen használati viszonyok megfelelő tisztázása, az állami tulajdonú ingatlanok jogviszonyainak hosszú távú rendezése.

(22.20)

A Nemzeti Vagyonkezelőtől és a Nemzeti Földalapkezelőtől kapott állami területeket használatba kapta, és ez a kezelői jog már hosszú évekkel ezelőtt bejegyzésre került a telekkönyvbe. Most azért került újból elő a kezelői jog kérdése, mert a megváltozott törvényi háttér miatt ezeket a szerződéseket meg kell újítani.

Az egyesület vagyonkezelővé való kijelölése a törvényjavaslat mellékletében felsorolt ingatlanok vonatkozásában a nemzeti vagyonról szóló törvény szerint történik. Az ellátott vagyonkezelési tevékenység mint közfeladat indokolja a vagyonkezelés gyakorlásának teljes körű ingyenességét.

Meg kell említenem még a törvénytervezettel kapcsolatban, hogy a 7. § biztosítja, hogy az egyesület a vagyonkezelésébe kerülő ingatlanokon beruházásokat, felújításokat végezhesen.

Összefoglalóan megállapíthatjuk, hogy a javaslat biztosítani kívánja, hogy az egyesület a professzionális módon végzett, terápiás feladatait kiszámítható, rendezett feltételek között tudja végezni és beruházásokkal magasabb szintre emelni azt. Az egyesület nyilatkozata szerint ezt a tevékenységet úgy kívánják folytatni, hogy közben senkinek az érdekét nem sértik. Azok a területek, amiket húsz éve használ az egyesület, most a megújítandó szerződés kapcsán újabb húsz évre adnak lehetőséget ennek a gyermekek számára fontos tevékenységnek a folytatására. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypartok sorában.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Harrach Péter frakcióvezető úr. Megkérdezem, hogy a kormány nevében kíván-e felszólalni államtitkár úr. *(Jelzésre:)* Jelzi, hogy igen. Fónagy János államtitkára a szó.

DR. FÓNAGY JÁNOS, a Miniszterelnöki Kormányiroda államtitkára: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A kormány elkötelezett abban, hogy a fogyatékkal élő és beteg gyermekek számára preventív, hiánypótló egészségfejlesztő szolgáltatást biztosítson. Célunk, hogy elősegítsük a fiatalok egészségi állapotának javulását, a befogadás és integráció erősítésével pedig későbbi önálló életvitelük kialakítását. Az egészségfejlesztő ellátások közé tartozik a lovasterápia is, amely a hozzá kapcsolódó, egyéb kiegészítő terápiákkal együtt a fogyatékkal élő gyermekek és felnőttek közel 70-80 százalékának javasolható.

Az ennek biztosítása érdekében Harrach Péter képviselőtársam által benyújtott, a Nemzetközi Gyermekmentő Szolgálat Magyar Egyesület tevékenységével érintett egyes állami tulajdonú ingatlanok vagyonezésének rendezéséről szóló T/5166. számú törvényjavaslatban megfogalmazott célokkal egyetértünk.

Tisztelt Országgyűlés! Mint ahogy az előterjesztő felvezetőjében volt róla szó, a Nemzetközi Gyermekmentő Szolgálat Magyar Egyesület 1990-től nyújt segítséget számos szakmai program keretében többek között fogyatékos vagy sérült gyerekeket nevelő család- és gyermekintézmények részére az általa biztosított lovasterápiás fejlesztési lehetőséggel. Az egyesület a lovasterápiás központ alapjait már 2001-ben megteremtette Fóton. Az épületek felújítása és a központ fejlesztése jelenleg is zajlik, amelyre a kormány 2017-ben jelentős anyagi támogatást is biztosított.

Az egyesület egyébként 2007 óta - ismétlem, 2007 óta - rendelkezik vagyonezési szerződéssel a javaslatban is szereplő, Fót külterületén a 0242 és 0204/1 helyrajzi számú ingatlanok tekintetében, amelyet még a Nemzeti Földalapkezelő Szervezet kötött a magyar állam képviselőjében eljárva. Szeretném megemlíteni, hogy a törvény erre a két helyrajzi számra vonatkozik, más helyrajzi szám tekintetében törvényi rendezésre nincs szükség.

A nemzeti vagyonnról szóló törvénynek a vagyonezési lehetséges személyére vonatkozó korlátozó rendelkezése, illetve a Nemzeti Földalapról szóló törvény állami földterület vagyonezésére vonatkozó szabályai nem tették lehetővé a vagyonezési szerződés érdemi módosítását. A jelen javaslat ugyanakkor igazodik ahhoz a kormányzati elképzeléshez, miszerint törvényi kijelöléssel kerüljön sor az érintett földrészek vagyonezési helyzetének rendezésére, ezáltal a vagyonezési jogviszony a hatályos jogszabályi előírásoknak megfelelően megújítható, és a közfeladat-ellátásra tekintettel akár térítésmentessé is alakítható.

Jelen törvényjavaslat alapján mind a korábban vagyonezésbe adott, mind a már megindult fejlesztéshez szükséges, további állami tulajdonú földterületek vagyonezési céljára hús év időtartamra az egyesület törvényi úton kerül kijelölésre, amennyiben a tisztelt Ház a javaslatot elfogadja.

A javaslat alapján a fejlesztési célok hatékony és zökkenőmentes megvalósítása érdekében a beruházásokhoz nem kell külön tulajdonosi hozzájárulást kezdeményezni. További javasolt könnyítés, hogy a vagyonezési saját maga is értékesítheti a beruházás során a bontásból keletkező, értékkel bíró anyagokat azaz, hogy az így nyert bevételt fejlesztési célokra használhatja fel. A vagyonezési jogviszony ilyen módon történő szabályozásával nemcsak az egyesület célja valósul meg, hanem az állam is jelentős vagyonnövekményre számíthat, hiszen a fejlesztés során az egyesület által létrehozott, államivagyon-gyarapító, érték-növelő beruházásokat az államnak nem kell megtérítenie.

Tisztelt Ház! Közfeladat hatékony ellátásában az állam és az önkormányzatok mellett szerepet vállaló civil szektor támogatását szolgálja a Nemzetközi

Gyermekmentő Szolgálat Magyar Egyesület tevékenységével érintett egyes állami tulajdonú ingatlanok vagyonezésének rendezéséről szóló törvényjavaslat is. Ezért kérem képviselőtársaimat, hogy a törvényjavaslatot megvitatni, esetleg jobbító szándékú észrevételeiket megtenni szíveskedjenek. Köszönöm a figyelmüket. Elnök úr, köszönöm a lehetőséget. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Fónagy János államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Elsőként megadom a szót Hadházy Sándor képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

HADHÁZY SÁNDOR, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Az előterjesztő Harrach Péter frakcióvezető úr nagyon pontosan, szemléletesen mutatta be ennek az egyesületnek, ennek a civil szervezetnek a létrejöttét, a tevékenységét, a céljait, a működését. Nem kívánom ezt kiegészíteni, hiszen ez egy nagyon pontos helyzetkép volt.

Szeretném ideidézni a régi emlékeimet, amikor még megyei önkormányzati képviselő voltam, és látogatást tettünk ebbe az intézménybe akkor, amikor még ez az egész lovasterápiaprogram elkezdődött, és teljesen újdonságként mutatták be nekünk. Megmondom őszintén, először kicsit kétkedve fogadtam ezt az információt, ezt a hírt, hogy vajon milyen pluszt adhat ez a lovasterápiaprogram a gyermekek, illetve a szülők számára, de én még emlékszem azokra az arcokra, azokra a szemekre, amiket ott láttam, akik részt vettek ebben a programban. Számomra ez maradandó kép volt, ma is emlékszem rá, és rendkívüli benyomást tett rám. Meggyőződésem, hogy valóban egy közszolgálat, ami ott folyik, egy nagyon megdöntött, megfontolt, jól megvalósított tevékenység.

(22.30)

Annak érdekében, hogy ez az egyesület a sérült, rászoruló gyermekek lovaglását, lovasterápiás kezelését kiszámítható feltételek között tudja folytatni és beruházásokkal magasabb szintre tudja emelni, elengedhetetlenül szükséges a fent említett tevékenységre igénybe vehető állami tulajdonú ingatlanok jogviszonyainak hosszú, hosszabb távú rendezése. Ebben az összefüggésben a javaslatban szereplő állami tulajdonú ingatlanok vagyonezési jogának az egyesület részére történő biztosítása az a megoldás, amely a gyermekek egészséges fejlődését szolgáló tevékenységét a leghatékonyabban segíti. A javaslat ezt kívánja biztosítani a vagyonezési jog törvény erejével történő, hús évre szóló biztosításával a javaslat mellékletében felsorolt ingatlanok vonatkozásában.

A vagyonezéssel érintett ingatlanokhoz kapcsolódó közfeladat nem más, mint a hátrányos helyzetű, beteg, illetve sérült gyermekek fejlesztésével, kezelésével, nevelésével és integrációjával, gyermekek oktatásával, táboroztatásával, környezetvédelmi szemléletformálásával, valamint a hazai lovassport és

lovas parasport fejlesztésével összefüggő állami feladatok ellátásában való közreműködés. A javaslat a fenti cél megvalósítása érdekében úgy módosítja a Nemzeti Földalapról szóló 2010. évi LXXXVII. számú törvényt, hogy a Nemzeti Földalapba tartozó földrészlet vagyonkezelésbe adását külön törvény elrendelheti az abban meghatározott szervezet részére. Az említett módosítás indokolt a törvényjavaslat által érintett cél megvalósítása érdekében, mivel a jelenleg hatályos szabályok szerint a Nemzeti Földalapba tartozó földrészlet hasznosítására csak a Nemzeti Földalapról szóló törvény szabályai irányadók, amelyek értelmében az érintett földrészletek hasznosítására a földbirtok-politikai irányelvek mentén kerülhet sor.

Tisztelt Képviselőtársaim! A törvényjavaslat az ingatlanok korlátozásmentes használatát is biztosítja. Az ingatlanok 2020. szeptember 1-ig nem terhelhetők meg, és azokon a vagyonkezelőn kívül más szervezet vagy személy jogot nem szerezhethet, a javaslat ugyanis kimondja az ezzel ellentétes szerződések semmisségét. Az ingatlanokon a vagyonkezelőtől eltérő személy vagy szervezet számára a használat jogát biztosító szerződések a törvény hatálybalépésének időpontjában, 2020. augusztus 31-i hatállyal e törvény erejénél fogva külön jogcselekmény nélkül megszűnnek.

Tisztelt Képviselőtársaim! A törvényjavaslat által megfogalmazott cél nemes, ezért a Fidesz-KDNP-frakció teljes támogatását élvez. Annak érdekében, hogy az egyesület megfelelő színvonalon folytathassa jelentőségeltjes munkáját, kérem, támogassák önök is az előterjesztést.

Köszönöm figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, Hadházy Sándor képviselő úr. Most megadom a szót Rig Lajos képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

RIG LAJOS, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Urak és Előterjesztő Úr! Én sajnálom, hogy ilyen későre került ez a nagyon fontos és a nap második legfontosabb kérdése. Ha azok az emberek, akik csak így bulvárszempontról nézik a mai parlamenti közvetítést, és átfutják azokat a jogszabály-módosításokat, amelyek ma itt napirenden voltak, akkor, ha megnézik az előterjesztés szövegét, Nemzetközi Gyermekmentő Szolgálat, még át is siklik rajta, mert egy ingatlanátadásról van szó. De ez nem a rehospitális ellátásban részt vevő Országos Mentőszolgálat egyik ágazata. Majd, ha annyira fanatikus, és megpróbálja még jobban belevájni magát ebbe a törvénytervezetbe, akkor kiderül, hogy ez egy olyan egyesület, amely rászorult, éhező gyermekeknek próbál segítséget nyújtani akár határainkon belül, akár határainkon túl, és természetesen ez támogatható, és minden egyes állampolgár ezzel egyet is ért.

Ahogy a felvezetőben is elmondták, maga a szervezet lovasterápiával és gyógypedagógiával foglalkozik. Nem ez az egyetlen ilyen szervezet itt Magyarországon, nagyon sok szervezet foglalkozik hasonló tevékenységgel, köztük van - ha Veszprém megyét

nézzük - Tótvázsonyban, vagy ha átmegyünk más megyébe, ott van Kertán, ahol az Értelmi Fogyatékosokkal Élők Országos Szövetsége minden egyes évben tart olyan gyógypedagógiai képzéseket rászorulóknak, amely, én azt gondolom, hogy az ő mindennapjaikat megkönnyítheti.

Viszont, ha jobban megnézzük azt az előterjesztést és az időpontját is, akkor elkezdhetünk gondolkodni pár dolgon. Amikor én először kezembe vettem ezt az előterjesztést, három fő gondolatot írtam fel: miért most, miért itt és miért pont önök? Választ is várok majd rá, főleg az előterjesztőtől, aki nagyon szépen elmondta azt, hogy mikor kezdődött ez az egész alapítvány, teljesen politikamentes, többfajta politikai pártból megtalálhatók az alapítvány elnökségi és alelnöki tagjai. Elfelejtette önmagát is bemutatni alelnökként és Kövér Lászlót elnökként. Ha felmegyünk az egyesület honlapjára, és megnézzük azt a bevezetőt, és itt felolvasom: „Ügyelünk arra, hogy a Szolgálat politikai, vallási és nemzetiségi kérdésekben semleges és független legyen.” Már az hazugság, amit írtak, hiszen politikusok vannak az elnökségben, amelyből még nem lehet probléma. És, Nacsá képviselő úr, jegyzeteljen, mert lesz egy nagyon fontos kérdésem, ami ezt az előterjesztést teljes mértékig hitelteleníti. Azt gondolom, ha politikusok vannak benne, akkor érdemes megnézni ennek az egyesületnek a tevékenységét, azokat a befolyó összegeket, amelyek az elmúlt években az egyesület számlájára érkeztek, meg kell nézni azt a környezetet, azokat az ingatlanokat, amit ők most tulajdonba akarnak venni.

Ha a törvénytervezet szövegéhez ragaszkodunk, azért különbséget kell tenni a bejegyzett vagyonkezelő és a vagyonkezelő között: 2020, a Nemzetközi Gyermekmentő Szolgálat Magyar Egyesület és jelen pillanatban 2020. augusztus 31-éig a Károlyi István Gyermekközpont. Az ingatlanok 2020. szeptember 1-ig nem terhelhetők meg, és mi lesz utána? - ez az első kérdésem.

Viszont, ha visszatérünk azokra az összegekre, és a támogatók körét megnézzük az éves beszámolóknál, akkor nagyon könnyű kideríteni azt, hogy miről is van itt nagyjából szó. A támogatók között van a Magyar Kereskedelmi Bank, Nemzeti Bank, Szerencsejáték Zrt., OTP, Külügyminisztérium, Miniszterelnökség, EMMI másfél milliárdos támogatással, amelyből egy lovas istállót újítottak fel és a kiszolgáló helyiségeket.

Viszont ha végignézzük, mondjuk, 2010-től az éves beszámolókat, akkor jelzem alelnök úrnak is, ha ráhatása van, akkor kérje meg az egyesületet vagy azt a személyt, aki jogosult ezeknek a beszámolóknak a benyújtására, hogy 2013-as évre - és most jegyzeteljen, Nacsá képviselő úr, mert ez egy nagyon fontos momentum lesz - nem nyújtottak be beszámolót, amit 2014. május 31-éig meg kellett volna tenni, jogi kötelességük lett volna. Amikor mi itt a parlamentben választások után esküt teszünk, a szöveg az, hogy országgyűlési képviselőként esküszöm, hogy Magyarország törvényeihez hű leszek, annak jogszabályait megtartom és másokkal is megtartatom. Az előterjesztés, ami célt szolgálna, az nemes, de addig, amíg ez az egyesület Magyarország jogszabályait nem tartja

meg, addig ilyen előterjesztést ide nem lehet hozni véleményem szerint. Ha önök másként gondolják, akkor fejtsek ki, hogy mi lehet az az ok, ami miatt 2013-as évre jogszabályban előírt kötelezettségüknek nem tettek eleget. És most ez a jogszabályról szól.

(22.40)

Ha átmegyünk a bulvárrészére, azért azt önök is tudják és tagadhatatlan, hogy ez a dolog nem most kezdődött, ezt már 2015-ben megpróbálták, de akkor a fideszes többségű önkormányzat belviták folyamán nem tudta véghez vinni. Most megpróbálják egy ilyen jótékonsági burokba burkolni úgy, hogy egyértelmű az, hogy a jogszabályt nem tartja be ez az egyesület, és önök ehhez kérik a mi támogatásunkat úgy, még egyszer mondom és kihangsúlyozom, hogy egy nemes dolgot kellene ónekkik csinálni ma Magyarországon, legyen az akár lovasterápia, akár mondjuk, kutyaterápia. Itt meg kell hogy említsük, mondjuk, a Dr. Rexet, aki kiválóan alkalmazza ezt a terápiát mentálisan sérült gyermekeknél, és az ő tevékenységüket ekkora mértékben, ekkora összegekkel nem támogatják.

És van még egy kérdés, ez a 2017. évre vonatkozik. A 785 millió forint értékpapír mi célt szolgál? Biztos, hogy erről tudomásuk van, főleg az előterjesztőnek. Illetve, ha megnézzük a 2017. évi beszámolót, 18 nonprofit szervezetet támogattak 234 millió forintból; ez is egy kérdés, és szeretnénk rá korrekt és konkrét válaszokat kapni.

De a legfontosabb az - és azt gondolom, hogy ezen a kérdésen nem is lehet átsiklani, és nem mehetünk tovább úgy, hogy erre választ nem kapunk -, hogy önök, mi mint jogalkotók, ha tényleg az eszközövegünket felidézzük, arra esküdtünk fel, hogy megtartunk és betartatunk minden jogszabályt. Hogy fordulhat elő az, hogy a 2013. évre nem adott be beszámolót? Ha erre a kérdésre tudnak válaszolni, akkor továbbmehetünk ebben a kérdésben, de amíg erre nincsen válasz, azt gondolom, hogy ezt az előterjesztést a napirendi pontok közül ki kell vennünk. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Rig Lajos képviselő úr. Most megadom a szót Varju László képviselő úrnak, Demokratikus Koalíció.

VARJU LÁSZLÓ, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! Önmagában az, hogy idekerült valamilyen formában ennek az ingatlanok a sorsa, igazából nem meglepő, mert 2015-ben magam is ott voltam azon az első vagy az akkor éppen esedékes tiltakozáson, amikor felmerült, hogy a gyerekek helyett önök valami mást terveznek vele. Az egész homályban maradt, de gyakorlatilag egy ilyen lehetetlen helyzetet mutatott, amiben sokan nem akartak részt venni, és sokan tiltakoztak is ellene ott helyben.

Tulajdonképpen úgy tűnik, hogy akkor mára megérett a helyzet, és önök úgy döntöttek, hogy ezt az ingatlant a korábbi céljaitól eltérítik, és valami másként fogják majd használni.

Várható volt, hogy megjelennek ott, mindamelllett, hogy számos kérdés vetődik fel. Mindaddig, amíg ezeket önöknek nem sikerül tisztázni, azt hiszem, bármilyen indoklást is tesznek mellé, ez az előterjesztés nem támogatható. Önmagában már az is árulkodó nekem, hogy egyéni képviselőként adták be egyébként ezt a módosító indítványt. Önmagában én nem hiszem - nyilvánvaló cél az egyeztetések elkerülése, önök most így ilyen módon ezeket el akarják kerülni, éppen ezért azt gondolom, hogy ezt így elfogadni nem is lehet.

A javaslat 3. §-a állami feladattá nyilvánítja a hazai lovassport és a lovas-parasport fejlesztését a hátrányos helyzetű, illetve a sérült gyermekek ellátása mellett. Nyilvánvalóan ez a jogcím arra, hogy felmentést adjon minden olyan kötelezettség alól, amelyet egyébként az állami vagyronról szóló törvény előír. A közfeladattá minősítés feltehetően maga után vonja az összes beruházás kiemelt beruházássá minősítését, és ily módon kivonják a közbeszerzést minden egyéb hatósági eljárás alól. Megtalálták ennek a módját, vagy legalábbis ebben a formában tervezik ezt megcsinálni.

A törvényjavaslatban semmilyen utalás nincs arra egyébként, hogy a hátrányos helyzetű és a sérült gyerekek részére milyen ellenszolgáltatás mellett nyílik majd lehetőség a létesítmény használatára. Állami feladatként nyilvánvalóan meg kellett volna jeleníteni ebben a törvényben azt az elvárást, hogy a köznevelésről szóló törvény rendelkezéseinek alkalmazásával szakértői és rehabilitációs bizottságok jogosultak beutalni szakértői véleményekben ide ezeket a gyerekeket, minden ellenszolgáltatás-fizetési kötelezettség nélkül.

Az is látszik, hogy a 4. §-ban durván megsértik a polgári törvénykönyv rendelkezéseit, amikor a törvény erejénél fogva megszüntetik a különböző bérleti, vagyonkezelői, haszonbérleti jogosítványokat, és ezzel tulajdonképpen szabad utat engednek, és megszerzik a későbbi időszak használati lehetőségeit.

A törvényjavaslat 7. §-ának (2) bekezdésében korlátlan rendelkezési jogot biztosít az egyesületnek mint vagyonkezelőnek, mivel nincs szükség az állam képviselőjében tulajdonosi jogának gyakorlásában eljáró szervezetnek, illetve a miniszternek semmilyen engedélyére, jóváhagyására nem lesz szükség. Így a 7. § (3) bekezdésében az állam lemond, ahogy itt említették is, a bontásból származó bevételről, amelynek összege egyébként nem is ismert, ahogy az államtitkár úr is mondta.

Kiemelt figyelmet érdemel a törvényjavaslat 10. §-a is, amely ismételten jogcímet teremt ahhoz, hogy a magyar állam tulajdonában lévő vagyontárgyakat magánkézbe adják, ráadásul ezt a rendelkezést a törvényjavaslat sarkalatosnak minősíti, tehát önök ezt minden körülmények között biztonságba akarják helyezni.

Amit eddig tudunk róla, már önmagában az is olyan helyzetet teremt, hogy sajnálom, hogy egy jó elképzelést, egy nemes célt önök úgy vettek a nevükre, hogy egyébként ezzel lényegében az állami egyeztetési mechanizmusból mindezt kizárják. Kérdéses, hogy

nem azért kell-e menniük a gyerekeknek, hogy a Nemzetközi Gyermekmentő Szolgálat kapjon újabb területeket, és önöknek ez legyen a megoldásuk. Természetesen önök, akik ehhez a nevüket adják, és láthatóan többen vállalnak ebben szerepet és felelősséget, tisztelt képviselő úr, azt hiszem, tévedtek akkor, amikor ezt ebben a formában benyújtották a parlament elé. Tegyük meg ezt a rendes menetben, és csinálják úgy, hogy az emberek bizalma megmaradhaszon abban, hogy amit ez az egyesület csinál, az egyébként valóban az lesz a jövőben is, és nem pedig csak egy olyan paravánnak használják őket, amiben mindenki és mindannyian önök jól járnak, majd a végén pedig rácsodálkozunk arra, hogy mindennek az a következménye, hogyan magánosították azt az ingatlant, amelyet egészen más célra rendeltettek valamikor. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps az ellenzék soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Varju László képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk.

Most az elsőként jelentkezett független képviselő szólal fel. Megadom a szót Szél Bernadett képviselő asszonynak.

DR. SZÉL BERNADETT (független): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Magam is nagyon sajnálom, hogy éjjel 11 óra van, és ezt a törvényjavaslatot egy ilyen lehetetlen időpontban vitatjuk meg, hiszen azt gondolom, a nyilvánosság korlátozása ilyenkor elkerülhetetlen, ugyanis a választópolgárok jelentős része éppen alszik ebben az országban, és nem az Országgyűlés munkáját követi, holott én azt gondolom, úgy a kormánypárti felszólalások, mint az ellenzéki felszólalások nagyon tanulságosak, és azt gondolom, a vita egésze nagyon fontos. Tényleg sajnálom, hogy egy ilyen fontos előterjesztést egy ilyen lehetetlen órában beszélünk meg. Nyilván itt vagyok, tehát nekem ezzel kapcsolatban a munkaidőm kitar az éjszakáig, nincs ezzel a részével probléma, csak az a probléma, hogy a választópolgárok nem tudják közvetlenül figyelni a munkánkat, hiszen, még egyszer mondom, éjjel 11 óra van. Örülnék neki, ha jobban tudnánk igazodni a választópolgárok bioritmusához, és ezáltal lehetővé tennék azt, hogy kövessék a munkánkat.

(22.50)

Már csak azért is, mert ez az egész törvényjavaslat valóban nagyon tanulságos. Én a lovasterápia fontosságát nem vitatom. Önök pontosan tudják, és azt gondolom, a munkámon is látszik, hogy a gyermekek és kiváltképpen a rászoruló gyermekek vonatkozásában az elköteleződésem maradéktalan, teljes és megingathatatlan. Viszont pontosan ezért szeretném ezt az egész törvényjavaslatot egy másik oldalról megvizsgálni, méghozzá a Gyermekmentő Szolgálat szomszédságában élő fóti gyermekközpont szemszögéből.

Nacsa képviselőtársammal a Gazdasági bizottságban elkezdtünk egy vitát, amit sajnálatos módon ügyrendi okokból nem tudtunk befejezni, mert nem kaptam szót elégszer, és nem tudtuk megvitatni azt, hogy a különböző telekkönyvi kivonatok mit tartalmaznak. De a bizottsági ülés után beszéltem magával a Gyermekmentő Szolgálattal, elmentem a földhivatalba, illetve elmentem a helyszínre is, és utánanézttem annak, hogy vajon a fóti gyermekközpont területe csökken-e a törvényjavaslat kapcsán. Sajnos arra a következtetésre kellett jutnom, hogy csökken. Szeretnék ezekről a konkrétumokról beszélni. Örültem volna, ha ezt a bizottságban el tudjuk rendezni, de azt gondolom, hogy itt a plenáris ülésen sem késő.

Van a törvényjavaslatban három belterületi ingatlan, és abból kettő jelenleg a fóti gyermekközpont részét képezi, és ezt aktívan használják is. A 1563-as számú egy kis kertrész egy romos épülettel. Ráadásul ezt most a gyermekmentők használják is. Nem erre kívánok koncentrálni.

Van egy másik terület, a 1565/4 helyrajzi számú, amelyen hét olyan családi ház található, amelyben a gyermekközpont jelenlegi, illetve korábbi, jelenleg nyugdíjas munkatársai élnek a családjukkal együtt. Egy meghitt lakókörnyezetet képzeljenek el kis konyhakertekkel. Plusz szintén itt van a specis gyermekek terápiás kertészete is. Itt van egy üvegház, amit ráadásul felújítottak, és van egy füves rét, ahonnan információim szerint a specis gyermekek terápiás céllal tartott bárányainak az etetését oldják meg. Mondom ezt úgy, hogy a terepbejárásom módomból volt arra, hogy az ott élő fóti dolgozókkal konzultáljak.

S hogy ne csak elképzelnünk kelljen azt, hogy hogy néz ki ez a terület, amit önök lecsatolnának a fóti gyermekközponttól, el is hoztam és meg is szeretném mutatni, hogy ezek a családi házak egészen konkrétan így néznek ki. *(A4-es lapokon felmutatja a fényképeket.)* Itt láthatók. Azt gondolom, önök is világosan látják, hogy itt családok élnek, ezek használatban lévő területek. S szeretném még megmutatni azt az üvegházat is, amely a most a fóti gyermekközpontban élő specis gyermekek terápiás célú fejlesztését szolgálja. Meg itt van egy másik családi ház is. Ezzel csak azt kívántam illusztrálni, hogy aktívan használt területet csatolnának le a fóti gyermekközponttól, és adnák át a gyermekmentő szolgálatnak.

Kérdezem, hogy mi lesz az itt élő emberekkel. Szeretném, ha Harrach frakcióvezető úr és Nacsa képviselőtársam válaszolna erre a kérdésre. Mert itt dolgozók élnek, nyugdíjas emberek élnek a családjukkal. Mi lesz az ő sorsuk? Mi lesz az ő lakhatásukkal? *(Harrach Péter: Maradnak ott!)* Elnézést, frakcióvezető úr, ezt nem tudom elfogadni, szeretném, ha ezt gombnyomás után elmondaná.

Szintén szeretném kérdezni, hogy mi lesz a terápiás kertészettel. Ezt is szeretném pontosan tudni, és szeretném, ha innen a magyar parlamentből jönne egy világos közlés arra vonatkozóan, hogy mire készüljenek az ott dolgozó emberek. Örömmel látom, hogy Nacsa képviselőtársam konzultál a frakcióvezető úrral, akkor remélem, választ kapunk erre a kérdésre.

Már csak azért is, mert legutoljára én 2017. szeptember 18-án kaptam ebben a tárgyban levelet Rétvári Bence államtitkár úrtól, de nem kaptam egzakt választ. Azt remélem, hogy ebből az éjjeli vitából úgy megyünk haza, hogy pontosan megtudjuk, hogy az itt élő dolgozókkal mi lesz a helyzet, mi lesz az ő sorsuk.

S még egyszer mondom, a bizottságban Nacsa Lőrinc képviselőtársam valótlanul állította, hogy a gyermekközpontból nem csatolnak el területet. Aktívan használt terület kerülne át a Gyermekmentő Szolgálathoz, és itt nyitott kérdések vannak, emberek sorsa nyitott.

Jobbikos képviselőtársaim felvetése, hogy a hiányzó 2013-as beszámoló az egyesület vonatkozásában hol van, ez valóban egy fontos és kardinális kérdés. Még itt a szünetben beszéltünk jobbikos kollégáimmal, és detektálták azt, hogy az alapítványnak is hiányzik a beszámolója. Úgyhogy ha volnának olyan kedvesek és reflektálnának a kérdéseinkre, akkor legyenek kedvesek, azt is fejtsek ki, hogy akkor úgy az egyesületnek, mint az alapítványnak a beszámolója a 2013-as évről hol lehet fel.

En most itt befejezem. Lehet, hogy még élni fogok a kétperces lehetőséggel, ami van, vagy további felszólalással, mert amit a bizottsági ülésen nem tudtunk maradéktalanul megbeszélni, azt szeretném, hogy itt a plenáris ülésen tisztázni tudjuk, már csak azért is, mert, még egyszer mondom, a bizottsági ülésen önök azt mondták, hogy nem csatolnak le a fői gyermekközpontból területet. Sajnos igen, aktívan használt terület kerülne át. S erre bizonyítékaim vannak, a földhivatalban voltam, a helyszínen voltam terrepbejáráson. Azt gondolom, hogy ennél alaposabban nem lehet utánanézni.

Köszönettel várom a válaszaikat. *(Taps az LMP és a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Most a további képviselői felszólalások következnek. Következnének, de nem látok jelentkezőt. *(Rig Lajos jelentkezik.)* Megadom a szót Rig Lajos képviselő úrnak, Jobbik.

RIG LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Ahogy elnök úr is mondja, várnánk a következő felszólalókat, és a kérdéseinkre szeretnénk választ kapni. Az alapítvány 2013. évi beszámolója, illetve az egyesület 2013. évi beszámolója. Nem tudják, hogy ez hol van, nem létezik, tehát a világűrben sincs, még a Csillagkapun túl sem. Akkor egyetlenegy kérdésre szeretnénk választ kapni, hogy ez önök szerint jogilag rendben van-e.

Ha más felszólalásban nem is, csak egy kétperces időkeretben tájékoztassanak minket arról, hogy mi az önök véleménye a jogsértésről. Önök szerint jogszerű-e az, hogy egy egyesület vagy egy alapítvány a számviteli törvény passzusainak és jogszabályainak nem tesz eleget, a 2013. évre nem készíti beszámolót, azt nem láthatjuk, illetve az alapítvány sem tette meg, és önök most egy olyan jogszabály-módosítást és előterjesztést terjesztettek elénk és várják a mi támogatásunkat, aki nem tartja be a jogszabályt?

Azt gondolom, sőt másképp fogalmazok: kérdem az előterjesztőt és az itt maradt KDNP-s, illetve fideszes képviselőket, vagy akár miniszter urat is, akit itt köszönhetünk a körünkben, vagy államtitkár urat, hogy erről mi a véleménye. Ön szerint ez jogszerű? *(Dr. Fónagy János: Igen.)* Jogszerű, bólogat. Jogszerű. Nagyszerű. Ha ön így gondolja, akkor rosszul értelmezte azt az esküt, amit ön is letett, és azt gondolom, hogy a szíve is azt diktálja, hogy a jogszabályokat meg kell és be kell tartani.

Feltettem olyan kérdést, és lehet, hogy azért nem válaszolnak rá, mert most miért válaszoljanak, elmondja, és utána majd mindenki elfelejti. De nem lesz elfelejtve. Egy jó célt egy ilyen mocskos köntösbe csomagolni kereszténydemokratáknak nem igazán illik. Feleségem az Értelmi Fogyatékkal Élők Országos Szövetségénél dolgozott éveken keresztül, értelmi fogyatékos és mentálisan sérült gyermekekkel foglalkozott. Azt a szakmaiságot, amit az Értelmi Fogyatékkal Élők Országos Szövetsége az elmúlt időszakban végzett, önök most megpróbálják egy ilyen jogszabállyal úgymond egy pénzmosodává tenni. Feltettem olyan kérdéseket, amikre nem kaptam választ. Akkor teszek fel még párat, hátha megjön a kedvük.

Ha újfent megnézzük a 2017. évi beszámolót, ami meglelhető, a 2013-assal ellentétben, ott van olyan, hogy személyi ráfordítás, ha jól mondom, 140 millió forint értékben. Ha megnézzük a részletező adatokat, 61 önkéntest alkalmaz ez az egyesület. Ha szó szerint értelmezzük, az önkéntesek a munkájukért, mivel önkéntesek, díjazásban nem részesülnek. Hova és mire megy el ez a 140 millió? És a legfőbb kérdés, hogy ki nek.

(Az elnöki széklet Sneider Tamás, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Ha ezekre választ tudnánk kapni, akkor azt gondolom, hogy ha a vitát nem is tudnánk lezárni, de legalább olyan mederbe tudnánk terelni, hogy az az egyesület, amely „jó célt” próbál elérni és szolgálni, az ezt a támogatást még talán az ellenzékétől is megkaphatja. De amíg ezek nincsenek tisztába téve, azt gondolom, hogy országgyűlési képviselőként egy ilyen javaslatot nem lehet, kormánypártiként meg pláne nem lehet támogatni, hacsak valami érdek nem fűzi önöket hozzá.

(23.00)

Ez az utolsó kérdés. Mi az az érdek, amely ehhez az előterjesztéshez fűzi önöket? Kérem, most még a vitában vagy a beszélgetésben - de a beszélgetéshez az kell, hogy egy másik ember is megszólaljon - próbáljanak meg válaszolni. Mondjuk, a hallgatás is beleegyezés úgymond, tehát ezt is el tudom fogadni. A bíró majd biztos kimondja az ítéletet. Köszönöm. *(Taps az ellenzéki padsorokból.)*

ELNÖK: Köszöntöm képviselőtársaimat újból, 11 órakor. Kétperces hozzászólók következnek. Szél Bernadett képviselő asszonynak adom meg a szót.

DR. SZÉL BERNADETT (független): Csak hangúlyozni szeretném, hogy nagyon sok kérdésre várunk választ, és semmiképpen nem szeretném, ha ez az év ügy érne véget, hogy nem kapunk választ ezekre a kérdésekre. Főleg azok az emberek nem kapnak választ erre a kérdésre, akik érintettek, és most nézik az Országgyűlés munkáját, dacára annak, hogy 11 óra van, éjjel 23 óra.

Buzgó metakommunikáció ment a KDNP-s képviselők részéről. Tisztelettel kérem frakcióvezető urat is és Nacsa képviselőtársamat is, hogy szóljanak hozzá a vitához. Mert ezt úgy hívják, hogy vita, és ahogy Rig Lajos képviselőtársam is mondta, ahhoz két fél kell. Mi itt vagyunk, nem sikerült annyira éjjelre tenni, hogy ne legyünk itt. Akkor legyenek kedvesek, tiszteljék meg a választópolgárokat azzal, hogy válaszolnak!

ELNÖK: Köszönöm. Csárdi Antal képviselő úrnak adom meg a szót, két percben.

CSÁRDI ANTAL (LMP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Kedves Képviselőtársaim! Most egy kis műfaji rendbontást tervezek, mert ellenzéki képviselőtársaimhoz szólok. *(Megfordulva az ellenzéki képviselőkhöz beszél.)* Kedves Szél Bernadett! Kedves Rig Lajos! Szerintem egy hiú ábránd az a várakozás, hogy majd a KDNP-s vagy fideszes képviselők válaszolnak. Gyávák hozzá. Gyávák hozzá, mert akkor szembe kellene nézni a valósággal. Nem áll érdekükben, ahogy Rig Lajos képviselőtársam elmondta, a hallgatás mögött simán lehet egy érdek védelme, amit nem kívánnak nyilvánosságra hozni.

Szerintem össze kell rakni a mozaikokat. A mozaikok arról szólnak, hogy a késő éjszakában, a nyilvánosság passzív kizárásával tárgyalunk egy javaslatot, és jól láthatóan ott van Nacsa képviselőtársam, aki eddig fennhangon képviselte a kormány álláspontját, aki rendkívül markáns felszólalásokat tett például a családvédelmi akcióterv vitájában, most meg csendben ül, szégyenkezve, lesunyt szemmel. Megértem, hogy szégyelli magát, képviselőtársam, de azt gondolom, hogy minden kormánypárti képviselő szégyellheti magát, ha ilyen eszközökkel próbál elletleníteni egy vitát.

Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm. Kétperces hozzászólásra Rig Lajos képviselő úrnak adom meg a szót.

RIG LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Visszavonom a két percet, ha van kormánypárti képviselő, aki jelentkezett.

ELNÖK: Nincs.

RIG LAJOS (Jobbik): Sajnálom. Pedig lehetőség lett volna rá a képviselő úr expozéja alatt. Azt gondolom, hogy elég lett volna egy másodperc, hogy megnyomják a gombot. Érdekes módon a legelső napirendi pontnál nagyon buzgón nyomták, és akkor majdnem

tele volt a terem. Próbáljon meg, képviselő úr, egy értelmes mondatot kierőszakolni magából, és mondja el nekem, hogy miért nem leljük meg ezt a 2013. évi beszámolót! Ja, mert nincs, nem töltötték fel.

Akkor még egyre kérnék választ! Elmondtam, hogy ha megnézzük a beszámolót 2017-ből, van egy 785 milliós forintnyi értékpapír, és ha végigmegyünk a sorokon, a beszámoló alapján 25 millió veszteséget könyvelt el ez az egyesület. Hogyan lehetett ez?

Ha azokat az ellenzéki hozzászólásokat nézzük, amelyek rávilágítanak az ingatlanspekulációra, akkor meg kell említenünk azt is, hogy a választókerületemtől nem messze, a zánkai volt úttörőtáborban, ami az Erzsébet-tábor, szintén folyik egy hasonló, ahol a Pápai Szakképzési Centrum Egry József Szakgimnáziumát megszüntetik. Az épület megmarad, mert valakinek kell. Feltételezhetjük, egy olyan oligarchának, aki mostanában nagyon sok tévécsatornát vesz és a gázvíz szereléshez is ért. Ott is gyermekek tanulnak. Szakmát tanulnak. Főton gyermekeket neveltek. Olyan gyermekeket, akik mentálisan sérültek. És idehoznak egy jogszabályt egy olyan egyesülettel, amelynek a pénzügyi hátterei nem tisztázottak.

Ezekre próbáljanak meg választ adni nekünk! Nyugtassanak meg minket, hogy minden rendben van pénzügyileg! Pénzügyileg biztos, hogy rendben van, mert tele van pénzzel ez az egyesület. Akkor az az utolsó kérdés - nem az, hogy hová tűnt Damon Hill -, hogy hová tűnt a 2013-as beszámoló. Köszönöm, elnök úr. *(Taps az ellenzéki padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Varju László képviselő úrnak adom meg a szót, két percben.

VARJU LÁSZLÓ (DK): Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! Hát, elég szegyénteljes az, ami most történik, mert valóban a felmerülő kérdésekre nem kapunk választ. Önök itt hagynak bennünket kétségben, és megerősödik az a hit, mint ahogy említettem néhány évvel ezelőtt is már, hogy igen, attól lehetett tartani, hogy nemcsak a gyerekeknek, hanem az ott lakó nyugdíjasoknak is elveszik a helyét. Önök úgy döntöttek, hogy ez lesz az a forma, amilyen módon ezt meg lehet csinálni, és önök ezt igyekeznek ebben védhetővé tenni.

A mai vitához azonban jött még egy kellemetlen-ség. Államtitkár úr láthatóan felvállalva ezt a dolgot, de itt van pénzügyminiszter úr is, aki mindezt végig kell hogy hallgassa, amellet, hogy pénzügyi beszámoló hiányáról kell szót ejteni. Mindezt türelmesen végig kell hallgatni, és mondhatnám, ezzel ezt a felelősséget is fel kell vállalni, hogy ön tud arról, hogy mi történik, hogy olyan egyesületet akarnak törvénytelenül támogatni, amely a beszámolóját, ahogy képviselő úr elmondta, képtelen bemutatni, előállítani, nem tudják megtenni. Akkor az ebből származó kötelezettségekkel vagy felelősséggel tisztségviselőként, nemcsak országgyűlési képviselőként, hanem felelős vezetőként is mit fognak kezdeni?

Összességében azt gondolom, hogy nagyon kellemetlen nemcsak a késői időpont, hanem önmagában a téma is. Azt hiszem, mindannyiunk számára a jövőre vonatkozóan is feladatot ad, hogy megnézzük, mi

fog történni Fóton. Érdemes lesz nyomon követni, és majd önöknek el fogjuk mondani újra és újra. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Rig Lajos képviselő úrnak adom meg a szót.

RIG LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen. Elnök úr a kérdésem ugyanaz, hogy most sincs más jelentkező. *(Az elnök nemet int.)* Akkor megkérném államtitkár urat mint a kormány képviselőjét, hogy próbáljon meg azokra a kérdésekre nekünk választ adni, amikre az előterjesztő, illetve a benn lévő kormánytagok nem képesek. Ha kérhetném, ne zárszóban, a mai nap kérése, hogy ne zárszóban, hanem még a vitában válaszoljon, vagy ha nem is vita, akkor beszélgetés - maradjunk ennél -, hogy a beszélgetés hevében még lehessen kérdéseket feltenni, ha meg tud minket nyugtatni valamivel, ami előreviszi ezt az ügyet. Köszönöm, államtitkár úr. *(Taps az ellenzéki padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Kérdezem, kíván-e még valaki hozzászólni a beszélgetéshez. *(Senki sem jelentkezik.)* Nem kíván senki, így az általános vitát lezárom. Megadom a szót Nacsa Lőrinc úrnak, az előterjesztőnek.

NACSA LŐRINC (KDNP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Mindenekelőtt engedjék meg, hogy az előterjesztők nevében köszönetet mondjak a kormánynak és a Fidesz-frakciónak is, amiért támogatásról biztosította a javaslatot. Engedjék meg, hogy a felszólalásokban felmerült kérdésekre igyekezzem a lehető legjobb tudásom szerint válaszolni.

Érdekes módon minden képviselő felvetette, hogy miért este 11-kor vitatkozunk ezen. Képviselő urak, hölgyek, önök voltak itt velünk együtt a családvédelmi akcióterv vitájában. Ott Csárdi képviselő úr huszonhétszer nyomott gombot egymás után. Hát, elhúzódott az a vita, senki nem tervezte ezt éjszakára. A vita, azt hiszem, 19 óra 15-re volt kiírva eredetileg a Jegyzői Iroda becslése szerint. Arról, hogy Szél Bernadett ilyenkor esik be először az Országgyűlésbe a mai nap dolgozni, mi nem tehetünk. *(Dr. Szél Bernadett: Hazudsz!)* Tehát itt semmiképpen sem arról van szó, hogy valami éjszakai mesterterv lenne.

Rig Lajos nagyon egyszerű kérdést tett fel. Én nem mertem volna szemléltető eszközöket használni engedély nélkül, mint ahogy Szél Bernadett megtette, de mivel megtette, én is megmutatom. *(Felmutat egy tablett, amelyen írott szöveg látható.)* Ez a 2013-as beszámoló. A szervezet honlapján körülbelül két darab kattintással megtalálható. *(Potocskáné Kőrösi Anita: Nem ott kell! - Rig Lajos: Bíróság! - Potocskáné Kőrösi Anita: Bíróság.hu! - Rig Lajos odamegy Nacsa Lőrinchez és leül mellé.)* A bíróság.hu-n, valaki nem töltötte fel, azt a bíróságon tessék számonkérni! *(Rig Lajos mozdulatot tesz az imént felmutatott tablet felé.)* Képviselő úr, mindjárt befejezem a felszólalást, és oda fogom adni, egy pillanat! *(Varga Mihály:*

Tudatmódosító szer hatása alatt van a képviselő úr!) Az, hogy a bíróságra valaki nem tölti fel, egy bírósági ügyintéző... *(Potocskáné Kőrösi Anita: Nem a bírósági ügyintéző!)* Tessenek írásbeli kérdést feltenni a bíróságnak, hiszen a bíróság rendszerén keresztül történik a feltöltés. A 2013-as beszámoló, mint ahogy az összes többi is, megtalálható a Gyermekmentő honlapján körülbelül három és fél kattintásra.

(23.10)

Nyilvánvalóan hibának kell titulálnom, hogy önök ezt nem találták meg, én meg két és fél perc alatt megtaláltam ezt. Gondolom, nem is annyira próbálták keresni, nehogy véletlenül megtalálják. És megint az ellenzék szokásos sportját, az árnyékre vetődést sikerül űzni itt, ezen késői órán. *(Rig Lajos odamegy Nacsa Lőrinc mellé, és helyet foglal.)* Nagyon fontos, hogy Rig Lajos képviselő úr - ha már ideült a KDNP-frakcióba most időlegesen, bár erről, azt gondolom, hogy a frakciónak szavazni kell, hogy befogadjuk-e, és a szavazás kimenetele kérdéses, de - feltett két kérdést, hogy miért itt és miért most. *(Varga Mihály: Szonda kellene inkább.)*

A „miért most?” nagyon egyszerű. Ezen kezelési jog az egyesület tekintetében lejár a következő időszakban, pontosan ezért fontos, hogy 2020-tól az egyesület tevékenysége azon a területen biztosítva legyen. A „miért most?”-ra ez a válasz időrendben, hiszen, ha húznánk ezt a kérdést, és nem lenne rendezve idén, akkor jövőre már egy bizonytalanságban kezdhetné meg a működését a lovasterápiás központ. Több száz gyerek kerülne bizonytalan helyzetbe, hogy tud-e hová járni terápiára. A „miért most?”-ra ez a válasz.

A „miért itt?”-re, ahogyan államtitkár úr már elmondta: itt van két olyan terület, amit törvényi erővel kell szabályozni, és legjobb tudomásom szerint a törvényhozás színhelye a Magyar Országgyűlés, ezért a „miért itt?”, ezért nyújtottuk be Harrach Péter frakcióvezető úrral ezt a törvényjavaslatot. Ezekre ez a válasz.

Az számomra - hogy mondjam? - meglehetősen furcsa, hogy ellenzéki képviselők minden alkalmat megragadnak, hogy minket tudjanak támadni, minden alkalmat megragadnak arra, hogy valamiféleképpen megpróbálják a kormány politikáját hiteltelenné tenni, és még a rászoruló gyerekeket és a fogyatékkal élő gyerekeket is felhasználják arra, hogy minket kritizáljanak és minket támadjanak. Én ezt egy kicsit méltatlannak érzem, képviselőtársaim, mert mégis csak olyan gyerekekről van szó, akik megérdemlik ezt a segítséget, akik hosszú éveken keresztül járnak erre a terápiára, akiknek jót tesz ez a terápia, akik sokszor, ha ezt nem tudnák megkapni, akkor nem tudnák máshol, mondjuk, anyagilag megengedni maguknak, hogy részt vegyenek ilyen terápián. És ahogy ezt már a bizottsági ülésen is elmondtam a Fóti Gyermekvárossal kapcsolatban, a jószomszédsági viszonyon kívül és azon kívül, hogy a gyermekek onnan is járnak egyébként a lovasterápiára *(Rig Lajos visszatér a képviselői helyére.)*, nevelők onnan is járnak egyébként a képzésre, ezen kívül nincsen kapcsolat.

Nem értem a Demokratikus Koalíciónak már a múlt héten a sajtótájékoztatóján is elhangzott minősítését, hogy mi valahogy soron kívül vagy suttyomban hoztuk be ezt a törvényjavaslatot. Semmilyen sürgősségi eljárást nem kértünk, semmilyen kivételes eljárást nem kértünk, sima képviselői indítványként behoztuk a Ház elé, ahogyan ezt egyébként Varju képviselőtársam, ahogy megnéztem, az elmúlt hónapokban több alkalommal is megtette, ő is élve képviselői jogaival, házszabály adta jogaival adott be törvényjavaslatot az Országgyűlés elé. Nem gondolom, hogy ez olyan bűn lenne, és nem kéne azt sugallnia a Demokratikus Koalíciónak, hogy itt valamiféle soronkívüliség vagy sürgősség van az ügy miatt, hiszen ez nem volt így, önök mégis ezt állították. Ezt vissza kell utasítanom.

Szél Bernadett képviselő asszony kérdéseire vagy a kérdései egy jelentős részére már választ kapott volna, ha figyelt volna az expozéra *(Dr. Szél Bernadett egy papírlapot emel fel.)*, csak végig a telefonját nyomogatta, mert a szelfi meg a közösségi oldal megint fontosabb volt, mint frakcióvezető úr beszámolója a kérdésekről. Egy szavát nem figyelte, hogy mit mondott az előterjesztő az expozéjában, hiszen ott már többféle kérdés is elhangzott. Például arra is elhangzott a válasz, hogy az eddig használt ingatlanokra vonatkozik a mostani törvényjavaslat. Amiről ön beszélt mint terület, két, a Főti Gyermekváros által is használt területről van szó, ahol, én ezt mondtam tegnap a bizottsági ülésen is, a Gyermekmentő használta azt a területet. Nem azt mondtam, hogy az ő tulajdonában volt, amúgy sincsen tulajdonról szó semmiféleképpen, azt mondtam, hogy a Gyermekmentő használatában lévő, eddig is használatában lévő területekről van szó. Mint ahogy az ön által, talán szénaboglyának nevezett vagy személtérakónak nevezett területen is a Gyermekmentő tevékenykedett. *(Dr. Szél Bernadett: Nem ezt mondtam.)*

Az ingatlanok tekintetében is ígéretünk van arra az egyesületnek a vezetőségétől, hogy a jelenlegi szerződésekhez nyilvánvalóan nem fognak hozzányúlni, és mindenkinek, ahogyan ott él, ott megpróbálják ezt biztosítani. A szerződéseket, amivel nem tulajdonban vannak ezek az ingatlanok, a családok vagy a nyugdíjas korábbi dolgozók tulajdonában, hanem egy szerződés alapján laknak ők ott, ezeket a szerződéseket megpróbálják fenntartani. *(Dr. Szél Bernadett: Megpróbálják? Mi az, hogy megpróbálják?)* Nyilvánvalóan semmi olyan történetről nincsen itt szó, amire önök próbálnak célozni. Ez egy félreeső terület, a gyermekek ellátását nem érinti semmilyen módon ez a kérdés. Egyáltalán nem érinti, hiszen nincsenek ott, ezen a területen nem laknak gyerekek, és nem folyik ellátás. Minden eddigi cél továbbra is biztosítva van. És azt gondolom, hogy az, hogy önök egy nemes célt megtámadnak, az, hogy önök tényleg az emberekért tevő egyesületet és annak céljait megtámadják, az méltatlan, még önökhöz is méltatlan. Azt gondolom, hogy különösen fájó, hogy önök rendszerint összekeverik ezt az ügyet a Főti Gyermekváros ügyével. Pontosan azért keverik össze, hogy az ottani gyermekek fejében bizonytalanságot szüljenek, az ottani dolgozók fejében bizonytalanságot szüljenek, mert az önök

célja a politikai hisztériakeltés, és nem az, hogy azok a gyerekek és azok a dolgozók a lehető legnyugodtabban végezhesék a munkájukat, a lehető legnyugodtabban élhessenek ott, ahol vannak.

Pontosan a kormányzat az, aki mindent megtesz az ott élő gyerekekért, pontosan ezért próbál a helyzetükön is folyamatosan javítani, pontosan azért folyik erről gondolkodás is, de az, hogy önök hisztériát keltenek, és ezáltal az ott élők fejében bizonytalanságot keltenek, az szerintem méltatlan ehhez a helyzethez.

Azt gondolom, hogy megpróbáltam Rig Lajos képviselő úr kérdéseire is válaszolni, aki feltette ezeket a beszámolóra vonatkozó kérdéseket. Ha ad egy e-mail-címet, szívesen át is küldöm ezt a beszámolót. Igyekeztünk minden kérdésre válaszolni, én tényleg azt kérem, hogy a jó cél érdekében támogassák ezt a törvényjavaslatot.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok pad-soraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Most soron következik az **egyes pénzügyi tárgyú törvények módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája lezárásig. A kormány-előterjesztés T/5234. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Varga Mihály pénzügyminiszter úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének.

VARGA MIHÁLY pénzügyminiszter, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A kormány a múlt héten benyújtotta az egyes pénzügyi tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslatot, amely több különböző területet érintő kisebb, de jelentős hatású módosítást tartalmaz. *(Rig Lajos és dr. Szél Bernadett odamegy Nacs Lórinchez, aki a képviselői helyén tartózkodik.)*

Az egyik legfontosabb intézkedés a hosszabb távú megtakarítások ösztönzését szolgálja, amely területen a kormány célul tűzte ki, hogy a kisbefektetők számára vonzóbbá tegye az állampapírokba történő befektetést, amivel egyrészt az érintettek is jól járnak, másrészt az állampapírok állományának növekedése mérsékli a magyar gazdaság sérülékenységét.

Engedjék meg, hogy ehhez kapcsolódva előljáróban néhány adatot említsek. *(Az elnök csenget.)*

ELNÖK: Elnézést kell kérem miniszter úrtól. Szeretném megkérni képviselőtársaimat, akik külön beszélgetést folytatnak az expozé alatt, hogy ezt folytassák odakint. Nem tudom, hallják-e képviselőtársaim. Halló, hallják képviselőtársaim, hogy egy expozé hangzik el a pénzügyminiszter úr részéről, és szeretném, ha abbahagynák a külön trécelést, és vagy odafigyelnének, vagy kint tartanák meg a beszélgetésüket? Köszönöm szépen.

Elnézést, miniszter úr, öné a szó. *(Dr. Szél Bernadett és Rig Lajos visszatér a képviselői helyére.)*

VARGA MIHÁLY pénzügyminiszter, a napirendi pont előadója: Köszönöm, elnök úr. Akkor engedjék meg, hogy folytassam. Ehhez kapcsolódva előljáróban néhány adatot hadd említsek meg az önök számára. A lakosság szerepvállalása az államadósság finanszírozásában az elmúlt 7 év alatt érdemben megnövekedett. A lakosság részesedése az állampapírpiacra 5 százalékról 20 százalék fölé ugrott, miután állampapír-állományukat megnyolcszorozva kis híján 5900 milliárd forintot áll. Ennek köszönhetően stabilabbá vált az adósságfinanszírozás, mivel a lakosság megbízható befektető, tipikusan kevésbé akar megszabadulni hirtelen állampapírjaitól úgy, mint piaci zavar esetén a külföldi befektetők.

Másfelől lényeges szempont az is, hogy ezáltal a kifizetett kamat a magyar lakosság jövedelmét növeli, a hazai gazdaságot erősíti. Egy egészségesebb szerkezetű adósságállomány ráadásul csökkenti Magyarország külső kitétséget és sérülékenységet.

A belföldi finanszírozás növekvő arányát éppen ezért a hitelminősítők is kedvezően ítélik meg, így kiemelten pozitív tényezőként vették figyelembe az idén februári felminősítések alkalmával. Ez a támogató visszacsatolás is rávilágít arra, hogy továbbra is fenn kell tartani, sőt erősíteni kell a lakosság szerepét az adósság finanszírozásában.

(23.20)

A kormány erre tekintettel a lakosság állampapír-állományának megduplázását célozza, amit adózási eszközökkel is támogatni kíván. A most benyújtott törvényjavaslat ezért - egyéb intézkedések mellett - kezdeményezi a személyi jövedelemadóról szóló törvény kiegészítését is. Az elfogadásra javasolt új szabály mentesíti a személyijövedelemadó-fizetési kötelezettség alól a magyar állam által kibocsátott, a lakosság mint befektetői célpiac részére forgalomba hozott, hitelviszonyt megtestesítő értékpapírból, egyszerűbben fogalmazva, a lakossági állampapírokból származó kamattörvényt. Ezt a jövedelmet más közteher sem fogja terhelni. A mentességi szabály a 2019. június 1-jétől kibocsátott, a lakosság részére értékesített állampapír-sorozatok esetében alkalmazható majd.

A javaslat a lakás-takarékpénztárakról szóló törvényt is érinti. Annak érdekében, hogy a lakosság számára az állampapír elérhetősége minél több helyszínen biztosított legyen, a módosítási javaslat lehetővé teszi, hogy a lakás-takarékpénztárak is forgalmazhassanak a jövőben állampapírt, azaz foglalkozhassanak ilyen papírok forgalmazásával.

Tisztelt Képviselőtársaim! A törvényjavaslat egyebekben az automataberendezések regisztrációjával kapcsolatos intézkedésekkel egészíti ki az adózás rendjéről szóló törvényt. A kezelőszemélyzet nélkül működő automataberendezések állami adóhatósághoz való bekötésének első lépéseként megvalósult az élelmiszer-értékesítést végző készülékek online adatszolgáltatási kötelezettségének előírása, amelynek 2018. július 1. óta kell eleget tenniük az érintett adózóknak.

E kötelezettség bevezetése óta közel 25 ezer darab készülék értékesítési adatait fogadja az állami adóhatóság. Ennek a gazdaságfehérítő intézkedésnek a folytatásaként tartalmazza a törvényjavaslat azokat a törvényi szintű módosításokat, amelyek az egyéb, kezelőszemélyzet nélkül működő automataberendezések állami adóhatóság részére teljesítendő online adatszolgáltatásának előírásához szükségesek.

Tisztelt Országgyűlés! A törvényjavaslat az adózás rendjéről szóló törvény módosításával meghatározza az automataberendezések fogalmát. Eszerint automataberendezésnek minősül minden olyan kezelőszemélyzet nélkül is működni képes berendezés, ami termékértékesítést vagy szolgáltatásnyújtást végez és ennek - vagy más által végzett ilyen tevékenység - pénzbeli ellenértékének helyben történő megtérítésére szolgál.

Az új fogalom bevezetésével jól körülhatárolható az érintett készülékek, és előírható az automataberendezések regisztrációs kötelezettsége is. A regisztrációs kötelezettség teljesítését követően az adóhatóságnak pontos képe lesz arról, hogy az országban milyen automataberendezések és milyen számban üzemelnek. A javaslatban kizárólag az automataberendezések bejelentéséhez kapcsolódó legalapvetőbb szabályok szerepelnek, míg a bejelentésre vonatkozó részletes szabályokat végrehajtási rendelet fogja megállapítani.

A hatályos szabályozás alapján az állami adó- és vámhatóságot közzétételi kötelezettség terheli az élelmiszer-értékesítést kezelőszemélyzet nélkül végző automataberendezések regisztrációs számára és az üzemeltetési helyükre vonatkozóan. A törvényjavaslat alapján minden automataberendezés tekintetében nyilvánosságra kell hozni ezeket az adatokat. Az elmondottakon túl a törvényjavaslat arról is rendelkezik, hogy a törvény hatálybalépésekor működő automataberendezéseket 2019. június 30-áig be kell jelenteni az állami adó- és vámhatóság felé. Ez alól a már bejelentett automaták persze értelemszerűen kivételt képeznek.

Továbbá a törvényjavaslat jogtechnikai pontosítást és a bejelentési kötelezettséghez kapcsolódó igazgatási szolgáltatási díj megállapítására adott felhatalmazó rendelkezés hatályon kívül helyezését is tartalmazza. Az Országgyűlés előtt lévő törvényjavaslatban szereplő, az adózás rendjéről szóló törvény módosítása azt készíti elő, hogy valamennyi automataberendezés értékesítési adatairól valós idejű információkat kapjon az adóhivatal. Ez tehát nemcsak az étel- és ital-automatákra, hanem a jövőben, reményeink szerint, más ilyen automataberendezésekre, például a közterületen lévő parkolóautomatákra is vonatkozna. A törvényjavaslat többek között a lakosság számára kedvező intézkedéseket, valamint a gazdaság fehérítését szolgáló újabb lépéseket tartalmaz, ezért kérem tisztelt képviselőtársaimat, hogy szavazataikkal támogatassák annak elfogadását. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, miniszter úr. Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Megadom a szót

elsőként Hadházy Sándornak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

HADHÁZY SÁNDOR, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Az önök előtt fekvő törvényjavaslat kiterjed a feketegazdaság elleni küzdelemre, valamint a lakossági állampapír-vásárlás további hatékony fellendítésére. Mint önök is tudhatják, nagyon régóta mondjuk, hogy az adók mértékét folyamatosan csökkenteni kívánjuk, de a beszedendő adókat szeretnénk minél pontosabban beszedni, és lényegében ez a javaslat is ezt a célt szolgálja többek között.

A kormány célul tűzte ki, hogy a kisbefektetők számára vonzóbbá tegye az állampapírokba történő befektetést. Ennek pedig az az oka, hogy szeretnénk, ha az államadósság belföldön lenne lekötve, és a külföldi lekötéseket szeretnénk belföldi lekötéssel kiváltani. Éppen ezért fontos számunkra a lakosság minél szélesebb körű részvétele. A javaslat továbbá a korábbi gazdaságfehérítő intézkedések folytatásaként olyan törvényi szintű módosításokat tartalmaz, amelyek az egyéb, kezelőszemélyzet nélkül működő automataberendezések állami adóhatóság részére teljesítendő online adatszolgáltatásának előírásához szükségesek.

Tisztelt Országgyűlés! A kormány számára fontos gazdaságpolitikai cél a lakosság részére történő állampapír-értékesítés növelése. A javaslat szerint a magyar állam által kibocsátott lakossági állampapírokból származó jövedelem - kamat, hozam - mentesülne az szja-kötelezettség alól, a jelenlegi szabályozás értelmében ugyanis a lakossági állampapírok után járó hozam után 15 százalékos szja-t kell fizetni. A mentességi szabály a 2019. június 1-jétől kibocsátott, a lakosság részére értékesített állampapír-sorozatok esetében alkalmazandó. Annak érdekében, hogy a lakosság számára az állampapír elérhetősége minél több helyszínen biztosított legyen, a javaslat értelmében a lakás-takarékpénztárak is foglalkozhatnak a jövőben állampapír-forgalmazással.

Tisztelt Országgyűlés! A kormány mindig nagy hangsúlyt fektetett a feketegazdaság visszaszorítására, amelynek érdekében korábban is számos intézkedést vezetünk be. Ezek hatékonyságát bizonyítja, hogy Európában is egyre többen felfigyelnek ezen akciókra. Az elektronikus közútiáruforgalom-ellenőrző rendszer, az EKÁER és az online pénztárgépek iránt is egyre nagyobb a nemzetközi érdeklődés. Míg a Gyurcsány-, Bajnai-kormány tetlenül nézte az adócsalásokat, sőt a kieső adóbevételeket a tisztességes adózóktól és a magyar családoktól hajtotta be, addig a jelenlegi kormány, más országokhoz hasonlóan az online pénztárgépek bevezetése mellett döntött, mert azok tisztességes piacot teremtenek.

Az önök előtt fekvő törvényjavaslatban fontos momentum a kezelőszemélyzet nélküli automataberendezések adóhatóságához történő bekötéséhez szükséges alapvető szabályozás megteremtése, hiszen így a jövőben átlátható lesz az egyes automatákból származó bevétel utáni adózás rendje.

(23.30)

A törvényjavaslat arról is rendelkezik, hogy a törvény hatálybalépésekor működő automataberendezéseket 2019. június 30-áig be kell jelenteni az állami adó- és vámhatóság felé.

Tisztelt Ház! Összességében elmondható, hogy a tárca által benyújtott törvényjavaslat előremutató rendelkezéseket tartalmaz a gazdaság fehérítése, illetve az állampapír-vásárlás terén, ezért kérem tisztelettel, támogassák a javaslatot. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most megadom a szót Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Így éjjel fél tizenkettő táján kicsit más egy pénzügyi jellegű vita hangneme. El kell hogy mondjam, amikor napközben az elhúzódó demográfiai témájú, több mint 7 órás vita során egyes kormánypárti képviselőtársaimból sistergő gyűlölet sugárzott irányunkba, és igazán aktuálpolitikai jellegű volt a vita, akkor egyrészt kaptam azért dicséretet kormánypárti oldalról is, miszerint szakmai javaslatokkal élek, és vélhetően a frakcióm sem fog ezért retorziókban részesíteni. Én azért ott felhívtam pozitív példaként a figyelmet egyik kormánypárti képviselőre, így pénzügyminiszter úrra is, mint akivel még lehet korrekt szakmai vitákat folytatni. Ebben a reményben kívánom tehát a frakcióm álláspontját megosztani ezen javaslat kapcsán, ahol egyébként alapvetésekkel és alapmotívumokkal mélyen egyet tudok érteni. Példának okáért azzal, hogy az állampapírok tekintetében egy szükséges, a hazai vonulatokat előtérbe helyező átalakítást lépünk meg. Nem értem, hogy miért most. 2010-ben olyan szép lett volna ez a javaslat, és annyi pozitív hozadéka lehetett volna a mai napig, de lépünk túl ezen, eltelt 9 év, bizonyára valamilyen okból most jött el ennek az ideje.

Ugyanakkor, amiről többen szeretnék beszélni, az a pénzügyi tranzakciós illeték és az azt illető változtatások, mert ezt nemcsak én érzem sértésnek a kereskedelmi bankok egy része irányából a magyar politikum felé, de Magyarország mindenkori kormányát is sérti az a folyamatába, ami itt történt, és a magyar ügyfelek érdekeit egyértelműen.

Nézzük, hogy mi történt itt. A banki ágazati külföldadót kivetette ez a kormány, aztán többszöri csökkentés után lényegében elengedte ezt a terhet, amely részben áthárításra került. Ugyanakkor a pénzügyi tranzakciós illeték helyzete sokkal egyszerűbb és átláthatóbb volt. Ez ugyanis önbevalló módon a bankok által teljes körben áthárításra került az ügyfelek irányába.

Volt olyan magyar kisvállalkozó, hozzánk jött be fogadóórára, aki vállalkozóként került szembe ezzel a teherrel oly módon, hogy az év közepén bevezetett tranzakciós illeték miatt a levél indoklásában ott volt, hogy januárig visszamenőleg ezzel a pluszteherrel kell

számolnia a bank irányába, mert a jogalkotó egy ilyen terhet vetett ki. Tehát az áthárítás olyan egyértelműen történt meg, hogy ebből az érintett kereskedelmi bankok igazából nem is csináltak titkot.

A meglepő fordulat ezután jött, a jogalkotó, aki végiggondolta ezt az egészet és a parlament, amely keresztülvitte ezt az egészet, ezt követően nem csinált semmit. Tehát hagyta, hogy ez a nettó áthárítás megtörténjen. Ez már abban az időszakban volt, amikor a fogyasztóvédelem kezdett átszivárogni az MNB felügyelete alá. De végül is elmondható volt, hogy a tranzakciós illeték teljes egészét áthárították a magyar ügyfelekre, ami egyrészt a törvényhozó szándékával ellentétes, másrészt minimum egy fogyasztóvédelmi razziaért kiáltott volna.

Ily módon Kovács Levente, a Magyar Bankszövetség főtitkára szavait legalábbis vitatom, úgy gondolom, hogy nem állják ki az igazság próbáját, miszerint évente 12-13 milliárd forintnyi tranzakciós illetéket fizet a bankszektor a lakossági átutalások után. Lehet, hogy technikailag ő ebből valamit fizet, viszont ezt tételesen az utolsó fillérig behajtja a magyar ügyfeleken.

Ezen a tarthatatlan állapoton helyesen és általam támogatott módon január 1-jével változtatni kívánt Magyarország. A helyzet az, hogy a 20 ezer forint alatti tranzakciók tekintetében egy teljesen jó irányú, precíz beavatkozást szorgalmazott, meghozta az ehhez szükséges szabályokat. Csakhogy mi történt ezután? Nekem már január közepén sajtótájékoztatót kellett az egyik az osztrák tulajdonú bank előtt tartanom arról, hogy bár január 1-jével változtak a szabályok, már nem lehetett volna lehúzni a tranzakciós illetéket az ügyfeleken ilyen tételek után, öt nagy kereskedelmi bank hirdetményében semmiféle változás nem történt, tehát ennek az átvezetése elmaradt. Ezek a bankok az ügyfeleken leverték azt a sarcot, amit Magyarország már közben megszüntetett ilyen és olyan összeghatárig. Tehát ezek az érintett kereskedelmi bankok merészelték áthágni a törvényhozás akaratát, a fogyasztóvédelem felügyeleti rendszerét megkerülték, és ezt a nettó jogsértést elkövethették.

Ennek a következményeit, miniszter úr, a mai napig várjuk, és érdekel, hogy mit lát a fogyasztóvédelmi eszközrendszer tekintetében, hogyan lehet beavatkozni, mert azt nem tudom elfogadni és visszautasítom, amit a Magyar Nemzeti Bank nyilatkozott, miszerint az ő eszköztárában semmi az égvilágon nincsen erre a területre nézve. A pénzügyi fogyasztóvédelem ide átkerült, PSZÁF-ról már jó régen nem beszélhetünk, ha viszont nincsen gazdája ennek a területnek, akkor miniszter úr, nyújtsák be a javaslatot, én leszek az első, aki úgy szavazza meg, hogy kiszakad az igen gomb a helyéről. Csak történjen valami, mert nem maradhat rendezetlenül egy ekkora terület, főleg olyan klíma közepette nem, hogy az érintett kereskedelmi bankok rekordbevételeket könyvelnek el, regionális rekordokat mutatnak fel, és mindezt magyar ügyfelek kárára teszik. Hozzáteszem, hogy ami itt előttünk van a csomagban, azt támogatni fogom a tranzakciós illeték tekintetében, akkor is, ha

ilyenformán a teljes eltörlésének is több értelme lenne, ha ezt magyar állampolgárok fizetik. Ha valóban kereskedelmi bankok fizetik, akkor tartsuk meg és szabályozzuk máshogy, de ez a köztes megoldás legalábbis furcsa számomra. Az évente 800 forintos kiutalás egyébként még elfogadható is lenne, de még egyszer mondom, részmegoldásként kell hogy kezeljem. Leginkább az érdekelne, hogy a fogyasztóvédelem tekintetében milyen megoldásra nyitottak.

Az én elvárásom kétirányú: vagy az MNB-n belül legyenek meg azok az eszközök, amelyek kialakítása egyébként részben azért parlamenti feladat lenne, vagy pedig hallgassuk meg az MNB tanácsait, és hozzuk meg azokat a szabályokat, adjuk oda azokat az eszközöket, fegyvereket, amelyek birtokában ilyenkor le lehet csapni, még egyszer hangsúlyozom, nem ártatlan piaci szereplőkre, nettó jogsértőkre, olyanokra, akik a törvényhozás egyértelműen meghozott szabályait direkt kikerülik, és nincsen semmilyen jogkövetkezménye mindennek.

Vagy pedig, ha ez nem megy, akkor még arra is nyitott vagyok, miniszter úr, hogy hozzunk létre egy fogyasztóvédelmi csúcsszervet, teljesen mindegy, hogy hogyan nevezzük ezt el, ha önök benyújtják, én támogatni fogom, természetesen a megfelelő kondíciók és feltételek mellett, ami a jogköreit illeti. De ez a rendezetlen helyzet, amely jelen pillanatban fennáll, egész egyszerűen felhívás arra a kereskedelmi banki nagyon negatív gyakorlatra, amely többek között az úgynevezett devizahitelezés felfutásához vezetett, amely egyébként később a Quaestor-botrányhoz vezetett, pedig volt a Jobbiknak kéttucatnyi jól megfogalmazott módosítója, ami még a Quaestor-botrányban is elejét vehette volna, de az sem ment át a Gazdasági bizottságon.

Talán mindannyian látjuk, hogy bizonyos gazdasági folyamatok ciklikusan ismétlődnek, nemcsak a válságok, de ezek a pénzügyi visszaélési technikák is újratermelik magukat mindig más és más formában. Azt szeretném, ha a következő devizahitelezési vagy Quaestor-típusú botrány előtt kész lenne, rendelkezésre állna az a fogyasztóvédelmi eszközrendszer, amely alapján elejét lehet venni mindenféle pénzügyi visszaélésnek. Még egyszer mondom, az állampapírok tekintetében az adómentességet ebben a formában tudom támogatni.

Nyilván a puding próbája az evés, tehát a gyakorlat dönti majd el, hogy milyen további beavatkozások szükségesek. Nagyon sajnálom, hogy nem 2010-ben, '11-ben, hanem most, de nyilvánvaló módon ami jó irányú, azt különféle politikai ellenindokok okán nem szabad nem támogatni, tehát támogatni muszáj. Ugyanígy vagyunk a családvédelmi programmal is, minden jó irányú módosítását támogatni fogjuk. Nagyon bízom egy olyan vitában, amely befogadja a tisztességes, jó szándékú ellenzéki javaslatokra, mert csak ez viheti előre ezt a területet, ezt az egész országot, és végső soron a magyar állampolgárok érdekeinek képviselője érdekében vagyunk itt, ennek pedig mindez alapfeltétele.

Köszönöm a figyelmet. *(Taps az ellenzéki pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most megadom a szót Nacsa Lőrincnek, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának.

NACSA LŐRINC, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Miniszter Úr! Nagyon röviden szeretnék én is hozzászólni a törvényhez. Két nagyon fontos téma van itt előttünk, és hogy reagáljak jobbi-kos képviselőtársamra is, aki a 2010-es bevezetést szorgalmazta az állampapírok kamatával kapcsolatban: mindannyian tudjuk, és azt talán ön sem vitatja, hogy egy elég borzasztó állapotban lévő gazdaságot kaptunk 2010-ben, ahol az államadósságnak igencsak magas volt a mértéke és igencsak sérülékeny volt a szerkezete, és kitett volt az államadósság, így azt a kamatadó-elengedést szinte kizárólag külföldi kézbe fizettük volna ki akkor vagy engedték volna át a külföldi állampapír-tulajdonosoknak.

(23.40)

Szerencsére azóta egy nagyon fontos és nagyon-nagyon szerencsés folyamatot látunk. Azt gondolom, hogy a kormány javaslata is ezt próbálja tovább erősíteni, hogy a lakosság részesedése az állampapírpiacra tovább nőjön. Azt látjuk, hogy az elmúlt években is 5 százalékról 20 százalék fölé ugrott a lakosság állampapírpiaci részesedése, így már körülbelül 5900 milliárd forintot áll ez a részesedés.

Azt gondolom, hogy mindenképpen ebbe nyilvánvalóan mindenféle állampapírok beleszámítanak, és azért szerencsés ez a folyamat és azért fontos a most előttünk fekvő törvényjavaslat is, mert ezáltal a kifizetett kamat és a kifizetett kamat után majd a törvényjavaslat elfogadása után nem beszédett adó is a magyar embereknek marad, ezáltal a magyar gazdaságot erősíti, a hazai fogyasztást erősíti. Azt gondolom, hogy ez mindenképpen egészségesebb képlet, mint amikor mindezt az IMF-nek és külföldi hitelezőknek kellett kifizetni. És nem utolsósorban sokkal kevésbé lesz sérülékeny az államadósság és sokkal jobban lesz stabil a magyar gazdaság.

Ebben a témában ezt szerettem volna mondani, illetve azt még hozzátenni, hogy ez a módosítás vonatkozik a babakötvényre is, aminek nagyon fontos növekedését láttuk az elmúlt időszakban: az elmúlt 4 hónapban 10 milliárd forintért vásároltak ilyen kötvényt az állampolgárok. Szerintem ez egy kifejezetten jó irány.

A másik téma pedig a gazdaság fehéritése, ami azt gondolom, talán a rendszerváltás óta soha nem látott mértékben következett be bizonyos intézkedéseknek köszönhetően és a kormány erélyes, határozott és következetes fellépésének következtében. Gondolhatunk itt a pénztárgépekre, a NAV-hoz bekötött pénztárgépekre, az online számlázásra vagy éppen az automaták online bekötésére, adatszolgáltatásra, ahol most bővítést látunk az előttünk fekvő törvényjavaslatban, hiszen már nem csak az ételkészlet-automaták fognak a törvény hatálya alá tartozni.

Azt gondolom, hogy a KDNP-frakció mind a két célt üdvözölni tudja. Egyrészt a lakossági állampapírpiaci részesedés növelését és az ezt célzó intézkedést és a lakosság zsebébe történő további pénz juttatását vagy a megtakarítása utáni további pénz juttatását, illetve a gazdaság fehéritését is olyan célnak tartjuk, ami mindenképpen támogatandó, követendő és erősítendő cél, így ezt az előremutató javaslatot is támogatjuk. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most megadom szót Varju Lászlónak, a DK képviselőcsoportja vezérszónokának.

VARJU LÁSZLÓ, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! Volt egy halvány reményem, hogy a mai napot már megúszom gyurcsányozás nélkül, de Hadházy úr gondoskodott róla, hogy ez el ne maradjon. Köszönöm szépen.

Így szívesen megemlegetem önnek, hogy az akkori gazdasági helyzet tulajdonképpen mennyivel jobb helyzetet és mennyivel jobb körülményeket biztosított a lakosoknak, de természetesen most erre a törvényre szeretnék kitérni és erről beszélni. Az idő előrehaladtára való tekintettel azt, ami már elhangzott, nem ismételném, hanem inkább azzal az egy területtel ebből a törvénytervezetből, ami itt szerepel, arra utalnék vagy azzal foglalkoznék.

És ez pedig a lakás-takarékpénztárakról szóló törvény módosítása. Az elmúlt fél évben viszonylag egyszerű eszközökkel, rövid úton kivégezték azt a lehetőséget, ami ebben a formában megvolt a lakosoknak. Önök hivatkoztak arra és a mai napon a törvény vitájában kiderült, hogy a lakás-takarékpénztárak ügyében egy meglévő nagyon széles kör használati lehetőségét most önök egy nagyon szűk keretre hozták át, és lényegében azon jómódúak körében átcsoportosított támogatási lehetőséggel élnek vagy ezt a módszert alkalmazzák, ami azt gondolom, ilyen értelemben okkal veti fel, hogy önöknek lelkiismeret-furdalásuk van. Ezért most itt megpróbálnak kedvezni a lakás-takarékpénztáraknak, amit én önmagában megértek, de akkor mondjuk ki bátran vagy őszintén, hogy létrejött az az alku, hogy megpróbáljanak valamilyen módon segíteni nekik.

Ez értelemszerűen kapcsolódik ahhoz, amit Nacsa Lőrinc képviselő úr mondott, hogy a nem beszédett adó is a magyar gazdaságot erősíti. Akkor ilyen szempontból jó lenne, ha még több ilyen területet találnának maguknak, és az a be nem szedett adó, amire ön hivatkozott, azt gondolom, hogy ebben a formában nem állja meg a helyét.

Szóval, a lényeget tekintve értem a törvény mindhárom céljában, mind a három területen meglévő szándékát. Azt gondolom, hogy jobb lett volna itt az utólagos pótcselekvések helyett őszintébben beszélni arról, hogy mi az igazi szándék. Nagyon sajnálom, hogy a lakás-takarékpénztárak ügyét utólagos kezeléssel sem tudják helyrehozni, azt sajnos tönkretették úgy, ahogy van.

De hát ez nem szokatlan önöktől. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most megadom a szót Csárdi Antalnak, az LMP képviselőcsoportja vezérszónokának.

CSÁRDI ANTAL, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Miniszter Úr! Hadd folytassam úgy, ahogy az előttem szóló Varju képviselőtársam elkezdte, hogy ismétlésekbe ne bocsátkozzunk a késői időre való tekintettel. Én is egyetlenegy elemét emelném ki ennek a törvényjavaslatnak, ez viszont az automataberendezések NAV-os regisztrációja lenne. Merthogy én azt gondolom, hogy ez egy rendkívül örömteli pillanat, hogy végre fölébredt a magyar kormány, és megvalósítja annak a jogi feltételeit, hogy ez megvalósulhasson. De igazság szerint nem a kormánynak tartozunk köszönettel, hanem elsősorban a 444.hu online médiának, illetve Ács Dániel újságírónak, aki rendkívül hatékony és kemény munkával bemutatta, hogy hogyan lopják el a pénzt a budapesti parkolásból különböző kerületekben. Azt gondolom, hogy a kirobbanó botrány mérete volt az, ami motiválta a Pénzügyminisztériumot és/vagy a kormányt arra, hogy ezt a döntést behozza ma elénk.

Mert mit is látunk itt egyébként? Azt látjuk, tisztelt képviselőtársaim, hogy néhány héttel ezelőtt Tarlós István főpolgármester úr arról beszélt egy interjújában, hogy ő szerette volna megoldani a parkolási maffia problémáit, de azt mondta neki a miniszterelnök úr, tehát azt mondta neki Orbán Viktor, hogy ezt nem lehet. Tarlós István azt mondta, hogy ezt az egy kérését nem teljesítette neki a miniszterelnök úr.

Én föltettem a kérdést tisztességesen, egyenesen a múlt héten egy azonnali kérdés formájában, hogy igaz-e, amit Tarlós István állít, vagy kívánja-e ezt cáfolni. És értelemszerűen sajnos a gyakorlatnak megfelelően erre a kérdésemre többszöri kérdésfeltevés után sem kaptam választ. Én ezt beismerő vallomásként kezelem, és egyébként ezzel teljes mértékben analóg, hogy erre a kérdésre egy hétre rá bejön egy javaslat, ami a parkolóautomatákat beköti az online rendszerbe.

De azt gondolom, hogy érdemes megnézni, hogy miért büzlik ez a parkolási rendszer a fővárosban, és ha ezt megnézzük, akkor pontosan látni fogjuk azt, hogy ez a döntés önmagában nem oldja meg ezt a problémát. Ez a döntés önmagában semmilyen érdemi változást nem fog hozni a parkolási maffia ereje, bevételsterző képessége tekintetében.

Megkérdeztük a Pénzügyminisztériumot és a miniszter urat is, hogy számviteli bizonylatnak tekinthető-e a parkolóautomata által kiadott cédula. Hosszas gondolkodás után, és azután, hogy egyébként az újságírónak 11 alkalommal nem válaszolt erre a kérdésre a Nemzeti Adó- és Vámhivatal, azt a választ kaptuk a Pénzügyminisztériumtól, hogy nem számít számviteli bizonylatnak, hiszen ennek az automatának a működése nem teszi kötelezővé ezt.

(23-50)

Ami azt jelenti, hogy bár technikailag minden lehetőség adott lett volna ennek a megoldására, önök mégis az 50 forintos kávéautomata online bekötését a NAV-hoz sokkal fontosabbnak tartották, mint a több milliárdos parkolási biznisz ellenőrizhetővé tételét elősegítő parkolóautomaták online bekötését.

Persze lehet erre azt mondani, miniszter úr, hogy ez már a múlt, hiszen itt van a javaslat, és a Pénzügyminisztérium elkötelezett abban, hogy ez a kérdés rendezésre kerüljön. De van egy rossz hírem, pénzügyminiszter úr, emlékezzen vissza, a magyar önkormányzatokról szóló törvény, ha jól emlékszem - és ebben nem vagyok teljesen biztos -, Rogán Antal által kezdeményezett módosítása azt mondta ki, hogy a parkolászemeltetési tevékenységet kötelező önkormányzati feladatként csak maga az önkormányzat vagy az önkormányzat százszázalékos tulajdonában lévő cég végezheti el. Aki ismeri ezt a rendszert, az pontosan tudja, hogy az önök politikai közössége játszotta ki az önök által kezdeményezett önkormányzati törvény módosítását. Mert azt tapasztalhattuk - és aki figyelte ezt a történetet, az tudja -, hogy azzal a technikával kerülték meg a saját törvényüket, hogy alvállalkozóként újrafoglalkoztatták azokat a szereplőket, akik egyébként már 2010 előtt rendkívül sok pénzt kaszáltak a parkolászemeltetéssel összefüggésben tapasztalható visszaélésekből.

Igen, tisztelt kormánypárti képviselők, azt gondolom, hogy ez az, amiről beszélünk, hogy önöknek eszük ágában sincs megoldani ezt a problémát, mert ha lenne egy minimális szándék önökben, hogy a parkolási maffiának a tevékenységét visszaszorítsák, ne adj' isten, megszüntessék a működésüket, akkor gyakorlatilag egy tollvonással az megtörténhetne. Egyrészt az alvállalkozók bevonásának a szabályozásával ez elősegíthető lenne, másrészt pedig azt gondolom, hogy az is komoly előrelépés lenne ebben az ügyben, ha a parlament úgy döntene, hogy úgy módosítja a magyar önkormányzati törvényt, hogy a kerületek kötelező önkormányzati feladatából elveszi a parkolászemeltetést, és odaadja a főváros kötelező feladatai közé, ezzel egy centralizáltabb, ezen keresztül olcsóbb és átláthatóbb rendszert hozhatna létre, és egyébként még azt gondolom, hogy arra is volna technika, ha meg akarjuk osztani a kerületek között a parkolászemeltetésből képződő bevételeket, hogy azt elosszuk később a kerületek között.

Az én álláspontom nagyon markáns: ez a döntés, bár szükséges, de nagyon-nagyon kevés, bocsánat, hogy ezt mondom, semmit érő, mert azokat a visszaélési formákat, amiknek már most is pontosan látjuk a technikáit, azokat nem akadályozza, és ameddig ebben nem történik érdemi előrelépés, akkor NAV-regisztráció ide, NAV-regisztráció oda, a parkolási maffia köszöni szépen, él és virul Budapesten. Az én kérdésem egy nagyon egyszerű, rövid kérdés - bocsánat, kettő -: igaz-e az, kérdezem pénzügyminiszter urat, hogy Orbán Viktor nemet mondott Tarlós Istvánnak a parkolásban tapasztalható visszaélések felszámolására.

A másik kérdésem pedig az, hogy kívánnak-e érdeemben fellépni, hogy ne lopjanak el kerületekben forintmilliárdokat, ezen keresztül elvonjanak forrásokat olyan önkormányzati feladatok elől, mint beruházások megvalósítása, mint bármilyen kötelező vagy önként vállalt kulturális vagy egyéb feladat megvalósítása. Köszönöm szépen a szót. *(Taps a Jobbik és a DK soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Képerces hozzászólásra van lehetőség. Megadom a szót Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Miniszter úrhoz csak egy kérdést intéznék a vezérszónoki kört követően: mi lesz a lakás-takarékpénztárak helyett, hiszen a mai vita során szóba került - a többórás vitára gondolok -, hogy bizony nagyon sokan például a CSOK önrészt szedték össze azaz, hogy lakáscélú előtakarékosági forma állami lábat, támogatását vették igénybe. Ez a módosítás egyáltalán nem szavatolja azt, hogy ezt a társadalmi célt pótolni tudjuk bármilyen úton-módon.

Nacsa képviselőtársam felé fordulva pedig örülök, hogy szóba hozta a babakötvényt, egy nagyon fontos konstrukciónak tartom, de szeretném felhívni a figyelmét arra, hogy hogyan lehetne ezt még hatékonyabbá tenni. Valamilyen szintű sávós rendszert kellene mindebben bevezetni, hiszen, ha megfigyeli az állami támogatás fix mennyiségét, azt látja, hogy ahogy halmozódik a megtakarítás ezen konstrukción belül, a mellé tett állami támogatás az első évben még nagyjából 10 százalékos nagyságrendű kamatot jelent, aztán a 10. évben ez már 1 százalékos kamatszint alá csökken, ha csak a támogatás mértékét vizsgálom, az utolsó évben pedig alig haladja meg a fél százalékot. Tehát legalábbis az utolsó évek tekintetében nagyon sokan ezt a számítást végig fogják vinni, vagy pedig leszedik a világhálóról, és arra jutnak, hogy bizonyos piaci konstrukciók sokkal kedvezőbb kamatozásúak, ez viszont beindíthat akár még egy halogató taktikát is, aminek eredményeképpen nem ide koncentrálnak az az ideszánt tőke, vagy szétfolyik más irányokba, vagy pedig egy piaci konstrukcióba kerül. Tehát, ha nagyobb tőkét szeretnének koncentrálni, és többet behúzni ide, és több kedvezményben részesíteni az érintett családokat, ami célja lenne az egésznek, akkor érdemes lenne figyelni arra, hogy az utolsó években ezt a piaci viszonyokhoz képest nagyon kedvezőtlen kamatszintet legalább közelítsük a valós életviszonyokhoz, ily módon sokkal több családot lehetne kedvezményezni, ami demográfiai szempontból is alapérdekekünk. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Most két percen Csárdi Antal képviselő úrnak adom meg a szót.

CSÁRDI ANTAL (LMP): Köszönöm szépen a szót. Bevallom őszintén, hogy naivan arra számított-

tam, hogy Hadházy képviselőtársam vagy Nacsa képviselőtársam, esetleg pénzügyminiszter úr reagál a feltett kérdésre *(Varga Mihály: A végén fogok!)*, és nem a zárszóban. Ismerjük ezt a technikát. A zárszóra nem lehet reagálni, ezzel a technikával éltek az előző előterjesztésnél is, és még fel se tudnám sorolni, hiszen majd' mindegyiknél ezzel reagálnak. Tényleg kivételszámba megy az olyan előterjesztés, mint a családvédelmi akcióterv, ahol érdeemben részt vesznek a vitában.

Persze értem, hogy ez az önök érdeke is, hiszen ezt fel tudják használni kampánycélra, és valljuk be őszintén, a parkolási maffia ügyét, azt a mondatot, amit nem én mondok, hanem Tarlós István, Budapest főpolgármestere mondott, azt gondolom, nagyon nehéz kampányként felhasználni, Hadházy képviselőtársam. Ugyanakkor itt volna önök előtt a lehetőség, ahogy pestiesen mondani szokták, ha volna önökben egy kis vér, hogy márpediglen cáfolják meg főpolgármester urat, mondják azt, Tarlós István hazudik, és aztán majd meg fogjuk kérdezni Tarlós Istvánt, Budapest főpolgármesterét, hogy „kedves főpolgármester úr, ön tényleg csak viccelt?”. De jól láthatóan sem az azonnali kérdésemre a múlt héten, sem most a vezérszónoki felszólalásban elhangzó ugyanez irányú kérdésemre választ nem kapok. Pedig azt gondolom, hogy minden választónak joga lenne tudni azt, és azt gondolom, hogy ha megtörtént ez, akkor a kormány képviselőjében a körünkben ülő pénzügyminiszter úr is tud róla, hogy elhangzott-e az az állítás Orbán Viktortól, hogy nem kívánja megoldani a parkolási maffia problémáját a fővárosban.

Persze én azt is értem, hogy ha azt mondta - feltéve, de nem megengedve -, hogy ő nem akarja megoldani, csak a kérdés, hogy vajon miért nem akarja megoldani. Azért nem akarja megoldani, mert ő is az üzlet részese? Teszem fel kérdésként. Vagy ne adj' isten, kedvezményezettje? Vagy egyszerűen csak úgy tekint erre a maffiára, mint egy sok tíz éve beágyazott, már-már történelmi pártpolitikai érdekre? Azt gondolom, hogy erre joggal kér minden magyar választó választ. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Normál időkeretben megadom a szót Potocskáné Kőrösi Anita képviselő asszonynak.

(0.00)

POTOCSKÁNÉ KŐRÖSI ANITA (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Mondhatnánk, hogy éjfél ut az óra, egy perc múlva 15. órája folyik a mai plenáris ülés. Igen, mindannyian fáradtak vagyunk, de úgy gondolom, hogy ugyanez a jogszabály, amit már a képviselőtársaim is említettek, ez a salátatörvény az egyes pénzügyi tárgyú törvények módosításáról, négy olyan fontos törvény módosításáról rendelkezik, amellyel kapcsolatosan én az egyik pontot, az adózás rendjéről szóló törvény módosítását szeretném kicsit boncolgatni.

Ebben a jogszabály-módosításban bevezeti az automataberendezés fogalmát az adózás rendjéről szóló törvénybe a jogszabály. Ugyanilyen vagy hasonló - és ez lenne a konkrét felvetésem - fogalommal találkozhatunk az általános forgalmi adóról szóló törvényben is, csak ott úgy hívja, hogy kezelőszemélyzet nélküli automataberendezés, amely mentesül a nyugtaadási kötelezettség alól. Itt viszont azt mondja, hogy az automataberendezés olyan, kezelőszemélyzet nélkül is működni képes berendezés. Tehát hasonló a két fogalom, de mégsem ugyanaz.

Itt a vitában én azt láttam vagy azt tapasztaltam, hogy afelé mentek el, hogy az online pénztárgépekhez hasonlóan az elektronikus rendszeren keresztül bekötésre kerülnek ezek a gépek. Csakhogy ez a fogalom számomra nem mondja azt, hogy ezeknek elektronikus, online hozzáféréssel kell rendelkezni. Lássuk, milyen olyan automataberendezések vannak, amelyek egyébként erre nem képesek. Összeszedtük ezeket az automatákat, ilyenek például a fotóautomaták, ahol egy függöny mögé bújnak be, vagy akár a gumi óvszert és női higiéniai termékeket árusító automaták, amelyek mellékhelyiségekben vannak, vagy a játék- és édességértékesítő automaták, amik a boltok előtt abban a kis gömbben vannak; ezek mechanikus berendezések. Ez a fogalom, amit itt a jogszabályban meghatároztak az Art. módosítására, én úgy gondolom, hogy erre is fog vonatkozni. A vita során én azt láttam vagy azt érzékeltem, hogy ezekre nem fognak, viszont akkor mindenképpen szükséges ennek a fogalomnak a módosítása. Ha azonban ezekre is fog vonatkozni, azért azon el kellene gondolkodni, hogy akkor hány ilyen automataberendezés van, amelyet az állami adó- és vámhatóságához június 1-jéig be kell jelenteni. Én ezt szeretném megkérdezni a pénzügyminiszter úrtól, hogy akkor most milyen automataberendezésekre gondoltak. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő asszony. Kérdésem, hogy kíván-e még valaki hozzászólni a napirendi vitához. *(Nincs jelzés.)* Nem látok jelentkezőt, így az általános vitát lezárom. Megadom a szót Varga Mihály pénzügyminiszter úrnak.

VARGA MIHÁLY pénzügyminiszter: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Köszönöm az értékes hozzászólásokat, és köszönöm, hogy alapvetően a törvényjavaslat szellemiségét, irányát senki nem kifogásolta. Ebből akár azt a feltételezést is levonhatnám, hogy támogatni fogják majd valamennyien a jogszabály elfogadását.

Természetesen szeretnék néhány felvetésre is válaszolni. Úgy gondolom, hogy még ezen a késői órán is érdemes kitérni néhány dologra.

Az egyik Z. Kárpát Dániel képviselőtársunk felvetése, amit nagyjából úgy foglalnék össze, hogy elkészünk-e ezzel a szabályozással. Tisztelt képviselő úr, nem késtünk el ezzel a szabályozással, ahogy azt a bevezetőmben is említettem, az elmúlt években megnyolcszoroztuk a lakosság kezén lévő állampapír-állomány mennyiségét, ami azt jelenti, hogy jelentősen

csökkentettük az ország kitettségét a külföldi hitelezőknek, másrészt pedig jelentősen segítettük a jövedelmek, a bérek növekedésén keresztül, hogy a magyar lakosság is megtakarítással rendelkezzen. Emlékezzünk vissza, a 2000-es évek közepén, pláne 2008-ban nem ez volt a helyzet, a magyar lakoságnak szinte nem volt megtakarítása. Az elmúlt évek gazdasági növekedése és egy jó, helyes gazdaságpolitika tette lehetővé, hogy a magyar lakosság ne csak a kiskereskedelmi forgalmon keresztül is tapasztalható fogyasztásban tudjon részt venni, hanem félre tudjon tenni és a megtakarításait növelni tudja. Az a 6000 milliárd forint, ami a lakossági kézen lévő állampapír-állományt jelenti, azt mutatja, hogy nem késtünk el ezzel, éppen megfelelő időben álltunk elő ezzel a javaslattal.

Ami a tranzakciósilleték- és a bankadó-szabályozást illeti, itt is emlékeztetném arra a képviselő urat, hogy 2015 februárjában kötöttünk egy megállapodást a magyar pénzügyi rendszerrel, amelyet az egyik kereskedelmi bank, valamint az EBRD képviselői szignáltak is, miniszterelnök úr aláírásával, amelyben vállaltuk azt, hogy ezeket a különadókat, ami a pénzügyi rendszert illeti, fokozatosan megszüntetjük és kivezetjük. Ezek a lépések az elmúlt években meg is történtek, a bankadó mértékét jelentősen csökkentettük, ezzel is segítve azt, hogy a bankok kisebb költséget számoljanak csak el a jövőben a lakosság vagy a vállalatok irányába. Én tehát azt gondolom, hogy itt is halad a dolog a maga útján, és ezt a benyújtott törvényjavaslat is tovább fogja ebbe az irányba terelni.

Varju László képviselő úrnak szeretném azt mondani - és ezt Z. Kárpát Dánielnek is mondom a lakás-takarékpénztár kapcsán -, hogy a lakás-takarékpénztárakat senki nem végezte ki, élnek és virulnak, egész egyszerűen annak a helyzetnek a megszüntetését fogadta el a parlament, amelyik azt gondolom, hogy európai összehasonlításban is indokolatlan mértékben támogatta az adófizetők befizetett forintjaiból a lakás-takarékpénztárak működését. Itt szeretnék arra emlékeztetni, hogy mondjuk, Ausztriában vagy Németországban ez a támogatás néhány százalékos, tehát 3-4 százalékos ér el maximum, ellenben Magyarországon 30 százalékos állami támogatás járult ehhez. Ez még talán nem is lett volna annyira baj, hanem az összeg felhasználása volt olyan célú, amelyik nem támogatta azt a családi otthonteremtési programot, amit a kormány időközben megindított.

Tehát itt a pénz nem vész el, a lakás-takarékpénztárak maradnak a helyükön, továbbra is foglalkozhatnak olyan célú betétgyűjtéssel, amelyik a lakások felújítását vagy megvásárlását segítheti elő, és mellette most, ha a törvényjavaslatot elfogadják a képviselőtársaim, akkor lehetővé válik az, hogy más területen is, többek között az állampapírok forgalmazásának a területén is megjelenjenek.

Csárdi képviselő úrnak: nem voltam ott Tarlós főpolgármester úr és Orbán Viktor miniszterelnök úr megbeszélésén, úgyhogy tőlük kérdezze meg, hogy pontosan mi hangzott el, erre mint képviselőnek lehetőségem van, éljen ezzel a lehetőséggel.

Amit viszont szeretnék elmondani - nem először, és attól tartok, nem utoljára -, az a parkolási nyugtadási kötelezettségre vonatkozik. Képviselő úrnak ezt már elmondtuk, de akkor megismétlem most, hogy az áfatörvény mentesíti az adóalanyt a nyugtadási kötelezettség alól a kezelőszemélyzet nélküli automataberendezés útján nyújtott termékértékesítésnél. Ez egy több mint 15 éves szabály, ami alapján, ha egy parkolóautomata kezelőszemélyzet nélkül működik, a parkolási szolgáltatásról nem kell nyugtát kibocsátani. A parkolóautomaták által kibocsátott bizonylat éppen a fenti szabály miatt nem tekinthető nyugtának. Ezt egyébként önnek azonnali kérdés keretében el is mondtuk már, de meg kell hogy ismétljem ezúton is.

Tehát azt gondolom, hogy ebben a kérdésben tiszta és világos a szabályozás, éppen azt kellene most mondania önnek, tisztelt képviselő úr, hogy hurrá, a kormány végül is egy olyan módosítást indít el, ami az online kasszákhoz hasonlóan élő, azonnali adatforgalmat tud lebonyolítani az adóhivatal és a parkolóautomaták között, tehát vége a parkolási maffiának, ha van ilyen maffia, vége annak az időszaknak, amikor nem tudunk pontos információt arról, hogy mi történik a parkolóautomatákkal. Ez a helyzet most meg fog változni, ön ünnepelhet. Nagyon kérem, hogy támogassa majd a végszavazásnál a törvényjavaslatot, hiszen ezzel is azt támasztja majd alá, azt segíti, hogy az az ön által kifogásolt helyzet, amit visszásnak érez, megszűnjön.

Végül pedig Potocskáné Kőrösi Anita képviselő asszonynak szeretnék röviden annyit mondani, hogy a szabályozás nem parkolóautomata-specifikus, ez minden automatára vonatkozik, függetlenül attól, hogy az milyen terméket értékesít vagy milyen szolgáltatást nyújt. A törvényjavaslat pénzügyi tárgyú módosítás, az automatákat érintő módosítás pedig adózási tárgyú törvényjavaslat, erre vonatkozik. A célja ennek nyilván az adózási fegyelem javítása, az adóellenőrzések hatékonyságának a növelése és ezáltal a gazdaság fehéritése, nem pedig a parkolási rendszer öncélú átalakítása. Én azt gondolom - ahogy arra Hadházy és Nacsa képviselők utaltak a hozzászólásukban -, hogy itt egy folyamat történik az elmúlt években, indult az online kasszák elindításával, folytatódott az elektronikus áruforgalom-ellenőrző rendszer kiépítésével, tavaly nyáron elkezdtek az online számlák bevezetését.

(0.10)

Tájékoztatom képviselőtársaimat arról, hogy 35 millió olyan számlát állítottak ki, ami százezer forint fölötti áfa visszaigénylését tette lehetővé. Tehát azt gondolom, hogy ez a rendszer is működik.

És hát tovább kell lépni, amíg vannak olyan területek, amelyek szabályozatlanok. Így, nyugodtan mondhatom, hogy a kezelőszemélyzet nélküli automataberendezések és akár az online kasszák kiépítése is folytatódni fog. Sokszor elhangzik a parlamentben, hogy például a szerencsejáték helyeken, kaszinóknál is legyen ilyen online bekötés, ez is meg fog történni.

A parkolóautomaták is következnek most, és az autómósóknál is hasonló lesz a helyzet.

Tisztelt Képviselőtársaim! Köszönöm, hogy a kései órán is ilyen aktívan és ilyen érdeklődéssel vettek részt ebben a vitában. Arra kérem mindannyiukat, hogy a parlament végszavazásánál a törvényjavaslatot támogatni szíveskedjenek. Köszönöm a szólás lehetőségét, elnök úr. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük, pénzügyminiszter úr. A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Ezzel mai napirendi pontjaink tárgyalásának végére értünk. Most a **napirend utáni felszólalások** következnek.

Napirend utáni felszólalásra jelentkezett elsőként Z. Kárpát Dániel képviselő úr: „Meddig még?” címmel. Öné a szó.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A mai napon a Ház egy több mint hétórás demográfiai tárgyú vitán van túl. Ahol viszont egy befedhetetlen törésvonal mutatkozott kormányzat és ellenzék között, az a kivándorlás kérdésköre tekintetében merült fel. Azt látjuk, hogy a kormányzat a probléma létét is jellemző módon tagadja, ha pedig beismeri, hogy van kivándorlási spirál, amely több százezer embert érint, akkor rendre a régió országainak statisztikai adataira hivatkozva azt próbálja beállítani, hogy arányaiban Magyarországról kevesebb aktív munkavállaló távozik, mint más országokból. És jellemző ez az ülésteremre is, ahol lényegében kormányparti képviselő nem maradt, miközben a Jobbik elkezdett demográfiai kérdéskörökről beszélni.

És az elképesztő helyzet állt elő, hogy bár százezrek távoztak, mégis megpróbálják ezt egyfajta rendszertünetként beállítani, mintha egy teljesen természetes és elfogadandó helyzet lenne az, hogy Magyarországról százezrével távoznak fiatalok, kétszer-háromszor annyian, mint az 1956-os forradalom és szabadságharc leverését követően. Éppen ezért, amikor a magyarok.hu csinált egy felmérést infografikával együtt, és konkrétan megkérdezte a magyar fiatalokat, hogy mi a távozás oka, egyáltalán nem meglepő eredményekre, de nagyon is meglepő és nagyon is beszédes statisztikai adatokra bukkanhattunk mindezen világhálós kutatásban. Példának okáért akkor, amikor kiderült, hogy a távozás oka jellemző módon az alacsony munkabérek szintje és a lakhatási szegmensben mutatkozó problémák. De milyen adóteherrel kell szembenéznie példának okáért egy kétgyermekes párnak egy keresőképes fővel Magyarországon? Ugye százalékos arányban ez 14,5 százalék, ez még az OECD-átlagot is meghaladja. De tőlünk egy kicsit északabbra 7,8 százalékos adatot is találunk, Csehországban pedig egészen elenyésző, szinte adómentességgel felérő adatot. Ami szintén kiugrást mutat, az az egyszerűen háztartások tekintetében - és azért a mozaikcsaládok egy részét is ideérthetjük a bejelentések alapján - százalékban mutatkozó adóterhelés, amely 33,5 százalék Magyarországon, miközben az OECD-átlag épphogy meghaladja a 25 százalékot, és

jellemzően 20 és 25 százalék közötti adatokat találunk, még Angliában is.

El kell hogy mondjuk ezzel párhuzamosan, hogy Budapesten egy átlagos albérlet díja - rezsivel együtt - 150 ezer forint, ami egy fiatal átlagkeresetének 70 százalékát úgy viszi el, hogy az átlagkereset egyáltalán nem jelenti azt, hogy zömében a fiatalok ennyit keresnek, hiszen több százezren maradnak, jellemző módon 70 százalék marad egy sokaság belül az átlag alatt, ha egy statisztikai átlagot vizsgálunk. És ebből a megmaradó pénzből, amit a lakhatási költségek levonása után ott hagynak az embereknél, magyar fiataloknál, élelmiszerre alsó hangon több tízezer forintot kell költeni, és akkor még nem vett ruhát, nem szereltette meg az esetlegesen meglévő autóját az illető, és nem tett félre legalább 50 ezer forintot egy hónapban, amelyből majd évtized múltán vagy nagyon hosszú évek múltán legalább az önerőt össze tudja hozni egy lakáscélú hitel felvételéhez.

Két szakma tekintetében került elének nagyon érdekes vizsgálat. Az egyik az óvópedagógusi, amely diplomaszerezés után az első három évben 129 ezer forintos nettó keresetet biztosít, Budapesten és vidéken egyaránt ez az összeg igaz. A másik példa pedig egy állatorvos esete volt, aki öt és fél évet tölt egyetemi képzéssel, alaphérezése ezután nettó 158 ezer forint lesz. És ha összehasonlítjuk a németországi ugyanezen szakmákban előforduló bérezéssel, azt láthatjuk, hogy az említett óvónő majdnem 600 ezer forintot képes megkeresni, 599 ezret egészen pontosan, egy állatorvos viszont 1 millió 166 ezer forintnak megfelelő összeget. Tehát egyértelmű: brutális a szakadék.

Ami a bérezési és lakhatási nehézségekből következik, az a KSH statisztikái szerinti elképesztő torzulás Magyarország életviszonyai tekintetében, hiszen a kényszerből szülőkké maradó, otthon maradó polgártársaink száma 1990 óta folyamatosan növekszik: míg 1990-ben 459 ezer 20 és 40 közötti fiatal felnőtt élt együtt a szüleivel, addig már 2001-re is megduplázódott a számuk, 819 ezerre, és most is 883 ezer körüli adattal számolhatunk, ami egyértelműen kitolja nemcsak az önálló család alapításának, de a gyermekvállalásnak az idejét is.

Mindezen statisztikai adatok fényében tehát nagyon sok olyan tényezőre találunk választ, és nagyon sok olyan kérdés vetődik fel, amit a kormányzat családvédelmi csomagja nem rendez. Mi az ellenzék részéről, a Jobbik részéről felhívjuk ezeket a figyelmet, és nemcsak várjuk, elvárjuk, de követeljük az érdemi kormányzati reakciót a magyar jövő érdekében, azért, hogy a demográfiai tél végre megszűnjön, és a magyarság a gyarapodás irányába fordulhasson. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Következő napirendi felszólalásra jelentkezett Ander Balázs képviselő úr: „Zombiapokalipszis” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

ANDER BALÁZS (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A szerhasználókból sokszor agresszív zombit csináló dizájnerdrogok az

eufemisztikusan csak szegregátumnak nevezett gettóban járványszerűen terjednek. Erről a témáról tartottak konferenciát március 9-én a Jezsuita Roma Szakkollégium és a Budapesti Református Cigány Szakkollégium szervezésében. Az esemény védnöke, Székely János szombathelyi megyés püspök hihetetlenül tragikus hangvétellel számolt be a mostani helyzetről, arról, hogy tulajdonképpen a huszonnegyedik órában vagyunk, sőt talán még azon is túl, és valóban egy második Trianon fenyeget, ha a magyar állam nem veszi komolyan ezt a fenyegetést. Amikor mi ilyesmiről beszélünk, tehát azt mondjuk, hogy a magyar állam az ország bizonyos területeit feladta, arról beszélünk, hogy bizonyos területeken no-go zónák jönnek létre hazai módra, akkor sokszor megkapjuk azt a vádat, hogy micsoda szélsőséges módon fogalmazunk. Hát, most egy megyés püspök tette meg ezt tulajdonképpen helyettünk, és rámutatott annak a tragédiájára, hogy ilyen formában milyen iszonyatos veszedelem fenyegeti az ország jövőjét.

Az a helyzet, hogy az egésznek egy tragikus színezetet, aktualitást adott az egy nappal korábban bekövetkezett, egészen megdöbbentő, elborzasztó szakszáradi gyilkosság, ahol egy magából kivetkőzött pszichopata állat ölte meg a hatesztendős unokahúgát, akiből még bármi lehetett volna, viszont olyan körülmények közé született, hogy három szobában 15-en nyomorogtak egy városzéli telepen. És itt következnek, sorjáznak azok a kérdések, hogy ezt az embert, ezt a pszichopata állatot hogyan engedhették ki, és miért van az, hogy ez után a kegyetlen gyilkosság után adott esetben, ha jó magaviseletet tanúsít, akkor tízegynéhány év múlva ismételtén csak a társadalomra szabadíthatják.

Előfordult már korábban is ilyen eset. Török-szentmiklóson várandós anyukák, de inkább lényeket mondanék helyette, akik hírből sem ismerik azt a Forgács István-i szentenciát, hogy fiatalon, iskola nélkül a nyomorba szülni, az bizony nem kulturális jog és erény, és nem hallották azt sem, amikor azt mondta Lakatos Attila borsodi cigányvajda, hogy a gyermek az felelősség, nem pedig állat, no, szóval, ők is ilyesféle dizájnerdrogokhoz fordultak, majdnem belehaltak, születendő gyermekeiknek pedig maradandó károsodást okoztak.

(0.20)

Az a probléma, hogy felmérések szerint az ilyesféle szerekre rászokók egyharmada 14 éves kora előtt ismerkedik meg ezekkel a mérgekkel, felük 16 éves koráig szokik ezekre rá, és nagyon gyorsan hihetetlenül drasztikus leépülést okoz ezekben az emberekben ezeknek a mérgeknek a használata, tulajdonképpen mentálisan retardált roncsokká válnak.

A szegregátumok a jelen állás szerint gettófalvakká nőnek ki magukat, és ezek a gettófalvak előbb-utóbb összeérnek, és valóságos járásnyi területek tűnnek el a roncs társadalmi összeomlás örvényében Magyarországon. S ha összeadjuk ezt azzal, hogy a népességrobbanás, amely ezeken a helyeken megfigyelhető,

a totális társadalmi dezintegrációval párosulva egy olyan gyúelegyet alkot, amelyben tulajdonképpen a detonátor szerepét a dizájn drogok töltik be, akkor valóban elborzasztó jövő vár erre az országra, ha a mindenkori kormányzat ennek a kezelésére nem készül föl megfelelően. De azt is mondhatjuk, hogy ez lesz, a dizájn drogok megjelenése lesz az utolsó szög bizonyos helyeken az integráció koporsójában.

Valójában nem is addikciós problémáról van itt szó vagy éppen rendőrségi problémáról, bár nyilvánvaló módon nem én leszek az az ember, aki jogvédőért sikongat majd, amikor teszem azt, a TEK vagy a Készenléti Rendőrség tagjai a betonba taposnak bele olyan dílereket, akik egész közösségeket mérgeznek meg ezekkel a mérgekkel. Szóval, nem én leszek az, aki ebben az esetben jogvédőkért kiált. Viszont be kell látni azt is, hogy itt inkább egy olyan társadalmi problémahalmaz tünetéről van szó, amit kezelni kellene iskolával és a szociális ellátóhálózat megfelelő működtetésével.

De amíg azt látjuk, hogy a szociális szakemberek és a pedagógusok is, akik még kellő időben meg tudnák fogni ezt az egész tragédiát és hihetetlen veszedelmet, milyen mélyen alul vannak fizetve, sokszor mennyire kiegészítettek, mennyire eszköztelenek, akkor azt kell látnunk, hogy a probléma valóban veszélyes. Nagyon jó lenne, ha a kormányzat ezt felismerné, és hatékonyan cselekedne, mert a jövőnk a tét, ennek az országnak a jövője a tét. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Utolsó napirend utáni felszólalásra jelentkezett Lukács László György képviselő úr: „Ami, ma nem hangzott el a T. Házban, pedig kellett volna róla beszélni” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Engedjék meg, hogy megköszönjem a Ház dolgozóinak és képviselőtársaimnak is, hogy így a keddi ülésnapon, most már immár szerdán elmondhatjuk, 14-15 órai ülésezés után, hogy vannak még mindig olyan dolgok, amelyek nem hangoztak el, és fontosak, hogy elhangozzanak a tisztelt Házban. Köszönöm a türelmüket, hogy ezzel megvártak és meghallgatnak.

A mai téma igazán azért fontos, mert bár minden hónapban aktuális a kórházi tartozások ügye és a kórházi és egészségügyi rendszert ezáltal terhelő pénzek ügye, de a mai napon vált ismét világossá, hogy az elmúlt hónapokban nemhogy csökkent volna, hanem felgyorsult ütemben nőtt a magyar kórházak adóssága. Míg korábban, az előző hónapokban 2-3 milliárd forinttal növekedett havonta az az összeg, amelylyel az eszközök és bármilyen más alapanyagok szállítása után a kórházak a beszállítóknak tartoznak, ez ebben a hónapban 5,2 milliárd forinttal növekedett. Ez egy februári adat, mindig egyhavi késleltetéssel kerülnek ezek nyilvánosságra. Ez ismét azt jelzi, hogy immáron húsz éve rágódunk azon a problémán, ami az egészségügy finanszírozásával kapcsolatos.

Sokan kérdezhetik, hogy miért fontos az egészségügyben a kórházak tartozásával foglalkozni. Hát azért, mert a magyar ellátórendszernek, a nagy egészségügyi ellátórendszernek a derékhadát, az ellátás közel 70 százalékát bizony a kórházak nyújtják. Sokan úgy fogalmazzák, hogy egy fejnehéz rendszerről van szó. Mindenki nagyjából a kórházakban köt ki, az ellátás nagy részét a diagnosztikától a terápiáig mindmindent kórházak nyújtják. Éppen ezért ha ez az a rendszer, ahol a legjobban adósnak el a szereplők, az talán a legnagyobb veszélyt hordozza.

Ennek az oka egyrészt az lehet, illetve az is, hogy a kormány a finanszírozáson már nagyon régóta nem változtatott. Egy hosszú ideje bekövült finanszírozási rendszer van, ami világosan mutatja, hogy az a pénzt, amit adnak, nem elég arra az ellátásra, amit egyrészt a kórházak, másrészt a betegek igényelnek. Így hát mindenki fut a pénze után, legfőképp a kórházvezetők - tisztelet a kivételnek - trükközésének köszönhetően, akik vagy objektív, vagy szubjektív okokból elkezdik ezeket az adósságokat felhalmozni. Hazánk vezető tartozásfelhalmozója egyébként a Honvédkórház, de a megyei kórházak is élen járnak ebben. Sok kórháznak nagyobb az adóssága, mint egy nagyobb város egész éves költségvetése, ami elég veszélyesen hangzik.

De hogy mit is eredményez, hiszen az emberek nagy része önmagában a kórházi könyvelésben és a kórházi számlák kezelésében nem járatos, és nem is látja, de hogy mit eredményez, azt ők is látják. Ez a színvonal, a gyógyítás színvonala minőségének a csökkenése, ha úgy tetszik, a felhasználói élmény - modern szóval fogalmazva - rendkívül könnyen le tud romolni. És nagyon sokszor le is romlik, sokszor leszakadó plafonban, elfogyó eszközökben, nagyon sokszor frusztrált, fáradt és halálra dolgoztatott, egymást váltó és szabadidővel alig rendelkező dolgozóknak mutatkozik meg, és azokban a nagyon rossz mutatókban, amit az egészségügy ezáltal produkál.

Az is teljesen világos, hogy ezt valahogy javítani kell. Évről évre felvetődik, s nemcsak az ellenzék, hanem a szakma részéről is a Pénzügyminisztérium számára az az intenció, hogy milyen szinten növeljék ezt a finanszírozást, hiszen nemcsak az adósság növekedését kell megakadályozni, hanem valamilyen módon a színvonalat is javítani kell, ezt pedig pénz nélkül nem lehet folytatni.

Ha Puskás Öcsi hasonlata vagy mondása állja magát a fociiban, akkor ezzel a hasonlattal élhetünk az egészségügyben is. A kis pénz kis egészségügyet fog eredményezni. Ha valaki tisztességesen költi rá a pénzt, akkor minden bizonnyal egy bizonyos szintig egy nagyon látványos növekedést tud elérni az egészségügyi ellátórendszer színvonalában.

Tisztelt Képviselőtársaim! Nem először jár itt ez a probléma. 2010 óta és azt megelőzően is számtalanszor pótolták azt a felhalmozódó adósságállományt, azt a hiányt, ami keletkezett. Volt már itt 60 milliárdos kiigazítás, 30 milliárdos kiigazítás, sőt el tudjuk mondani, hogy 2010-12 között egy 200 milliárdos lyukat próbáltak betömni. Most megint ott vagyunk, hogy ez bizony újra- és újratermelődik. S ami

a legfontosabb, és ami miatt ezt meg kellene akadályozni, és fel kellene számolni az adósságok újratermelődését: egyrészt tartozunk annyival a dolgozóknak, hogy tisztességes munkakörülményt biztosítunk, ahol jól meg vannak fizetve, és tartozunk annyival a betegeknek, hogy biztonságban gyógyulhatnak, a bizalom légkörében gyógyulhatnak. Ezért fontos a kórházi adósságok kezelésének a kérdése, ezért fontos, tisztelt képviselőtársaim, hogy adjuk oda az egészségügynek a neki járó pénzeket. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Ezzel a napirend utáni felszólalások végére értünk. Megköszönöm munkájukat.

Holnap reggel 9 órakor folytatjuk az ülést. Az **ülésnapot bezárom.**

(Az ülésnap 0 óra 28 perckor ért véget.)

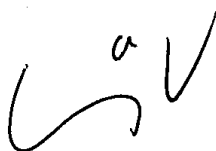
Földi László s. k.
jegyző

Gelencsér Attila s. k.
jegyző

Dr. Lukács László György s. k.
jegyző

Szilágyi György s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv
Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés Hivatala főigazgatója
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,
Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda
Budapest, V. Kossuth tér 1-3.
Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4
Telefon: 441-4222
Telefax: 441-4599
Nyomda: EUROTRONIK Zrt.
MINDEN JOG FENNTARTVA!
ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)
ISSN: 2064-8367 (Online)